Cl. 49542
1995
T. 11540

சிவமயம்.

திருக்கோவையார்.

சைவ சமயாசாரியராகிய

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

இஃது

மதுரையாசிரியர் பாரத்துவாசி

நச்சினார்க்கினியருரையோடு

இராமநாதபுரம் ஜமீந்தாரவர்களின்

மாநேஜராகிய ம-ள-ள-ஸ்ரீ

பொன்னுச்சாமித்தேவரவர்கள்

கேட்டுக்கொண்டபடி,

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரால்

பலபிரதிரூபங்களைக்கொண்டு

பரிசோதித்து,

சென்னபட்டணம்

முத்தமிழ்விளக்கவச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ரௌத்திரி௵ ஐப்பசி௴

Registered Copyright.

▽ 25 X 42,1 JO
DO

௳

சிவமயம்.

நம்பியாண்டார்நம்பி.

வருவாசகத்தினின்முற்றுணர்ந்தோனைவண்டில்லைமன்னைத் *
திருவாதவூர்ச்சிவபாத்தியன்செய்திருச்சிற்றம்பலப் *
பொருளார்தருதிருக்கோவைகண்டேயுமற்றப்பொருளைத் *
தெருளாதவுள்ளத்தவர்கவிபாடிச்சிரிப்பிப்பரே. *

அபியுத்தர்.

உருவாருந் தமிழ்ச்சங்கத் தடம்பொய்கைத் தோன்றி *
யுயர்ந்தோங்கு மெய்ஞ்ஞான வொளியையுடைத் தாகி *
மருவாருங் கிளவியிதழ் நானூ றாகி *
மதுப்பொருள்வாய் மதிப்புலவர் வண்டா யுண்ணத் *
தருவாரும் புலியூரி லுய்யக் குனிப்போன் *
றடங்கருணை யெழுமிரவி தன்கதிரா லலருந் *
திருவாத வூராளி திருச்சிற்றம் பலவன் *
திருவடித்தா மரைச்சாத்துந் திருவளர்தா மரையே. *

இலக்கணக்கொத்துரை.

"பல்காற் பழகினுந் தெரியா வுளவேற் *
றொல்காப் பியந்திரு வள்ளுவர் கோவையார் *
மூன்றினு முழங்கு மாண்டினு மிலையேல் *
வடமொழி வெளிபெற வழங்கு மென்க. *

திருவைக் கோவைக்குங் கூட்டுக. மாணிக்கவாசகர் அறிவாற்சி றந்தோனென்பது திண்ணம். அன்றியும், அழகியதிருச்சிற்றம்பல முடையார் அவர் வாக்கிற் கலந்திருந்து அருமைத் திருக்கையா லெழுதினார். அப்பெருமையை நோக்காது, சிந்தாமணி, சிலப்ப திகாரம், மணிமேகலை, சங்கப்பாட்டு, கொங்குவேண்மாக்கதை மு தலியவற்றோடு சேர்த்துச் செய்யுட்களோடொன்றாக்குவர். அங்

லைஞ்மைமயாது, இலக்கணமாவது தொல்காப்பியமொன்றுமே செய்யுளாவது திருவள்ளுவரொன்றுமே இவ்விரண்டும் நீங்கலான இலக்கணவிலக்கியமெல்லாம் ஒன்றற்கொன்று பெருமை சிறுமை இணையென்று கொள்வாரென்பது தோன்ற, இம்முறை வைத்து அடையைப் பொதுவாக்கினும். அவர் அதுமட்டோ, இறையனாரகப்பொருள் முதலான இலக்கணங்களையும் தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பெரியபுராணம், சிவஞானபோதம், சிவஞானசித்தியார், சிவப்பிரகாசம், பட்டணத்துப்பிள்ளையார்பாடல்முதலிய இலக்கியங்களையும் ஓர்பொருளாக எண்ணாது, நன்னூல், சின்னூல், அகப்பொருள், காரிகை, அலங்காரமுதலிய இலக்கணங்களையும், பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பதினெண்கீழ்க்கணக்கு, இராமன்கதை, நளன்கதை, அரிச்சந்திரன்கதை முதலான இலக்கியங்களையும் ஓர்பொருளாகவெண்ணி வாளுள் வீணுள் கழிப்பர். இவைகளிருக்கவே அவைகளை விரும்புதலென்னெனின், பாற்கடலுட்பிறந்து அதனுள் வாழுமீன்கள் அப்பாலை விரும்பாது வேறுபலவற்றை விரும்புதல்போல அவரதியற்கையென்க.,,

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	வரி	பிழை.	திருத்தல்.
௧	௨௰	ணிருவருமுளவழி	ணிருவருமுள்வழி
௨	௭	இருவருமுளவழி	இருவருமுள்வழி
௬	௫௪	தாதலாம். திரு	தாதலால், திரு
௱௯	௫௧	மடன்மாமை	மடன்மாலை
௧௬௰	௨௭	கடலோடு	கடலொடு
௧௪௮	௨௮	ச்சொல்ல	ரச்சொல்ல
௩௮௭	௫௨	வயிறு,,கரிப்ப	வயிறுகரிப்ப,,
௨௫௪	௨	வழியோடு	வழியோடி.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்

வேதாகம சித்தாந்த

சைவசம்பிரதாய பீடமாய் விளங்காநின்ற

திருவாவடுதுறையாதீனவித்துவான்

தாண்டவராயசுவாமிகள்

இயற்றிய

நேரிசையாசிரியப்பா.

நிலமகள் முகத்தி னில்லுறு மியாணர்த்
திலகமென் றோங்குந் தென்னா டதனிற்
சீர்மலி புகலிச் சிவபிரா னருளா
லேர்மலி சிவையி னிணைமுலைப் பாலெனும்
பாஞா னத்தனைப் பரிவொடும் பருகி
யுரவுநீர் ஞால முஞற்றிய தவத்தாற்
றொட்டூ வாயிற் றோன்றுபு துலங்கும்
முடிசால் பதிகப் பெயர்பெற வுமிழ்ந்த
ஞானசம் பந்த நற்றமிழ்ப் பெருமா
னீரைம்பந்த விருட்சமண் மொருட்ட
லருடிருப் பாசுர வருந்தமிழ் மறையினை,
தெருள்படப் பயின்று தெய்வமை திருமுஞ்
சைவமு முலகிற் றழைத்திட நிறுத்த
வையைவார் நதிசூழ் வாத வூரின்
மறையவர் குலத்தினி லாத்திப் பரசி
லிறைபவ னருளொளி வெயிற்பெறத் தோன்றி
வளர்தரத் தாதையார் வாத வூரனென்
றளவில் சிறப்பா னுதவியவப் பெயருநீ

வேத மாகமம் வேண்டிய துன்ன *
வொரு நூற் பொருளெலா முணர்ந்தெனக் கற்று *
வாதவூ ராட் கூடன் மன்னவ னருமனைப் *
பூழியன் விளித்துப் புன்முத லமைச்சர்க் *
தென்னவன் பிரம ராயனென் சிறப்பு *
மன்னயி தானமும் வழங்குறப் பெற்றவ் *
வன்னனுக் கென்று மணிமனைக் கவசமுங் *
கண்ணுமென் றுரைப்பக் காரியம் புரிந்து *
வதியுநா ளொருநா ளார்சில புண்ணியப் *
பொதியினாற் றூய்மை புத்தியிற் பொருந்து *
நிலைநிலை யாவையி னிலைமையை யளவிட் *
டலைவுறும் பிறவியி னருந்துயர்க் கஞ்சி *
வீடு பேற்றின் மிகவிருப் பினராய்க் *
கூடுமெய் யடியார் குழாத்தொடுங் குலாவிச் *
சிந்தையைச் சிவபிரான் றிருவடிக் கமைத்துத் *
தந்தொழி லுங்கொடு சாரவோர் ஞான்று *
குணதிசைக் கலித்துறை குதிரைகள் குறுகலை *
மணம்விரி தண்டார் மன்னவன் றெரிந்தெம் *
பொன்னறை திறந்து பொருள்பல தவாந்துபோய்க்
கொன்பரி வாங்கிக் கொணர்கென *
விடைதரப் பொருளொடும் விமலனை வணங்கி *
நடைகொடு வருமிவர் நடைமுத லனைத்தும் *
பரிசிவன் றிருவுளம் பற்றியோர் பனவக் *
குரவனாய்ப் பெருந்துறைக் குருந்தடி நீழலிற் *
போற்றிமா னவர்குழாம் புடையுற நாப்பண் *
வீற்றிருந் தருளவவ் வியனக ரண்மி *
யாலயம் புகுந்தன் பால்வலம் வருவார் *
கோலமார் குருந்துறை குருமணி தன்னைக் *
கண்டுள முருகிக் கண்ணீர் பெருகித் *
தெண்டனிட் டெழுந்து சிவதே சிகனை *
யடிய னேனையு மாண்டருள் செய்யென *
முடியிசை யஞ்சலி முகிழ்த்துநின் றிரப்ப *
வேதியர் மலபரி பாக வினைவினை *
யாதிதே சிகனறிந் திடுக்கையா ருயிர்பொருள் *
மூன்றையும் புண்ணிய மூளரிக் கரத்தில் *
லென்றருட் கண்ணு விருண்மல மகற்றிச் *

சிறப்புப்பாயிரம்

சென்னிமேற் செங்கரஞ் சேர்த்தியைப் பெருந்தமிழ்
மன்னிய பாச மனைத்து நீங்கப்
பூரண வடிவம் புரிந்தவப் பேரருட்
காரண மறியா வருட்டே சிகனை
மாணிக்க நிகர்க்கு மதுரவா சகத்தாற்
பேணிப் பரவும் பெருமணி மகிழ்ந்தவ்
வாதிலகா ரணைந்தா ளுமம்மா ணிக்க
வாசக னெனப்பெயர் வழங்கினன் மறைதலும்
வியந்தபின் றெளிந்தவ் விரிபொரு ளனைத்து
நயந்தா ருய்ய நற்பணி தனக்கு
மணிவிழா விற்குமரச் சினைக்குமங் கவன்கவ்
மணிகொண் மெய்யடியார் மாண்பூ சனைக்கு
மமைத்தரு டந்த வாரிய னடிக
டமைப்பணிந் தங்ஙனஞ் சார்ந்தன ரிருப்ப
வழுகியீ தறிந்து வரவழைத் தெம்பெருன்
முழுதமீ பலதுமா முறையினிற் கொணர்கென்
றண்டரு மஞ்ச வல்லல்செய் மல்லராற்
றண்டனை செயவது சகிக்கில ராகிக்
கூடலங் கோனுற் றதிரையாக் கியதிரு
வாடலா திகளாற் சனைத் தெருட்டத்
தெருண்டவவ் வாசனிச் சிவனடி யாரை
மருண்டபுன் மதியான் வருத்தின னெனவஞ்
வஞ்பனை யடைவுற் றடிகளிற் பணிந்தே
யென்பிழை பொறுத்தருள் வீரென் றிரப்ப
வகமகிழ்ந் தன்பரவ் வாசகனுக் கலகில
முகமனன் குரைத்து முளைமதி முடியோன்
சன்னிதி சார்ந்து தாழ்ந்தபின் புறம்போந்
தென்னிதி யேபெறு வெய்துபாண் டியனை
நிற்கப் பணித்து நின்மல மாக்கியு
வற்களத் தையர் மர்பெருந் துறையை
யடைந்து முன்போல வாரியற் காணவுள்
ளுடைந்துறைந் துருகி யுலப்பில்பே ரன்பா
யற்பல விசைப் பாமா லைகள்பனைந்
தற்புத [illegible]
தில்லையின் [illegible]
[illegible]

சிறப்புப்பாயிரம்

செவ்வழிச் சித்தில சிவநகர் தனித்துப்
பல்வளம் படைத்த பாபநா சாவ
புண்ட ரிக புரத்தனிற் பொருந்தி
யண்டர்தம் பெருமா னருணடங் கும்பிட்
டாரா வன்பி னருட்டுறை யியற்றிச்
சீரார் சிவயோ கினிற்சிறந் திருப்ப
மணிமதிற் கூடலில் வளர்தமிழ்ச் சங்கத்
தணிமுதற் புலவரு மமர்தரும் போது
கூறரு மின்பொருட் கூறிறந் திடுதலின்
மாறனும் புலவரு மயங்குறு காலை
யிறையனா ரகப்பொரு ளெனப்படும் பனுவலை
முறைமையின் மொழிந்த முதிர்திரு வாக்கா
லைந்திணைக் கோவை யலங்கரித் துரையெனச்
சுந்தரத் தாண்டவத் தோன்றலார் பணிப்பக்
கருணையை யுள்ளிக் கணக்கில்பே ரின்பப்
பொருணையத் தழுவிப் புனிதநல் வாக்காற்
திருக்கோவை யுள்ளிந் தேவரும் பரவத்
திருக்கோவை யாரினைச் செப்பின ரம்மறை
யிருக்கினுஞ் சிறந்ததா மேற்றெம் பெருமான்
திருக்கரங் கொண்டு தீட்டிய
பழகிய திருச்சிற் றம்பல முடையா
னெழுதிய தெனநெட் டெழுத்துமிட் டருளின
னுதலா லிந்நூ லரும்பொருட் பயனை
யோதவுங் கேட்கவு மொருவரான் முடியுமோ
காமச் சுவையினைக் கட்டுரைத் திடுதலாற்
காமுகர் காமநூ லெனக்களித் துரைப்பவு
மிலக்கியக் கடலின் றேறுதற் கீதோ
ரிலக்கிய நூலெனக் கவிஞர்க ளிசைப்பவு
மிலக்கண விதியெலா மெளிதினிற் பயில
விலக்கண நூலென வியல்வலோ ரியம்பவு
மன்பினைப் பெருக்கி யானந் தளித்தலா
லன்புநூ லெனமெய் யன்பின ரறையவும்
வேதமெய்ப் பொருளினை விளங்கவோ துதலால்
வேதமே யெனவே தியர்வியந் துரைப்பவுஞ்
சைவசித் தாந்தத் தனிப்பொரு டருதலிற்
சைவா கமமெனச் சைவர்கள் சாற்றவும்

சிறப்புப்பாயிரம்.

பலபட லிங்ஙனம் பாருளோர் புனைந்து
சொலநனி விளங்கித் தோன்று மிந்நூலிற்
குச்சிமேற் புலவர்கொ ளுபரிநூற் குறைகள்செய்
நச்சினார்க் கினியார் நயந்துரை செயவெணி
மற்றைய பொருளெலா மனக்குமெட் டாமையைத்
தெற்றென வுணர்ந்து சீர்சா லகப்பொரு
ளாலிலு ளுதலிய நண்பொருட் கிணங்க
வாலிதிற் றேர்ந்து வகுத்தபே ருரையினை
யெளிதினிற் கற்றிவ் விருநிலத் தோருளங்
களிபெறும் பயனைக் கருத்திடை யுன்னிக்
கரலிகி தங்களிற் காண்டுகள் களைந்தே
யுரமொடு மச்சிட் டுதவுக வென்று
நதியணி சடில நம்பனேர் முனியுறை
பொதியமென் றுரைக்கும் பொருவின்மா மலையின்
றுனயர் கொடியின ளருளினாற் போதலின்
வாணுளோர் கரும்புகழ் லவையவா ராற்றின
னம்பினோர்க் கெல்லா நலங்களுங் கொடுத்துயர்
செம்புகழ் படைத்த செம்பிற னொட்டினன்
விதுவையூர் மாடமு மேடையும் விளங்கும்
பொதுவையுங் கொண்டொளிர் புதுவைமா நகரான்
கற்றவர் புனைபா மாலையி னொடுகவி
ஞூற்றதன் டளவ வொண்பூ மாலையான்
பண்பரி யிப்பரி யாகவுட் பதியவும்
விண்பரித் திசைப்பவும் விளங்கும்வெண் பரியான்
றிசைக்களிற் றினமுஞ் சென்றெதிர் மலைந்திடிற்
றிசைக்குமா றிகல்புரி சேமவெங் களிற்றினன்
மாண்படு பாற்றல ரன்றிமற் றையருங்
காண்பமோ லச்சுறுங் காவியங் கொடியினன்
வம்பினென் றெவலாயும் வாச்செயுங் கொடைமுதன்
மும்மைகொண் டென்று முழங்குமும் முரசினன்
பொங்கொளிக் கதிரோன் போந்துலாம் புவியிட
மெங்கணு நடாத்து மிசைச்செங் கோலினன்
னொழுக்கமும் வாய்மையு முயர்குடிப் பிறப்பு
மழுக்கிலா வன்பு மடக்கமு மருளுங்
கல்வியுங் கொடையுங் கைக்கில்பே ராற்றலுஞ்

செல்வமு மியல்பாச் சிவனுறச் சிறந்தோ *
ருருந்தமி ழுளக்கலை யறிவெனு மம்பியாற் *
றிருந்துறக் கடத்தலாற் சீர்பெறத் திகழ்வோன் *
சாந்த சமுத்திரத் தருமமா ணிக்கம் *
வாய்ந்தபொற் பேழை வர்குண மேரு *
சீரிய புலவர் திறந்தெரிந் தொண்பொருண் *
மாரியும் வெள்குற வழங்கிடும் வள்ளன் *
மேவுமெய் யறிவான் மேம்பா டுற்று *
யாவருள் ளத்து மாசுவீற் றிருப்போ *
னிராசாங் கத்தினை யீமாப் பியரும் *
மராவுறச் செலுத்தும் பண்புகொள் பார்த்திவன் *
சேது பதிகடஞ் செங்கோற் சீர்மை *
நீதியோ டென்று நிலவுறச் செய்வோன் *
பூக்கொளே ரம்பனாய்ப் பொருந்தலிற் புவியோர் *
மாக்கொண்மன் னிபமுக வானவ னெனவுந் *
தெய்வப் பிடியொடு சேர்தலிற் றேவர்கட் *
குய்வைத் தருவே லுத்தம னெனவு *
மின்னேர் பயோதர மேவலிவ் விண்மிளிர் *
பொன்னா டளிக்கும் புரந்தர னெனவு *
மம்புய மேவி யமர்தலி னுலகெலா *
மும்பரும் வியக்க வுதவுவோ னெனவு *
மீகை யுடையனா யிருத்தலிற் றிருவொடு *
மோகையுற் றலைதரு முபேந்திர னெனவும் *
புலவர்கள் கவிகளாற் புனைந்தேத் தெடுப்ப *
நலமலி வாழ்வினா னண்ணு நரேந்திரன் *
பரிதிகள் பலவெண் பாற்கட லுதித்தாங் *
கரிமுரல் செந்தா மரையலர்ந் தொளிரும் *
பூம்புனற் பொய்கையும் புதுமணம் பரப்புந் *
தேம்பழச் சோலையுஞ் செறிந்துசூழ்ந் திலங்கிப் *
புகழ்தரு மிராம நாதபூம் புரத்திற் *
றிகழ்தரு சேது பதியெனு மிராணி *
பாச்சீர் பெற்றுயர் பருவத வர்த்தனி *
நாச்சியார்க் கினிய நற்சகோ தரியு *
மவனா னந்தனை யகற்றிநல் லறிவுகொள் *
சிவஞா னப்பெயர்த் தேவரும் புரிந்த *
நற்றவப் பேற்றா னாலெழுஞ் ஞாலத் *

சிறப்புப்பாயிரம்.

ஆற்றொளிர் கின்ற வுயர்குணத் தூரவோ
ரோரிடத் தனக்கோ வுரியுமா னேசரிப்
பாரிடத் தனக்கெலாம் பகருமா னேசரொன்
றெம்மனோர் புகலவெண் செல்வமு மெய்திச்
செம்மையி னோங்கிச் சிறந்திடுஞ் ஸ்ரீமான்
பொன்னுசா மிப்பெயர்ப் புரவலன் மகிழ்ந்து
நன்னய மோடு நவின்றன னாக
மூலமு முரையு முறைமுறை நோக்கி
மேலவ திருத்தி யெழுதா வெழுத்திற்
பதிப்பித் தளித்தனன் பரசிவ தலங்களுட்
கதிர்ப்பொலி மிரணையிதன் கண்ணுறக் காட்டு
ஈழநாட் டைச்சேர்ந் திலங்குபல் வளங்களுந்
தாழ்விலா தோற்றுறத் தயங்கும்யாழ்ப் பாண
நகர்வயி னல்லூர் நாமமார் புரத்திற்
பகர்தரு சைவ பரம்பரைக் குலத்திற்
றோன்றிய கந்தவே டொல்லையிற் செய்த
வேலறநற் றவத்தா லெழில்பெற வுதித்தோ
னியற்றமிழ்ப் பகுதியி னியல்பெலாந் தெள்ளி
நயத்தக வுணர்ந்த நற்றமிழ்க் குரிசி
றிருக்குற ளாமுதற் சிறந்தநூ லுரையெலாஞ்
சுருக்கமின் றமிழ்ந்த நூல்களிற் பேரறிவினோன்
கதிதரு சைவா கமங்களிற் கழறும்
பதிமுதல் முப்பொருட் பகுதியி னியல்பெலாந்
சங்கையொன் றின்றித் தவவிசே டத்தா
லங்கையி னெல்லிபோ லளவிட் டறிந்தோ
னரனடி யருச்சனை யன்றிமற் றொன்றுந்
திரமுறு பவநோய் தீர்த்திடா தெனவச்
சம்புவின் பூசனை தன்னைநா டோறு
நம்பிமெய் யன்பா னடாத்திடு நல்லோ
னயிட்டிகப் பிரம சாரிநன் னிலையிற்
றியக்கற நிற்குஞ் சீர்மைபெற் றுடையோன்
சங்கர னடியவர் தமைச்சரண் பணிந்தே
யிங்கியான் செய்பணி யென்னென வியற்றுவோன்
சிவபிரான் மகிமையைச் சீவர்க டமக்குப்
பவமறப் போதனை பண்ணுபாக் கியத்தோன்
கிரியையான் ஞானங் கிடைக்கு மதன்றி

சிறப்புப்பாயிரம்

புரியவெம் முத்திக் குபாயமன் றென்றுஞ்
சார்சே வலமுதற் சாற்றுமவ் விடத்து
மாருயிர் சிவனுக் கடிமையே யென்றும்
புகலிவா கமவாக் கியப்பொரு டன்னை
யிகலறத் தேர்வுற் றிதயத் திருத்தினோன்
கல்வியிற் காலங் கழித்தலீங் கிவன்கணோன்
றல்வில குளத்தவ ரறைதர வமைந்தே
யாறு முகனென வவனி
கூறு மியற்பெயர் கொண்டநா வலனே.

திரிசிரபுரம்,

ம-ள-ள-ஸ்ரீ-மஹாவித்துவான்

மீனாட்சிசுந்தரப்பிள்ளை

இ ய ற் றி ய

நேரிசையாசிரியப்பா.

திருவளர் மார்பத் துருவளர் கோவுந்
தாமரை வாழ்க்கைக் காமரு தேவு
நண்ணுதற் கரிய கண்ணுதற் பெருமா
னுமையொரு பாகத் தமைதர நாளும்
பெற்றும் விகாரஞ் சற்று மிலாதவ
னொருவா வைந்தொழின் மருவா நின்றுந்
தொழிலொன் றில்லா வெழிலொன் றொருவன்
மண்ணுரு வாதி யெண்ணுரு வெட்டு
மேவுரு வத்து வாவுரு வாறுஞ்
சாலவைந் தொழிற்கு மூல மாகிய
வொன்பா னுருவு மன்பான் மருவியு
முருவொன் றில்லா னருவொன் றில்லான்
றுனிடு மலனைக் காணிடு மலனொன்
றன்ற னுருவுற மூன்ற முதல்வன்
முத்தி விரும்புநர் பத்திமை யென்றும்
பொருணயத் தமருங் கருணையெம் பெருமான்
செந்தளி ரீன்று பைந்துணர் கான்று
கனிபல பழுத்து முனிவறப் பிலிற்று
நறவுவட் டெடுத்துக் கறவுழக் கதழி

சிறப்புப்பாயிரம்

பொருவப் பெய்த நீருவர்ப் பகற்றி *
புயிர்மல மகற்றுஞ் செயிரதல் குரவர் *
தன்மை தெரிக்கு நன்மையிற் பொலியுந் *
தேமாம் பொழிலும் வாமாஞ் செறவும் *
பொற்ப வுயர்த்த கற்பமெண் ணில்தெரி *
குருந்துறைத் தெய்வப் பெருந்துறை மேவித் *
திருவுரு வென்னுங் குருவுருக் காட்டி *
யருடா நன்று மருடப நின்று *
துரியங் கடந்து பிரியம் படர்ந்த *
பேரா னந்த மாரா நின்ற *
வேதனூ லனவு நாதனூ லனவும் *
போத னூலனவு மோதலூர் சீர்த்தி *
வாதவூ ரடிகள் வாய்மலர்ந் தருளிய *
திருக்கோவை யாரெனுந் தெய்வமா மறையைப் *
பழமறை தெரிந்த பாரத்து வாச *
நச்சினார்க் கினியர் நவின்றபே ருரையொடு *
காலிக தங்களிற் காண்பிழை யாற்றிச் *
சாலிக தம்போற் றிருந்துற வாற்றி *
யச்சிற் பதிப்பித் தமைதரத் தருகென *
திச்சகம் புகழு மிராசகு ளாமணி *
நலந்தரு மிராம நாத புரத்தில் *
வலந்தரு செங்கோன் மாண்பி னடாத்தி *
யரசுவீற் றிருக்கு மண்ணனைக் குணமே *
விரசுமா மேரு விலாநறுங் கமல *
மாதுபதி யென்று வானவர் துணியுந் *
ரேகுபதி பற்ப லுயிர்க்குநல் லருட்கடல் *
கோதுபதி யாத குலசிந் தாமணி *
சேதுபதி ராணி தினக்கடல் வரைப்பிற் *
றுன்னுமா ருயிர்க்கெலாந் தோன்றுதா யேயாய் *
மன்னுசீர்ப் பருப்பத வர்த்தனி நாச்சியார் *
தமக்கினி தாய சகோதரி யாரு *
நமக்கினி தாஞ்சிவ ஞானத் தேவரு *
மியற்றருந் தவத்தா லிருநில மகிழவு *
மயற்றலை புகுத்தா வண்டமிழ் தழையவுந் *
திகழ்தரு பற்பல சிவாலயம் விளங்கவும் *

சிறப்புப்பாயிரம்

புகழ்தரு தருமம் பொலிந்து முழங்கவு
மறக்கடை யாவு மஞ்சியோட் டெடுக்கவும்
பிறக்கடை ஞானப் பெருவிளை வோங்கவுங்
கலிதரு நரகக் கடுங்கத வடைக்கவும்
பொலிதரு மின்பப் புதவந் திறக்கவு
முணருந் திறத்தர்க் கொளியா மொருவன்
உணருந் திருவருள் போலவ தரித்தோ
னற்புறத் தமிழோ டளாய்நறுஞ் சாந்தம்
பொற்புறக் கமழும் பொதியமால் வரையா
னணிபல கொழிக்கு மருந்தமிழ்ச் சுவைதெரீஇ
மணிபல கொழிக்கும் வையைமா நதியான்
கன்னலுங் கமுகுங் கதலியும் பலவுஞ்
செந்நெலும் பொலியுஞ் செம்பிறன் னாட்டான்
றன்னெயி லெனமேற் றலங்கொண் டுவக்கப்
பொன்னெயி லோங்கும் பதுவைமா நகரா
னினியெனல் பொய்மை யிதுவே மால்கொ
டணியுரு வென்று சாற்றுவாம் பரியா
னூற்றுள வொருகோட் டொன்றனை வணங்கி
மற்றுள வெவையும் வணக்குமால் களிற்றான்
கண்டுநிகர் மொழியார் கண்ணொடு காமர்
வண்டுபடிந் தழுக்கும் வாகைமா லிகையான்
றண்டார் புனைந்து தடஞ்சிலை குனிக்கு
மண்டார் நடுங்க வதிர்தரு முரசான்
மயலுக் கொடியா வருந்தவே ளுயர்த்த
கயலுக் கொடியாக் காவிக் கொடியான்
றுய்ப்புகு யான்றேர்த் தரணியொண் செங்கதிர்
போய்ப்புகு மிடமெலாம் போய்ப்புகு மாணையான்
மேவிக் குடையான் விறல்கொடு தொடுக்கும்
காவிக் குடையான் காவிக் குடையான்
சேரார் மணிமுடி தேய்க்குந் தாளான்
காரா ரிருநிதி காம தேனு
கற்பகத் தையும்புறங் காணுங் கையான்
பொற்பசு மலர்த்து பொலிதிரு மார்பா
னொன்றல மேருவென் றுரைசெய்திண் டோளான்
மன்றமறு வில்லா மதியெனு முகத்தா
னருண்மடை திறந்தா லனையசெங் கண்ணான்

பொருணயத் தெரிந்து புகக்கொளுஞ் செவியான் *
கனவினுங் கடுஞ்சொற் கரைதலில் வாயா *
னனவினுங் கனவினு நள்ளார் நடுங்க. *
வினைதரும் படிசிறி தெழுங்குறு மூரலன் *
றனைகுடி யிருந்து தழைக்கு மனத்தான் *
வெள்ளிய நீறு விளங்குதிரு நுதலான் *
வள்ளிய வதற்கலால் வணங்கா முடியான் *
பயன்மர முள்ளூர்ப் பழுத்தற் றனன் *
னயனுடை யாங்க ணவணிய செல்வமென் *
றொன்றே றுரைத்த வதற்கொரு சான்றாய்த் *
தோன்று நின்ற சுந்தரக் குரிசி *
லன்று போகிப் புள்ளிடை தட்பப் *
பதனன்று புக்குத் திறனன்று மொழியினும் *
வறிது பெயர்குந ரல்லர்நின் மாட்டென் *
றறிஞா முன்னு ளான்றே றுரைத்த *
திவன்செய னோக்கி யெதிரது போற்றி *
யன்றே யென்றும் பேரறிஞ ருரைப்ப *
நன்றே நாளு நடாத்திவரு வள்ள *
லிலனென் றெவ்வ மெனுந்திருக் குறட்குப் *
பலர்பல விதமாய்ப் பகர்ந்தபே ருரையு *
ளிரப்பவ ரிரக்கப் படுவோ ருகச் *
சுரக்குங் கொடையே சொல்லின் முதற்று *
லக்கொடை யிவன்பா லமைந்ததியல் பேயென் *
றெக்கொடை வல்லரு மியம்பப் பொலிவோ *
னருந்தமி ழாகர வாரியு முழுதும் *
பெருந்தமி ழாமொழி பெயர்ப்பது குறித்தோ *
னிகழே யாரெடுத் தியம்புவ லோர்ந்தன் *
புகழே யாக்கிய புண்ணிய மூர்த்தி *
யரியமா னேசா ரதிகா ரத்தைத் *
தெரிய நடாத்தித் திகழ்புரு டோத்தமன் *
மன்னு சாமிநன் மாதவச் சாமி *
பொன்னு சாமிவேள் புகன்றன னாக *
வண்டமிழ்ச் செய்யுளு ளாறம்வா யுரையுட *
னெண்பது மாதன னொருதலை கொண்டு *
னெழுத்தே யாமென் றியாவரு மகிழ *

சிறப்புப்பாயிரம்.

வழுத்தே யச்சில் வயக்கி முடித்தனன் *
மன்னுகோ ணாசல மாகே திச்சர *
மென்னு மிரண்டு மிரண்டு கண்ணாகப் *
பெற்றவீ ழத்திற் பிறங்கும்யாழ்ப் பாணத் *
துற்றபல் வளனுக் குறையிட னாகிச் *
சொல்லூர் கழனி சூழ்தரக் கொண்டு *
செல்லூர் பொழிலாற் சேணுல களந்து *
வில்லூர் மாட மிகக்கொடி பொலிய *
நல்லூர் வாழ்க்கை நயந்தரு ளறிஞன் *
கந்தவே டவத்திற் கருதரன் பான்முன் *
வந்தவே ளென்ன வந்தவ தரித்தோ *
னீற்றொடு கண்மணி நிறையப் பூண்பார்ப் *
போற்றொடு பொலியும் புண்ணிய புருட *
னவநெறி யாய வனைத்துங் களைந்து *
சிவநெறி வளர்க்குந் திப்பிய குணத்த *
னெழுத்துமுத லாக வியம்பிலக் கணமும் *
வழுத்திலக் கியமும் வரம்புகண் டெழுந்தோன் *
சமயம் விசேடந் தருநிரு வாணமென் *
றமையுமுத் தீக்கையு மடைவுறப் பெற்றோன் *
சுமங்கல விசேடச் சுருதியா மூலா *
கமங்களின் முப்பொருள் கருதுபே ரருளான் *
யுத்தியி னமைத்துணர்ந் தோங்கனு பூதி *
சித்தியுற் றமைந்த சிவசிந் தாமணி *
கற்றுணர் புலவருட் களிக்கு *
முற்றுண ராறு முகநா வலனே. *

உ

சிவமயம்.

திரிசிரபுரம்

ம-௱-௱-ஸ்ரீ-மகாவித்துவான்

மீனாட்சிசுந்தரப்பிள்ளை மாணாக்கரும்

சிதம்பரச்செட்டியார் குமாரருமாகிய

தியாகராஜச்செட்டியார்

இயற்றிய

நேரிசையாசிரியப்பா.

பூமலி சந்தனப் பொழிலிடை யுலாவுந் *
தேமலி கருங்குழற் சிறுகுறு மடவார் *
மீமிசைத் தொடுத்த விலைமற விருலை *
யிருள்குடித் தெழுந்து மருவுதங் காதலர் *
வரவு தகைந்த யாமதி யெனநினைந் *
தங்கைக் கவன்றுறு மலிர்கதிர் மணியாற் *
றுக்குறச் சிதையா மீக்கிளர் புலமையோர் *
தனிவருத் துநர்க்கு நன்கு புரிந்தாங் *
கிழுமென வொழுக்குஞ் செழுமது வொழுக்கந் *
தம்முள மகலாத் தலைவர்தோ டழுவு *
மாவலொடு புரியுங் காவலை யோவ *
விளைவுதீஇ யியற்றிய வுளைவுறு பகைவெருப் *
பளிக்கறை வகுத்த வொளிக்கறைக் குழிப்பெய் *
தடுகரி மருப்பி னதிர்வுற வலைத்த *
பைந்தினை யிடியிற் பாய்தரத் திரட்டிக் *
கடவுள ரமுதமுங் கைப்பவர்ந் துவக்கும் *
பொதியப் பொருப்பிற் பொலிந்தினி திருக்குந் *
தெய்வப் பெருமைச் சைவமா முனிவர *
னன்புளம் பெருக வின்புட னளித்த *
செந்தமிழ்க் கன்னியைச் செவிலிபோல் வளர்க்கு *
மங்கலப் பாண்டி வளநா டதனுள் *
விண்ணோ ரளிக்கும் பண்ணவர் பெருமான் *
றன்பகை மலையிடற் றந்தபகை நினைந்தென *
வளெற்ழு வளக்க ரார்புனல் பருகி *
யுவர்கழித் தினிய வுதக மாக்கிப் *

பெருநிலஞ் செழிக்கப் பிழையறப் பெய்கென் *
றுணையா றெழுகு மாணை மொழியினை *
யெவுபே றுதவிலை யினிதுளத் துன்று *
வெதிர்செயுங் கைம்மா றேய்ப்ப வான்புகுந் *
தன்னவ னயர்தரு டவனிவசந் தத்தின் *
முன்னர் மேவி முகநனி மலர்ந்து *
தலைவனீந் தின்கனி தளிர்க்கை தாங்குபு *
நின்றுற விளங்குந் துல்றலர் பொதுளிய *
தண்பொழி லுடுத்த வண்புனன் மருத *
வளம்பொலிந் தொளிர்திரு வாத வூரிற் *
காமாரி யன்றிக் கனவினுங் கருதா *
வாமாத் தியனொனு மருமறைக் குலஞ்செய் *
தொல்லையா தவப்பயன் றோன்றிய தென்ன *
வேத மாகம மிளிர்தலை யெடுப்பப் *
பாதகப் பிடகம் படுகுழி வீழ *
மெய்யுறு சைவம் விளங்கிநனி செழிப்பப் *
பொய்யுறு பௌத்தம் போய்மாய்ந் தொளிப்ப *
வுன்னுபே ரன்பா முருக்கொடு தோன்றிய *
மன்னுபே ரருட்டிரு வாதவூ ரடிகள் *
கதிர்மணி மாடங் கஞலொளி காலு *
மதுரை யாளரி மருத்தன பாண்டியன் *
முதலமைச் சுரிமை யுதவுறப் பெற்று *
வதிதரு நாளில் வாசிகொள் வானச் *
செழிய னேவச் சென்றிடு காலைக் *
கரும்பவ சாகரங் கடந்தினி தேறும் *
பெருந்துறை யெனுந்திருப் பெருந்துறை யதனில்
வண்டுண் மதுப்பெய் மலர்க்குருந் தடியிற் *
றமைதரு சத்துவந் தழீஇக்கொண் டென்னப் *
புண்ணிய நீறு சண்ணித்த மேனியுஞ் *
சிரமு முரமுங் கரமுங் காதுங் *
கண்டமும் பொலிதரு கண்டிகை யழகுங் *
கொண்டொளி ரடியார் குழாங்கள் சூழ *
நலிமலந் தெறுசிவ ஞான போதங் *
கரமலர் பொருந்தக் கனிதிரு வுளத்தொடு *
பக்குவ நோக்கிப் பதநிழ லடியார்க் *

குலவுறு தன்றொழி லுலகையுற் றிக்கப் *
பொருந்திய தென்னவீற் றிருந்தருள் பரசிவ *
ஞான சற்குரு நாதனை முன்கண் *
டெதிர்சென்று வணங்கி யிருகணீர் வார *
நெஞ்சநெக் குருகி நிற்பவத் தேசிக *
னுடல்பொரு ளாவிமூன் றுதகமொடு கவரா *
வருட்டிரு நோக்கா லம்பரி சத்தாற் *
பொருட்டிரு வாக்காற் பொலிவுற வருளி *
யறியுரு வாக்க வானந்த வெள்ளப் *
பெருக்கிடை மூழ்கிப் பேருலகு வாழத் *
திருவாய் மலர்ந்து செப்பிய சிற்சபைத் *
தேவையே பாவுந் திருச்சிற் றம்பலக் *
கோவையா ரென்னுங் குலவரு நூலை *
நச்சினார்க் கினியராய் நலம்பல பயக்கு *
நச்சினார்க் கினியா நவையறச் செய்த *
செறிசுவை யுலாவொடு தோத்திர னோர்க *
ளாரண முணர்பய னாகம முணர்பயன் *
சீரண வியல்பல் செழுங்கலை யுணர்பயன் *
யாவு மெளிதி னினிதுணர்ந் தடையப் *
பாவுறு மச்சிற் பதித்துத் தருகெனப் *
பணித்து படுத்த பன்மலர் வாவியைக் *
கயவாய்ச் செங்கட் கவையடிக் கவரி *
கன்றுள்ளிப் பொழிந்த றீஞ்சுவைத் தீம்பால் *
பாய்ந்து பெருகலிற் பம்போதறி பெய்று *
மதவிடை யாட வாவிப் புக்குத் *
தாமரை தாளந் தளர்தர நிற்குங் *
கறையடிப் புகர்முகக் கவுடகடாக் களிற்றை *
வாசுகி பிணித்த மந்தர மென்றும் *
வெள்ளொளி விரிக்கும் வள்ளிதழ்க் கமலச் *
செறிவினை யமுதத் திரள்விளை யென்றும் *
பொற்றாது பொதிந்த பொற்புடை யராளந் *
தடமுலை சிற்பிடைத் தாக்கணங் கென்றுந் *
திரையெறி மணியுஞ் செய்பொழு நிறைத்து *
குடக்கூன் சங்கையுங் கோகன கத்தையும் *
பெருநிதி யளிக்கு மிருநிதி யென்றுந் *

தேவருண் மகிழ்ந்துச் சேர்தரப் பொலிந்து *
பம்புவளஞ் சுரக்குஞ் செம்பியன் னாடன் *
பீடுற வுயர்ந்த வாடகக் குன்றம் *
பலவுருக் கொண்டு நிலவிய தென்னச் *
சேயொளி விரிக்குஞ் செப்பொன் மாடத் *
தொளிரா ரியத்தின் மிளிர்தர மேவிக் *
கருங்குழற் செவ்வாய் வெண்ணகைப் பைந்தொடிக் *
குனிநுத னெடுங்கட் கொடியிடைக் கோதையர் *
நித்திலங் குயிற்றிய தத்தொளி யம்மனை *
செந்தளிர்க் கரங்கொ டெய்வர னூட்டுக் *
கடவுள் வேழங் கவளமென் றுன்னித் *
துதிக்கை நீட்டத் துதைந்தினி தாடும் *
புனைவளஞ் செறியும் புதுவைமா நகரான் *
கனியினும் பாகினுங் கண்டினுந் தேனினு *
மினியதெள் ளமுதினு மினிக்குஞ் செல்வத்தமி *
ழோடெதி ரேற்ற பாடுறு நதியான் *
விற்கொடி கயற்கொடி புற்கொடி யிவைகட் *
காவிக் கொடியெனுங் காவிக் கொடியா *
னல்லெழி லிரம நாத புரமெனும் *
பதியாள் சேது பதிமகி ழிராணியார் *
தருமவா சரமாம் பருவத வர்த்தனி *
நாச்சியா ருடன்வரு நற்சகோ தரியும் [ஞ்
பெறுபெரு நலனெலாம் பெயரொன்றின் விளக்கு
சிவஞானத் தேவருஞ் செய்தமா தவத்திற் *
புண்ணிய மென்னும் பொலிபயிர் தழைப்பக் *
கண்ணுறு பாவக் காஞ்சிரந் தருவிழச் *
செல்வ மென்னுஞ் செழுங்கிளி வளர *
வல்ல லென்னு மார்கலி வறப்ப *
வேதமி லறிஞ ரெண்ணில ராக *
வாதுல ரவனியி லரிய ராகச் *
சாந்தங் கருணை சாதரு மன்பு *
வாய்ந்தநற் சீல மாண்புகழ் தேற்றம் *
வாய்மை யடக்க மலிதரு நீதி *
யின்னன் குணமெலா மெழிலுறப் பாகக் *
கொடையொரு நல்லுருக் கொண்டு வந்தென் *

சிறப்புப்பாயிரம்

திரும்புவி வியப்புந் திகைப்பத் தோன்றியோன் *
வளையாழி வாள்வில் லெங்குகாஞ் சுமந்து *
தளைசேர் கொள்வனந் தகைதொடை தாங்கி *
மாயக் கலையொழிக் தெய்பொற் கலைசூழீஇத் *
தாணுவை யேந்தித் தளர்பசு விடர்சூழீஇக் *
கான மூவந்து கவினுற வாய்ந்து *
வானுறு புலவர் வழுத்தப் பெற்று *
மிளிர்தலின் வனச மென்மலர் மதியும் *
பொன்னுச் சாமியே யெனப்புல வோர்சொலப் *
பொன்னுச் சாமிப் பூம்பெயர் புனைந்து *
பூபதி யினிது புகன்றன னாக *
நன்றுநன் றென்று நனியுள மகிழ்ந்தே *
யுயர்பிர ணவப்பொரு ளொருதா னென்றே *
நன்றறி வுறுத்தக் கொன்றைமலர் முடித்த *
புராதனப் பெருமான் பொலிதிணி தமரு *
மருக்கொள்பூஞ் சோலைத் திருக்கோ ணாசலங் *
கருக்கோ தகற்றுந் திருக்கே தீச்சர *
மென்னுமித் தலங்களைத் தன்னகத் தடக்கிய *
தெல்லிபு நாட்டின் மன்னுயாழ்ப் பாணத்துப் *
பல்லூர் புகழு நல்லூர் வாணன் *
சந்தத மூஞ்சிவ சிந்தனை யகலாக் *
கந்தவே டவர்தினில் வந்தவ தரித்தோன் *
றொல்காப் பியமுத லையிலக் கணங்களு *
மொல்காப் பயன்றரும் பல்காப் பியங்களுந் *
தவநெறி காட்டுஞ் சிவபுரா ணங்களும் *
பதிபசு பாசப் பகுப்பினி துணர்த்துஞ் *
செய்தவர்க் கேயுறுஞ் சைவசாத் திரங்களு *
மையந் திரிபற வறிந்து தெளிந்து *
பெயரா வறிவிற் பெரியோ னாகி *
வீறுகொண் டுயர்ந்த வாறுமுக நாவலன் *
கவிகி தங்களாற் காணுறு வழுக்களைந் *
தானடி யவர்க்கின் பருப்பப் *
பாவுறு மச்சிற் பதிப்பித் தனனே. *

திரிசிரபுரம்

ம-ா-ா-ஸ்ரீ, மஹாவித்துவான்

மீனாட்சிசுந்தரப்பிள்ளைமாணாக்கராகிய

சோடசாவதானம்

சுப்பராயச்செட்டியார்

இயற்றிய

நேரிசையாசிரியப்பா.

மணிநிகழ் பஃறலை வாளரா வனந்த
னணிதுஞ் செஞ்சூட் டதன்மிசைக் கிடக்குங்
கடல்விளி மடுத்த நெடுநிலப் பரப்பின்
மீமிசைப் போர்த்த விரியிருட் குப்பை
பரம மார்கடற் பனிதிரை முகட்டெழீஇக்
கதிர்வா ளோச்சுங் கனலொளிப் பரிதிக்
கதிர்வகத் தடைகுற் றடைக்கலம் புக்கெனத்
துணைங்கற ணிவந்த மணங்கமழ் பொதும்பர்
புடைதவழ் பாண்டிப் பொருவினன் றட்டிற்
கடையுகத் தெழுந்த கார்க்குல மென்ன
மகத்தெழு புகைக்குவால் வான்முகடு துவன்றி
யிகப்பருஞ் சீற்றத் தெறுழ்வலி யொருத்தல
கனல்கொப் புளிக்குறுங் கண்கும் புளிப்பப்
பனலுறந் திசைதொறும் படர்ந்து போர்ப்பப்
புரிநூல் கிடந்து புரளு மார்பினர்
திரிபினெய் வழாஅது இருக்குவழி வாக்குஞ்
சீர்சால் வாதவூர் செய்தவப் பேற்றாற்
பேர்சா னொண்மறைப் பிணக்கற வந்த
மாதவர் குழாம்புகழ் வாதவூ ரடிக
ளிருவகைப் பந்தத் திளையிரு டெற்றுண்
டடலரும் போதத் தடஞ்சுழி வாய்ப்பட்
டொடிவில்வெய் பிறவிக் கடலிற் றுளைந்துளோ
ரொன்றிரண் டிகந்த பொன்றலின் முத்தி
வியன்கரை காணுபு நயன்றரு மின்பிற்
றெற்றெனத் திளைத்துத் தேக்கெறிந் துவப்பக்
குற்றமின் மதலையைக் கொடுத்தளித் தென்னப்

பொருவா வுலகிருட் புணர்ப்பினை யிரிக்குந் *
திருவா சகமருள் செழுந்தவ மாமணி *
செய்வதுந் தவிர்வதும் பெறுவது முறுவது *
மூய்வது மாய வொருநான் கிவற்று *
ளுறுவதே பேரின் புறுதலா மென்னு *
மாயிரு ஞால மேயபயன் பதைக *
ளகத்தடைத் துய்தரப் பகுத்துவந் தருளிய *
திருச்சிற் றம்பலத் திருக்கோ வையா *
ர நம்பொரு ளொருங்கும் பெரும்புவி மீது *
கைத்தலத் தமர்தரு கழுமணி கடந்து *
வித்தக ருளத்தொளி விடுத்துக் கிடப்பத் *
தள்ளரும் புலமைத் தலைமைசால் சிறப்பி *
னச்சினார்க் கணிகர் நச்சினார்க் கினிய *
ரிலக்கண நெறியின் புலக்கணத் தறவெனத் *
திருவுளம் பற்றிய பொருவிலின் னுரையினை *
யறுகாற் புள்ளின மறுகாத் துறைந்து *
யடுத்துக் கனைத்துக் குடட்டியெதி ரொடிப்பப் *
புரிமுறுக் கவிழ்ந்து நறுமது வாக்கு *
மம்போ ருகவயல் வெம்போ ருகந்த *
வனங்கவே டருது மனங்கவ லுறுத்தும் *
பாசறை நிகர்ப்பப் பாசடைக கொழுகடாய் *
விழைதரு மிக்சுவைக் கழைதலை வளைக்கும் *
பம்பிய வளஞ்சேர் செம்பிநன் றுடன் *
கரைபொரு பொருதுந் திரைபொலி சடைப்பு *
வதுவையின் முழக்கார் புதுவைநக ராளி *
யங்கவர் குடைவான் கங்கையிற் றிடாபடத் *
தேந்துகள் கொட்டும் பூந்துணர் பொதுளிய *
சேகுறு வான்சினைச் செஞ்சாந்து செறிந்த *
போகுயர் குயமிப் பொதியப் பொருப்பனை *
சுரிமுகச் சங்கினஞ் சூலுளை றுயிர்தத *
விரிநில வெறிக்கும் வெண்மணிக் குலவயினை *
யிருகையஞ் சிந்தி யெக்க ராகரும் *
பெருநதி வையைப் பீர்செழு துறைவ *
னன்றினா ருளத்துத் துன்றுமச கறுத்த *
மேவிக் கதிர்க்குங் காவித் தொடியினூன் *

கலியுருப் பகற்றிக் கருதுபல் லுயிர்கட் *
கோவற நிழற்றுங் கவிகைக் கவிகையன் *
றடமருப் பிருங்கவுட் கடவுள் யானை *
விழையுமின் னடியெனப் புழைக்கை நீட்ட *
முழுமணி யிணங்கண் முகிழ்க்குறும் பித்திகை *
செழுமியம் மாடமீக் கிளர்தரு மரமியத் *
திருந்தோர் றுயிர்த்த வைந்தர ளம்போன் *
மறுவில்வாண் முகத்திற் குறுவெயர் வரும்பச் *
சில்லரிச் சிலம்பொலி யொல்லென வொலிப்பச் *
சிறுகிடை மறுகச் செறிகுழன் மடவியர் *
நித்திலந் தயின்ற பொற்கழங் குந்தும் *
பரவிய சீர்சா லிராம நாத *
புரத்திசை வுறவருள் சுரந்து புரக்குந் *
சேது பதியிற் சேது பதித *
தில்லறக் கிழமை பூண்ட டல்லலை மழுக்கு *
மருந்ததிக் கற்பிற் பெருந்தகி யிராணி *
தங்கையொடு வந்த வங்கனை தம்பாற் *
பவஞா னந்தெறு பான்மையிற் படிந்த *
சிவஞான தேவர் செய்தவச் சிறப்பால் *
வலம்புரி பயந்த நலம்புரி முத்தின் *
வந்தநன் புலமைச் செந்தமிழ்க் குரிசி *
லிவ்வகைப் பகையு மெய்வகை யுயிர்கட் *
கணுகா வண்ண நணுகா வளிக்கும் *
பாவு பூண்ட வுரவதி காரன் *
றெம்முனை யுடுபோர்ச் சீற்றத் துப்பின் *
வெம்முனை யவுணர் வெரிந்கொடுத் திரியத் *
திரிமருப் பிரலை செருமுகத் துகைக்குங் *
கொற்றவைக் கரங்காங் கொற்றப் புயத்தினன் *
சேதுநா மிசைவேர் வீழ்த்தெழுந் தகன்று *
திசைதொறும் படர்ந்து செல்விட மின்றிப் *
பகைநிறத் தங்கட் புட்காம் போர்த்துக் *
கண்ணகன் ஞாலத் தண்ணிய கலியிரு *
ளின்னென வொளிப்ப வெண்ணில வெறிக்கும் *
புகழ்ப்படாம் போர்த்த தகைப்பெருஞ் செம்ம *
றன்பா லேற்குநர் தம்பா லேற்ப *

வரையா துகொடுக்கும் வள்ளன்மை கற்றோ *
னுரைசால் கலையயி லுணர்ச்சியின் மிக்கோன் *
றுன்னுறு பல்லறத் துறையிற் றிறம்பாப் *
பொன்னுச் சாமிப் புனைகழ னரேந்திரன் *
பெருகிய லச்சிற் றருகென வுரைப்பத் *
தோன்றிய பலரும் வேண்டிய வாறே *
வரைதலின் வலவரும் வல்லா ராகி *
நிறைதளர்ந் தயர்த்து நெட்டுயிர்ப் பெறிய *
மிக்குங் குறைந்து முறழ்ந்தும் பிறழ்ந்துந் *
தொக்கபல் பிரதியின் றுரிசொருங் ககற்றி *
யெளியரு மினிதுணர்ந் துளநனி வியப்பக் *
கனிவகத் தருப்பி நனிபெறப் பதித்தனன் *
முழுமணி குயின்றபொன் மௌலிக ளுரிஞ்சிப் *
பழுதறு பொற்றுகட் புழுதி படிப்ப *
நறுமணங் கமழுந் துறுமலர் சொரிந்து *
விண்ணவ ருச்சியி லண்ணிய கரங்கூய்க் *
கெழுமிய நிகேதனக் கேதீச் சரமுந் *
தொழுதகை யடியவர் தொல்பவத் தொடக்கைக் *
காறு வகைசெய் கோறு சலமுந் *
தண்ணிடை தழுவ மன்னிய சிறப்பாற் *
றுவரும் பழமறை மூவர்சொல் புனைந்த *
காழகிற் பொழிற்சூ ழீழநன் னாட்டின் *
முகிறுழா மிலாங்கலி நகுமிட றமிழ்ந்த *
முற்றிய முப்புடை நெற்றிளங் கமுகின் *
படுகுலை சாய்த்துத் துடுமென வீழ்தலின் *
வாளையாற் றகவயின் மீனின மொளிப்பக் *
கானிமிர்த் திளவரால் கடிதுதாய்த் திருமு *
நீர்சால் யாத்த சீர்சால் படப்பை *
புறந்தழீஇ யோங்கிச் சிறந்தநல் லூரன் *
சூர்முத றடிந்த கூர்நுதி வேற்கைக் *
கந்தவேட் கன்பார் கந்தவேட் பெயரியோன் *
சொல்வியன் றவத்தாற் கல்வியங் குரித்தென *
விடலரும் பல்லுயிர் மடனற வந்தோ *
னிலக்கண விலக்கிய தருக்கவே தாந்தப் *
பெருக்கமுற் றுணர்ந்த பேருடைப் பெரியோன் *

பதிபசு பாசப் பகுப்பிற் றொழிலைப் *
பொதிவுறத் தெரித்துப் பொருவிலின் புறத்துஞ் *
சைவசித் தாந்த மெய்வகு பனுவன் *
முற்றொருங் குணர்ந்தருள் பொத்திய வகத்தாற் *
சிவமே பொருளெனத் தேர்ந்த புந்தியோ *
னவநிதி சமழ்ப்ப நல்கருட் கொடையிமேருன் *
கதுவிய புலமைக் கதிர்ப்பின் *
முதுபுக ழாறு முகநா வலனே. *

திரிசிரபுரம்,

முத்துச்சாமிப்பிள்ளைகுமாரர்

முருகையப்பிள்ளை

இயற்றிய

ஆசிரியவிருத்தம்.

மருவளர் மலர்க்கணையன் மாற்கரிய திருமுடியு மலரடியும் வையை நதியின் *
வான்கரைம ணலிதுணர மலியன்பு வாய்ந்ததிரு வாதவூ ரடிக ளருள்செய்
திருவளர் திருக்கோவை யார்நச்சி னார்க்கினியர் செய்தவுரைசேர்த்தெழுதவுஞ்
சிற்றம்ப லந்தந்தை நினையினங் கரமலர் சிவக்குமென் றுணுமுருகவே *
ளுருவளரு மோருரு வெடுத்துள முவந்துதற் குரியதிரு நாமமேகொண் [ய்வத்
டுபேர்நலூர் தனில்வந்த தெனவாறு முகனென்னு மொண்பெயர் சுமந்துதெ
தருவளர் கரத்திரு ணருளன்பு முதலாய சற்குணஞ் சார்ந்த பொன்னுச் *
சாமிவேள் கொண்டாட வடியர்கட் கின்பந் தழைப்பவச் சிட்டனனரோ.

சூசிபத்திரம்.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கோவையார்

என்கின்ற

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்

மூலமும் உரையும்.

விநாயகவணக்கம்.

எண்ணிறைந்ததில்லை யெழுகோபுரந்திகழக்
கண்ணிறைந்துநின்றருளுங் கற்பகமே-நண்ணியசீர்த்
தேனூறுசெஞ்சொற் றிருக்கோவையென்கின்ற
நானூறுமென்மனத்தே நல்கு.

நூற்சிறப்பு.

ஆரணங்காணென்பரந்தணர்யோகியராகமத்தின்
காரணங்காணென்பர்காமுகர்காமநன்னூலதென்ப
ரேரணங்காணென்பரெண்ணர் * ரெழுத்தென்பரின்புலவோர்
சீரணங்காயசிற்றம்பலக்கோவையைச்செப்பிடினே.

இவ்விரண்டு செய்யுளும்
பிற்காலத்தான்றோராற் செய்யப்பட்டன.

அதிகாரவரலாறு.

இயற்கைபாங்க னிடந்தலைமதியுட, னிருவருமுளவழி யவன் வரவுணர்தல், முன்னுறவுணர்தல் குறையுறவுணர்த, லன்னிலைநாண நடுங்கநாடன், மடல்குறைநயப்பு வழிச்சேட்படுத்த, லிடமி குபகற்குறி யிரவுக்குறியோ, டொருவழித்தணத்த லுடன்கொண்

---

* எண்ணென்பது தருக்கநூலுக்கும், எழுத்தென்பது இலக்கணநூலுக்குப்பெயர். அது "எண்ணுமெழுத் துங்கண் ணிவையாய்ந்திந நூற்பயனைக்-கணூக்கான பார்நற் கதி. காண்டலனு மானங் கடையுருத்தா பத்தியிவை-யெண்ணடிசைத்த வெண்ணெனவே யெண். வழூப்பதத்தை வாக்கினுக்கு மாற்றிவரு மாக்கு-மெழுத்தெழுவா யைந்து மெழுத்து.,, என்னும் பாமத திமிரபானுத் திருக்குறள்களா னுணர்க. ஏரணமெனினும் எண்ணெனினும் அளவையெனினும் தருக்கமெனினும் நியாயமெனினுமொக்கும். வடநூலாரும தருக்கமும் வியாகரணமுமென்னும் இரண்டையுமே மக்கட்கிருகண்ணெனக்கூறுமாறுகேட்டுணர்க,

டேகல், வரைவுமுடுக்கம் வரைபொருட்பிரிதல், மணஞ்சிறப்போதல் வார்புலிகாவ, வினைக்கலர்ப்பொருத்தல் வேந்தற்குற்றுழி, பொருள்வயிற்பிரிதல் பரத்தையிற்பிரிதலென், றருள்வயிற்சிறந்த வகத்திணைமருங்கி, னிருளறுநிகழ்ச்சி யிவையெனமொழிப.

இதன்பொருள்.

இயற்கைப்புணர்ச்சி- பாங்கற்கூட்டம்- இடந்தலைப்பாடு- மதியுடன்படுத்தல்-இருவருமுளவழி யவன்வரவுணர்தல்- மூன்றுறவுணர்தல்-குறையுறவுணர்தல்-நாணநாட்டம்-நடுங்கநாட்டம்-மடல்-குறைநயப்பித்தல்-சேட்படை-பகற்குறி-இரவுக்குறி-ஒருவழித்தணத்தல்-உடன்போக்கு- வரைவுமுடுக்கம்- வரைபொருட்பிரிதல்-மணஞ்சிறப்புரைத்தல்- ஓதற்பிரிதல்- காவற்பிரிதல்- பகைதணிவினைப்பிரிதல்-வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிதல்-பொருள்வயிற்பிரிதல்-பரத்தையிற்பிரிதல் எனவிவ்விருபத்தைந்தும் இந்நூற்குக் கிளவிக்கொத்தெனப்படுமதிகாரங்களாமென்றுகூறுவர் அகத்திணையிலக்கணமுணர்ந்தோரென்றவாறு. அவற்றுள்,—

இயற்கைப்புணர்ச்சி.

இயற்கைப்புணர்ச்சியென்பது- பொருளதிகாரத்திற் கூறப்பட்ட தலைமகனும், தலைமகளும், அவ்வாறொரு பொழிலிடத்தெதிர்ப்பட்டுத் தெய்வமிடைநிற்பப் பான்மை வழியோடி ஓராவிற்கிருகோடுதோன்றினாற்போலத் தம்முளொத்தவன்பினராய் அவ்விருவரொத்தார் தம்முட்டாமே கூடுங்கூட்டம்.

அது நிகழுமாறு- காட்சியையந் தெளிதனயப் பே, யுட்கோடெய்வந் துணிதல்கைக்கிளையொடு, கலவியுரைத்த லிருவயினொத்தல், கிளவிவேட்ட னலம்புனைந்துரைத்தல், பிரிவுணர்த்தலொடு பருவரலறித, லருட்குணமுரைத்த லணிமைகூற, லாடிடத்துய்த்த லருமையறிதல், பாங்கியையறித லெனவீரொன்பா, னீங்காவியற்கை நெறியெனமொழிப.

(இ-ள்.) காட்சி-ஐயம்- தெளிதல்-நயப்பு- உட்கோள்- தெய்வத்தைமகிழ்தல்-புணர்ச்சிதுணிதல்- கலவியுரைத்தல்- இருவயினொத்தல்-கிளவிவேட்டல்-நலம்புனைந்துரைத்தல்- பிரிவுணர்த்தல்-பருவரலறிதல்-அருட்குணமுரைத்தல்- இடமணித்துக்கூறிவற்புறுத்தல்-ஆடிடத்துய்த்தல்-அருமையறிதல்-பாங்கியையறிதல் என விவைபதினெட்டும் இயற்கைப்புணர்ச்சியாம். எ-று. அவற்றுள்,—

காட்சி.

காட்சியென்பது-தலைமகளைத் தலைமகன்கண்ணுற்று இஃதொரு வியப்பென்னென்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

திருவளர்தாமரைசீர்வளர்காவிகளீசர்தில்லைக் *
குருவளர்பூங்குமிழ்கோங்குபைங்காந்தள் கொண்டோங்குதெய்வ
மருவளர்மாலையோர்வல்லியினொல்கியனநடைவாய்ந் *
துருவளர்காமன்றன்வென்றிக்கொடிபோன்றொளிர்கின்றதே(௧)

மதிவாணுதல் வளர்வஞ்சியைக்
கதிர்வேலவன் கண்ணுற்றது.

திருவாதவூரடிகள் இத்திருக்கோவை யை
என்னுதலியெடுத்துக்கொண்டாரோவெனின்,

அறிவோனறிவில தெனவிரண்டாகு *
நெறியினிற்றொகைபெற்று நிரல்படவிரிந்த *
மண்புனலனலவளி மாவிசும்பெனாஅ *
வெண்மதிசெஞ்சுடர் வேட்போனெனாஅ *
வெண்வகைநிலைஇய வெவ்வகைப்பொருளுந் *
தோற்றநிலையிறுதி கட்டுவீடென்னு *
மாற்றருஞ்செயலவழி மாறுதுசெயப்பட்டு *
வெருவாவுள்ளது வேட்போன்றன்செய் *
யிருவினைப்பயன்றுய்த்து மும்மலனெரீஇப் *
பொருவறுசிவகதி பொற்பினிற்பொருந்தவு *
மேனையனைத்தங் குலைநிலைபுணரவு *
நிலைஇயவ்வயி னிமித்தமாகி *
யலகுதவிர்த்த பலவகையண்டமு *
மின்னுழைவெயிலின் றுன்னணுப்புரைந்து *
தன்னுளடங்கவுந் தானவற்றுள்ளு *
றன்னுணர்வாயு நோக்கருநுழையிற் *
சிறுமைபெருமைக் கிருவரம்பெய்திப் *
போக்குவரவும் புணர்வுமின்றி *
யாக்கமுங்கேடு மாதியுமந்தமு *
நடுவுமிகந்து ஞானத்திரளா *
யடியுமுடியு மளவாதயர்ந்து *
நெடியோனான்முக னான்மறையோற்ற *
வெரிசுடர்க்கனலியி னீங்காதுவிரிசுடர் *

வெப்பமும்விளக்கமு மொப்பவோர்பொழுதினிற் *
றப்புறவியற்றுவ தெனவெப்பொருளுங் *
காண்டலுமியற்றலு மியல்பாமாண்டுடன் *
றன்னினீங்காது தானவின்றுவிளங்கிய *
வெண்ணெண்கலையுஞ் சிலம்புஞ்சிலம்படிப் *
பண்ணமைதேமொழிப் பார்ப்பதிகாண *
வையாறதன்மிசை வெட்டுத்தலையிட்ட *
மையில்வான்கலை மெய்யுடன்பொருந்தித் *
தில்லைமூதூர்ப் பொதுவினிற்றோன்றி *
யெல்லையிலானந்த நடம்புரிகின்ற *
பரமகாரணன் றிருவருளதனாற் *
றிருவாதவூர்மகிழ் செழுமறைமுனிவர் *
ஐம்பொறிகையிகந் தறிவாயறியாச் *
செம்புலச்செல்வ ராயினராதலி *
னறிவனூற்பொருளு முலகநூல்வழக்குமென *
விருபொருளுநுதலி யெடுத்துக்கொண்டனர் *
ஆங்கவ் விரண்டனுள்
ஆகமநூல்வழியி னுதலியஞான *
யோகநுண்பொருளினை யுணர்த்துதற்கரி *
துலகநூல்வழியி னுதலியபொருளனு *
மல்கிறீம்பாற் பரவைக்கண்ணெனும் *
புலனெனுங்கொள்கலன் முகந்தவகைசிறி *
துலையாமரபி னுரைக்கற்பாற்று. *

அஃதியாதோவெனின், எழுவாய்க்கிடந்தபாட்டின்பொருளு ணாக்கவேவிளங்கும். அஃதேல், இப்பாட்டென்னுதலிற்றோவெனின், அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்னு நான்குபொருளினும், இன்பத்தை நுதலி இத்திருக்கோவையின்க ணுரைக்கின்ற களவியற்பொருளினது பொழிப்பிலக்கணத்தையும், அதற்குறுப்பாகிய கைக்கிளைத்திணையின்கண் முதற்கிடந்த காட்சியென்னும் ஒருதலைக்காமத்தினையும், உடனிலைச்சிலேடையாக வுணர்த்துதனுதலிற்று.

திருவளர்தாமரை — போன்றொளிர்கின்றதே.
மதிவாணுதல் — கண்ணுற்றது. *

இதன்பொருள். திருவளருந் தாமரைப்பூவினையும், அழகுவளரு நீலப்பூக்களையும், நகர் தில்லைவரைப்பின்கணுண்டாகிய பூங்குமிழினது நிறம்வளரும்பூவினையும், கோங்கரும்புகளையும், செவ்விக்காந்தட்பூக்களையும் உறுப்பாகக்கொண்டு, மேம்பட்ட தெய்வமணம்வளரும்மாலை ஒருவல்லிபோலநுடங்கி, அன்னத்தினடைபோலநடைவாய்ந்து, வடிவுவளருங்காமனது வெற்றிக்கொடிபோன்று விளங்காநின்றது, என்னவியப்போ! என்றவாறு.

திருவென்பது-கண்டாரால் விரும்பப்படுந் தன்மைநோக்கம். எ-று. திருமகடங்குந் தாமரையெனினுமமையும் பூங்குமிழென்பது முதலாகிய தன்பொருட்கேற்ற அடைபடுத்துநின்றதோராகுபெயர். நகர்தில்லையென்பதனை எல்லாவற்றோடுங்கூட்டுக. பலநிலங்கட்குமுரிய பூக்களைக்கூறியவதனால், நிலமயக்கங்கூறியவாறாயிற்று. ஆகவே, பலநிலங்களினுஞ்சென்று துய்க்குமின்பமெல்லாந் தில்லையின்வாழ்வார் ஆண்டிருந்தே துய்ப்பரென்பதுபோதரும். போதர, இம்மையின்பத்திற்குத் தில்லையேகாரணமென்பது கூறியவாறாயிற்று. ஆகவே, நகர்தில்லையென்றதனான், மறுமையின்பத்திற்குங்காரணமாதல் சொல்லாமையேவிளங்கும். செய்யுளாதலாற் செவ்வெண்ணின்றொகைதொக்குநின்றது. ஒருவல்லியெனவியையும். தெய்வமருவளர்மாலையென்றதனான், தாமரை முதலாயினவற்றானியன்றபிறமாலையோடு இதற்குவேற்றுமை கூறியவாறாம். வாய்ந்தென்பது நடையின்வினையாகலாற் சினைவினைப்பாற்பட்டு முதல்வினையோடுமுடிந்தது. உருவளர்காமன்றன் வென்றிக்கொடியென்றது நுதலவிழிக்குத்தோற்று உருவிழப்பதன்முன்மடியாவாணையணிந்துயர்த்தகொடியை. அன்னநடைவாய்ந்தென்பதற்கு அவ்வவ்வியல்புவாய்ப்பப் பெற்றெனினுமமையும்.

திருவென்பது கண்டாரால்விரும்பப்படுந் தன்மைநோக்கமென்றது அழகு. இஃதென்சொல்லியவாறோவெனின், யாவனொருவன் யாதொருபொருளைக்கண்டானோ அக்கண்டவற்கு அப்பொருண்மேற்சென்ற விருப்பத்தோடேகூடியவழகு. அதன்மேலவற்கு விருப்பஞ்சேறல் அதனிற்சிறந்தவுருவும் நலனும் ஒளியுமெவ்வகையானும் பிறிதொன்றற்கில்லாமையால். திருவென்றது அழகுக்கேபெயராயிற்று அங்ஙனமாயின் இதுசெய்யுளினொழிய வழக்கினும்வருவதுண்டோவெனின், உண்டு, கோயிலைத்திருக்கோயிலென்றும், கோயில்வாயிலைத்திருவாயிலென்றும், அலகை

த்திருவலகென்றும், பாதுகையைத்திருவடிநிலையென்றும், வழங்
கும் இத்தொடக்கத்தனவெல்லாந் திருமகளை நோக்கியெழுந்தன
வல்ல. அது கண்டவனுடைய விருப்பத்தானேயெழுந்தது. ஆக
லானுந் திருவென்பது அழகென்றேயறிக. அதனாற்றிருவென்ப
து கண்டாரால் விரும்பப்படுந் தன்மைநோக்கமே. அல்லதூஉந்
தான்கண்டவழியின் பெருமையைப்பாராட்டுவானாகலான், ஒருத்
தியிருந்த தவிசை இவனுக்குமுகமாகக்கூறுதல்வழுவாம். ஆதலா
ற்றான்கண்டவழியினுயர்ச்சியையே கூறினானெனக்கொள்க.

வளரென்பதற்கு வளருமென்றும்மைகொடுத்து உரைவாய்பா
கோட்டியதெற்றிற்கு மேலாமேலோ வளரக்கடவதென்பது கடா. அ
தற்குவிடை-வளர்ந்ததாமரை வளராநின்றதாமரையென்று கழிகா
லத்தையும் நிகழ்காலத்தையுங்கூறாது, மேல்வருங்காலத்தைக் கூ
றவேண்டியது. கழிகாலத்தைக்கூறினாற் கழிந்ததனைக்கூறிற்றாம்.
நிகழ்காலத்தைக்கூறினால் முன்னும்பின்னுமின்றி இப்பொழுது
ள்ளதனைக்கூறிற்றாம். ஆதலான் வளருமென்று வருங்காலங்கூறிய
வாறன்று. மூன்றுகாலத்திற்கும் பொதுவாகிய சொற்றொன்ற
வேகூறினார். ஆயின் உம்மைச்சொன் மூன்றுகாலத்திற்கும்பொ
துவாகிவந்தவாறென்னை?- இது செய்யுட்சொல்லாதலால்வந்தது.
செய்யுளினொழிய வழக்கினும் வருவதுண்டோவெனின், உண்டு.
அது ஞாயிறு திங்களியங்கும் - யாறொழுகும்- மலைநிற்கும் என்ற
ற்றொடக்கத்தனவற்றானறிக. அன்றியும், "முந்நிலைக் காலமுந் தோ
ன்று மியற்கை- யெம்முறைச் சொல்லு நிகழுங் காலத்து- மெ
ய்ந்நிலைப் பொதுச்சொற் கிளத்தல் வேண்டும்." என்றாராகலின்,
உம்மைச்சொல் வருங்காலத்தையே காட்டாது மூன்றுகாலத்திற்
கும் பொதுவாய்நிற்குமென்றேயறிக.

இனித்திருமகடங்குந் தாமரையெனினுமமையுமென்று அமை
வுரைத்ததென்னை இதனையுவமையாக்கக்குறையென்னையெனின்,
திருமகளாலே தாமரையுயர்ந்ததாம். தாமரையினது சிறப்புக்கூ
றிற்றில்லையாம். என்னை, எல்லாராலும்விரும்பப்பட்ட அழகு அவ
ட்குண்டாகையாலே திருமகளென்று பெயராயிற்று அங்ஙனம்
பெருமையுடையவளும் இதன்சிறப்புநோக்கியேயிதனிலிருந்தா
ளல்லது தன்னாலேயிதற்குச் சிறப்புப்பெறவேண்டியிருந்தாள
ல்லள், ஆதலாற்றாமரைக்கொத்ததும் மிக்கதுமில்லை. அங்ஙனம்
பெருமையுடையவளாலும்விரும்பப்பட்டதாதலால், திருவென்

ட்டது கண்டாரால்விரும்பப்படுந்தன்மை நோக்கமென்பது பெற்றும்.

இனித்திருவளர்தாமரை சீர்வளர்காவியென்றனபோல இதனையுங் குருவளர் குமிழென்றது பூங்குமிழென்றதெற்றிற்கெனின், முன்னும்பின்னும் வருகின்ற எண்ணிற் பூவைநோக்கியன்று, ஈண்டுச்செய்யுளின்பத்தைநோக்கியும் இதற்காகுபெயரை நோக்கியுமெனவறிக. அஃதென்போலவெனின், "தளிபெறு தண்புலத்துத் தலைப்பெயற் கரும்பீன்று-மூளிமுதற் பொதுளிய முட்புறப்பிடவமும்" என்பதுபோல. கோங்கென இதனையொழிந்த நான்கிற்கு மடைகொடுத்து இதற்கடைகொடாதது பாலைநிலஞ் சொல்லுதற்கின்றாக்கி, என்னை, பாலைக்குநிலமின்றாதலான். ஆயின் மற்றையநிலம்போலப் பாலைக்கு நிலமின்மையாற் கூறினாரென்றார் மகளிர்க்குறுப்பிற்சிறந்தவுறுப்பாகிய முலைக்குவமையாகப் புணர்க்கப்பட்ட கோங்கிற்கு அடைகொடுக்கக்கடவதன்றோவெனின், அடைகொடுப்பிற் பிறவுறுப்புக்களுடன் இதனையுமொப்பித்ததாம். ஆதலான் இதற்கடைகொடாமையே முலைக்கேற்றத்தை விளக்கிநின்றது. அஃது முற்கூறியவகையில் திருக்கோயில் திருவாயில் திருவலகுஎன்றவற்றிற்கு நாயகராகிய நாயனாரைத் திருநாயனாரென்றதுபோலவெனக்கொள்க.

இனியடனிலைச் சிலேடையாவது ஒருபாட்டிரண்டுவகையாற் பொருள்கொண்டுநிற்பது. அவ்விரண்டனுள்ளும் இத்திருக்கோவையின்கணுரைக்கின்றபொருளாவது காடனைத்துவென்றிக்கொடிபோன்றுவிளங்கி அன்னநடைத்தாய்த் தாமரையே நெய்தலே குமிழே கோங்கே காந்தளே யென்றிப்பூக்களாற் றொடுக்கப்பட்டோங்குந் தெய்வமருவளர்மாலையின் வரலாறு விரித்துரைக்கப்படுகின்றதென்பது. எஃறது என் சொல்லியவாறென்னெனின், தாமரை மருதநிலத்துப்பூவாதலான் மருதமும், நெய்தல் நெய்தனிலத்துப்பூவாதலான் நெய்தலும், குமிழ் முல்லைநிலத்துப்பூவாதலான் முல்லையும், கோங்குபாலைநிலத்துப் பூவாதலாற் பாலையும், காந்தள் குறிஞ்சிநிலத்துப்பூவாதலாற் குறிஞ்சியுமென இவ்வைந்துபூவினாலும் ஐந்துதிணையுஞ்சுட்டினார். ஆதலாற் றொடுத்துக்கொண்ட அகத்தமிழின்பெருமைகூறாது தில்லைநகரின்பெருமைகூறினார், நிலமயக்கங்கூறுதலான். அற்றன்று அஃதேகூறினார். என்னை, சொல்லின் முடிவினப்பொருண்முடித்தலென்னுந் தந்திரவுத்தியாற் புணர்தலும் புணர்தனிமித்தமுமாகிய குறிஞ்சியேகூறினார். என்

னே, பைங்காந்தளென்று குறிஞ்சிக்குரிய பூவிலே முடித்தலான். அன்றியும் பூவினானே நிலமுணர்த்தியவாறு இத்திருக்கோவையின் கண்முன்னர்க் "குறப்பாவைநின் குழல்வேங்கையம்போதொடு கோங்கம்விராய்," என்னும்பாட்டினுட்கண்டுகொள்க. அல்லதூஉஞ் சினையைக்கூற முதலறிகிளவியென்னு மாகுபெயரானுமாம். ஆயின் குறிஞ்சியே கூறவமையாதோ நிலமயக்கங்கூறவேண்டியது எற்றிற்கெனின், ஓரிடத்தொரு கலியாணமுண்டானால் எல்லாரிடத்து முண்டாகிய ஆபரணங்களெல்லாம் அவ்விடத்துக் கூடி அக்கலியாணத்தைச் சிறப்பித்தாற்போலப் பலநிலங்களும் இக்குறிஞ்சியையே சிறப்பித்து நின்றன. உருவளர்காமன்றன் வென்றிக்கொடியென்றமையின், அன்பினானே நிகழ்ந்தகாமப்பொருளைச்சுட்டினார். யாருங்கேட்போரின்றித் தன்னெஞ்சிற்குச் சொன்னமையின், கந்தருவவொழுக்கத்தையேயொத்த களவொழுக்கத்தைச்சுட்டினார். ஈசரில்லையென்றமையின், வீடுபேற்றின் பயத்ததெனச்சுட்டினார்.

களவொழுக்கமென்னும் பெயர்பெற்று வீடுபேற்றின் பயத்ததாய் அன்பினானிகழ்ந்த காமப்பொருணுதலிக் கந்தருவவொழுக்கத்தோடொத்துக்காமனது வென்றிக்கொடிபோன்று ஐந்திணையின்கண்ணும் வென்று விளங்காநின்ற கடிமலர்மாலையின்வரலாறு இத்திருக்கோவையின்கணுணர்த்தப்படுகின்றதென்றவாறு. களவொழுக்கத்தினை ஓர் மாலையாகவுட்கொண்டு உருவகவாய்பாட்டானுணர்த்தினாரென்பது. இன்பத்தை நுதலியதென்றாராயினும், இன்பந்தலைக்கீடாக அறம் பொருள் இன்பம் வீடென நான்குபொருளையுநுதலிற்று. அவற்றுள் வீடுநுதலியவாறு மேலே சொன்னோம். ஒழிந்தமூன்றனையும் நுதலியவாறென்னையெனின், ஈண்டுத்தலைமகனுந் தலைமகளுமென்றுநாட்டினார். இவனுக்கு ஆண்குழுவினுள் மிக்காருமொப்பாருமில்லை இழிந்தாரல்லது. இவளும் அன்னள். இவர் ஒருவர்கண்ணொருவர் இன்றியமையாத அன்புடையராதலான், இவர்கண்ணே அம்மூன்றுமுளவாம் இவ்வொழுக்கத்தினது சுவைமிகுதி கேட்கவே விழைவுவிடுத்தவிழுமியோருள்ளமும் விழைவின்கட்டாழுமாதலின், காமனது வென்றிக்கொடியெனவே வென்றிகொள்ளாநின்றதென்றானென்பது. முதற்கட்கிடந்த இப்பாட்டுக் காட்சியின்மேற்று. இப்பாட்டால் வேட்கை இவன்கணுண்டாயவாறென்னைபெறுமாறெனின், உருவளர் காமன்றன் வென்றிக்கொடியென்றமையிற் பெற்றாம்.

உவ்வமையிருதியாற் சொன்றூகவின், இப்பாட்டிற்கு மெய்ப்பாடு-உவகை. உவகையாவது சிருங்காரம், அது காமப்பொருண்மூதலாயவின்பத்தின் மேற்று உவகையென்பது காரணக்குறி, உவப்பித்தலினுவகையாயிற்று. உவந்தவேறுகினளுப் அவளைபோர் தெய்வப் பூமாலையாகவுருவகங்கொண்டு காமனது வெற்றிக்கொடியோடுவமித்துச்சொன்னமென்பது. என்னைமாலையாமாறு,"பூப்புனை மாலைபு மாலைபுனை மாதருந், தோற்புனை வின்னூண் டொடர்கைக் கட்டியுங், கோச்சேரன் பெயருங் கோதையென் றூகும்.,, என்பதனுற் பெண்ணுக்கு மாலையென்றுபெயராயிற்று. ஆயின் யாரொருவரையுங் கேசாதிபாதமாதல் பாதாதிகேசமாதல் வருணிக்கவேண்டும். அவற்றுள், இது கேசாதிபாதமாகவருணிக்கப்பட்டது. என்னை, திருவளர்தாமரையென்று முடிமூதலாகவெடுத்துக்கொண்டு அன்னநடையென்றுபாதத்திலேமுடித்தலான். ஆயின், இதில்நடைகண்டானுயின் மேல் ஐயநிலைபுணர்த்தல் வழுவாமெனின், இவன் நடைகண்டானல்லன், இம்மாலை நடக்குமாயின் அன்னநடையையொக்குமென்றான். வாய்ந்தென்பது நடையின் வினையாகவிற் சினைவினைப்பாற்பட்டு முதல்வினையோடு முடிந்ததென்றது-அன்னத்திற்குச்சினை கால், காலிற்குச்சினை நடை, ஆகையால் முதலெலன்றது அன்னத்தை.

அங்ஙனமுவமித்துச் சொன்னதனாற்பயன் மகிழ்தல். என்னை, "சொல்லெதிர் பெறுஅன் சொல்லியின் புறுதல், புல்லித் தோன்றுங் கைக்கிளைக் குறிப்பே ,, என்று அகத்திணையியற் சூத்திரத்திற்சொன்றாாகலினென்பது. அம்மேதல் உவகையென்னு மெய்ப்பாட்டானே மகிழ்ச்சிபெற்றும். இனியிச்சொற்கள் விசேடித்து மகிழ்வித்தவாறென்னையெனின், நெஞ்சின்மிக்கது வாய்சோர்ந்து தான்வேட்டபொருள்வயிற்றன்குறிப்பன்றியேயுஞ்சொன்னிகழும். நிகழுந்தோறு மகிழ்ச்சிதோன்றுமென்பது, என்போலவெனின், ஒருவன் தான்வழிபடுந் தெய்வத்தைப்பரவியசெய்யுட்களைபோதியுணர்ந்திருந்தானெனினும், அவற்றுள் அத்தெய்வத்தை வழிபடும்போழ்து கண்ணீர்வார்ந்து மெய்ம்மயிர் சிலிர்ப்பக்காண்டும், அல்லதூஉஞ் சுற்றத்தாரது சாக்காடுமுற்றவுணர்ந்தானெனினுஞ் செத்தாரிடனுக உரையாடினபொழுது துன்பமீதூரக் கலுழக்காண்டும், இவைபோலவென்பது. ஆகவின் நினைப்பின்வழியதுரையாயினும் நினைப்பின் உரைப்பயன் விசேடமு

டைத்தென்பது. நெஞ்சின்மிக்கது வாய்சோர்ந்து சொன்னிகழு மென்பதனை இக்கோவையின் எண்வகைமெய்ப்பாட்டின்கண்ணு ந் தந்துரைத்துக்கொள்க. பயனென்பது நெஞ்சினடுத்ததோர் மெய்ப்பாடுகாரணமாகத் தன்வயினிகழ்ந்த சொல்லானெய்துவ து. மெய்ப்பாடென்பது புறத்துக்கண்டதோர்பொருள் காரண மாக நெஞ்சின்கட்டோன்றிய விகாரத்தின்விளைவு எழுவாய்க்கிட ந்த இப்பாட்டிற்குதவியபொருள் பொழிப்பினுளுலாததாய், நுண் ணிதாக வுரைப்பான்புகின் வரம்பின்றிப்பெருகுமென்பது. (க)

ஐயம்.

ஐயமென்பது- கண்ணுற்றபின்னர் இங்ஙனந் தோன்றுநின்ற இம்மாது திருமகள்முதலாகிய தெய்வமோ அன்றி மக்களுள்ளா ள் கொல்லோவென் றையுறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

போதோவிசும்போபுனலோபணிகளதுபதியோ *
யாதோவறிகுவதேதுமரிதியமன்விடுத்த *
தூதோவனங்கன்றுணைவோவிணையிலிதொல்லைத்தில்லை *
மாதோமடமயிலோவெனநின்றவர்வாழ்பதியே. (உ)

தெரியவரியதோர் தெய்வமென் ன
அருவரைநாடனையுற்ற து.

(இ-ள்.) யமனால்விடுக்கப்பட்ட தூதோ, வசித்தற்கரியானை வசி த்தற்கு அனங்கற்குண்டாயிற்றோர் துணையோ, ஒப்பில்லாதானது பழையதாகிய இத்தில்லைக்கண் வாழ்வாரோர்மாதரோ, மடப்பத் தையுடைய மயிலோவென்று சொல்லும்வண்ணம்நின்றவரது வா ழ்பதி தாமரைப்பூவோ, ஆகாயமோ, நீரோ, பாம்புகளதுபதியா கிய நாகருலகமோ, யாதோ சிறிதுந் துணிதலரிது. எ-று.

யமன்றூதும், அனங்கன்றுணையும், மடமயிலும், ஐயநிலையுவ மைக்கணுவமையாய்நின்றன. தில்லைமாது உவமிக்கப்படும்பொ ருள். ஐயநிகழ்ந்தது திருமகள்முதலாகிய தெய்வமோ மக்களுள் ளாளோவென்றென்க. மக்களுள்ளாலாதல் சிறுபான்மையாதலிற் கூறிற்றிலர்.

தில்லைமாதோ வென்பதற்குத் தில்லைக்கண் வாழ்வாரோர் மா னுடமாதரோவென் றுரைப்பாருமுளர். தில்லைமானுடமாது மக ளிர்க்குவமையாகப் புணர்க்கப்படுவதன்றி யொன்றன்மையால் உவமையாகாது. உவமிக்கப்படும் பொருளெனின், ஐயமின்றித்

துணிவாம். அதனால் இல்லைமாதோவென்பது மானுடம் தெய்வ மென்னும் வேறுபாடுகெருதாது மகளிரென்னும் பொதுமைபற் றிநின்றது. இல்லைநின்றவெனக் கூட்டிமுடிக்கையும்.

தெய்வமென்ன- தெய்வமோ அல்லளோவென. மெய்ப்பாடு- உவகையைச்சார்ந்தமருட்கை. என்னை, "புதுமை பெருமை சிறு மை யாக்கமொடு,மதிமை சாலா மருட்கை நான்கே.,, என்றாராக லின். கண்டு வனப்பினதுபெருமையை வியந்தானென்பது. அவ் வியப்பு மருட்கைப்பாற்படும். பயன்-ஐயந்தீர்தல். (௨)

தெளிதல்.

தெளிதலென்பது- ஐயுற்றபின்னர் அவயவமியங்கக்கண்டு இவ ள் தெய்வமல்லளென்று தெளியாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பாயும்விடையரன்றில்லையன்னாள்படைக்கண்ணிமைக்குந் *
தோயுநிலத்தடிதூமலர்வாடுந்துயரமெய்தி *
யாயுமனனேயணங்கல்லளம்மாமுலைசுமந்து *
தேயுமருங்குற்பெரும்பணைத்தோளிச்சிறுநுதலே. (௩)

அணங்கல்லளென் றயில்வேலவ ன்
குணங்களைநோக்கிக் குறித்துரைத்த து.

(இ-ள்) பாய்ந்துசெல்லும் விடையையுடைய அரனது தில்லை யையொப்பாளுடைய படைபோலுங்கண்கள் இமையாநின்றன. நிலத்தின்கண் அடிதீண்டாநின்றன. தூயமலர்கள் வாடாநின்றன. ஆதலின், துயரத்தையெய்தி ஆராயுமனனே, அழகியபெரியவாகி யமுலைகளைச்சுமந்து தேயாநின்ற மருங்குலையும் பணைபோலும் பெரியதோள்களையுமுடைய இச்சிறுநுதல் தெய்வமல்லள். எ-று.

துயரமெய்தியாயுமனனே யென்றதனால், தெளிதல் கூறப்பட் டதாம். மெய்ப்பாடு - மருட்கையினீங்கிய பெருமிதம். என்னை, "கல்வி தறுக ணிசைமை கொடையெனச், சொலப் பட்ட பெ ருமித நான்கே.,, என்றாராகலின், தெளிதலுங் கல்வியின்பாற்படு ம். பயன்-தெளிதல்.

அவ்வகை தெய்வங்கொல்லோவென் றையுற்றுநின்றான் இவ்வ கை குறிகண்டு தெய்வமல்லள் மக்களுள்ளாளெனத்துணிந்தானெ ன்பது. எனவே தெய்வமல்லாதற்குக்காரணம் இனையனகுறியே வேற்றுமை யில்லையென்பது துணிவு.

நயப்பு.

நயப்பென்பது-தெய்வமல்லளென்று தெளிந்தபின்னர் மக்களு

ள்ளானென்று நயந்து இடையில்லைகொலென்ற நெஞ்சிற்கு அல்குலும் முலையுங்காட்டி இடையுண்டென்று சென்றெய்த நினையா நிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அகல்கின்றவல்குற்றடமதுகொங்கையவைபவதீ *
புகல்கின்றதென்னைநெஞ்சுண்டேயிடையடையார்புரங்க *
ளிகல்குன்றவில்லிற்செற்றோன்றில்லையீசனெம்மானெதிர்ந்த *
பகல்குன்றப்பல்லுகுத்தோன்பழனம்மன்னபல்வளைக்கே. (௫)

வண்டமர்புரிகுழ லொண்டொடிமடந்தையை
நயந்தவண்ணல் வியந்துள்ளியது.

(இ-ள்) அகலாநின்ற வல்குலாகிய தடம் அது, முலை அவை, நெஞ்சே, காரணமின்றி நீ சொல்லுகின்றதென்! அடையாதார் புரங்களை இகலைக் குன்றமாகிய வில்லாற் செற்றவன், தில்லைக்கணுள்ளனாகிய ஈசன், எம்முடைய விறைவன், மாறுபட்ட ஆதித்தனது பெருமை குன்றப் பல்லையுகுத்தோன், அவனது திருப்பழனத்தையொக்கும் பல்வளைக்கு இடையுண்டு. எ-று.

தடம்-உயர்ந்தவிடம். அல்குற்றடமது கொங்கையவை என்புழி அல்குற்பெருமையானும் முலைப்பெருமையானும் இடையுண்டு என்றவாறன்று, அல்குலும் முலையுமுண்மையான் இடையுண்டு என்றவாறு. அல்குற்றடமதுவென்றும் முலையவையென்றும் பெருமைகூறியது அவை விளங்கித் தோன்றுதற்கு. இகல்குன்றவில்லிற் செற்றோனென்பதற்கு இகல்குறைய வில்லாற்செற்றோனெனினும் அமையும். நயந்தவண்ணல்- மக்களுள்ளானென்று துணிதலால் நயந்தவண்ணல். உள்ளியது - கூட்டத்தை நினைந்தது. மெய்ப்பாடு- உவகையைச்சார்ந்த மருட்கை, வியந்துரைத்தலின். பயன்- ஐயந்தீர்ந்து மகிழ்தல்.

இந்நான்குபாட்டும் ஒருவருள்ளக்கருத்தை யொருவரறியாத வொருதலைக்காமமாதலிற் கைக்கிளைப்பால. அகத்திணையின்கட் கைக்கிளை வருதல் திணைமயக்காம் பிறவெனின், கைக்கிளைமுதற் பெருந்திணை யிறுவாயெழுதிணையினுள்ளுங் கைக்கிளையும் பெருந்திணையும் அகத்தைச்சார்ந்த புறமாயினும், களவிக்கோவையின் எடுத்துக்கோடற்கட் காட்சிமுதலாயின சொல்லுதல் வனப்புடைமைநோக்கிக் கைக்கிளை தழீஇயினார். பெருந்திணைதழுவுதல் சிறப்பின்மையினீக்கினார். இது நலம்பாராட்டல். (௪)

உட்கோள்.

உட்கோளென்பது-மக்களுள்ளாளென்று நயந்துசென்றெய்த நினையாநின்றவன் றன்னிடத்து அவளுக்குண்டாகிய காதல் அவள் கண்ணிற்கண்டு தன்னுட்கொள்ளாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அணியுமமிழ்துமென் னாவியுமாயவன் றில்லைச்சிந்தா *
மணியும்பராரறியாமறையோனடிவாழ்த்தலரிற் *
பிணியுமதற்குமருந்தும்பிறழப்பிறழ வென்னும் *
பணியும்புணைமருங்குற்பெருந்தோளிபடைக்கண்களே. (௩)

இறைதிருக்காத்து மறிமாதேனுக் கி
யுள்ளக்கருத்து வள்ளலறிந் தது.

(இ-ள்.) மின்னையும் பாம்பையுமொக்கு மிடையினையும் பெருந்தோளினையுமுடையாளது படைபோலுங்கண்கள் பிறழுந்தோறும் பிறழுந்தோறும் பொதுநோக்கத்தாற் பிணியும், உள்ளக்கருத்து வெளிப்படுக்குநாணோடுகூடிய நோக்கத்தால் அதற்கு மருந்துமாகாநின்றன. எ-று. எலக்காபரணமும் அமிழ்தும் என்னுயிருமாயவன், தில்லைக்கட்சிந்தாமணிபோல் அன்பர்க்கு நினைத்தவைகொடுப்போன், அன்பரல்லாததேவர்களறியாதவந்தணன்; அவனுடையதிருவடிகளை வழுத்தாதவரைப்போல உறும்பிணியெனக்கூட்டுக.

அணியென்றார் அழகுசெய்தலான். அமிழ்தென்றார்கழிபெருஞ்சுவையோடுறுதிபயத்தலுமுடைமையான். ஆவியென்றார் காதலிக்கப்படும் பொருள்களெல்லாவற்றினுஞ் சிறந்தமையால். ஈறிலின்பம்பயக்கு மிறைவனோடுசார்த்த அணியும் அமிழ்தும் ஆவியும் இறப்ப விழிந்தனவேயாயினும், "பொருளது புணர்வே புணர்ப்போன் குறிப்பின், மருளற வுணருமாமற் றென்ப,, என்பதனான் ஈண்டுச்சொல்லுவானது கருத்துவகையானும், உலகத்துப்பொருள்களுள் அவற்றினூங்கு மிக்கனவின்மையானும், உயர்ந்தனவாயுவமையாயின. உம்பராலென்பது பாடமாயின், உம்பரானறியப்படாதவெனவுரைக்க. பிறழப்பிறழுமென்பது பாடமாயின், பிணியுமருந்தும் மாறிமாறிவரப் படைக்கண்கள் பிறழுமெனவுரைக்க. இஃதுட்கோள். இவைமைந்துங்கைக்கிளை.

திணை-குறிஞ்சி. கைகோள் - களவு. கூற்று - தலைமகன்கூற்று. கேட்பது-நெஞ்சு.நெஞ்சென்பது யாட்டுங்கன் இல்லையாமேலா

வெனின் எஞ்சிற்றென்பதாம், வறிதே கூறினானெனினு மமையும். இடம்-மூன்னிலை. காலம்-நிகழ்காலம். எச்சம்-இப்பெருந்தோளி படைக்கண்களென்புழி இவ்வென்னுஞ் சுட்டுச் சொலெஞ்சிற்று. மெய்ப்பாடு- உவகையைச்சார்ந்தபெருமிதம். கூண்டு மெய்ப்பாட்டுப்பொருள்கோள் - கண்ணினான் யாப்புறவறிதல். என்னை, "கண்ணினுஞ் செவியினுந் திண்ணிதி னுணரு,முணர்வுடை மாந்தர்க் கல்லது தெரியி,னன்னயப் பொருள்கோ ளெண்ணருங் குரைத்தே,, என்றாராகலின். பயன்-தலைமகளது குறிப்பறிந்துமகிழ்தல் பிணியுமதற்கு மருந்துமாம் பெருந்தோளி படைக்கண்கள்ளெனறமையின், அவளுடம்பாட்டுக்குறிப்பு அவள் நாட்டத்தானுணர்ந்தானென்பது. என்னை, "நாட்ட மிரண்டு மறிவுடம் படுத்தற்குக், கூட்டி யுரைக்குங் குறிப்புரையாகும்.,, என்றாராகலின்.

தெய்வத்தை வியத்தல்.

தெய்வத்தைமகிழ்தலென்பது -உட்கொண்டுநின்று, என்னிடத்துவிருப்பத்தையுடைய இவளைத்தந்த தெய்வத்தையல்லது வேறொருதெய்வத்தை யான் வியவேனெனத் தெய்வத்தைமகிழ்ந்து கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வளைபயில்கீழ்கடனின்றிடமேல்கடல்வானுகத்தின் *
றுளைவழிநேர்கழிகோத்தெனத்தில்லைத்தொல்லோன்கயிலைக்
கிளைவயினீக்கியிக்கொண்டையங்கண்ணியைக்கொண்டுதந்த *
விளைவையல்லால்வியவேனயவேன்றெய்வமிக்கனவே. (௬)

அன்னமென்னடை யரிவையைத்தந் த
மன்னிருந்தெய்வத்தை மகிழ்ந்துரைத்த து.

(இ-ள்.) சங்குநெருங்கின கீழ்த்திசைக்கடலிலேயிட்டதொரு நுகத்தின துளைவழி மேற்றிசைக்கடலிலிட்ட பெரிய நுகத்தினது துளைக்கட்சென்று கோத்தாற்போல, தில்லையிடத்துப் பழையோனது கைலைக்கண் ஆயத்தாரிடத்துநின்று நீக்கி இக்கெண்டைபோலுங் கண்ணையுடையாளைக் கைக்கொண்டுதந்த நல்வினையின் விளைவாகிய தெய்வத்தையல்லது, மிக்கனவாகிய பிறதெய்வத்தை வியப்பதுஞ்செய்யேன் நயப்பதுஞ்செய்யேன். எ-று.

கைலைக்கட்கொண்டுதந்த வெனவியையும். இவளைத்தந்த தெய்வத்தையல்லது நயவேனென்று அவளது நலத்தை மிகுத்தமையின், இதுவும் நலம்பாராட்டல். பயந்தோர்ப்பழிச்சற்பாற்படுத்தினுமமையும். மெய்ப்பாடு- உவகையைச்சார்ந்தமருட்கை. பயன்- மகிழ்தல். (௬)

புணர்ச்சி துணிதல்.

புணர்ச்சி துணிதலென்பது-தெய்வத்தைமகிழா நின்றவன் இது நமக்குத்தெய்வப்புணர்ச்சியெனத் தன்னெஞ்சிற்குச்சொல்லி அவளோடுபுணரத் துணியாநிற்றல் அதற்குச்செய்யுள்.

ஏழுடையான்பொழிலெட்டுடையான்புயமென்னைமுன்னா *
ளூழுடையான்புலியூரன்னபொன்னிவ்வுயர்பொழிலவாய்ச் *
சூழுடையாயத்தைநீக்கும்விதிதுணையாமனனே *
யாழுடையார் மணங்காணணங்காய்வந்தகப்பட்டதே. (எ)

கொவ்வைச்செவ்வாய்க் கொடியிடைப்பேதையைத்
தெய்வப்புணர்ச்சி செம்மலுணர்ந்த து.

(இ-ள்.) பொழிலேழுடையான், புயமெட்டுடையான், எனக்கு றுபடுந்தன்மையுண்டாவதற்கு முன்னே எவ்வுயிரையுமொருபு ணாகிய முறைமையையுடையான், அவனது புலியூர் போலாகும் பொன்னையாள் இவ்வுயர்ந்த பொழிலிடத்து ஒருபொழுதும் விடாது சூழ்தலையுடைய ஆயத்தை நீக்குதற்குக்காரணமாகிய வி திதுணையாக, மனமே, கந்தருவர் மணங்காணணங்காய் வருதலுவதாய் வ ந்து அகப்பட்டது. இனிக்கூட்டத்துக்குடன்படுவாயாக. எ-று.

பொன்னிக்குமெனவினையும். ஆகவென்பது ஆவென நின்ற செய்யுண்முடிபு புறனடையாற்கொள்க. அணங்காய்வந்தென்றா ன், உள்ளஞ்செல்லவும் இதுதகாதென்று விலக்குதலால் முன்வரு த்தமாயினமையின். தெய்வத்தன்மை யுடைத்தாய் வந்தெனினுமா மையும். அகப்பட்டதென்று இறந்தகாலத்தாற்கூறினான், புணர்ச் சி துணிந்தமையான். இதுவுமுட்கோட்பாற்படும்.

இவையிரண்டும் ஒருதலைக்காமமல்லவெனினும் புணர்ச்சிநிக ழாமையிற் கைக்கிளைப்பாற்படும். புணர்ச்சிநிகழாமை தெய்வப் புணர்ச்சி செம்மலுணர்ந்த தென்பதனானறிக. பேதையைப்புணர் ச்சி துணிந்தது, விதிதுணையாகக் கந்தருவர்மணம் ஓர்பெண்வடி வுகொண்டு எனக்கெய்திற்றென்றமையின். இவனோடுவளிடையு ண்டாய அன்பிற்குக்காரணம் விதியல்லாமை நன்குபெற்றாம். பாங்கற்கூட்டந் தோழியிற்கூட்டமென்றிவற்றில் அவர் துணையா யவாறுபோல விதியும் இவரை ஆயத்தினீக்கிக்கூட்டினமாத்திரை யேயன்றி அன்பிற்குக்காரணமன்றென்பது. அல்லதூஉம், விதி

யாவது செயப்படும் வினையினது நியதியன்றே, அதனானேயன்புதோன்றிப்புணர்ந்தானெனின், அதுவுஞ்செயற்கைப்புணர்ச்சியாய்முடியும், அதுமறுத்தற்பொருட்டன்றே தொல்லோரிதனையியற்கைப்புணர்ச்சியென்றுகுறியிட்டது. அல்லதூஉம், நல்வினையுய்த்தக்கால் முடிவெய்தும் இவர்களன்பு துய்த்தாலு முடிவெய்தாது எஞ்ஞான்று மொருபெற்றியே நிற்குமென்பது. அல்லதூஉம், "பிறப்பா னடுப்பினும் பின்னுந் துன்னத்தகும் பெற்றியர்." என்றலானும் இவர்களன்பிற்குக்காரணம் விதியன்றென்பது. பலபிறப்பினுமொத்த அன்பென்றாகலின், பலபிறப்பினுமொத்து நிற்பதோர்வினையில்லையென்பது. அஃதேல், மேலைச்செய்யுளில் வினைவிளைவே கூட்டிற்றாக விசேடித்துச் சொல்லவேண்டியதென்னையெனின், இம்மையிற்பாங்கனையுந் தோழியையுங்குறையுற அவர்கள் தங்களினாகிய கூட்டங்கூட்டினார்கள். உம்மைவினையைக் குறையுற்றாவைத்து இம்மையதனை மறந்தான், தோழியும், அதுதான் மறவாது இவர்களையுங் கண்ணுறுவித்து இகுத்துப்புமாயிற்றாகலான், விசேடிக்கப்பட்டது. அல்லதூஉம், "பாங்கனை யானன்ன பண்பனை" என்று அவனை விசேடித்தும், "முத்தகஞ்சேர் மென்னகைப்பெருந்தோளி." என்று அவளை விசேடித்தும், அவர்களினாலாய கூட்டத்திற்குக் கூறினமையின், நல்வினைப்பயனும் அம்மாத்திரையே விசேடித்ததென்பது. (எ)

கலவியுரைத்தல்.

கலவியுரைத்தலென்பது-தெய்வப்புணர்ச்சி புணர்ந்த தலைமகன் புணர்ச்சியின்பத்தியல்பு கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சொற்பாலமுதிவள்யான்சுவையென்னத்துணிந்திங்ஙனே *
நற்பால்வினைத்தெய்வந்தந்தின்று நானிவளாம்பகுதிப் *
பொற்பாரறிவார்புலியூர்ப்புனிதன்பொதியில்வெற்பிற் *
கற்பாவியவரைவாய்க்கடிதோட்டகளவகத்தே. (அ)

கொலைவேலவன் கொடியிடையொடு
கலவியின்பங் கட்டுரைத்தது.

(இ-ள்.) சொற்பால்-தந்தது. எ-து. சொல்லும்பகுதியில் அமுதிவள் யானதன்சுவையென்று துணிந்துசொல்ல இவ்வண்ணமேநல்லகூற்றின்வினையாகியதெய்வந்தர. எ-று. என்றது சுவையையுடையபொருட்குஞ் சுவைக்கும் வேறுபாடில்லாதவாறுபோல எனக்கும் இவட்கும் வேறுபாடில்லை. எ-று. இன்று நானிவளாம்பகுதி

ப்பொற்பாரறிவார். எ-று. இவ்வாறு வேறுபாடில்லையாயினும், புணர்ச்சியான் வரும் இன்பத்துய்த்தற்பொருட்டாக இன்றியானொன்றும் இவளொன்றும் வேறுபாட்டோடுகூடிய அழகை யாரறிவார் இதனையனுபவிக்கின்ற யானேயறியினல்லது! எ-று. புலியூர்- களவகத்தே. எ-து. புலியூர்க்கணுளதாகிய தூயோனது பொதியிலாகிய வெற்பிற் கற்பாறைத் தாழ்வரையிடத்துக் காவலைவாங்கிய களவிடத்து. எ-று.

களவகத்துப்பொற்பெனக்கூட்டுக. தந்தென்பது தாவெனத்திரிக்கப்பட்டது. தந்தின்றென்பது தந்ததென்னும் பொருள்படாமை யறிந்துகொள்க. தந்தன்றென்பதூஉம் பாடம்போலும். கடிதோட்டவென்பதற்குக் கடியப்பட்ட தொகுதியையுடைய களவென்றுரைப்பினுமமையும். தோட்டவென்றது தலைமகளாயத்தையுந் தன்னிளைஞரையும். கடிதொட்டவென்பது பாடமாயின், மணந்தொடங்கிய களவென்றுரைக்க. கொடியிடையொடுகலவி- கொடியிடையொடுநிகழ்ந்தகலவி. மெய்ப்பாடு- உவகை. பயன் - மகிழ்ச்சி, தலைமகளைமகிழ்வித்தலுமாம். நல்வினைத்தெய்வம் இவளைக் களவின்கட்கூட்ட அமுதமும் அதன்கட் சாந்துநின்ற சுவையுமென்ன என்னெஞ்சம் இவள்கண்ணே யொடுங்க யானென்பதோர்தன்மை காணாதொழிய இருவருள்ளங்களும் ஒருவேமாமாறுகரப்ப ஒருவேமாகிய ஏகாந்தத்தின்கட் பிறந்த புணர்ச்சிப் பேரின்பவெள்ளம் யாவரானறியப்படுமென்றுமகிழ்ந்துரைத்தான், உரைப்பக்கேட்டதலைமகளும் எம்பெருமான் என்கண்வைத்த அருளினானன்றே இவ்வகையருளியதென்று இறப்பவு மகிழ்வாளாம்.(அ)

இருவயினொத்தல்.

இருவயினொத்தலென்பது - புணராதமுன்னின்றவேட்கையன்பு புணர்ந்தபின்னும் அப்பெற்றியே நின்றுவளர்ந்து சேறலால் தலைமகளைமகிழ்ந்து கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

உணர்ந்தார்க்குணர்வரியோன்றில்லைச்சிற்றம்பலத்தொருத்தன் *
குணந்தான்வெளிப்பட்டகொவ்வைச்செவ்வாயிக்கொடியிடைதோள் *
புணர்ந்தாற்புணருந்தொறும்பெரும்போகம்பின்னும்புதிதாய் *
மணந்தாழ்புரிகுழலாளல்குல்போலவளர்கின்றதே. (௯)

ஆராவின்பத் தன்புமீனு,
வாரார்முலையை மகிழ்ந்துரைத்தது.

(இ-ள்.) ஒருகாற்றன்னையுணர்ந்தவர்கட்குப் பின்னுணர்தற்குக் கருவியாகிய சித்தவிருத்தியுமொடுங்குதலான் மீட்டுணர்வரியோன், தில்லையிற் சிற்றம்பலத்தின்கணுள்ளனாகிய ஒப்பில்லாதான், அவனது குணமாகிய ஆனந்தம் வெளிப்பட்டாற்போலுங் கொவ்வைக்கனிபோலுஞ் செவ்வாயையுடைய இக்கொடியிடை தோளைக் கூடுந்தோறும், கூடுந்தோறும் பெரிதாகியவின்பம் முன்புபோலப்பின்னும் புதிதாய், மணந்தங்கிய கருண்ட குழலையுடையாளது அல்குல்போல வளராநின்றது. எ-று.

உணர்ந்தார்க்குக் குணந்தான் வெளிப்பட்டவென இயைத்துரைப்பினுமமையும். உணர்ந்தார்க்குணர்வரியோனென்பதற்குத் தவத்தானுந் தியானத்தானும் எல்லாப் பொருள்களையு முணர்ந்தவர்க்கும் உணர்வரியோனெனினுமமையும், இப்பொருட்கு உணர்ந்தார்க்குமென உம்மை வருவித்துரைக்கப்பட்டது. குணந்தான் வெளிப்பட்ட கொடியிடையென்புழி உவமையோடு பொருட்கொற்றுமைகருதி உவமைவினை உவமிக்கப்படும்பொருண்மேலேற்றப்பட்டது. புணர்ந்தாற் புதிதாமெனவியையும். புணர்ந்தாலுமென இதற்கும் உம்மை வருவித்துரைக்கப்பட்டது இன்பத்தன்பு-இன்பத்தான்வந்தசெயற்கையன்பு. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. பணர்ச்சிக்கட்டோன்றி யொருகாலைக்கொருகாற் பெருகாநின்ற பேரின்பவெள்ளத்தைத் தாங்கலாற்றாத தலைமகன் ஆற்றுதல் பயனெனினுமமையும்.

வளர்கின்ற தென்றமையிற் புணர்ந்ததனாற் பயனென்னையெனின், புணராதமுன்னின்ற வேட்கை புணர்ச்சிக்கட்குறைபடும், அக்குறைபாட்டைக் கூட்டத்தின்கட் டம்மிற்பெற்ற குணங்களினாகிய அன்பு நிறைக்கும், நிறைக்க என்றுமொன்றும் ஒரு பெற்றித்தாய் நிற்குமென்பது. அல்குல்போல வளர்கின்றதென்றவழி ஒருகாலைக்கொருகால் வளருமென்றாரல்லர். என்னை, குறைபாடுள்ளதற்கன்றே வளர்ச்சியுண்டாவது, அல்லதூஉம் என்றுமொன்றும் வளருமெனின், அல்குற்கு வரம்பின்மையுந்தோன்றும், மற்றென்னைகருதியதெனின், இயற்கைப்புணர்ச்சி புணர்கின்றகாலத்து இவள் பதினோராண்டும் பத்துத்திங்களும் புக்காள், ஆகலின் இவளது அல்குல் இலக்கணக்குறைபாடின்றியே வளராநின்றது. வளர்

துபன்னீராண்டு நீரம்பினால் ஒருபெற்றியேநிற்கும். அதுபோல இவன்காதலும் உள்ளளவுநிறைந்து பின்னைக்குறைபாடின்றி ஒருபெற்றியே நிற்குமென்பது. (௯)

கிளவிவேட்டல்.

கிளவிவேட்டலென்பது - இருவயினொத்தின்புறுநின்ற தலைமகன் உறுதன்முதலாகிய நான்கு புணர்ச்சியும்பெற்றுச் செவிப்புணர்ச்சிபெறாமையின் ஒருசொல்வேட்டு வருந்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அளவியையார்க்குமறிவரியோன்றில்லையம்பலம்போல் ❋
வளவியவாங்கொங்கைவாட்டடங்கண்ணுதன்மாமதியின் ❋
பிளவியன்மின்னிடைபேரமைத்தோளிதுபெற்றியென்றாற் ❋
கிளவியையென்னோவினிக்கிள்ளையார்வாயிற்கேட்கின்றதே. (௰)

அன்னமன்னவளவயவங்கண் டு
மென்மொழிகேட்க விருப்புற்றது.

(இ-ள்.) அளவை யார்க்குமறிவரியவனது தில்லையம்பலம்போலப் பெருங்கொங்கைகள் வளத்தையுடையன. பெரியகண்கள் வாளோடொக்கும். நுதல் பெரிய மதியின்பாகத்தினியல்பையுடைத்து. இடை மின்னோடொக்கும். தோள்கள் பெரியவேயோடொக்கும். இவற்றதுதன்மை இதுவாகாற் கிள்ளைபோல்வாள் வாயின் மொழியை இனிக்கேட்கவேண்டுகின்றதென்! இப்பெற்றிக்குத்தக்கதேயிருக்கும். எ-று.

துறவு துறவியென நின்றாற்போல அளவு அளவியென நின்றது. மொழி கிளிமொழியோடொக்குமென்பதுபோதரக் கிள்ளையாரென்றான். வயினென்பது பாடமாயின், வாயினென்பது குறுகிநின்றதாகவுரைக்க. வயின் இடமெனினுமமையும். அவயவங்கண்டென்புழி உறுதன்முதலாகியநான்கையுங்கண்டென்றார். மெய்ப்பாடு- உவகை. பயன்-நயப்புணர்த்துதல். (௰)

நலம்புனைந்துரைத்தல்.

நலம்புனைந்துரைத்தலென்பது -கிளவிவேட்டு வருந்தக்கண்டு தலைமகள் மூரன்முறுவல்செய்ய, தலைமகன் அது பெற்றுச் சொல்லாடாமையானுண்டாகிய வருத்தநீங்கி, நுமதகன்றமருதநிலத்துக் குறிஞ்சிநிலத்து இவள்வாய்போல நாறும் ஆம்பற்பூக்களுளவோவென அந்நிலத்துவண்டோடு வினவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கூம்பலங்கைத்தலத்தன்பரென்பூடுருகக்குனிக்கும் *
பாம்பலங்காரப்பரன்றில்லையம்பலம்பாடலரித் *
தேம்பலஞ்சிற்றிடையீங்கிவளீங்கனிவாய்கமழு *
மாம்பலம்போதுளவோவளிகாணும்மகன்பணையே. (௰௪)

பொங்கிழையைப் புனைநலம்புகழ்ந்
தங்கதிர்வேலோ னயர்வுநீங்கியது.

(இ-ள்) வண்டுகாள், நுமதகன்றமருதநிலத்துத் தேம்புஞ் சிறியவிடையையுடைய இவளது இனியதாகிய கனிந்தவாய்போல நாறும் ஆம்பற்பூக்களுளவோ? சொல்லுமின். எ-று. கூம்புங்கைத் தலங்களையுடைய அன்பரது என்புமுள்ளுருகக் கூத்தாடா நின்ற பாம்பாகிய அணியையுடைய பரமனது தில்லையம்பலத்தைப் பாடாதாரைப்போலத் தேம்புமெனக் கூட்டுக.

அல்லும் அம்மும் அல்வழிச்சாரியை. பாம்பலங்காரம் மெலித்துநின்றது. ஈங்கிவளென்பது ஒருசொல். கனிவாய் - கனிபோலும் வாயெனினுமமையும். புனைநலமென்றது புனையப்பட்ட வியற்கைநலத்தை. அயர்வுநீங்கியது - சொல்லாடாமையினுண்டாகிய வருத்தநீங்கியது. மெய்ப்பாடு-உவகை. பயன்-நயப்புணர்த்துதல். இயற்கையன்பினாலும் அவள் குணங்களாற்றோன்றிய செயற்கையன்பினாலுங்கடாவப்பட்டு நின்ற தலைமகன் தனதன்புமிகுதியை யுணர்த்துதல் நயப்புணர்த்துதலென்பது. (௰௪)

பிரிவுணர்த்தல்.

பிரிவுணர்த்தலென்பது - ஐவகைப்புணர்ச்சியும்பெற்றுப் புணர்வதன்முன்னும் புணர்ந்தபின்னும் ஒத்தவன்பினனாய் நின்ற தலைமகன் பிரியுமாறென்னையெனின், இப்புணர்ச்சி நெடுங்காலஞ் செல்லக்கடவதாக இருவரையுங்கூட்டியதெய்வந் தானே பிரியாமற்பிரிவிக்கும். அது பிரிவிக்குமாறு, தலைமகன் தனதாதரவினுணலம்பாராட்டக் கேட்டு, எம்பெருமான் முன்னின்று வாய்திறந்து பெரியதோர்நாணின்மைசெய்தேனெனத்தலைமகள்நாணிவருந்தா நிற்ப, அதுகண்டு இவள்வருந்துகின்றது யான்பிரிவேனாக நினைந்தாக வேண்டுமென்றுட்கொண்டு, அவளுக்குத் தான் 'பிரிவின்மை கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சிந்தாமணிதெண்கடலமிர்தந்தில்லையானருளால் *
வந்தாலிகழப்படுமேமடமான்விழிமயிலே *
யந்தாமரையன்னமேநின்னையானகன்றாற்றுவனோ *
சிந்தாகுலமுற்றென்னோவென்னைவாட்டந்திருத்துவதே. (௰௨)

பணிவளர்குழலைப் பயிர்ப்புறுத்திப்
பிணிமலர்த்தாரோன் பிரிவுணர்த்தியது.

(இ-ள்.) ஒருவன்றவஞ்செய்து பெறுஞ்சிந்தாமணியும் தெளிந்தகடலினமிர்தமும் வருத்தமின்றித் தில்லையானருளாற் றமே வந்தால், அவை அவனாலிகழப்படுமோ? மடமான்விழிபோலும் விழியையுடைய மயிலே, அழகிய தாமரைக்கண் வாழு மன்னமே, நின்னை யான் பிரிந்தாற்றியுளனாவனோ? சிந்தையின்மயக்கமுற்று என்னை வாட்டுவதென்னோ? எ-று.

அந்தாமரையன்னம் திருவென்பாருமுளர். நின்னையென்புழி உயிரினுஞ் சிறந்தநின்னையென்றும், யானென்புழி இருதலைப்புள்ளினோருயிரனாகிய யானென்றும், அச்சொற்களான் விளங்கின. வாட்டந்திருத்துவதே யென்னுஞ்சொற்கள் ஒருசொன்னீரவாய், வாட்டுவதே யென்று பொருள்பட்டு, இரண்டாவதற்கு முடிபாயின. வாட்டத்திருத்துவதென்று பாடமாயின், வாட்டத்திற்கணிருத்துவதென்றுரைக்க. பயிர்ப்பு-பயிலாத பொருட்கண்வருத அருவருப்பு. கண்டுப்பயிலாத பொருள் பிரிவு. பிரிவுணர்த்தல்- அகன்றாற்றுவனோவெனப் பிரிவென்பதொன்றுண்டென்பதுபட மொழிதல். மெய்ப்பாடு- அச்சத்தைச்சார்ந்த பெருமிதம் பயன்- பிரிவச்சமுணர்த்துதல். (௰௨)

பருவரலறிதல்.

பருவரலறிதலென்பது- பிரிவின்மைகூறக்கேட்டதலைமகள் பிரிவென்பதொன்றுண்டுபோலுமெனவுட்கொண்டு முன்னுணர்ஞ்செய்தெய்திய வருத்தநீங்கிப் பெரியதோர் வருத்தமெய்த அதுகண்டு, இவள் மேனுமேனும் வருந்துகின்றது பிரிவுற்றக்கூடுமெனப்பிரிவச்சமென்றுநினைந்தோ நெடும்பொழுதுசெய்யாதிருந்தால் அவ்விடத்தாக குடிப்பழியாமென்று நினைந்தோ அறிகிலமென்ன அவள்வருத்தமறிபாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கோங்கிற்பொலியரும்பேய்கொங்கைபங்கன்குறுகலரூர் *
தீங்கிற்புகச்செற்றகொற்றவன்சிற்றம்பலமனையா *

னீக்கிற்புணர்வரிதென்றேநெடிதிங்ஙனேயிருந்தா
லாக்கிற்பழியாமெனவேலரிதியேனயர்கின்றதே. (ழ௬)

பிரிவுணர்ந்த பெண்கொடிதன்
பருவரலின் பரிசுநினைந்தது.

(இ-ள்.) கோங்கின்கனுண்டாகிய பொலிந்தவரும்பையொக்கு முலையையுடையாளது பங்கையுடையான், மூன்றுகாதார்புரங்கள் பாசண்ட தருமமாகிய தீங்கிலே புகுதலான் அவற்றைக்கெடுத்த வெற்றியையுடையான், அவனது திருச்சிற்றம்பலத்தன்ன வொப்பாள் வருந்துகின்றது பிரிந்தாற்கூடலரிதென்று நினைந்தோ! மற்றும் பொழுதிவ்வாறிருக்கால அவ்விடத்துக் குடிப்பழியாமென்று நினைந்தோ! அறிகிலேன். எ-று.

தீங்கிற்புகவென்பதற்குத் துன்பமறியாதார் துன்பத்திற்புகவெனினுமமையும் ஆங்கென்றது - சுற்றத்தாரிடத்துமயலாரிடத்தும், ஆங்கு அசைநிலையெனினுமமையும். பிரிவுழுங்குறுகவின், இற்பழியாமென்று வேறுபட்டாளாயினள் நயமெனப்படுமாகருத்து. மெய்ப்பாடு- அச்சத்தைச்சார்ந்தமருட்கை பயன் - ஐயந்தீர்தல். அவ்வகை தலைமகளது ஆற்றாமைத் தன்மைதலைமகற்குப் புலனாயிற்று, புலனாகத் தலைமகன் இவ்வகை தன்னெஞ்சொடுசாவி ஆற்றாவிருந்தனன்பது. (ழ௬)

அருட்குணமுரைத்தல்.

அருட்குணமுரைத்தலென்பது - இற்பழியாமென்று நினைந்தோவென்று கூறக்கேட்டதலைமகன் இது நந்தோழியறியின் என்னாங்கொல்லோவென்று பிரிவுட்கொண்டு பிரிவாற்றாதுவருந்தா நிற்ப, அக்குறிப்பறிந்து அவள்பிரிவுடம்படுவது காரணமாகத் தலைமகன் யாம்பிரிந்தேமாயினும் பிரிவில்லையெனத் தெய்வத்தினருள் கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தேவரிற்பெற்றநஞ்செல்வக்கடிவடிவார்திருவே *
யாவரிற்பெற்றினியார்சிதைப்பாரிமையாதமுக்கண் *
மூவரிற்பெற்றவர்சிற்றம்பலமணிமொய்பொழில்வாய்ப் *
பூவரிற்பெற்றகுழலியென்வாடிப்புலம்புவதே. (ழ௭)

கூட்டிய தெய்வத் தின்னருட்குணம்
வாட்டமின்மை வள்ளலுரைத்தது.

(இ-ள்.) மூயர்கியும் உரைப்பாடுமின்றித் தேவராலேபெற்றநம தழகியமணத்தை, வடிவார்ந்த திருவே, இனிச்சிதைத்தற்கிடாகியது

ன்மையை யாவராலே பெற்று [illegible] னைப்பார்? இமையாத மூன்று கண்ணையும் மூவராலே பெற்றவனது சிற்றம்பலத்தையழகு செய்த செறிந்தபொழிலிடத்துளவாகிய பூக்களது மணக்கதனைப்பெற்ற குழலையுடையாய், நீ பொலிவழிந்து துன்பப்படுகின்றதென்னோ? எ-று.

மூவர்-சந்திராதித்தர் செந்தீக்கடவுள். பிரிவுணர்த்திற்றாகவின் பிரிந்தாலென்றோமென்னும் ஐயநீங்கக்கூறினான். இக்கழியை யாவராற் பெற்றேனினுமமையும். மெய்ப்பாடு- பெருமிதம். பயன்- வற்புறை. பெரியதோருவகைமீதூர இவ்வகை வற்புறீஇயினானென்பது. (௰௪)

இடமணித்தாக்கூறிவற்புறுத்தல்.

இடமணித்துக்கூறி வற்புறுத்தலென்பது- அருட்குணமுரைத்து வற்புறுத்தவும் ஆற்றாமைநீங்காத தலைமகட்கு, நும்மூரிடத்திற்கு எம்மூரிடம் இத்தன்மைத்தெனத் தன்னூரினணிமைகூறி வற்புறுத்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வருங்குன்றமொன்றுரித்தோன்றில்லையம்பலவன்மலயத் *
திருங்குன்றவாணரிளங்கொடியேயிடரெய்தலெம்மூர்ப் *
பருங்குன்றமாளிகைநுண்களபத்தொளிபாயநும்மூர்க் *
கருங்குன்றம்வெண்ணிறக்கஞ்சுகமேய்க்குங்கனங்குழையே. (௰௫)

மடவரலை வற்புறுத் தி
இடமணித்தென் றவனியம்பிய து.

(இ-ள்) இயங்குமலையொன்றையுரித்தவன், தில்லையம்பலத்தையுடையான், அவனது பொதியின் மலையிடத்துப் பெரியகுன்றத்தின்கண்வாழ்வாருடைய மகளே, வருத்தத்தைவிடு. கனங்குழாய், எம்மூரிடத்துப் பெரியகுன்றம்போலு மாளிகைகளின் நுண்ணிதாகிய சாந்தினொளிபரந்து நும்மூர்க்கணுண்டாகிய கரியகுன்றம் வெள்ளைநிறத்தையுடைய சட்டையிட்டதனோடொக்கும். எ-று.

கருங்குன்ற வெண்ணிறமென்பது பாடமாயின், நுண்களபத்தொளிபரப்ப அவ்வொளி நும்மூர்க் கருங்குன்றத்திற்கிட்ட வெண்ணிறக்கஞ்சுகத்தோடொக்குமென்றுரைக்க. கண்டுணர்த்தவாற்றால், தலைமகன்மிக்கோனாதல்வேண்டும், வேண்டவே ஒப்பு என்னைபொருந்துமாறெனின், "மிக்கோனாயினுங் கடிவரையின்றே" என்பதோத்தாகலிற் பொருந்துமென்க. வற்புறுத்தி-வலியுறுத்தி.

இடமணித்தென்றலே வற்புறு[illegible]ரை வுணரப்பினுமமையும். மெய்ப்பாடு- பெருமிதம். [illegible]-இடமணித்தென்று வற்புறுத்தல். ()

ஆடிடத்துய்த்தல்.

ஆடிடத்துய்த்தலென்பது- அணிமைகூறி யகலாநின்றவன், இனி நீமுற்பட்டுவிளையாடு யான் இங்ஙனம்போய் அங்ஙனம் வாராநின்றேனென அவளை ஆடிடத்துச் செலுத்தாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

தெளிவளர்வான்சிலைசெங்கனிவெண்முத்தந்திங்களின்வாய்த் *
தளிவளர்வல்லியன்னாய்முன்னியாடுபின்யானளவா *
வொளிவளர்தில்லையொருவன்கயிலையுகுபெருந்தேன் *
றுளிவளர்சாரற்கரந்துங்கணேவந்துதோன்றுவனே. (௰௪)

வன்புறையின் வற்புறுத் தி
அன்புறுமொழியை யருககன்ற து.

(இ-ள்.) ஒளிமிர்ந்த பெரியசிலைகளும் சிவந்தகொவ்வைக்கனியும் வெள்ளியமுத்தங்களும் ஒருதிங்களின்கண்ணே வாய்ப்ப அளிகள் தங்கும் வல்லியையொப்பாய், யான்சொன்னவற்றைத் தெளிவாயாக, இனிமுற்பட்டு விளையாடுவாயாக ஒளிவளராநின்ற தில்லைக்கணுளனாகிய அளக்கப்படாத ஒருவனது கைலையிடத்து உகாநின்ற பெருந்தேன்றுளிகள் பெருகுஞ்சாரற் பொதும்பரிலொளித்து யான் பின்னும் உவ்விடத்தேவந்து தோன்றுவேன். எ-று.

தெளிவளர்வான்சிலை என்பதற்கு ஒளிவளருஞ் சிலையென்றுரைப்பினுமமையும். திங்களை வல்லிக்கண்ணதாகக்கொள்க. வாய்ந்தென்பது வாய்ப்பவென்பதன்றிரிபாகலின், அளிவளவொன்னும் பிறவினைகொண்டது. சாரலென்பது- ஆகுபெயர். வன்புறையின்-வற்புறுத்துஞ்சொற்களால். மெய்ப்பாடு அது. பயன்- இடங்குறித்துவற்புறுத்தல். (௰௪)

அருமையறிதல்.

அருமையறிதலென்பது-ஆடிடத்துய்த்து அகலாநின்றவன் ஆயவெள்ளத்தையும் அவ்விடத்தையும் நோக்கி, இவளை யானெய்தினேனென்பது மாயமோ கனவோ இன்னதென்று அறியேன் இனியிவள் நமக்கு எய்தற்கு அரியவளென அவளது அருமையறிந்து வருந்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

புணர்ப்போ னிலனும் விசும்பும் பொருப்புந்தன் பூங்கழலின் *
துணர்ப்போ தெனக்கணி யாக்கும் பழையோன் தில்லைச் சூழ்பொழில்வா
யிணர்ப்போ தணிகுழ லேழைதன் னீர்மையிந் நீர்மையென்றாற் *
புணர்ப்போ கனவோ பிறிதோ வறியேன் புகுந்ததுவே. (௧௭)

ஏற்ற மிடனுஞ் சூழலு நோக் கி
மற்றவ ளருமை மன்ன னறிந்த து.

(இ-ள்.) பூங்கொத்துக்களை அணிந்த குழலையுடைய ஏழைதனது நீர்மை இத்தன்மையாயின், மண்ணையும் விண்ணையும் மண்ணின்கணுள்ள மலையையும் படைப்போன், தன்னுடைய பொலிவினையுடைய திருவடியாகிய துணர்ப்போதுகளை எனக்கு முடியணியாக்கும் பழையோன், அவனது தில்லைக்கணுண்டாகிய சூழ்பொழிலிடத்து இவள் புகுந்ததுவும் மாயமோ கனவோ! இரண்டுமன்றி வேறொன்றோ! இன்னதென்றறியேன். எ-று.

பூங்கழலென்பது பூப்போலுங் கழலென உவமைத்தொகையாய்க் கழலென்னுந் துணையாய் நின்றதெனினுமமையும். வீரக்கழலையுடைய துணர்ப்போதென் றுரைப்பினுமமையும். பொழிலவாயிணர்ப்போதென்பாருமுளர். பிறிதோவென்பதற்கு நனவோவென்பாருமுளர். புகுந்ததுவேயென்பதில் வகாரம் விகாரவகையான்வந்தது. ஏற்றம்-ஆயம். இடம்-அந்நிலம். சூழல்-அந்நிலத்துள் ளொரும்புகுதற்கரிய அப்பொழில். மெய்ப்பாடு-மருட்கை. பயன்-தலைமகளதருமையுணர்தல். (௧௭)

பாங்கியையறிதல்.

பாங்கியையறிதலென்பது - அருமையறிந்து வருந்தாநின்ற தலைமகன் ஆயத்தோடு செல்லாநின்ற தலைமகளை நோக்க, அந்நிலைமைக்கண் அவளும் இப்புணர்ச்சி இவளுக்குப் புலனாங்கொல்லோவென உட்கொண்டு எல்லாரையும்போலன்றித் தன்காதற்றோழியைப் பலகாற் கடைக்கண்ணாற் பார்க்கக்கண்டு, இவள்போலும் இவட்குச்சிறந்தாள் இதுவும் எனக்கோர்சார்பாமெனவுட்கொண்டு அவள்காதற்றோழியை அறியாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

உயிரொன் றுளமுமொன் றொன்றே சிறப்பிவட் கென்னொடென்னப்
பயில்கின்ற சென்று செவியுற நீள்படைக் கண்கள்விண்வாய்ச் *
செயிரொன் றுமுப்புரஞ் செற்றவன் றில்லைச்சிற் றம்பலத்துப் *
பயில்கின்ற கூத்த னருளென லாகும் பணிமொழிக்கே. (௧௮)

[illegible]புணர்மயக்க[illegible]மொழி   ௩
[illegible]வித்த   ௪.

(இ-ள்.) [illegible] உயிருமொன்று மனமுமொன்று கூரவர்களைத் [illegible]ன். சிறப்புக்களுமொத்தென்று சொல்லி, தாழ்ந்த [illegible]யப்புடையாட்கு, செய்ய நம்வண்ணம் நீண்டபடைபோறு[illegible]கள் இவள்கட்கென்று பயிலாநின்றனை, அதனால் இவள்போறும் இவட்குச்சிறந்தாள். எ-று. விண்ணிடத்துக் குற்றத்தைப்பொருந்தின மூன்றுபுரத்தினையுங்கெடுத்தவன், தில்லைசிற்றம்பலத்தின்கண் இடைவிடாதாடுகின்ற கூத்தையுடையான், அவனதருளென்னு [illegible]பலாம்பணிமொழிக்கெனக்கூட்டுக.

அருளென்றது - அருளான்வரும் ஆனந்தத்தை. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - ஆற்றுமைநீக்குதல்.

இப்பதினெட்டுப்பாட்டும் இயற்கைப்புணர்ச்சியையும் அதனிமித்தமா[illegible] களவியையும் நுதலின. இதனை இயற்கைப்புணர்ச்சியெனினும், தெய்வப்புணர்ச்சியெனினும், முன்னுறுபுணர்ச்சியெனினும், காமப்புணர்ச்சியெனினும் ஒக்கும். (௧௮)

இயற்கைப்புணர்ச்சி முற்றிற்று.

பாங்கற்கூட்டம்.

இனிப்பாங்கற்கூட்டம்வருமாறு - தெய்வப்புணர்ச்சிபுணர்ந்த தலைமகன், தெருண்டுவரைதலைத்தெருளானாயின், தன்பாங்கனானாதல் இடந்தலைப்பாட்டானாதல் இரண்டனுளொன்றாற் சென்றெய்தல் முறைமையென்ப. அவற்றுள்,—

பாங்கற்கூட்டமாவது - நினைதல் வினாதலுற்ற துரைத்தல், கழறன் மறுத்தல் கவன்றுரைத்தலே, வலியழிவுரைத்தல் விதியொடு வெறுத்தல், ஒருந்து கூறலேதலீங்கி, யியலிடங் கேட்டலியலிடங் கூறல், வற்புறுத்தல் குறிவழிச்சேறல் காண்டல், வியந்துரைத்தலுமெல்லியறன்னைக்கண்டமை கூறல் கழுத்துக் கேற்பச், செவ்வி செப்பலவ்விடத்தேக, லீங்கிவை நிற்க விடந்தலைதனக்கு, மாங்கவன் மெலிதல் பொழில்கண்டு மகிழ்தல், ளீங்காயகிழ்வொடு நிலைகண்டு வியத்தல், புணர்வகன் றுரைத்தன் மொழிபெறவருந்தல், கண்புதை வருத்தங் காவலுன்விட, லண்பொடு சென்று கன்மருங் கணைதல், வின்றியமையாமையாயத் தூட்டல், நி[illegible]ருந்த விகழுறைந்துற், றுன்று பாங்கற்றுறையெனமொ

(இ-ள்.) பாங்கனை நினைதல் [illegible] உற்றதுரைத்தல்-கழறியுரைத்தல்-கழற்றெதிர்மறுத்தல் [illegible] கவன்றுரைத்தல்-வலியழிவுரைத்தல்-விதியொடுவெறுத்தல் [illegible] நொந்துரைத்தல்- இயலிடங்கேட்டல்- இயலிடங்கூறல்-வற்புறுத்தல் [illegible] சேறல்-குறிவழிக்காண்டல்- தலைவனை வியந்துரைத்தல் [illegible] கண்டமைகூறல்-செவ்விசெப்பல் - அவ்விடத்தேகல் - இப்பரிசென்று [illegible] கிளவியுநிற்க, இடத்தலைத்தனைக்கும், மின்னிடைமெலிதல் - மொழிகண்டுமகிழ்தல்-உயிரானவியத்தல்- தன்ர்வகன்றுரைத்தல் மொழிபெறவருந்தல்-நாணிக்கண்புதைத்தல்- கண்புதைக்கவருந்தல்- நாண்விடவருந்தல்-மருங்கணைதல்-இன்றியமையாமைகூறல், ஆயத்துய்த்தல்-நின்றுவருந்தல் என விளைவுமூப்பதும் பாங்கற்கூட்டமாம். எ-று. அவற்றுள்,—

பாங்கனை நினைதல்.

பாங்கனைநினைதலென்பது-தெய்வப்புணர்ச்சியதிறுதிக்கட் சென்றெய்துதற் கருமைநினைந்து வருந்தாநின்ற தலைமகன் அவள் கண்ணாலறியப்பட்ட காதற்றோழியை நயந்து, இவள் அவட்குச் சிறந்ததுணையன்றே அத்துணை எனக்குச் சிறந்தாளல்லள் எனக்குச் சிறந்தானைக்கண்டு இப்பரிசுரைத்தாற் பின்னிவளைச் சென்றெய்தக் குறையில்லையெனத் தன்காதற்பாங்கனை நினையாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பூங்கனையார்புனற்றென்புலியூர்புரிந்தம்பலத்து *
ளாங்கெனையாண்டுகொண்டாரம்பிரானடிததாமரைக்கே *
பாங்கனையானன்னபண்பனைக்கண்டிப்பரிசுரைத்தா *
லீங்கெனையார்தடுப்பார்மடப்பாவையையெய்துதற்கே. (௰௧)

எய்துதற்கருமை யேழையிற்றோன்றப்
பையுளுற்றவன் பாங்கனை நினைந்தது.

(இ-ள்.) பூக்களையுடைத்தாய் முழங்குதனிறைந்த புனலையுடைத்தாகிய தென்புலியூரம்பலத்தின்கண்விரும்பி அவ்வாறென்னையாண்டுகொண்டு ஆரம்பிரானுடைய அடியாகிய தாமரைகட்கேயாங்காயுள்ளானை என்னையொக்கு மியல்பையுடையானைக் கண்டு நிகழ்ந்தவிப்பரிசையுரைத்தால், மடப்பாவையையெய்துதற்கு இவ்வுலகத்தின்கண் என்னைத்தடுப்பாரியாவர்? ஒருவருமில்லை. எ-று.

அம்பலத்துளாடும் பிரானெனவியையும். தென்புலியூரம்பலத்துளாங்கெனை யாண்டுகொண்டென்பதற்குப் பிறவும்

ளாய. ஆங்கென்றார் ஆண்டையாதலைச்சொல்லுதற்கருமையான். ஏழையினென்புழி இன்-[illegible], அது புறனடையாற்கொள்ளப்பட்டது. [illegible]யக்கவெனினுமமையும். மெய்ப்பாடு-அசைவுபற்றிவந்த அழுகை. என்னை, "இளிவேயிழவே யசைவே வறுமையென, விளிவில்கொள்கை யழுகை நான்கே" என்றாராகலின். பயன்-ஆற்றாமைநீங்குதல். மேற்றொழியால் என்றது முடிக்கலாமென்றுகருதிப் பெயர்ந்த தலைமகன் பாங்கனால் முடிப்பலெனக்கருதினானென்பது. என்னை, தமரான்முடியாக் கருமமுளவாயினன்றே பிறரைக் குறையுற வேண்டுவதென்பது.

பாங்கன் வினாதல்.

பாங்கன்வினாதலென்பது-தன்னைநினைந்து வாராநின்ற தலைமகனைத் தானெதிர்ப்பட்டு அடியிற்கொண்டு முடிகாறுநோக்கி, நின்னுடையதோள்கள் மெலிந்து நீயிவ்வாறாதற்குக்காரணமென்னோ வென்று பாங்கன்முற்றுற்று வினவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சிறைவான்புனற்றில்லைச்சிற்றம்பலத்துமென்சிந்தையுள்ளு *
முறைவானுயர்மதிற்கூடலினாய்ந்தவொண்டீந்தமிழின் *
றுறைவாய்நுழைந்தனையோவன்றியேழிசைச்சூழல்புக்கோ *
விறைவாதடவரைத்தோட்கென்கொலாம்புகுந்தெய்தியதே. (௨௰)

கலிகெழுதிரடோண் மெலிவதுகண் டு
இன்னுயிர்ப்பாங்கன் மன்னனைவினைய து.

(இ-ள்.) காவலாயுள்ளமிக்க நீரையுடைய தில்லைச்சிற்றம்பலமாகிய நல்லவிடத்தும் என்னெஞ்சமாகிய தீயவிடத்தும் ஒப்பத்தங்குமவனது உயர்ந்த மதிலையுடைய கூடலின்கணாராய்ந்த ஒள்ளியவினிய தமிழின்றுறைகளிடத்து நுழைந்தாயோ? அன்றி ஏழிசையினது சூழலின்கட் புகுதலாமோ, இறைவனே, பெரியவரைபோலுநின்றோள்கட்கு மெலியப் புகுந்தெய்தியதென்னோ? எ-று.

தமிழின்றுறைகளாவன அகமும் புறமுமாகிய பொருட்கூறு. ஏழிசையாவன குரல் முதலாயின. சூழலென்றது அவற்றானியன்ற பண்ணும் பாடலுமுதலாயினவற்றை. கொல் - கொலாமென வீறுதிரிந்தது. ஆம்-அசைநிலையெனினுமமையும். கலி-புகழான்வருமாரவாரம், தழைத்தலெனினுமமையும். மெய்ப்பாடு-அணங்குபற்றிவந்த அச்சம். என்னை, "அணங்கே விலங்கே கள்வர்தம்மிறையெனப், பிணங்கல் சாலா வச்ச நான்கே" என்றாராகலின். பயன்-தலைமகற்கு உற்றதுணர்தல். (௨௰)

உற்றதுரைத்தல்.

உற்றதுரைத்தலென்பது-எதிர்ப்பட்டுவினவாநின்ற பாங்கனுக்கு, நெருநலைநாட் கைலைப்பொழிற்கட்சென்றேன் அவ்விடத்து ஒருசிற்றிடைச்சிறு மான்விழிக்குறத்தியால் இவ்வாறாயினேனெனத்தனக்குற்றது கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கோம்பிக்கொதுங்கிமேயாமஞ்ஞைகுஞ்சரக்கோளிழைக்கும் *
பாம்பைப்பிடித்துப்படங்கிழித்தாங்கப்பணைமுலைக்கே *
தேம்பற்றுடியிடைமான்மடநோக்கிதில்லைச்சிவன்றா *
ளாம்பொற்றடமலர்சூடுமென்னாற்றலகற்றியதே. (உக)

மற்றவன் வினவ
உற்ற துரைத்தது.

(இ-ள்.) ஓந்திக்கொதுங்கிப் புறப்பட்டிரைகவராத மயில் குஞ்சரத்தைக்கோளிழைக்கவல்ல பாம்பைப்பிடித்துப் படத்தைக்கிழித்தாற்போல, மானின் மடநோக்குப்போலும் நோக்கையுடையாளுடைய அப்பணைமுலையானே தேய்தலையுடைய துடிபோலுமிடை தில்லைக்கணுளனாகிய சிவனுடைய தாளாகிய பொன்போற் சிறப்புடைய பெரியதாமரைப் பூவைச் சூடுகின்ற எனதுவலியை நீக்கிற்று. எ-று.

குஞ்சரம் தான் உவமையன்றி உவமைக்கடையாய் அதனாற்றல் விளக்கிநின்றது. தடமலர் தான் உவமிக்கப்படும்பொருளன்றி உவமிக்கப்படும்பொருட் கடையாய் அதனாற்றல் விளக்கிநின்றது. அப்பணைமுலைக்கே யென்றிழித்தது இவள்முலையை நோக்கியன்று, முலையென்னுஞ் சாதியைநோக்கி. துடியிடையையுடைய மான்மடநோக்கி என்னாற்றலகற்றியது மஞ்ஞை பாம்பைப்பிடித்துப் படத்தைக்கிழித்தாற் போலுமெனக் கூட்டியுரைப்பாருமுளர். மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன்-பாங்கற்குணர்த்துதல். (உக)

கழறியுரைத்தல்.

கழறியுரைத்தலென்பது-உற்றதுரைப்பக்கேட்டபாங்கன், இஃது இவன்றலைமைப்பாட்டிற்குப்போதாதெனவுட்கொண்டு, நீ ஒரு சிறுமான் விழிக்கு யான் இவ்வாறாயினேனென்றல் நின்கற்பனைக்குப் போதாதெனக் கழறிக்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

உளமாம்வகைநம்மையுய்யவந்தாண்டுசென்றும்பருய்யக் *
களமாம்விடமமிர்தாக்கியதில்லைத்தொல்லோன்கயிலை *
வளமாம்பொதும்பரின்வஞ்சித்துநின்றோர்வஞ்சிமருங்குல் *
விளமான்விழித்ததென்றோவின்றெம்மண்ணலிரங்கியதே. (உஉ)

வெற்பனைத்தன் மெய்ப்பாங்கன்
கற்பனையிற் கழறியது.

(இ-ள்.) உளமாயும் இலமாயும் மாறிவாராது நாமொருபடியே உளமாம்வண்ணம் பிறவித்துன்பத்திற்பிழைக்கத் தானேவந்து நம்மையாண்டு உம்பரெல்லாந்தன்கட்சென்று பிழைக்க மிடற்றின்கணுளதாகு நஞ்சையமிர்தமாக்கிய தில்லைக்கணுளனாகிய பழையோனது கைலையில் வளவிய மாஞ்சோலைக்கண் வருத்துவதென் றறியாமல்நின்று வஞ்சிபோலு மருங்குலையுடையதோரிளமான் விழித்தலோவன்றோ எம்மண்ணலை இவ்விரங்கியது! இது நின்பெருமைக்கேலாதது எ-று.

நம்மையென்றது நம்மைப்போல்வாரை. களமார்விடமென்பதூஉம்பாடம். மெய்ப்பாடு எள்ளற்பற்றிவந்தநகை. என்னை, "எள்ள விளமை பேதைமை மடனென், றுள்ளப் பட்ட நகைநான் கென்ப," என்றாராகலின். பயன்-கழறுதல். (உஉ)

கழற்றெதிர்மறுத்தல்.

கழற்றெதிர்மறுத்தலென்பது-காதற்பாங்கன்கழறவுங் கேளானாய்ப் பின்னும் வேட்கைவயத்தனாய் நின்று, என்னாற்காணப்பட்டவடிவை நீகண்டிலை கண்டனையாயிற் கழறாயென்று அவனோடு மறுத்துரைத்து வருந்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சேணிற்பொலிசெம்பொன்மாளிகைத்தில்லைச்சிற்றம்பலத்து *
மாணிக்கக்கூத்தன்வடவான்கயிலைமயிலைமன்னும் *
பூணிற்பொலிகொங்கையாவியையோவியப்பொற்கொழுந்தைக்
காணிற்கழறலைகண்டிலைமென்றோட்கரும்பினையே. (உ௩)

ஆங்குயிரன்ன பாங்கன்கழற
வளர்ந்தரு வெற்பனுளந்தளர்ந் துரைத்தது.

(இ-ள்.) சேய்மைக்கண் விளங்கித்தோன்றுநின்ற செம்பொனானியன்ற மாளிகையையுடைய தில்லைச்சிற்றம்பலத்தின்கணுளனாகிய மாணிக்கம்போலுங் கூத்தனது வடக்கின்கணுண்டாகிய பெரிய கைலைக்கண்வாழுமயிலை, பொருந்திய பூண்களாற் பொலிகி

ன்றகொங்கைகளையுடைய என்னுயிரை, ஒவியமாகிய பொற்கொழு ந்தைக் கண்டனையாயிற் கழறாய், மென்றோளையுடைய கரும்பைக் கண்டிலை எ-று.

மாணிக்கக்கூத்தனென்புழி மாணிக்கத்தைக் கூத்திற்குவமையாக வுரைப்பினுமமையும். பொற்கொழுந்து - பொன்னைவண்ணமாகக் கொண்டெழுதிய கொழுந்து. மென்றோட்கரும்பினையென்பதற்கு மெல்லியதோளிலெழுதிய கரும்பையுடையாளையெனினுமமையும். மெய்ப்பாடு - அழுகையைச்சார்ந்த வருத்தம்பற்றிவந்த இளிவரல். என்னை, "மூப்பே பிணியே வருத்த மென்மையோ, டியாப்புற வந்த இளிவர னான்கே," என்றாராகலின். பயன் - பாங்கனையுடம்படுவித்தல். பாங்கன் கழறவும் இவ்வகையுறுத்துரைத்துத் தானின்றது. (உ௩)

கவன்றுரைத்தல்.

கவன்றுரைத்தலென்பது - மறுத்துரைத்து வருந்தாநிற்பக்கண்ட பாங்கன் ஒருகாலத்துங் கலங்காதவுள்ளம் இவ்வாறு கலங்குதற்குக் காரணமென்னோவெனத் தலைமகனுடன் கூறாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

விலங்கலைக் கால்விண்டு மேன்மேலிடவிண்ணு மண்ணுமுந்நீர்க் *
கலங்கலைசென்றவன்றுங் கலங்காய் கமழ்கொன்றைதுன்று *
மலங்கலைசூழ்ந்த சிற்றம்பலத்தானருளிலர்போற் *
றுலங்கலைசென்றிதென்னோ வள்ளலுள்ளந் துயர்கின்றதே (உ௪)

கொலைக்களிற்றண்ணல் குறைநயந்துரைப்பக்
கலக்குற்றுச்செப்பாங்கன் கவன்றுரைத்தது.

(இ-ள்) மலைகளைக் காற்றுப்பிளந்து மேன்மேலிட வானுலகும் மண்ணுலகும் முந்நீராற்கலங்குதலையுடைத்தவிடத்துங் கலங்குந்தன்மையையுடையையல்லை, கமழாநின்றகொன்றைப்பூ நெருங்கிய மாலையைய முடிமாலையாகச் சூழ்ந்த சிற்றம்பலத்தானது அருளையுடையாரல்லாதாரைப்போலத் துளங்குதலையடைந்து, வள்ளலே, நினதுள்ளந்துயர்கின்றது இஃதென்கொல்! எ-று.

விண்டென்பது பொருந்தப்படுவதுபோலச் செய்வதன்றொழிற்குச் செப்பிப்படுதன்றொழிற்கும் பொது. இவனது கலக்கத்திற்குக் காரணமாய் அதற்கு முன்னிகழ்ந்ததொன்றாகச் சென்றவன்றென்னையிறந்தகாலத்தாற்கூறினான். வள்ளலென்பது ஈண்டு முன்னிலைக்

கன்வந்தது. இதென்னோவென்பது வினவுதல் கருதாது அவனது கவற்சியைவிளக்கிநின்றது. கலக்கஞ்செய்பாங்கன்-கலங்கியபாங்கன். தலைமகனைக்கலக்கிய பாங்கனென்றினுமமையும். மெய்ப்பாடு-இளிவரல். பயன்-கழறுதல். மேற்பொதுவகையாற் கழறினான், ஈண்டுவிசேடவகையாற் கழறினானென்பது. (உச)

வலியழிவுரைத்தல்.

வலியழிவுரைத்தலென்பது- பாங்கன் கவன்றுரையாநிற்ப, முன்பு இத்தன்மையேனாகிய யான் இன்று ஒரு சிறுமான் விழிக்கு இவ்வாறாயினேனெனத் தலைமகன் தன் வலியழிந்தமை கூறிவருந்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தலைப்படுசால்பினுக்குந் தளரேன் சித்தப் பித்தனென்று *
மலைத்தறிவாரில்லையாரையுந் தேற்றுவனெத்துணையுங் *
கலைச்சிறுதிங்கள் மிலைத்தசிற்றம்பலவன் கயிலை *
மலைச்சிறுமான்விழியாலழிவுற்று மயங்கினனே. (உரு)

நிறைபொறை தேற்ற நீதியொடு சால்பு
பறியுற நோக்கற்கு வாடினனென்று.

(இ-ள்.) முன் தலைமையாய அமைதியானுமுள்ளந் தளரேன், பிறழவுணர்ந்தாயென்று மாறுபட்டறிவாருமில்லை, பிறழவுணர்ந்தவர் யாவரையும் மிகவுந் தெளிவியாநிற்பன், இப்பொழுது ஒருகலையாகிய சிறியபிறையைச் சூடிய சிற்றம்பலவனது கைலையிடத்துண்டாகிய சிறுமானினது விழியால் அழிந்து மயங்கினேன் எ-று.

சால்பழிந்துள்ளந் தளரேனென்பான் சால்பினுக்குந் தளரேனென்றான். தலைப்படு சால்பென்பதற்கு எல்லாப்பொருள்களுஞ் சிவணத்தலைப்பட்டுச் சென்றோங்கும் ஊழியிறுதியென்றுரைப்பினுமமையும். நிறையும் பொறையுஞ் சால்பும் தலைப்படு சால்பென்றதனாற்பெற்றாம். பித்தனென்று மலைத்தறிவாரிலையென்றதனால் தேற்றம்பெற்றாம். யாரையுந் தேற்றுவனென்றதனால் நீதிபெற்றாம், கலங்கினாரைத் தெளிவித்தல் நீதியாகலான். ஈண்டுத்தலைவனை யுயர்த்தலென்னுங் குற்றந்தங்காது, சால்புமுதலாயினவற்றை இப்பொழுதுடையேனென்னாமையின் சால்பு. "அன்புநாணொப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையொடைந்துசால் பூன்றிய தூண்", என்பதனானறிக. நோக்கிற்கு-நோக்கினால். மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன்-ஆற்றாமையுணர்த்தல். இதுவும் மேலதேபோலமறுத்துரைத்தானென்பது. (உரு)

விதியொடுவெறுத்தல்.

விதியொடுவெறுத்தலென்பது - வலியழிந்தமைகூறி வருந்தா நின்ற தலைமகன் பாங்கனோடுபுலந்து வெஃகி, யான்செய்த நல்வினைபயந்து பயன்றந்ததில்லையெனத் தன் விதியொடு வெறுத்துக் கூறாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

நலவினையுந்நயந்தாநின்றவர்துநடுங்குமின்மேற் *
கொல்வினைவல்லனைக்காக்கருப்பாமென்றபாங்கன்சொல்ல *
வில்வினைமேருவில்வைத்தவன்றில்லைதொழாரின்வெஃகித் *
தொல்வினையாற்றுயருமெனதாருயிராட்புறவே. (உ௬)

கல்விமிகுபாங்கன் கழறவெஃகிச்
செல்வமிகுசிலம்பன் றெரிந்துசெப்பியது.

(இ-ள்) கொல்லுந்தொழில்வல்லன நடுங்கு மின்மேலுண்டாகிய காங்கருப்புகளாமென்று யான் பற்றாகக்காட்டாக நிற்பதறிந்த பாங்கன்றன்னை இகழ்ந்துசொல்லுதலால், நாணப் பட்டழிய தீவினையாற்றுய நுறுநிற்ற எனது அரியவுயிரை வியுறுமவனை, யான் உம்மைச்செய்த நலவினையும் வந்து பயனுறாததில்லை என்று. வில்லின்றொழிலினை மேருவின்கண் வைத்தவனது தில்லை தொழாதாரைப்போல வெஃகியெனக்கூட்டுக.

உடைமை-எச்சவும்மை, கல்வியேயுமன்றியென்றவாறு நல்வினை நீ வினையைக்கெடுக்குமாயினும் யான்செய்த நலவினை அது வெஃகியிலையென்பது கருத்து. நாவிரு பேசி வெஃகுதலால், வெஃகியென்றான். இப்புறமெல்லா மெய்ச்சம் தீர்ந்தின்றெய்பதில் தருகலைக்பதமின்று நடிந்தது. இப்பாகதுயரவென்றியைத் துயிக்கவுர் துயருமென முற்றுவதாபினுடையும். நலவினையுந் நயந்தந்ததென்பது பாடமாயின், குறிப்புநிலையாகக்கொள்க. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (உ௬)

பாங்கனொந்துரைத்தல்.

பாகனொந்துரைத்தலென்பது- விதியொடுவெறுத்து வருந்தா நிற்பக் கண்டபாங்கன், உயிர்தரும் மழையும் தங்குணங்கெடினும் நின்குணங்கெடாதநீ ஒருத்திகாரணமாக நின்சீலத்தைநினையாதவாறு இவ்வாறாகிய எனது தீவினையின்பயனும் இத்தனையன்றோவெனத் தானும் அவனோடுகூட வருந்தாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

ஆலத்தினாலமிர்தாக்கியகோன்றில்லையம்பலம்போற் *
கோலத்தினாள்பொருட்டாகவமிர்தங்குணங்கெடினுங் *
காலத்தினான்மழைமாறினுமாறாக்கவிகைநின்பொற் *
சீலத்தைநீயுநினையாதொழிவதென்றீவினையே. (௨௭)

இன்னுயிர்ப்பாங்கனைமழையைச்சுட் டி
நின்னதன்மை நினைந்திலையென்ற து.

(இ-ள்.) நஞ்சால் அமிர்தத்தையுண்டாக்கிய இறைவனது தில்லையம்பலம்போலும் அழகையுடையாளொருத்தி காரணமாக, அமிர்தந் தன்குணங்கெடினும் பெய்யுங்காலத்து மழை பெய்யாது மாறினும் மாறாத வண்மையையுடைய நினது பொன்போலப் பெறுதற்கரிய ஒழுக்கத்தை, அறிவதறிந்த நீயும், அறியாதொழிகின்றது எனது தீவினைப்பயன். எ-று.

நஞ்சினிற்றனைமையொழிந்து அமிர்தஞ்செய்யுங் காரியத்தைச் செய்தலின், அமிர்தாக்கியவென்றார் ஆலத்தினாலென்னு மூன்றனுருபு பாலாற்றயிராக்கியவென்பதுபோல நின்றது நஞ்சுகொண்டோர் பானகத்தையுண்டாக்கிய வென்றுமாம். அம்பலம்போலுமென்னுமுவமை பட்டாங்குசொல்லுதற்கண் வராது தாழ்ந்தற்கண் வந்ததென்பார் அம்பலம்போற் கோலத்தினாள் பொருட்டேயாயினுமாகவென முற்றாகவுரைப்ப. மாறாக்கவிகையெனவே வண்மைமிகுதி கூறினார், தானுமொன்றிரக்கின்றானாகலின். மாறாக்கவிகைநீயு மெனக்கூட்டினுமமையும். மெய்ப்பாடு - இளிவரல். பயன் - தலைமகனைத் தெருட்டல். (௨௭)

இயலிடங்கேட்டல்.

இயலிடங்கேட்டலென்பது-தலைமகனுடன்கூட வருங்காதின்றபாங்கன் யானும் இவனுடன்கூடவருகின்றேன் இவனை ஆற்றுவிப்பாரிலையெனவது பற்றுக்கோடாகத் தானாற்றிநின்று, அது கிடக்க நின்னாற்காணப்பட்டவடிவுக்கு இயல் யாது இடம் யாது கூறுவாயாகவென அவனுடைய இயலும் இடமுங்கேளாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

நின்னுடைநீர்மையநீயுமிவ்வாறுநினைத்தெருட்டு *
மென்னுடைநீர்மையியதென்னென்பதேதுவலையேர்கொண்முக்கண் *
மன்னுடைமால்வரையோமலரோவிசும்போசிலம்பா *
வென்னிடம்யாதியனின்னையின்னேசெய்தவீங்கொடிக்கே. ௨அ

கழுமலெய்திய காதற்றோழன்
செழுமலைநாடனைத் தெரிந்துவினாயது.

(இ-ள்.) நின்னுடைய வியப்பாகிய குணமும் இவ்வாறாயிற்று, ஒருகாலத்துங் கலங்காத நீயும் இத்தன்மையையாயினாய், இனி நின்னைத் தெளிவிக்கவும் என்னுடைய வியப்பு யாதென்று சொல்லுவதோ! அது கிடக்க, சிலம்பா, நின்னையித் தன்மையையாகச் செய்த இனிய கொடிச்சி தில்லைக்கண்ணுளாகிய அழகு பொருந்திய மூன்று கண்ணையுடையானன்னது பெரியகைலைமலையோ தாமரைப்பூவோ வாழ்வு இடம் யாது? இயல் யாது? கூறுவாயாக எ-று.

எற்றென்பதேயென்னு மேகாரம் வினா, அசைநிலையெனினு மமையும். பிறர்கண் போலாது மூன்றாயிருந்தனவாயினும் அவை தாம் ஒழுங்குடையவென்னுங் கருத்தால், ஏர்கொண் முக்கணென்றார். கழுமல் - மயக்கம். மெய்ப்பாடு - அச்சம். பயன் - தலைமகனை யாற்றுவித்தல். (உ௮)

இயலிடங்கூறல்.

இயலிடங்கூறலென்பது - இயலிடங்கேட்ட பாங்கனுக்குத் தான் அவனை யெய்தினாற்போலப் பெரியதோ ராற்றுதலையுடையனாய் நின்று, என்னாற் காணப்பட்ட வடிவுக்கு இயல் இவை இடம் இது என்று இயலும் இடமுங் கூறாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

விழியாற்பிணையாம்விளங்கியலான்மயிலாமிழற்று *
மொழியாற்கிளியாமுழுதுவானவர்தமுடித்தொகைகள் *
கழியாக்கழற்றில்லைக்கூத்தன்கயிலைமுத்தம்பலத்தேன் *
கொழியாத்திகழும்பொழிற்கெழிலாமெங்குலதெய்வமே. (உ௯)

அழுங்கலெய்திய வாருயிர்ப்பாங்கற்குச்
செழுங்கதிர்வேலோன் றெரிந்துசெப்பியது.

(இ-ள்) தலைவராகிய இந்திரன்முதலாகிய தேவர்களுடைய முடித்திரள்கள் நீங்காதகழலையுடைய தில்லைக்கூத்தனது கயிலைமலையிடத்து முத்துக்களைப் பெருந்தேன் கொழித்து விளங்கும்பொழிற்கு அழகாம் எம்முடைய நல்லதெய்வம் விழிகளாற் பிணையாம், விளங்காநின்ற இயலான் மயிலாம், கொஞ்சுமொழியாற் கிளியாம். எ-று.

இயல் இன்னவென்றும் இடம் கைலைப்பொழிலென்றுங் கூறப்பட்டனவாம் முத்தம் - யானைக்கோட்டினும் வேயினும் பிறந்த முத்து. அழுங்கல் - இரக்கம். செழுமை - வளமை. மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - பாங்கற்குணர்த்தல். (உ௯)

வற்புறுத்தல்.

வற்புறுத்தலென்பது-இயலிடங்கூறக்கேட்டபாங்கன் நீ சொன்ன கைலையிடத்தே சென்று இப்பெற்றியாளைக்கண்டு இப்பொழுதே வருவன் அவ்வளவும் நீ யாற்றுவாயாதல் வேண்டுமெனத் தலைமகனை வற்புறுத்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

குயிலைச்சிலம்படிக்கொம்பினைத்தில்லையெங்கூத்தப்பிரான் *
கயிலைச்சிலம்பிற்பைம்பூம்புனங்காக்குங்கருங்கட்செவ்வாய் *
மயிலைச்சிலம்பகண்டியான்போய்வருவன்வண்பூங்கொடிகள் *
பயிலச்சிலம்பெதிர்கூய்ப்பண்ணைநண்ணும்பளிக்கறையே. (௬௰)

பெயர்ந்துரைத்த பெருவரைநாடனை
வயங்கெழுபசுமையோன் வற்புறுத்தியது.

(இ-ள்.) சிலம்பனே, குயிலை, சிலம்படியையுடையதோர் கொம்பை, தில்லைக்கணுளனாகிய எம்முடைய கூத்தப்பிரானது கைலையாகிய சிலம்பின்கட் பைம்பூம்புனத்தைக்காக்குங் கரியகண்ணையுஞ் சிவந்த வாயையுமுடையதோர்மயிலை, வளவிய பூவையுடைய கொடிகள் போலும் ஆயத்தார் நெருங்க அவரோடு சிலம்பிற்கெதிர்கூவித் தாம் விளையாட்டைப்பொருந்தும் பளிக்கறைக்கண் யான் சென்று, கண்டுவருவேன், நீ யாற்றுவாயாக. எ-று.

கூத்தப்பிரான் என்பது கூத்தனாயினும் பிரானாயுள்ளான். எ-று. பெயர்ந்துரைத்தல்-கழற எதிர்த்துரைத்தல் ஆற்றாத்தன்மையனாய்ப் பெயர்ந்து இயலும் இடனுங்கூறியவெனினுமமையும். வயவெனுமுரிச்சொல் விகாரவகையால் வயமென நின்றது. சிறுபான்மை மெய்யெழுத்துப்பெற்றதெனினுமமையும். கெழு-சாரியை. மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-வற்புறுத்தல். (௬௰)

குறிவழிச்சேறல்.

குறிவழிச்சேறலென்பது-தலைமகனை வற்புறுத்தி அவன்குறிவழிச்செல்லாநின்ற பாங்கன் இத்தன்மையாளை யானவ்விடத்துக் காணலாங்கொலோவென அந்நிலைமையோடு செல்லாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கொடுங்காலகுலவரையேழ்பொழிலெழில்குன்றுமன்று *
நடுங்காதவனை நடுங்க நுடங்கு நடமுடைய *
விடங்காலயிற்கண்ணி மேயுங்கொலாந்தில்லையீசன்வெற்பிற் *
றடங்கார்தருபெருவாய்ப்பொழினீழலந்தண்புனத்தே. (௬௧)

அறைகழலன்ன கருவிளை யுதி . . . . யே
நிறையுடைப்பாங்க னின்னெவ்வமென்னே.

(இ-ள்.) கொடியகாற்றுக் குலமலைகளேழும் பெயர்ந்திலேழும் அழுங்கெடும் ஊழியிறுதியாகிய அன்றும் நடுங்காதவனை நடுங்குவிக்கும் இடையையுடைய தஞ்சைக்காலும் வேற்போலும் கண்ணையுடையாள் நிலைக்களனாகிய ஈசனது வெற்பிடத்துப் பெரிய முகில்போலும் மிகவும் பெரிய பொழிலினிழலையுடைய குளிர்ந்தபுனத்தின்கண் மேவுமோ மேவாளோ! எ-று.

கொடுங்காலெனச் சுந்தநோக்கித திரியாதுநின்றது. கொடுங்காலுமெனவெண்ணினுமமையும். நடுங்க நடக்குமென்னுஞ் சொற்கள் ஒருசொன்னீரவாய் நடுக்குமென்னும் பொருள்பட்டு இரண்டாவதற்கு முடிபாயின. ஐகாரம் அசைநிலையெனினுமமையும். கருவென்பது ஓருவமைவாய்பாடு. தடங்கார் தருபெருவான்பொழிலென்பதற்குக் கார்தங்கும்பொழி லெனினுமமையும். நிறை- ஐம்பொறிகளையுமடக்குதல். மெய்ப்பாடு-பெருமிதஞ்சார்ந்த மருட்கை. பயன்-உசாவியுணர்தல். (௩௧)

குறிவழிக்காண்டல்.

குறிவழிக்காண்டலென்பது - குறிவழிச்சென்றுபாங்கன் றன்னை அவள் காணாமல் தானவளைக் காண்பதோரணிமைக்கணின்று, அவன்சொன்ன இடமும் இதுவே இயல்பும் இவையே இவளும் அவளேயென்று ஐயமறத் தெளியக்காணுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வடிக்கணிவை வஞ்சியஞ்சுமிடையிது வாய்பவளந் *
துடிக்கின்றவாவெற்பன்சொற்பரிசேயான்றொடர்ந்துவிடா *
வடிச்சந்தமாமலரண்ணல்விண்ணோர்வணங்கம்பலம்போற் *
படிச்சந்தமுமிதுவேயிவளேயப்பணிமொழியே. (௩௨)

குளிர்வரைநாடன் குறிவழிச்சென் . . . று
தளிர்புரைமெல்லடித் தையலைக்கண்டது.

(இ-ள்.) அவன்கூறிய வடுவகிர்போலுங்கண்களும் இவையே; வஞ்சிக்கொம்பஞ்சு மிடையும் இதுவே; வெற்பன் சொற்பரிசே வாய்பவளந்துடித்ததாற்போலத் துடிக்கின்றவாறென்! அதனால், ஓருணர்வுமிலலாதயானும் பற்றிவிடமாட்டாத அடியாகிய சந்தமாமலரையுடைய தலைவனது விண்ணோர்வந்துவணங்கும் அம்பலம் போலும் ஒப்பும் இதுவே, அப்பணிமொழியும் இவளே! எ-று.

மெய்ப்பாட்டிற் சொற்பிழையென்றது - இதனையவன் தப்பாமற்கூறியவாறென்னை. ஏழை வடுவென்பது வடுவகிருக்கோர்பெயர். அதாகிறிற் ... இயல்பாகக்கூறப்படவளர்த்துடிக்கின்றவா னெ ப்பதற்கு ...ளம்போலப்பாடஞ்செய்கின்றவாறு என்னென்னாப்பாருமுளர். படிச்சந்தமென்பது வடமொழித்திரிபு. மெய்ப்பாடு- பெருமிதம். பயன்-தெளிதல். (௬௨)

௬௩. பாங்கன் வியந்துரைத்தல்.

வியந்துரைத்தலென்பது - குறிவழிக்கண்டபாங்கன் இப்படிப்பட்ட அழகையுடைய இவளைக்கண்டு பிரிந்து இங்குநின்று அங்குவந்து யான்கழறவும் ஆற்றி அத்தனையுந் தப்பாமற் சொன்ன அண்ணலே திண்ணியானெனத் தலைமகனை வியந்துகூறாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

குவளைக்களத்தம்பலவன்குரைகழல்போற்கமலத் *
தவளைப்பயங்கரமாகநின்றாண்டவவயவத்தி *
னிவளைக்கண்டிங்குநின்றங்குவந்தத்துணையும்பகர்ந்த *
கவளக்களிற்றண்ணலேதிண்ணியானிக்கடலிடத்தே. (௬௩)

நயந்தவுருவு நலனுங்கண்டு
வியந்தவனையே மிகுத்துரைத்தது.

(இ-ள்.) குவளைப்பூப்போலுந் திருமிடற்றையுடைய அம்பலவனுடைய ஒலிக்குங் கழலையுடைய திருவடிபோலுந்தாமரைப்பூவினிருக்குந் திருமகளைத் தாமவட்குப் பயத்தைச்செய்வனவாகநின்று அடிமைகொண்ட உறுப்புக்களையுடைய இவளைக்கண்டு பிரிந்து இங்குநின்றும் அவ்விடத்துவந்து யான்கழறவும் ஆற்றி அவ்வளவெல்லாங்கூறிய கவளக்களிற்றையுடைய அண்ணலே இவ்வுலகத்துத் திண்ணியான். எ-று.

இவளைக்கண்டென்றது இவளுடைய நலத்தைக்கொண்டாடியவாறன்று, முன்னங்கே தலைவனுடைய பொலிவழிவுகண்டு இங்கே வந்தவன் இங்கு இவளுடைய பொலிவழிவுகண்டு இலேசித்து இவளித்தன்மையளாக இங்கேயிவளைப்பிரிந்து அங்கேவந்து அத்துணையும்பகர்ந்தவனே திண்ணியானென்று இருவருடைய அனுராகமுங்கூறியவாறு. கவளக்களிறு- தான்விரும்புங்கவளம்பெற்று வளர்ந்தகளிறு. நயந்த- தலைமகனயந்த. மெய்ப்பாடு- மருட்கைபயச்சார்ந்த அச்சம். பயன்-தலைமகனை வியத்தல். (௬௩)

கண்டமைகூறல்.

கண்டமைகூறலென்பது - தலைமகனை வியந்து[illegible] பாங்கன் விரைந்துசென்று, தானவளைக்கண்டமை தலைம[illegible]குப் பிடியி சைவைத்துக்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பணந்தாழரவரைச்சிற்றம்பலவர்பைம்பொற்கயிலைப் ☙
புணர்ந்தாங்ககன்றபொருகரியுன்னிப்புனத்தயலே ☙
மணந்தாழ்பொழிற்கண்வடிக்கண்பரப்பி மடப்பிடிவாய் ☙
நிணந்தாழ்சுடரிலைவேலகண்டேனொன்று நின்றதுவே. (௬௪)

பிடியிசைவைத்துப் பேதையதுநிலைமை
அடுதிறலண்ணற் கறியவுரைத்தது.

(இ-ள்.) வாய்க்கணிணந்தங்கிய சுடரிலைவேலையுடையாய், பணந் தாழ்ந்த அரவையணிந்த அரையையுடைய சிற்றம்பலவரது பசும்பொன்னையுடைய கைலைக்கண், கூடி அவ்விடத்துநின்றுமகன் றபொருகரியை நினைத்து, புனத்திற்கயலே மணந்தங்கிய பொழி ற்கண்-வடிவுகிர் போலுங் கண்களைப்பரப்பி மடப்பிடியொன்று நி ன்றதனைக் கண்டேன். எ-று.

பணந்தாழ்தல் - முடிந்துவிடுதலாற்சுருங்கல்போலத்தாழ்தல். தந்துதலெனினுமமையும். ஆங்ககன்றவென்புழி நின்றனெ ஐந் தாம்வேற்றுமைப் பொருளுணர நிற்பதோரிடைச்சொல் வருவித் துரைக்கப்பட்டது. புனத்தயலேயென்றான், புனத்துவிளையாடு ம் ஆயத்தைநீங்கிநிற்றலின் வடிக்கண்பரப்பியென்றான், இன்னதி சையால்வருமென்றறியாது சுற்றுங்குநோக்குதலின். கைலைக்க ணென்பதூஉம், புனத்தயலென்பதூஉம், பொழிற்கணென்பதூ உம், நின்றதென்னும் தொழிற்பெயரோடுமுடியும் நின்றதுவே யென்புழி வகாரஞ்சந்தநோக்கி வந்தது விரிக்குமவழி விரித்தற் பாற்படும். மெய்ப்பாடு உவகை. பயன்-தலைமகனையாற்றுவித்தல்.

செவ்விசெப்பல்.

செவ்விசெப்பலென்பது-பிடியிசை வைத்துக்கூறக்கேட்ட த லைமகன் அது தனக்குச்செவ்விபோதாமையிற் பின்னும் ஆற்று மைநீங்காதேயிருந்தான், அதுகண்டு அவனை ஆற்றுவிப்பதுகாரணமா க அவனுக்கு அவளவயங்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கயலுளவேகமலத்தலர்மீதுகனிபவளத் *
தயலுளவேமுத்தமொத்தநிரையம்பலத்தி *
னியலுளவேயிணைச்செப்புவெற்பாநினைதீங்கொடிமேற் *
புயலுளவேமலைசூழ்ந்திருடுகிப்புரள்வனவே. (௬௫)

அருமையின் கைக்கலை மற்பொலிசிலம்ப
னவ்வுருக்கண்டவன் செவ்விசெப்பிய

(இ-ள்.) வெற்பா, நினைதீங்கொடிக்கண் தாமரைப்பூவின்மே ற்கிடப்பன சிலகயல்களுளவே, கனிந்தபவளத்திற்கயல் இனமொ த்தநிரையாகிய முத்துக்களுளவே, இணையாகியசெப்பு அரனது அம்பலத்தி னியல்பையுடையனவுளவே, மாலைசூழ்ந்து இருள்செ றிந்துகிடந்து புரள்வன புயலுளவே, உளவாயின் யான்கண்டவு ருவம் நீ கூறியவுருவமாம். எ-று.

அரனம்பலத்தினியல்-ஆறும்வேற்றுமைப் பகுதிப்பிறந்தஅ ன்மொழித்தொகை. சூழ்ந்தென்பதூஉம், தூங்கியென்பதூஉம், சினைவினைப்பாற்பட்டு முதல்வினைகொண்டன. மலர் சினைபோல க் குழற்கிற்றியமையாமையிற் சினைப்பாற்பட்டது. புயல் திரண் டாற்போலுமென்பது தோன்றப் புரள்வனவெனப் பன்மையாற் கூறினான். மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (௬௫)

அவ்விடத்தேகல்.

அவ்விடத்தேகலென்பது - செவ்விசெப்பக்கேட்ட தலைமகன் இவ்வாறுகாணப்பட்டதுண்டாயின் அது என்னுயிரெனத் தானவ் விடநோக்கிச் செல்லாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

எயிற்குலமூன்றிருந்தீயெய்தவெய்தவன்றில்லையொத்துக் *
குயிற்குலங்கொண்டுதொண்டைக்கனிவாய்க்குளிர்முத்தநிரைத் *
தயிற்குலவேல்கமலத்திற்கிடத்தியனநடக்கு *
மயிற்குலங்கண்டதுண்டேலதுவென்னுடையமன்னுயிரே. (௬௬)

அரிவையதுநிலைமையறிந்தவனுரைப் ப
எரிகதிர்வேலோ னேகிய து.

(இ-ள்.) எயிற்சாதிமூன்றும் பெரியதீயையெய்த அவற்றையெ ய்தவனது தில்லையையொத்துக் குயிலாகிய சாதியைக்கொண்டு தொண்டைக்கனியிடத்துக் குளிர்ந்தமுத்தங்களை நிரைத்துக் கூர் மையையுடைய நல்லவேலைக் கமலத்தின்கட்கிடத்தி அன்னம்போ லநடப்பதோர் மயிற்சாதி காணப்பட்டதுண்டாயின், அது என து நிலைபெறுமுயிர். எ-று.

சயிற்குலமூச்சென்றார், அவை இரும்பும், வெள்ளியும், பொன் னுமாகிய சாதிவேறுபாடுடைமையின். குயிற்குலங் கொண்டெ ன்றான், மொழியாற் குயிற்றன்மையை யுடைத்தாகலின். தொண் டைக்கனிவாயென்பதற்குத் தொண்டைக்கனிபோலும் வாயென் பாருமுளர். மெய்ப்பாடு-உவகை. பயன்-ஆற்றாமைநீங்குதல். ()

இவைநிற்க இடந்தலைப்பாட்டுக்குமாமாறு சொல்லுமாறு,

மின்னிடைமெலிதல்.

மின்னிடைமெலிதலென்பது- நெருநலைநாளில் தலையளிசெய் து நின்னிற்பிரியேன் பிரியினும் ஆற்றேனென்று கூறிப் பிரிந்த வர் வேட்கைமிகுதியால் இடமறியாது ஆயத்திடைவருவார்கொல் லோவென்னும் பெருநாணினாலும், ஆற்றாமையான் இறந்துப ட்டார்கொல்லோவென்னும் பேரச்சத்தினாலும், யாருமில்லொ ருசிறைத் தனியேநின்று, தலைமகனை நினைந்து, தலைமகள் மெலியா நிற்றல் அதற்குச்செய்யுள்.

ஆவியன் னாய்கவலேலலக லென்றளித்தொளித்த *
வாவியன் னார்மிக்கவாவின ராய்க்கெழு மற்கழிவுற் *
றாவியன் னார்மன்னி பாடுடஞ் சேர்வர்கொலம் பலத்தெம் *
மாவியன் னான்பயி லுங்கயிலாயத்தருவரையே. (சஎ)

மன்னனை நினைந்து
மின்னிடை மெலிந்தது.

(இ-ள்) தலையளிசெய்து ஆவியையொப்பாய் கவலாதொழி நி ன்னை நீங்கேனென்று சொல்லி மறைந்த என்னுயிரையொப்பார், மிக்கவிருப்பத்தையுடையராய்க் கெழுமுதலாகாரணமாக நெஞ்ச ழிகலான், இடமறியாது, அம்பலத்தின்கணுளனாகிய எம்பாவியை யொப்பான் அடுத்துவாழுங் கைலாயத்திற்கட் பிறரானெய்துதற் கரிய தாழ்வரையிடத்து, ஆவியைபோகதும் ஆயத்தார் நிலைபெற் று விளையாடும் அவ்விடத்து, அவர்காண வந்துபொருந்துவரோ! எ-று.

அளித்தல்- பிரிகின்றகாலத்துச்செய்த தலையளியெனினு மமை யும். மிக்கவெவ்வது கடைக்குறைந்து நின்றது. ஆயத்திடைவரு வர்கொல்லென ஐயத்துள் ஒருதலையேகூறினள், பெருநாணினளா தலின். மெய்ப்பாடு- அச்சத்தைச்சார்ந்த மருட்கை. பயன்-உசா வியாற்றாமைநீங்குதல். ஆயவெள்ளத்துள்ளே வருவர்கொல்லோ வென்னும் பெருநாணினாலும், ஆற்றாமையான் இறந்துபட்டனர்

சொல்லோவென்னும் பேரச்சத்தினாலும் மீதூரப்பட்டுத் தன்ற ன்மையனன்றி நின்று இவ்வகை உசாவினனென்பது. (௧எ)

பொழில்கண்டுமகிழ்தல்.

பொழில்கண்டுமகிழ்தலென்பது தலைமகளை நோக்கிச் செல்லாநின்ற தலைமகன் றூரத்தே நின்று அவளைக் கண்டு அப்பொழிலைச் சென்றணைந்து, அப்பொழிலிடை அவளுறுப்புக்களைக் கண்டு, இப்பொழில் என் சிந்தைக்கு அவள் தன்மையனைத் தோன்றுகின்றதென்று இன்புறுநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

காய்பிணையாற்கணிமாமயிலாற்கதிர்மாமணியால் *
வாய்பிணையால்வல்லியாற்றுதலான்மன்றுளம்பலவன் *
பாய்பிணையாக்குழைகொண்டோன்கயிலைப்பயில்புனமுந் *
தேய்பிணைவார்குழலாளெனத்தோன்றுமென்சிந்தனைக்கே. (௧அ)

பணைநகைப்பொழிலின் வடிவுகண்
டணங்கெனநினைந் தயர்வுநீங்கியது.

(இ-ள்.) வேயிணையானும், களிப்புடைய கரியமயிலானும், ஒளியையுடைய பெரியநீலமணியானும், வாயும்பிணையானும், வல்லிநுடங்குதலானும், கைக்கிளையுண்டாகிய அவ்வியவிரும்புனமும் இன்புறுத்துதலால் என்மனத்திற்குத் தேய்பிணையையுடைய நெடியகுழலையுடையாளென்றே தோன்றுகின்றது. எ-று. திருவம்பலத்தையுடையவன், பாம்புடை ஒப்பமொவ்வாத குழையாகக் கொண்டவன் அவனுடைய கயிலைப் புனமென்று கூட்டுக.

பாய்பிணைச் சூழ்குழையாகக் கொண்டவனென்னினு மமையும். தேய்பிணை - தேய்வையுடையவதாகிய. தேய்பிணைவார்குழலாளெனத் தோன்றுமென்பதற்கு அவளைப்போலப் புனமும் யாமினிப்புறத் தோன்றுகின்றதென்பாருமுளர். மெய்ப்பாடு உவகை. பயன் - மகிழ்தல். நெருநல்நாளில் தலைமகளைக்கூடின பொழிலிடைப் புகுந்து இவ்வகை சொன்னானென்பது. (௧அ)

உயிரெனவியத்தல்.

உயிரெனவியத்தலென்பது - பொழில்கண்டுமகிழ்ந்து அப்பொழிலிடைச் சென்றுபுக்கு, அவளைக் கண்டு, இணையான் என்னுயிர் இவ்வாறு செய்தோதிற்பமதென வியந்துகூறுநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

நேயத்ததாய் நென்னலென்னைப் புணர்ந்து நெஞ்சநெகப்போ *
யாயத்ததா யமிழ்தா யணங்காயரனம்பலம்போற் *
றேயத்ததா யென்றன் சிந்தையதாய்த் தெரியிற்பெரிது *
மாயத்ததாகி யிதோவந்து நின்றதென் மன்னுயிரே. (௩௧)

வெறிபடு பொழிலின் வியப்பொடு பாரின்
நெறிபடு குழலி நிலைமை கண்டது. ௩௧.

(இ-ள்.) நெருநல் உள்ள நெகிழ்ச்சியையுடைத்தாய் என்னைக்கூடிப் பின் நேயமில்லது போல என்னெஞ்சுடைய நெகிழ நீங்கிப் போய், ஆயத்தின்கண்ணதாய், இப்பொழுது மகிழ்செய்கையின் அமிழ்தாய், அணங்குதலைச் செய்கையின் அணங்காய், அம்பலத்தின்கண்ணுடையான் அரணம்பலம்போலும் தேயத்தையுடைத்தாய், புலப்படாதாகலின் என் சிந்தைக்கண்ணதாய், ஆராயிற் பெரிதாய மாயத்தையுடைத்தாய் வந்து நின்றது இதோ எனதுடன் உயிர். எ-று.

நேயமுடைமையும் நேயமின்மையும் இடம்படச் செய்தலும் இடம்படச் செய்தலும் புலப்படுதலும் புலப்படாமையும் ஒருபொருட்கு இயையாமையின், பெரிதுமாயத்ததென்றான். தேயம்-வடமொழிச் சிதைவு. அம்பலம்போலுந் தேசத்தை நினைவினுள்ளே யுன் றுரைப்பினுமமையும். ஓகாரம் அசைநிலையெனினுமமையும். என்மாட்டருளுடைத்தாய் முற்காலத்து என்னைக்கூடி அருளில்லதுபோல என்னெஞ்சுடையவனைப் போய்த் தன் மெய்யடியார்க்கு அமுதத்தாய் நின்று அமிர்தம்போல இன்பஞ்செய்து அணங்குதலைச் செய்து அம்பலம்போலும் நல்ல தேசங்களின்கண்ணதாய் வந்து என்மனத்தகத்ததாய் இத்தன்மையை தகாதெனிற் பெரிதாம் மாயத்தையுடைத்தாய் எனத் தில்லையுள் முதல்வர் வந்து தோன்றுகின்ற நிலைமை பெறு... பொருள் கூறியவாறு கொள்க. பொழிலின் வியப்பொடு பா - பொழிலின் மருங்கு வியப்பினொடு. மெய்ப்பாடு பெருமிதம் அவை. (௩௧)

தளர்வகன்றுரைத்தல்

தளர்வகன்றுரைத்தலென்பது - உயிரனை வியந்து சென்று, பூக்கொய்தன் முதலிய விளையாட்டொழிந்து ஆயத்திலொருசிறைத் தனியே நின்று இவர் செய்யாநின்ற பெரியதவம் யாதோ வென அவளைப் பெருமையுடைக்கூறித் தளர்வு நீங்கா நிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

தாதிவர்போதுகொய்யார்தையலாரங்கைகூப்பநின்று *
சோதிவரிப்பந்தடியார்சுனைப்புனலாடல்செய்யார் *
போதிவர்கற்பகநாடுபுல்லெனத்தம்பொன்னடிப்பா *
யாதிவர்மாதவமம்பலத்தான்மலையெய்துதற்கே. (௬௰)

பனிமதிநுதலியைப் பைம்பொழில்விடைத்
தனிநிலைகண்டு தளர்வகன்றுரைத்தது.

(இ-ள்.) தாதுபரந்த பூக்களைக்கொய்கின்றிலர், ஆயத்தாராகிய தையலார் அங்கைகளைக்கூப்பநின்று ஒளியையும் வரியையுமுடைய பந்தையடிக்கின்றிலர், சுனைப்புனலாடுதலைச் செய்கின்றிலர், அதனாற் போதுபரந்த கற்பகங்களையுடைய தேவருலகம் பொலிவழிய நிலந்தோயாத தமது பொன்போலுமடியை நிலத்தின்கட்பரவி அம்பலத்தானது மலையையெய்துதற்கு இவர் செய்யக் கருதுகின்றபெரியதவம் யாது! எ-று.

தவஞ்செய்வார் புறத்தொழில்களைவிட்டு அகத்தானொன்றையுன்னி மலைக்கட்டங்குவரன்றே, இவரும் பூக்கொய்தல் முதலாகிய தொழில்களைவிட்டு ஏத்தாற்றன்னைநினைந்து வரையிடத்து நிற்றலான் யாதிவர்மாதவமென்றான். மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை.

மொழிபெறவருந்தல்.

மொழிபெறவருந்தலென்பது - தளர்வுநீங்கியபின்னர்ச் சார்தலுறுநின்றவன் ஒருசொற் பெறுமுறையாற்சென்று சாரவேண்டிப் பின்னும் அவளைப்பெரும்பான்மைகூறி ஒருசொல்வேண்டி வருந்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

காவிநின்றேர்தருகண்டர்வண்டில்லைக்கண்ணார்கமலத் *
தேவியென்றேயையஞ்சென்றதன்றேயறியச்சிறிது *
மாவியன்றன்னமென்னோக்கிநின்வாய்திறவாவிடினென் *
னாவியன்றேயமிழ்தேயணங்கேயின்றழிகின்றதே. (௬௧)

கூடற்கரிதென
வாடியுரைத்தது.

(இ-ள்.) மானோக்கத்தான் இயன்றாற்போலும் மெல்லியநோக்கையுடையாய், நஞ்சாகியநீலப்பூ நின்று அழகைக்கொடுக்கும் மிடற்றையுடையவரது வளவிய தில்லைக்கணுண்டாகிய கண்ணிற்கு ஆர்ந்தாமரைப்பூவின்வாழுந் தேவியோவென்று ஐயநிகழ்ந்தது, தெளிந்தறியச் சிறிதாயினும் நின்வாய்திறவாதொழியின்,

அமிழ்கமே, அணங்கே, இப்பொழுதழிகின்றது என்னுயிரன்றே, இதனை நீ கருதாதொழிகின்றதென்னோ! எ-று.

தேவியென்பது பெரும்பான்மையாகலின், தேவியென்றே யையஞ்சென்றதென ஐயதனுள் ஒருதலைபற்றிக் கூறினான். அரியவென்னும் வினையெச்சமும் சிறிதென்னும் வினையெச்சமும் திறவாவிடினென்னுமெதிர்மறையிற் றிறத்தலோடு முடிந்தன. அமிழ்தேயணங்கேயென்றான், இன்பமுந் துன்பமும் ஒருங்குறுதலின். மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன்-ஆற்றாமையுணர்த்துதல்.

நாணிக்கண்புதைத்தல்.

நாணிக்கண்புதைத்தலென்பது-தலைமகன் றன்முன்னின்று பெரும்பான்மைகூறக்கேட்ட தலைமகள் பெருநாணினளாதலின் அவன்முன்னிற்கலாகாது நாணி, ஒருகொடியினொதுங்கி, தன்கண்புதைத்து வருந்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அகலிடந்தாவியவானோரறிந்திறைஞ்சம்பலத்தி
னிகலிடந்தாவிடையீசற்றொழாரின்னற்கிடமா
யுகலிடந்தான்சென்றெனதுயிர்நையாவகையொதுங்கப்
புகலிடந்தாபொழில்வாயெழில்வாய்த்தருபூங்கொடியே. (௭௨)

ஆயிடைத்தனிநின் றாற்றாதழிந்
தவேயுடைத்தோளிபோர்மெய்கொடிமறைந்தது.

(இ-ள்.) உலகத்தைத்தாவி யளந்த வானவர் வணங்கப்படுவதென்றறிந்து வணங்கும் அம்பலத்தின்கணுள்ளாகிய இகலையுடையவிடங்களிலே தாவும் விடையையுடைய ஈசனைத்தொழாதாரைப்போலத் துன்பத்திற்கிடமாய் அழிபுமளவைத்தானடைந்து எனதுயிர் நையாதவண்ணம், பொழிலிடத்துளவாகிய அழகுவாய்த்த பூவையுடையகொடியே, யானொதுங்குதற்குப் புகலிடந்தருவாயாக, எ-று.

உகலிடம்- உகுதற்கிடம். உகுதலையுடையவிடமெனினு மமையும். ஆயிடை-தலைமகன் அவ்வாறுகூறியவிடத்து. தனிநின்று அதனை யாவிப்பாரையின்றிநின்று. ஆற்றாது-நாணினொடு மீதூர்ந்து ஆற்றாமை. மெய்ப்பாடு- அச்சம். பயன்- ஆற்றாமை நீங்குதல்.

கண்புதைக்கவருந்தல்.

கண்புதைக்க வருந்தலென்பது- தலைமகள் நாணினாலொதுங்கி நிற்ப, இவள் கண் புதையாநின்றது தன்னுடைய நகையால்

வருத்தத்தைச்செய்யுமென் றுகாதேயென உட்கொண்டு, யானிவ ருந்தாதொழியவேண்டுமென்றாயின் நின்மேனிமுழுதும் புதைப் பாயாகவெனத் தலைமகன் தன்வருத்த மிகுதி கூறுநிற்றல் அதற் குச்செய்யுள்.

தாழச்செய்தார்முடிதன்னடிக்கீழ்வைத்தவரைவிண்ணோர் *
சூழச்செய்தானம்பலங்கைதொழாரினுள்ளந்துளங்கப் *
போழச்செய்யாமல்வைவேற்கண்புதைத்துப்பொன்னேயென்னை
வாழச்செய்தாய்சுற்றுமுற்றும்புதைநின்னவயவத்தை. (௪௩)

வேற்றருங்கண்ணிணை மிளிர்வனவன்றுதி ன்
கூற்றருமேனியே கூற்றெனக்கென்ற து.

(இ-ள்) தன்கட்டாழ்ந்தவர்களுடைய முடிகளைத் தன் றிருவடிக் கீழ்வைத்து அவர்களை விண்ணோர் பரிவாரமாய்ச் சூழும்வண்ண ஞ்செய்தவனது அம்பலத்தைக் கைதொழாதாரைப் போல நெஞ்சு சுற்றுளங்கப் போழாமற் கூரிய வேல்போலுங்கண்களைப் புதைத்து, பொன்னே, நீ என்னைவாழும்வண்ணஞ்செய்தாய், வாணுதலை யுடையாய், என்னுள்ளந் துளங்காவகைமேலெல்லாம் நின்னுடைய சுற்று முற்றும் புதைப்பாயாக. எ-று.

... ... ஒருசொல்லாக்காது தாழும்வண்ண ... ... தம்மைச்செய்தா ... ... ய், போழச்செய்யாம லென்புழியும் போ ... ... செய்யாமலென ஒருசொல்வருவித் ... ... உம்மையும். வாழச்செய்தாயென்பது குறிப் ... ... கவெல்பதுவும்பாடம். வேற்றருங்கண்-வேல்போ ... ... மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன் - ஆற்றுமைபுணர்த்தல் ()

௰௧ நாணிடவருந்தல்.

நாணிடவருந்தலென்பது- தலைமகன் றனது ஆற்றுமைமிகு தியைக்கேட்டு, ஒருஞான்றுந் தன்னைவிட்டுநீங்காதநாண் அழிகின் றெழுதும்போலத் தன்னைவிட்டுநீங்காநிற்ப, தலைமகள் அ ரிவாற்றது வருந்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

(இ-ள்.) அலர்ப்பொழிற்குறிஞ்சிச்சிலைக்கூத்தனையத்தலர்போல் *
கைகையுடைய ழ்ந்கைழியமோர ற்றொன்கண்மணிபோன் *
மிடற்றையுடை பாதுயிரிற்பழகியுடன்வளர்ந்த *
கு ஆருந்தாமல்லசெர்பெழுகொத்தழிகின்றதே. (௪௪)

நீது தெளிந்தத்

ஆங்கவனங்கண் டாற்றனா இ
நீங்கினனாகேறும் நேரிழை நின்ற ஈ.

(இ-ள்.) இன்றியமையாமையால் எனதுண்மையினையொக்கு உயிர்போலச்சிறப்புடைத்தாய்ப் பழைய ஒருபொருளைக் கண்டு பிரியாது என்னுடனே வளர்க்க பெறுகற்சிய அவிந்தாகிய [illegible]. [illegible] சேர்ந்த [illegible] போகது எனக்கினியது அறியாநின்றான், அ[illegible], திறத்தையுடைய [illegible] நான்மறைக்கோயுடைய பெரியக வாற்றுப்பட்ட [illegible] கருளாகிய [illegible] யுறும் பிறவியிற பிறப்பாரைப்போல [illegible] க்கடவதாயின், யான் [illegible] பிறவாதொழி. எ-று.

வருநாட்பிறவற்கவென்பதற்கு [illegible] போல வருந்த இவ்வாறு பயின்றுளைப் பிரியவருநாட்கள் உளவாகா தொழிகவெ [illegible]. வாழியென்பது இ[illegible]தாகிய இயக்கனிய [illegible] இருநான் வாழ்வதாக வென்றவாறு. அ[illegible] பற்றும் அசைநி [illegible]. ஆங்கவனங்கண்டு - அவ்வாற்றுருகக் கண்டு. மெய்ப்பாடு - அழு கை. பயன் - ஆற்றுமை நீக்குதல். (சச)

மருங்கணைதல்.

மருங்கணைதலென்பது - தலைமகள் நாணிநிற்கா வருந்தாநிற்ப, செவ்விதாயுள்ள தலைமகன் தன்னுதரவினும் அவ்வருத்த [illegible] ஒருபாற் [illegible] [illegible], ஒருகையால் [illegible] அளகந்தொட் [illegible] அ[illegible]. அதற்குச்செய்யுள்.

சேலத்த [illegible] கண்ணியர் [illegible] *
[illegible] *
[illegible] யதானே [illegible]
சாலத்தகாது [illegible] யாது [illegible] கொளாமையே. (சரு)

ஒயிற் [illegible] வளிருவப்பிலன் க
[illegible] மருங்கணைந்த ஈ.

(இ-ள்.) [illegible] யாகிய [illegible] யே அழகிய [illegible] தன்மையை யுடையவாயிருந்த [illegible] யவாயிருக்கலான் இதுவீழ [illegible], [illegible], சிவனது [illegible] பெரியப்பானுடைய [illegible] தேரியவிடையினது [illegible] [illegible] [illegible] யாகிய நகையால் நீயிர் [illegible] சார்தல் மிகவுந்தகாது. எ-று.

தேற்றமிலேமென்பது "தேற்றப்பன் சொன்றேற்றிலேன்," என்பதுபோலத் தெளிதற்கண் வந்தது. முலைகளைத் தெளிவிக்குமாட்டே மென்பாருமுளர். பின்வருமுதத்தை நோக்கின் நீயிர்பயறுதை நினைகின்ற இஃது இறப்பசிறிதென்னுங்கருத்தால், நுண்டே னென்றுரைக்க. கண்டவென்பது முன்னிலையசைச்சொல். அளிகுலம் வடமொழிமுடிபு. விலக்கியணைந்தது - விலக்காநின்றணைந்தது. மெய்ப்பாடு-உவகை. பயன்-சார்தல். அவ்வகைநின்றமை குறிப்பினானுணர்ந்த தலைமகன் இவ்வகை சொல்லிச்சார்ந்தானென்பது.

இன்றியமையாமைகூறல்.

இன்றியமையாமைகூறலென்பது - புணர்ச்சியிறுதிக்கண் விசும்பும் நிலனும் ஒருங்குபெறவரினும் இக்கொங்கைகளைமறந்து அதன்கண் முயலேனெனப் பிரிவுதோன்றத் தலைமகன் தனது இன்றியமையாமை கூறிநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

நீங்கரும்பொற்கழற்சிற்றம்பலவர்நெடுவிசும்பும் *
வாங்கிருந்தெண்கடல்வையமுமெய்தினும்யான்மறவேன் *
தீங்கரும்பும்மமிழ்துஞ்செழுந்தேனும்பொதிந்துசெப்புங் *
கோங்கரும்புந்தொலைவித்தென்னையாட்கொண்டகொங்கைகளே.

வென்றிவேலவன் மெல்லியலாளைக்
கின்றியமையாமை யெடுத்துரைத்தது.

(இ-ள்.) விடுதற்கரிய பொன்னானியன்ற கழலையுடைத்தாகிய திருவடியையுடைய சிற்றம்பலவரது நெடிதாகிய தேவருலகையும் வளைந்தபெரிய தெண்கடலாற் சூழப்பட்ட நிலத்தையும் ஒருங்கு பெறவரினும் இனியகரும்பின் சாற்றையும் அமிர்தத்தையும் கொழுவிய தேனையும் உள்ளடக்கிச் செப்பையுங் கோங்கரும்பையும் வென்று என்னையும் அடிமைக்கொண்ட கொங்கைகளை யான் மறவேன். எ-று.

விசும்பும் நிலனும் ஒருங்குபெறவரினும் இக்கொங்கைகளை மறந்து அதன்கண் முயலுமாறில்லையெனத் தன்னின்றியமையாமைகூறியவாறாயிற்று. என்னையுமென்றவும்மை எச்சவும்மை. தொழிற்படுத்தலொற்றுமையால் தன்வினையாயிற்று. மெய்ப்பாடு-அது. பயன்-நயப்புணர்த்துதல். (௨௬)

ஆயத்துய்த்தல்.

ஆயத்துய்த்தலென்பது - இன்றியமையாமைகூறிப் பிரியலுறு நின்றவன், இனிப்பலசொல்லியென்னை என்னுயிர் நினக்கடிமை

யாயிற்று இனிச்சென்று நின்னாயத்திடைச் சேர்வாயாகவெனத் தன் பிரிவின்மை கூறித் தலைமகளை ஆயத்துச்செலுத்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சூளாமணியும்பர்க்காயவன்சூழ்பொழிற்றில்லையன்னாய்க் *
காளாயொழிந்ததென்னாருயிராரமிழ்தேயணங்கே *
தோளாமணியேபிணையேபலசொல்லியென்னைதுன்னு *
நாளார்மலர்ப்பொழில்வாயெழிலாயநணுகுகவே. (௪எ)

தேங்கமழ் சிலம்ப ன்
பாங்கிற் கூட்டிய து.

(இ-ள்.) வானவர்க்கு முடிமணியாயவனது சூழ்ந்த பொழிலையுடைய தில்லையையொக்கும் நினக்கு எனதாருயிர் அடிமையாயிற்று, ஆகலாற் பலசொல்லிப் பெறுவதென்! நிறைந்தவமிர்தே, அணங்கே, துளைக்கப்படாத மாணிக்கமே, மான்பிணையே, நீ பலகாலுஞ்சேர்ந்து விளையாடும் நிறைந்தநாண்மலரையுடைய பொழிற்கண் விளையாடும் அழகிய ஆயத்தை இனிச்சேர்வாயாக. எ-று.

அநேக்கிய விளிகளாற் காதற்சிறப்புவிளங்கும். பலசொல்லியென்னையென்றது உயிர் நினக்கு ஆளாகியபின் வேறுபல சொல்லுதல் பயனில கூறலன்றேயென்றவாறு சொல்லியென்னும் வினையெச்சத்திற்குப் பெறுவதென ஒருசொல்வருவித் துரைக்கப்பட்டது. பொழில்வாய் நணுகுகவென இயைப்பினுமமையும். மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-பிரியலுறுந்தலைமகளைவற்புறுத்தல். ()

நின்றுவருந்தல்.

நின்றுவருந்தலென்பது: தலைமகளை ஆயத்துய்த்துத் தானவ்விடத்தே நின்று அப்புனத்தியல்புகூறித் தலைமகன் பிரிவாற்றாது வருந்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பொய்யுடையார்க்கரன்போலகலுமகன்றாற்புணரின் *
மெய்யுடையார்க்கவனம்பலம்போலமிகநணுகு *
மையுடைவாட்கண்மணியுடைப்பூண்முலைவாணுதல்வான் *
பையுடைவாளரவத்தல்குல்காக்கும்பைம்பூம்புனமே. (௪அ)

பாங்கிற்கூட்டிப் பதிவயிற்பெயர்வோ ன்
நீங்கற்கருமை நின்றுநினைந்த து.

(இ-ள்.) மையையுடைய வாள்போலுங்கண்ணையும் மணியையுடைய பூணணிந்த முலையையுமுடைய வாணுதல், பெரியபடத்தை

யுடைத்தாகிய ஒளியையுடைய அரவுபோலும் அல்குலையுடையா
ள், அவள் காக்கும் பூக்களையுடைய பசியபுனம், தில்லை யானைக்கன்
றாய், மெய்ம்மையுடையவர்க்கு அரனானந்தத்தைச்செய்து மெய
ல்லாதவர்க்குப் பாழுமேட்டல், மிக்கதுயரத்தைச்செய்து, எனக்குச்செய்ததாம்.
அணைந்தால், மெய்ம்மையுடையவர்க்கு அவனது அம்பலம் பேரின்
பத்தைச்செய்து அணித்தாமாறுபோல், கழியுவகைசெய்து, என
க்குயிரையும் அணித்தாம். ஆதலான் நீங்குதல் பெரிதும் அரிது.
எ-று.

வானுதலைப்புமென்றெண்ணினும் அமையும். மெய்ப்பாடு-அழு
கை. பயன்-ஆற்றாமை நீங்குதல். (௪௮)

பாங்கற்கூட்டம் முற்றிற்று.

இடந்தலைப்பாடு.

சூத்திரம் பொழிலிடைச்சேறல் இடந்தலைசொன்ன வழியொ
டு கூட்டி வகுத்திசி னோரே.

(இ-ள்.) பொழிலிடைச்சேறலொன்றும் இடந்தலைப்பாட்டிற்
கேயுரியது. இதனையும் மேலைப் பாங்கற் கூட்டமுணர்த்திய சூத்
திரத்தில் "எங்கிலைநிற்க இடந்தலைதனக்கும்" எனக்கூறியவாற்றா
மின்னிடைமெலிதல் முதலாநின்றவருந்துசெலிறுகக் கூறப்பட்ட
கிளவிகளோடுகூட்டி இடந்தலைப்பாடாமென்றுவகுத்துரைத்துக்
கொள்க. அவை பாங்கற்கூட்டத்திற்கும், இடந்தலைப்பாட்டிற்கும்,
உரியவாமாறு என்னையெனின், பாங்கற்கூட்டம் நிகழாதாயின் இ
டந்தலைப்பாடு நிகழும், இடந்தலைப்பாடு நிகழாதாயின் பாங்கற்
கூட்ட நிகழும் ஆதலின்.

பொழிலிடைச்சேறல்.

பொழிலிடைச்சேறலென்பது - இயற்கைப்புணர்ச்சியிறுதி
... தெய்வத்தெளிவித்தற்கருமை நினைந்து வருந்தாநின்ற தலைமகன்
... புணர்ச்சி நேருதலும் என்னறிவொடுகூடிய நயப்பாகியவொ
ன்றுமன்று தெய்வந்தா வந்தது இன்னும் அத்தெய்வந்தானே தரு
ம் யாம் அப்பொழிலிடைச்செல்வேமெனத் தன்னெஞ்சொடு கூ
றாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வ... றிவாய்ந்ததன் றீருநான்குமின் னுமுயன்றும் *
மெல்லெனித்தந்திருந்தன்று தெய்வம்வருந்தனெஞ்சே *
மின்னெறி செஞ்சடைக்கூத்தப்பிரான்வியன்றில்லைமுந்நீர் *
பொன்னெறியார்துறைவாய்ச்சென்றுமின்றேய்பொழிலிடத்தே

ஐயரிக்கண்ணியை யாடிடத் தேசெ ன்
றெய்துவனென்றினந் தேர்ந்தல்செல்கின்றது.

(இ-ள்.) இப்புணர்ச்சி தெருநாளும் என்னறிவோடு கூடிய நாய கசிபான்வந்ததன்று, தெய்வந்தர வந்தது இஃதொன்று சிறிது நாய கன்றன் மன்னிய நெறியாகிய இவ்வொழுக்கத்தைத் தந்தருளிய தெய்வம் இன்றுமிருந்தது, அது முடிக்கும். அதனான் நெஞ்சமே, வருந்தாதொழி, பின்னை வெல்கின்ற சிவந்த சடையையுடைய கூத்தப்பிரானது அகன்ற தில்லையைச் சூழ்ந்த இடத்தின் பொழிலைக் கொணர்ந்தெறிகின்ற நெடிய துறையிடத்து மின்னையுடைய முகிலைத் தோயும் பொழிற்கட் செல்லுதும். எ-று.

இன்றுமிருந்தன்றெனக்கூட்டி முடியன்றென்னும் வினையெச்சத்திற்கு முடிக்குமென ஒருசொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. மின்போலுமெறித்த சடையெனினுமமையும். கரையிற் பொன்னைத்திரையெறியுந்துறையெனினுமமையும். இருந்தின்றென்பது பாடமாயின், இருந்தின்றோவென ஓகாரம் வருவித்து இருந்தில்லையோவெனவுரைக்க. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - இடந்தலைப்படுதல். (௪௯)

இத்துணையும் பிரிவுடம்படுதல் முதலாக நின்றுவருந்தலீறாக வருங்கிளவிகளெல்லாம் எதிர்த்துரைத்துக்கொள்க. என்னை, இவ்விரண்டனுள்ளும் ஒப்பிற நிகழ்ச்சியாகலின்.

இடந்தலைப்பாடு முற்றிற்று.

மதியுடம்படுத்தல்.

மதியுடம்படுத்தல்வருமாறு:- இரண்டனுள் ஒன்றாற் சென்றெய்தப்பின்னர்த் தெருணியைக்லைத்தெருளாதுபின் அவர்களை ஞாற் காட்டப்பட்டகாதற்றோழியை வழிப்பட்டுச் சென்றெய்துதல் முறைமையென்ப. வழிப்படுமாறு- தெற்றெனத் தன்குறை கூறாது பிறந்துவைத்துக் காந்தமொழியாற் றன்கருத்தறிவித்து அவளை ஐயவுணர்வினளாக்கி அதுவழியாகநின்று தன்குறைகூறுதல்.

அஃதிரம்: சேறறுணிதல் வேழம்வினாதல், கலைமான் வழி பதி பெயர்வினாதல்கள், மொழிபெறாதுரைத்தல கருத்தறிவித்தல், விடைவினாதலோடொன்பான்ன, மடவரற்றோழிக்கு மதியுடம்படுத்தல்.

(இ-ள்.) பாங்கியிடைச்சேறல் - குறையுறத்துணிதல் - வேழம்வினாதல் - கலைமான்வினாதல் - வழிவினாதல் - பதிவினாதல் - பெயர்வினா

தல்- மொழிபெற்றுக்கூறல்-கருத்தறிவித்தல்- இடைவினுதல் என விளைபத்தும் பகியுடம்படுத்தலாம். எ-று. அவற்றுள்,—

பாங்கியிடைச்சேறல்.

பாங்கியிடைச்சேறலென்பது-இரண்டனுள் ஒன்றாற் சென்றெய்திப் புணர்ந்து நீங்கிய தலைமகன் இனியிவளைச் சென்றெய்துத லெளிதன்றுபோம் அவள் கண்ணுற்காட்டப்பட்ட காதற்றோழிக்கு நங்குறையுள்ளது சொல்வேமென்று அவளை நோக்கிச் செல்லாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

எளிதன் றினிக்கனி வாய்வல்லி புல்ல லெழின்மதிக்கீற் *
றொளிதங்கு செஞ்சடைக் கூத்தப் பிரானையுன் னாரினென்கட் *
டெளிசென் றனைத்தண் வருவித்த செல்லலெல் லாந்தெளிவித் *
தளிசெறி பூங்குழற் றோழிக்கு வாழி யறிவிப்பனே (௫௰)

காந்துறைகிளவியிற் காதற்றோழியை
இரந்துகுறையுறுவலென் றேந்தல்சென்றது.

(இ-ள்.) கொண்டைக்கனிபோலும் வாயையுடைய வல்லியைப் புல்லுதல் இனியெளிதன்று, அதனால் எழிலையுடைய மதியாகிய கீற்றொளிபரந்த சிவந்த சடையையுடைய கூத்தப்பிரானை நினையாதாரைப்போல வருந்த என்னிடத்துத தெளிதலையடைந்த வேல்போலுங்கண்கள் வருவித்த இன்னாமை முழுதையும், வண்டடைந்த பூங்குழலையுடைய தோழிக்குக் குறிப்பினுலே தெளிவியாநின்று சொல்லுவன், எ-று.

இரண்டாவது விகாரவகையாற்றொக்கது. எல்லியது பல்லெலினுமமையும். வருந்தவென வொருசொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. கண்ணேடாது பிறர்க்குத்துன்பஞ்செய்தலின், உன்னுதார் கண்ணிற்கு உவமையாகவுரைப்பினுமமையும் செல்லலெல்லாந் தெளிவித்தலென்பதற்குச் செல்லலெல்லாவற்றையுநீக்கியென்பாருமுளர். வாழி-அசைநிலை. காந்துறைகிளவி- உள்ளகருதிட்டக்கரந்துறையுமொழி. மெய்ப்பாடு- அழுகையைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன்-தோழிக்குணர்த்தி அவளான் முடிப்பலெனக்கருதி ஆற்றாமைநீங்குதல். (௫௰)

குறையுறத்துணிதல்.

குறையுறத்துணிதலென்பது- பாங்கியை நினைந்துசெல்லாநின்றவன் தெய்வத்தினருளால் அவ்விருவரும் ஓரிடத்தெதிர்நிற்பக் கண்டு, இவள் இவட்குச் சிறந்தாள் இனியிவளைக்குறையுள்ளது சொல்லுவேனெனத் தன்குறைகூறத் துணியாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

குவளைக்கருங்கட்கொடியேரிடையிக்கொடிகடைக்க *
ணுவளைத்தனதுயிரென்றதுகண்டேனுடையயில்லா *
தவளைத்தனம்பால்வைத்தசிற்றம்பலத்தானருளிலர்போற் *
றுவளத்தலைவந்தவின்னலினையினிச்சொல்லுவனே. (௫௧)

ஓரிடத்தவளை யொருங்குகண்டத ன்
பேரிடர் பெருந்தகை பேசத்துணிந்த து.

(இ-ள்) குவளைப்பூப்போலுங் கரியகண்ணிணையுங் கொடியை யொத்த இடையினையுமுடைய இக்கொடியினது கடைக்கண் உவளைத் தன்னுடையவுயிரென்றுசொல்லிற்று அதனால், தனக்கொப்பில்லாதவளைத் தன்னொருகூற்றின்கண்வைத்த சிற்றம்பலத்தானது அருளையுடையரல்லாதாரைப்போல் யான் வருந்தும்வண்ணம் என்னிடத்துவந்த இன்னாமையை, இவட்கு இனியிப்பொழுதே சொல்லுவேன். எ-று.

கடைக்கணுவளையுயிரென்றதென்றது - எனக்கிவ்விடர் செய்த கடைக்கண் இடர் நீக்கும் வாயிலுந் தானே கூறிற்றென்றவாறு. இன்னேயென்பது இவர்கூடிய இப்பொழுதேயென்றவாறு இனி மெய்ப்பற்று இவளியற் ரியமையாமையறிந்தபின்னையென்பது படநின்றது. ஒருங்குகண்டு-ஒருகாலத்துக்கண்டு. மெய்ப்பாடு-அழுகைசார்ந்தபெருமிதம். பயன் - மதியுடம்படுத்தற்கொருப்படுதல். ௫௧

வேழம்வினாதல்.

வேழம்வினாதலென்பது - குறைகூறத்துணியாநிற்றவன் என்குறையின்னதென்று இவளுக்கு வெளிப்படக்கூறுவேனாயின் இவள் மறுக்கவுங்கூடுமென உட்கொண்டு, என்குறை இன்னதென்று இவடானேயுணருமளவும் கரந்தமொழியாற் சிலசொல்லிப் பின்குறையுறுவதே காரியமென, வேட்டைகருதிச் சென்றானாக அவ்விருவருமுழைச் சென்றுநின்று, தன்காதறோன்ற, இவ்விடத்தொரு மதயானைவரக் கண்டீரோவென வேழம் வினாவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

இருங்களியாயின்றியானிறுமாப்பவின்பம்பணிவோர் *
மருங்களியாவனலாடவல்லோன்றில்லையான்மலையீங் *
கொருங்களியார்ப்பவுமிழ்ந்ழும்மதக்கருங்கோட்டொருநீள் *
கருங்களியார்மதயானையுண்டோவரக்கண்டதுவே. (௫௨)

ஏழையரிருவரு மிருந்தசெவ்வியு ள்
வேழம்வினவிய வெற்பன்சென் றது.

(இ-ள்.) அடியவரிடத்தின்கண் அவரோடுகூடிப் பெரிய களிப்பையுடையேனைப் யான் இன்றுமாக்கும் வண்ணம் இன்பத்தைப் பெருக்களித்துத் தீயாடவல்லோன், தில்லையான், அவனது மலையின் இவ்விடத்து அளிகளொருங்கார்ப்ப உமிழப்படாநின்ற மூன்று மதத்தினையும் இரண்டுகோட்டையுமுடைய நீண்ட கரிய களியார்ந்த ஒருமதயானை வாராநிற்பக் கண்டதுண்டோ! உரையீர் எ-று.

மருங்கிறுமாப்பவெனக் கூட்டுக. அனலாடவெண்பது அனலோடாடவெனவிரியும். ஆர்ப்ப வரவெனக்கூட்டுக ஆர்ப்பவுமிழப்படுவதுமதமெனினுமமையும். நீட்சி - விலங்குண்டாகிய நெடுமை. களி-உள்ளச்செருக்கு. மதயானை-மதமுடையதாகிய யானை. (௫௦)

கலைமான் வினாதல்.

கலைமான்வினாதலென்பது- வேழம்வினவி உட்புகுந்தபின்னர், தான் கன்றுவிடப்பட்டமை தோன்ற நின்று, நும்முடைய கண்கள்போலுங் கணைபொருதலானுண்டாகிய புண்ணோடு இப்புனத்தின்கண் ஒருகலைமான் வரக்கண்டீரோவென்று கலைமான் வினாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கருங்கண்ணனையறியாமைநின்றோன்றில்லைக்கார்ப்பொழில்வாய்.
வருங்கண்ணனையவண்டாடும்வளரிளவல்லியன்னீர் *
இருங்கண்ணனையகணைபொருதுண்புண்ணரிப்புனத்தின் *
மருங்கண்ணனையதுண்டோவந்ததிங்கொருவான்கலையே. (௫௧)

கலைமா னண்ணல் ல்
கலைமான் வினவிய து.

(இ-ள்.) கரியமாலை அவனறியாமற் றன்னை யொளித்துநின்றவனது தில்லைவரைப்பி னுண்டாகிய கரியபொழிலிடத்துப் பறப்படாநின்ற கள்ளாற் றம்மேனிநிறமாயும்வண்ணம் வண்டுகளாடும் வளராநின்ற இளையவல்லியை யொப்பீர், நும்முடைய பெரியகண்கள்போலுங் கணைபொருதலானுண்டாகிய புண்ணைப்பொருந்தி ஒருவான்கலை அத்தன்மையது இப்புனத்தின்மருங்கு ஈங்கு வந்ததுண்டோ? உரையின். எ-று.

கண்ணனென்பது கரியோனென்னும் பொருளதோர்பாகதச்சிதைவு. அஃது அப்பண்புகுறியாது நிலைபெற்றபெயராய்நின்ற

மையின், கருங்கண்ணனென்றார், சேற்றிற்பங்கயமென்றாற்போல அறியாமை நின்றேறனென்னுஞ் சொற்கள் ஒருசொன்னீர்மையவாய், ஒளித்தோமென்னும் பொருள்பட்டு, இரண்டாவதற்கு முடிபாயின. ஐகாரம் அசைநிலையெனினுமமையும். மருங்கண்ணனையவென்ப தற்கு உண்டாகக்கட்ட வள்ளையுடைய அருப்புடனே யுடைமையா ன் வண்டு காலம்பார்த்து ஆடுமாறுபோல, நும் முன்னர்த்து நெறி யூசிப்புண்டாமளவும் நுமதுபக்கம் விடாது உழலுகின்றேனென் பது பயப்ப மருங்கண்ணனையையுடையவென்றுரைப்பினுமமை யும். மருங்கென்பது மருங்கண்ணெனவீறுதிரிந்து நின்றது. அணிந்தாகவென்னும்பொருட்டாய், அணி அண்ணெனக்குறைந் து நின்றதெனினுமமையும். மருங்கண்ணனைய துண்டோவென் பதற்கு அவ்வலை நையவென்று, புனத்தின்மருங்கு தலைமை நிறந் லையுடையவெனினுமமையும். (௫௧)

வழிவினாதல்.

வழிவினாதலென்பது- கலைமான்வினாவாநின்றவன், இவன்கருத் திவ்வேறன்று போழியதிய, அதனோடு மாறுபடநின்று, அதுகூடு நீராயின நும்மூர்க்குச் செல்லுநெறி கூறுமினென்று வழிவினா வாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

சிலம்பணி கொண்டசெஞ் சீறடி பங்கன்றன் சீரடியார் *
குலம்பணி கொள்ளவெனைக் கொடுத்தோன்கொண்டு தானணியுங் *
கலம்பணி கொண்டிடமம்பலங் கொண்டவன் கார்க்கயிலைச் *
சிலம்பணி கொண்டநுஞ் சீறூர்க்குரையின்கள் சென்னெறியே. ()

கலைமான்வினவ கருத்துவேறறிய
மலைமானண்ணல் வழிவினாயது.

(இ-ள்.) சிலம்பு தானழகுபெற்ற செய்ய சிறிய அடியையுடை யாளது கூற்றையுடையான், தன்மெய்யடியாரதுகூட்டங் குற்றே வல்கொள்ள என்னைக்கொடுத்தவன், தான்கொண்டணியும் அணிக லம் பாம்பாகக்கொண்டு அம்பலத்தையிடமாகக்கொண்டவன், அ வனது முகில்களையுடைய கைலைக்கட் சிலம்பழகுபெற்ற நுமது சிறியவூர்க்குச் செல்லு நெறியை உரையின். எ-று.

கொண்டுகொடுத்தோனென இயைப்பாருமுளர். தனக்குத்தக்க தையல இடத்து வைத்தானென்றுந் தன்னடியார்க்குத் தகாத என்னை அவர்க்குக் கொடுத்தானென்றும், அணிதற்குத்தகாத பாம் பை அணிந்தானென்றும் தனக்குத் தகுமம்பலத்தை இடமாகக்

கொண்டானென்றும், மாறுபாட்டொழுக்கங் கூறியவாறும். கருத்துவேறறிய- வினவைதற்கு மறுமொழிபெறாது பின்னுமொன்றை வினவுதலான் இவன்கருத்து வேறென்று தோழியறிய. சின்னெறியென்றுபாடமாயின், சிறியநெறியென்றுரைக்க. சின்னெறியென்பது அந்நிலத்துப்பண்பு. (௫௪)

பதிவினாதல்.

பதிவினாதலென்பது- மாறுபடநின்று வழிவினவவும் அதற்கு மறுமொழி கொடாதாளை எதிர்முகமாகநின்று, வழிகூறீராயின் நும்பதி கூறுதல் பழியன்றே அது கூறுவீராமினென்று அவர்பதி வினவாநிற்றல் அதற்குச்செய்யுள்.

ஒருங்கடமூவெயிலொற்றைக்கணைகொள்சிற்றம்பலவன் *
கருங்கடமூன்றுநால்வாய்க்கரியுரித்தோன்கயிலை *
யிருங்கடமூடும்பொழிலெழிற்கொம்பரன்னீர்களின்னே *
வருங்கடப்பூர்பகர்ந்தாற்பழியோவிங்குவாழ்பவர்க்கே. (௫௫)

பதியொடுபெயரவினுய் மொழிபலமொழிந் து
மதியுடம்படுக்க மன்னன்வலித்த து.

(இ-ள்.) மூவெயிலையும் ஒருங்கே அடவேண்டித் தனியம்பைக்கொண்ட சிற்றம்பலவன், கரிய மதமூன்றுமொழுகாநின்றநான்றவாயையுடைய கரியையுரித்தவன், அவனது கைலைக்கட் பெரியகாட்டான் மூடப்படும் பொழிற்கணிற்கின்ற எழிலையுடைய கொம்பையொப்பீராகிய நீங்கள் இங்கே வாரும், தமதூரை யுரைத்தால் இம்மலைவாழ்வார்க்குப் பழியாமோ? பழியாயின் உரைக்கற்பாலீரல்லீர். எ-று.

இரண்டுமதங் கடத்திற்பிறத்தலிற் பன்மைபற்றிக் கடமென்றார். கொம்பரன்னீர்களென்பது முன்னிலைப்பெயர். இன்னேவருங்களென்பது எதிர்முகமாக்கியவாறு. வாருமென்பதுகுறைகின்றது. (௫௫)

பெயர்வினாதல்.

பெயர்வினாதலென்பது-பதிவினவவும் அதற்கொன்றுங்கூறாளை, நும்பதிகூறுதல் பழிபாயின் அதனையொழிமின் நும்பெயர்கூறுதல் பழியன்றே இதனைக்கூறுவீராமினென்று அவரது பெயர் வினவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

நசைடமுடிமேற்றனித்திங்கள்வைத்த *
காரன்னவாருங்கறைமிடற்றம்பலவன்கயிலை *

ரூரென்னவென்னவும்வாய்திறவீரொழிவீர்பழியேற் *
பேரென்னவோவுரையீர்விரையீர்ங்குழற்பேதையரே. (௫௬)

பேரமைத் தோளிய ர்
பேர்வினைய து.

(இ-ள்.) உயர்ந்த சடையானியன்ற முடிமேல் தாராக ஒருகலையாகிய திங்களை வைத்த கொண்டலென்று சொல்லும்வண்ணம் நிறைந்த கறுப்பையுடைத்தாகிய மிடற்றையுடைய அம்பலவனது கைலைக்கண் நும்முடைய ஊர்கள் பெயர் முதலாயினவற்றான் எத்தன்மையவென்று சொல்லவும் வாய்திறக்கின்றிலீர், ஊர் கூறுதல் பழியாயின், அதனையொழிமின். நும்முடைய பெயர்கள் எத்தன்மையவோ! நறுநாற்றத்தையும் நெய்ப்பையுமுடையவாகிய குழலையுடையபேதையீர், உரைப்பீராமின். எ-று.

தனித்திங்கள் ஒப்பிலாத திங்களெனினுமமையும். ஓகாரம் வினா. தலைமகளுந்தோழியும் ஒரூராரல்லரென்று கருதினான்போல ஊரென்னவெனப் பன்மையாற்கூறினான் என்னை, "இரந்துகுறையுறாது கிழவியுந் தோழியு, மொருங்குதலைப் பெய்த செவ்வி நோக்கிப், பதியும் பெயரும் பிறவும் வினாஅய்ப், புகுவோன் போலப் பொருந்துபு கிளந்து, மதியுடம் படுத்தற்கு முரிய னென்ப" என்பதிலக்கணமாதலின். பேதையரேயெனச் சிறுபான்மை ஏகாரம்பெற்றது. ஊருஞ்சொல்லாதாரைப் பெயர்கேட்கவே வேறுகருத்துடையனென்பது விளங்கும். வாய்திறவாதொழிவீரென்பதூஉம் பாடம். (௫௬)

மொழிபெறாதுகூறல்.

மொழிபெறாதுகூறலென்பது- பெயர்வினாவவும் வாய்திறவாமையின், இப்புனத்தார் எதிர்கொள்ளத்தக்க விருந்தினரோடு வாய்திறவாமையை விரதமாகவுடையராதல் அதுவன்றி வாய்திறக்கின் மணிசிந்துமென்பதனைச் சாதமாகவுடையராதல் இவ்விரண்டனுளொன்று தப்பாதென்று கூறிநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

இரதமுடையநடமாட்டுடையவரெம்முடையர் *
வரதமுடையவணிதில்லையன்னவரிப்புனத்தார் *
விரதமுடையர்விருந்தொடுபேச்சின்மைமீட்டதன்றேற் *
சாதமுடையர்மணிவாய்திறக்கிற்சலக்கென்பவே. (௫௭)

தேமொழியவர் வாய்மொழிபெறா து
மட்டவிழ்தாரோன் கட்டுரைத்த து.

(இ-ள்.) இனிமையையுடைய கூத்தாட்டையுடையவர், எம்முடையதலைவர், அவரது வரதமுடைய அழகியதில்லையையொப்பாராகிய இப்பனைத்துநின்றஇவர்கள் எதிர்கொள்ளத்தக்க விருந்தினரோடு பேசாமையை விரதமாகவுடையர், அதுவன்றாயின், பின் வாய்திறக்கிற் சலக்கென விழுவன முத்தமணிகளை மெய்யாகவுடையர். எ-று.

இரதமென்றது நாட்டியச்சுவையையன்று, கட்கினிமையை. நடமென்றது நாட்டியத்தையன்று, கூத்தென்னும்பொதுமையை. மீட்டென்பது பிறிதுமொன்றுண்டென்பதுபட வினைமாற்றாய்நிற்பதோரிடைச்சொல். இவையாறற்கும் மெய்ப்பாடு இளிவரலைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன்-மதியுடம்படுத்தல். (௫௭)

கருத்தறிவித்தல்.

கருத்தறிவித்தலென்பது-நீயிர் வாய்திறவாமைக்குக் காரணமுடையீர் அதுகிடக்க இத்தழை நும்மல்குற்குத் தகுமாயின் அணிவீராமினெனத் தழைகாட்டிநின்று தன்கருத்தை அறிவியாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வில்லிறவாணுதல்வேனிறக்கண்மெல்லியலைமல்லற் *
றன்னிறமொன்றிலிருத்திநின்றோன்றனதம்பலம்போன் *
மின்னிறநுண்ணிடைப்பேரொளிவெண்ணகைப்பைந்தொடியீர்
பொன்னிறவல்குலுக்காமோமணிநிறப்பூந்தழையே. (௫௮)

உரைத்ததுறையாது
கருத்தறிவித்தது.

(இ-ள்.) வில்லினியல்பையுடைய வாணுதலையும் வேலினியல்பையுடைய கண்களையுமுடைய மெல்லியலை அழகையுடைய தன் திருமேனியொன்றின்கண் இருத்திநின்றவனது அம்பலத்தையொக்கும் மின்னினியல்பையுடைய நுண்ணிய இடையையும் பெரியவொளியையும் வெள்ளியமுறுவலையுமுடைய பைந்தொடியீர், மணியினது நிறத்தையுடைய இப்பூந்தழை நும்பொன்னிற அல்குலுக்குத் தகுமோ தகுமாயின் அணிவீராமின். எ-று.

பொன்னிறத்திற்கு மணிநிறம் பொருத்தமுடைத்தென்பது கருத்து. பொன்னிறவல்குலென்று அல்குலின்றன்மைகூறியவதனால், முன்னமே புணர்ச்சிநிகழ்ந்தமையுமுண்டென்பது கூறியவாறாயிற்று. ஆமோவென்ற ஓகாரம் கொடுப்பாரதுண்மகிழ்ச்சியையும் கொள்வாரது தலைமையையும் விளக்கிநின்றது. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (௫௮)

இடைவினாதல்.

இடைவினாதலென்பது - தழைகாட்டித் தன்கருத்தறிவித்து அது வழியாகநின்று நம்மெல்லாரும் முலையும் அதிபாரமாயிராநின்றன இவை இவ்வாறுநிற்றற்குக்காரணம் யாதோவென்று அவரிடை வினவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கலைகீழகலல்குற்பாரமதாரங்கண்ணார்ந்திலங்கு *
முலைகீழ்ச்சிறிதன்றிநிற்றன்முற்றாதன்றிலங்கையர்கோன் *
மலைகீழ்விழச்செற்றசிற்றம்பலவர்வண்பூங்கயிலைச் *
சிலைகீழ்க்கணையன்னகண்ணீரெதுநுங்கள்சிற்றிடையே. (௫௧)

வழிபடு பிறவினா ய்
மொழிபல மொழிந்த து.

(இ-ள்.) மேகலைக்குக் கீழாகிய அகன்றவல்குலாகிய பாரமது முத்துவடம் கண்ணிற்கு ஆர்ந்திலங்காநின்ற முலையின் கீழ் இடை சிறிதன்றித் தானே நிற்றல் முடிவுபெறாது. இவ்வரையையெடுத்த அன்று இலங்கையர்கோன் இவ்வரைக்கீழ் வீழும்வண்ணஞ் செற்ற சிற்றம்பலவரது வளவியபொலிவையுடைய கைலையினிற்கின்ற சிலையின்கீழ்வைத்த கணைபோலும் புருவத்தின்கீழுளவாகிய கண்ணையுடையீர், நும்முடைய சிற்றிடை யாது? கட்புலனாகின்றதில்லை, எ-று.

பாரமது நிற்றலெனவியையும். பாரம் அதுவென எழுவாயும் பயனிலையுமாக்கி, முலைக்கீழ்ச் சிறிதாயினும் ஒன்றின்றி இவ்வுருவ நிற்றல் முற்றாதென்றுரைப்பாருமுளர். அதுவென்றும் எதுவென்றும் சாதிபற்றி ஒருமையாற்கூறினான். மெய்ப்பாடு-அது. பயன்-விசேடவகையான் மதியுடம்படுத்தல்.

மேலைப்பாட்டாறனுள்ளும் வம்புமாக்கள் வினவும்பெற்றியே கூறி மனக்கவலை தோன்றாவகை வினவினான், இப்பாட்டின் னிடைவினாவும் இயற்குறை நீக்கண்ணதேயென்பது தோழிக்குப் புலப்பட, இத்தழைநலை கொள்ளீரென்றும், நும்மிடை யாதென்றும் வினவினானென்பது. (௫௧)

மதியுடம்படுத்தல் முற்றிற்று.

இருவருமுள்வழியவன்வரவுணர்தல்.

இருவருமுள்வழியவன்வரவுணர்தலென்பது - தலைமகளுந்தோழியுமுள்வழிச்சென்று, தலைமகன் கரந்தமொழியாற் றன்கருத்து அறிவிக்க, தோழி அவனினைவறியாநிற்றல்.

அதுவருமாறு,-சூத்திரம் - ஐய நாட லாங்கவை யிரண்டு,மையறு தோழி யவன்வர வுணர்தல்.

(இ-ள்.) ஐயுறுதல் - அறிவுநாடல் எனவிவையிரண்டும் இருவருமுள்வழியவன்வரவுணர்தலாம், எ-று. அவற்றுள்,—

ஐயுறுதல்.

ஐயுறுதலென்பது-தலைமகன் தழைகொண்டுநின்று கரந்தமொழியாற் றன்கருத்தறிவிக்க, மேனியொளியிலனாய் இப்புனத்தினின்றும்போகாது யானையோடு ஏனம்வினாவி இவ்வாறு பொய்கூறுநின்ற இவன் யாவனோவெனத் தோழி அவனையையுற்றுக் கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பல்லிலனாகப்பகலைவென்றோன்றில்லைபாடலர்போ *
லெல்லிலனாகத்தொடேனம்வினாவிவன்யாவன்கொலாம் *
வில்லிலனாகத்தழைகையில்வேட்டைகொண்டாட்டமெய்யோர் *
சொல்லிலனாகற்றவாகடவானிச்சுனைப்புனமே. (௯௰)

அடற்கதிர்வேலோன் றொடர்ச்சிநோக்கித்
தையற்பாங்கி யையமுற்றது.

(இ-ள்.) பல்லிலனாம்வண்ணம் பகலோனை வென்றவனது தில்லையைப் பாடாதாரைப்போல ஒளியையுடையனல்லன், ஆயினும் வினவப்படுகின்றன யானையும் ஏனமுமாயிருந்தன, வில்லையுடையனல்லன், கையின் நாகமரத்தின்றழைகளாயினும், கொண்டாடப்படுகின்றது வேட்டை, கண்டவாற்றான் மெய்யாயிருப்பதொரு சொல்லையுமுடையனல்லன், இவன் பொய்யுரைப்பக்கற்றவாறு என்! பொய்யுரைத்து வறிதுபோவானுமல்லன், கண்டொருகுறையுடையான்போல இச்சுனைப்புனத்தைக் கடவான், இவன் யாவனோ! எ-று.

வினாவென்பது ஆகுபெயர். ஆ-வியப்பின்கட்குறிப்பு. ஆகத்தொடேனமென்றுபாடமோதி, ஆகத்தொளியிலனெனவுரைப்பாருமுளர். வினாய் என்பது பாடமாயின்,வாராநின்றவென. ஒருசொல்வருவித்து முடிக்க வினாய்க்கடவானென்று கூட்டுவாருமுளர். தையல்-புனையப்படுதல். மெய்ப்பாடு- மருட்கை. பயன்- உசாவியையர்தீர்தல். (௯௰)

அறிவுநாடல்.

அறிவுநாடலென்பது-இவன் யாவனோவென்றையுறுநின்ற தோழி பேராராய்ச்சியளாதலின், அவன் கூறியவழியே நாடாது வந்துதங்களிடைக்கேமுடிதலின்,இவ்வையர்வார்த்தை

ன் ஆழமுடைத்தாயிருந்ததென்று அவனினைவறியாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

ஆழமன் றேவுடைத்திவ்வையர்வார்த்தையணங்கனைந்து *
வீழமுன் றேக்கியவம்பலத்தான் வெற்பினிப்புனத்தே *
வேழமுன் றைக்கலையாய்ப்பிறவாய்ப்பின்னுமென்றழையாய் *
மாழைமென் னேக்கியிடையாய்க்கழிந்ததுவந்துவந்தே. (௬௧)

வெற்பன்விறைய சொற்பதநோக் கி
நெறிகுழற்பாங்கி யறிவுநாடிய து.

(இ-ள்.) முற்காலத்து அணங்கள் அழிந்து பொடியாய்வீழ நோக்கிய அம்பலத்தானது வெற்பின் இப்புனத்தின்கண்ணே கூறுவது முன் வேழமாய், பின் கலையாய், பின் வேறுசிலவாய், பின்னும் மெல்லியதழையாய், வந்துவந்து, முடிவிற் பேதைமையையுடைய மெல்லிய நோக்கத்தையுடையாளது இடையாய்விட்டது, அதனான் இவ்வையர்வார்த்தை இருந்தவாற்றான் ஆழமுடைத்து. எ-று.

மன் னும் ஓவும் அசைநிலை. இப்புனத்தேயென்றது இவளிருந்தபுனத்தேயென்றவாறு. மெல்லிய நோக்கத்தை யுடையாள் இடைபோலப் பொய்யாய்விட்ட தென்பாருமுளர். பின்னுமென்றது முன்னைவினவே ஐயந்தாராநிற்பப் பின்னுமொன்று கூறினனெனப்படுவது நின்றது. தங்கண்வந்து முடிதலின் வந்துவந்தென்றான். சொற்பதம்-சொல்லளவு. அறிவுநாடியது- அறிவானாடியது. மெய்ப்பாடு-மருட்கையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன்- ஐயந்தீர்தல். (௬௧)

இருவருமுள்வழியவன்வரவுணர்தல் முற்றிற்று.

மூன்றுறவுணர்தல்.

சூத்திரம்- வாட்டம் வினாதல் மூன்றுற வுணர்தல், கூட்டி யுணரும் குறிப்புரை யாகும்.

(இ-ள்.) வாட்டம்வினாதல் எனவிஃதொன்றும் மூன்றுறவுணர்தலாம். எ-று.

அது தலைமகன் இங்ஙனம்வினவுதற்கெல்லாம் தோழி மறுமொழிகொடாளாகத் தலைமகன் வாடினான், வாடவே தலைமகளும் அதுகண்டு வாடினாள், ஆதலால் இருவரது வாட்டமும் வினவப்படுதல். அன்றியும் முன்னர்த் தலைமகனது வாட்டத்தைப் பாங்கன் வினவியதுபோலத் தலைவியது வாட்டத்தையும் பாங்கி வினாதலாம். மூன்றுற்றதனையுணர்தலானே இதற்கு மூன்றுறவுணர்தலென்று

பெயராயிற்று. அஃதாவது தலைமகனைப் பாங்கன் வினாயவாறு போலத் தலைமகளையும் யாதனானே இவள்வாடியதென ஐயுற்றுணர்தல். இவள் தலைமகளை வினாவுவது இயற்கை யிறுதி இடந்தலையிறுதியினெனக்கொள்க. என்னை, தோழியும் பாங்கனைப் போலப் பிற்றைஞான்றே தலைமகளை வினாவப் பெறுளோவெனின், வினுவாள். எற்றிற்கு? தலைமகளை ஒருபொழுதும் விடாத தோழி இயலை இத்துணைங்காறுங்காணளோவெனின், காணும் காணின், இயற்கைப் புணர்ச்சியது நீக்கத்து இவளதுவாட்டம் தோழி காணுதொழிவானேனெனின், இவளைக்கூட்டி முடித்த பின் தோழிக்கு தலைமகளது வாட்டம் புலனாகாமை மறைக்கும், என்னை, பாங்கற்கூட்டமும் இடந்தலைப்பாடும் நடக்கவேண்டி. அல்லதூஉம், தலைமகனுக்கும் தலைமகளுக்கும் வாட்டம் ஒக்கநிகழினும் இயற்கைப்புணர்ச்சியது இறுதிக்கட் டலைமகனைப் பாங்கன் கூடியும் தலைமகளைப் பாங்கிகூடியுஞ் செய்தாராயினும், தலைமகனது வாட்டத்தைப் பாங்கன் வினாவுதல் தலைமையாதலான் முன் வினாவப்படும். பாங்கன் வினாவியபின்னர்ப் பாங்கி வினாவப்படும். ஆதலால் இடந்தலைப்பாட்டினிறுதியே தோழிக்கு வாட்டம்வினாதற்கு இடமாயிற்றெனவறிக.

கூட்டியுணருங் குறிப்புணர்வாகுமென்றது இந்தவாட்டம் வினாதற்குப் பக்கக்கிளவியாகச் சேறல் துணிதல் முதலாக முன்னுரைக்கப்பட்ட கிளவியெல்லாங் கூட்டியுரைத்துக் கொள்ளப்படுமென்றவாறு. என்னை பக்கக்கிளவியாமாறு? தலைமகன் தனதுவாட்டத்தால் அங்ஙனம்பலவும் வினாயனவெல்லாம் தலைமகள் தனது வாட்டத்தானுமாத்தாற்போலாயின. என்னை, அவ்வளவெல்லாம் அவன்வினாயதற்குத் தோழி மறுமொழி கொடாது நிற்றலானென வறிக.

வாட்டம்வினாதல்.

வாட்டம்வினாதலென்பது - தலைமகன் மதியுடம்படுத்துவருந்தாநிற்பக்கண்டு, எம்பெருமான் என்பொருட்டான் இவ்வாறு இடர்ப்படாநின்றானெனத் தலைமகள் தன்னுள்ளே கவன்று வருந்தாநிற்க, அதுகண்டு, சுனையாடிச் சிலம்பெதிரழைத்தோ பிறிதொன்றினோ நீ வாடியதென்றோவெனத் தோழி தலைமகளது வாட்டம் வினாவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

திருந்தம்பயின்றவன் சிற்றம்பலத்துநெற்றித்தனிக்க *
ணொருத்தன்பயிலுங்கயிலைமலையினுயர்குடுமித் *

திருத்தம்பயிலுஞ்சுனைகுடைந்தாடிச்சிலம்பெதிர்கூய் *
வருத்தம்பயின்றுகொல்லோவல்லிமெல்லியல்வாடியதே. (௧௨)

மின்னிடைமடந்தை கன்னியனேக் கி
வீங்குமென்முலைப் பாங்கியகர்ந்த து.

(இ-ள்) சிற்றம்பலத்தின்கண் நிருத்தத்தையிடைவிடாதேயாடுபவன், நெற்றியிலுண்டாகிய தனிக்கண்ணையுடைய ஒப்பிலாதான், அவன் பயிலுங் கைலையாகிய மலையினது உயர்ந்தவுச்சியிற் புண்ணியநீருடையவாகுநிற்குஞ் சுனையைக் குடைந்தாடிச் சிலம்புத்தெதிரழைத்து இவ்வாறு வருத்தத்தைச் செய்யும் விளையாட்டைப் பயின்றோ பிறிதொன்றினாலோ வல்லிபோலும் மெல்லியவியல்பினையுடையாள் வாடியது! எ-று.

வருத்தம்-ஆகுபெயர். மெய்ப்பாடு-மருட்கை. பயன் - தலைமகட்குற்ற வாட்டமுணர்தல். (௧௨)

மூன்றுறவுணர்தல் முற்றிற்று.

குறையுறவுணர்தல்.

குறையுறவுணர்தலாவது தலைமகன் குறையுறத் தோழி அதனைத் துணிந்துணராநிற்றல்.

அதுவருமாறு சூத்திரம். குறையுற்று நிற்ற லவன்குறிப் பறித, லவள்குறிப் பறிதலோ டவர்நினை வெண்ணல், கூறிய நான்குங் குறையுற வுணர்வெனத், தேறிய பொருளிற் றெளிந்திசி னோரே.

(இ-ள்.) குறையுற்றுநிற்றல்- அவன்குறிப்பறிதல் - அவள்குறிப்பறிதல்- இருவர்நினைவுமொருவழியுணர்தல் எனவிவைநான்குங் குறையுறவுணர்தலாம். எ-று. அவற்றுள்,—

குறையுற்றுநிற்றல்.

குறையுற்றுநிற்றலென்பது - தலைமகளதுவாட்டங்கண்டு ஐயுற்றுநின்ற தோழியிடைச்சென்று, யான் உங்களுக்கெல்லாத் தொழிலுக்கும் வல்லேன் நீயிர் வேண்டுவகொண்டு சொல்லுமின் யான் அது செய்யக்குறையில்லையென இழிந்தசொல்லால் தலைமகன் தன்னினைவுதோன்ற ஐயுறக்கூறுநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

மடுக்கோகடலின்விடுதிமிலன்றிமறிதிரைமீன் *
படுக்கோபணிலம்பலகுளிக்கோபரன்றில்லைமுன்றிற் *
கொடுக்கோவளைமற்றுநும்மையர்க்காயகுற்றேவல்செய்கோ *
தொடுக்கோபணியீரணியீர்மலர்நுங்கருங்குழற்கே. (௧௩)

கறையுற்ற வேலவ ன்
குறை யுற்ற து.

(இ-ள்) விடப்படுத்தியிலைக் கடலின்கட்செலுத்துவேனோ? அன்றிக் கீழ்மேலாந் திரையையுடைய கிளர்ந்தகடலிற்புக்கு மீனைப்பறிப்பேனோ? ஒருகுளிப்பின்கட் பலபணிலங்களையுமெடுப்பேனோ? பரனது தில்லைமுற்றத்திற்சென்று எல்லாருங்காணச் சங்கவளைகளை விற்பேனோ? அன்றி நும்மையன்மார்க்குப்பொருந்தின குற்றேவல்களைச் செய்வேனோ? அணியப்படுந் தேனுலிரியமலரை நுஞ்சுரிகுழற்குத் தொடுப்பேனோ? நீயிர்வேண்டியது சொல்லுமின். எ-று.

மற்று-வினைமாற்று. இவன் உயர்ந்ததலைமகனாதலின் அவர் தன்னைவேறுபடவுணராமைக்கூறியவாறு. முன்னிரந்து குறையுறுதற்கிடங்காட்டிக் குறையுறவுணர்தற்கு இயைபுபடக் குறையுறுமாற்றை ஈண்டுக்கூறினான். இது திணைமயக்கம். என்னை, "உரிப்பொருளல்லன மயங்கவும் பெறுமே" எ-ம். "புனவர் தட்டை புடைப்பி னயலது சங்குகதிரலமருங்கழனியும் பிறங்குநீர்ச் சேர்ப்பினும் புள்ளொருங்கெழுமே" எ-ம். சொன்னாராகலின். மெய்ப்பாடு-இளிவரல். பயன்-குறையுறுதல். (௬௫)

அவன் குறிப்பறிதல்.

அவன்குறிப்பறிதலென்பது-குறையுறுநின்றவன் முகத்தே தலைமகளதுசெயல் புலப்படக்கண்டு, இவ்வண்ணல் குறிப்பு இவளிடத்ததெனத் தோழி தலைமகனது நினைவு துணிந்துணராநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அளியமன்னுமொன்றுடைத்தண்ணலெண்ணரன்றில்லையன்னாள்
கிளியைமன்னுங்கடியச்செல்லநிற்பிற்கிளரளகத் *
தளியமர்ந்தேறில்வறிதேயிருப்பிற்பளிங்கடுத்த [த்தே.
வொளியமர்ந்தாங்கொன்றுபோன்றொன்று தோன்றுமொளிமுக
பொற்றொடித்தோளிதன் சிற்றிடைப்பாய் ௬
வெறிப்பூஞ்சிலம்பன் குறிப்பறிந்த ௬.

(இ-ள்.) அரனது தில்லையைப்போல்பவள் புனத்துமன்னுங்கிளியைக்கடிவதற்குச் சிறிதகலநிற்பினும், இவளுடைய விளங்காநின்ற அளகத்தின்கண் வண்டுகள் மேவியேறினும், இவள் வாளாவிருப்பினும், இவளதொளியையுடைய முகத்தின்கண்ணே பளிங்கு தன்னிறத்தைவிட்டுத் தன்னையடுத்த நிறத்தை மேவினாற்போல முன் வேறொன்றுபோன்றிருந்து பின்னிவள்குறிப்பாகிய வேறொன்று தோன்றுநின்றது. அதனால் அளிய அண்ணலது குறிப்பு மன்னுமொன்றுடைத்து, அஃதிவள்கண்ணதேபோலும். எ-று.

கிளியைமன்னுமென்புழி மன்னும் அசைநிலையெனினுமமையும். ஒன்றுபோன்றொன்றுதோன்றுமென்றது - கிளியைக்கடியச்சிறிதுபுடைபெயரின் நெட்டிடைகழிந்ததுபோல ஆற்றாளாகலானும், வண்டிமிழப் பொருளென்று வருந்தி வண்டையோச்சுவான் போலச்சேறலானும், வாளாவிருப்பின் கண்டிடைபுறுதலானும், இவள்கண்ணிகழ்ச்சி இவனமுகத்தே புலப்படாநின்றது. எ-று. எழிவறிதேயிருப்பினென்பது பாடமாயின், அளியேயி அளகத்தின்கட்சிறிதிருப்பினுமெனவுரைக்க. ஒளிர்முகமெயன்பதூஉம்பாடம். (௬௬)

அவள்குறிப்பறிதல்.

அவள்குறிப்பறிதலென்பது - தலைமகனதுநினைவறிந்த தோழி இவளிடத்து இவனினைவேயன்றி இவனிடத்து இவள் நினைவுமுண்டோவெனத் தலைமகளைநோக்க, அவண்முகத்தேயும் அவன்செயல் புலப்படக்கண்டு, இவ்வொண்ணுதல் குறிப்புமொன்றுண்டுதென அவனினைவுந் துணிந்துணராநிற்றல் அதற்குச்செய்யுள்.

பிழைகொண்டொருவிக்கெடாதன்புசெய்யிற்பிறவியென்னு
முழைகொண்டொருவன்செல்லாவகைநிற்ப ... ப்பேறு
னுழைகொண்டொருங்கிநந்நோக்கம்யின்றவெம்மொண்ணுதன் மாத்
தழைகொண்டொருவனென்னுமுன்னமுள்ளந்தழைத்ததுவே. ()

ஆங்கவள் குறிப்பு ப்
பாங்கி பகர்ந் து.

(இ-ள்.) பிழைக்கலைப்பொருந்தித் தம்கட்செல்லாது நீங்கி இவ்வாறுகெடாதே ஒருவன் அன்புசெய்யுமாயின் அவன் பிறவியென்னுமாறுபாழியைப்படைந்து செல்லாவகையைச் செய்யும் அம்பலத்தின்கணின்றும் எல்லாப்பொருட்கும் முன்னுருப்பவனது உருமையை மருங்குக்கத்தாலொத்து வெள்ளைநோக்கமும் ஒவ்வுமாகிலாத கள்ளநோக்கமுமாகிய இருநோக்கத்தையும் ஒருங்கேசெய்யக் கற்ற எம்முடைய ஒண்ணுதல், மாந்தழையைக் கொண்டொருவனென்று சொல்லுவதன்முன், உள்ளந்தழையாநின்றாள், அதனால் இவள்குறிப்பு இவன் கண்ணதேபோலும். எ-று.

அடைந்தார்பிழைப்பின், தலையாயினார் பிழையையுட்கொண்டமைதலும், இடையாயினார் அவரைத் துறத்தலும், கடையாயினார் அவரைக்கெடுத்தலும் உலகத்துண்மையின், அம்மூவகையுஞ் செய்யாதெனினுமமையும். பிறிதுரைப்பாருமுளர். ஒருவியெயனினும்

வினையெச்சம் கெடாதென்னு மெதிர்மறைவினையெச்சத்திற் கெடுதலோடுமுடிந்தது. (௬௫)

இருவர்நினைவு மொருவழிபுணர்தல்.

இருவர்நினைவுமொருவழிபுணர்தலென்பது - இருவர்நினைவுங் கண்டு இன்புறுநின்றதோழி இவ்விருவரும் இவ்விடத்துவந்தகாரியம் வெண்முகமாகிய தாமரைக்கண் இவள்கண்ணாகிய வண்டு இன்பத்தேனையுண்டு எழில்பெறவந்த இதுவேயல்லது பிறிதில்லையென இவ்விருவரது நினைவுந் துணிந்துணராநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மெய்யே யிவற்கில்லை வேட்டையின் மேன்மை மீட்டிவரும் *
பொய்யே யிவளும் புனத்தினைகாப்ப திறைபுலியூரனையாள் *
மையார் குவளைக் கண்வண்டினம் வாழுஞ்செந்தாமரைவா *
யெய்யவெய்யாருங் குடைந்தின்பத்தேனுண் டெழிற்றருமே. ()

ஐயப்புறநோக்குக் காங்கறி ந்
தின்புறுதோழி யெண்ணிய து.

(இ-ள்.) இறைவனது புலியூரை யொப்பாளுடைய மையழகையுடைய குவளைப்போதாகிய வண்டினம், தான்வாழ்தற்குத் தரும் இவள் முகமாகிய செந்தாமரைமலர்க்கண், யாமறியேமாயினும், குடைந்து இன்பமாகிய தேனையுண்டு, எழில்பெறுகின்றன! அதனால் இவர்க்கு மெய்யாகவே வேட்டையின்மேல் உள்ளமில்லை. இவளும் புனத்தினையைக் காப்பது பொய்யே. எ-று.

மீட்டென்பதற்கு மீட்டதன்றேலென்பது உரைத்துக்கொள்க. வார்குவளையென்றும் பாடம். புறனடையாற்கொள்க. வண்டினமென்றார், நோக்கத்தின் பன்மைகருதி. எய்யேமெனினுமென்பதற்கு ஒருவராலொருவரறியேமெனினுமென்றுரைப்பினுமமையும். எழிற்றருதல் - எழிலைப்புலப்படுத்துதல். இன்புறுதோழி - இருவர் காதலையுங் கண்டின்புறுதோழி. ஐயநீங்கித்தெளிதலான் இன்புறு மெனினுமமையும். அன்றியும் இவளுடையநலத்திற்கேற்ற நலத்தையுடைய தலைமகனைக் கண்டின்புறுந்தோழி. என்னை, களவொழுக்கத்தின் எழினலமுடையானொருவனைக்கண்டு இன்புறக்கடவளாயினும், எழினலமேயன்று, பின் அறத்தொடுநிலைநின்று கூட்டுங்கை அச்சுவழியிலக்கணமாதலால் தன்குரவர் வினவத் தாமறைசொல்லிற்குமிடத்துக் குரவர் தாமேசென்று மகட்கொடுக்குங்குடிப்பிறப்பினால் உயர்ச்சியையுடையனாகலானும் இன்புற்று

௪. இவைமூன்றற்கும் மெய்ப்பாடு- பெருமிதம். பயன்- துணிந்துணர்தல். இவைமூன்றுங் குறையுறவுணர்தல். என்னை, "இருவரு முள்வழி யவன்வர வுணர்தல், முன்னுற வுணர்தல் குறையுற வுணர்தலென்றம்மூன் றென்ப தோழிக் குணர்ச்சி." என்பவாகலின்.

குறையுறவுணர்தல் முற்றிற்று.

நாணநாட்டம்.

இனி முன்னர் "நன்னிலைநாணம்" என்றோதப்பட்ட நாணநாட்டமென்பது- இருவர்நிலையும் ஐயமறத் துணிந்ததோழி அவரது கூட்டமுண்மை அறிவது காரணமாகத் தலைமகளை நாணநாடாநிற்றல். நன்னிலைநாணமென்றது நல்லநிலைபெற்றநாணம். நல்லநிலையாவது- நாணவும் நடுங்கவுநாடுதலாகத் தமிழிலக்கணமன்றாதலான் இக்கோவை இலக்கணமென்றுமிடப்பெற்றதாம். என்னை, தலைமகள் தனக்குத் தலைமகனோடுண்டாகிய புணர்ச்சியொழுக்கத்துக்கு இவள் காவற்றோழியாகையான் இடையூறென்றுமுள்ளத்தளாயிநின்று, இவ்வொழுக்கத்தைத் தோழியறியின் நன்றென்றும் நினைவாளாயிருக, அவ்விடத்தில் இவள் நாணநாடுகையின், நன்னிலைநாணமென்றார். என்னை. "நாணவு நடுங்கவு நாடாடோழி, காணுங் காலைத் தலைமகட் டேத்து." என்பவாகலின்.

௬. பிறைதொழுகென்றல் பின்னுமவளே, யறிவனை வேறுபடுத்திப் புணர்ச்சி, கையாடல் கூற றெற்றங் கண்டு, புணர்ச்சியுணர்ந்து பொருளனைக் கூறி, மதியுடம் படுதல் வழிநாணநாடல், புலம்பிசை வைத்தல் புகலுங்காலே.

(இ-ள்.) பிறைதொழுகென்றல்- வேறுபடுத்துக்கூறல்- கையாடல் கூறிநகைத்தல்- புணர்ச்சியுணர்த்தல் - மதியுடம்படுதல் எனவிவையைந்தும் நாணநாட்டமாம். புலம்பிசைவைத்தல் எனவொன்று நடுங்கநாட்டமாம். எ-று. அவற்றுள்,—

பிறைதொழுகென்றல்.

பிறைதொழுகென்றலென்பது- பிறையைக்காட்டித் தானேதொழுதுநின்று, நீயுமிதனைத்தொழுவாயாகவெனத் தோழி தலைமகளது புணர்ச்சிநினைவறியாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மைவார்கருங்கண்ணிசெங்கரங்கூப்புமறந்துமற்றப் *
பொய்வானவரிற்புகாதுதன்பொற்கழற்கேயடியே *

யதாகுஞ் சிதறிக் குங்குமத்தினழுந்தி வாங்குதற்கருமையாக விரலூரல். மதமென்றது காமக்களிப்பாலுண்டாகிய கதிர்ப்பை. ()

புணர்ச்சியுரைத்தல்.

புணர்ச்சியுரைத்தலென்பது-சுனையாடல்கூறி நகையாடாநின்ற தோழி, அருகிடக்க நீயாடிய அப்பெரியசுனைதான் கண்சிவப்ப வாய்விளர்ப்ப அளிதொடரும் வரைமலரைச் சூட்டவற்றோ சொல்வாயாகவெனப் புணர்ச்சி உரையாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பெருங்கண்கவர்கொலைவேழப்படையோன்படப்படர்தீத் *
திருங்கண்ணுதற்றில்லையம்பலத்தோன்றடமால்வரைவாய்க் *
கருங்கண்சிவப்பக்கனிவாய்விளர்ப்பக்கண்ணாரளிபின் *
வருங்கண்மலைமலர்சூட்டவற்றோமற்றவ்வான்சுனையே. (௭௯)

சுனைக்குறி நோக்கிப்
புணர்ச்சி யுரைத்தது.

(இ-ள்.) பரியகண்ணையும் விருப்பப்படுங் கொலையையுமுடைய கருப்புச்சிலையாகிய படையையுடையவன் மாளச் செல்லுந் தீயைத்தருங் கண்ணையுடைத்தாகிய நுதலையுடைய தில்லையம்பலத்தானது பெரியமால்வரையிடத்து நீயாடிய அப்பெரியசுனை, கரிய கண்சிவப்ப, தொண்டைக்கனிபோலும் வாய் விளர்ப்ப, களிகள் பின்றொடர்ந்துவருங் கண்ணிற்கு அருங்களவாயுடைய பல மலரைச்சூட்டவற்றோ! சொல்வாயாக. எ-று.

பருங்கண்ணென்னை மெலிந்து நின்றது. தடமும் மாலும் பெருமையாகலின் மிகப்பெரியவென்பது விளங்கும். தடம்-தாழ்வரையெனினுமமையும். வருங்கண்வரைமலரென்பது பாடமாயின், அளிதொடருமிடத்தையுடைய வரைமலரென்க. இடமென்றது பூவின் வேறு செதுக்கை. இன்னும் வரைமலரென்பது- ஒருபூவை முழுதுஞ்சூட்டுதலாயின் தலைவி அதனையறிந்து பேணவேண்டி வருதலைக்கூடும். ஆகையால் இவளறிந்தியாமற் றோழியறிவதுபயனாக ஒருபூவின் முறித்த தொகுசிறியவிதழைச் சூட்டினனா ஆகையான் வரைந்தமலரென்றாள். மற்று-அசைநிலை. இவைதானும் நாணநாட்டம், மெய்ப்பாடு-நகை, பயன்-களவுநாடியுணர்தல்.

இவை மூன்றும் புணர்தலின்வழிவிகற்பம். இவைநான்கும் பெருந்திணைப்பாற்படும். என்னை, அகத்தமிழ்ச்சிதைவாகலான். என்னை, "கைக்கிளை பெருந்திணை யகப்புறமாகும்" இவற்றுள், கைக்கிளை

பென்பது ஒருதலைக்காமம். பெருந்திணையென்பது பொருந்தாக்காமம். என்னை "ஒப்பில் கூட்டமு மூத்தோர் மூபக்கமுஞ், செப்பிய வகத்தமிழ்ச் சிலைதவும் பெருந்திணை" எனபவாகலின். நாணநாடலாகாமை - இவள்பெருநாணினளாதலால், தான்மறைத்துச் செய்தகாரியத்தைப்பிறரறியின் இறந்துபடுமாதலான், நாணநாட்டமாகாது. நடுங்கநாட்டமுமாகாது, இருவர்க்கும் உயிரொன்றாதலான் இறந்துபடுமாதலின். ஆதலால், அகத்தமிழிற்கு இவை வழுவாயின. இனி இதற்கு வழுவமைதி "நல்லிலைநாணம்" என்பதனானறிக. (௭௰)

மதியுடம்படுதல்.

மதியுடம்படுதலென்பது - பலபடியும் நாணநாடிக் கூட்டமுண்மையுணர்ந்ததோழி ஐயமிலைபிடத்து இவ்விருவர்க்கும் இன்பத்துன்பங்கள் பொதுவாய் வாராநின்றன அதனால் இவ்விருவர்க்கும் உயிரொன்றேயென வியந்துகூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

காகத்திருகண்ணிற்கொன்றேமணிகலந்தாங்கிருவ *
ராகத்துளோருயிர்கண்டனம்யாமின்றியாவையுமா *
மேகத்தொருவனிரும்பொழிலம்பலவன்மலையிற் *
றோகைக்குந்தோன்றற்குமொன்றாய்வருமின்பத்துன்பங்களே.()

அறிவின்வேற்கண்ணியொடாடவன்றனக்குயிரொன்றெனா
மயிலியற்றோழி மதியுடம்பட்டது.

(இ-ள்.) எல்லாப்பொருள்களுமாய் விரியும் ஒன்றையுடையவொருவன், பெரியபொழில்களாற் சூழப்பட்ட அம்பலத்தையுடையான், அவனது மலையில் இத்தோகைக்கும் இத்தோன்றற்கும் இன்பத்துன்பங்கள் பொதுவாய் வாராநின்றன. அதனால், காகத்தினிரண்டு கண்ணிற்கும் மணியொன்றே கலந்தாற்போல இருவர் யாக்கையுள் ஓருயிரை யாமின்று கண்டேம். எ-று.

யாவையுமாமேகம்-பராசத்தி. அம்பலவன் மலையில் இன்றுயாங்கண்டனமென்றகூட்டி, வேறோரிடத்து வேறொருகாலத்து வேறொருவர் இதுகண்டறிவாரில்லையென்பது படவுரைப்பினுமமையும். கலந்தாங்கிருவவென்பது பாடமாயின், காகத்திருகண்ணிற் கொன்றேமணியென்பதனை எடுத்துக்காட்டாகவுரைக்க. மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-மதியுடம்படுதல். (௭௧)

நாணநாட்டம்முற்றிற்று.

நடுங்கநாட்டம்.

மேல் "நடுங்கல் புலிப்பல்லசலைவைத்தல புகலுங்காலே,, என்றோத ப்பட்ட நடுங்கநாட்டமென்பது-கூட்டமுண்மை யுணர்ந்தனளா யினும், தலைமகள் பொருநாணினளாகலானும் தான் அவள்குற்றே வல்மகளாகலானும் அப்பின்னும் தான் சொல்லாடாது அவடன்னைக் கொண்டே கேட்பது காரணமாக நெருங்கிநின்று,ஒருபுலி ஒருவனை யெதிர்ப்பட்டதெனத் தோழி அவளை நடுங்கநாடாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

ஆவாவிருவ ரறியாவடிதில்லையம்பலத்து *
மூவாயிரவர்வணங்கநின்றோனையுன்னாரின்முன்னித் *
தீவாயுழுவைகிழித்தந்தோசிறிதேபிழைப்பித் *
தாவாமணிமேலைப்பணிகொண்டவாறின்றோராண்டகையே. (எஉ)

நடுங்கிடைப்பாங் கி
நடுங்கநாடியது.

(இ-ள்.) அயனும் அரியுமாகிய இருவரறியாத அடியை மூவா யிரவராந்தணர் வணங்கத் தில்லையம்பலத்து எளிவந்துநின்றவனை நினையாதாரைப்போல வருந்த,எதிர்ப்பட்டுத்தக் கொடியவாயை உழுவை அங்காந்தது,அங்காப்ப, அதனைச் சிறிதே தப்புவித்து இவ்வோராண்டகை மணியையுடைய மேலைப்பணிகொண்டவா றென்! எ-று.

அயனும் அரியுந் தில்லையம்பலத்திற்சென்று வணங்குமாறறிந் திலரொன்றுங்கருதினராகலின், ஆவாவென்பது அருளின்கட்கு றிப்பு. இரக்கத்தின்கட்குறிப்பாய்த் தீவாயுழுவை கிழித்ததென்ப தனை நோக்கிநின்றதெனினுமமையும். வருந்தவென ஒருசொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. கொடியவுள்ளத்தாராகலின் உன்னா ர் புலிக்குவமையாக வுரைப்பினுமமையும். தீவாயையுடைய வுழுவை அவனைக்கிழிக்கலதெனத் தெளிவுபற்றி இறந்தகாலத்தாற் கூறப்பட்டதெனினுமமையும். அந்தோவென்பது இரக்கத்தின் கட்குறிப்பு. இறுதிக்கண் ஆவாவென்பது வியப்பின்கட்குறிப்பு. இதனுள் தலைமகளை நடுங்கநாடியவெவ்வாறெனின், தன்கொடிய வாயைப் புலி அங்காந்தது, உழுவையினது தீவாயை வேறொன் றாகிழித்தது, உழுவையினது தீவாய் பிறிதொன்றனைக் கிழித்தது என இம்மூன்றுபொருளும்படுதலையான்,இது நடுங்கநாட்டமாயி ற்று. என்னை, தலைமகள் இங்ஙனம் நடுங்கியவாயும்வண்ணம் தோ ழி நாடுகையான். தீவாயுழுவைகிழித்ததென்ற இம்மூன்றுபொரு

னும் வினா. இங்ஙனந் தோழி பரைப்பத் தலைமகள் நாடி நடுங்கா நிற்கக்கண்டு, ஓராண்டகை வேலைப்பணிகொண்டவாறென்னென நடுக்கந் தீர்த்ததாயிற்று. இது கரவுநாடுதல். அஃதாவது வெளிப்படச்சொல்லுஞ் சொல்லன்றிப் பிறிதொன்றன் மேல்வைத்துச் சொல்லுதல். இதுவும் பெருந்திணைப்பாற்படும். மெய்ப்பாடு- நகை. பயன்-நடுங்கநாடிக் கரவுநாடியுணர்தல்.

திருத்தம்பயின்றவனென்பதுதொட்டு மெய்யேயிவர்க்கில்லையென்பதன்காறும் வர ஐந்து பாட்டினும் மூன்றுறவுணர்தலையும் ஐயுறவாக்கி, இருவருமுள்வழி யவன்வர வுணர்வினைத் துணிந்துணர்வாக்கினார். மைவாரென்பதுதொட்டு இதன்காறும்வர இவ்வ யாறினும் மூன்றுறவுணர்தல் குறையுறவுணர்தல் இருவருமுள்வழி யவன்வரவுணர்தலென்னும் மூன்றனையுந் துணிந்துணர்வாக்கினார். ஈண்டு இவ்விகற்பங்கண்டுகொள்க. (௭௨)

நடுங்கநாட்டம் முற்றிற்று.

மடற்றிறம்.

மடற்றிறமென்பது- நடுங்கநாடவும் பெருநாணினளாதலின், தலைமகள் தன்குறை சொல்லமாட்டாது நிற்ப, இனி இவளிறந்துபடவுங்கூடுமென உட்கொண்டு தலைமகனுடன் சொல்லாடத் தொடங்காநின்ற தோழி, தானும் பெருநாணினளாதலிற் பின்னுந் தலைமகன் குறையுற வேண்டிநிற்ப, அந்நிலைமைக்கட் டலைமகன் சென்று, இரநாளெல்லாம் என்குறை நீ முடிப்பையென்று நின்னை வந்திரந்தேன் இது நின்னால் முடியாமையின் யான் மடலூர்ந்தாயினும் இக்குறை முடித்துக்கொள்வேனெனத் தோழிக்குக் கூறிநிற்றல். என்னை, "மூன்றுறவுணரினு மவன்குறையுற்றுப் பின்னரல்லது கிளவி தோன்றாது" என்பவாகலின்.

சூத்திரம். ஆற்றா துரைத்த லுலகின்மேல் வைத்த, றன்றுணிபுரைத்த லொடுவகை யுரைத்த, லருளா லரிதென னடையா லரிதென, லவயவ மெழுத லரிதென விலக்க, லுடம்படாது விலக்க லுடம்பட்டு விலக்க, லிடம்பட வொன்பதுஞ் செப்புங் காலை, வடம்படு முலைமேன் மடலா கும்மே.

(இ-ள்.) ஆற்றாதுரைத்தல்- உலகின்மேல்வைத்துரைத்தல்- தன்றுணிபுரைத்தல்-மடலேறும்வகையுரைத்தல்-அருளாலரிதெனவிலக்கல்-மொழிநடையெழுதலரிதெனவிலக்கல்-அவயவமெழுதலரி

னைவிலக்கல் - உடம்படாதுவிலக்கல் - உடம்பட்டுவிலக்கல் என
வினவ ஒன்பதும் மடற்றிறமாம். எ-று. அவற்றுள்,—

ஆற்றாதுரைத்தல்.

ஆற்றாதுரைத்தலென்பது - தலைமகன்மேன் மடற்றிறங்கூறுகி
ன்றானாகலின் அதற்கிசைவுபட அவ்விருவருளமுஞ்சென்றுநின்
று, நீயிர் அருளாமையின் என்னுயிர் அழியாநின்றது இதனை அ
றியினெனத் தலைமகன் தனது ஆற்றாமை மிகுதிகூறாநிற்றல். அ
தற்குச்செய்யுள்.

பொருளாவெனைப்புகுந்தாண்டுபுரந்தரன்மாலயன்பா *
லிருளாயிருக்குமொளிநின்றசிற்றம்பலமெனலாஞ் *
சுருளார்கருங்குழல்வெண்ணகைச்செவ்வாய்த்துடியிடையீ *
ரருளாதொழியினொழியாதழியுமென்னாருயிரே. (எக)

மல்லற்றிரள் வரைத்தோளவன்
சொல்லாற்றாது சொல்லியது.

(இ-ள்.) தானேவந்து புகுந்து என்னைப்பொருளாக மதித்தா
ண்டு இந்திரன் மால் அயனென்னும் அவர்களிடத்து இருளாயி
ருக்கின்ற ஒளி தங்கிய சிற்றம்பலமென்று சொல்லத்தகுஞ் சுரு
ளார்ந்த கரியகுழலினையும் வெள்ளியநகையினையுஞ் செய்யவாயி
னையுமுடைய துடியிடையீர், நீயிர் அருளாதொழியின் எனதாரு
யிர் தப்பாமலழியும், அதனான் அருளத்தகும். எ-று.

தொகையின்கணுயிற் பாலென்பதனை எல்லாவற்றோடுங்கூட்டி
க. சிற்றம்பலம் துடியிடையார்க்குவமை. மடற்றிறங்கூறுகின்றா
னாகலின், அதற்கிசைவுபட நன்னிக் குறையுறுதல் கூறினான். சொ
ல்லாற்றாது-சொல்லுதற்கும் ஆற்றாது. மெய்ப்பாடு-அழுகை. ப
யன்-ஆற்றாமையுணர்த்துதல். (எக)

உலகின்மேல்வைத்துரைத்தல்

உலகின்மேல்வைத்துரைத்தலென்பது- ஆற்றாமைகூறி அதுவ
ழியாகநின்று, ஆடவர் தம்முள்ளமாகிய மீனை மகளிராகு கண்வலை
ப்பட்டால் அதனைப் பெறுதற்கு வேறுபாயமில்லாதவிடத்து ம
டலூர்ந்தும் அதனைப்பெறுவரென உலகின்மேல் வைத்துக் கூறா
நிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

காய்சினவேலன்னமின்னியல்கண்ணின்வலைகலந்து *
வீசினபோதுள்ளமீனிழந்தார்வியன்றென்புலியூ *
ரீசனசாந்துமெருக்குமணிந்தோர்கிழிபிடித்துப் *
பாய்சினமாவெனவேறுவர்சீறூர்ப்பனைமடலே. (எச)

புலவேலண்ணல் புனைமடன்மே னின்
றுலகின்மேல்வைத் துய்த்துரைத்தது.

(இ-ள்) காய்சினத்தையுடைய வேல்போலும் ஒளியியனுங் கண்ணாகிய வலையை மகளிர் கலந்துவீசினபோது அவ்வலைப்படுதலான் உள்ளமாகிய மீனை யிழந்தவர்கள், பெரிய தென்புலியூர்க்கணுளனாகிய ஈசனுடைய நீற்றையும் எருக்கம்பூவையும் அணிந்து, ஒருகிழியைக் கையிற்பிடித்து, பாயவல்ல சினத்தையுடைய மாவெனப் பனைமடலைச் சேறார்க்கின்றனவர், தம்முள்ளம் பெறுதற்கு வேறுபாயமில்லாதவிடத்து. எ-று.

மின்னியல்வேலென்று கூட்டியுரைப்பினுமமையும். இன்-அல்வழிச்சாரியை. கண்ணென்வலையெனப்பாடம். மகளிரென ஒருசொல்வருவியாது கருவி கருத்தாவாக உரைப்பினுமமையும். உள்ளமிழந்தவர் உள்ளம்பெறுமளவும் தம்வயமன்றி மடலின் வயத்தராய் நிற்றலால் கருவிகருத்தாவாகக்கொள்க. சாந்தும் எருக்குமென இரண்டாகலின் ஈசனவெனப் பன்மையுருபு கொடுத்தார். பாய்சினமென்புழிச் சினம்- உள்ளமிகுதி. உய்த்துரைத்தது-குறிப்பாலுரைத்தது. (௭௪)

தன்றுணிபுரைத்தல்.

தன்றுணிபுரைத்தலென்பது-மூன்றுலகின்மேல்வைத்துரைத்தி அதுவழியாக நின்று, என்னையும் ஒருபெண்கொடி பிறர்கழமடலேறப்பண்ணுகின்றதென முன்னிலைப்புறமொழியாகத் தன்றுணிபு கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

விண்ணை மடங்கவிரிநீர்பரந்து வெற்புக்கரப்ப *
மண்ணை மடங்கவருமொருகாலத்து மன்னிநிற்கு *
மண்ணலை மடங்கலதளம்பலவனருளிலர்போற் *
பெண்ணை மடன்மிசையான்வரப்பண்ணிற்றொர்பெண்கொடியே

மானவேலவன் மடன்மாமி சை
யானுமேறுவ னென்னவுரைத்த து.

(இ-ள்) விண் மடங்கவும் விரிநீர் பரத்தலான் வெற்பொளிப்பவும் மண் மடங்கவும் வரும் ஊழிபிறுதியாகிய ஒருகாலத்தின்கண்ணும் நிலைபெற்றுநிற்கும் அண்ணல், சிங்கத்தினது தோலையுடைய அம்பலவன், அவனருளில்லாதாரைப்போலப் பிறர்கழப்பனைமடன்மேல் யான்வரும்வண்ணம் அறிவின்மையைச் செய்தது ஒரு பெண்கொடி. எ-று.

வின்னை மன்னை என்புழி ஐகாரம்-அசைநிலை. மடக்குதல்-தத்தங்காரணங்களினொடுக்குதல். மடக்கல்-புலிமேனினுமமையும். மானம்-கொண்டாட்டம். வேலையுடையவனது மானமாகிய குணம் வேன்மேலேற்றப்பட்டதெனினுமமையும். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு-இளிவரல். பயன்-ஆற்றாமையுணர்த்துதல். ()

மடலேறும்வகையுரைத்தல்.

மடலேறும்வகையுரைத்தலென்பது- துணிவுகூறவும் பெருநாணினளாதலிற் சொல்லாடாத தோழிக்கு வெளிப்படத் தான் நாணிழந்தமைதோன்ற நின்று, யான் நாளை நின்னூர்த்தெருவே மடலுங்கொண்டு வருவேன் பின்வருவது காணெனத் தலைமகன் தான் மடலேறும்வகை கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கழிகின்றவென்னையுநின்றநின்கார்மயிறன்னையும்யான் *
கிழியொன்றநாடியெழுதிக்கைக்கொண்டென் பிறவிகெட்டின் *
றழிகின்றதாக்கியதாளம்பலவன்கயிலையந்தேன் *
பொழிகின்றசாரனுஞ்சீறூர்த்தெருவிடைப்போதுவனே. (எசு)

அடல்வேலவனழிவுற்று
மடலேறும்வகையுரைத்தது.

(இ-ள்) கழியாநின்ற என்னையும் யானித்தன்மையனாகவுந் தன்றன்மையளாய்நின்ற நின்னுடைய கார்மயிறன்னையுங் கிழிக்கட்பொருந்த ஆராய்ந்தெழுதி, யான் அதனைக்கையிற் கொண்டு, என்பிறவியை இன்றுகெட்டழியாநின்றதாகச் செய்த தாளையுடைய அம்பலவனது கைலையின் அழகிய தேன் பொழியாநின்ற சாரற்கணுண்டாகிய நுமது சீறூர்த்தெருவின்கட்டிரிவேனும், பின்வருவதுகாண். எ-று.

தனக்குஅவளையென்னுங் கருத்தினனாய், நின்கார்மயிலென்றான். என்னையும் நின் கார்மயிறன்னையும் மடலிடத்தெழுதுவேனென்றதென்னை கார்மயிலையெழுதுவதன்றித் தன்னையுமெழுதுமோவெனின், மடலெழுதிக் கையிற்கொண்டால் உரையாடுகையின்றி இவனும் ஓவியமாகலின், மடலின்றலையிலே தன்னூரையுந் தன்பேரையும் அவளூரையும் அவள்பேரையும் எழுதுகையால் என்னையுமென்றான். கார்மயில்-கார்காலத்துமயில். அழிகின்றதென நிகழ்காலத்தாற்கூறினார், பிறத்தற்குக் காரணமாகிய மலங் கெட்டும் யாக்கைக்குக் காரணமாகிய மலத்துடனே வினைநின்றலையின். மெய்ப்பாடும்-பயனும் அவை. (எசு)

அருளாலரிதெனவிலக்கல்.

அருளாலரிதெனவிலக்கலென்பது - தலைமகன் வெளிப்படநின்று மடலேறுவேனென்று கூறக்கேட்டதோழி இனியிவன்மடலேறவுங்கூடுமெனவுட்கொண்டு, தன்னிடத்து நாணினைவிட்டுவந்து எதிர்நின்று, நீர்மடலேறினால் உம்முடைய அருள் யாரிடத்ததாமென்று அவனதருளை யெடுத்துக்கூறி விலக்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

நடனாம்வணக்குந்தொல்லோனெல்லைநான்முகன்மாலறியாக் *
கடனாமுருவத்தரன்றில்லைமல்லற்கண்ணார்ந்தபெண்ணை *
யுடனாம்பெடையொடொண்சேவலுமுட்டையுங்கட்டழித்து *
மடனாம்புனைதரின்யார்கண்ணதோமன்னவின்னருளே. (௭௭)

அடல்வேலண்ணலருளுடைமையின்
மடலேற்றினைக் கரிதென்றது.

(இ-ள்.) கூத்தன், நாம் வணங்கும் பழையோன், நான்முகனும் மாலும் முடியும் அடியுமாகிய எல்லைகளை அறியாத இயல்பாகிய வடிவையுடைய அரன், அவனது தில்லைக்கணுண்டாகிய வளத்தையுடைய கண்ணிற்கார்ந்த பெண்ணைக்கண் உடனாந் பெடையோடு ஒள்ளிய சேவலையும் முட்டையையுங் காவலையழித்து மடலை நாம் பண்ணின், மன்னனே, இனிய அருள் இவ்வுலகத்தில் யார்கண்ணதாம்? எ-று.

அறியாவருவமென விளையும் அறியாத அக்கடனாகா முருவமெனினு மமையும். மடல்விலக்கின்று தோழி இகழ்ந்து கொள்கின்றாளாதலின், நாமென உளப்படுத்துக்கூறினாள். இன்னருளென்பது, பாடமாயின், யாரிடத்ததை நேருவையென்றாராகக. அண்ணல் - முன்னிலைக்கண் வந்தது. (௭௭)

மொழிநடையெழுதலரிதெனவிலக்கல்.

மொழிநடையெழுதலரிதெனவிலக்கலென்பது - அருளொடுத்து விலக்கவும் தன்வழி நில்லாமைகண்டு அவன்வழியொழுகி விலக்குவாளாக, நுமதருளிடக்கமடலேறுவார் மடலேறுதல் மடலேறப்படுவாருருவெழுதிக்கொண்டல்லேற நுமக்கு அவள் மொழிநடையெழுதல் முடியாதாகலின் நீயிர் மடலேறுமாறென்னென்றவனை விலக்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அடிச்சந்தமால்கண்டிலாதனகாட்டிவந்தாண்டுகொண்டென் *
முடிச்சந்தமாமலராக்குமுன்னோன்புலியூர்புரையும் *

கடிச்சந்தயாழ்கற்றமென்மொழிக்கன்னியனநடைக்குப் *
படிச்சந்தமாக்கும்படமுளவோநும்பரிசகத்தே. (௭அ)

அவயவமரிதி னன்னநீட்டினும்
இவையிவைதீட்ட லியலாதென்றது.

(இ-ள்.) மறையும் மாலுங் கண்டறியாதனவாகிய அடிகளை என திருக்காட்டித் தானே வந்தாண்டுகொண்டு அவ்வடிகளை என்முடிக்கு நிறத்தையுடைய பெரியமலராகச்செய்யும் முன்னோனது புலியூரைப்பொக்குஞ் சிறந்த நிறத்தையுடைய யாழோசையின்றன்மையைக்கற்ற மென்மொழியையுடைய கன்னியது அன்னத்தினடைபோலுநடைக்குப் படிச்சந்தமாகப் பண்ணப்படும் படங்கள் உளவோ நுமது சித்திரசாலையின்கண்? எ-று.

கடிச்சந்தயாழ்கற்ற மென்மொழியென்பதற்குச் சிறந்தவோசையையுடைய யாழ்வந்தினிதாகவொலித்தலைக்கற்ற மென்மொழியென்றுரைப்பாருமுளர். படிச்சந்தமென்பது ஒன்றன்வடிவையுடைத்தாய் அதுவென்றே கருதப்படுமியல்பையுடையது. படிச்சந்தமென்பது பிரதிச்சந்தமென்னும் வடமொழிச்சிதைவு.()

அவயவமெழுதலரிதெனவிலக்கல்.

அவயவமெழுதலரிதெனவிலக்கலென்பது-அவளது மொழிநடையிடைக ளிவைதாமெழுதமுடியுமோ முடியுமாயின் யான்சொன்னபடியே தப்பாமலெழுதிக்கொண்டு வந்தேதுமென்று அவளதவயவங்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்புள்.

யாழுமெழுதியெழின்முத்தெழுதிப்பிருளின்மென்பூச் *
சூழுமெழுதியொர்தொண்டையுந்தீட்டியென்றொல்பிறவி *
யேழுமெழுதாவகைசிதைத்தோன்புலியூரிளமாம் *
போழுமெழுதிற்றொர்கொம்பருண்டேற்கொண்டுபோதுகவே.

அவயவ மான வை
யிவையிவை யென்றது.

(இ-ள்.) மொழியாக மொழியோடொக்கும் ஓசையையுடைய யாழையுமெழுதி, முறுவலாக எழிலையுடைய முத்துக்களையுமெழுதி, குழலாக இருளின்கண் மெல்லிய பூவாணியன்ற சூழையுமெழுதி,வாயாக ஓர்தொண்டைக்கனியையுமெழுதி, கண்ணாக இளையதாகிய மாவடுவகிரையுமெழுதப்பட்டதோர் கொம்பருண்டாயின், அதனைக் கொண்டு எம்மூர்க்கண் மடலேற வாரும். எ-று. என்னுடைய பழையவாகிய பிறவிகளேழையும் கூற்றுவன் தன்க

னைக்கிலெழுதாதவண்ணஞ் சிதைத்தவனது புலிநுனைமைப்போழுமெனக்கூட்டுக.

மூத்துமென்னு மும்மை விகாரவகையாற்றொக்குநின்றது. ஞெழற்றது சூழ்ந்தமாலை. செய்தெனெச்சங்கள் எழுதிற்றென்னுந்தொழிற்பெயரின் எழுதலொடு முடிந்தன. எழுதிற்றென்பது செயப்படுபொருளைச் செய்ததுபோலக் கூறிநின்றது. வினையெச்சங்களும் அவ்வாறு நின்றவெனினு மமையும். மொழியும் இவளதாகலின், அவயவமென்றான். இவை மூன்றற்கும்மெய்ப்பாடு நகை. பயன்- மடல்விலக்குதல். (௭௧)

உடம்படாதுவிலக்கல்.

உடம்படாதுவிலக்கலென்பது- எழுதலாகாமைகூறிக் காட்டி, அதுகிடக்க நும்மை யாம் விலக்குகின்றேமல்லேம் யான் சென்று அவணினைவறிந்து வந்தாற் பின்னை நீயிர்வேண்டிற்றைச்செய்யும் அவ்வளவும் நீயிர் வருந்தாதொழியுமெனத் தானுடம்படாது விலக்காநிற்றல் அதற்குச்செய்யுள்.

ஊர்வாமொழிவாயுயர்பெண்ணைத்திண்மடனின்குறிப்புச் *
சீர்வாய்சிலம்பதிருத்தவிருந்திலமீசர்தில்லைக் *
கார்வாய்குழலிக்குன்னுரையோதிக்கற்பித்துக்கண்டா *
லார்வாய்தரினறிவார்பின்னைச்செய்கவறிந்தனவே. (௭௨)

அடுபடையண்ணல் வழிதுயமொழிகென
மடநடைத்தோழி மடல்விலக்கியது.

(இ-ள்.) உயர்ந்தபெண்ணையினது திண்ணியமடலையூர்வாய், அன்றியொழிவாய், அழகு வாய்த்த சிலம்பையுடையாய், நின்கருத்தை யாற்றிருத்த விருந்தேமல்லேம், ஈசனது தில்லைக்கணுளதாகிய கருமைவாய்த்த குழலையுடையாட்கு உனது விருப்பத்தைச்சொல்லி, இதற்கு அவளுடம்படும்வண்ணஞ் சிலவற்றைக் கற்பித்துப்பார்த்தால், இடந்தருமாயினும் யாரறிவார்! இடந்தாராளாயிற் பின் நீயறிந்தவற்றைச் செய்வாயாக. எ-று.

கார்போலுங் குழலெனினுமமையும். வாய்தரினென்பதற்கு வாய்ப்பினெனினுமமையும். பின்னைச்செய்கவென்றது- நீகுறித்தது செய்வாயாயினும் என்குறிப்பிதுவென்றவாறு. (௭௨)

உடம்பட்டுவிலக்கல்.

உடம்பட்டுவிலக்கலென்பது உடம்படாது முன்பொதுப்பட விலக்கி முகங்கொண்டு, பின்னர்த் தன்னோடு அவளிடை வேற்றுமையின்மைகூறி, யான் நின்குறைமுடித்துத் தருவேன் நீவருந்த

வேண்டாவெனத் தோழி தானுடம்பட்டுவிலக்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பைந்நாணரவன்படுகடல்வாய்ப்படுநஞ்சமுதா *
மைந்நாண்மணிகண்டன்மன்னும்புலியூர்மணந்தபொன்னிம் *
மொய்ந்நாண்முதுதிரைவாயானழுந்தினுமென்னின்முன்னு *
மிந்நாளிதுமதுவார்குழலாட்கென்கணின்னருளே. (அக)

அரவருநுண்ணிடைக் குரவருகூந்தலென்
னுள்ளக்கருத்து விள்ளாளென்றது.

(இ-ள்.) பையையுடைய அரவாகிய நாணையுடையான், ஒலிக்குங்கடலிடத்துப்பட்ட நஞ்சம்அமுதாகும் மைநாளு நீலமணிபோலுங்கண்டத்தையுடையான், அவன் மன்னும் புலியூரைப்பொருந்திய பொன்போல்வாள், நாட்காலத்தாழும் பெருமையையுடைய இம்முதிரைகடற்கண் யானழுந்தினேனாயினும் தான் என்னின் முற்பட்டழுந்தும் மதுவையுடைய நெடியகுழலாட்கு என்கணுண்டாகிய இனியஅருள் இப்பொழுது இத்தன்மைத்தாயிராநின்றது.எ-று.

அமுதாவென்னும் பெயரெச்சம் கண்டமென்னு நிலப்பெயர்கொண்டது. மைந்நாணுங் கண்டமெனவியையும். மணிகண்டனென்பது வடமொழியிலக்கணத்தாற்றொக்குப் பின்றிரிந்துநின்றது. மொய்- வலி, ஈண்டுப் பெருமைமேனின்றது. குற்றேவல்செய்வார்கட் பெரியோர்செய்யும் அருள் எக்காலத்துமொருதன்மைத்தாய் நிகழாதென்னுங்கருத்தான் இந்நாளிதுவென்றாள். எனவே தலைமகளது பெருமையுந் தன்முயற்சியது அருமையுங்கூறியவாறாயிற்று. அரா குரா வென்பன குறுகிநின்றன. வருமென்பது உவமைச்சொல். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு- பெருமிதம். பயன்- தலைமகனையாற்றுவித்தல். (அக)

மடற்றிறம் முற்றிற்று.

குறைநயப்புக்கூறல்.

குறைநயப்புக்கூறலென்பது-தலைமகனை மடல்விலக்கிக் குறைநேர்ந்ததோழி தலைமகளைக் குறைநயப்பிக்க அவன் குறைகூறுதல்.

அதுவருமாறு, -சூத்திரம். குறிப்பறிதலோடு மென்மொழிகூறல், விரவிக் கூற லறியாள் போறல், வஞ்சித் துரைத்தல் புலந்து கூறல், வன்மொழி கூறன் மனத்தொடு நேர்தல், சொன்ன விரு நான்குந் துறைகுறை நயப்பென, மன்னிய பொருளில் வகுத்தனி ரோரே.

(இ-ள்.) குறிப்பறிதல்-மென்மொழிபாற்கூறல்-விரவிக்கூறல்-அறியாள்போறல்-வஞ்சித்துரைத்தல்-புலந்துகூறல்-வன்மொழியாற்கூறல்-மனத்தொடுநேர்தல் என விவையெட்டுங் குறைநயப்பித்தலாம். எ-று. அவற்றுள்,—

குறிப்பறிதல்.

குறிப்பறிதலென்பது-தலைமகனது குறைகூறத் துணியாநின்ற தோழி தெற்றெனக் கூறுவேனாயின் இவள் இதனை மறுக்கவுங் கூடுமென உட்கொண்டு, நம்புனத்தின்கட் சேயினது வடிவையுடையராய்ச் சினவேலேந்தி ஒருவர் பலநாளும் வாராநின்றார் வந்துநின்று ஒன்று சொல்லுவதுஞ்செய்கின்றிலர் அவரிடத்து யாஞ்செய்யத்தக்கதியாதெனத் தான் அறியாதாள்போலத் தலைமகளோடு உசாவி, அவணினைவறியாநிற்றல். என்னை, "ஆங்குணர்ந் தல்லது கிழவோ டேத்துத், தான்குறை யுறுத றோழிக் கிலலை,, என்பவாகலின். அதற்குச்செய்யுள்.

தாதேய்மலர்க்குஞ்சியஞ்சிறைவண்டுதண்டேன்பருகித் *
தேதேயெனுந்தில்லையோன்சேயெனச்சினவேலொருவர் *
மாதேபுனத்திடைவாளாவருவர்வந்தியாதுஞ்சொல்லார் *
யாதேசெயத்தக்கதுமதுவார்குழலேந்திழையே. (அஉ)

நறைவளர்கோதையைக் குறைநயப்பித்தற்
குள்ளறிகுற்ற வொள்ளிழையுரைத்தது.

(இ-ள்.) மாதே, தாதுபொருந்திய மலரையுடைய குஞ்சியின்கண் அழகிய சிறகையுடைய வண்டினங்கள் தண்டேனைப்பருகித் தேதேயெனப்பாடுந் தில்லையையுடையானுடைய புதல்வனாகிய முருகவேளென்றே சொல்லும்வண்ணம் சினவேலையுடையாரொருவர் நம்புனத்தின்கண் வாளா பலகாலும் வாராநிற்பர், வந்துநின்று ஒன்றுமுரையாடார், மதுவார்ந்த குழலையுடைய வேந்திழாய், அவரிடத்து நாஞ்செய்பத்தக்கது யாதென்றறிகின்றிலேன். எ-று.

குஞ்சி-தில்லைவாழ்வார் குஞ்சி, மலரினது குஞ்சியெனவிரித்து, அல்லியென்றுரைப்பினுமமையும். சேயோடொத்தல்-பண்பு வடிவு முதலாயினவும், சினவேலேந்தி வரையிடத்து வருதலுமாம். வேட்டைமுதலாகிய பயன்கருதாது வருவரொன்பாள், வாளா வருவரென்றாள். முகப்புகுகின்றாளாதலின், பின்னும் வேந்திழையே யென்றாள். சேயென்புழி எண்ணேகாரந்தொக்குநின்றது, என்

னை, மேலே "புரிசேர்சடையோன்புதல்வன்கொல் பூங்கணைவேள் கொல்" எனவருதலான். யாமேயென்னுமேகாரம் வினா. மாதே ஏந்திழையே என்புழி ஏகாரம் விளியுருபு. அறிகுற்றமென்பது அறியவேண்டியவென்னும்பொருட்கண்வந்த ஒருமொழிமுடிபு.

மென்மொழியாற்கூறல்.

மென்மொழியாற்கூறலென்பது-நினைவறிந்து முகங்கண்டு, அது வழியாகநின்று, ஒருபெரியோன் வாடிய மேனியனும் வாடாத தழையனுமாய் நம்புனத்தை விட்டுப் போவதுஞ் செய்கின்றிலன் தன்குறை இன்னதென்று வெளிப்படச்சொல்லுவதுஞ் செய்கின்றிலன் இஃதென்னமாயங்கொல்லோ அறிகின்றிலேனென்னத் தோழிதான் அதற்கு நொந்து கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வரிசேர்தடங்கண்ணிமம்மர்கைம்மிக்கென்னமாயங்கொலோ *
எரிசேர்தளிரன்னமேனியனீர்ந்தழையன்புலியூர்ப் *
புரிசேர்சடையோன்புதல்வன்கொல் பூங்கணைவேள்கொலென்னத்
தெரியேமுனாயான்பிரியானொருவனித்தேம்புனமே. (௮௧)

ஒளிருறுவேலவன் றளர்வுறுகின்றமை
இன்மொழியவட்கு மென்மொழிமொழிந்தது.

(இ-ள்.) வரிசேர்ந்த பெரியகண்ணையுடையாய், ஒருவன் மயக்கங்கைம்மிக்கு, எரியைச்சேர்ந்த தளிரையொக்கும் மேனியையுடையனுமாய், வாடாத தழையையுடையனுமாய், இத்தேம்புனத்தைப் பிரிகின்றிலன், ஒன்றுரைப்பதுஞ் செய்கின்றிலன், அவன்றன்னைப் புலியூர்க்கணுள்ளனாகிய புரிதலைச்சேர்ந்த சடையையுடையோனுடையபுதல்வனோ பூவாகிய அம்பையுடைய காமவேளோ வென்று யாந்துணிகின்றிலேம், ஈதென்னமாயமோ! எ-று.

அவ்வாறு இறப்பப்பெரியோன் இவ்வாறு எளிவந்தொழுகுதல் என்ன பொருத்தமுடைத்தென்னுங் கருத்தால், என்ன மாயங்கொலோவென்றாள். புலியூர்ப்புரிசேர்சடையோன்புதல்வன்கொலென்றதனால் நம்மை உழிக்கவந்தானோவென்றும், பூங்கணைவேள் கொலென்றதனால் நம்மைக்காக்கவந்தானோவென்றும் கூறியவாறாயிற்று. புரிசேர்சடையோன் புதல்வனென்றதனை மடற்குறிப்பென்றுணர்க. கொல்-ஐயம். மேனியன் தழையனென்பன வினையெச்சங்கள். மென்மொழிமொழிந்தது-மென்மொழியான்மொழிந்தது. (௮௧)

விரவிக்கூறல்.

விரவிக்கூறலென்பது-வன்மொழியாற்கூறின் மனமெலியுமென்றஞ்சி, ஓரலவன் தன்பெடைக்கு நாவற்கனிநல்கக்கண்டு ஒருபெருந்தகை பேய்கண்டாற்போல நின்றான் அந்நிலைமையை நீகண்டாயாயின் உயிர்வாழமாட்டாய் யான் வன்கண்மையேனாதலான் ஆற்றியுள்ளேனாய்ப் போந்தேனென மென்மொழியோடு சிறிது வன்மொழிபடக் கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

நீகண்டனையெனின் வாழலைநேரிழையம்பலத்தான் *
சேய்கண்டனையன்சென்றாங்கோரலவன்றன்சீர்ப்பெடையின் *
வாய்வண்டனையதொர்நாவற்கனிநனிநல்கக்கண்டு *
பேய்கண்டனையதொன்றாகிநின்றானப்பெருந்தகையே. (அச)

வன்மொழியின் மனமெலிவதஞ்சி
மென்மொழிவிரவி மிகுத்துரைத்தது.

(இ-ள்.) நேரிழாய், அம்பலத்தான் புதல்வனைக்கண்டாற்போன்றிருக்கும் ஒருவன் அவ்விடத்து ஓரலவன் தனதழகையுடைய பெடையின்வாயின்கண் வண்டனையதொருநாவற்கனியைச் சென்று மிகவுங்கொடுப்ப அதனைக்கண்டு அப்பெருந்தகை பேயாற்காணப்பட்டாற்போல்வதோர்வேறுபாட்டையுடையனாகி நின்றான், அந்நிலைமை நீகண்டாயாயின் உயிர்வாழமாட்டாய். யான் வன்கண்மையேனாதலின், அதனைக்கண்டும் ஆற்றியுள்ளேனாயினேன். எ-று.

பேய்கண்டனையதென்பதற்குப் பேயைக் கண்டாற்போல்வதோர்வேறுபாடென்றுரைப்பினுமமையும். பேய்கண்டனையதொன்றையுடையனென்னாது ஒற்றுமைநயம்பற்றி ஒன்றாகியென்றான். நாவற்கனியை நனிநல்கக்கண்டு தன்றுணைவொழிப்போயினான் இன்றுவந்திலனென்னாது பேய்கண்டனையதொன்றாகிநின்றானென்று கூறினமையான் மென்மொழியும், சேய்கண்டனையனென்றதனான் வன்மொழியும் விரவியதாயிற்று. மிகுத்தல்- ஆற்றாமைமிகுத்தல். இவைமூன்றற்கும் மெய்ப்பாடு-இளிவரலைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன்-தலைமகளை மெலிதாகச்சொல்லிக் குறைநயப்பித்தல். (அச)

அறியாள்போறல்.

அறியாள்போறலென்பது-பேய்கண்டாற்போல நின்றானென்னத் தலைமகனிலைமைகேட்ட தலைமகள் பெருநாணினளாதலின் இத

னையறியாதாளைப்போல, இஃதொருகடல்வடிவிருந்தவாறு காணா யெனத் தானொன்று கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சங்கந்தருமுத்தியாம்பெறவான்கழிதான்கெழுமிப் *
பொங்கும்புனற்கங்கைதாங்கிப்பொலிகலிப்பாறுலவு *
துங்கமலிதலையேந்தலினேந்திழைதொல்லைப்பன்மா *
வங்கமலிகலிநீர்தில்லைவானவனேர்வருமே. (அ௫)

அறியாள் போன் று
குறியாள் கூறிய து.

(இ-ள்.) ஏந்திழாய், இத்தன்மைத்தாகலிற் பலவாய்ப்பெரியவாகிய மரக்கலங்கள் மிகப்பெற்ற பலபழையதாகிய கடல் தில்லைவானவற்கொப்பாம் எ-று.

சங்குதருமுத்துக்களை யாம்பெறப் பெரிய கழிகளைத் தான் பொருந்திப் பொங்கும் புனலையுடைய கங்கையைத் தாங்கிப் பொலிந்த ஆரவாரத்தையுடைய பாறுகிய மரக்கலங்களியங்குந் திரைகளின்மிகுதியையுடைத்தாகலின் எனக் கடலிற்கேற்பவும், திருவடிக்கணுண்டாகிய பற்றுத்தரும் முத்தியை யாம்பெறும்வண்ணம் எல்லாப்பொருளையும் அகப்படுத்திநிற்கும் ஆகாயத்தையுங்கடந்துநின்ற தான் ஒருவடிவுகொண்டுவந்து பொருந்திப் பொங்கும் புனலையுடைய கங்கையைச்சூடி மிக்க ஆரவாரத்தையுடைய பாறுகிய புட்கள் சூழாநின்ற உயர்வுமிக்க தலையோட்டையேந்துதலின் எனத் தில்லைவானவற்கேற்பவும், உரைக்க.

வான்கழி- இயமேலாகமெனினு மமையும். குறைநயப்பாற் றலைமகனிலைமைகேட்ட தலைமகள் பெருநாணினளாகலின், மறுமொழி கொடாது பிறிதொன்று கூறியவாறு. ஒருசொற்றொடர் இருபொருட்குச் சிலேடையாயினவாறுபோலத் தோழிக்கும் ஓர்ந்துணரப்படும். ஓர்ந்துணர்தலாவது-இவ்வொழுக்கங் களவொழுக்கமாகையாலும், தலைமகள் பெருநாணினளாகையாலும், முன்றோழியாற் கூறப்பட்ட கூற்றுகட்கு வெளிப்படையாக மறுமொழி கொடாது, ஓர்ந்துகூட்டினால் மறுமொழியாம்படி கடலின்மேல் வைத்துக்கூறினாள். என்னை, முன்னர் நீ புரிசேர்சடையோன்புதல்வனென்றும் பூங்கணைவேளென்றும் உயர்த்துக்கூறியவெல்லாம் அவனுக்குரிய, அங்ஙனம் பெரியவன் தன்மாட்டுண்டான புணர்ச்சியான பேரின்பத்தை நாம்பெறுகை காரணமாக இங்ஙன மெலிவத்து உன்னைவந்துசேர்ந்தான், அஃதென்போலவெனின், பெறுதற்கரிய சங்கு தருகிற முத்தை நாம் பெறுவான் எளிதாகக் கட

ல் பெரியகழிவையவர்த்து பொருந்தினாற்போல, இனி உனக்கு வேண்டியது செய்வாயாகவென பழமொழியாயிற்று. மெய்ப்பாடு- மருட்கை. தோழிசொன்னகுறையறியாள்போறலிற் பயன்-அறியாள்போறல். (௮௫)

வஞ்சித்துரைத்தல்.

வஞ்சித்துரைத்தலென்பது - நாணினாற் குறைநேரமாட்டாது வருந்தாநின்ற தலைமகள் இவளும் பெருநாணினளாகலின் என்னைக்கொண்டே சொல்லுவித்துப்பின் முடிப்பாளாயிராநின்றாள் இதற்கியாதொன்றுஞ் சொல்லாதொழிந்தால் எம்பெருமான் இறந்துபடுவனென உட்கொண்டு, தன்னிடத்து நாணினைவிட்டு, பாங்கற்கூட்டம்பெற்றுத்தோழியிற்கூட்டத்திற்குத் துவளாநின்றானென்பது தோன்ற, பின்னும் வெளிப்படக் கூறமாட்டாது, மாயவன்மேலவைத்து வஞ்சித்துக்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பரங்கடந்தானடிகாண்பான்புவிவிண்டுபுக்கறியா *
திரங்கிடெந்தாயென்றிரப்பத்தன்னீரடிக்கென்னிரண்டு *
கரங்கடந்தானொன்றுகாட்டமற்றாங்கதுங்காட்டிடென்று *
வரங்கிடந்தான்றில்லையம்பலமுன்றிலம்மாயவனே. (௮௬)

நெஞ்சநெகிழ்வனை வஞ்சித்திவையி வை
செஞ்சடையோன்புகழ் வஞ்சித்துரைத்த து.

(இ-ள்.) பரங்களைக்கடந்தவனது அடிகளைக்காணவேண்டி நெறியல்லா நெறியான் நிலத்தைப் பிளந்துகொண்டு புக்குக் காணாது பின் வழிபட்டு நின்று எந்தாய் அருளவேண்டுமென்றிரப்ப, தன்னுடைய இரண்டு திருவடிகளையுந்தொழுதற்கு என்னுடைய இரண்டு கரங்களையுந் தந்தவனுக்கு அவன் சிறிதிரங்கி, ஒருதிருவடியைக்காட்ட, மற்றதனையுங் காட்டிடல்வேண்டுமென்று தில்லையம்பலமுற்றத்தின்கண் முன்னர் அவ்வாறு யானென்றுஞ் செருக்காற் காணலுற்ற மாயவன் வரங்கிடந்தாற்போலும். எ-று.

விண்டென்பதற்கு முன்னுரைத்ததேயுரைக்க. மாயவன் முதலாயினோர்க்கு அவ்வாறரியவாயினும் எம்மனோர்க்கு இவ்வாறெளிவந்தனவென்னுங்கருத்தால், தன்னடிக் கென்னிரண்டுகரங்கடந்தானென்றார். ஆங்கதென்பது ஒருசொல். இன்னும் வரங்கிடக்கின்றானாகலின், முன்கண்டது ஒன்றுபோலுமென்பது கருத்து. பரங்கடந்தானடிகளைக் காணுமாறு வழிபட்டுக் காண்கையாவது- அன்னத்திற்குத் தாமரையும், பன்றிக்குக் காடுமாதலால், இவரிங்ஙு

வந்தத்தநிலைப்பரிசே தேடுதல். இவ்வாறுதேடாது தமதகங்காரத் திறன் மாறுபட்டுப்பன்றி தாமாயும் அன்னங் காடுமாகப் படர்ந்து தேடுதலாற்கண்டிலர். இது நெறியல்லாநெறியாயினவாறு. இனி இது தோழிக்குத் தலைவி மறுமொழியாகக் கூறியவாறென்னை? ஒன்றுகாட்டவென்றது- முன்னர்ப் பாங்கற்கூட்டம் பெற்றான் அதன்பின் றன்னிலையகூட்டம்பெறுகை காரணமாகநிலைமிடத்து வந்திரந்து குறையுறாநின்றான், அஃதென்போலவெனின், மற்றொன்றுங்காட்டிடென்று பல வரங்கிடந்தாற்போல. எ-று. வஞ்சித்தல்- மறுமொழியை வெளிப்படையாகக் கொடாது பிறிதொன்றாகக்கூறுதல். இவையிவை-முன்னர்ப்பாட்டும் இப்பாட்டும். இதனைத் தோழிகூற்றாகவுரைப்பாருமுளர். இவையிவையென்னு மடுக்காலும் இனி "உள்ளப்படுவன வுள்ளி," எனத் தலைமகளோடு புலந்துகூறுகின்றமையாலும், இவ்விரண்டுதிருப்பாட்டும் தலைமகள்கூற்றாதலே பொருத்தமுடைத்தென்பதறிக. (அசு)

புலந்துகூறல்.

புலந்துகூறலென்பது-வெளிப்படக்கூறாது வஞ்சித்துக் கூறுதலான் என்னேயிதனை வெளிப்படக்கூறாயாயின் நின்காதற்றோழியர்க்கு வெளிப்படச்சொல்லி அவரோடு சூழ்ந்து நினக்குற்றது செய்வாய் யான்சொன்ன அறியாமையை நின்னுள்ளத்துக் கொள்ளாது மறப்பாயாக யான் வேண்டுவ திதுவேயெனத் தோழி தலைமகளோடுபுலந்து கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

உள்ளப்படுவனவுள்ளியுரைத்தக்கவர்க்குரைத்து *
மெள்ளப்படிறுதுணிதுணியேலிதுவேண்டுவல்யான் *
கள்ளப்படிறர்க்கருளாவரன்றில்லைகாணலர்போற் *
கொள்ளப்படாதுமறப்பதறிவிலென்கூற்றுக்களே. (அஎ)

திருந்தியசொல்லிற் செவ்விபெறா து
வருந்தியசொல்லின் வருத்துரைத்த து.

(இ-ள்.) இதன்கண் ஆராயப்படுவனவற்றை ஆராய்ந்து இதனை வெளிப்படவுரைத்தற்குத் தக்க நின்காதற்றோழியர்களுக்குரைத்து அவரோடுஞ்சூழ்ந்து நீபடிறென்று கருதிய இதனை மெள்ளத்துணிவாய், அன்றித் துணியாதொழிவாய், நெஞ்சிற் கள்ளத்தையுடையவஞ்சகர்க்கு அருள்செய்யாத அரனது தில்லையை ஒருகாற் காணாதாரைப்போல அறிவில்லாதேன் சொல்லிய சொற்களை உள்ளத்துக்கொள்ளத்தகாது, அவற்றை மறப்பாயாக, யான் வேண்டுவதிதுவே. எ-று.

இல்லைகாணலர் தோழிகூற்றிற்குவமை. கொள்ளப்படாதென்பது வினைமுதன்மேலுஞ் செயப்படுபொருண் மேலுமன்றி வினைமேனின்ற முற்றுச்சொல், "அகத்தின்று வஞ்சனை யஞ்சப்படும்" என்பதுபோல. மறப்பதென்பது வியங்கோள். வருந்தியசொல்லின்-வருத்தத்தை வெளிப்படுக்குஞ் சொல்லையும். சொல்லியென்பதூஉம்பாடம். வகுத்துரைத்தது - வெளிப்படச் சொல்லவேண்டுஞ் சொற்கேட்குமளவுஞ் சொல்லுஞ்சொல். அஃதாவது நீசொல்லத்தகுங்காதற்றோழியர்க்கு வெளிப்படச்சொல்லென்று புலந்துகூறியது. (அஎ)

வன்மொழியாற்கூறல்.

வன்மொழியாற்கூறலென்பது- புலந்துகூறுநின்றதோழி அக்கொடியோன் அருளுறாமையான் மெய்யிற்பொடியுங் கையிற்கிழியுமாய் மடலேறத்துணியாநின்றான் அக்கிழிதான் நின்னுடைய வடிவென்று உரையுமுளதாயிருந்தது இனி நீயும் நினைக்குற்றது செய்வாயாக யானறியேனென வன்மொழியாற் கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மேவியந்தோளுக்குந்தில்லையான்பொடிமெய்யிற்கையி *
லோவியந்தோன்றுங்கிழிநின்னெழிலென்றுரையுளதாற் *
றூவியந்தோகையன்னாயென்னபாவஞ்சொல்லாடல்செய்யான் *
பாவியந்தோபனைமாமடலேறக்கொல்பாவித்ததே. (அஅ)

கடலுலகறியக் கமழலந்துறைவன்
மடலேறுமெனவன்மொழிமொழிந்தது.

(இ-ள்.) மெய்க்கட்பூசியது விரும்பி நல்லஞ்சாலச் சாத்துந்தில்லையானுடையநீறு, கையின்கணுண்டாகியது சித்திரம் விளங்குங்கிழி, அக்கிழிதான் நின் வடிவென்று உரையுமுளதாயிருந்தது, தூவியையுடைய வழகியதோகையையொப்பாய், இதற்குக்காரணமாகிய தீவினையாதென்றறியேன்! ஒன்றுமுரையாடான், இருந்தவாற்றான் அக்கொடியோன், அந்தோ! பனையினதுபெரியமடலேறுதற்குப்போலுநினைந்தது. எ-று.

கிழியென்றது கிழிக்கணெழுதியவடிவை. தன்குறையுறவுகண்டு உயிர்தாங்கலேனாக அதன்மேலும் மடலேறுதலையுந்துணியாநின்றானென்னுங்கருத்தால், பாவியென்றாள். எனவே, அவனாற்றாமைக்குத் தானாற்றாளாகின்றமை கூறினாளாம். கமழலந்துறைவனென்பதற்கு, கூம்பலங்கைத்தலமென்பதற் குரைத்தது உ

ளாகி, மாறுபாடு தோன்றநின்று, நும்மாலருளத்தக்காளை அலைப் பதே? தக்கதழை வாங்கிக்கொண்டு என்குறை முடித்தருளுவீராமென்று கூறாநிற்கின்றார, சந்தனத்தழைகொண்டு தலைமகன் செல்லாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

தேமென் கிளவிதன் பங்கத் திறையுறை தில்லையன்னீர் *
பூமென் றழையுமம் போதுங்கொள் ளீர்தமி யேன்புலம்ப *
வாமென் றருங்கொடும் பாடுகள் செய்துநுங் கண்மலராங் *
காமன் கணைகொண் டலைகொள்ள வோமுற்றக் கற்றதுவே. (கூய)

கொய்ம்மலர்க்குழலி குறைநயந்தபின்
கையுறையோடு காளைசென்றது.

(இ-ள்.) தேன்போலும் மெல்லிய மொழியையுடையாளை ஒரு கூறாகவுடைய இறைவனுறையுந் தில்லையையொப்பீர், யான் கொணர்ந்த பூவையுடைய மெல்லியதழையையும் அழகிய பூக்களையுங் கொள்கின்றிலீர், உணர்விழந்த யான் றனிமைப்படச் செய்யத்தகாத பொறுத்தற்கரிய கொடுமைகளைச் செய்யத்தகுமென்று துணிந்து செய்து நுங்கண் மலராகின்ற காமன் கணைகொண்டு அருளத்தக்காளை அலைத்தலையோ முடியக்கற்கப்பட்டது, நும்மால் அருளுமாறு கற்கப்பட்டதில்லையோ! எ-று.

பங்கத்துறையிறையென்பதூஉம் பாடம். தமியேன்புலம்ப வென்பதற்குத் துணையிலாதேன் வருந்தவென்னுமவையும். மேற்கோட்பட்ட கூறுகின்றமையின் அதற்கியைவுபட ஈண்டுங் குறையுறவு கூறினான். மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன்-ஆற்றாமையுணர்த்தல். அவ்வகை தோழிக்குக் குறைநேர்ந்த நேரத்துத் தலைமகன் கையுறையோடுஞ் சென்று இவ்வகைசொன்னானென்பது. ()

சந்தனத்தழைதகாதென்றுமறுத்தல்.

சந்தனத்தழைதகாதென்றுமறுத்தலென்பது - தலைமகன் சந்தனத்தழைகொண்டு செல்ல, அது வழியாக நின்று, சந்தனத்தழை இவர்க்கு வந்தவாறென்னோவென்று ஆராயப்படுதலான் இத்தழை இடத்தகாதெனத் தோழி மறுத்துக்கூறாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

ஆரத் தழையரா பூண்டம் பலத்தன லாடியன்பர்க் *
காரத் தழையன் பருளிநின் றோன்சென்ற மாமலையத் *
தாரத் தழையண்ண றந்தா லிவையவ ளல்குற்கண்டா *
லாரத் தழைக்கா யவந்தா ரெனவரு மையுறவே. (கூக)

பிறைநுதற்பேதையைக் குறைநயப்பித்தபின்
வாட்படையண்ணலைச் சேட்படுத்தது.

(இ-ள்.) ஆரமாகிய தழைத்த அரவைப் பூண்டு அம்பலத்தின்கண் அனலோடாடி அன்பராயினோர்க்குத் தானும் மிக்க அன்பைப் பெருகச்செய்து நிற்பவன் சேர்ந்த பெரிய பொதியின் மலையிடத்துளவாகிய சந்தனத்தழைகளை அண்ணால் தந்தாய், இத்தழைகளைப் பிறர் அவ்விடத்துக் காணின் கூடியல்லாத அத்தழைகொண்டுவந்தார் யாவரென ஐயமுண்டாம், அதனால் இவை கொள்ளோம். எ-று

ஆரத்தழையரா- பூண்டகாலத்து ஆரத்தைப்போன்ற அரவினையுடைமையும் அன்பர்க்காரத்தழைப்ப அருளிநின்றானென்பதற்கு அன்பர்க்கு அவர் நுகர்ந்த வண்ணம் மிக்க அன்புபெருகச்செய்து நின்றானென்றுரைமையட. அன்பால் வருந்தாரியமேயன்றி அன்புதானும் ஓரின்பமாகலின் நுகரச்செய்யாயிற்று அன்னவென்பது சுவைக்கு முன்னிலைக்கண் வந்தது. அத்தழையென்றது - அம்மலயத்தழையென்றவாறு. (௬௧)

நிலத்தின்மைகூறிமறுத்தல்

நிலத்தின்மைகூறிமறுத்தலென்பது-சந்தனத்தழை தகாதென்றல்லது மறுத்துக் கூறியவாறன்றென மற்றொருதழை கொண்டுசெல்ல, அது கண்டு, இக்குன்றிலில்லாத தழையை எமக்கு நீர்தந்தால் எங்குடிக்கு இப்பொழுதே பழிபாம் ஆதலான் அத்தழையெமக்காகாதென்று மறுத்துக் கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்

மூன்றகர்த்தெல்லாவிமையோரையும்பின்னைத்தக்கன்முத்தீச் *
சென்றகத்தில்லாவகைசிதைத்தோன்றிருந்தம்பலவன் *
குன்றகத்தில்லாத்தழையண்ணறந்தாற்கொடிச்சியருக் *
கின்றகத்தில்லாப்பழிவந்துமூடுமென்றெங்குலமே. (௬௨)

கொங்கலர்தாரோய் கொணர்ந்தகொய்தழை
எங்குலத்தாருக் கேலாதென்றது.

(இ-ள்.) முன் வேள்விக்குச் சென்ற எல்லாத்தேவர்களையும் புடைத்துப் பின்சென்று தக்கனுடைய முத்தீயையுங் குண்டத்தின்கண் இல்லையாம்வண்ணம் அழித்தவன், திருந்தியவம்பலத்தையுடையான், அவனுடைய இம்மலையிடத்தில்லாத தழையை அண்ணல் தந்தால், கொடிச்சியருக்கு இவ்விடத்து இல்லாதபழி இன்றுவந்து மூடுமென்றுகூறுதும், அதனால் இத்தழை கொள்ளற்பாலீரல்லீர். எ-று.

குன்றகத்தில்லாத்தழையென்றது- குறிஞ்சிநிலத்தார்க்கு உரிய வல்லாத தழையென்றவாறு. அன்னையென்பது முன்னிலைக்கண்ணும், கொடிச்சியென்பது தன்மைக்கண்ணும் வந்தன. இல்லாவென்பது பாடமாயின், இல்லையாம்வண்ணம் முன்றகத்தென்றுரைக்க. (கூஉ)

நினைவறிவுகூறிமறுத்தல்.

நினைவறிவுகூறி மறுத்தலென்பது - இத்தழை தந்நிலத்துக்குரித்தன்றென்றதல்லது மறுத்துக்கூறியவாறன்றென உட்கொண்டு, அந்நிலத்திற்குரிய தழைகொண்டுசெல்ல, அதுகண்டு சாலுடம்பட்டாளாய், யான் சென்று அவனினைவறிந்தால் நின்னெதிர்வந்துகொள்வேன் அதுவல்லது கொள்ள அஞ்சுவேனென மறுத்துக்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

யாழார்மொழிமங்கைபங்கத்திறைவனெறிதிரைநீ *
ரேழாயெழுபொழிலாயிருந்தோனின்றதில்லையன்ன *
சூழார்குழலெழிற்றொண்டைச்செவ்வாய்நவ்விசொல்லறிந்தாற் *
றாழாதெதிர்வந்துகோடுஞ்சிலம்பதருந்தழையே. (கூங)

மைதழைக்கண்ணி மனமறிந்தல்லது
கொய்தழைதந்தாற் கொள்ளேமென்றது.

(இ-ள்.) யாழோசைபோலும் மொழியையுடைய மங்கையது கூற்றையுடைய இறைவன், எறியாநின்ற திரையையுடைய கடலேழாய் எழுபொழிலுமாயிருந்தவன், அவனின்ற தில்லையை யொக்குஞ் சுருண்ட நிறைந்த குழலினையுந் தொண்டைக்கனிபோலும் எழிலையுடைய செவ்வாயினையுமுடைய நவ்விபோல்வாளது மாற்றமறிந்தால், பின் சிலம்பனே, நீ தருந்தழையைத் தாழாது நின்னெதிர்வந்துகொள்வேம், அவள்சொல்லுவது அறியாது கொள்ளவஞ்சுதும். எ-று.

சூழாரென்புழிச் சூழ்தல்- சூழ்ந்துமுடித்தலெனினுமமையும். தில்லையன்ன நவ்வியெனவியையும். (கூங)

படைத்துமொழியான்மறுத்தல்.

படைத்துமொழியான்மறுத்தலென்பது - நினைவறிந்தல்லது கொளேமென்றது மறுத்துக்கூறியவாறன்று நினைவறிந்தால் ஏற்பேமென்றவாறுமென உட்கொண்டுநிற்ப, சிறிதுபுடைபெயர்ந்து அவனினைவறிந்தாளாகச்சென்று, இத்தழை யானேயன்றி அவளும் விருப்புமாயினும் இது குற்றாலத்துத் தழையாதலான் இதத

ழை இவர்க்கு வந்தவாறு என்னோவென்று ஆராயப்படுமாதலான் இத்தழையெமக்காகாதென்று மறுத்துக்கூறுநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

எழில்வாயிளவஞ்சியும்விரும்புமற்றிறைகுறையுண் *
டழல்வாயவிரொளியம்பலத்தாடுமஞ்சோதியந்தீங் *
குழல்வாய்மொழிமங்கைபங்கன்குற்றாலத்துக்கோலப்பிண்டிப் *
பொழில்வாய்த்தடவரைவாயல்லதில்லையிப்பூந்தழையே. (௯௭)

அருந்தழைமேன்மேற் பெருந்தகைகொணரப்
படைத்துமொழிகிளவியிற் றடுத்தவண்மொழிந்தது.

(இ-ள்.) நின்பாற்றழைகோடற்கு யானேயன்றி எழில்வாய்த்த இளையவஞ்சியையொப்பாளும் விரும்பும், ஆயினுஞ் சிறிது குறையுண்டு, அழலிடத்துளதாகிய விளங்குமொளியாயுள்ளான், அம்பலத்தின்கணுறையும் அழகியசோதி, அழகியவினிய குழலோசை போலும் மொழியையுடைய மங்கையது கூற்றையுடையான், அவனது குற்றாலத்தின்கணுளதாகிய அழகையுடைய அசோகப் பொழில்வாய்த்த பெரியதாழ்வரையிடத்தல்லது வேறோரிடத்து இப்பூந்தழையில்லை, அதனால் இத்தழை இவர்க்கு வந்தவாறென்னென்று ஆராயப்படும், ஆதலான் இவை கொள்ளேம் எ-று.

இத்தழையை யிளவஞ்சியும் விரும்புமெனினுமமையும். அவிரொளியையுடைய அஞ்சோதியென்றியைப்பினுமமையும். பிறவிடத்துமுள்ளதனை அவ்விடத்தல்லது இல்லையென்றமையின், படைத்துமொழியாயிற்று. (௯௭)

நாணுரைத்துமறுத்தல்.

நாணுரைத்துமறுத்தலென்பது - பலபடியுந்தழைகொண்டு செல்ல மறுத்துக்கூறியவழி, இனித்தழையொழிந்து கண்ணியைக் கையுறையாகக் கொண்டுசென்றால் அவள் மறுக்கும்வகையில்லையெனக் கழுநீர்மலராக் கண்ணியாகப் புனைந்துகொண்டுசெல்ல, அதுகண்டு, செவிலியர் சூட்டிய கண்ணியின்மேல் யானொன்று சூட்டினும் நாணுநிற்பள் நீர்கொணர்ந்த இந்தக்கண்ணியை யாங்ஙனஞ் சூடுமெனத் தலைமகள் நாணுரைத்து மறுத்துக் கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

உறுங்கண்ணிவந்தகணையுரவோன்பொடியாயொடுங்கத் *
தெறுங்கண்ணிவந்தசிற்றம்பலவன்மலைச்சிற்றிலின்வாய் *

நறக்கண்ணிசூட்டினு நாணுமென்வாணுதனாகத்தொண்பூங் *
குறக்கண்ணிமேவப்பைந்திளமைந்தர்களுமிக்குன்றிடத்தே. (௬௫)

வாணுதற் பேதை　　மைய
நாணுக் குரைத்த　　து.

(இ-ள்.) எல்லார்க்குமினையிறும் உயர்ந்த பெருந்தேனையுடைய மலர்க்கணைகளையுடைய பெரியவலியையுடையான் நீறாய்க்கெடத் தெறவல்ல கண்ணோங்கிய சிற்றம்பலவனது மலைக்கணுண்டாகிய சிற்றிலிடத்துச் செவிலியர் சூட்டிய கண்ணிமேலும் யானோர் நறக்கண்ணியைச் சூட்டினும் அத்துணையானே என்னுடைய வாணுதல் பதினென்று நாணாநிற்கும். மகளிர்காள் சொல்லுகின்றதென்! இக்குன்றிடத்து நாகமரத்தினது ஒள்ளிய பூக்களாலியன்ற குறக்கண்ணியைச் சூடி அச்சூடுதலான் இளமைந்தரும் நாணாநிற்கும். எ-று.

கண்ணிவந்தவென்பதற்குக் கண் மிக்க கணையெனினுமமையும். தெறுங்கண்ணிவந்தவென்றார், அக்கண் மற்றையவற்றிற்கு மேலாய் நிற்றலின். மேலோங்கி நிற்றலாலெனினுமமையும். முதலொடு வினைக்கொற்றுமையுண்மையான் நிவந்தவென்னும் பெயரெச்சத்திற்குச் சிற்றம்பலவனென்பது வினைமுதற்பெயராய் நின்றது. மந்திகளுமென்பது பெயரெச்சமாக மலைக்கண் இக்குன்றிடத்துச் சிற்றிலின்வாயெனக் கூட்டியுரைப்பினுமமையும். இப்பொருட்குக் குன்றென்றது சிறுகுவட்டை. யானென்று சூட்டினும் நாணும் பெருநாணினள் நீர்கொணர்ந்த இக்கண்ணியை யாங்ஙனஞ்சூடுமென்பது கருத்து. நாணுதலுமாத்ததெனலுஞ்சொற்கள் ஒருசொல்நீர்மைப்பட்டு இரண்டாவதனையமைத்தன. ()

இசையாமைகூறிமறுத்தல்.

இசையாமைகூறிமறுத்தலென்பது-தலைமகனுரைத்துமறுக்கத்தோழி அவனைக்கிடக்க யாங்கள் வேங்கைமலரல்லது தெய்வத்திற்குரிய வெறிமலர்சூட அஞ்சுதும் ஆதலான் இக்கண்ணியைக் குன்றத்திற்கிசையாதென மறுத்துக்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

நறமனைவேங்கையின் பூப்பயிற் பாறையைநாகநண்ணி *
மறமனைவேங்கையெனநனிபஞ்சுமஞ்சாரலம்பா *
குறமனைவேங்கைச்சுணங்கொடணங்கலர்சூட்டுபவோ *
திறமனைவேங்கையதளம்பலவனெடுவரையே. (௬௬)

வரைசீர் குலத்தி　　ற்
கிசையா தென்ற　　து.

(இ-ள்.) தேனிற்கிடமாகிய வேங்கைப்பூக்கள் பயின்ற பாறையை யானையென்றுணர்ந்து அதனைத் தறுகண்மைக்கிடமாகிய புலியென்று பிறவுமஞ்சும் மஞ்சாருஞ் சிலம்பையுடையாய், சிறந்த கிய பலிபதனையுடைய அம்பலவனது தெழிய இவ்வுலாக்கட்கு நகர்மனையிலுளவாகிய வேங்கையினது சுணங்கும்போலும் பூவோடு தெய்வத்திற்குரிய கழுநீர் முதலாகிய பூக்களைக் கூட்டுவதோ கூட்டார். எ-று.

நறவனை வேங்கையென்பதற்கு நறுமிக்க பூவெனினு மமையும். குறவனைகூட்டிடுபவோ வென்பதற்குக் குறக்குடிகள் அவ்வாறு கூட்டுவரோ வென்றுரைப்பாருமுளர். நிறமனையென்புழி ஐகாரம் அசைநிலை, வியப்பென்பாருமுளர். நிறம் அத்தன்மைத்தாகிய அதுவெனினுமமையும். ஒன்றனை ஒன்றாக ஓர்க்குநாடனாதலான் அணங்கலர் கூடாத எம்மைச் சூழ்வேமாக ஓர்ந்தாயென்பது இறைச்சிப்பொருள். ஒப்புமையான் அஞ்சப்படாததனையும் அஞ்சும் நிலமாதலான் எங்குலத்திற் சேலாத அணங்கலரையாமஞ்சுதலைச் சொல்லவேண்டுமோவென்பது இறைச்சியெனினுமமையும். இப்பொருட்கு ஒருநிலத்துத் தலைமகளாகக் கொள்க. வேங்கைப்பூவிற்குச் சுணங்கணிந்திருத்தல் குணமாதலால சுணங்கணியப் பட்டதலைச் சுணங்கெனச்சேற கூறினான். (கூ௬)

செவ்வியிலளென்றுமறுத்தல்.

செவ்வியிலளென்றுமறுத்தலென்பது- அணங்கலர் தங்குலத்திற் செய்யாதெய்வமல்லது மறுத்துக்கூறியவாறன்றென மாற்றவுழியோடு மலர் கொண்டு செல்ல, அவை கண்டு உடம்படாளாய், அன்னம்பிணைகிள்ளை தந்தொழில்பயில இன்று செவ்விபெற்றனவில்லை அதுகிடக்க என்னுடைய நீர்வந்தவாறும் யானுமக்குக் குறைநேர்ந்தவாறும் இன்னுமறிந்திலள் அதனாற் செவ்விபெற்றுக் கொண்டுமென மறுத்துக்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கற்றில கண்டன்ன மென்னடை கண்மலர் நோக்கருளப் *
பெற்றில பேடை பிணைபேச்சுப் பெறுகிள்ளை பிள்ளையின்றும் *
ஊற்றிலனூற்றதறிந்திலனாகத் தொளிவிளிரும் *
புற்றில்வாளரவன் புலியூரன்ன பூங்கொடியே. (கூஎ)

நவ்வி நோக் கி
செவ்வியில ளென்ற து.

(இ-ள்.) புடைபெயர்ந்து விளையாடாமையின் நடைகண்டு அன்னங்கள் மெல்லியநடையைக் கற்கப்பெற்றனவில்லை, தம்மாற் குறிக்கப்படுங் கண்மலர்நோக்குக்களை அவளொப்பவென்பி

லைகள் பெற்றனவில்லை, உரையாடாமையின் றாங்கருதுமொழிக ளைக் கிளிகள் பெற்றனவில்லை, இருந்தவாற்றான் எம்பிள்ளை இன்றொரு விளையாட்டின்கணுற்றிலள், அதுவேயுமன்றி ஆகத்தின்கட்கிடந்தொளிவிளங்கும் புற்றின்கண்ணவாகிய ஒளியையுடைய பாம்பையுடையவனது புலியூரையொக்கும் பூங்கொடி என்னுழை நீர்வந்தவாறும் யானுமக்குக் குறைநேர்ந்தவாறும் இன்னுமறிந்திலள், அதனாற் செவ்விபெற்றாக சொல்லல் வேண்டும். எ-று.

கண்டேனென்பது கற்றலோடும், அருளென்பது பெறுதலோடும் முடிந்தன. புற்றிலவென்பதற்கு வேள்வித்தீயிற்பிறந்து திருமேனிக்கண் வாழ்தலாற் புற்றைப்படையவல்லாத அரவென்றுரைப்பினுமமையும் ஆரத்தொளியென்பதூஉம் பாடம். இவையேழித்தும் மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச்சார்ந்தபெருமிதம். முடியாதெனக்கருதுவாளாயின் இறந்துபடுமென்னும் அச்சமும் முடிக்கக்கருதலிற் பெருமிதமுமாயிற்று. பயன் - செவ்விபெறுதலை மேற்றலைமகளைக் குறைநயப்பித்து அவளது கருத்துணர்ந்து தன்னிறுகிய கூட்டங்கூட்டலுறுந்தோழி தலைமகன் றெருண்டு வரைந்தெய்துதல்வேண்டி, இவைமுதலாக முன்னர் விண்ணிறந்தாமொன்றும் பாட்டீறாக இவையெல்லாங்கூறிச் சேட்படுத்தப்பெறுமென்பது. (கூஎ)

காப்புடைத்தென்றுமறுத்தல்.

காப்புடைத்தென்று மறுத்தலென்பது- செவ்வியிலளென்றது செவ்விபெற்றாற் குறையில்லையென்றாளாமென உட்கொண்டுநிற்ப, கதிரவன் மறைந்தான் இவ்விடம் காவலுடைத்து நம்மிடமுஞ்சேய்த்து எம்மையன்மாருங் கடியர் யாத்தாழ்ப்பின் அன்னையுமுனியும் நீரும் போய் நாளைவாருமென இசைய மறுத்துக்கூறாநிற்றல் அதற்குச்செய்யுள்.

முனிதருமன்னையுமென்னையர்சாலவுமூர்க்கரின்னே *
தனிதருமிந்நியத்தன்னையகுன்றமுந்தாழ்சடைமேற் *
பனிதருதிங்களணியம்பலவர்பகைசெருக்குங் *
குனிதருதிண்சிலைக்கோடுசென்றான்சுடர்க்கொற்றவனே. (கூஅ)

காப்புடைத்தென் று
சேட்படுத்த து.

(இ-ள்.) சுடர்களுட் டலைவன் றாழ்ந்த சடைமேற் குளிர்ச்சியைத்தருந் திங்களைச் சூடிய அம்பலவர் பகையைச்செருக்கும்வளைந்த திண்ணிய சிலையாகிய மேருவினது கோட்டையடைந்தான்,

இனித்தாழ்ப்பின் அன்னையும் மூனியும், என்னையன்மாரும் மிகவு மாராயாது ஏதஞ்செய்யுந்தன்மையர், இவ்விடமும் இனி யியங்கு வாரின்மையின் இப்பொழுது தனிமையைத்தரும். ஐயனே, தின குன்றமும் இந்நிலத்தின் கண்ணதன்று, அதனால் ஈண்டுநிற்கத் தகாது. எ-று.

அம்பலவர் பகைசெகுத்தற்குத் தக்க திண்மை முதலாகிய இயல்பு அதற்கெக்காலத்து முண்மையால், செகுக்குமெனை நிகழ் காலத்தாற்கூறினர். இந்நிலத்த தன்றென்பது பாடமாயின், இக்குன்றமும் இவ்வாறு மகளிரும் ஆடவருந் தலைப்பெய்து சொல்லாடு நிலைமைத்தன்றெனவுரைக்க. மெய்ப்பாடும் பயனும்- அவை. இவ்விடம் மிக்க காவலையுடைத்து இங்குவாரன்மினென்றுளை, இவ்விடத்தருமையை மறையாது எனக்குரைப்பாளாயது எங்கட் கிடந்த பரிவினானன்றே இத்துணையும் டரிவுடையாள் எனதாற்றாமைக்கிரங்கி முடிக்குமெனை ஆற்றுமென்பது. (கூஅ)

நீயேகூறென்றுமறுத்தல்.

நீயேகூறென்றுமறுத்தலென்பது - இவள் இவ்விடத்து நிலைமையை மறையாது எனக்குரைப்பாளாயது என்கட்கிடந்த பரிவினானன்றே இத்துணைப் பரிவுடையாள் எனக்கிது முடியாமையிலையெனத் தலைவன் உட்கொண்டுபோய்ப் பிற்றைஞான்று சென்று, தோழி யான் கூற்றேவல் மகளாகலின் நுணிந்து சொல்லமாட்டுகின்றிலன் இனி நீயே சென்று நின்குறையுள்ளது சொல்லெனத் தானுடம்படாது மறுத்துக்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்

அந்தியின்வாயெழிலம்பலத்தெம்பரனம்பொன்வெற்பிற் *
பந்தியின்வாய்ப்பலவின்சுளைபைந்தேனொடுங்கடுவன் *
மந்தியின்வாய்க்கொடுத்தோம்புஞ்சிலம்பமனங்கவிய *
முந்தியின்வாய்மொழிநீயேமொழிசென்றம்மொய்குழற்கே. ()

அஞ்சுதும்பெரும பஞ்சின் மெல்லடியை க்
கூறுவநீயே கூறுகென ற து.

(இ-ள்) அந்தியின்கணுண்டாகிய செவ்வானெழிலையுடைய அம்பலத்தின்கணுளனாகிய எம்முடைய எல்லாப்பொருட்கும் அப்பாலாயவனது அழகிய பொன்னையுடைய வெற்பிடத்துப்பந்தியாகிய நிரையின்கட் செவ்விதின்றேனும் பலாச்சுளையைக் கடுவன் மந்தியின்வாயின் அருந்தக்கொடுத்துப் பாதுகாக்குஞ் சிலம்பையுடையாய், அவள் மனநெகிழ விரைந்து இங்ஙனிய வாய்

மொழிகளை அம்மொய்த்தகுழலையுடையாட்கு நீபோய்ச் சென்றுசொல்லுவாயாக. எ-று.

எல்லாப்பொருளையுங் கடந்தானாயினும் எமக்கணியனென்னுங் கருத்தான், அப்பரனென்றார். வெற்பிற்சிலம்ப வெனவிளையும் பற்றிப்பலாநிலாவெல்லாருமுளர் சிலம்பென்றது வெற்பிலொரு பக்கத்துளதாகிய சிறுகுவட்டை. வாய்மொழி-மொழியென்னுந் துணையாய் நின்றது. மனக்கனியுமென்பதூஉம், நின்வாய்மொழியென்பதூஉம் பாடம். மற்றி உயிர்வாழ்வதற்குக் காரணமாகியவற்றைக் கருவன் தானே கொடுத்து மனமகிழ்வித்தாற்போல அவள் உயிர்வாழ்வதற்குக் காரணமாகிய நின்வார்த்தைகளை நீயே கூறி அவளை மனமகிழ்விப்பாயாகவென உள்ளுறையுவமங் கண்டுகொள்க. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (௬௬)

குலமுறைகூறிமறுத்தல்.

குலமுறைகூறிமறுத்தலென்பது - நீயிர் கூறியதனைச் சொல்லக் கேட்டு, உலகத்து ஒருவர்கள் ஒருவர் ஒருதுறை வேண்டிச் சென்றால் அத்துறை நீயிர் முடித்துக்கொள்ளும்பரிசல்லது அவ்வாறு ஒழிந்து மிகுந்தாரெல்லாம் எம் துறைமுடித்துத் தருவேனென்று என்னை வருத்தி இன்று நின்குறை நீயே முடித்துக்கொள்ளென்று நின்றனைத் தலைமகன் ஆற்றுதிப்ப, அவனையாற்றுவிப்பது காரணமாக, நீர் பெரியீர் யாஞ் சிறியேம், ஆதலின் எம்மொடு நுமக்குச் சொல்லாடுதல் தகாதெனக் குலமுறைகூறி மறுத்துரையாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

செங்கய்ப்படுங்கமுகின்குலைசாடிக்கதலிசெற்றுத் *
தொங்கற்பழனத்தொளிர்குளிர்நாட்டினை நீயுமைகூர் *
பங்கன் [illegible] பிறந்தும் தன்னமாபழைப்பச் *
சிங்கத்[illegible]யற்கேமொழியே. (௭)

குலமுறைகூறல்-நீர் சொற்காகேம்
சிறுகுலத்தீர் மெய்யுரைத்தது.

(இ-ள்.) உயர்குலத்தாழையிற் பழுகிய செங்கம்பழம் கமுகினது குலையை உதிர மோதி வாழையையொடித்துப் பூந்தாதையுடைய பழனத்துக்கிடந்து விளங்குங் குளிர்ந்த நாட்டினுள்ளாய் நீ, எம்முடைய தேமொழி உமை சிறந்த பாகத்தையுடைய அம்பலவனது பாதத்திறப்பிடத்து மலைபோலும் யானைகள் நடுங்கச் சிங்கங்கள் வேட்டமாடுஞ் சாரலினுள்ளாள் ஓர் சிறியாள், அதனால் எம்மோடு நீ சொல்லாடுதல் தகாது. எ-று

நாட்டினையென்பதற்கு நாட்டையிடமாகவுடையையென வெ ரண்டாவதன்பொருள்பட உரைப்பினுமமையும். பரங்குன்றிற் றிருவான நிலையும். பெருங்காட்டிற் சிறுகுரம்பையென்பதூஉம் போதர, சிங்கந்திரிதரு சீறூரென்றான். மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (௩)

நகையாடிமறுத்தல்.

நகையாடிமறுத்தலென்பது- இவள் குலமுறைகிளத்தலானே மறுத்துக்கூறியவாறன்றென மனமகிழ்ந்துநிற்ப, இனியிவளுற்றவாறென்ன உட்கொண்டு, பின்னுந்தழையெதிராது, எம்மையன்மாரேவுங்கண்டறியேம் இவ்வையர் கையிலேப்போலக்கொலையாற் றிண்ணியதுகண்டறியேமென அவனேவாடலைச்சொல்லி நகையாடிமறுத்துக்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சிலையொன்றுவாணுதல்பங்கன்சிற்றம்பலவன்கயிலை *
மலையொன்றுமாமுகத்தெம்மையரெய்கணைமண்குளிக்குங் *
கலையொன்றுவெங்கணையோடுகெடக்கெட்டதென்னிற்கெட்டேன் *
கொலையொன்றுதிண்ணியவாறையர்கையிற்கொடுஞ்சிலையே.
வாட்டழையெதிராது சேட்படுத்தற் ௫
கென்னகைத்தோழி யின்னகைசெய்தது.

(இ-ள்.) சிலையையொக்கும் வாணுதலையுடையாளது கூற்றையுடையான், சிற்றம்பலவன், அவனது கயிலைக்கண் மலையையொக்கும் யானைமுகத்து எம்மையன்மார் எய்யுங்கணை அவற்றையுருவி மண்ணின்கட்குளிப்பக்காண்டும், அவ்வாறன்றி ஒருகலை இவரெய்த வெம்மையம்பினோடு விரைந்தோடிற்றாயின், இவ்வையர் கையில் வளர்க்கிலை, கெட்டேன், கொலையாகியவொன்று திண்ணியவாறென்! எ-று.

கணையொடுகலை மண்குளிக்குமெனவினையும். கொடுஞ்சிலையென் பாடம். (௩௧)

இரக்கத்தொடுமறுத்தல்.

இரக்கத்தொடுமறுத்தலென்பது- இவள் என்னுடனே நகையாடுகின்றது தழைவாங்குதற்பொருட்டென உட்கொண்டுநிற்ப, பின்னையுந் தழையேலாது, இவ்வையர் இவ்வாறுபயங்கிப் பிதழையாதிற்றற்குக் காரணமென்னோவென்று அதற்கிரங்கி மறுத்துக் கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மைத்தழைபாதிர மாயிடற்றம்பலவன்கழற்கே *
மெய்த்தழைபாதிர்ப்பவன்பினைப்போலவிதுவிதிர்த்துக் *

கைத்தழையேந்திக்கடமாவினாய்க்கையில்வில்லின்றியே *
பித்தழையாநிற்பராலென்னைபாவம்பெரியவரே. (௫௨)

கையுறையெதிராது காதற்றோ ழி
யையநீபெரி தயர்த்தனையென்ற து.

(இ-ள்.) கருமை மிகாநின்ற கரியமிடற்றையுடைய அம்பலவனது கழற்கணணே பெருகாநின்ற மெய்யன்பையுடையவரைப் போல மிகநடுங்கிக் கைக்கண்ணே தழையை ஏந்தி, இதனோடுமோருடைக் கடமாவை வினவி, தங்கையில் வில்லின்றியே, இப்பெரியவர் பித்தழையாநின்றார், இஃதென்ன தீவினையோ! எ-று.

மா-கருமை. மாமிடறென்பது பண்புத்தொகையாய் இன்னதிதுவென்னுந் துணையாய் நிற்றலானும், மைத்தழையாநின்றவென்பது அக்கருமையது மிகுதியை உணர்த்திநிற்றலானும், கூறியதுகூறலாகாமையறிக அது "தாமரைமீமிசை,, எனவும், "குழிந்தாழ்ந்தகண்ணை,, எனவும், இத்தன்மையபிறவும் வருவனபோல. பொய்க்கழையாநிற்றலைப் பெண்பதற்கு பொய்யாநிற்றழையாநின்ற வென்னுமமையும். பித்தென்றது ஈண்டுப் பித்தாற்பிறந்த அழைப்பை. அழைப்பு-பொருள்புணராவோசை. (௫௨)

சிறப்பின்மைகூறிமறுத்தல்.

சிறப்பின்மைகூறிமறுத்தலென்பது- என்வருத்தத்திற்குக் கவலாநின்றனள் இவளாதலின் எனக்கிதுமுடியாமையில்லையென உட்கொண்டுநிற்ப, தோழி இக்குன்றிடத்து மாவுஞ் சுனையும் இவள்மடிவுக்கஞ்சி மலர்ந்தறியாவாதலான் ஈண்டில்லாதனவற்றை யாமணியிற் கண்டோர் ஐயுறுவரென மறுத்துக்கூறாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

அக்குமராவுமணி மணிக்கூத்தன்சிற்றம்பலமே *
யொக்குமிவளொளிருருவஞ்சிமஞ்சார்சிலம்பா *
கொக்குஞ்சுனையுந்துளிர்தளிருங்கொழும்போதுகளு *
மக்குன்றிலெப்போதுமலர்ந்தறியாதவியப்பினவே. (௫௩)

மார்தளிரு மலர்நீக்கமு ம்
வந்தவிப்பகலையிலையென்ற து.

(இ-ள்.) மஞ்சார்ந்த சிலம்பையுடையாய், அக்கையும் அரவையு மணியும் மாணிக்கப்போலுங் கூத்தனது சிற்றம்பலத்தையொக்கும் இவளது விளங்காநின்ற வடிவையஞ்சி மாக்களுஞ் சுனைகளும் துளிர்த்தளிர்களுங் கொழுவியபோதுகளும் இக்குன்றில் எக்

காலத்தும் விரிந்தறியாத தன்மையையுடைய, அதனால் நுண்ணிடையில்லாத இவற்றை யாமணியிற் கண்டோர் ஐயுறுவர். எ-று.

தளிர்மலர்ந்தறியாதவென்னுஞ் சினைவினை முதன் மேலேறியும், போதுமலர்ந்தறியாதவென்னும் இடத்துநிகழ்பொருளின் வினை இடத்தின்மேலேறியும் நின்றன. (௩௯)

இளமைகூறிமறுத்தல்.

இளமைகூறிமறுத்தலென்பது - அவளது வடிவுக்கன்றி மலர்ந்தறியாவென்றதல்லது மறுத்துக்கூறியவாறன்று சிறப்பின்மை கூறியவாறென உட்கொண்டு, சிறப்புடைத் தழை கொண்டுசெல்ல, அதுகண்டு, குழலும் முலையுங் குவியாத குதலைச்சொல்லிக்கு நீ சொல்லுகின்றகாரியம் சிறிதுமியையுடைத்தன்றென அவளதிளமை கூறி மறுத்துரையாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

உருகுதலைச்சென்றவுள்ளத்து மம்பலத்துமொளிபோ *
பெருகுதலைச்சென்றுநின்றோன் பெருந்துறைப் பிள்ளைகள்ளார்
முருகுதலைச்சென்றகூழைமுடியாமுலைபொடியா *
வொருகுதலைச்சின்மழலைக்கொன்றோ வையமுரைப்பதுவே. (௪௦)

முளையெயிற் றரி வை
விளைவிலளென்ற து.

(இ-ள்.) அன்பருடைய உருகுதலையடைந்த உள்ளத்தின்கண்ணும் அம்பலத்தின்கண்ணும் இரண்டிடத்தும்பொருந்திய ஒளிபெருகுதலையடைந்து நின்றவனது பெருந்துறைக்கணுள்ளாராகிய எம்பிள்ளையுடைய தேனூர்ந்த நறுநாற்றம் தங்கிய கூழைகள் முடிக்கப்படா, முலைகள் தோன்றா, ஒருகுதலையாகிய சின்மழலைமொழியாட்கு, ஐயனே, நீ சொல்லுகின்றவிது யாதாம்! சிறிதுமியையுடைத்தன்று. எ-று.

ஐயாய்-அசைநிலை. கள்ளார் கூழையெனவினையும். குதலைமை-விளங்காமை. மழலை-இளஞ்சொல். சின்மழலைத் திறத்தென நான்காவது ஏழாவதன்பொருட்கண் வந்ததெனினுமமையும். இவைநான்கற்கும் மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (௪௧)

மறைத்தமைகூறிநகைத்துரைத்தல்.

மறைத்தமைகூறிநகைத்துரைத்தலென்பது - இவளதிளமை கூறுகின்றது தழைவாங்குதற்பொருட்டன்றாகவேண்டும் அதுவன்றி

இந்நாளெல்லாமிதனை மறைத்து இப்பொழுது இவளிவனையென் றறியாமைகூறி மறைக்கவேண்டியதென்னை இனி யிவ்வொழுக் கம் இவளோடொழியவொழுகக்கடவேனென உட்கொண்டு நிற்பா ரீயென்னைமறைத்தகாரியம் இனி நினைக்கு முடியாதென அவளும் நகைத்துக்கூறா நிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

பண்டாலியலு மிலைவளர் பாலகன் பார்கிழித்துத் *
தொண்டாலியலுஞ் சுடர்க்கழ லோன்றொல்லைத் தில்லையின்வாய் *
வண்டாலியலும் வளர்பூந் துறைவ மறைப்பினெல்லைக் *
கண்டாலியலுங் கடனில்லை கொல்லோ கருதியதே. (௱௫)

என்னை மறைத்தபி னென்னணி யதரிதெ னை
நன்னுதற் றோழி நகைசெய்த து.

(இ-ள்.) முற்காலத்து ஆலின்கணுளதாம் இலையின்கட்டுயின்ற பாலகனாகிய மாயோன் நிலத்தைக்கிழித்துக் காணாமையிற் பின் றொண்டாலெய்தப்படுஞ் சுடர்க்கழலையுடையானது பழையதாகிய தில்லைவாய்ப் பண்டாகிய வண்டுகள் ஆலிப்பொடு ஒரிசைகளும் மிக்க பூக்களையுடைய துறையையுடையாய், ஆராய்ந்தால் எல்லை மறைப்பின் நீ கருதியது முடியுமுறைமை யில்லைபோலும். எ-று.

பண்டு தொண்டாலியலு மெனவும், இலைவளைப்புற்றுறைவெ னவுமியையும். இல்லைக்கட் பிறவென்றுமையும். மெய்ப்பா டு- அச்சஞ் சார்ந்த நகை. புலவர் நகுதலாமென்றுணர்ந்தின தென உணர்ந்த தோன்றுதலாமென முடிக்குமென நீங்க ஆரா கூறுவது-பயன். (௱௫)

நகைகண்டு மகிழ்தல்.

நகைகண்டு மகிழ்தலென்பது - இவள் தன்னை மறைத்தால் முடி யாதென்றது மறையாதொழிந்தால் முடியுமென்றாளெனத் த லைமகன் உட்கொண்டு நின்று, உன்னுடைய சதுரப்பாட்டைச்சே ர்ந்த மெல்லென்ற நோக்கமன்றோ எனக்குச் சிறந்த துணையல் லது வேறு துணையுண்டோவென அவளது நகை கண்டு மகிழ்ந்து கூறா நிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

மத்தகஞ்சேர் தனிநோக்கினன் வாக்கிறந் தூறமுதே *
யொத்தகஞ்சேர்ந்தென்னை யுய்யநின் றோன்றில்லை யொத்திலங்கு *
முத்தகஞ்சேர் மென்னகைப்பெருந் தோளி முகமதியின் *
வித்தகஞ்சேர் மெல்லென் னோக்கமன் றேயெய்வி ழுத்துணையே. ( )

இவ்வளைத்தோழி மென்வளைகள் ஞ
வல்லைக்கதிர்வேல் அண்ணலுலாந்த ஆ.

(இ-ள்.) நெற்றியைச்சேர்ந்த தனிக்கண்ணையுடையான், தொல் லைவைக் கடந்து உடுமழைதலையொத்து மனத்தைச்சேர்ந்து என்னையுப்பநின்றவன், அவனது தில்லையையொத்திலங்கும் மூத் துப்போலும் எயிறுகளுள்ளடங்கிய மூரன்மூறுவலையுடைய பெ ருந்தோளியது முகமாகிய மதியின்கணுண்டாகிய சதுரப்பாட் டைச்சேர்ந்த மெல்லென்ற நோக்கமன்றோ எனது சிறந்ததுணை, அதனால் ஆற்றத்தகும். எ-று.

வாக்கிறந்தென்பதூஉம், அமுதொத்தென்பதூஉம், அகஞ் சேர்ந்தென்பதேழையும். உய்யநின்றோனென்னுஞ் சொற் கள் உய்வித்தோனென்னும் பொருளவாய், ஒருசெய்விர்மைப் பட்டு இரண்டாவதற்கு முடிபாயின. இலங்குமுகமதியெனவிறை யும். மறுத்தனாயினும் நங்கண் மலர்ந்தமுகத்தளென்னுங்கருத் தான் இலங்குமுகமதியினென்றான். உள்ளக்குறிப்பை நுண்ணிதி ன் விளக்கலின், வித்தகஞ்சேர்மெல்லனோக்கமென்றான். உள்ள க்குறிப்பென்றவாறென்னை, முன்னர்ச் சின்மழலைக்கென்றோயை ாக்காவதென்று இவையெனை மறுத்தவிடத்து இந்நாவெல்லாமை மெவையமுக்க இப்பொழுது இவளியையென்று இவையைனை மறுத்தான் இவ்வொழுக்கம் இவி இவளை யொழிய வொழுகக்கட வேனன்று நல்லகள் தன்மனத்திற் குறித்தான் அக்குறிப்பைத் தோழி அறிந்து கூறினமையின் வித்தகஞ்சேர் மெல்லெனோக்க மன்றோ எனக்குச் சிறந்ததுணை பிறிதில்லையெனத் தனதாற்றாமை தோன்றக் கூறினான். மெய்ப்பாடு-உவகை. பயன்- ஆற்றாமைநீங் குதல். (௯௩)

அறியாள்போன்றுநினைவுகேட்டல்.

அறியாள்போன்றுநினைவுகேட்டலென்பது - தலைமகனது மனி ழ்ச்சிகண்டு இவன் வாடாமற்றனவாய்குவேமெனை உட்கொண்டு, ஈண்டுடைய தோழியர் கண்ணிறந்தாருளர் அவருள் நின்னுடை ய நினைவு யார்கண்ணதோவெனத்தானறியாதாள்போன்று அவனி னைவு கேளாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

விண்ணிறந்தார்நிலம்விண்டவனென்றுமிக்காரிருவர் ❋
கண்ணிறந்தார்தில்லையம்பலத்தார்கழுக்குன்றின்நின்று ❋
தண்ணறுந்தாதிவர்சந்தனச்சோலைப்பந்தாடுகின்ற ❋
பெண்ணிறந்தாரவர்பார்கண்ணதோமன்னநின்னருளே. (௯௪)

வேந்தன்சொன்ன மாந்தளிர்மேனி யை
வெறியார்கோதை யறிந்தயனென்ற து.

(இ-ள்.) வினையைக்கடந்தவர் தில்லைத்தொழுந்தவரொன்றுசொல் லப்படும் பெரியோரிருவருடைய கண்ணைக்கடந்தார், தில்லையம் பலத்தின்கண்ணார், அவரது கழுக்குன்றிற்கணின்று தன்மணிவாகி ய நறிய தாது பரந்த சந்தனச்சோலையிடத்துப் பந்தாடுகின்றார் இறப்பப்பலர், மன்னனே, நினதருள் அவருள் யார்கண்ணதோ? கூறுவாயாக. எ-று.

விண்டவரென்பதற்கு முன்றுரைத்தாங்குரைக்க. அன்னோர்க்கு அரியராயினும் எம்மனோர்க்கு எளியரென்னுங்கருத்தால் தில்லை யம்பலத்தாரென்றார். சோலைக்கணின்றென்று கூட்டுறு மமையு ம். எல்லைகடந்தாரென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு- மருட் கையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் அறிய வென்றாக என்றுரை இன்றோர்கள் அறிவித்தால் இவ ள் முடிக்குமென நினைந்து கூறுவானென்பது -பயன். (௧௭)

அவயவங்கூறல்.

அவயவங்கூறலென்பது-இன்னாம் அவரோ யிவள் அறிந்திலள் அறிந்தாளாயிற் றன்னைமறைவாள்போலவுட்புகாமல்நிற்க, என் றனக்குக்காட்டப்பட்டானுக்கு அவயவம் இவையெனத் தோழிக்குத் தலைமகன் அவளுடைய அவயவங்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

குவவின கொங்கை குரும்பை குழல்கொன்றை கொவ்வைசெவ்வாய் *
கவவின வாணகை வெண்முத்தம் கண்மலர் செங்கழுநீர் *
தவவிற லோன்புலியூர்ப் பொழிற்சிற்றம் பலமனையாட் *
குவவின நாண்மதி போன்றொளி ராநின்ற தொளிமுகமே. (௧௮)

அவயவங்கூறு க்
கிளவியிதை யறிந்த து.

(இ-ள்.) விரதங்காரான் வருந்தாமற் றவத்தொழிலை நீக்கி அன்ப ர்க்கு இன்பமுறுமெறிபருளியவனது தாழ்ந்தபொழிலையுடைய சி ற்றம்பலத்தையொப்பாட்குக் குவிந்தகொங்கைகள் குரும்பையை யொக்கும், குழல் கொன்றைப்பழத்தை யொக்கும், செய்யவாய் கொவ்வைக்கனியையொக்கும், அதனகத்திட்டப்பட்ட வாணகையை வெ ண்முத்தத்தையொக்கும், மைம்மலர்கள் செங்கழுநீரையொக்கும், ஒளி முகம் உவாவின்கண்ணதாகிய செவ்விமதியம்போன்றொளிராநின்ற து. எ-று.

தவவினைதீர்ப்பவனென்பதற்கு மிகவும் வினைகளைத் தீர்ப்பவ னெனினுமமையும். உவவினைநாண்மதியென்றது "காலகுருகு" என்பதுபோலப் பன்மையொருமைமயக்கம். எப்பொழுதுந் தன்னுள்ளத்திடையறாது விளங்குதலின், ஒளிர்கின்றனை நிகழ்காலத்தாற்கூறினான். உவவினைமதி-பலகலைகள்கூடி நிறைந்த தன்மையையுடைய மதி. நாண்மதி-உவாவான நாளின்மதி. (௯அ)

கண்ணயப்புரைத்தல்.

கண்ணயப்புரைத்தலென்பது - அவயவங்கூறியவழிக் கூறியும் அமையாது, தனக்கு அவ்வுறுப்புக் காட்டினமை நினைந்து பின்னுங் கண்ணயப்புக் கூறுகின்றது. அதற்குச் செய்யுள்.

ஈசற்கியான்வைத்தவன்பினகன்றவன்வாங்கியவென் *
பாசத்திற்காரென்றவன்றில்லையினொளிபோன்றவன்றோள் *
பூசுதிருநீறெனவெளுத்தாங்கவன்பூங்கழல்யாம் *
பேசுந்திருவார்த்தையிற்பெருநீளம்பெருங்கண்களே. (௯௯)

கண்ணிணை பிறழ்வ ன
வண்ணை முகைத்த து.

(இ-ள்) ஈசனிடத்து யான் வைத்த அன்புபோல அகன்று, அவனால் வாங்கப்பட்ட எனது பாசம்போலக் கறுத்து, அவனது தில்லையினொளியையொத்து, அவன் றோள்பூசாநின்ற திருநீறுபோல வெளுத்து, அவனுடைய பூம்போதுபோலச் சிவந்து, யாம் பேசுந் திருவார்த்தைபோல மிகவு நெடியவாயிருக்கும் என்னாற் காணப்பட்டவனுடைய பெரிய கண்கள். எ-று.

அன்பினகன்றென்பதற்குப் பிறிதுரைப்பாருமுளர். தில்லையினொளிபோறல் - தில்லையினொளிபோலுங் [illegible] ஆகாயமிறைவனுடைய உவமையாம். பூசுந்திருநீறு [illegible] வெளுத்தென்றும், பேசுந்திருவார்த்தை [illegible] யாயிருந்தாற்போலப் பெருநீளமாமென்றும் [illegible] சிலசொல் வருவித்துரைப்பினும் அமையும். பெருநீளமென ஒருசொல் வருவித்தது தொழிற்பட வுரைக்க. [illegible] டப்பட்டாளாகலானும், [illegible] பெருக விளைவுடையனவாகலானும், [illegible] ஆமையாது, பின்னுமிவ்வாறுகூறினான். [illegible] வயான் உவமங்கூறுது இத்தன்மைத்து [illegible] வடிவது எற்றிற்கெனின், அவை கண்ணிற்கிலக்கணமாகக் காட்டுபவாகும். என்னை இலக்கணமாமாறு? "கண்ணிறமைந்து [illegible]

இனப்பிச், வெண்மை கருமை செம்மை யகல, நீள மொளியென திரந்த ஹவர் புலவர்.,, ஆயின் இதனுட் செய்மை கண்டிலேமெ னோபார்க்குச் செம்மையுங் கூறிற்று. அவன்றேளிற்பூசத் திருநீறெ ன்றதனு [illegible] வெப்புஞ் சொல்லியதாயிற்று. அது செய்யமையாற் றே ன்றும் வரியென்ன நிக. யாம்பேசத்திருவார்த்தையென்றது யா. மென்ற வெண்ணெலிக், திருவார்த்தை பேசுமன்பர் பலராகலா ன் யாமென்று பலராகக்கூறினர். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பா டு- உவகையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன்- ஐயமறுத்தல். (௱௰௫)

குறையெதிர்தல்

குறையெதிர்தலென்பது- தன்னையக் குறைப்பக்கேட்ட தோழி [illegible] நீ செய்கவென [illegible] [illegible] [illegible].

பேரா [illegible] குன்றிலுசமைபெருமைக் *
[illegible] *
[illegible] *
பொலப்பிறைசமைத்துடன் [illegible] குழலே. (௱௰௬)

அகன்றுழிடக் [illegible] கண்டு
குறைப்பெதிர்ந்து கைபுறையெதிர்ந்தது.

(இ-ள்.) [illegible] தோலாக் கரியை நீ வென்ற [illegible] யான் [illegible] [illegible] [illegible] இயல் [illegible] [illegible] ஐயனே, மாலர்க் [illegible] மலர் போலுங் [illegible] கொய்தழையைப் [illegible] [illegible].

உரை [illegible] [illegible] எதிர்மறை. [illegible] [illegible] [illegible], என்றது [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] வாக்குவதன் [illegible] கருத்து. எம [illegible] [illegible] அது [illegible] கூடி வாங்குவ [illegible] வாங்குதற் குடிப்பிறப்புக்குப் பழிவரு [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] உரைக்கவேண்டி [illegible], [illegible] [illegible] செய்யாதிருத்தி [illegible]

மகன்கூறியவழி, நீ செய்ததற்குக் கைம்மாறு செய்யவேண்டுமா
தலின் இற்பழியாங்குற்றம் இதற்குளவாயினல்லது இதனையேயே
மென்று கூறினாளாகவுரைக்க என்றது-இற்பழியாங்குற்றம் இதற்
குளவாகலான் எற்றென்றால் நீ செய்தவுதவியைப்பற்றி, அவலத்
லேமென்றவாறெனவுரிக கோலாற்பிரசமென்பதுபாடமாயின்,
கோலிடத்துப்பிரசம் - என்றது - கோற்றேன். இது, சுவைமிகு
தியுடைமைகூறியவாறெனவுரைக்க. தொலாகநெமெனஃறது முதலா
யின நிகழ்ச்சி செய்யுளின்கட் கண்டிலேமென்பார்க்கு இயற்கை
ப்புணர்ச்சிப்புநீக்கத்தின்கண் நிகழ்ந்தனவெனவுரைக்க. அமிழ்தியு
ம்படைத்தமொழி வருத்தனையென்பனவற்றுளுமிதி. அறம்-
அவர்க்குருத்திறக்கசறல். மெய்ப்பாடு-அச்சத்தைச்சார்ந்தபெருமித
ம். பயன்-குறைநேர்தல். (௱௰)

குறிப்பறிதல்.

குறிப்பறிதலென்பது - தலைமகன் மாட்டுத் தழை யெதிர்ந்த
தோழி யவனுக்குத் தெற்றெனக் கூறாளாயின் இவள் மறுக்கவு
ங்கூடுமெனவுட் கொண்டு, இந்நாள்காறுந் தழையேலாமைக்குத்
தக்க பொய்சொல்லி மறுத்தேன் இன்று அவனது நோக்கங்கண்
டபின் பொய் சொல்லுநெறி அறிந்திலேன் இனியவனுக்குச் சொ
ல்லுமாறென்னோ வெனத் தழைபற்றியதற்குத் தலைமகளது குறி
ப்பறியாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

கழைநாடன் றொன்றுகளிபுரி யானைபன் றூண்காக்கிற் *
றழைகாண்டலும் பொய்த்தழைப்பதுங்காண்பதனிற் றப்பலத்தா *
னழைகாண்டலும் பொய்யுமென்னீ றேக்கின்மென் னோக்கங்கண்டா *
லிழைகாண்பனை முலையாயறி யேன்சொலு மீடவற்கே. (௱௰௧)

தழையெதிரா தொழிவதற்கோர்
சொல்லறிந்திலேனெனப் பல்வளைக் குரைத்தது.

(இ-ள்.) குன்று சேர்கலைக் காண்டலும் வெருளாத களியானையை
யொப்பானுடைய கையிற் றழையைக்காண்டலும் அப்பொழுது
சொல்லதற்குப் பொய்யை முன் பெருகக் காணேனேன், அப்பலத்
தானுடைய கையிற் றழை மாலைக்காண்டலும் நினைவுடைய மெ
ல்லிய நோக்கத்தையுடையாய், அம்மன்னனுடைய புண்கேணுக்கத்
தைக் கண்டால இழை விரும்பிக் காணப்படும பெரியமுலையையு
டையாய், இன்று அவற்குப் பொய்சொல்லுநெறி யறிகின்றிலே
ன், இனி யாது செய்வாய்! எ-று.

குன்று சேரவனத்தப்பிடியானை களிவனத்தாயினுற்போலக் க

மறுவார் சொல்வயத்தனன்றி வேட்கைவயத்தனாபினனென்பது போதரக் கழைதாண்டலுஞ் சுளியுங்களியானை புல்ருமென்றார். கண்டுக்கழறுவாரென்றது தோழிதன்னை. உகோவது கையுறைபல வற்றையும் ஆகாவென்று தான் மறுத்ததனைநோக்கி. தலைமகளை மூ நங்கோடற்கு இழைநாண்டணைமூலபாவெனப் பின்னும் எதிர்மு கமாகின்றான். குழை யெதிர்ந்தாளாயினும் தலைமகளது குறிப்பறி யாமையின், அவனைக் கண்டிலள்போலக் கண்டாளெனவெதிர்கால த்தாற்கூறினாள். இதனை முகம்புகவுரைத்தலென்றும் குறிப்பறிதலென்றுமொழுப். (௱௰௧)

குறிப்பறிந்துகூறல்.

குறிப்பறிந்துகூறலென்பது-குறிப்பறிந்து முகங்கண்டு, அது வழியாகநின்று, யானை கடிந்த பெருந்தகையார் கையிற்றழையுந் துவளத்தகுமோ அது துவளாமல் யாம் அவரது குறைமுடிக்க வேண்டாமோவெனத் தோழி நயப்பக் கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய் யுள்.

வளைத்தநீற வியுஞ் சடைந்தோளண்ணறன்றெருபா
லவளைச் சேறு மகறைந்திசில்லியானன் றுரித்ததன்ன
வளைத்தயானை கடிந்தார்காதகண்ணேர்கழையுந்
துவளத்தகுவதோ கரும்பார்சுழற்றாமொழியே. (௱௰௨)

ஏழைப்பக் கிருக்க   கழை
மொழியெயல் லொத்த   து.

(இ-ள்.) கரும்பார்ந்த குழலையுடைய தூமொழியாய், வெண் மையையுடைய நீறு பூசப்பட்ட பெரிய தோள்களையுடைய அ ண்ணல், ஒருபாகத்திருந்த அவட்கு ஒத்ததலையமாய் ம கிழும் பார்ப்பதியெனப் பார்ப்பதாய், வேல் அன்றுரித்த யானையைப்போகவும் வைத்தது பயமுடைய யானையை நடுவேல் வாராமற் கடிந்த பெருமை யுடையவாகிய கையிலிருக்குந் தழையும் வாடத்தகுமன்றே! தகா. து.

தவளநீறு வளைத்தயானையெயன்டன பண்பொருமைய க்கம். சிவகதத்துவகதனின்றுஞ் சக்தித்தத்துவந் தோன்றலின் அவ ளை தனது மெய்ப்பாற், சிவத்தத்துவத்தினின்றுஞ் சதாசிவதத்துவந்தோ ன்றலின் மகளாயுமாம், கூறினார். "இம வான்மகட்குத் தன்னுடை க் கேள்வன் மகன் தகப்பன்" என்பதூஉம் அப்பொருளை மேல் வந்தது. வளைத்தயானையென்பதனால் தான்விரும்பநீக்கனா மூண்டு வளர்த்த யானையெனப்படுவதூஉம் கூறப்பட்டதாம். அது ஓ ருவாற்கட்டப்பட்டுப் பிடிபட்டதன்றாகலான், அதனை வெல்லவதரி

து அப்படிப்பட்ட யானையையும் வென்றவர், அங்ஙனம் யானைக
டிந்த பேருதவியுரைக்கையனவுந் தெளிதற்குத் தகுவதலவோ வென்றதனா
ல், அவருள்ளமுந் தெளிமாற் குறைமுடிக்கவேண்டுமென்பது
குறிப்பாற்கூறினாள். உட்கை-சிறப்புடைமை. எனைத்துணைத்தகைதேன
வினையபுப். இவ்விரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு அழுகையைச்சார்ந்
த பெருமிதம். பயன்-குறைநயப்பித்தல். (௱௰௨)

வருத்துனைத்தல்.

வருத்துனைத்தலென்பது-உதவிகூறவும் பெருநாணினளாதலி
ன் குறை வாங்கமாட்டாதிருப்ப, அதுகுறிப்பறிந்து, இருவகையா
லும் நமக்குப்பழியேயாம் அதுகிடக்க நாக்குச வி செய்தாற்கு
நாமுமுதவிசெய்யமாறென்றென்னவெனத் தலைமகள் குறையேற்கு
மாறு வருத்துக்கூறுநிற்றல் அதற்குச் செய்யுள்.

ஏறும்பழிதழையேற்பின் மற்றேலாவிடின் மடன்மா *
வேறுமவனிடபங்கொடியேற்றிவந்தம்பலத்து *
ளேறுமரன்மன்னுமீங்கோய்மலைநம்பிருப்புனங்காய்ந் *
தேறுமலைதொலைத்தாற்கென்னையாஞ்செய்வதேந்திழையே. ()

கடிதலைழைகொணர்ந்த காதற்றோழி
மடக்கொடியாதற்கு வருத்துனைந்தது.

(இ-ள்.) ஏந்திழாய், தழையையேற்பின் காமமொருநட்புச்
செய்தாளென்று பிறரிடத்து நமக்குப்பழியேயாம், அதனையேலா
தொழியின் மற்றொருபாயமில்லையென்று அவன் மடலாகிய மா
வையேறும். சடைவடிவாகிய இடபத்தைக் கொடியின்கண்வைத்
து நமது பிறவித்துன்பத்தை நீக்க ஒருப்பட்டுவந்து அம்பலத்
தின்கணேறும் அரன்றங்கும் ஈங்கோய்மலையின் நமதுபெரியபு
னத்தையழித்து நம்மைநோக்கி வந்தேறும் மலைபோலும் யானை
யைத்தொலைத்தற்கு யாஞ்செய்வதென்னோ! அதனை யானறிகி
ன்றிலேன். எ-று.

பற்று-விசைமாற்று. மடன்மாவேறுமவனென்று தழையேலா
விடினும் பழியேயாமென்பது படக்கூறினமையானும், ஏறுமலை
தொலைத்தாற்கென அவன்செய்த உதவிகூறினமையானும், தழை
யேற்பதே கருமமென்பது படக்கூறினாள். அன்றியுந் தழை
யேற்றால் நமக்குறும்பழியை அறத்தொடுநிலைமுதலாயினகொ
ண்டு தீர்க்கலாமென்றும், ஏலாவிடின் அவன் மடன்மாவையேறு
தலால் வரும்பழி ஒன்றானுந் தீர்க்கமுடியாதென்றும், கூறியவா

றாயிற்று. வருத்துரைத்தல்-தழையேற்றலே தகுமமென்று கூறு படுத்துச்சொல்லுதல். (௫௰௧)

தழையேற்பித்தல்.

தழையேற்பித்தலென்பது - தழையேலாதொழியினும் பழி யேறுமாயிற் றழையேற்பதே காரியமென உட்கொண்டுநிற்ப, அக்குறிப்பறிந்து, இத்தழை நமக்கெளியதொன்றன்று இதனை யேற்றுக்கொள்வாயாகவெனத் தோழி தலைமகளைத் தழையேற்பி யாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

தெவ்வரைமெய்யெரிகாய்சிலையாண்டென்னையாண்டுகொண்ட *
செவ்வரைமேனியன் சிற்றம்பலவன்செழுங்கயிலை *
யவ்வரைமேலன்றியில்லைகண்டாயுள்ளவாறருளா *
லிவ்வரையேற்சிலம்பன்னெளிதிற்றந்தவீர்ந்தழையே. (௫௰௨)

கருங்குழற்பேதைக் கரும்பெறற்றோழி
இருந்தழைகொள்கென விருப்பிற்கொடுத்தது.

(இ-ள்.) நம்மாட்டுண்டாகிய அருளான் இம்மலைக்கட் சிலம்ப னெளிதாகக்கொணர்ந்து தந்த வாடாத இத்தழை யெளிய வல்ல யாகிய அம்மலையிடத்தல்லது பிறிதோரிடத்தில்லை, இதனைக் கொள்வாயாக. என்று உள்ளவாறென்பது-யான்கூறிய இது மெய்ம்மை யென்றவாறு. பகைவரை மெய்யெரித்த வலியவாகிய காய்சிலையைப் பணிகொண்டு பின் என்னை யடிமையாகக்கொண்ட செவ்வரைபோலுந் திருமேனியையுடையனாகிய சிற்றம்பலவனது செழுங்கயிலையெனக்கூட்டுக.

மெய்யெரியென்பன ஒருசொல்லாய்த் தெவ்வரையென்னும் இரண்டாவதற்கு முடிபாயின. மெய்யெரித்த காய்சிலை மெய்யெரி காய்சிலையென வினைத்தொகையாயிற்று. காய்சிலை- சாதியடை. ஐகாரத்தை அசைநிலையாக்கித் தெவ்வர்மெய்யெரித்தற்குக் காரணமாஞ்சிலையெனினுமமையும். வலியனவற்றை யடிமைக்கொண்டு பின்றுபின் என்னையாண்டானென்பது போதர, காய்சிலையாண்டென்னையாண்டுகொண்டவென்றார். என்னைத் தனக்கடிமைகொள்ளுதலை காரணமாகப் பிறிதொன்றின் மேலிட்டுக்கலைவளைத்தான் என்னொன்றைவளைத்தல் காரணமாக அல்லது தனக்கொரு பகையுடைமைச் செய்ததன்றுபோலும் என்பதுகருத்து. "வில்லை மெய்கணியாக்கும் விச்சைகொண் டென்னை நின்கழற் கன்பனாக்கினாய்" என்பதுமது. சைலத்தழையை எளிதிற்றந்தானென்ற

றான் வரைவு வேண்டியவழித் தமர் மறுப்பின் வரைந்துகொள்ளுநர் தாளாண்மையுடையனென்பது கூறினளாம். கண்டாயென்பது முன்னிலையசைச்சொல். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-கையுறையேற்பித்தல். (௱௰௪)

தழைவிருப்புரைத்தல்.

தழைவிருப்புரைத்தலென்பது-தலைமகளைத் தழையேற்பித்துத் தலைமகனுழைச்சென்று, நீதந்த தழையை யான்சென்று கொடுத்தேன் அதுகொண்டு அவள் செய்தது சொல்லிற் பெருகுமெனத் தலைமகளது விருப்பங் கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பாசத்தளையறுத் தாண்டுகொண் டோன்றில்லையம்பலஞ்சூழ் *
தேசத்தனசெம்மணிநத்தனசென்றியான்கொடுத்தேன் *
பேசிற்பெருகுஞ்சுருங்குமருங்குல்பெயர்ந்தரைத்துப் *
பூசிற்றிலளன்றிச்செய்யாதனவில்லைபூந்தழையே. (௱௰௫)

விருப்பவ டோழி
பொருப்பற் குரைத்தது.

(இ-ள்.) பாசமாகிய தளையிற்பட்டுக் கிடப்ப அத்தளையையறுத்துத் தனக்குக் குற்றேவல்செய்ய என்னையடிமைகொண்டவனது தில்லையம்பலத்தைச் சூழ்ந்த தேசத்தின்கணுள்ளன, அச்சிறப்பையுடைய, செம்மணி, நின்னாற்றரப்பட்டன, அவற்றைச்சென்று யான் கொடுத்தேன், கொடுப்ப, ஆண்டு நிகழ்ந்தனவற்றைச் சொல்லுமவுரையிற் பெருகும், சுருங்கிய மருங்குலையுடையாள் அப்பூந்தழையை அரைத்துத் தன்மேனியெங்கும் பூசிற்றிலளல்லது பெயர்த்துச்செய்யாதனவில்லை. எ-று.

என்றது-இவை வாடுமென்று கருதாது அரைத்துப்பூசினாற்போலத் தன்மேனி முழுதும் படுத்தாள். எ-று. பெயர்த்தென்பது பெயர்ந்தெனத் திரிந்துநின்றது. பிசைந்தரைத்தென்று பாடமோதுவாருமுளர். மெய்ப்பாடு-உவகை. பயன்-தலைமகனை யாற்றுவித்தல். (௱௰௬)

சேட்படைமுற்றிற்று.

பகற்குறி.

பகற்குறியென்பது-தலைமகளைத் தழையேற்பித்ததோழி தலைமகனுடன் அவளைப் பகற்குறிக்கட் டலைப்பெய்வியாநிற்றல்.

அதுவருமாறு,—சூத்திரம். குறியிடங் கூறலாடிடம் படர்தல், குறியிடைச் சேறலிடத்துய்த்து நீங்கல், உவந்துரைத்தலொடு

மருங்கணை தல்லே, பறிவறி வித்த லவனுண் மகிழ்ந்த, லாயத் துய்த்த கிறழிவந்து கூட, லாடிடம் புகுத றனிகண் டுரைத்த, றடமென் முலையாள் பருவங் கூறி, வரவு விலக்கல் வரைவுடம் படாது, மிகுத்து ரைத்த லெய்ம்மை யுரைத்தல், வருத்தங் கூறுதல் [illegible], பிற்செறி வறிவித்த றமரினை யுரைத்தல், [illegible] கோள் கூறல், [illegible] கூற, லெதிலார் தம்முரை கூற லவனொரு [illegible] பொன்று கினையுயிர் வுரைத்தல், பகல்வரல் விலக்கல் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

([illegible]) [illegible] [illegible] [illegible]

குறியிடங்கூறல்.

குறியிட [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] குறியிடங்கூறுதல் [illegible]

[illegible] [illegible] *

[illegible] [illegible] *

றேனுழைநாகமலர்ந்துதிகழ்பளிங்கான்மதியோன் *
கானுழைவாழ்வுபெற்றாங்கெழில்காட்டுமொர்கார்ப்பொழிலே.

வாடிடத்தண்ணல் வண்டழையெதிர்ந்தவ ள்
ஆடிடத்தின்னியல் பறியவுரைத்த து.

(இ-ள். ஒரு கரியபொழில், புறமெங்குங் கதிரோன்றான் செ ன்று நுழைபாதவிருளாய், நடுவண் வளவிய வான்மீன் போலத் தேன்கள் நுழையும் நாகப்பூ மலர்ந்து, திகழும் பளிங்காற் றிங்க ட்கடவுள் வானிடத்துவாழ்வையொழிந்து கானிடத்து வாழ்தலைப் பெற்றாற்போலத் தனதெழிலைப் புலப்படுத்தும். எ-று. இருட்கு அப்பாலாகிய வானிடத்துண்டாகிய ஒளி, இவ்வண்ணஞ் சேயதாயினும் அணியதாய் அம்பலத்தின்கணுளதாகிய அரன், அவனது மலையென்று கூசினாற்போல வெய்யவன் நுழையாதெனக் கூட்டுக.

“அண்டமாரிருளூடு கடந்தும்ப-ருண்டு போலுமோரொண் சுடர்,, என்பதூஉம் அப்பொருண்மேல் வந்தது. வட்கியெய்யது னும் முடிப் பற்பறியுண்டாதல் விளங்கும். வானுழைவாளம்ப தற்கு கற்பவிறுதிக்கண் தோன்றிய முறையாமை வானின் செல் றெரிக்குஞ் ஒளியென்றுரைப்பாருமுளர். புறம் இருளாயெனவு ப், நாகமலர்ந்தெனவும், சினைவினை முதன்மேலேறி நின்றன. புற ம் இருளாயென்பது இடத்து நிகழ்பொருளின்வினை இடத்தின் மேலேறி நின்றது. இது குறிப்பெச்சமாதலான், ஆண்டு வாவென்பது கருத்து. மெய்ப்பாடு-உவகை. பயன்-குறியிடமுணர்த்துதல்.

ஆடிடப்படர்தல்.

ஆடிடப்படர்தலென்பது - தலைமகனுக்குக் குறியிடங் கூறின தோழி யாம் புனத்தின்கட்போய் ஊசலாடி அருவியேற்று விளையாடுவேம் போதுவாயாகவெனத் தலைமகளை யாயத்தொடுங் கொண்டுசென்று ஆடிடம் படராநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

புயல்வளரூசன்முன்னாடிப்பொன்னேபின்னைப்போய்ப்பொலியு
மயல்வளர்குன்றினின்றேற்றருவித்திருவுருவிற் *
கயல்வளர்வாட்கண்ணிபோதருகாதரந்தீர்த்தருளுந் *
தயல்வளர்மேனியனம்பலத்தான்வரைத்தண்புனத்தே. (௱௰௭)

வண்டழையெதிர்ந்த வொண்டொடிப்பாங் கி
நீடமைத்தோளியொடாடிடம்படர்ந் து.

(இ-ள். பொன்னே, பிறவி காரணமாக வருமச்சத்தை நீக்கி அ

ருள்செய்யுந் தையல் தங்குந்திருமேனியை யுடையவனாகிய அம்பலத்தானது மலையிற் குளிர்ந்த புனத்தின்கட் புயல் தங்குஞ்சோலை முன்றாடி, பின்போய், அதற்கயலாகிய பொலியும் உயர்ந்த குன்றின்கணின்று அருவியை எந்போம், திருப்போலும் உருவினையும் கயல்போலும் வாட்கண்ணினையுமுடையாய், நீ போதுவாயாக. எ-று.

உயர்ந்தவரைமரத்திற் றொடுத்தலாற், புயல்வளருசலென்றான். வளர்கண்ணெனவியையும். நம்பி வளரென்பது உவமையுருபு. வரன்- உவமை. ஒளியெனினுமமையும். தன்புனத்துப் போதருகென இயைபினுமமையும். மெய்ப்பாடு- பெருமிதம், உவகையுமாம். பயன்- குறியிடத்துப்போதருதல். (௱௰௭)

குறியிடத்துக்கொண்டுசேறல்.

குறியிடத்துக்கொண்டுசேறலென்பது- ஆடிடம்படர்ந்த தோழி தலைமகனுக்குத் தான்சொன்ன குறியிடத்து இவளைக்கொண்டு சென்றாய்க்கும்பொழுது, ஆயத்தாரைத் தம்மிடத்தினின்று நீக்க வேண்டுதலின் இனையாத்தல் முதலாகிய விளையாட்டுக்களைத் தான் கூறவே அவ்வவ்விளையாட்டிற்குரியார் தலைமகள் அவ்வவ்விடங்களின்மேல் வருவரென்று கருதித் தோழி சொன்னவகையே அவ்வவ் விளையாட்டிலிருப்பினும் எல்லாரும் பிரிவர் அவ்வகை ஆயவெள்ளத்தைப் பிரிவித்து, தமியளாய் நின்ற தலைமகளையுங்கொண்டு, யாமும்போய் மயிலாடல்காண்பேமென அக்குறியிடத்துச் செல்லாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தினைவளங்காத்துச் சிலம்பெதிர்கூஉய்ச் சிற்றின்முற்றிழைத்துச் *
சுனைவளம்பாய்ந்து துணைமலர்கொய்து தொழுதெழுவார் *
வினைவளநீறெழநீறணியம்பலவன்றன் வெற்பிற் *
புனைவளர்கொம்பரன்னாய் அன்னகாண்டும் புனமயிலே. (௱௰௮)

அணிவளராடிடத் தாயவெள் ள
மணிவளர்கொங்கையை மருங்ககன்ற து.

(இ-ள்.) தொழாநின்று துயிலெழுவாருடைய வினையினது பெருக்கம் பொடியாகத் தன்றிருமேனிக்கண் நீற்றையணியும் அம்பலவனது வெற்பிற் கைபுனையப்பட்ட வளர்கொம்பையொப்பாய், தினையாகிய வளத்தைக் காத்து, சிலம்பிற் கெதிரழைத்து, சிற்றிலைமிகவுமிழைத்து, சுனைப்புனலிற் பாய்ந்து ஒத்தமலர்களைக்கொய்து, அத்தன்மையவாகிய புனமயிலைக் காண்பம் யாம் எ-று.

மலைக்கு வளமாதலேநோக்கித் தினைவளமென்றான். தினையினது மிகுதியெனினுமமையும். தொழுதெழுவாரென்றது துயிலெழுக்

காலத்தல்லது முன்னுணர்வின்மையான் உணர்வுள்ள காலத்து மறவாது நினைவார். எ-று. நீறணிந்தகோலம் நெஞ்சம் பிணிக்குமெழிலுடைமையான் அக்கோலந் தொழுதெழுவாருள்ளத்து நீங்காது நிற்றலான் ஆண்டுள்ளவினை நீறுமென்னுங் கருத்தான், வினைவளநீறெழ நீறணியம்பலவனென்றார். புதல்வனது பிணிக்குந் தாய் மருத்துண்டாற்போலத் தொழுதெழுவார் வினைக்குத் தானீறணிந்தானென்பாருமுளர். வெற்பினென்புழி வெற்பைத் தினைகாத்தல் முதலாகிய தொழிற்கு இடமாகவுரைப்பினுமமையும் அத்தன்மையவாகிய மயிலென்றது பொருளதிகாரத்திற்கூறப்பட்ட தலைமகள் தான் றமியளாய் நின்று கண்டமயிலை. இயற்கைப்புணர்ச்சியிறுதிக்கட்டோழி தலைதுவாட்டத்தை வினவியபோது யாமொரு ரிளமயிலாலுவது கண்டேன் அதனை நீயுங்காணப் பெற்றிலையெனவாடினை என்று உரைப்பக் கேட்டாளாதலான், அதனைப்பற்றி அம்மயிலைக் காண்டுமென்றாளாயிற்று. மெய்ப்பாடு - அது. பயன்-ஆயம்பிரிதல். (௱௰௮)

இடத்துய்த்து நீங்கல்.

இடத்துய்த்து நீங்கலென்பது - குறியிடைக் கொண்டு சென்று தோழி யான் அவ்விடத்துச் சென்று நின்குழற்குப் பூக்கொய்து வருமளவும் அவ்விடம் மெய்ப்புதைத்திருத்தலான் நினதுமென்மைக்குத் தகாதாதலால நீளநின்றேறவராது இங்கேநின்று பூக்கொய்வாயாகவெனத் தலைமகளைக் குறியிடத்துநிறுத்தித் தானீங்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

நால்வேயிணைதின்றதோட்குடைந்துக்கநன்முத்தஞ்சிந்திப் *
பால்வேயறைபுறகதும்பத்தஞ்சடிப்பரன்றில்லையம்பலத்துய் *
வரல்வேய்தருவனிங்கேநில்லுங்கேகென்றுவ்வார்முழுதகிரிங் *
குரல்வேயளிமுரல்கொங்கார்தடமலர்கொண்டுவநதே (௱௰௯)

மடத்தகைமாதரை யிடத்தகத்துய்த் து
நீங்கலுற்ற பாங்கிபகர்ந் து.

(இ-ள்.) யான் உவ்விடத்தேசென்று தேறனீரிய பூங்கொத்தைமூடிய அளிகள் முரலுந் தாதுநிறைந்த பெரியமலர்களைக் கொய்துகொண்டுவந்து நின்னுடைய நெடியகுழற்கண் வேய்வேய், பரனது தில்லைவயலையொப்பாய், காற்றுநின்றொடொன்று தேய்த்து நாலும் வேய்த்திரள் உன்னுடைய தோள்கட்குத்தோற்றுப் பிளத்தலான் உக்கநல்ல முத்துக்கள் சிதறுதலாற் பால் மூடிய பாறை

நினது பஞ்சடிக்கணுறைக்கும், அதனான் என்னோடு ஆண்டு வாழ்பாலையல்லை, என்று நிற்பாயாக. எ-று.

யான்றருவன் நீ வேயென்றும் பிறவாற்றானு முரைப்பாருமுளர். சூரலென்றது பூங்கொத்தை. கடமலையென்பதற்குக் கடத்துமலையென்றுரைப்பாருமுளர். பால்வேயறையுறைக்கும் வரல்வேய்தருவனிங்கேநில்லென்று தலைமகளைத் தோழி கூறி இவ்விடத்தேநில்லென்றாள். மெய்ப்பாடு- அது. பயன்-தலைமகளைக் குறியிடத்துய்த்துநீங்குதல். (௱௰௯)

உவந்துரைத்தல்.

உவந்துரைத்தலென்பது- தோழி தலைமகளைக் குறியிடைநிறுத்தி நீங்காநிற்பத் தலைமகன் சென்றெதிர்ப்பட்டு, இக்குவட்டடைமாசுணப்பள்ளியாகவும் என்னைத் திருமாலாகவும் நினைந்தோ நீயிப்பொழிற்கண் வந்து நின்றதெனத் தலைமகளை உவந்துகூறாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

படமாசுணப்பள்ளியிக்குவடாக்கியப் பங்கயக்க
ணெடுமாலெனவென்னை நீநினைந்தோ நெஞ்சத்தாமரையே
யிடமாவிருக்கலுற்றோ நிலைநின்றவனீங்கயிலை
வடமார்முலைமடவாய்வந்துவைகற்றிவ்வார்பொழிற்கே. (௱௨௰)

களிமயிற்சாயலை யொருசிறைக்கண்டு
ஒளிமலர்த்தாரோ னுவந்துரைத்தது.

(இ-ள்.) வடமார்ந்த முலையையுடைய மடவாய், சிலைக்கணின்றவனது குளிர்ந்த கைலைக்கண் நீய்ட இப்பொழிலிடத்து வந்து தங்கியது, இக்குவட்டைப் படத்தையுடைய மாசுணமாகிய பள்ளியாக்கி என்னை அம்மாசுணப்பள்ளியிற் றங்கும் பங்கயம் போலுங் கண்ணையுடைய அந்நெடியமாலென்று நீ நினைந்தோ! நெடுமாலின் மார்பினின்றித் தாமரையினுமிருத்தலான் யான் நீங்கினும் என்னெஞ்சமாகிய தாமரையே நினக்கிடமாக இருக்க நினைந்தோ? கூறுவாயாக. எ-று.

மாசுணப்பள்ளி- மாசுணத்தானியன்ற பள்ளியெனினுமமையும். என்னெஞ்சத் தாமரைக்கணிருக்கலுற்றோவென்றதனான், இப்பொழிற்கண்வந்து நின்றதிலை ஒருஞான்றும் என்னெஞ்சினின்று நீங்காயென உவந்துகூறினானாம். கைலைமடவாயென்றியைப்பினுமமையும். வாய்பொழிலென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு- உவகை. பயன்-தலைமகளைக்கண்டு தன் காதன்மிகுதியாற் றோன்றிய பெருவகையை ஆற்றலில்லான் ஆற்றுதல், தலைமகளை மகிழ்வித்தலுமாம். (௱௨௰)

மருங்கணைதல்.

மருங்கணைத லென்பது - உவந்துரைப்பக் கேட்ட தலைமகள் பெருநாணினளாதலிற் கண்புதைத்து ஒருகொடியினொதுங்கி வருந்தாநிற்ப, சென்றுசார்தலாகாமையிற் றலைமகன் அவ்வருத்தந் தணிப்பான்போன்று, முலையொடுமுனிந்து அவளிருமருங்குமொருங் கி யணையாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தொத்தீன்மலர்ப்பொழிற்றில்லைத்தொல்லோனருளென்னமுன்னி
முத்தீன்குவளைமென்காந்தளின்மூடித்தன்னோளப்பா *
வொத்தீர்ங்கொடியினொதுங்குகின்றாண்மருங்குன்னெருங்கப் *
பித்தீர்பணைமுலைகாளென்னுக்கின்னும்பெருக்கின்றதே. (௱உ௪)

வாணுதலரிவை நாணுதல்கண்டு
கோதைவேலவ னோதவுரைத்தது.

(இ-ள்.) கொத்துக்களையீனு மலர்ப்பொழிலையுடையதில்லையிற் றொல்லோனதருள்போல வந்தெதிர்ப்பட்டு, கண்ணீர்த்துளியாகிய முத்தைவிடாநின்ற கண்ணாகிய குவளைகளைக் கையாகிய மெல்லிய காந்தட்பூவான்மூடி அதனோடுசார்த்தி, தன்னெழிலை யளவிடுவாள்போன்று, குளிர்ந்தகொடியின்கண் நாணி மறைகின்றவளது மருங்குலடர்ப்புண்ண, பித்தையுடையீர் பணைமுலைகாள், நும்பெருமைமேல்இன்னுநீர்பெருக்கின்றதெற்றிற்கு! இதுநன்றன்று. எ-று

தமக்காதாரமென்று கருதாது அடர்க்கின்றமைநோக்கி, பித்தீரென்றான். பெருக்கின்றதெற்றிற்கு நீர் பித்தையுடையீரென வினைக்குறிப்பு முற்றாகவுரைப்பினுமமையும். இவ்வாறு தானுரைத்துரைத்து இறுமருங்கு நெருங்குவானாய்ச்சென்று சாருமென்பது. ஈன்கொடி ஈன்பணைமுலை யென்பனவும் பாடம். ஈன்கொடி - மலரீன்ற கொடி. அரிவையையென்பதுபாடமாயின் நாணுதல்கண்ட வென்பனவற்றை ஒருசொல்லாக்கிமுடிக்க. மெய்ப்பாடு-அது. பயன்-சார்தல். (௱உ௪)

பாங்கியறிவுரைத்தல்.

பாங்கியறிவுரைத்தலென்பது-மருங்கணைவிறுதிக்கட் டலைமகளை தையற்றீர, அவளைக்கோலஞ்செய்து, இதுநின்றோழிசெய்தகோலமே நீகலக்காதொழிகெனத் தலைமகன், தான்றோழியொடு தலைப்பெய்தமைதோன்றக் கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அளிநீடளகத்தினட்டியதாதுமணியணியு *
மொளிநீள்சுரிகுழற்சூழ்ந்தவொண்மாலையுந்தன்னையுங் *
களிநீயெனச்செய்தவன்கடற்றில்லையன்னாய்கலங்க *
றெளிநீயனையபொன்னேயன்னகோலந்திருத்தகவே. (௱௨௨)

நெறிகுழற் பாங்கி ஐ
பறிவறி வித்த து.

(இ-ள்.) நீகுளிர்த்தற்றலையுண்ணுங் களிமகனென்றபிறர்சொல்லும்வண்ணம் ஓரின்பத்தை யெனக்குச்செய்தவனது கடலையுடைய தில்லையையொப்பாய், அளிகள் விடாதநறுமளகத்தின்கண் இட்டதாதும், அணிந்தவணிகளும், ஒளியையுடைய நீண்டசுரிகுழலிடத்துச்சுற்றியநல்லமாலையும், இவையெல்லாம்நின்றோடொருதன்மையளாகிய நின்றோழி யாராய்ந்து செய்யுங்கோலமே. நீருறுகலாய், யான்பிறிதோர் கோலஞ்செய்தேனென்று கலங்கவேண்டா, தெளிவாயாக. எ-று.

தன்னையுங்களி நீயெனச்செய்தவனென்பதற்குப் பிறிதுரைப்பாருமுளர். பொன்னேயென்னுமேகாரம்- பிரிநிலையேகாரம். அணிமணியுமென்பதூஉம்பாடம். பாங்கியறிவு-பாங்கியவ்வொழுக்கத்தை யறிந்தவறிவு. மெய்ப்பாடு- பெருமிதம். பயன்- பாங்கியறிந்தமை தலைமகட்குணர்த்துதல். (௱௨௨)

உண்மகிழ்ந்துரைத்தலென்பது - பாங்கியறிவுரைப்பக்கேட்ட தலைமகள், இனிநமக்கொரு குறையில்லையென வுட்கொண்டு முகமலராநிற்ப, அம்முகமலர்ச்சிகண்டு, அவளைக் கழுநீர்மலராகவும், தான் அதனினறவைப்பருகும் வண்டாகவும்புனைந்து, தலைமகன்றன் னுண்மகிழ்ந்து கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

செழுநீர்மதிக்கண்ணிச்சிற்றம்பலவன்திருக்கழலே *
கெழுநீர்மையிற்சென்றுகிண்கிணிவாய்க்கொள்ளுங்கள்ளகத்த *
கழுநீர்மலரிவள்யானதன்கண்மருவிப்பிரியாக் *
கொழுநீர்நறப்பருகும்பெருநீர்மையளிகுலமே. (௱௨௩)

தண்மலர்க் கோதை யை
புண்மகிழ்ந் துரைத்த து.

(இ-ள்.) வளவியநீர்மையையுடையமதியாகிய கண்ணியையுடைய சிற்றம்பலவனது திருக்கழல்களையே பொருந்து நீர்மையான்

ண்மகிழ்ந்து முகமலர்வதுபோல, போதாகிய நிலைமையைவிட்டு மலராம் நிலைமையையடைந்து சிறிதே மலர்தலையுடைத்தே லை யகத்துடைய கழுநீர்மலர் இவள், யான் அக்கழுநீர்மலர்க்கண் மருவி ஒருகாலும்பிரியாத செழுவியநீர்மையையுடைய அந்தழ வைப்பருகும் பெருந்தன்மையையுடையதோராளிசாதி. எ-று.

செழுநீர்மதிக்கண்ணி யென்பதற்கு வளவியநீருமதியாகிய கண்ணியுமென்பாருமுளர். திருக்கழலே யென்னுமேகாரம் பிரிநிலையேகாரம். செழுநீர்மையையுடைய கழுநீர்மலரென்றமையிற் பிறுமமையும். சென்று கிண்கிணிவாய்க்கொள்ளு மென்பதனால், பேதைப்பருவங்கடந்து இப்பருவத்த ளாயினளென்பது விளங்கும். கள்ளகத்தவென்பதனால், புலப்படா துண்ணிறைந்த காதலளென்பதுவிளங்கும். கள்ளகத்தகழுநீர் மலரென்பது - காலகுருகென்பதுபோல நின்றது. பெயரெச்சமெனினு மமையும். யான் மருவிப்பிரியாத அளிகுலமெனினுமமையும். நறு-குறுகிநின்றது. பெருநீர்மையளிகுலமென்றான், கழுநீர்மலராகலானாதலின். அதனால், பிறிதோரிடத்துந் தன்னுள்ளஞ்செல்லாமை விளங்கும். மெய்ப்பாடு-உவகை. பயன்-நயப்புணர்த்துதல். (௱௨௧)

ஆயத்துய்த்தல்.

ஆயத்துய்த்தலென்பது-மலரணிமேல்வைத்து மகிழ்வுற்றுப்பிரியலுறுநின்றதலைமகன், யாமித்தன்மையேமாதலின், நமக்குப்பிரிவிலலை, இனியழகிய பொழிலிடத்து விளையாடும் ஆயம் பொலிவுபெறச்சென்று, அவரொடுசேர்ந்து விளையாடுவாயெனத் தலைமகளையாயத்துச்செலுத்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கொழுந்தாரகைமுகைகொண்டலம்பாசடைவிண்மடுவி *
லெழுந்தார்மதிக்கமலம்மெழிறந்தெனவிப்பிறப்பி *
லழுந்தாவகைவெனையாண்டவன்சிற்றம்பலமனையாய் *
செழுந்தாதவிழ்பொழிலாயத்துச்சேர்கதிருத்தகவே. (௱௨௨)

கனைகடலன்ன காமமிக்கனைத்துப்
புனைமடமானைப் புகவிட்டது.

(இ-ள்.) இப்பிறவியின்கணழுந்தாவண்ண மென்னையடிமைக்கொண்டவனது சிற்றம்பலத்தை யொப்பாய், கொழுவியதாரகையாகிய முகையையுங் கொண்டலாகிய பசியவிலையையு முடையவின்னாகிய மடுவின்கண் எழுந்து நிறைந்த மதியாகியவெண்டாமரைப்பூத் தனதெழிலைப் புலப்படுத்தினாற்போல, வளவியதாதவி

மூரநின்றபொழிற்கண் விளையாடுகின்ற ஆயத்தின்கட்பொலிவுதக இனிச்சேர்வாயாக. எ-று.

மூகையோடு தாரகைக்கொத்தபண்பு-வெண்மையும்வடிவும்பன்மையும். தாரகையோ டாயத்தார்க் கொத்தபண்பு- பன்மையும் ஒன்றற்குச்சுற்றமாய் அதனிற்றாழ்ந் துநிற்றலும். கமலத்தோடு தீக்கொத்தபண்பு-வெண்மையும்வடிவும்பொலிவும். மதியோடு தலைமகட்கொத்தபண்பு-கட்கினிமையும் சுற்றத்திடை அதனின் மிக்குப்பொலிதலும். இவ்வாறொத்தபண்பு வேறுபடுதலான் உவமைக்குவமை யாகாமையறிந்துகொள்க. கொண்டலம் பாசடையென்புழி, அம்முச்சாரியை யல்வழிக்கண்வந்தது. அம்-அழகெனினுமமையும். புனைமடமான்-கைபுனையப்பட்டமான். மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-புறத்தாறியாமைப்பிரிதல். (௱௨௪)

தோழிவந்துகூடல்.

தோழிவந்துகூடலென்பது-தலைமகனைப்பிரிந்த தலைமகடானும்பூக்கொய்யாநின்றாளாகப் பிரிவாற்றாமையானும் பெருநாணினானுந்தடுமாறி மொட்டுக்களைப்பறியாநிற்ப, யானிக் குழற்காம்பூக்கொண்டுவந்தேன், நீ விரல்வருந்த மொட்டுக்களைப்பறிக்கவேண்டாவெனத் தோழிவந்துகூடாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பொன்னனையான்றில்லைப்பொங்கரவம்புன்சடையிடைத்த *
மின்னனையாணருண்மேவலர்போன்மெல்விரல்வருந்த *
மென்னனையாய்மறியேபறியேல்வெறியார்மலர்க *
ளின்னனையான்கொணர்ந்தேன்மணந்தாழ்குழற்கேய்வனவே. ()

நெறியுறுகுழலியை நின்றிடத்துய்த்துப்
பிறையுதற்பாங்கி பெயர்ந்தவட்குரைத்தது.

(இ-ள்.) அசைந்தமான்மறிபோல்வாய், பொன்னையொப்பான், தில்லைக்கணுளனாகிய வெகுளாநின்ற வரவம் புல்லிய சடைக்கண்யிடைத்த மின்னையொப்பாள், அவளதருளைப் பொருந்தாதாரைப் போல, மெல்லியவிரல்கள்வருந்த, மென்னனைகளைப் பறியாதொழிவாயாக, நின்மணந்தங்கியகுழற்குப் பொருந்துவனவாகிய நறுநாற்றநிறைந்தமலர்க ளித்தன்மையனவற்றை யான்கொணர்ந்தேன். எ-று.

யிடைத்தவென்னும்பெயரெச்சம் மின்னனையாளென்னுநிலப்பெயர்கொண்டது. அரவஞ்சடையிடைதலையின்மேலேற்றி, இ

ல்பொருளுவமையாகவுரைப்பாருமுளர். இப்பொருளுவமையெனினும் அபூதவுவமையெனினு மொக்கும். இவண்மலையமயிலா மஞ் மொட்டைப்பறிப்பானேனென்பதுடை. அதற்குவிடை-இவள்தலைமகனைப்பிரிந்தஅப்பிரிவாற்றாமையானும், தலைமகன்புணர்ச்சிநீக்கத்துக்கட் டன்னைக்கோலஞ்செய்த அக்கோலத்தைத்தோழிகாணாநின்றாளென்னும் பெருநாணினானும் ஆற்றாளாய், மலரைப்பறிக்கின்றவள் மயங்கி மொட்டைப் பறித்தாளெனவறிக. மெலியமொட்டுக்களைப்பறியாதொழி, இத்தன்மைய நறுமலரா நின்குழற்கணிதற்கு யான்கொணர்ந்தேனென்பதனால், இவ்வொழுக்கம் யானறியப்பட்டதாமென் றுடம்பாடு கூறியவாறாயிற்று. என்னையாய் கொணர்ந்தே னென்பதூஉம்பாடம் நின்றிடத்துய்த்து-இடத்துய்த்துநீக்கிநின்று. பெயர்ந்து-மீண்டுசென்று. ()

ஆடிடம்புகுதல்.

ஆடிடம்புகுதலென்பது-கொய்துவந்தமலருங்குழற்கணிந்து, இனி நின்சிறுமருங்குல்வருந்தாமல் மெல்லச் செல்வாயாகவெனத் தோழி தலைமகளைக்கொண்டு ஆடிடம்புகாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அறுகானிறைமலரைம்பானிறையணிந்தேனணியார் ✻
துறுகான்மலர்த்தொத்துத்தோகைதொல்லாயமெல்லப்புகுக ✻
சிறுகான்மருங்குல்வருந்தாவகைமிகவென்சிரத்தி ✻
னுறுகால்பிறர்க்கரியோன்புலியூரன்னவொண்ணுதலே. (௱௨௯)

தனிவினையாடிய தாழ்குழற்றோழி
பணிமதிநுதலியொ டாடிடம்படர்ந்தது.

(இ-ள்.) என்றலைக்கணுற்றகால் பிறர்க்குமிகவரியவனது புலியூரையொக்குமொண்ணுதலாய், அழகார்ந்த நெருங்கிய நறுநாற்றத்தையுடையமலர்க்கொத்துக்களை வண்டுகணிறைந்தமலரையுடைய நின்னைம்பாற்கண் நிறையவணிந்தேன், தோகையையொப்பாய், சிறியவிடத்தையுடைய மருங்குல் வருந்தாதவண்ணம் பழையதாகிய ஆயத்தின்கண் மெல்லப்புகுவாயாக. எ-று.

அறுகானிறைமலரையணிந்தேனென்றும், மலர்க்கொத்துக்களையுடைய தோகாயென்றும், உரைப்பாருமுளர். நிறையவென்பது குறைந்துநின்றது. காலென்னுஞ்சினை - பிறர்க்கரியோனென தன்வினைக்கேலாதெழுத்துக்கொண்டது. இவையிரண்டற்குமெய்ப்பாடு- பெருமிதம். பயன்-தலைமகளையாற்றாமைநீக்குதல். ()

நனிகண்டுரைத்தலென்பது - தலைமகளையாயத்துய்த்துத் தலைமகனுழைச்சென்று, இஃதெம்மூர், இதன்கண் யாமருந்துந் தேனையுங்கிழங்கையு நீயுமருந்தி, இன்றெம்மோடுதங்கி, நாளைநின்னூருக்குப்போவாயாமென வுலகியல்கூறுவாள்போன்று, வரைவுடம்படக்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தழங்குமருவியெஞ் சீறூர்பெருமவிதுமதுவுங் *
கிழங்குமருந்தியிருந்தெம்மொடின்றுகிளர்ந்துகுன்றர் *
முழங்குங்குரவையிரவிற்கண்டேகுக மூத்தன்முத்தி *
வழங்கும்பிரானெரியாடிதென்றில்லைமணிநகர்க்கே. (௱௨௭)

வேயொத்ததோளியை யாயத்துய்த்துக்
குனிசிலையண்ணலைத் தனிகண்டுரைத்தது.

(இ-ள்.) பெரும, தழங்காநின்றவருவியையுடைய விஃதெமது சீறூர், இதன்கண் யாமருந்துந் தேனையுங்கிழங்கையு நீயுமருந்தி, இன்றெம்மோடுதங்கி, குன்றவரெல்லாருமெழுந்து முழக்குமியர்நிலத்து விளையாட்டாகிய குரவையையிரவிற்கண்டு, நாளை நினதுநல்நகர்க்கேகுவாயாக. எ-று. இயல்பாகவே மூத்தன், முத்தியை யேற்பார்க்கு வழங்குமுதல்வன், ஊழித்தீயின்கணாடுவான், அவனது தெற்கின்கட்டில்லையாகிய மணிநகரெனக்கூட்டுக.

ஏற்பார்மாட்டென்றுங்கருதாது கொடுத்தலின் வழங்குமென்றார். உலகியல் கூறுவாள்போன்று ஒருகாணிவந்துபோந்தனையா லிவளாற்றுந்தன்மையளல்லளென்பது படக்கூறி, வரைவுடம்படவாறு. மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-குறிப்பினாற் பிரிவாற்றாமைகூறி வரைவுகடாதல். (௱௨௭)

பருவங்கூறிவரவுவிலக்கல்.

பருவங்கூறிவரவுவிலக்கலென்பது - உலகியல்கூறுவாள்போன்று குறிப்பால்வரைவுகடாவி, இனியிவ்வாறொழுகாது வரைவொடுவருவாயாகவெனத் தலைமகளதுபருவங்கூறி, தலைமகனைத் தோழி வரவுவிலக்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கன்னிமணிசத்தமுந்தித்தறுகட்கரிமருப்புத் *
தென்னிறவத்தினொடிசைபாயுமலைச்சிலம்பா *
வெள்ளிமலையன்னமால்விடைபோன்புலியூர்விளக்கும் *
வள்ளிமருங்குல்வருத்துவபோன்றவனமுலையே. (௱௨௮)

மாந்தளிர்மேனியை வரைந்தெய் தீர்
தேந்தலிவ்வா றியங்கலென்ற து.

(இ-ள்.) மணிகளைத்தள்ளிச் சந்தனமரங்களை நூக்கித் தறுகண்மையையுடைய யானையின் மருப்புக்களைக்கொழித்துத் தேன்றிசைதோறும் பாக்கும் மலையையுடைய சிலம்பனே, தனதுவெள்ளிமலையாகிய கயிலையையொக்கும் பெரியவிடையை யுடையவனது புலியூர்போல விளங்குங்கொடிச்சியது மருங்குலை, நல்லமுலைகள் வளாநின்றபடியால், வருத்துவனபோன்றன, இனிவரைந்தெய்துவாயாக. எ-று.

சிலம்பனென்பது அதனையுடையனென்னும் பொருளேக்கத்து ஈண்டுப்பெயராய்நின்றது. புலியூர்புரையுமென்பதூஉம்பாடம். யாவருமறியாவிவ்வரைக்கண்வைத்த தேன் முதிர்ந்துக்கு அருவிபோன்றெல்லாருங்காணத் திசைதிசை பரந்தாற்போல, காந்தகாமம் இவள் கதிர்ப்புவேறுபாட்டாற் புறத்தார்க்குப்புலனாய் வெளிப்படாநின்றதென உள்ளுறையுவமையாயினவாறு கண்டுகொள்க. மெய்ப்பாடு-அச்சம். இவ்வொழுக்கம் புறத்தாரறியினிவளிறந்துபடும், இறந்துபடவிவனுமிறந்துபடுமென்னுநினைவினனாதலால், பயன்-வரைவுகடாதல். (௱உஅ)

வரைவுடப்படாது மிகுத்துக்கூறல்.

வரைவுடம்படாது மிகுத்துக்கூறலென்பது-பருவங்கூறிவரைவுகடாயதோழிக்கு, அமராவதிநகரனும் இம்மாதர்க்கொப்பில்லையென நான்முகன்பயந்தபிள்ளையை யான்வரையுந்துணையெளியளாக நீகூறுகின்றதென்னோவெனத் தலைமகன் வரைவுடம்படாது தலைமகளைமிகுத்துக்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மாடஞ்செய்பொன்னக ருந்நிகரில்லையிம்மாதர்க்கென்னப் *
பீடஞ்செய்தாமரையோன்பெற்றபிள்ளையையுள்ளலரைக் *
கீடஞ்செய்தென்பிறப்புக்கெடத்தில்லைநின்றோன்கயிலைக் *
கூடஞ்செய்சாரற்கொடிச்சியென்றேநின்றுகூறுவதே. (௱உகூ)

வரைவுகடாய வாணுதற்றோழிக் கு
விரைமலர்த்தாரோன் மிகுத்துரைத்த து.

(இ-ள்.) மாடமாகச்செய்யப்பட்ட பொன்னகராகிய அமராவதிக்கண்ணும் இம்மாதர்க்கொப்பில்லையென்றுசொல்லும்வண்ணம் பீடமாகச்செய்யப்பட்ட தாமரையையுடைய நான்முகன்பயந்த பிள்ளையைக் கயிலைமலைக்கட் கூடஞ்செய்யப்பட்ட சாரலிடத்து

வாழுங்கொடிச்சியென்றேத் நின்றுசொல்லுவது, இவ்வாறுசொல்லற்பாலையல்லை எ-று தன்னை நினையாதாரைப் பழுக்களாகச்செய்து யான்றன்னை நினைவேறுகச்செய்து என்பிறப்புக்கெடத் தில்லைக்கணின்றவனது கயிலையெனக்கூட்டுக.

கூடமென்றது மன்றுகச்செய்யப்பட்ட தேவகோட்டத்தை. கூடஞ்செய்சாரலென்பதற்கு மாத்திரளாற்கூடஞ்செய்தாற்போலுஞ் சாரலெனினுமமையும். கூடஞ்செய்தாற்போலு முழைகளையுடைய சாரலெனினுமமையும். வரைவுடம்படாது மிகுத்துக்கூறியது. மெய்ப்பாடு-இளிவரல். பயன்-தலைமகனதுவிருப்புணர்த்துதல். (௱௨௯)

உண்மைகூறி வரைவுகடாதல்.

உண்மைகூறிவரைவுகடாதலென்பது- வரைவுடம்படாது மிகுத்துக்கூறியதலைமகனுக்கு,எங்களுக்குத் தாயுந்தந்தையுங்கானவர், யாங்கள்புனங்காப்போஞ்சிலர். நீர்வரைவுவேண்டாமையி னெம்மைப்புனைந்து கூறல்வேண்டுவதில்லையெனத் தோழி தங்களுண்மைகூறி வரைவுகடாவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வேய்தந்தவெண்முத்தஞ்சிந்துபைங்கார்வரைமீன்பரப்பிச் *
சேய்தந்தவானகமானுஞ்சிலம்பதன்சேவடிக்கே *
யாய்தந்தவன்புதந்தாட்கொண்டவம்பலவன்மலையிற் *
றாய்தந்தைகானவரேனலெங்காவலித்தாழ்வரையே. (௱௩௰)

கல்வரைநாட னில்லதுரைப் ப
ஆங்கவருண்மை பாங்கிபகர்ந்த து.

(இ-ள்.)வேயுண்டாக்கிய வெள்ளியமுத்துக்கள் சிந்திய சோலைகளாற் பசிய கரியதாழ்வரை மீன்களைத் தன்கட்பரப்பிச் சேய்மையைப் புலப்படுத்திய வானிடத்தையொக்குஞ் சிலம்பையுடையாய், எமக்குத் தாயுந்தந்தையுந் தன்னுடைய சிவந்த திருவடிக்கே ஆராயப்பட்டவன்பைத்தந்து என்னையடிமைக்கொண்ட அம்பலவனது மலையிற்கானவரே, இத்தாழ்வரையினுண்டாகிய தினையெமதுகாவலாயிருக்கும், அதனுனீவரைவுவேண்டாமையிற்புனைந்துகூறவேண்டுவதில்லை. எ-று.

வினைமுதலல்லாத கருவிமுதலாயின அவ்வினைமுதல் வினைக்குச்செய்விப்பனவாமாதலில், பரப்பியெனச்செய்விப்பதாகக்கூறினர். சேவடிக்கேயன்புதந்தெனவியையும். மெய்ப்பாடு- பெருமிதம். பயன்- வரைவுகடாதல். (௱௩௧)

வருத்தங்கூறிவரைவுகடாதல்.

வருத்தங்கூறிவரைவுகடாதலென்பது- உண்மையுரைத்து வரைவுகடாயதோழி, வரையாமைநினைந்து அவள்வருந்தாநின்றாள், வரைவென்று நினைக்க நீயிர்வருந்தாநின்றீர், இவ்வாறு நும்முள்ளம் மாறுபடநிகழ்தலின் இருவர்க்குமிடையே யான்வருந்தாநின்றேனெனத் தலைமகனுக்கு வருத்தங்கூறி வரைவுகடாவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மன்னுந்திருவருந்தும்வரையாவிடினீர்வரைவென் *
றுன்னுமதற்குத்தளர்ந்தொளிவாடுதிரும்பரெலாம் *
பன்னும்புகழ்ப்பரமன்பரஞ்சோதிசிற்றம்பலத்தான் *
பொன்னங்கழல்வழுத்தார்புலனென்னப்புலம்புவனே. (௱௪௩)

கனங்குழைமுகத்தவன் மனங்குழைவுணர்த்தி
நிரைவளைத்தோழி வரைவுகடாயது.

(இ-ள்.) வரையாதொழியிற் பெரும்பான்மையுந் திருவையொப்பாள்வருந்துவள், நீயிர் வரைவென்று நினைக்குமதற்கு மனந்தளர்ந்து மேனியொளிவாடாநின்றீர், இவ்வாறு நும்முள்ளம் மாறுபடநிகழ்தலின், யான் பொன்னையொக்குங்கழலைவாழ்த்தமாட்டாதாரறிவுபோலத் தனிமையுற்று வருந்தாநின்றேன். எ-று. அறிதற்கருமையான் உம்பரெல்லாமாராயும்புகழையுடையபரமன், எல்லாப்பொருட்கும் அப்பாலாகியவொளி, ஆயினும் அன்பர்க்கு இப்பாலாய்ச் சிற்றம்பலத்தின்கண்ணுளவன், அவனுடையபொன்னங்

மன்னுமென்பது-ஓரிடைச்சொல். நிலைபெறுந்திருவென்றுரைப்பாருமுளர். முன்னர் இவட்குத்திருவையுவமங்கூறுதல்தக்கதன்றென்று, ஈண்டுவமித்ததென்னையெனின், ஆண்டுத் தெளியாமையிற்கூறலாகாமைகூறி, மக்களுள்ளாளென்று தெளிந்தபின்னர்க்கூறலாமென்பதனாற் கூறியதெனவுணர்க. பொன்னங்கழலென்பதற்குப் பொன்னணியன்றகழலையுடையதென அம்மொழித்தொகைப்படவுரைப்பினுமமையும். புலனென்னவென்பதற்குச்சுவைமுதலாகிய தம்பொருள்பெறாது வழுத்தாதாரைப்பொதியும்புலம்புமாறுபோலவெனினுமமையும். இருவருள்ளநிகழ்ச்சியுங்கூறுவாள்போன்று, தலைமகளாற்றாமைகூறி வரைவுகடாயவாறு. மெய்ப்பாடு-அச்சம். பயன்-வரைவுகடாதல். (௱௪௩)

தாயச்சங்கூறிவரைவுகடாதல்.

தாயச்சங்கூறிவரைவுகடாதலென்பது - வருத்தங்கூறிவரைவுகடாயதோழி, எம்முடையவன்னை அவள்முலைமுதிர்வுகண்டு இவள் சிற்றிடைக்கு ஒருபற்றுக்கண்டிலேமென்று அஞ்சாநின்றாள், இனிமகட்பேசுவார்க்கு மறுதுகொடுக்கவுங் கூடுமெனத் தாயச்சங்கூறிவரைவுகடாவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பணித்துண்டஞ்சூடும்படர்சடையம்பலவன்னுலகந் *
தணித்துண்டவன்றொழுந்தாளோன்கயிலைப்பயில்சிலம்பா *
கணித்தொண்டைவாய்ச்சிகதிர்முலைப்பாரிப்புக்கண்டழிவுற் *
பிணிக்கண்டிலம்பற்றுச்சிற்றிடைக்கென்றஞ்சுமெம்மனையே. ()

மடத்தகைமாதர்க் கடுப்பனவறி யா
வேற்கட்பாங்கி யேற்கவுரைத்த து.

(இ-ள்.) பணியையுடைய துண்டமாகியபிறையைச்சூடும் பரப்பியசடையையுடையவம்பலவன், எஞ்சுவதின்றேனையாய்த் தானல்லாத உலகமுழுதையுமுண்டவன்றொழுந் தாளையுடையவன், அவனது கயிலைக்கட்பயிலுஞ்சிலம்பனே, தொண்டைக்கனிபோலும் வாயையுடையாளுடைய கதிர்முலைகளது ஒருப்பாட்டைக்கண்டு, நெஞ்சழிந்து, எம்மன்னை இவள்சிற்றிடைக்குஇனியொருபற்றுக்கண்டிலமென்று, அஞ்சாநின்றாள், இனியடுப்பனவறியேன். எ-று

துண்டம்-ஒருபொருளினதுகூறு. பாரிப்பு- அடியிடுதலெனினுமமையும். இளமைப்பருவம்புகுந்தமையான் மகட்கூறுவார்க்கு அன்னைமறுதே கொடுக்கும் நீமுற்பட்டு வரைவாயாகவென்று தோழியேற்கக்கூறியவாறு. மெய்ப்பாடு-அச்சத்தைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன்-செறிப்பறிவுறுத்து வரைவுகடாதல். (௱௯௨)

இற்செறிவறிவித்துவரைவுகடாதல்.

இற்செறிவறிவித்துவரைவுகடாதலென்பது-தாயச்சங்கூறிவரைவுகடாயதோழி,எம்மன்னை அவளையுற்றுநோக்கி, திருமலைக்கட்புறம்போய் விளையாடவேண்டாவெனக்கூறினாள், இனி யிற்செறிப்பாள்போலுமென,இற்செறிவறிவித்து வரைவுகடாவாநிற்றல்.அதற்குச்செய்யுள்.

ஈவிளையாடநறவிளைவோர்ந்தெமர்மால்பியற்றும் *
வேய்விளையாடும்வெற்பாவுற்றுநோக்கியெய்மெல்லியலைப் *

போய்விளையாடலென்றாளன்னையம்பலத்தான்புரத்திற் *
றீவிளையாடநின்றேவிளையாடிதிருமலைக்கே. (௱௩௫)

விற்செறி நுதலி ளைய
யிற்செறி வுரைத்தது.

(இ-ள்.) தேனீக்கள்பறந்துவிளையாட அவற்றினது விளையாட்டாற் றேனினதுவிளைவையோர்ந்தறிந்து எம்முடையதமர் கண்ணேணியையசசெய்யும்வேய்விளையாடும் வெற்பையுடையாய், குறித்துநோக்கி அன்னை எம்முடையமெல்லியலைத் திருமலைக்கட்புறம்போய் விளையாடவேண்டாவென்றுகூறினாள், இனியிற்செறிக்கும்போலும். எ-று. அம்பலத்தின்கண்ணான், முப்புரத்தின்கட் டீவிளையாடநின்று * ஏத்தொழிலால் விளையாடுவான், அவனது திருமலையெனக்கூட்டுக.

எமர்மால்பியற்றும் வெற்பாவென்றதனால், தாமந்நிலத்துமக்களாதலும் அவன்றலைவனாதலுங்கூறினாளாம். போய்விளையாடுகென்றாளென்பதுபாடமாயின், உற்றுநோக்கி இன்றுபோய்விளையாடுகவென்றாள் அக்குறிப்பால் நாளையிற்செறிப்பாள் போலுமெனவுரைக்க. ஈவிளையாட்டாற்றேன்விளைவையோர்ந்து எமர்மால்பியற்றுமாறுபோல, கதிர்ப்புவேறுபாட்டால் இவளுள்ளத்துக்கரந்தகாமமுணர்ந்து மேற்செய்வனசெய்யக் கருதாநின்றாளென உள்ளுறைகாண்க. இற்செறிவித்ததென்பது பாடமாயின், இன்றோர் கூற்றென்னாது துறைகூறிற்றாகவுரைக்க. (௱௩௫)

தமர்நினைவுரைத்துவரைவுகடாதல்.

தமர்நினைவுரைத்து வரைவுகடாதலென்பது - இற்செறிவறிவித்துவரைவுகடாயதோழி, அவன்மலைதாங்கமாட்டாதிடைவருந்துவதனைக்கண்டு எமரிற்செறிப்பாராக நினையாநின்றார், அயலவருமகட்பேசநினையாநின்றாரெனத் தமர்நினைவுரைத்து வரைவுகடாவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சுற்றுஞ்சடைக்கற்றைச்சிற்றம்பலவற்றொழாதுதொல்சீர் *
கற்றுமறியலரிற்சிலம்பாவிடைநைவதுகண் *
டெற்றுந்திரையின்னமிர்தையினித்தமரிற்செறிப்பர் *
மற்றுஞ்சிலபலசீரார்பகர்பெருவார்த்தைகளே. (௱௩௬)

* ஏ-அம்பு.

விற்செறிநுதலியை யிற்செறிப்பரெ ன்
றொளிவேலவற்கு வெளியேயுரைத்த து.

(இ-ள்.) சிலம்பா, சுற்றப்பட்டசடைத்திரளையுடைய சிற்றம்ப லவனை முற்பிறவியிற்றொழாமையான் றூல்களைக் கற்றலைத்தும் அவனதுபழையபுகழையறியாதாரைப்போல, முலைதாங்கவில்லா திடைவருந்துவதனைக்கண்டு, எற்றுந்திரையையுடையகடலிற்பிற ந்த இனியவமிர்தத்தையொப்பாளை இப்பொழுது தமர் இற்செறி ப்பார், அதுவுமன்றி இச்சீறூரார் பகரப்படும் பெரியவார்த்தை கள் சிலபலவுள. எ-று.

எற்றுந்திரையென்பது சினையாகிய தன்பொருட்கேற்ற வடை யடுத்துநின்றதோராகுபெயர். இற்செறிப்பாரென்பது ஆரீற்று முற்றுச்சொல். வினைப்பெயரென்பாருஞ் செறிப்பரென்றுபாட மோதுவாருமுளர். சிலபலவென்பது பத்தெட்டுளவென்பது போலத் துணிவின்மைக்கண்வந்தது. சீறூர்ப்பகரென்பதூஉம்பா டம். இவற்றிற்கு மெய்ப்பாடும் பயனும்-அவை. இவற்றுண்மேலை ப்பாட்டிற் குறிப்பினுமினை செறிப்பறிவுறுத்தாள். (௱௯௪)

எதிர்கோள்கூறிவரைவுகடாதல்.

எதிர்கோள்கூறிவரைவுகடாதலென்பது - தமர்நினைவுரைத்து வ ரைவுகடாயதோழி, நீவரைவொடுவரின், அன்னையும் ஐயன்மாரும் அயலவரும் நின்வரவெதிர்கொள்ளாநிற்பர், இனிப்பலநினையாது பலருமறியவரைவொடுவருவாயாகவென எதிர்கோள்கூறிவரைவுக டாவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வழியுமதுவன்னையென்னின்மகிழும்வந்தெந்தையுநின் *
மொழியின்வழிநிற்குஞ்சுற்றமுன்னேவயமம்பலத்துக் *
குழியும்பரோத்துமெங்கூத்தன்குற்றாலமுற்றும்மறியக் *
செழியும்மவேபணைத்தோள்பலவென்றெளிக்கின்றதே.(௱௯௫)

எந்திழைத்தோழி யேர்தல்முன்னி க்
கடியாமாறு தொடிகென்ற து.

(இ-ள்.) இவளைநீபெய்துதற்கு முறைமையும் வரைவுவேண்டுத லே, இவளைத்திருத்தக்காரோர்களைவனை வேண்டுவாளாகலின் நீ வரைவுவேண்டியிடத்து அன்னையென்னைப்போலமகிழும். உலகி யலான்மறுத்தகன்றநின்றுறுயினுந் தகுதிநோக்கிவந்து எந்தையு நின்மொழியைக்கடவாது அதன்வழியேநிற்கும், இவளோடுநின்னி

டைநிகழ்ந்தது அறிப்பானிருந்ததாகலின், நீவரைவு வேண்டுவதன் முன்னே சுற்றம் நினைக்குவயவாயிருக்கும். பலசொல்லுகின்றதென், இரண்டு உம்பரானேத்தப்படும் அம்பலத்தின்கணுளனாகிய எம்முடையகூத்தனது குற்றாலமூதூருமறியப்பொருந்திய வெம்புனை வேயனைத்தோள்கள் ஐயுறவேண்டா. எ-று.

வழியுமென்னும் உம்மை எச்சவும்மை, உபாயமாகவேயன்றி எ-று. எந்தையுமென்பது இறந்ததுதழீஇய வெச்சவும்மை. முன்னே வயமென வேறுபடுத்துக்கூறுதலால், சுற்றமுமென வும்மை கொடாதுகூறினுள். நலமுங்குலமு முதலாயினவற்றானொராயினும், வடுவஞ்சிநீராவதொன்பதுபயப்ப, குற்றாலமூதூர் மறியக்கெழீஇயவென்றாள். கெழீஇயவென்பது கெழியெனக் குறைந்துநின்றது. நின்மொழியென்று உம்மவே என்றது "என்னீரறியாதீர் போலவிவைகூற, நின்னீரவல்லநெடுந்தகாய்" என்பதுபோலத்தன்டும்பன்மையுமொருமையுமயங்கிநின்றன. குற்றாலமூதூர் மறியக்கெழியென்பதற்கு மறைந்தொழுகாதெல்லாருமறிய வரைவொடு வருவாயாகவென் றுரைப்பாருமுளர். இப்பொருட்குக் கெழுமுவென்பதுவிகாரவகையாற்கெழியென நின்றது. பெயப்பாடும்பயனும் அவை வரைவின்கட்டலைமகனையாற்றுமை கொளுவுதலமாம்

தழங்குமருவியென்னும் பாட்டுத்தொட்டு இதுகாறும்வர இப்பாட்டொன்பதுஞ்செறிப்பறிவுறுத்துவரைவுகடாயினவென்பது இவையெல்லாந்தோழியிற்கூட்டமுந்தோழியிற் கூட்டத்தின்விகற்பமுமெனவறிக. (௱௩௯)

ஏறுகோள்கூறிவரைவுகடாதல்.

ஏறுகோள்கூறிவரைவுகடாதலென்பது - எதிர்கோள்கூறிவரைவுகடாயதோழி, எம்முடைய ஐயன்மார் அவனுடையதலையின் பெருமையும் இடையின்சிறுமையுநோக்கா எப்பேர்க்கல்விடையின்மருப்பைத்திருத்திவிட்டார் [illegible] நியமிப்பன வதியேயெனஅ ஏறுகோள்கூறி வரைவுகடாவாநிற்றல். [illegible] றதுமுல்லைத்திணையாகலின், அத்தமுல்லைத்திணைமரபாவது, ஒரிடத்தொருபெண்பிறந்தால் அப்பெண்ணைப்பெற்றவர்தந்தொழுவில் அன்றுபிறந்தசேங்கன்றுள்ளனவெல்லாந் தன்னாட்டியாகவிட்டுவளர்த்து அப்பரிசினுல்வளர்ந்த வேற்றைத்தழுவி னொருவனுக்குஅப்பெண்ணைக்கொடுத்தல்மரபெனப்படும். அதற்குச்செய்யுள்.

படையார்கருங்கண்ணிவண்ணப்பயோதரப்பாரமுநுண் *
ணிடையார்மெலிவுங்கண்டண்டர்களீர்முல்லைவேலியெம்மூர் *
விடையார்மருப்புத்திருத்திவிட்டார்வியன்றென்புலியூ *
ருடையார்கடவிவருவதுபோலுமுருவினதே. (௱௬௯)

என்னையர் துணி
வின்ன தென்றது.

(இ-ள்.) படைக்கலம்போலுங் கரியகண்ணையுடையாளுடைய நிறத்தையுடையமுலைகளின்பாரத்தையும் அப்பாரத்தைத்தாங்கலாற்றாநின்ற நுண்ணியவிடையாரது மெலிவையுங்கண்டு, என்னையராகியவாயர் ஈரியமுல்லையாகிய வேலியையுடைய எம்மூரின்கண்விடையினது நிரம்பியமருப்பைத் திருத்தச்செய்துவிட்டார்கள். அவ்விடை அகன்றதென்புலியூரையுடையவர் செலுத்திவரும் விடைபோலுமுருவினையுடைத்து. இனிமெய்ந்நிகழும். எ-று.

இயல்வதுமேற்கொள்ளாமையின் இடையாரெனவிழித்துக்கூறினள். முல்லையையுடைய வேலியெனினுமமையும். அவ்வேறு கோள்நிகழ்வதன்முன் வரைந்தெய்துவாராகவென்றவாறு. விடையார்மருப்புத்திருத்திவிட்டார் நினக்குற்றதுசெய்யென்பதனைக்கேட்டுத் தலைமகனுள்ளம்வாடினான், அஃதெற்றிற்றெனின், ஏறுதழுவிக்கோடல்தங்குலத்திற்கு மரபாகலானும், தமக அப்பொருவர் பொருவியதொன்றுபெயராகலானும், அவ்வேற்றைத்தன்னின்முற்பட்டாரொருவன்றழுவவுங்கூடுமென்றுள்ளம்வாடினான் அதனைத்தீர்த்தமைப்பி அவ்வேறு புலியூருடையார் கடவி வருவதுபோலு முருவினதென்றாள், என்றது அதன்வெம்மை சொன்னவாறன்று, இவ்வொழுக்கம் புலியூருடையாரருளான்வந்ததாகலின் அவ்வேறுநினக்கேயெய்துவதன்றி மற்றொருத்தராலணுகுதற்கரிது, நீகடிதுவரைந்துசெய் அஞ்சவேண்டாவென்றாளாயிற்று. இதுமுல்லைத்திணை. மெய்ப்பாடு-அது. பயன் -ஏறுங்கோளுணர்த்திவரைவுகடாதல். (௱௬௯)

அயலுரையுரைத்துவரைவுகடாதல்.

அயலுரையுரைத்துவரைவுகடாதலென்பது - ஏறுகோள்கூறிவரைவுகடாயதோழி, அயலவர் நாளைப்பொன் புனையப்புகுதாநின்றார், இதற்குத்தீவினையேன்சொல்லுவதென்னோவெனத் தான்முன்னிலைப்புறமொழியாகஅயலுரையுரைத்துவரைவுகடாவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

உருப்பனையன்னகைக்குன்றொன்றுரித்தூரெரித்த *
நெருப்பனையம்பலத்தாதியையும்பர்சென்றேத்திநிற்றுந் *
திருப்பனையூரனையாளைப்பொன்னாளைப்புனைதல்செப்பிப் *
பொருப்பனைமுன்னின்றென்னோவினையேன்யான்புகல்வதுவே.

கையல்புனை கன்னி யை
யயலுரை புரைத்த து.

(இ-ள்.) வடிவுபனையையொக்குங்கையையுடையகுன்றொன்றை யுரித்து வலியையுடையவூர்களையெரித்த நெருப்பையுடையானை, அம்பலத்தின்கணுளனாகிய வெல்லாப்பொருட்கு முதலாயவனை, உம்பர்சென்றுவாழ்த்திநிற்றற்கிடமாந்திருப்பனையூரையொப்பாளை அயலார்நாளைப்பொன்புனைதலைச்சொல்லித்திவினையேனாகிய யான்முன்னின்று பொருப்பனைச்சொல்லுவதெவனோ. எ-று.

ஊரெரித்தநெருப்பின்மேலேற்றுக.எரித்தநெருப்பனென்றசொற்களினாற்றலான், எரித்ததுநெருப்பானென்பது போதரும். புகல்வதென்றது வரைந்தெய்துவாயாகவென்று பின்சொல்லப்படுங்காரியத்தை இது சிறைப்புறம்.பொருப்பனென்பது முன்னிலைக்கண்வந்ததென்று தலைமகன் முன்னிலையாகக் கூறினாளெனினுமமையும். அயலுரை- தலைமகட்கியாதுமியைபில்லாதவுரை. அயலாரொருப்பட்டவுரையெனினுமமையும். மெய்ப்பாடு - அழுகையைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன்-வரைவுகடாதல். (௱௪௭)

தினைமுதிர்வுரைத்துவரைவுகடாதல்.

தினைமுதிர்வுரைத்துவரைவுகடாதலென்பது - அயலுரையுரைத்துவரைவுகடாயதோழி, இவ்வேங்கை,தினைப்புனங்கொய்கவென்று சோதிடஞ்சொல்லுதலைப்பொருந்தி யெம்மைக்கெடுவித்தது,இனிநமக்கேனல் விளையாட்டில்லையெனச் சிறைப்புறமாகத் தலைமகளோடுகூறுவாள்போன்று,தினைமுதிர்வுரைத்து வரைவுகடாவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மாதிடங்கொண்டம்பலத்துநின்றோன்வடவான்கயிலைப் *
போதிடங்கொண்டபொன்வேங்கைதினைப்புனங்கொய்கவென்று *
தாதிடங்கொண்டுபொன்வீசித்தன்கள்வாய்சொரியநின்று *
சோதிடங்கொண்டிதெம்மைக்கெடுவித்ததுதூயமொழியே. ()

ஏனல்விளையாட்டினியில்லையெ ன
மானற்றோழிமடந்தைக்குரைத்தது.

(இ-ள்.) தூயமொழியையுடையாய், மாதையிடப்பக்கத்துக்

கொண் டெல்லாருங்காண அம்ப
லத்தையுடையவனது வடக்கின்கணுண்டாகிய பெரியகை
லைக்கணுள்ளதாகிய பொருப்பிடங்கொண்டபொன்போலுமலரை
யுடையவேங்கை, இனப்புனத்தைக் கொய்கவென்று தாதையிடத்
தேகொண்டு, பொன்போலுமலரையெல்லார்க்குங்கொடுத்து, தன
துதேனைப்பூத்தவிடஞ்சொரியநின்று, சோதிடஞ்சொல்லுதலைப்
பொருந்தி, இஃதெம்மைக்கெடுத்தது, இனியென்செய்தும். எ-று.

பொன்னைக்கொடுத்துப்பிறர்க்கடிமையாதலைப்பொருந்தித்தா
னிழிந்தசாதியாதலாற்றனக்குரியகள்ளை வாய்சொரியநின்றெனச்
சிலேடைவகையா னிழித்துக்கூறினாளாகவுமுரைக்க. 'சோதிடங்
கொண்டு எம்மைக்கெடக்கொண்டதென்பது பாடமாயிற் கெ
டக்கொண்டதென்னுஞ்சொற்கள் ஒருசொல் நீரவாய்க் கெடுத்த
தென்னும்பொருள்பட்டு, எம்மையென்னு மிரண்டாவதனை முடி
த்தனவாகவுரைக்க. மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன் - செறிப்பறிவு
றுத்தல். (௱௬௮)

பகல்வரல்விலக்கிவரைவுகடாதல்.

பகல்வரல்விலக்கிவரைவுகடாதலென்பது - இறைப்புறமாகத்தி
னைமுதிர்வுரைத்துவரைவுகடாயதோழி, எதிர்ப்பட்டுநின்று, இப்
பெருங்கணியார் நமக்குநோவுதகப்பருவஞ்சொல்லுவாராயிருந்
தார், எம்ஐயன்மார் இவர்சொற்கேட்டு இத்தினையைத் கடிவாரா
யிருந்தார். எமக்குமினித்தினைப்புனங்காவலில்லை, நீரினிப்பகல்வர
ல்வேண்டாவெனப் பகல்வரல்விலக்கி வரைவுகடாவாநிற்றல். அத
ற்குச்செய்யுள்.

வழிவார்வயற்றில்லையோன்மலயத்துநின்றும்வருதேன் *
கழிவார்களிவண்டுநின்றலர்தூற்றப்பெருங்கணியார் *
மொழிவார்நமக்கினிநோதகயானுமக்கென்னுரைக்கேன் *
குழிவார்தினையெமர்காவேம்பெருமவித்தண்புனமே. (௱௬௯)

அகல்வரை நாடனைப்
பகல்வர லென்றது.

(இ-ள்.) அழகார்ந்தவயல்சூழ்ந்த தில்லையையுடையவனது பொ
தியிற்கணின்றுவைத்தும், நறுநாற்றத்தால்வாராநின்றதேன்களும்,
நாற்றத்தைத்தேருதெழிய களிவண்டுகளும், நின்று அலர்களைக்கு
டைந்துதூற்ற, வேங்கையாகிய பெருங்கணியார் இப்பொழுது
நமக்குநோவுதகப்பருவஞ்சொல்லுவாராயிருந்தார்; யானுமக்கெ

ன்சொல்லுவேன், அணியார்சொல்லுதலால் எமர்தினையடித்திடுவ ராயிருந்தார். அதனால், பெரும, இத்தண்புனத்தையாமினிக்காவே ம், நீ பகல்வர வேண்டா. எ-று.

வடியார்தில்லையென்றியைப்பினுமமையும். மலயத்துவாழ்வார் பிறர்க்குவருத்தஞ்செய்யாராகலின், மலயத்துநின்றுமென்றும் மைகொடுத்தார். மலயத்துநின்றும் வருந்தேனென்றுரைப்பாருமுளர். இப்பொருட்கு வேங்கைமலயத்தையணைந்ததோரிடத்து நின்றதாகவுரைக்க. கடி-புதுமையுமாம். வண்டொழுங்கின்று நெடுமைபற்றி வரிகளிவண்டென்றாள். இதுவுமதுவாகலான், அலர்தூற்றுமென்பதற்குத் தன்னோடுபயின்றாரைக் கண்ணோட்டமின்றி வருத்தாநின்றதென்று புறங்கூறுமென்றுமுரைக்க. மெய்ப்பாடு-அது. பயன்-பகற்குறிவிலக்கல். (௱௬௬)

தினையொடுவெறுத்துவரைவுகடாதல்.

தினையொடுவெறுத்துவரைவுகடாதலென்பது-பகல்வரல்விலக்கி வரைவுகடாயதோழி, இத்தினைக்காவற்கீடாக நாமவனையெதிர்ப்படலாமென்றுநினைந்துதினையைவித்திக்காத்தோம், அதுபோய்த் தீவினையைவித்திக்காத்து அதன்விளைவையுமுண்டாகி முடிந்ததெனச் சிறைப்புறமாகத் தினையொடுவெறுத்து வரைவுகடாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

நினைவித்துத்தன்னையென்னெஞ்சத்திருந்தம்பலத்துநின்று *
புனைவித்தவீசன்பொதியின்மலைப்பொருப்பன்விருப்பிற் *
றினைவித்திக்காத்துச்சிறந்துநின்றேமுக்குச்சென்றுசென்று *
வினைவித்திக்காத்துவிளைவுண்டதாகிவிளைந்ததுவே. (௱௬௭)

தண்புனத்தோடு தளர்வுற்றுப்
பண்புனைமொழிப் பாங்கிபகர்ந்தது.

(இ-ள்.) தானேவந்திருந்து திருத்தவேண்டுதலின் என்னெஞ்சத்துப்புகுந்திருந்து தன்னை யானினையும் வண்ணஞ்செய்து அம்பலத்தின்கட்டன்றிருமேனிகாட்டிநின்று என்றோற்றன்னைப் புகழ்வித்துக்கொண்ட ஈசனதுபொதியின்மலைக்கணுளனாகியபொருப்பன்மேல்வைத்த விருப்பினாற் றினையைவித்தி அதனைக்காத்து உள்ளமவிழ்ந்துநின்ற எங்கட்கு அத்தினையை வித்திக்காத்த காவல் போய்த்தீவினையைவித்தி அதனைக்காத்து அதன்விளைவையுமுண்டாகிமுடிந்தது. எ-று.

நினைவித்துத்தன்னையென்னெஞ்சத்திருந்தென்பதற்கு ஒருகாற்றன்னைநினைவேனாகவுஞ்செய்து அந்நினைவே பற்றுக்கோடாகத்தான்புகுந்திருந்தெனினுமமையும். பொருப்பன் விருப்பென்பதனை நீர்வேட்கைபோலக்கொள்க. தினைவித்தியவாறு இத்தினைக்காவல் தலைக்கீடாக அவனையெதிர்ப்படலாமென்று மகிழ்ந்து அதற்குடம்பட்டாராகலிற் றாம்வித்தினார் போலக்கூறினாள். புனத்தோழிகளர்வுற்று-புனத்தாற்றளர்வுற்று. (௱௪௰)

வேங்கையொடுவெறுத்துவரைவுகடாதல்.

வேங்கையொடுவெறுத்துவரைவுகடாதலென்பது- தினையொடுவெறுத்துவரைவுகடாயதோழி, இவ்வேங்கையரும்பிய ஞான்றே அரும்பறக் கொய்தேமாயின் இவர் இன்றுநம்மைக் கெடுப்பான் வேண்டி இத்தினைகெட முயலுமாறுமுண்டோ யாமதுசெய்யப்பெற்றிலேமென வேங்கையொடுவெறுத்து வரைவுகடாவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கனைகடற்செய்தநஞ்சுண்டுகண்டார்க்கம்பலத்தமிழ்தாய் *
வினைகெடச்செய்தவன்விண்டோய்கயிலைமயிலனையாய் *
நனைகெடச்செய்தனமாயினமைக்கெடச்செய்திடுவான் *
தினைகெடச்செய்திடுமாறுமுண்டோவித்திருக்கணியே. (௱௪௧)

நீங்குகவினி நெடுந்தகையென
வேங்கைமேல்வைத்து விளம்பியது.

(இ-ள்.) ஒலியாநின்ற கடலின்கணுண்டாக்கப்பட்ட நஞ்சையுண்டுவைத்து, அம்பலத்தின்கணின்று கண்டார்க்கு அமிழ்தமாய் நம்வினைகெடும்வண்ணஞ்செய்தவனது விண்ணைத்தோயாநின்ற கைலையின்மயிலையொப்பாய், அரும்பியஞான்றே நனையைக்கெடும்வண்ணஞ்செய்தேமாயின், நம்மைக்கெடுப்பான்வேண்டி இத்திருவாகியகணி தினைகெடமுயலுமாறுமுண்டோ, யாமது செய்யப்பெற்றிலேம். எ-று.

கனைகடற்செய்தவென்றதனான் நஞ்சின்பெருமைகூறினார். செய்யாதநஞ்சிற்செய்தநஞ்சுகொடிதாகலின், அதன்கொடுமைவிளங்க, செய்தநஞ்சென்றார். அமிழ்தாதல்-அமிழ்தின்காரியத்தைச்செய்தல். கண்டார்க்கென்றதனான், அல்லாதவமிழ்தோடு இவ்வமிழ்திற்குவேற்றுமைகூறியவாறாம். கெடச்செய்திடுவானென்னுஞ்சொற்கள் ஒருசொன்னீரவாய், கெடுப்பானென்னும்பொருள்பட்டு, ந

ம்மையென்று மிரண்டாவதற்குமுடிபாயின. வினைகெடச்செய்தவனென்பது முதலாயினவற்றிற்கு மிவ்வாறுரைப்பினு மமையும். திரு-சாதிப்பெயர். கணி-தொழிற்பெயர். நல்லகணியென்றிழித்துக்கூறினாகவுரைப்பாருமுளர். (௱௪௧)

இரக்கமுற்றுவரைவுகடாதல்.

இரக்கமுற்றுவரைவுகடாதலென்பது - வேங்கையொடுவெறுத்துவரைவுகடாயதோழி, யாமவனை யெதிர்ப்படலாமென்றின்புற்று வளர்த்ததினைத்திரள் இப்புனத்தின்கணில்லாவாயிருந்தன, இனிநாமவனை யெதிர்ப்படுமாறென்றோவெனச் சிறைப்புறமாகத் தலைமகனுக்கிரக்கமுற்று வரைவுகடாவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வழுவாவியலெம்மலையர்விதைப்பமற்றியாம்வளர்த்த *
கொழுவார்தினையின்குழாங்களெல்லாமெங்குழாம்வணங்குஞ் *
செழுவார்கழற்றில்லைச்சிற்றம்பலவரைச்சென்றுநின்று *
தொழுவார்வினைநிற்கிலெநிற்பதாவதித்தொல்புனத்தே. (௱௪௨)

செழுமலை நாடற்குக்
கழுமலுற் றிரங்கியது.

(இ-ள்.) விதைக்கும்பருவத்துங் கொய்யும்பருவத்தும் வழுவாது செய்யுமியல்பையுடைய எந்தையராகிய மலையர் விதைப்ப யாம் வளர்த்தகொழுவிய நெடிய தினையின்றிரட்களெல்லாம், எமதுகுழாஞ்சென்றுவணங்கும் வளவியநெடியகழலையுடைய தில்லையிற் சிற்றம்பலத்தையுடையானைச்சென்றுநின்று தொழுவாருடையவினை அவர்கண் நிற்கிலே, இப்பழையபுனத்து நிற்பதாவது, இனிநில்லா. எ-று.

குழாங்களெல்லா நிற்பதாவதெனக்கூட்டுக. நிற்பதென்பது- நிற்றலென்னும்பொருட்டு. நிற்பதாவவென்பதுபாடமாயின், ஆவவென்பதிரக்கக்குறிப்பாகவுரைக்க. நிற்பவென்பதூஉம்பாடம். குழுவார்தினையென்பதூஉம்பாடம். (௱௪௨)

கொய்தமைகூறிவரைவுகடாதல்.

கொய்தமைகூறிவரைவுகடாதலென்பது - இரக்கமுற்றுவரைவுகடாயதோழி எதிர்ப்பட்டுநின்று, இப்புனத்துத்தினையுள்ளது இன்றுதொடர்பறக்கொய்தற்றது, எமக்குமினிப்புனங்காவலில்லை, யாமுமக்கறிவுசொல்லுகின்றேமல்லேம், நீரேயறிவீரெனத் தினை கொய்தமைகூறி வரைவுகடாவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பொருப்பர்க்கியாமொன்றுமாட்டேம்புகலெமக்காம் *
விருப்பர்க்கியாவர்க்குமேலவர்க்குமேல்வருமூரெரித்த *
நெருப்பர்க்குநீடம்பலவருக்கன்பர்குலநிலத்துக் *
கருப்பற்றுவிட்டெனக்கொய்தற்றதின்றிக்கடிப்புனமே. (௱௪௫)

நீடிரும்புனத்தினி யாடேமென் று
வரைவுதோன்ற வுரைசெய்த து.

(இ-ள்.) எமக்குப்புகலிடமாதற்குக்காரணமாகியவிருப்பத்தை யுடையவர்க்கு, எல்லார்க்குமேலாயவர்க்கு, ஆகாயத்தின்கட்சென் றமூர்களையெரித்த நெருப்பையுடையவர்க்கு, நிலைபெற்றவம்ப லத்தையுடையவர்க்கு அன்பராயினருடையகுலங்கள் உலகத்துப் பிறவிக்காரணத்தைப்பற்றுவிட்டகன்றாற்போல, இக்காவலையுடை யபுனம் இப்பொழுதுதொடர்பறக்கொய்தற்றது, அதனாற்பொ ருப்பர்க்கியாமொன்றுஞ்சொல்லமாட்டேம். எ-று.

யாமொருகுறையுமிலேமாயினுந் தமதுவிருப்பினாலெமக் குப்புகலிடமாயினானென்னுங்கருத்தால், புகலெமக்காம்விருப்பர் க்கென்றார். எம்மால்விரும்பப்படுவார்க்கென்பாருமுளர். விட்டெ னவென்பதூஉம்பாடம். (௱௪௫)

பிரிவருமைகூறிவரைவுகடாதல்.

பிரிவருமைகூறிவரைவுகடாதலென்பது- கொய்தமைகூறிவரை வுகடாயதோழி, இப்புனத்துப்பயின்றகிளிகள், தமக்குத் துப்பா ராக்காலத்துந் தினைத்தாளைவிடாதிராநின்றன, நாம்போனால் நங்கா தலரிவ்விடத்தேவந்துநின்று நம்மைத்தேடுவர்கொல்லோவெனச் சிறைப்புறமாகப்பிரிவருமைகூறி வரைவுகடாவாநிற்றல். அதற்கு ச்செய்யுள்.

பரிவுசெய்தாண்டம்பலத்துப்பயில்வோன்பரங்குன்றின்வா *
யருவிசெய்தாழ்புனத்தைவனங்கொய்யவுமிவ்வனத்தே *
பிரிவுசெய்தாலரிதேகொள்கபேயொடுமென்னும்பெற்றி *
யிருவிசெய்தாளினிருந்தின்றுகாட்டுமிளங்கிளியே. (௱௪௬)

மறைப்புறக் கிளவியி ற்
சிறைப்புறத் துரைத்த து.

(இ-ள்.) எம்மைப்பரிந்தாண்டு, அம்பலத்தின்கட்பயில்வானது பரங்குன்றினிடத்து அருவிநீராற்செய்யப்பட்ட தாழ்ந்தபுனத்தி ன்கணுண்டாகிய ஐவனத்தைக்கொய்யவும், இக்காட்டின்கண் இரு

வியர்கச்செய்யப்பட்ட நாளிலேயிருந்து, நட்புச்செய்தாற் பேயோடாயினும் பிரிவரிது இதனையுள்ளத்துக்கொள்கவென்னுந்தன்மையை இளங்கிளிகள் இப்பொழுதுகாட்டாநின்றன. எ-று.

பேயோடாயினும் பிரிவுசெய்தலாற்றாதலரிதென் றுரைப்பினு மமையும். இருவியென்பது-கதிர்கொய்ததட்டை. தாளென்பது-கதிர்கொய்யாதமுன்னுஞ்சொல்வதோர்பெயர். இப்புனத்துப்பயின்றகிளிகள் தமக்குத் துப்பாகாக்காலத்து மிதனைவிடாதிராநின்றன இனிநங்காதலர் நம்மாட்டென்செய்வரொன்றுங் கருத்தான், மறைப்புறமாயிற்று. சிறைப்படவுரைத்ததென்பதுபாடமாயின், சிறைக்கண்வைத்துநிற்பவென்றுரைக்க. (௱சச)

மயிலொடுகூறிவரைவுகடாதல்

மயிலொடுகூறிவரைவுகடாதலென்பது - பிரிவருமைகூறிவரைவுகடாயதோழி, பிரிவாற்றாமையோடு தலைமகளையுங்கொண்டு புனங்காவலேறிப்போகாநின்றாள், கணியார்நினைவு இன்றுமுடிந்தது, யாங்கள்போகாநின்றேம், இப்புனத்தொருவர்வந்தால் இங்குநின்றும்போனவர்கள் துணியாதன துணிந்துபோனாரென்று அவர்க்குச்சொல்லுமினென மயிலொடுகூறி வரைவுகடாவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கணியார்கருத்தின்றுமுற்றிற்றியாஞ்சென்றுங்கார்ப்புனமே *
மணியார்பொழில்காண்மறத்திர்கண்டீர்மன்னுமம்பலத்தோ *
னணியார்கயிலைமயில்காளயில்வேலொருவர்வந்தாற் *
றுணியாதனதுணிந்தாரென்றுநீர்மைகள்சொல்லுமினே. (௱சரு)

நீங்கருநம்புனம்விடு நீள்பெருந்துயரா ம்
பாங்கியகர்ந்து பருவரலுற்ற து.

(இ-ள்.) கணியாரது நினைவு இன்றுமுடிந்தது, யாங்கள் போகாநின்றேம், கார்ப்புனமே, மணிகளார்ந்த பொழில்காள், வேங்கையொடுபயின்றீராகலின் நீரெம்மைமறப்பீர், நிலைபெறுமம்பலத்தையுடையவனது அழகார்ந்தகைலையினின்றும்வந்தமயில்காள், அயில்வேல் துணையாகத்தனிவருமவர் ஈண்டுவந்தால், அன்புடையார் துணியாதனவற்றை அவர்துணிந்தாரென்றுநீர்மைகளை யவர்க்குச்சொல்லுமின். எ-று.

நீர்மை-ஈண்டுவியப்பு. நீரிவ்வாறுசொன்னால் அவராற்றாரென்பதுகருத்து. பொருளிலேன் கைலையினுள்ளீராகலின் நீர்கண்ணோட்டமுடையீரென்பதுகருத்து. கார்ப்புனமென்பதற்குக்கா

ர்காலத்துப்பொலியும் புனமென்னுமமையும். துணியாதனவரவனை பிரிதலும், வரையுந்துணையுமாற்றியிருத்தலும். புனமே பொழில்காள் மயில்காள் என்றுகூட்டி, நீரெம்மைமறப்பீராயினும் மறவாதுசொல்லுமினென் றுரைப்பாருமுளர். இவையாறற்கும் மெய்ப்பாடும் பயனும்-அவை. (௱௪௫)

வறும்புனங்கண்டுவருந்தல்.

வறும்புனங்கண்டுவருந்தலென்பது-தலைமகளுந்தோழியும்புனங்காவலைவிட்டுப்போகாநிற்ப, தலைமகன்புனத்திடைச்சென்றுநின்று, இப்புனம் யாமுன்பயின்றதன்றே, இஃதினிருக்கின்றவாறென்னோவென்று, அதன்பொலிவழிவுகூறித்தலைமகளைத்தேடிவருந்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பொதுவினிற்றீர்த்தென்னையாண்டோன்புலியூரரன்பொருப்பே
யிதுவெனிலென்னின்றிருக்கின்றவாறெம்மிரும்பொழிலே *
யெதுநமக்கெய்தியதென்னுற்றனிரறையீண்டருவி *
மதுவினிற்கைப்புவைத்தாலொத்தவாமற்றிவ்வான்புனமே (௱௪௬)

மென்புனம்விடுத்து மெல்லியல்செல் ல
மின்பொலிவேலோன் மெலிவுற்ற து.

(இ-ள்.) அதுவோவிதுவோவழியென்றுமயங்கிப் பொதுவாகநிற்றநிலைமையைநீக்கி என்னையாண்டவன், புலியூரிலரன் அவனது பொருப்பாய் யான்முன் பயின்றவிடமேயாயின் இஃதின்றிருக்கின்றவாறென், எம்முடையபெரியபொழிலே, நமக்குத்தான் இன்றுவந்ததியாது! நீரென்னுற்றீர்! இதுவேயுமன்றி இப்பெரிய புனம் ஒலியாநின்ற பெருகியவருவியாய்வீழும் மதுவின்கண் அதனின்சுவையைமாற்றிக் கைப்பாகியசுவையைவைத்தாலொத்தவாறென்! எ-று.

மற்றென்பதசைநிலை. எல்லாரையுமாளும் பொதுவாகியமுறைமையினின்றுநீக்கி என்னை யுளநெகிழ்விப்பதோருபாயத்தாலாண்டவனென்றுரைப்பினுமமையும். இன்பஞ்செய்வதுந் துன்பஞ்செய்வது மொன்றாகமாட்டாதென்னுங்கருத்தாற் புலியூரரன் பொருப்பேயிதுவெனிலென்றான். அறையீண்டருவிகாள் நீரென்னுற்றீரென்றும், அறையீண்டருவிப்புனமென்றும், உரைப்பாருமுளர். (௱௪௬)

பதிநோக்கிவருந்தல்.

பதிநோக்கிவருந்தலென்பது-வறும்புனத்திடைவருந்தாநின்ற தலைமகன், இவ்வாறணித்தாயினும் நம்மாற்செய்யலாவதொன்றில்லையென்று அவளிருந்தபதியைநோக்கித் தன்னெஞ்சோடுசாவிவருந்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

ஆனந்தமாக்கடலாடுசிற்றம்பலமன்னபொன்னின் *
மேனந்துமாமலைச்சீறூரிதுசெய்யலாவதில்லை *
வானந்துமாமதிவேண்டியழுமழப்போலுமன்றே *
யானுந்தளர்ந்தனனீயுந்தளர்ந்தனைநன்னெஞ்சமே. (௱௪௭)

மதிநுதலரிவை பதிபுகலரிதென
மதிநனிகலங்கிப் பரிவொடுவாடியது.

(இ-ள்) ஆனந்தமாகிய நீரானிறைந்ததோர் பெரியகடல் நின்றாடுஞ் சிற்றம்பலத்தையொக்கும் பொன்னினது தேன்றத்திப்பாயும்பெரியமலைக்கணுண்டாகியசீறூரிது, இவ்வாறணித்தாயினு நம்மாற்செய்யலாவதொன்றில்லை. அதனால் வானின்கட்செலலும் பெரியமதியைக்கொள்ளவேண்டி அதனருமையறியாதழுங்குழவிபோல எய்துதற்கரியாளைவிரும்பி, நல்லநெஞ்சமே, நீயுந்தளர்ந்தாய், நீயவ்வரும்பொருள்விரும்புதலான் யானுந்தளர்ந்தேன்-எ-று.

தேனையுமிழுமாமலையெனினுமமையும். மழவை நெஞ்சத்திற்கேயன்றித் தலைமகற்குவமையாக வுரைப்பினுமமையும். நெஞ்சத்தைத்தன்னோடுபடுத்தற்கு நன்னெஞ்சமெனப் புனைந்துகூறினான். இதுதலைமகளை இற்செறிவிக்கின்றகாலத்து ஆற்றானாகியதலைமகன்றோழிகேட்பத் தன்னெஞ்சிற்குச்சொல்லியது. மன்னுமோவுமசைநிலை. பதி-தலைமகன். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு- அழுகை. பயன்-ஆற்றாமைநீங்குதல். (௱௪௮)

பகற்குறிமுற்றிற்று.

இரவுக்குறி.

இரவுக்குறிவருமாறு—பகற்குறிபுணர்ந்து விலக்கப்பட்டதலைமகன் தெருண்டுவரைதறலை. தெருளானாயிற்பின்னையுந்தோழியைத்தலைப்பட்டு இரவுக்குறிவேண்டிச்சென்று எய்துதன்முறைமையென்ப. என்னை "களவினுட் டவிர்ச்சி கிழவோற் கில்லை" என்று

சூத்திரம். இரவுக்குறிவேண்ட லாற்றருமைகூற, லின்றுநெஞ்
சுடைத லிலைகண்டுநேர்த, லுட்கோள்வினுத லுட்கொண்டுவினுத
லிலைகண்டுநேர்த, லுட்கோள்வினுத லுட்கொண்டுவினுத
ல்,குறியிடங்கூறல் குறியேற்பித்த, லிரவரவுரைத்த லேதங்கூறல்,
குறைநேர்தலோடு குறைநயப்புரைத்தல்,மயின்மேலிசைத்துவர
வுணர்ந்துரைத்த, ருய்துயிலறித றலைவி துயிலெடுத்த,லிடத்துய்த்
துநீங்க றளர்வகன்றுரைத்தல், மருங்கணைதலோடு முகங்கண்டுமகி
ழ்தல்,பள்ளியிடத்துய்த்தல் பள்ளியிட[illegible], வரைவுகடாவி
வரவுவிலக்கல், வரைவுடம்படா தாற்[illegible],லதரிடைச்செல
விற் கிரக்கங்கூற,லிருளறநிலவு வெளி[illegible]நேர்கல,வேற்றுக்கு
றிகூறல் கடலிடைவைத்துத், துய[illegible]றி[illegible]பறிவித்,தா
னேகிடந்து தனிமையுற்ரூற்றுந். [illegible]மிக்க கழிபடர்கிளவி,காப்
புச்சிறைமிக்க கையறுகிளவி, [illegible]றுபார்த்துற்ற வச்சக்கிளவி,தன்
னுட்கையா றெய்திடுகிளவி. நிலைகண்டுரைத்த னெடுங்கடற்சேர்த்
து,லலரறிவித்தலோ டாறைமூன்று,மிரவுக்குறியிவை யென்றிசி
னேரே.

(இ-ள்.) இரவுக்குறிவேண்டல்- வழியருமை கூறிமறுத்தல்-நின்
றுநெஞ்சுடைதல்- இரவுக்குறிநேர்தல்- உட்கோள்வினுதல் - உட்
கொண்டுவினுதல்-குறியிடங்கூறல்-இரவுக்குறியேற்பித்தல்- இரவ
ரவுரைத்தல்-ஏதங்கூறிமறுத்தல்- குறைநேர்தல்-குறைநேர்ந்தமை
கூறல்- வரவுணர்ந்துரைத்தல்- தாய்துயிலறிதல்- துயிலெடுத்துச்
சேறல்-இடத்துய்த்துநீங்கல்-தளர்வகன்றுரைத்தல்-மருங்கணைதல்-
முகங்கண்டுமகிழ்தல்-பள்ளியிடத்துய்த்தல்-வரவுவிலக்கல்-ஆற்று
துரைத்தல்-இரக்கங்கூறிவரைவுகடாதல்- நிலவுவெளிப்படவருந்த
ல்-அல்லகுறியறிவித்தல- கடலிடைவைத்துத்துயரறிவித்தல்-காம
மிக்ககழிபடர்கிளவி- காப்புச்சிறைமிக்ககையறுகிளவி- ஆறுபார்
த்துற்றவச்சக்கிளவி- தன்னுட்கையாறெய்திடுகிளவி - நிலைகண்டு
ரைத்தல்- இரவுறுதுயரக் கடலோடுசேர்த்தல் -அலரறிவுறுத்தல்-
என விவைமுப்பத்துமூன்றுமிரவுக்குறியாம். எ-று. அவற்றுள்,

இரவுக்குறிவேண்டல்.

இரவுக்குறிவேண்டலென்பது - பகிநோக்கிவருந்தாநின்றதலை
மகன்,இத்தலைபிரவிற்கியாஅங்கள் சிறூர்க்குவிருந்து என்னையே
ற்றுக்கொள்வாயாகவெனத் தோழியையிரவுக்குறி வேண்டாநிற்ற
ல். அதற்குச்செய்யுள்.

மருத்துநம்மல்லற்பிறவிப்பிணிக்கம்பலத்தமிர்தா *
யிருந்தனர்குன்றினின்றேங்குமருவிசென்றேர்திகழப் *

பொருந்தினமேகம்புதைந்திருணீங்கும்புனையிறும்பின் *
விருந்தினன்யானுங்கள்சீறூர்தனக்குவெள்வளையே. (௱௪௮)

தன்னிருட்குறியை வள்ளல்வினோந் து
வீங்குமென்முலைப் பாங்கிக்குரைத்த து.

(இ-ள்.) வெள்வளையையுடையாய், குன்றின்கணின்றொலிக்குமருவிகள் பாய்ந்தழகுவிளங்கும்வண்ணம் மேகம்வந்துபொருந்தின. அதனால் அம்மேகத்தின்கட்புதைந்திருள்செறியுஞ் செய்காட்டையுடைய நுமதுசீறூர்தற்கியான்விருந்தினன், என்னையேற்றுக் கொள்வாயாக. எ-று. தம்முடையவல்லலைச் செய்யும்பிறவியாகிய பிணிக்கு அருந்துமருந்தாய்வைத்தும் அம்பலத்தின்கட் கவையாவமிர்தமுமா யிருந்தவரது குன்றினைக்கூட்டுக.

மேகம்வந்துபொருந்தினவென்றதனால், தன்னூர்க்குப் போதலருமைகூறுவான்போன்று இரவுக்குறிமாட்சிமைப்படுமென்றுணரும். இருநீங்கும் புனையிறும்பென்றதனால், யாவருங்காணாராகவிருண்டுவந்துநிற்கின்றேனென்றானாம் மாலைவிருந்தினனாயாற்றுதலறனன்றென்பது தோன்ற விருந்தினனென்றான். குன்றின்றேன்று மருவிபோர்திகழச்சென்றுபொருந்தினமேகமென்க. அருவிபேர்பெற மேகம்பொருந்தினவூர் நின்னூராகலான் என்னினைப்பற்றியாறு பேர்பெற நின்னைவந்துசேர்ந்தேனென்பது போதரும். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - இரவுக்குறிநேர்வித்தல். (௱௪௮)

வழியருமைகூறிமறுத்தல்.

வழியருமைகூறிமறுத்தலென்பது-தலைமகனிரவுக்குறிவேண்டிநிற்ப, யாங்கள்வாழும்பதி ஏற்றிழிவுடைத்தாகலின் அவ்விடத்துநினக்குச்சிந்தைக்கு மேறற்கரிதெனத் தோழி வழியருமைகூறி மறுத்துக்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

விசும்பினுக்கேணிநெறியன்னசின்னெறிமேன்மழைதூங் *
கசும்பினிற்றுன்னியளைநுழைந்தாலொக்குமையமெய்யே *
யிசும்பினிற்சிந்தைக்குமேறற்கரிதெழிலம்பலத்துப் *
பசும்பனிக்கோடுமிலைந்தான்மலயத்தெம்வாழ்பதியே. (௱௪௯)

இரவரவேற்றல் கருதியுரைப்ப ப்
பருவரற்பாங்கி யருமையுரைத்த து.

(இ-ள்.) ஐயனே, விசும்பிற்கிட்டதோ ரேணிநெறிபோலுஞ்சி

றுநெறிமேல் மழையிடையறாது நிற்றலான், இடையிடையுண்டா கிய அசும்பின்கட்சென்று பொருந்தியேறுமிடத்து இட்டிமையா லளறுழைந்தாற்போன்றிருக்கும். அதுவேயுமன்றி எம்வாழ்ப தியுழுகைன் மெய்யே சிந்தைக்குமேறுதற்கரிது. அதனாலவ் வரத்தகாது. எ-று. எழிலையுடைய வம்பலத்தின்கணுள்ளானாகிய குளி ர்ந்தபனிமையையுடைத்தாகிய பிறையைச்சூடியவனது மலயத்தின் கணுண்டாகிய வெவ்வாழ்பதியெனக்கூட்டுக.

இசம்பு-ஏற்றிழிவுமுதலாயின குற்றமென்பாருமுளர். அசும் பு-சிறுதிவலை. இசும்பினிறுசிந்தைக்குமேறற்கரிதென்றவதனான், எ மதுவாழ்பதியிவ்வொழுக்கத்தைச் சிறிதறியுமாயிற்சிந்தையானுநி னைத்தற்கரிய துயரத்தைத்தருமாதலாற், றாஞ்செறிதலுகள்வாரி ல்லை அதுபோல விவ்வொழுகவொழுகற்பாலீரலீரென்றும றாத்துக்கூறியவாறாயிற்று. பகலமை-செவ்வியுமாம். அதனைக்கோட் டில்மேலேற்றுக மேட்டையுடையயாற் கோடெனப்பட்டது. மெய்ப்பாடு-இளிவரல். பயன்-இரவுக்குறிமறுத்தல். (௱௪௯)

நின்றுநெஞ்சுடைதல்.

நின்றுநெஞ்சுடைதலென்பது-வழிவருமைகூறக்கேட்டதலைம கன், எய்துதற்கரியாளைவிரும்பி நீமெலியாநின்றவிதற்கு யாற் றேனெனக்கூறி, தனதிறந்துபாடுதோன்றநின்று தன்னெஞ்சுடை ந்துவருந்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மாற்றேனெனவந்தகாலனையோலமிடவடர்த்த *
கோற்றேன்குளிர்தில்லைக்கூத்தன்கொடுங்குன்றினீள்குடுமி *
மேற்றேன்விரும்புமுடவனைப்போலமெலியுநெஞ்சே *
யாற்றேனரியவரிவைக்குநீவைத்தவன்பினுக்கே. (௱௫௰)

பாங்கிவிலங்கப் பருவரைநா ட
னீங்கிவிலங்காது நெஞ்சுடைந்தது.

(இ-ள்.) ஒருவராலு மாற்றப்படேனென்று வழிபடுவோனது யிரைவௌவ வந்தகாலனை அவனோலமிடும் வண்ணமடர்த்த கோ ற்றேன், குளிர்ந்ததில்லைக்கணுளனாகிய கூத்தன், அவனுடைய கொ டுங்குன்றினது நீண்டகுடுமியின்மேதுண்டாகிய தேனைவிரும்பு முடவனைப்போல எய்துதற்கருமையைநினையாது மெலிகின்றநெ ஞ்சமே, அரியளாகியவரிவையிடத்து நீயுண்டாக்கிய அன்பால் யா ற்றேன். எ-று.

மாற்றேனென்பது செயப்படுபொருட்கண்வந்தது. மாற்றே னென்பது விகாரவகையான் மாற்றேனை நின்றதெனினுமமை யும் சுவைமிகுதியுடைமையிற் கோற்றேனென்றார். நீலக்கண்மை யையாதலின் இவ்வாறுமெலிந்துமுயிர்வாழ்தி, யானந்தன்மையே னல்லேன் இறந்துபடுவேனென்னுங்கருத்தால், மெய்யுநெஞ்சே யானுற்றேனென்றான். நீங்கிவிலங்காது-நீங்கியுள்ளஞ் செல்கின்ற செலவினின்றும்விலங்காது மெய்ப்பாடு-இளிவரல். பயன்-இரவு க்குறிநயப்பித்தல். (௧௫௫)

இரவுக்குறிநேர்தல்.

இரவுக்குறிநேர்தலென்பது-தலைமகனெஞ்சுடைந்து வருந்தா நிற்பக்கண்டு, இவனிறந்துபடவுங்கூடுமெனவுட்கொண்டு, நீ யாளி களிரைத்துநின்றியானைகளைத்தேடு மிராவழியின்கண்வந்து மீள் வேனென்றுநின்றாய். இதற்குத்தீவினையேன்சொல்லுவதென்னோ வென்றுமறுத்த வாய்பாட்டாற்றோழியிரவுக்குறிநேரா நிற்றல். அ தற்குச்செய்யுள்.

கூளிநிரைக்கநின்றம்பலத்தாடிகுரைகழற்கீழ்த் *
தூளிநிரைத்தசுடர்முடியோயிவடோணசையா *
லாளிநிரைத்தடலானைகடேருமிரவில்வந்து *
மீளியுரைத்திவினையேனுரைப்பதென்மெல்லியற்கே. (௧௫௬)

தடவரைநாடன் றளர்வுதீ ர
மடநடைப்பாங்கி வருத்துரைத்தது.

(இ-ள்.) கூத்தின்கட்சுவையாற் பேய்களும்போகாது நிரைத்து நிற்ப நின்று அம்பலத்தின்கண்ணாடுவானது ஒலிக்குங்கழலையுடைய திருவடிக்கணுண்டாகிய தூளி நிறைத்த சுடர்முடியையுடை யோய், இவள்தோண்மேலுண்டாகிய விருப்பினால் ஆளிகள் ஊடு போக்கறநிரைத்துவலியையுடையயானைகளைத்தேடு மிரவின்கண் வந்துமீளுந்தன்மைசொல்லாநின்றாய். இனி மெல்லியற்குத் தீவினை யேன்சொல்லுவதென்? உடம்படுவாயென்பேனோ மறுப்பாயெ ன்பேனோ. எ-று.

இரவுக்குறியுடம்பட்டாளாகலின், தூளிநிறைத்த சுடர்முடியோ யென்றதனால், அரையிருளின்வருதலான்வருமேதத்தை அத்தூளி காக்குமென்றாகூறினாள். குரைகழல்-அன்மொழித்தொகை. ம ருடல்வெருடலென்பன-மருளி வெருளியெனநின்றாற்போல, மீ டலென்பது மீளியெனநின்றது. வந்துமீளியென்பதற்குவந்து

யீடலையுடைய விரவுக்குறியென்றுரைப்பாருமுளர். உடம்படவு மறுக்கவுமாட்டாதிடைநின்று வருந்துதலின், வினைபேனென்றா ள். ஆளிநிரைக்குமாற்றின்கண் நீவருதற்குடம்படுதேனாயினுந் தோணலையாற்கூறுகின்ற விதனைமறுப்பின் நீயாற்றாயென்பத ணுடம்படாநின்றேனென்பதுபடக் கூறினமையால், வருத்து ரைத்தலாயிற்று. மெய்ப்பாடு-அச்சம். பயன்-இரவுக்குறிநேர்தல். இறந்தகாலவுட்கோள் குறிப்புமுட்டம். (௱௫௧)

உட்கோள்விஞுதல்.

உட்கோள்விஞுதலென்பது - இரவுக்குறிநேர்ந்ததோழி, தங்க ளிலத்துமக்கள் கோலத்தனுபவருதற்கு அவனுட்கொள்வது கார ணமாக, நின்னூரிடத்தார் எம்மலர்சூடி எச்சாந்தணிந்து எம்மா நிழலின்கீழ் விளையாடுபவெனத் தலைமகனைவிஞுவாநிற்றல். அதற் குச்செய்யுள்.

வரையன்றொருகாலிருகால்வளையநிமிர்த்துவட்கார் *
நிரையன்றழலெழவெய்துநின்றோன்றில்லையன்னநின்னூர் *
விரையென்னமென்னிழலென்னவெறியுறுதாரிவர்போ *
துரையென்னவோசிலம்பாநலம்பாவியொளிர்வனவே. (௱௫௨)

நெறிவிலக்குற்றவ னுறுதுயர்நோக் கி
யாங்கொருகுழல் பாங்கிபகர்ந் து.

(இ-ள்.) சிலம்பா, நின்னூரின் நலம்பரந்து விளங்குவனவாகிய ஆண்டையார் பூசும்விரையெத்தன்மைய? அவர்விளையாடுமெல்லி யநிழலெத்தன்மைய! அவர்சூடுநறுநாற்றம்பொருந்திய தாரிவ ர்ந்தபோதுகளெத்தன்மைய? உரைப்பாயாக எ-று. அன்றொருகா ல்வரையையிரண்டுகாலும்வளையும்வண்ணம் மார்பையுந்தோளையுநி மிர்த்துப் பகைவராநிரையையழலெழும்வகை யன்றெய்துநின் றவனது தில்லையையொக்குநின்னூரெனக்கூட்டுக.

மெல்லியநிலத்தையுடையநிழலைமென்னிழலென்றான். நலம்பா வியொளிர்வனவென்பதனை யெல்லாவற்றோடுங்கூட்டுக. அன்றுநி மிர்த்தெனவும், அன்றெய்துநின்றோனெனவுமியையும். இது குறி ப்பெச்சம். வன்றழலென்பதூஉம்பாடம். இவ்வாறுவினவத் தலை மகனென்றனையுட்கொண்டுமென்றாகருதிக் கூறினமையால், ஆ ங்கொருகுழலென்றார். மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன் - தலை மகற்குக் குறியிடமுணர்த்துந் தோழி யவனுற்றன்னை வினவு வித்தல். (௱௫௨)

உட்கொண்டுவினாதல்.

உட்கொண்டுவினாதலென்பது - கேட்டவினாவையுட்கொண்டு அந்நிலத்துமக்கள் கோலத்தனாய்ச்செல்வானாக, நின்னூரிடத்து இராப்பொழுது நுமர் எம்மலர்சூடி எச்சாந்தையணிந்து என்னமரநிழலின்கீழ்விளையாடுபவெனத் தலைமகன் றோழியைவினாவா நிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

செம்மலராயிரந்தூய்க்கருமாலிருக்கண்ணணியு ✻
மொய்ம்மலரீர்ங்கழலம்பலத்தோன்மன்னுதென்மலயத் ✻
தெம்மலர்சூடிநின்றெச்சாந்தணிந்தென்னதன்னிழல்வா ✻
யம்மலர்வாட்கண்ணல்லாயெல்லிவாய்நுமராடுவதே. (௱௬௧)

தன்னைவினவத் தானவள்குறிப்பறிந்
தென்னைநின்னாட் டியலணியென்றது.

(இ-ள்.) அழகியமலர்போலுமொளியையுடையவாகிய கண்ணையுடையநல்லாய், செய்யதாமரைமலர்களாயிரத்தைத்தூவி முன்வழிபட்டு ஒருநாளன்று அவற்றுளொன்று குறைதலாற் கரியமால் அவற்றோடொக்கத் தனதுதிருக்கண்ணை யிடந்தணியும் பெரியமலர் போலுஞ்செப்பத்தையுடையவாகிய திருவடியையுடையவம்பலத்தான்றங்குந்தென்மலயத்திடத்து இராப்பொழுதின்கண் நுமர்விளையாடுவது எம்மலரைச்சூடிநின்று எச்சாந்தையணிந்து என்னதன்னிழற்கீழ்? கூறுவாயாக. எ-று.

வாள் உவமையெனினுமமையும். நுமரென்றது அவரோடொருநிலத்தாராகியமக்களை. இருமாலென்பதுஉம்பாடம். நிழல் அணியன்றெனினும், பன்மைபற்றியணியென்றார். மெய்ப்பாடு- அது. பயன்-குறியிடமுணர்த்துதல். (௱௬௧)

குறியிடங்கூறல்.

குறியிடங்கூறலென்பது-உட்கொண்டுவினாவியதலைமகனுக்கு, யாங்கள்சந்தனச்சாந்தணிந்து, சுனைக்காவிகள்சூடி, தோகைகுயிலிற்செய்யும்வேங்கைப்பொழிற்கண்விளையாடுவேம், அவ்விடத்து நின்வரவறியமயிலெழுப்புவாயாகவெனத் தோழி குறியிடங்கூறா நிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பனைவளர்கைம்மாப்படாத்தம்பலத்தரன்பாதம்விண்ணோர் ✻
புனைவளர்சாரற்பொதியின்மலைப்பொலிசந்தணிந்து ✻
சுனைவளர்காவிகள்சூடிப்பைந்தோகைதுயில்பயிலுஞ் ✻
சினைவளர்வேங்கைகள்யாங்கணின்றாடுஞ்செழும்பொழிலே(௱௬௨

இரவுக்குறியிவ னென்றுபாங் கி
யரவக்கழலவற் கறியவுரைத்த து.

(இ-ள்.) பனைபோலுநெடியகையையுடையமாவினுரியாகியப டாத்தையுடையவம்பலத்தான்பாதங்களை விண்ணோர்பரவுதற்கிட மாகிய வளருஞ்சாரலையுடையபொதியின்மலைக்கட் பொலியுஞ்ச ந்தனச்சாந்தையணிந்து, சுனைக்கண்வளருங்காவிகளைச்சூடி, யாங் கணின்றும்பிம்வளவியபொழில்,பசியமயில்கள்துயில்செய்யுங்கோ டுவளரும்வேங்கைப்பொழில். எ-று.

என்றது சந்தனச்சாந்தணிந்து சுனைக்காவிசூடி வேங்கைப் பொழிற்கண்நீவந்துநின்று நின்வரவறிய மயிலெழுப்புவாயாக வென்றவாறு. மெய்ப்பாடு-அது. பயன் - இரவுக்குறியிடமுணர் த்துதல். (௱௫௪)

இரவுக்குறியேற்பித்தல்.

இரவுக்குறியேற்பித்தலென்பது - தலைமகனுக்குக்குறியிடங்கூ றித் தலைமகளுழைச்சென்று, அந்திக்காலத்தோரலவன் றன்பெ டையோடுபயிலக்கண்டு ஒருபெரியோன்வருத்தமிக்குச்சென்று ன் அதற்குப்பின்அவன்சேர்துயிலறிந்திலேனெனத் தோழி அவ னதாற்றாமைகூறித் தலைமகளையிரவுக்குறியேற்பியாநிற்றல். அத ற்குச்செய்யுள்.

மலவன்குரம்பையைமாற்றியம்மான்முதல்வானர்க்கப்பாற் *
செலவன்பர்க்கோக்குஞ்சிவன்றில்லைக்கானஞ்சிறசிற்பெடையோ,
டலவன்பயில்வதுகண்டஞர்கூர்ந்தயில்வேலுரவோ *
செலவந்திவாய்க்கண்டலனென்னதாங்கொல்மன்சேர்துயிலே. (௱௫௫)

அரவக்கழலவ னாற்றனெ ன
விரவுக்குறி யேற்பித்த து.

(இ-ள்) மலங்களையுடையவலியயாக்கையாகியகுரம்பையைமா ற்றி மான்முதலாகிய அவ்வானவர்க்கப்பாற்செல்லுஞ்செலவை அ ன்பராயினார்க்கென்றேக்கிவைக்குஞ்சிவனது தில்லையைச்சூழ்ந்த கானவிடத்து நல்லபெடையோடலவன்பயின்றுவிளையாடுவதனை க்கண்டுவருத்தமிக்கு அயில்வேலையுடையவுரவோன் அந்திப்பொ ழுதின்கட்செல்ல அவனைக்கண்டேன், பின் அம்மன்னனதுசேர் துயிலைத்தன்மைத்தாய்! அறியேன். எ-று.

அப்பாற்செலவு-மான்முதலாயினார்க்குமேலாகியபதங்கள். அ ன்பருட்போகவேட்கையுடையார் அவற்றைப்பெற்றுப்போகத்

ஞாய்ப்பாராதலிற் செலவன்பார்க்கோக்குமென்றாள். பெடைபோ
டும்பயிலு மலவனைக்கண்டுமுயிர்தாங்கிச்சென்றாறுதலின் உரவோ
னென்றாள். (௱௰௫)

இரவாவுரைத்தல்.

இரவரவுரைத்தலென்பது-அலவன்மேல்வைத்திரவுக்குறியே
ற்பித்து முகங்கொண்டு அதுவழிபாகநின்று, வேட்கையிகவால்யா
னைகளைநடுங்கச் சிங்கந்திரியுமலைச்சரியிடத்துவரவேண்டிச் சொல்
லாநின்றான் இதற்கியாஞ்செய்வதென்னோவெனத் தோழிதலைம
களோடுதலைமகனிரவரவுகூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மோட்டங்கதிர்முலைப்பங்குடைத்தில்லைமுன்னோன்கழற்கே *
கோட்டந்தருநங்குருமுடிவெற்பன்மழைகுழலாய் *
நாட்டம்புதைத்தன்னநள்ளிருணாகநடுங்கச்சிங்கம் *
வேட்டந்திரிசரிவாய்வருவான்சொல்லுமெல்லியலே. (௱௰௬)

குராவரு குழலிக்
கிரவர வுரைத்தது.

(இ-ள்) மெல்லியலாய், பெரியவழகிய கதிர்முலையையுடைய
தோர்கூற்றையுடையதில்லைக்கணுளனாகிய எல்லாப்பொருட்கும்மு
ன்னோனாயவனுடைய திருவடியொன்றற்குமே வணங்குதலைச்செய்யு
ங் நமுடியையுடையநம்வெற்பன், முகில்கள்திரளுதலால் நாட்
டத்தைப்புதைத்தாற்போன்றிருக்குஞ்செறிந்தவிருட்கண் யானை
களைநடுங்கச் சிங்கம்வேட்டந்திரிபுமலைச்சரிவிடத்து வரவேண்டிச்
சொல்லாநின்றான், இனியெஞ்செயத்தகும் எ-று.

குருநிறம். முன்னோன்கழற்கல்லது பிறிதோரிடத்துந்தாழ்ந்
தறியாப்பெரியோன் தாழ்ந்து வேண்டுவதனைமறுத்தலரிதென்
பதுபோதர, முன்னோன்கழற்கே கோட்டந்தருநங்குருமுடி வெ
ற்பனென்றாள். ஆற்றின்கண் வருமேதமறியினும் அவனதுவேட்
கைமிகுதியா லெல்லைநீங்கூறுவதரிதாயிற்றென்பதுபோ
தர, நள்ளிருணாகநடுங்கச் சிங்கம்வேட்டந் திரிசரிவாயென்றாள்.
நாகவெனவும் இரவெனவும் விகாரவகையாற்குறைந்துநின்றன. இவை
யிரண்டற்கும்மெய்ப்பாடு-அச்சத்தைச்சார்ந்தவினிவரல். பயன்-
தலைமகளையிரவுக்குறிநேர்வித்தல். (௱௰௭)

ஏதங்கூறிமறுத்தல்.

ஏதங்கூறிமறுத்தலென்பது-தலைமகனிரவரவுகேட்டதலைமகள்

தனக்கவன்செய்த தலையளியுந்தவியுதவியுநினையாநின்றவுள்ளத்தளாய், அரிதிரண்டுநின்றியானைவேட்டஞ்செய்யும்வல்லிருட்கண்வள்ளலை வாவென்று சொல்லத்தகுமோவென ஏதங்கூறி மறுத்துரையாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

செழுங்கார்முழவதிர்சிற்றம்பலத்துப்பெருந்திருமால் *
கொழுங்கான்மலரிடக்கூத்தயர்வோன்கழலேத்தலர்போல் *
முழங்காரரிமுரண்வாரணவேட்டைசெய்மொய்யிருள்வாய் *
வழங்காவதரின்வழங்கென்றமோவின்றெம்வள்ளலையே. (௱௫௭)

இழுக்கம்பெரி திரவரினென
அழுக்கமெய்தி யரிவையுரைத்தது.

(இ-ள்.) வளவியகார்போலக் குடமுழாமுழங்குஞ் சிற்றம்பலத்தின்கண்ணே பெரியதிருமால் நறுநாற்றத்தையுடைய கொழுவியமலரையிட்டுப் பரவக் கூத்தைவிரும்பிச்செய்வானுடைய கழல்களையேத்தாதாரைப்போலவருந்த முழங்காநின்ற கிட்டுதற்கரிதாகிய சீயம் முரணையுடையவாரணவேட்டையைச்செய்யும் வல்லிருட்கண் யாவரும்வழங்காதவழியிடத்து வழங்குவாயாகவென்று எம்முடையவள்ளலையின்றுசொல்லுதுமோ! இவ்வாறுசொல்லுதற்குமோ! எ-று.

ஏத்தலரை யானைக்குவமையாகவுரைக்க. ஏத்தலர்போல்வழங்கென்றுமோவென்று கூட்டியுரைப்பாருமுளர். முழங்காரரியென்பதற்கு முழங்குதலார்ந்த அரியென்பாருமுளர். தனக்கவன்செய்ததலையளியுமுதவியு நினையாநின்றவுள்ளத்தளாகலின், வள்ளலென்றாள். மைந்தனையென்பது பாடமாயின், ஆண்மைத்தன்மைதோன்றநின்றதாகவுரைப்பாருமுளர். அலங்காரம்- எதிர்காலக்கூற்றிடத்துக் காரியத்தின்கண்வந்த இரங்கல்விலக்கு, உபாயவிலக்கு. மெய்ப்பாடு - அச்சம். பயன்- இரவுக்குறிமறுத்தல். ஆற்றினேதமுணர்ந்துமறுத்தாள். அவருழையாஞ்சேறலொழிந்து அவரைவரச்சொல்லக்கடவேமோவென்றவாறு. (௱௫௭)

குறைநேர்தல்.

குறைநேர்தலென்பது-ஏதங்கூறிமறுத்ததலைமகள், அவனாற்றாகிய நிலைமைகேட்டு, யான்புனலிடைவீழ்ந்துகெடப்புக என்னுயிர்தந்தபெரியோர்க்குச் சிறியேன்சொல்லுவதறியேனென உடம்பட்டுநேராநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

ஓங்குமொருவிட முண்டம்பலத்தும்ப ருய்யவன்று
தாங்குமொருவன் றடவரைவாய்த்தழங்கும்மருவி
வீங்குஞ்சுனைப்புனல்வீழ்ந்தன் றழுங்கப்பிடித்தெடுத்து
வாங்குமவர்க்கறியேன்சிறியேன்சொல்லும்வாசகமே. (௱௩௮)

அலைவேலன்னை னிலைமைகேட்டுக்
கொலைவேற்கண்ணி குறைநயந்தது.

(இ-ள்.) உலகமுழுதையுஞ் சுடும்வண்ணம் மேன்மேலும் வளராநின்றதோர்விடத்தைத்தானுண்டு உம்பரெல்லாமுய்ய அன்றுதாங்குமம்பலத்தொருவனது பெரியவரையிடத்து ஒலியாநின்றவருவியாற்பெருகுகின்ற சுனைப்புனற்கண் அன்றியான்வீழ்ந்துகெடப் புகப் பற்றியெடுத்துக் கரைக்கணுய்த்தபெரியோருக்குச் சிறியேனாகிய யான் சொல்லுவதோர்மாற்றமறியேன். எ-று.

ஓருநஞ்செம்பகற்கு ஒப்பில்லாதநஞ்சென்னுமமையும். தடவரைவாய்வீழ்ந்தழுங்கவெனவியையும் சுனையென்றியைப்பினுமமையும். சுனைப்புனல்வாய்வீழ்ந்தழுங்கவென்றுதாமேவந்தெடுத்துய்வித்தாற்போல வழங்காதவதரிற்றாம் வருதலான் எனக்கு வருமிடுக்கணையுந்தாமேநீக்கினல்லது யானறிவதொன்றிலையென்னுங் கருத்தால், சுனைப்புனல்வீழ்ந்தன்றழுங்கப்பிடித்தெடுத்துவாங்குமவர்க்கென்றாள் ஆற்றின்கணேதநினைந்திரவுக்குறிமறுத்தகப்பக்கள் அவன்செய்தவுதவிநினைந்து பின்னுடம்பட்டாளாதல பொருந்தாமையறிந்துகொள்க. இக்கருத்தேபற்றியுதவிநினைந்துகுறைநயந்ததென்னாது அவனதாற்றாமைநிலைமைகேட்டுக்குறைநயந்ததென்றார். அவன்செய்தபேருதவிசொல்லுவகையாய் அவன்செய்தவுதவிக்குக்கைம்மாறுவதுதானவனுழைச்சேறலேயென்றுடம்பாடாயிற்று பிறவிக்குட்டத்தியான்வீழ்ந்துகெடப்புகத் தாமேவந்து பிடித்தெடுத்து அகனின்றும்வாங்கியபேருதவியார்க்குச் சிறியேனாகிய யான்சொல்லுவதறியேனென்று வேறுமொருபொருடோன்றியவாறுகண்டுகொள்க. மெய்ப்பாடு- அழுகை. பயன்- இரவுக்குறிநேர்தல். (௱௩௮)

குறைநேர்ந்தமைகூறல்.

குறைநேர்ந்தமைகூறலென்பது - தலைமகளைக்குறைநயப்பித்துத் தலைமகனுழைச்சென்று, இற்றையாமத்தெல்லாந் நின்னருண் மேனிற்கவேண்டித் துன்பமுற்றேன், நீ கருதியதூஉமுடிந்ததெ

ணத்தோழி தலைமகனுக்கு அவன்குறைநேர்ந்தமைகூறிநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

ஏனற்பசுங்கதிரொன் றாழ்க்கழியவெழிலியுன்னிக் *
கானக்குறவர்கள்கம்பலைசெய்யும்வம்பார்சிலம்பா *
யானிற்றையாமத்துநின்னருண்மேனிற்கனின்றுச்சென்றேன் *
றேனக்ககொன்றையன்றில்லையன்னாள்செல்லுஞ்செல்லலக்கே (௱௫௧)

எறிவேலன்னைத்தறியவுரைத்தது.

(இ-ள்.) தினையினதுபசியகதிர் கோடையாலழிய அக்கழியாமை மழைபெறக்கருதிக் கானத்துவாழுங்குறவர்கள் தெய்வத்திற்குப்பலிகொடுத்தாரவாரிக்கும் வம்பார்ந்தசிலம்பையுடையாய், இற்றையிரவின்கண் யான் நின்னேவன்மேனிற்கவேண்டித் தேனுமேலார்ந்த கொன்றையையுடையானது தில்லையைப்பொருந்தாதாரடையுந்துன்பத்தையடைந்தேன். நீகருதியதுஉமுடிந்தது எ-று

வம்பு-காலமல்லாதகாலத்துமழை. யாமமென்பதுபாடமாயிற் பகலேயன்றிஇரவுமெனவுரைக்க. யாமமுநின்னருளே என்பதுஉம்பாடம். கானக்குறவர்கள் தமக்குணவாகிய தினைக்கதிர்கோடையாலழியத் தெய்வத்தைப்பராவி மழைபெய்விக்க முயல்கின்றாற்போல, நினக்குத் துப்பாகிய இவளலம், அலர்முதலாயினவற்றாற்றொலையும்வழி அதுதொலையாமன் முயன்று பாதுகாப்பாயென உள்ளுறையாமாறுகாண்க. மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-தலைமகற்குக்குறைநயந்தமையுணர்த்துதல். (௱௫௧)

வரவுணர்ந்துரைத்தல்.

வரவுணர்ந்துரைத்தலென்பது-தலைமகனுக்குக்குறைநயப்புக்கூறியதோழி, யாம்விளையாடாநின்ற பொழிலிடத்து வேங்கைமேலுண்டாகிய மயிலினையின்புற்றுத் துயில்பெயராநின்றன இதற்குக்காரணமென்னோவென அவன்வரவறிந்து கூறிநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

முன்னுமொருவரிரும்பொழின்மூன்றற்குழற்றுயிற்றுற் *
பின்னுமொருவர்சிற்றம்பலத்தார்தரும்பொருள்போற் [ன்
றான்னுமொரின்பமென்றோகைத்தோகைக்குச் சொல்லுவபோ
ரவாய்த்துயில்பெருமயிலினமே. (௱௫௨)

வளமனையெழுப்ப விளமயிற்பாங் கி
செருவேலண்ணல் வரவுரைத்த து.

(இ-ள்.) பெரியவுலகந்தன்னுள் தம்மொவ்வாதற்கு மூன்றுதரா மொருவருமேயாகியுள்ளார், அவ்வுலகமுழுதுமாய்ப்பிறந்தாற் பின்னுந்தாமொருவருமேயாகியுள்ளார், சிற்றம்பலத்தின்கண்ணார், அவரதரும்பெரியவருள்போல இவ்விலையின்கண் ஓரின்பம்வந்துபொருந்துமென்று தம்முடையதோகைகட்கோகைசொல்லுவனபோல, இடைவிடாது நிகழுமாரவாரத்தையுடையவாய் மயிலினந்துயில்பெயராநின்றன. இஃதென்னோ! எ-று.

சிற்றம்பலத்தாரென்பதற்கு, உலகங்களுளவாய்ச்செல்லுங்காலுந்தாஞ் சிற்றம்பலத்தின் கண்ணாரென்றுரைப்பினுமமையும். தன்றோகைக்கென்பதுபாடமாயிற் பன்மையொருமை மயக்கமாகக் கொள்க. ஒருநால்வெருவித் தாமேதுயிலெழுந்தனவன்று இஃதுவன்செய்தகுறியென்பதுபோதர, மன்னுமாரவத்தவாமென்றாள். மெய்ப்பாடு-அது. பய-தலைமகன்வரவுணர்த்துதல். (௱௬௰)

தாய்துயிலறிதல்.

தாய்துயிலறிதலென்பது - தலைமகன்வரவுணர்ந்து தலைவியைக் கொண்டுசெல்லக்கருதாநின்றதோழி, யாம்விளையாடாநின்றபொழிலிடத்து ஓர்யானைநின்று ஊசலைத்தள்ளாநின்றது அதற்கியாஞ்செய்வதென்னென்றுவெனத் தாயது துயிலறியாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கூடாரரணெரிகூடக்கொடுஞ்சிலைகொண்டவண்டன் *
சேடார்மதின்மல்லற்றில்லையன்னாய்சிறுகட்பெருவெண் *
கோடார்கரிகுருமாமணியூசலைக்கோப்பழித்துத் *
தோடார்மதுமலர்நாகத்தைநூக்குநறும்பொழிற்கே. (௱௬௧)

ஊசன்மிசைவைத் தொள்ளமளியி ற்
றாயதுதுயி றுணர்ந்த து.

(இ-ள்.) கூடாதாருடையவரண்களைஎரிசென்றுகூட வளைந்த சிலையைக்கொண்ட அண்டனது பெருமையார்ந்த மதிலையும் வளத்தையுமுடைய தில்லையையொப்பாய், சிறியகண்ணையுடைய பெரியவெண்கோடுதிரம்பிய யானை நமது நறும்பொழிற்கண் நிறத்தையுடையவுயர்ந்தமணிகளாற்செய்யப்பட்ட ஊசலைச்சீரழித்து

இதழார்ந்தமதுமலர்களையுடைய அவ்வூசலைத்தொடுத்த நாகமரத்தைநோக்காநின்றது. இதற்கென்செய்வேம்! எ-று.

சூழ்பொழிற்கென்னுநான்கனுருபு ஏழாவதன்பொருட்கண்வந்தது. சூழ்பொழிலையென்பதூஉம்பாடம் இவ்வாறுகூறவும்,வாளாகிடப்பிற்றாய்துயின்றாளென்றறிதல் பயன். அலங்காரம்- பரியாயம். மெய்ப்பாடு-அது. பயன்-இடையீடாராய்தல். (௱௪௧)

துயிலெடுத்துச்சேறல்.

துயிலெடுத்துச்சேறலென்பது - தாய்துயிலறிந்ததோழி, குவளைப்பூக்கண்மலராநின்றன அவைநின்கண்ணையொக்குமாயிற் காண்பாயாகவெனத் துயிலெடுத்துச்செல்லாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

விண்ணுக்குமேல்வியன்பாதலக்கீழ்விரிநீர்நடுத்த *
மண்ணுக்குநாப்பணயந்துதென்றில்லைநின்றோன்மிடற்றின் *
வண்ணக்குவளைமலர்கின்றனசினவாண்மிளிர்நின் *
கண்ணொக்குமேற்கண்டுகாண்வண்டுவாழுங்கருங்குழலே (௱௪௨.)

தாய்துயிலறிந் தாய்தருபவள்
மெல்லியற்குச் சொல்லியது.

(இ-ள்.) வண்டுகள்வாழுங்கரியகுழலையுடையாய், எல்லாப்பொருட்குமேலாகிய விண்ணுக்கும்மேலாயவன், எல்லாப்பொருட்குங்கீழாகிய அகன்றபாதாலத்திற்குங்கீழாயவன், நடுவாகிய கடலையுடைத்தமண்ணிற்குநடுவாயவன், விரும்பித்தென்றில்லைக்கணின்றோன், அவனதுமிடற்றின் வண்ணத்தையுடைய குவளைப்பூக்கண்மலர்கின்றவை சினவாண்மிளிருமாறுபோலமிளிருநின்கண்களையொக்குமாயிற் காண்பாயாக. எ-று.

பாதாலம் - பாதலமெனக்குறுகிநின்றது. மண்ணினுள்ளுமுளாதலின், மண்ணுக்குநாப்பணென்றார். மண்முழுதுக்குமிடைத் தில்லையைநயந்து அதன்கணின்றோ னென்றுரைப்பாருமுளர். சினவாண்மிளிர்நின்கண்ணொக்குமேலென்புழிஒத்தபண்பு வேறுபட்டமையான் உவமைக்குவமையன்றென்க. கண்டுகாணென்பதொருசொல். ஆய்தருபவள்-புறத்துக்கொடுபோமுபாயமாராய்பவள். மெய்ப்பாடு-அது. பயன்-தலைமகளைக் குறியிடத்துய்த்தல். அலங்காரம்-புகழுவமை. (௱௪௨)

இடத்துய்த்துநீங்கல்.

இடத்துய்த்துநீக்கலென்பது- துயிலெழுப்பித்துக்கொண்டுசென்று அக்குறியிடத்துநிறுத்தி, இவைநின்கண்களைவென்றகுவளைமலர் இவற்றைக்காண்பாயாக, யானின்குழற்குச்சந்தனத்தழைகொய்யாநின்றேனெனத் தான்சிறிதகலநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

நந்தீவரமென்றுநாரணனுண்மலர்க்கண்ணிற்கெஃகந் ❋
தந்தீவரன்புலியூரனையாய்தடங்கண்கடந்த ❋
விந்தீவரமிவைகாணின்னிருள்சேர்குழற்கெழில்சேர் ❋
சந்தீவரமுறியும்வெறிவீயுந்தருகுவனே. (௨௬௩)

மைத்தடங்கண்ணிணையுய்த்திடத்தொரு பா
னீங்கலுற்றபாங்கிபகர்ந்த து.

(இ-ள்.) கண்ணையிடந்திட்டு, நந்தீ, வாந்தரவேண்டுமென்றுநாரணனது அந்தாண்மலர்போலுங்கண்ணிற்கு ஒரெஃகத்தைப்படைத்துக்கொடுத்தலைவனதுபுலியூரையொப்பாய், இவைநின்பெரியகண்கள் கடந்தநீலங்கள், இவற்றைக்காண்பாயாக. நின்னுடைய கருமைசேர்ந்தகுழற்குச் சந்தனமரந்தரும் எழில்சேர்ந்த நல்லமுறிகளையும் நறுநாற்றத்தையுடையமலர்களையும் யான்கொணர்ந்துதருவேன். நீ நீலப்பூக்களையுங்கண்டுநிற்பாயாக எ-று.

நந்தியென்பது ஒருதிருநாமம். அனையாயுடையதடங்கண்களென்றுரைப்பாருமுளர். இந்தீவரமிவைகாணென்பதற்கு நின்கண்களைவென்ற இந்தீவரமாவன விவைகாணென்றுரைப்பினுமமையும். இதுகுறிப்பெச்சம். உய்த்திடத்து- இடத்துய்த்து. மெய்ப்பாடு-அது. பயன்- தலைமகளைக்குறியிடத்து நிறீஇநீங்குதல் (௨௬௩)

தளர்வகன்றுரைத்தல்.

தளர்வகன்றுரைத்தலென்பது - தோழிகுறியிடைநிறுத்திநீங்க நிற்ப, தலைமகனெதிர்ப்பட்டு, நம்முடையகமலக்கோயில் கதிரவன்வருவதன்முன் நீரேதிறந்துகொண்டோபோந்தது இப்பொழில்விடைவந்துறயந்ததென்றோவெனத் தலைமகளைப்பெருமபான்மைகூறித் தன்றளர்வுநீங்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

காமனைவென்றகண்ணோன்றில்லைப்பல்கதிரோனடைத்த ❋
தாமரையில்லினிதிருக்கவுந்திறந்தோதமியே ❋
பாமறைமேகலைபற்றிச்சிலம்பொதுக்கிப்பையவே ❋
தாமரையாமத்தென்றோவந்ததுன்னிறையத்துவே. (௨௬௪)

நடுவெகிரனைய வகிரேறுமேக்கண்ணிமை
தமிசேரியன்பொடு தளர்வகன்றுரைத்தது.

(இ-ள்.) திரைபழிக்கவுந்தளாமனெவென்றநன்னெடையபவளது இல்லக்கட் பல்தேரோனுடைய வாயிலோன் அடைத்துவைத்தகாமனையாடியதும் இல்லின்கண் இதழ்பெருந்தவத்தை அவ்வாயிலோன் வருவதன்முன் நீரே திறந்துகொண்டோபோர்த்தீ இதுகிடக்க, பார்த்தவனாயின் மேகலையை பொலிவாமற்பிடித்துச் சிலம்புகளை மேலேறக்கவீக்கித் தனியே பைய அனையாமதனின்கண் நாம் நன்மேவ்றுதக்கவிரும்பியதென்று இதனைக்கூறவீராமின். எ-று.

காமமென்னும் சொல்லிறு - இழிவின்கண்வந்தது. இல்லத்தாமரையெனவியையும். தவந்திறந்தோவென்னு மோகாரத்தை அசைநிலையாக்கியுரைப்பாருமுளர். பாவுமென்னுமீற்றுயிரை உகரம் மெய்யோடுங்கெட்டுக் காலமயக்கமாய்நின்றது. எல்லாரானுந் திருமகளையக்கப்படுமனல்லது திருமடன்னணைக்கப்படுவதொன்றில்லையென்னுங்கருத்தான், நாம் நயந்ததென்றேவென்றான். நாமென்றுமூன்னில புணர்ப்பட்டுத்தன்மை உயர்வுதோன்றமுன்னின்கண்வந்தது. கூ-தம்மதல. அரிபன்பு-பரிபனைபோலப்பண்புத்தொகையாய் நின்றது. தடையருமன்னென்றுபாடமோதுவாருமுளர் [illegible] புணர்த்தமெனவிடையும். மெய்ப்பாடு- உவகை. பயன்- தலை [illegible] நிரவுவகையைப் பரிக்கலாற்றுதலையருமுறுதல். தலைமகளை மகிழ்வித்தலுமாம். (கக௭)

மருங்கணைதல்.

மருங்கணைதலென்பது- பெரும்பான்மைகூறக்கேட்டதலைமகன் பெருநாணினளாகலிற் றன்முன்னிற்கலாதுநாணித் தலையிறைஞ்சிவருந்தாநிற்ப, சென்றுசார்தலாகாமையிற் றனதாதுவயிவரால் அவ்வருத்தந்தணிப்பான்போன்று, முலையொடுமுனிந்து, அவள்மருங்குறுகிச் சென்றணையாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அகிலின்புகைவிம்மியாய்மலர்வேய்ந்தஞ்சனமெழுதத்
தகிலுந்தனிவடம்பூட்டத்தகாள் சகோண்டுவிந்
நிகிலுவரிற்றனருமித்தேம்பவிடைநெருபயப்
புகிலும்யிகவிக்கஞ்ஞெயிறுமாக்குப்புணர்முலையே. (கக௮)

அன்புமிகுதியி னவளையணை
பொய்புனைவேலோன் புகழ்ந்துரைத்தது.

(இ-ள்.) குழற்கணைத்துபுகைவிம்ம ஆராயப்பட்டமலர்களைவே

யிந்து வண்மலர்க்கஞ்சனமெழுமத்தகுவளையிருட், ஒருதனிவடத் தைப்பூட்டுதற்குரியளல்லள். அதனைப்பூட்டுதலேயன்றி, சங்கரனை அபவியூரிற்பெருமையைப்புணராது அதனேறுமாறுடையேனைப் போலத் தளராநின்ற இச்சேட்கையுடைய இடைதெரிந்தொழி ப்பசியுள், அதனைப்புணராது இப்புணர்ச்சிமுலைகள் இவ்வண்ணமே மிகவும் விம்மாநின்றன. இஃதென்னாய்முடியும்! எ-று.

சேட்பணிடை-இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகையெனினுமமையு ம் ஆய்மலராய்த்தெய்வப்படாமாயின், ஆராய்ந்தருட்டியென ச் சூட்டுதலை ஆற்றலான் வருவித்துரைக்க. புகலுமென்பது பாட மாயிற் புகுதலுமெனவுரைக்க. பிறபாடமோதுவாருமுளர். அவ் வளாவென்பது மிகுதிக்கணிரட்டித்துவந்தது. அளாவென்பதனை ச் செய்தென்னும்பொருட்டாக்கி அளவுதலைச்செய்தென்றுரைப் பாருமுளர். மெய்ப்பாடு-அது. பயன்-தலைமகளைச்சார்தல். ()

முகங்கண்டுமகிழ்தல்.

முகங்கண்டுமகிழ்தலென்பது-மருங்கணைவிறுதிக்கட்டலைமகள் துமுகமகிழ்ச்சிகண்டு, இவளும்யானும் மலருமதியுமெனத் தலைம கன்றன்னைப்புணர்த்தி மகிழாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அழுந்தேனரகத்தியானென் றிருப்பவந்தாண்டுகொண்ட *
செழுந்தேன்றிகழ்பொழிற்றில்லைப்புறவிற்செறுவகத்த *
கொழுந்தேன்மலர்வாய்க்குமுதமிவள்யான் குருஉச்சுடர்கொண்,
டெழுந்தாங்கதுமலர்த்தும்முயர்வானத்திளமதியே. (௱௬௬)

முகையவிழ்குழலி முகமதிகண்டு
திகழ்வேலண்ணல் மகிழ்வுற்றது.

(இ-ள்.) யானினிநரகத்திற்புக்கழுந்தேனென்று செம்மாந்திரு க்கும்வண்ணந் தானேவந்தாண்டுகொண்ட செழுந்தேன்போல்வா னது விளங்கும்பொழிலையுடைய தில்லைப்பரந்த இனக்காட் டிற் செய்யின்கண்ணவாகிய கொழுவியதேனையும் மலராநின்ற வா யையுமுடைய குமுதமலர் இவள், யான் நிறத்தையுடைய கிரணைக் கொண்டெழுந்து அக்குமுதத்தைமலர்த்தும் உயர்ந்தவானத்தின் கட்டிளமும் முதிராமதி. எ-று.

நரகமென்றது-ஈண்டுப்பிறவியை. வீடுபெற்றின்பத்தோடோ ர்த்த நரகமுங்களிக்குமொருநிகரனவாகலின், நரகமென்றார். ஆண்டுகொண்டானென்பதுபாடமாயிற் செழுந்தேனைப்பொழி

வின்மேலேற்றுக. செறு- நீர்நிலையுமாம். வாய்-முகம். மலர்வாய்க் குழுவமென்றது- இன்னினிவாய்க்கொள்ளுநிலைமையை. அதனாலி வளதுபருவம்விளங்கும். குரூஉச்சுடர்கொண்டு மலர்த்துமென்னக் கூட்டிக் குரூஉச்சுடரான் மலர்த்துமென் றுரைப்பினு மமையும். அதனால், தலைப்பெய்தமையானன்றிக் கண்டதுணையானவன்மகிழ் தலைக் கூறினானும். இவ்வின்பம்வழிமுறையாற்பெருகுமென்பது போதர, இளமதியென்றான். மெய்ப்பாடு- அது. பயன்-நயப்புணர்த்துதல். (௱௬௬)

பள்ளியிடத்துய்த்தல்.

பள்ளியிடத்துய்த்தலென்பது- மலர்மதிமேல்வைத்துக்கூறி மகிழ்வுற்றுப்பிரியலுறாநின்றவன், இப்பொழிலிடையினித்தனியே நின்று நீலப்பூக்களைக்கொய்யாது, நின்னரியதோழியோடு ஆயத்திடைச்சென்று துயில்பயில்வாயெனத் தலைமகளைப்பள்ளியிடத்துச்செலுத்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கரும்புறநீலங்கொய்யற்கநின்று துயில்பயின்மோ *
வரும்பெறற்றோழியொடாயத்துநாப்பணமரரொன்னா *
ரிருப்புறமாமதில்பொன்னிஞ்சிவெள்ளிப்புரிசையன்றோ *
ரரும்புறச்செற்றகொற்றத்தெம்பிரான்றில்லைச்சூழ்பொழிற்கே

பிரிவதுகருதிய பெருவரைநா ட
னொள்ளிழைப்பாங்கியொடு பள்ளிகொள்கென்ற து.

(இ-ள்.) அமரர்க்குப்பகைவராயினாருடைய இரும்புபொருந்திய பெரியமதிலையுடையதூஉம் பொன்னிஞ்சியையுடையதூஉம் வெள்ளிப்புரிசையையுடையதூஉம் அன்றி ஓர் அரும்பிற்றன்மையையுறவெரித்த வெற்றியையுடைய வெம்பிரானது தில்லைக்கட் சூழ்ந்தபொழிலிடத்துத் தனியேநின்று, கரும்புபொருந்து நீலப் பூக்களைக்கொய்யாதொழி. அரியபெறுதலையுடைய நின்றோழியோடு ஆயத்தினிடைத் துயிலைப்பயில்வாயாக. எ-று.

மோ-அசை. கரும்புறநீலம்-மேலாற்கரும்புவந்துபொருந்து நீலமலர். எதிர்காலவினை. மென்னேயாய் மதியேபதியேயென்றதுபோலக்கொள்க. சூழ்பொழில் - தில்லையைச்சூழ்ந்தபொழில். பொழிற்கென்பது - வேற்றுமைமயக்கம். பொழிலேயென்பதூஉம்பாடம். மெய்ப்பாடு -பெருமிதம். பயன் - புறத்தாரறியாமைப்பிரிதல். (௱௬௭)

வரவுவிலக்கல்.

வரவுவிலக்கலென்பது-தோழி தலைமகளைப்பள்ளியிடத்துச் சேர்த்திச்சென்று,இக்கல்லதர் இவள்காரணமாகநினக்கெளிதாயிற்று ஆயினும் இனியிவ்வாறொழுகற்பாலையல்லையென வரைவுபயப்பக்கூறித் தலைமகனைவரவுவிலக்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

நற்பகற்சோமனெரிதருநாட்டத்தன் றில்லையன்ன
விற்பகைத்தோங்கும்புருவத்திவளின்மெய்ப்பேயெளிதே
வெற்பகச்சோலையின்வேய்வளர்தீச்சென்றுவிண்ணினின்ற
கற்பகச்சோலைகதுவுங்கன்றுடவிகல்லதரே. (௱௯௮)

தெய்வமன்றனைத் திருந்தமளிசேர்த்தி
மைவரைநாடனை வரவுவிலக்கியது.

(இ-ள்) வெற்பிடத்துச்சோலையின்கணுண்டாகியவேய்க்கட்பிறந்துவளருந்தீ விண்ணினின்ற கற்பகச்சோலையைச்சென்று பற்றுமலைநாடனே, இக்கல்லையுடையசிறுநெறி, நல்லஞாயிறுந்திங்களுந்தீயுமுண்டாகியமூன்றுநாட்டத்தையுமுடையவனது தில்லைபோலும் வில்லைப்பகைத்து அதனின்மிகும்புருவத்தையுடைய இவள்காரணமாக,மெய்யாகவெளிதாயிற்று. ஆயினும், இனிநீவரற்பாலையல்லை. எ-று.

செவ்வெண்ணின்றொகை-விகாரவகையாற்றொக்குநின்றது. உம்மைத்தொகையெனினுமமையும். தில்லையன்னவில்லென வியையும். இவளின்மெய்ப்பே யெளிதேயென்பதற்கு இவள்காரணமாக வெளிதாமோ எனினன்றென வெதிர்மறையாக்கியுரைப்பினுமமையும். வேயிற்பிறந்ததீ ஆண்டடங்காதுசென்று தேவருலகத்தினின்றகற்பகச் சோலையைக் கதுவினாற்போல நின்வரவினால் அயலாரிடத்துப்பிறந்த அலர்பெருகி நின்னூருமறியப்பரந்து நின்பெருமையைச்சிதைக்குமென உள்ளுறைவகையான் அலரறிவுறுத்தவாறுகண்டுகொள்க. இவனுக்குப்பெருமையாவது இவன்வழிச்சிறப்பினர்கள்கொண்டாட்டம். சிதைத்தலாவது இகலோகபரலோகமிரண்டையுஞ்சிதைத்தல். மூங்கிலிற்பிறந்ததீத் தன்னையுஞ்சுட்டுத்தன்னுடைய சுற்றத்தையுஞ்சுட்டுக் கற்பகச்சோலையைக் கதுவினாற்போலவென்க. நற்பகற்சோமன்-வினைவகையான்வலித்துநின்றது. மெய்ப்பாடு-அச்சம். பயன்-வரவுவிலக்கிவரைவுகடாதல். (௱௯௮)

லைவா நாகவெனதிர்கொள்ளுஞ்செறிந்தவிருளிடத்து, அவ்விருளை ச்சிறைத்துத்தேனூர்ந்தநாகமலர்மலிந்தபொழிலிடத்துநின்ற நீ செட்கின்ற அழகுவாய்த்ததினைத்தமுதன்மை, நின்கண், நினக்கறிவே! பகைஞ்சவியாகிய நாகத்தொழு எழிலையுடையவம்பலத்தை நண்ணி க்கூத்தைப்பயில்வானது மலைசாணிந்து. இதனைக்கடைப்பிடிப்பா யாக. எ-று

நாகத்தாள்விழுங்கப்படுநீ நாகந்தொழுவம்பலத்து நடம்பயி ல்வோனது மலைக்கட்புகுந்து விளங்கிவீற்றிருத்தல் நினக்குநன்றி பயவாதென்பதுகருத்து. அறிவென்பது-கண்டறிந்துசெய்யப்படு ங்காரியத்தை. தனிநாயகமென்பதுஉம்பாடம். மெய்ப்பாடு- வெருளி. பயன்-இடையீடறிவித்தல். (௩௭௩)

அல்லகுறியறிவித்தல்.

அல்லகுறியறிவித்தலென்பது-குறியல்லாதகுறியெதிர்ப்பட்டு மீண்டமை, பிற்றைஞான்று தலைமகன் சிறைப்புறம் வந்துநிற்ப, த்தோழி தலைமகளுக்குக்கூறுவாள்போன்று, அன்னத்தின்மேல்வை த்து அறிவியாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மின்னங்கலருஞ்சடைமுடியோன்வியன்றில்லையன்னா *
யென்னங்கலமாலெப்படியதோவெழின்முத்தந்தொத்திப் *
பொன்னங்கலர்புன்னைச்சேக்கையின்வாய்ப்புலம்புற்றுமுற்று *
மன்னம்புலருமளவுந்துயிலாதழுங்கினவே. (௩௭௪)

வல்லியன்னவ ளல்லகுறிப் பா
டறைப்புனற்றுறைவற்குச் சிறைப்புறத்துரைத்தது.

(இ-ள்) ஒளிவிடப்பட்டு விரியுஞ்சடையாகியபின்ற முடியையு டையவனது அம்பலத்தில்லைபொப்பாய், எழிலையுடைய அரும் பாகிய முத்தத்தொத்தின் அவ்விடத்துத் தாதாகிய பொன்மலரும் பு ன்னைக்கணுண்டாகிய தஞ்சேக்கையிடத்து அன்னமெல்லாந்தம் புற்றுப் புலருமளவுந் துயிலாது ஆரவாரித்தன. அவ்விடத்தெய்தி யதாகிய அலமாலென்னைப்! அறிகின்றிலேன். எ-று.

மின்னங்கலருமென்பதற்கு மின்னைவிடத்தலர்ந்தாற்போலுஞ் சடையென்றுரைப்பினும் அமையும். என்னங்கலமாலெப்படியதோ வென்பதற் கு என்னவலமாலாய்ப்பட்டதோவென்று கூட்டியுரைப்பினு மமையும். இப்பொருட்கு என்னவென்பது கடைக்குறைந்துநின்ற து. முத்தத்தொத்துந்தாதும் பொன்மலர்தலுமாகிய உறுப்பின்றொ

ழில் முகம்மேலேறிநின்றன. செக்கையின்வாட் டூங்கின் வெளவி யையும். நெடும்பொழுது துயில்பெறவேம்பாள் டுலருமளவுமெ ன்றுள் பிற்றைஞான்றுபகற்குறிவந்துநிற்பக் கூறியதொழிலுமை யைம். அழுங்கல்-இரக்கமெனினுமமையும். அறைப்புனல்-அறை தலையுடையபுனல். மெய்ப்பாடு- அழுகை பயன்-அல்லகுறிப்பட் டமைதலைமகற்றுணர்த்துதல். இனித்திணைநெய்தல். (௱௭௨)

கடலிடைவைத்துத்துயரறிவித்தல்.

கடலிடைவைத்துத்துயராறிவித்தலென்பது- தலைமகளிரவுக்குறி யாம், தலைமகன் சிறைப்புறமாக, இவள்வாட நீயிவ்வாறியற்றுப் இ த்திவக்குறதன்றோவெனத் தோழி, கடலொடுபுலந்துகூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சொத்தென்னுடையமென்றோரைக்கூழ்நிக்கொல்வானவர்கூந் *
செத்துப்படுதிர்ப்பவந்திலையன்றனைவழியா *
கரித்துக்கனையிர்ந்துத்திருவுவெயுயிர்நத்தனைநீ *
பேர்த்துயிலாப்பொழுதுபாய்ப்பரிகொக்காப்பெருங்கடலே (௱௭௩)

எதிகடன்மேல்வைத்திரைாதுயர ம்
அறைகழல்வற் கறிவுரைத்த து.

(இ-ள்) பெருங்கடலே, முற்காலத்துயில்வாரன்றேவிச்சுவுன்ன யிர்தத்தையத்திருவையத்திக்கவிணையுயிரத்துவைச்சுப்,பெயர்த்து மொருபயனின்றியே இவள்வாட நியாயாறிக்றுக்காரணமின்றி ட்பிறரையருத்துதலான் வருட்டுறிவையுறிறாக் ப்ப்ர்றிமேநிணசுசி றுதக்கேறு!எ-று. சொக்கம் உடைமையுடையனம்ப்ரா நகரம்மையாதுற லாப் பழையராகியவரைவ மறமபயிர்பெரியார ரயிச்குந்ததுயின் றேத்தும்வண்ணம் நிந்துடவனுறுஇல்லையக்கநளாகிய துவபோன க்கூட்டின.

சொந்தம்-இழிந்தார்செய்யுமங்கலமேனவருரேநக்தி மெக்கடை க் குறைக்குறிப்பது சோதமேதயவியப்பட்டு ருடியாவிலகுகிந் குழுயிக்கேசால்லுவானவென்பதுவுடம் புரியிம். நாமைல்லையாய ருந்தேந்துப்படிவைப்பவென்பதுவுடம் பாடம். நிர்வயுத்துயு மென்பது செல்லமுமற்றுவமென வேறுமபாருபொருக்கொன்ற நின்றதென்பாருமுளர். இரா-குறைத்திறது. மெய்ப்பாடும் பய னும்-அவை. (௱௭௩)

காமமிக்ககழிபடர்கிளவி.

காமமிக்ககழிபடர்கிளவியென்பது-தலைமகனைக்காணாதொழிந்துவருந்தாநின்றதலைமகள், தனது வேட்கைமிகவாற்றோன்றுவனவற்றைக்கேட்பனவாக விளித்து, நீங்கள் என்னை ஏதுற்றழிகின்றாயென்றொருகால்வினவுகின்றிலீர் இதுவோ நுங்காதன்மையென அவற்றொடுபுலந்துகூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மாதுற்றமேனிவரையுற்றவில்லிதில்லைநகர்சூழ் *
போதுற்றபூம்பொழில்காள்கழிகாளெழிற்புள்ளினங்காள் *
ஏதுற்றழிதியென்னீர்மன்னுமீர்ந்துறைவர்க்கிவளோ *
தீதுற்றதென்னுக்கென்னீரிதுவோநன்மைசெப்புமினே. (௧௭௪)

தாமமிக்க தாழ்குழலே ழை
காமமிக்க கழிபடர்கிள வி.

(இ-ள்.) மாதுபொருந்தியமேனியையுடையவரையாகிய மிக்க வில்லையுடையவனது தில்லைநகரைச்சூழ்ந்த போது பொருந்திய மலரினையுடையபொழில்காள், அப்பொழிலைச்சூழ்ந்தகழிகாள், அக்கழிகளிற்பயிலுமெழிலையுடையபுள்ளினங்காள், என்னை நீங்கள் யாதனையுற்றழிகின்றாயென்று ஒருகாற் கூறுகின்றிலீர், குளிர்ந்த துறைவர்க்கு இவள் தீதுற்றதெற்றிற்கென்று கூறுகின்றிலீர். இதுவோ நும்மாட்டுநுங்காதன்மை! சொல்லுமின். எ-று.

மாதுற்றமேனியென்பது ஆகுபெயராய் மேனியையுடையா ன் மேனிக்குற்றதெனினுமமையும் வரையுற்றவில்லியென்பதற்கு வரைத்தன்மையைப்பொருந்தியவில்லையுடையானெனினுமமையும் வரைத்தன்மையைப்பொருந்துதல் - வரையாயிருத்தல். போது- பேரரும்பு. மன்னுமென்பதூஉம் இவளோவென்னுமோகாரமு ம் அசைநிலை. மன்னுந்தீதுற்றதெனக்கூட்டி மிகுதிக்கண்வந்ததெ ன்பாருமுளர். இதுவோ நன்மையென்பதற்குத் தில்லைச்சூழ் ந்தவிடத்துள்ளீராகலின் உமக்குண்டாகிய சிறப்புடைமை யிது வோவெனினுமமையும். அழுதியென்பதூஉம்பாடம். ஏழையது கிளவியெனவியையும். (௧௭௪)

காப்புச்சிறைமிக்ககையறுகிளவி.

காப்புச்சிறைமிக்ககையறுகிளவியென்பது- காமமிக்கெதிர்ப் படவிருப்பாநின்றதலைமகள், இவ்விடையீடெல்லாநீங்கி ஒருவழி யான் வந்தாராயினும் இன்றுவாளி முனைதராநின்றமையின் யாம்வ

வைரயெதிர்ப்படுதலரிதெனக் காப்புச்சிறைமிக்கு வருந்தாநிற்றல்.
அதற்குச்செய்யுள்.

இன்னறவார்பொழிற்றில்லைநகரிறைசீர்விழவிற் ❀
பன்னிறமாலைத்தொகைபகலாம்பல்விளக்கிருளின் ❀
றுன்னறவுய்க்குமில்லோருந்துயிலிற்றுறைவர்மிக்க ❀
கொன்னிறவேலொடுவந்திடின்ஞாளிகுரைதருமே. (௯௭௫)

மெய்யுறு காவலி ற்
கையறு கிள வி.

(இ-ள்.) இனியநறவார்ந்தபொழிலையுடைய தில்லைநகர்க்கிறைவ னாகியவனது சீரையுடைய விழவின்கண் மாணிக்கமுதலாயினவற் றாற்பலநிறத்தையுடையவாகிய மாலைகளின்றொகைகளான் இராப் பொழுதும் பகலாகாநிற்கும். அதுவேயுமன்றிப் பலவாகியவிளக் கு இருளின்பொருந்துதலறத் தாக்கும். இவ்விடையிடே யன்றி ஒருபொழுதுந் துயிலாத இல்லோருமொருகாற் றுயில்வராயின், துறைவர் அச்சத்தைச்செய்யுமிக்கதிறத்தையுடைய வேலோடொ ருகால்வருவராயின், அப்பொழுது நாய்குரையாநிற்கும். அதனால், அவரைநாமெதிர்ப்படுதலரிதுபோலும். எ-று.

மாலைத்தொகையும் இராப்பகலாகாநிற்கும் பல்விளக்கும் இரு ளைத்துரக்குமென்றலாற்பிறபொருமையும். இல்லோருந்துயிலி லென் றதனான், அதுவுமோரிடையீடு கூறப்பட்டதாம். மிககவேலென் றினையப்பிறுமமையும். மெய்யுறுகாவல்-பிழையாதமிக்ககாவல். இ வையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு - அழுகை. இவற்றைத்தலைமகன் கேட்பின்வரைவானும், தோழிகேட்பின்வரைவுகடாவுவாளாம், யா ருங்கேட்பாரில்லையாயின் அயர்வுயிர்த்துத்தானேஆற்றுதல்பயன்

ஆறுபார்த்துற்றவச்சக்கிளவி.

ஆறுபார்த்துற்றவச்சக்கிளவியென்பது-சிறைப்புறமாகத்தலை மகள் ஆற்றுவேகூறக்கேட்டதலைமகன், குறியிடைச்சென்று நிற் ப, தோழியெதிர்ப்பட்டு, நீகான்யாறுபலவுநீந்திக் கைவேல்துணை யாக அஞ்சாதுவந்தால் யாங்கள்சோலையிடத்துண்டாகியதெய்வ த்துக்கஞ்சுவேம், அதனாலிவ்விருளிடை வரற்பாலையல்லையெனத் தனைச்சக்கூறி வரவுவிலக்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

ாருறகொன்றைபன்றில்லைச்சடைமுடியோன்கயிலை ❀
'குறுகான்பாறைவிலநீந்திவந்தாலினது ❀

போரார்வேல்வளப் பொங்குருமஞ்சமஞ்சிவருங் *
குருநறுஞ்சோலையின் வாய்வாரற் பாற்றன் றாதுங்கிருளே. (௱௪௬)

நாறுவார்குழ லவ்விநோக் கி
யாறுபார்த்துற்ற வச்சக்கிள வி.

(இ-ள்) காராகிய மிக்க கொண்டையையுடையவள், இலைக்கணை [illegible] ணைப்படையாகிய தமுடியையுடையவன் அவனது கையிலயின் [illegible] திரால் மிக்க கான்யாறுகளெண்ணிறந்தனவற்றை நீந்திவந்த [illegible], அ [illegible] டை [illegible] லவியையுடைய பொங்கி யிடியேறு திளைத்து போர்க்கும் [illegible] மேவுயர்ந்தி திங்கால் வாராதொழிக. ஆயினும் மஞ்சுபாக்கும் [illegible] [illegible] வட் பொருந்துஞ் சோலையிடத்துச் செறிந்த [illegible] [illegible] ல் [illegible] [illegible]. அத் தெய்வங்களை யாமஞ்சுதும் [illegible]-று.

[illegible] கொண்டையென்பது பாடமாயின், [illegible] [illegible] யென [illegible] [illegible] தன் [illegible] துணைவி டைணையில யடும். மெய்ப்பாடு-அச்சம். பயன்-வரைவு கடா தல். (௱௪௭)

குன்றாட்டையா றெரிதிக்கிளவி.

குன்றாட்டையா றெரி [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] கொக்காண, [illegible] திறவருந்தாதின்றலை [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] புன்னையிடத்துக்கலந்த [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] துணையில்லாதேத்த ஒரு [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] றை மறிவெய திகூறி [illegible] நிற்பன். அதற்குச் செய்யுள்.

வின்டமர் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] *
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ப்புன்னைக்கலத்த [illegible] *
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] *
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] மே. (௱௪௮)

[illegible] [illegible] மருத் து
[illegible] டைபா [illegible] [illegible] வி.

(இ-ள்.) [illegible] [illegible] [illegible] மாகாயத்திடத்தைவிளக்குமலங்கல் [illegible], வின்னவிடத்துள் [illegible] [illegible] [illegible] வெல்லார்க்கும் வேந்தாயுள்ளா [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] மெய்யிய [illegible] திருந்த [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஒருகால் [illegible] [illegible] [illegible] யே! துணையில்லாதேத்தொருசொல்லருளாய். எ-று.

மெல்லங்கழியென்பதூஉ மொருபண்புத்தொகைமுடிபு. மென்மை-நிலத்தின்மென்மை. கழிசூழ்புன்னையெனக்கூட்டுக. கண்டலையென்னுமைகாரம் அசைநிலை. கரியாகக்கொண்டெனவொருசொல்வருவித்து இரண்டாவதாக வுரைப்பினுமமையும். எற்குறான்றமனத்தொன்றுந் தாமொன்றுமொழிந்தாரென்னுங் கருத்தாற் கள்வரென்றாள். கள்வர்க்கண்டிலையேயென்பது பாடமாயின் உருபுவிரிக்க. கக்குலெல்லாங்கண்டிலையேயென்று கூட்டியுரைப்பினுமமையும், கண்டேகூறுகின்றிலையென்று முரைப்பினுமாகலின், எப்பிழிளியாயிற்று. அற்றான்மருங்குலெனவியென்றியையும். மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன்-அயர்வுயிர்த்தல். (௱௭௭)

நிலைகண்டுரைத்தல்.

நிலைகண்டுரைத்தலென்பது - தலைமகள் தன்னுட்கையாற்றாமை யறிவொடுகூறிவருந்தாநின்றமை சிறைப்புறமாகக்கேட்டதலைமகன், ஆற்றாமையான் இல்வரைப்பின்கட்புகுந்துநிற்ப, தோழிபெயர்ந்துபட்டு, நீயிவ்வாறில்வரைப்பின்கட்புகுந்துநின்றாற் கண்டோர் நின்னைப்பெரும்பான்மைநினையாது மற்றொன்று நினைப்பாராயின் அவளுயிர் வாழவல்லளோ இனியிவ்வாறொழுகற்பாலையல்லையென வரைவுதோன்றக்கூறிநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பற்றொன்றிலார்பற்றுந் தில்லைப்பரன்பரங்குன்றினின்ற *
புற்றொன்றரவன்புதல்வனைநீபுகுந் தாறின்றுன் *
மற்றுன்றுமாமலரிட்டுன்னைவாழ்த்திவந்தித்தலன்றி *
மற்றொன்றுசிந்திப்பரேல்வல்லளோமங்கைவாழ்வகையே.(௱௭௮

நின்னிழித்தனன் மின்னிடைமாதென
வரைவுதோன்ற வுரைசெய்தது.

(இ-ள்.) துறக்கப்படுவனவற்றின்மேற்பற்றொன்றுமில்லாதவர்கள் அறிந்துபற்றுந் தில்லைக்கணுள்ளானாகிய பரனது பரங்குன்றின்கணின்ற அப்புற்றொன்றரவனுடைய புதல்வனாகிய முருகவேளைப் போல நீயிவ்வரைப்பிற்புகுந்துநின்றால், கண்டவர்கள் இந்நிலத்திற்குரியனாகிய முருகனென்றுகருதி வாசனையுடைய நெருங்கிய பெரியமலர்களை யிட்டுவாழ்த்தி, நின்னை வணங்காதே பிறிதொன்றை நினைவாராயின், மங்கையுயிர்வாழும்வகையவ்வளோ? அதனால் இவ்வாறொழுகற்பாலையல்லை. எ-று.

பாக்குன்றினின்றபுதல்வனெனவினையும். மல்லல் - வளடக்குறைந்துநின்றது. மற்றொன்றுசிந்தித்தல்- இவன்காரணமாகவேற்றானொன்றுகருதுதல். முருகனென்றமேல் பெரும்பான்மையாகலின், உண்மையுணர்தலைமற்றொன்றென்றாள் ஏதஞ்செய்பக்கருதுதலெல்பாருமுளர். மெய்ப்பாடு-அச்சம். பயன்-வரைவுகடாதல். ()

இரவுறுதுயரங்கடலொடுசேர்த்தல்.

இரவுறுதுயரக்கடலொடுசேர்த்தலென்பது- தலைமகளையெதிர்ப்படமாட்டாதுவருந்தாநின்றதலைமகள், இற்றையிரவெல்லாம் என்னைப்போல நீயுந்துன்பமுற்றுக்கலங்கித்தெளிகின்றிலை இவ்விடத்து நின்னையுமகன்றுசென்றாருளரோவெனத் தானுறுதுயரங்கடலொடுசேர்த்திக்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்புள்.

பூங்கணைவேளைப்பொடியாய்விழவிழித்தோன்புலியூ *
ரோங்கணைமேவிப்புரண்டுவிழுந்தெழுந்தோலமிட்டுத் *
தீங்கணைந்தோரல்லுந்தேறாய்கலங்கிச்செறிகடலே *
யாங்கணைந்தார்நின்னையுமுளரோசென்றகன்றவரே. (௩௭௯)

கரிசேர்கங்குலிரவுறுதுயர
செறிகடலிடைச்சேர்த்துரைத்தது.

(இ-ள்) பூவாகியவம்பையுடையவேளைப்பொடியாய்வீழ்வ தனைம்விழித்தவனது புலியூர்வரைப்பிற்செறிந்தகடலே, நீயுயர்ந்த வணைத்தலையைப்பொருந்திப் புரண்டுவிழுந்தெழுந்து கூப்பிட்டுத் துன்பமுற்று இராவுங்கலங்கித்தெளிகின்றிலை. அதனால் அணைந்தார் நின்னையுமகன்றுசென்றார் அவ்விடத்துளரோ? உரைப்பாயாக. எ-று.

பொடியாய்விழ விழித்தோனென்னுஞ்சொற்கள் ஒருசொன்னீர்மைப்பட்டு பொடியாக்கினோனென்னும்பொருளவாய், வேளையென்னுமிரண்டாவதற்கு முடிபாயின புலியூர்க்கடலே கலங்கித்தேறாயென்றிகட்டிவுமையும் செறிகடலென்புழிச் செறிவு-எல்லைகடவாநிலைமை. பிரிவாற்றாமைக்குஅணைமேவுதல்- பஞ்சியணைமேவுதல். அணைந்தாரென்பதூஉம் சென்றகன்றவரென்பதூஉம் அடுக்காய் உளரோவென்னும்பயனிலைகொண்டன துக்கு அசைநிலையுமாம். மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன்-அயர்வுயிர்த்தல் (௩௭௯)

அலரறிவுறுத்தல்.

அலரறிவுறுத்தலென்பது - தலைமகளிரவுறுதுயரக் கடலொடுசேர்த்திவருந்தாநின்றமைசிறைப்புறமாகக்கேட்டதலைமகன், குறி

விடைச்சென்றுநிற்ப, தோழிவெதிர்ப்பட்டு, நின்னருளாய்நின்ற விது எங்களுக்கலராகாநின்றது இனி நீயிவ்வாறொழுகா தொழிய வேண்டுமெனை அலர்நிவுறுத்திவரவு விலக்காநிற்றல். அதற்குச்செப்பேள்.

அலராயிரந்தந் தலர்ந்திருந்தோனிரக்கத்தா *
வலரார்கழல்வழிபாடுசெய்தாற்களவில்லொளிய *
வலராவிருக்கும்படைகொடுத்தோன்றில்லையானருள்போன் *
றலராய்விளைகின்றதம்பலகைப்பிக்கையமெய்யருளே. (௱அ௰)

அலமேலவன்னை மனமகிழ்ந் தன்
பலரால றியப் பட்டதென்ற து.

(இ-ள்.) மால் தாமரைமலராயிரத்தைக் கொண்டுசென்றிட்டுவணங்கித்தன்றாயிரங்கையாலுமலர்போலுங்கழலைவழிபடுதலைச்செய்தவற்கு அளவில்லாதவொளிகள்விரியாநிற்கும்ஆழியாகியபடையைக்கொடுத்தவன், தில்லைக்கண்ணான், அவனதருள்போல, ஐயனே, நின்னுடையமெய்யாகியவருள், அம்பலகைப்பிக்கலராய் விளையாநின்றது இனித்தக்கதுசெய்வாயாக. எ-று.

அலராவிருக்குமென்பது ஓர்திகழ்காலச்சொல் தில்லையானருள் பெற்றார் உலகியல்பினராய்நில்லாமையின், அவ்வருளுலகத்தார்க்கலராமெனப்பது கருத்து "நாடவர் நந்தம்மையார்ப்ப வார்ப்ப" என்பதூஉ மக்கருத்தேபற்றிவந்தது. அம்பல்-பரவாதகளவு என்னை "அம்பலு மலருங் களவு" என்றாராகலின். (௱அக)

இரவுக்குறிமுற்றிற்று.

ஒருவழித்தணத்தல்.

இவ்வாறிரவுக்குறிபுணர்ந்து, அலரெழுந்ததென்றுவிலக்கப்பட்டபின்னர்த் தெருண்டுவரைதறலை.தெருளாதாயின், அவ்வலரடங்கச் சிலநாளொருவழித்தணந்துறைதல், உடன்கொண்டுபோதல், தோழியால்வரைவுமுடுக்கப்பட்டு அருங்கலம்விடுத்து வரைந்துகோடல் இம்மூன்றினுளொன்றுமுறைமையென்ப அவற்றுள்,—

ஒருவழித்தணத்தல்வருமாறு. சூத்திரம். அகன்றனைவுகூறலாழிபொடுகேட்ட,லாழிவொடுபுலந்தல் வன்னமோடாய்தல்,லாழிக்குலைத்தலாழியிழைத்தல், கடலொடுபுலப்பல் பொழுதுகண்டிரங்கல், வைபுமொழிதல் பரிவுற்றுரைத்த,லன்னமோடழிதல் வரவுணர்த்

துரைத்தல், வருத்தங்கூறல் வருபதின்மூன்றும்; திருத்தியவொரு வழித்திறனாகும்மே.

(இ-ள்.) அகன்றணைவுகூறல் - கடலொடுவரவுகேட்டல் - கடலொடு புலத்தல் - அன்னமோடாய்தல் - தேர்வழிநோக்கிக்கடலொடுகூறல் - கூடலிழைத்தல் - சுடரொடுபுலம்பல் - பொழுதுகண்டுமயங்கல் - பறவையொடுவருந்தல் - பங்கயத்தொடுபரிவுற்றுரைத்தல் - அன்னமோடழிதல் - வரவுணர்ந்துரைத்தல் - வருத்தமிகுதிகூறல் எனவிவைபதின்மூன்றுமொருவழித்தணத்தலாம். எ-று. அவற்றுள்,—

அகன்றணைவுகூறல்.

அகன்றணைவுகூறலென்பது - அலரறிவுறுத்ததோழி, இத்தன்மையை நினைந்து நீ யிவளையகன்றணைவையாயின் அயலவரலரு மடங்கி இப்பொழுதே அவளுக்குப்பழியில்லையாமெனத் தலைமகனுக்கிசைய அகன்றணைவுகூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

புகழும்பழியும்பெருக்கிற்பெருகும்பெருகிநின்று *
நிகழுநிகழாநிகழ்த்தினல்லாலிதுநீநினைப்பி *
னகழுமதிலுமணிதில்லையோனடிப்போதுசென்னித் *
திகழுமவர்செல்லல்போலில்லையாம்பழிசின்மொழிக்கே. (௱அக)

வழிவேறு படமன்னும்
பழிவேறு படுமென்றது.

(இ-ள்.) காரணவசத்தாற்பிறந்தபுகழும், பழியும் அக்காரணங்களை மிகச்செய்தொருவர்வளர்க்குமாயிற்றாம்வளரும், அக்காரணங்களையிடையறுமற்செய்துநீக்குவராயின் அவ்வாறவளர்ந்துநின்று மாயாதுளவாய்ச்செல்லும், இவ்வாறல்லது அவைதாமாக நிகழா, அதனால் இப்பெற்றியை நீகருதுவையாயின், அகழுமுடைத்தாய் மதிலுமுடைய தில்லைக்கண்ணுறைவானுடைய அடியாகியபோதுகள் தஞ்சென்னிக்கண்விளங்கும்பெரியோரது பிறவித்துன்பம்போல இச்சின்மொழிக்குப்பழியிப்பொழுதேயில்லையாம். நீ நினையாமையிற் பழியாகாநின்றது. எ-று.

நிகழுநிகழாநிகழ்த்தினல்லாலென்புழி நிரனிறையாகக்கூட்டப்பட்டது. அகழுமதிலுமென்பதற்கு நீர்மையவென்பதுபோதா, அணிதில்லையென்றார். அகழுமதிலுமழகுசெய்தவென எழுவாயாக்கியுரைப்பினுமமையும். வழிவேறுபடுதல் - இவளைப்பெற்றுழப்பாய களவன்றிவரைவாய்வேறுபடுதல். மன்னும் - அசைநிலை. பழிவே

றுபடுதல்-பழித்தன்மைதீர்த்துச்செப்புதல். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு-அச்சம். பயன்-அலரறிவுறீஇவரைவுகடாதல்(௱அ௫)

கடலொடுவரவுகேட்டல்.

கடலொடுவரவுகேட்டலென்பது-ஒருவழித்தணந்தற்கா ற்றாது வருந்தாநின்றதலைமகள், நம்மைவிட்டுப்போனவர் மீண்டுவரும் பரிசுனக்குரைத்தாரோவெனக் கடலொடுதலைமகன் வரவுகேளாநி ற்றல் அதற்குச்செய்யுள்.

ஆரம்பரந்துதிரைபொருநீர்மிசையம்பரப்பிச் *
சீரம்பரத்திற்றிகழ்ந்தொளிதோன்றத்துறைவர்சென்றார் *
போரும்பரிசுபுகன்றனரோபுலியூர்ப்புனிதன் *
சீரம்பர்சுற்றியெற்றிச்சிறந்தார்க்குஞ்செறிகடலே. (௱அ௬)

மனைத்தலைவரொருவழித் தணந்ததற்கிரங்கி
மறிதிரைசேரு மெறிகடற்கியம்பியது.

(இ-ள்.) புலியூர்க்கணுளனாகியதூயோனது புகழையுடைய அம்பலைச்சூழ்ந்து கரையைமோதி மிக்கொலிக்கும்வளையிகவாதக டலே, முத்துப்பரந்து திரைகடம்முட்பொருங்கடனீர் மூதலையு மீன்பரக்கப்பரப்பிச்சீர்த்தவானமேபோலவிளங்கியொளி புலப்படத்துறையையுடையவர் நம்மைவிட்டுச்சென்றவர் மீ ளவருபரிசு உனக்குக்கூறினரோ? உரை. எ-று.

பரப்பியென்னும்வினையெச்சம் சேரம்பரமென்னும்வினைத் தொகையின் முன்மொழியோடுமுடிந்தது. பரப்பியென்குமெ ன ஒருசொல்வருவித்துமுடிப்பினுமமையும். பரப்பியென்பதற் கு முன் மீன்பரப்பியென்பதற்குரைத்ததுரைக்க. திகழ்ந்தென்ற தனான் ஒளிமிகுதிவிளங்கும். போதருமென்பது போருமென இடைகுறைந்து நின்றது. சண்டேனையுவமமுண்மையின், உள் ளுறையுவமமின்மையறிக. (௱அ௬)

கடலொடுபுலத்தல்.

கடலொடுபுலத்தலென்பது - கடலொடுவரவுகேட்டதலைமகள், அது தனக்குவாய்திறவாமையின் என்வளைகொண்டுபோனார்திற ம் யான்கேட்க நீகூறுதொழிலின்றதென்னைப் பின்னும் அக்க டலொடுபுலந்துகூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பாயிகர்வண்டினம்பாடப்பைம்பொன்றருகெய்வழிதருஞ் *
சேணிகர்வாவின்வழக்கும்புல்லைதந்துறைசேர்ப்பர்திக்கள் *

வாளிகர்வெள்வளைகொண்டகன்றார்திறம்வாய்திறவாய் *
பூளைக்கொளரவன்புலியூர்கற்றம்போர்கடலே. (௧௮௧)

தெரிவரிச் சின்மொ ழி
பெற்றிடத் தியம்பிய து.

(இ-ள்.) பூணைபொக்குமொளியையுடைய அரவையணிந்தவனு டைய புலியூரைச்சூழ்ந்த கரைபொருதலையுடைய கடலே, பாணரை யொக்கும்வண்டினங்கள்சென்றுபாடத் தாதாகியபசும்பொன்னை ப்புலப்படுத்தாநின்ற போதாகியவெண்கிழியைத் தமதுசேர்மை க்கண் விளங்குங்காவினிக்று அவற்றிற்குக்கொடுக்கும்புன்னைகளை யுடைய துறையையணைந்தசேர்ப்பை யுடையாராகிய திங்களிறு னிபோலுமொளியையுடைய என்வெள்வளையைத் தம்மொடுகொ ண்டுபோனவரதுதிறத்தை எமக்குக்கூறுகின்றிலை நீகூறுதொழி ற்றகெல்! எ-று.

கிழிகமென்று கிழிக்குப்பெயராகவுரைப்பாருமுளர். வாய்திற வாயென்பதற்குக் கூறுவாயாகவென் றுரைப்பினுமமையும். ()

அன்னமோடாய்தல்.

அன்னமோடாய்தலென்பது- கடலொடுபுலந்து கூறியதலைமக ள், புன்னைபொடுபுலந்து, அகன்றவர் அகன்றேபொழிலோ யா னறிகின்றிலேன் நீயாயினுஞ்சொல்லுவாயாகவென அன்னமோ டாய்ந்துவாவுகேளாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பகன்றாமரைக்கண்கெடக்கடந்தோன்புலியூர்ப்பழனத் *
தகன்றாமரையன்னமேவண்டுநீலமணியணிந்து *
முகன்றாம் குழைச்செக்கொன்முத்தணிபுன்னை மின்னும்முலாயா
நகன்றாகன்றேபொழிற்கொல்லோநம்மகன்றுறையே. ()

மின்னிடை மடத் தை
யன்னமோ டாய்ந்த து.

(இ-ள்.) பகனென்னும் பெயரையுடைய வாதித்தனது தாமரை போலுங்கண்கெடஅவனைவென்றவனதுபுலியூரைச்சூழ்ந்தபழன த்தின்கணுண்டாகிய அகன்றதாமரைக்கண்வாழும் அன்னமே, வ ண்டாகியநீலமணியையணிந்து தாதாகியசெம்பொன்னையும் அரு ம்பாகியமுத்தையுமணிந்தமுகத்தைத் தாழ்ந்தகுழையையுடைய பு ன்னை இத்தீமையைக்கண்டுமொன்றுசொல்லுகின்றதில்லை அகன் றவர் நமதகன்றதுறையை யகன்றேகினரோ? அறியேன், நீயு

மூன்றுந்துறைமெய்யென்பது இருபொருட்படநின்றது. பாவி த்தன்மைபெறுவும் பணிபணித்தின்புற்று நிற்கின்றபுன்னை என க்கொன்றுசொல்லுமோ அன்னமே எனக்கு நீகூறென்பதுகருத் து நண்பு நம்மோடுநாம்விளையாடும் விளையாட்டை மறந்தேவிடு வரோவென்னுங்கருத்தான் நம்மகன்றுறைவைபுகன்றேயெற்றிவ த்கொல்லோவென்றாள். (௱அ௪)

தேர்வழிநோக்கிக் கடலொடுகூறல்.

தேர்வழிநோக்கிக்கடலொடுகூறலென்பது- அன்னமொடுவரவு கேட்டதலைமகள், அதுவும் வாய்திறவாமையின், இனியவர்வருகி ன்றாரல்லர் எம்முயிர்க்குப் பற்றுக்கோடினியிதுவே இதனைநீய ழியாதொழிவாயென அவன்சென்றதேர்வழிநோக்கிக் கடலொடு கூறிநிற்றல் அதற்குச்செய்யுள்.

உள்ளுமுருகியு ரோமஞ்சிலிர்ப்பவுடையவனாட் *
கொள்ளுமவரிலார்கூட்டந்தந்தான்குனிக்கும்புலியூர்ச் *
விள்ளும்பரிசுசென்றார்வியன்தேர்வழிதூரற்கண்டாய் *
புள்ளுந்திரையும்பொரச்சங்கமார்க்கும்பொருகடலே. (௱அ௫).

மீன்றோய்துறைவர் மீளுமளவு
மான்றேர்வழியையழிப்பலென்றது.

(இ-ள்.) புள்ளுந்திரையுந்தம்முட்பொரச் சங்கொலிக்குங்கரை பொருங்கடலே, உள்ளுமுருகி மெய்ம்மயிர்சிலிர்ப்ப உடையவனா கியதாளுட்கொள்ளுமடியாருள் எமக்கோர்கூட்டத்தைத்தந்தவன் நின்றுகூத்தாடும்புலியூரைநீங்கும்வண்ணஞ்சென்றவரதுபெரிய தேர் போனவழியை நின்றிரைகளாற்றூராதொழியவேண்டும். எ ம்முயிர்க்குப்பற்றுக்கோடினியிதுவே. எ-று.

உள்ளுமென்றவும்மையாற் புறத்துக்கண்ணீர்தழுவப்பட்டது ஆட்கொள்ளுமவர்பெருமைதோன்ற உடையவனென அவன்பெ ருமைவிளக்கும்பெயராண்டுக்கூறினார். விள்ளுதல் செல்வான்வரு ங்காரியமாதலின், விள்ளும்பரிசுசென்றாரென்றாள். கண்டாயெ ன்பது முன்னிலையசைச்சொல். குனிக்கும்புலியூர்நகர்ச்சியை நினையாது நீங்கிய வன்கண்மையார் இனிவருவரென் றுநசையிலம் அவர்தேர்ச்சுவடாயினும் யாங்காணநீயதனையழியாதொழியென் பதுகருத்து. விள்ளும்பரிசுசென்றாரென்பதற்குப் புலியூரைநீங்கி னாற்போல யாம்வருந்தும்வண்ணமெனினுமமையும். விள்ளுத ல்- வாய்திறத்தலென்று, அலர்கூறி நகும்வண்ணஞ்சென்றவரென்

றுமணையும். பொரச்சங்கமார்க்குமென்புழிப்பெயருஞ்சங்கொலியுமெனவொருபொருடோன்றியவாறுகண்டுகொள்க. கூட்டந்தந்தாரொன்றுபாடமேற்றி ஆட்கொண்டருளுவரைப்போலின்புறமகிழ்கொரிபுணர்ச்சியைத் தந்தாரெனத் தலைமகன்மேலேற வுரைப்பாருமுளர். அலங்காரம்-அல்பொருட்டற்குறிப்பேற்றம். (௱அரு)

கூடலிழைத்தல்.

கூடலிழைத்தலென்பது - தேர்வழிநோக்கிக்கடலொடுகூறாநின்ற தலைமகள், இம்மணற்குன்றின்கண் நீத்தகன்றவள்ளலை உள்ளத்தைநெகிழ்த்து இவ்விடத்தேதரவல்லையோவெனக் கூடற்றெய்வத்தைவாழ்த்திக்கூடலிழைத்துவருந்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

ஆழிதிருத்தும்புலியூருடையானருளினளித் *
தாழிதிருத்துமணற்குன்றினீத்தகன்றார்வருமென் *
றூழிதிருத்திச்சுழிக்கணக்கோதிநையாமலைய *
வாழிதிருத்திதரக்கிற்றியோவுள்ளவள்ளலையே. (௱அசு)

நீடலர் துறையிற்
கூடலிழைத்தது.

(இ-ள்.) ஆழிதிருத்துந்தமன்முழுமைதயுந்திருத்தும்புலியூரையுடையானருள்போல இன்பமளித்தாக்கடல்வந்து திருத்துமணற்குன்றின்கண் எம்மைநீத்தகன்றவரைவரவேண்டுமெனச்கூடலிழைத்துச்சுழிக்கணக்கைச்சொல்லி யான்வருந்தாமல், ஐயனே, வாழியாக, அவருள்ளத்தைநெகிழ்த்து உள்ளவண்ணந்தரவல்லையாயின். யானிரக்கின்றேன். எ-று.

முதற்கணாழி ஆகுபெயர் ஆழிதிருத்தும்புலியூரென்பதற்குப் பிறவுரையுரைப்ப. இனவத்துடைய பெருமணல்மேடகளையைப் பிள்ளையாதகொடிபோர் இனிவருகல் யாண்டையதென்றுரக்கருதலால், ஆழிதிருத்துமணற்குன்றினீத்தகன்றாரென்றாள். ஐயவென்றது-கூடற்றெய்வத்தை. நீடலர்துறையென்பதற்குக் கையுலத்துறைக்குரைத்ததுரைக்க. (௧அசு)

கூடலொடுபுலம்பல்.

கூடலொடுபுலம்பலென்பது- கூடலிழைத்துவருந்தாநின்றதலைமகள், துறைவர்போக்கும் அவர்குளநலும் எம்மைவருத்தாநின்றன எக்கல்மேல் நீயுமொருநின்றாய் யானினிபுட்புலமெறெய்தேனோவெனச் செல்லாநின்றகூடலொடுபுலம்பாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கார்த்தரங்கந்திரைத்தோணிசுறுக்கடக்கைமெறிவோர் ✻
போர்த்தரங்கத் துறைமானுந் துறைவர்தம்போக்குமிக்க ✻
நீர்த்தரங்கந்தில்லைப்பல்பூம்பொழிற்செப்பும்வஞ்சினமு ✻
மார்த்தாங்கஞ்செப்புமாறுப்புமாறென்னொடுங்கடமே. (௱அஎ)

குணகடலெழுசுடர் குடகடற்குளிப் ப
மனைமலிகுழலி மணம்புலம்பிய து.

(இ-ள்.) கரியபரியையும், திரையாகிய தேர்த்தோணியும்; சுறவும், கைமெறிவோரும், கடலும், போர்த்தருமங்கங்களையும் அக்களத்தையுமொக்குந் துறையையுடையவரது பிரிவும், சிறந்ததுபோர்க்கிய அரியயர்களுடையவென்பையணிந்தவனது தில்லைவரைப்பினுண்டாகிய பல்பூம்பொழிற்கண் நின்றிப்பிரியேனென்று சொல்லும் வஞ்சினமும், என்மேனியை நோயுற்றார் மேனியாகச்செய்யாநின்றன வீழாநின்றனவே, யானுய்யுநெறியென்னோ! கூறுவாயாக. எ-று.

குதிரைத்திரள் தரங்கத்திற்கும், தேர் தோணிக்கும், யானை சுறவிற்கும், காலாள் கைமெறிவோர்க்கும், போர்க்களங் கடற்குமுவமையாகவுரைக்க. தரங்கமுதலாயினவற்றைப் போர்த்தருமங்கத்தையுடைய களத்தைமொக்குந் துறையென மூன்றுவது விரித்துரைப்பாருமுளர். இதற்கு அக்கத்துறையென்றது மெலிந்துநின்றது. போர்த்தருமங்கமென்பதனைத் தொகுக்கும்வழித்தொகுத்தார். துறைவர்போக்கும் தில்லைவரைப்பிற்குளாகவும் என்றுமெய்ன்னுமச்சத்தளாய், ஆர்த்தரங்கஞ்செய்யுமெல்லாள். (௱அஎ)

பொழுதுகண்டு மயங்கல்.

பொழுதுகண்டுமயங்கலென்பது-உடரொடுபுலம்பாநின்றவள், கதிரவன்மறைந்தான், காப்பவர்சேயர், அதன்மேலிவ்விடத்து மீனுண்டவன்னங்களும்போய்த் தஞ்சேக்கைகளையடைந்தன இனியாதுற்றுமாறென்றோவென மாலைப்பொழுதுகண்டு மயங்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பகலோன்கரந்தனன்காப்பவர்சேயர்பற்றற்றவர்க்குப் ✻
புகலோன்புலியூர்க்குப்போக்கரியோனெவரும்புலத்தி ✻
தகலோன்பயில்தில்லைப்பைம்பொழிற்சேக்கைகளுக்கினவர் ✻
லகலோங்கிருங்கழிவாய்க்கொழுமீனுண்டவன்னங்களே. (௱அஅ)

மயறருமாலை வருவதுகண் டு
பெயறருங்கண்ணி கவலையுற்ற து.

(இ-ள்.) கதிரவன்மறைந்தான், இம்மாலைக்காலத்துவருந்துன்ப த்தைக் காக்குமவர் சேயராயிருந்தார், அதுவேயுமன்றி இவ்வ ளக்கிருங்கழியிடத்துக்கொழுமீனையுண்டவன்னங்களும் இவ் விடத்தைவிட்டுத் தஞ்சேக்கைகளை நோக்கின. இனியென் செய் வேன்!-எ-று. புலன்களிற் பற்றற்றவர்க்குப் புகலிடமாயுள்ளான், அ ன்கட்புகுவார்க்குப்பின்போதரவரியவன், எல்லாருமேத்தத் தகுத லையுடையவன், அவன் பயிலுந்தில்லைவரைப்பிற்பைம்பொழில்களி னுளவாகிய சேக்கைகளெனக்கூட்டுக.

ஏந்குதல்-ஊதமெறிநீருடர்தல். கொழுமீனென்பது ஓர்சாதி.()

பறவையொடுவருந்தல்.

பறவையொடுவருந்தலென்பது-பொழுதுகண்டுமயங்காநின்ற தலைமகள், இத்தலைமைக்கண்ணும் என்னுண்ணோயறியாது கண் ணோட்டமின்றித் தம்மயிரோம்பாநின்றன இஃதென்னைபாவமெ ன வண்டானப்பறவையொடுவருந்திக்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய் யுள்.

பொன்னுடைமணிப்பவளம்போன்றுபொலிந்திலங்கி *
மின்னுஞ்சடையோன்புலியூர்விரவாதவரினன்றே *
பின்னுமறியிலவாலென்னைபாவமிருங்கழிவாய் *
பன்னும்பகலேகிடந்திரைதேரும்வண்டானங்களே. (கஅக)

செறிவளைக் கைப்பிசைச் சிற்றிடைப்பேதை
பறவைக்குமாலைத்துப் பையுளெய்தியது.

(இ-ள்.) என்னுற்றுயமைக்குப்பரிகாரமாவதியாதென்றெண்ணியாது இருங்கழியிடத்துப் பகலெல்லாம் புகுந்து விருப்பத்தைக்களுமைவுசெய் ம்வண்டானங்களாகிய குருகுகள் என்னுண்ணோயைத்தீர்க்கும் என்று கருதின்றனவில்லை இஃதென்னைபாவம்!-எ-று. பொன்போ லப்பொலிந்து மாணிக்கம்போலவிட்டுவிளங்கிப் பவளம்போல மின்னுஞ் சடையையுடையவனது புலியூரைக் கலவாதாரைப்போல வாடுறமுன்றேறுமெனக்கூட்டுக.

உறவுமனைவர்ருமொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. முன்னதித் துணைச்செல்லாயினும் இனியறியவேண்டுமென்பதுகருத்து. புலி யூரைவிரவாதார் கண்ணோட்டமிலராகலிற் புலியூரைவிரவாதவரி னின்று ஈறியில் வெற்றிபைத்துரைப்பினுமமையும். நீங்கிறபாகக் கொள்ளாதுக்கடலொவ்வாவத்தின்மேலுமேறுவரைப்பினுமமை யும். மற்றும் அதுசரித்து. (கஅக)

பங்கயத்தோடு பரிவுற்றுரைத்தல்.

பங்கயத்தோடு பரிவுற்றுரைத்தலென்பது - பதுமைவேறுபடுவருந் தாதின்றவள், இவைமெய்வருத்தங்கண்டு இவள்வருந்தாமல் விரைவர வேண்டுமென்று ஞாயிற்றை நோக்கித் தொழுதுநின்றனவாதலால் என்மாட்டன்புடையனபோலுமெனப் பங்கயத்தோடு பரிவுற்றுக்கூறுதற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கருங்கழி காதற் பைங்கானலிற் றில்லையெங் கண்டர் விண்டோ
ரொருங்கழி யாகவுமூஉமெயில்செற்றவொற்றைச் சிலைகுழைத்
தருங்கழி காதமையுமென்று மென்றலந் துகண்ணீ
ரருங்கழி காதல்வளைசங்கள் கூட்டுமலர்க்கைகளே. (௱௮௰)

முருகவிழ் கா ன
லொடுபரி வுற்ற து.

(இ-ள்.) தில்லைக்கணுளராகிய எம்முடைய கண்டர் பகைவரொருங்கெயழிய பச்சத்தையுடைய மூவெயிலைச்செற்ற தனிவில்லைக் குழைத்து அரியவாகிய மிக்க தூரங்களைப் போகாநின்றதுணைன்றாய்திவிவளெக்காமாற்றுமென்றுவருந்திக் கருங்கழியின் கண்ணுங் காதலையுடைய பைங்கானலின்கண்ணுமுளவாகித் துன்புற்றுக் கண்ணீர்வாராநின்றகழிகாதலையுடைய தாமரைகள் விரைந்துவரவேண்டுமென்று அஞ்ஞாயிற்றைநோக்கி, தம்மலராகியகைகளைக்கூப்பிப் பிரவாநின்றன. இவையென்மாட்டன்புடையனபோலும் எ-று.

கானலின்வளைசங்களெனவும், தில்லையெங்கண்டர் செற்றவெனவுங்கூட்டுக. எனவித்தைகூப்புமெனவிளைப்பினுமமையும். கானத்தெப்பையின்வளைசம் கானலின்வளைசமெனப்பட்டன. அலர்ந்துவண்ணீர்வருமென்பது இருபொருட்டாகலின், மலர்ந்துகளாகியநீர்வருமென்றுரைக்க, இப்பொருட்கு அலர்ந்தென்பதிடைக்குறைந்துநின்றதாகக்கொள்க. கதிரோன்றம்மைப் பிரியவாற்றுதலைடிந்துவரவேண்டுமென வளைசங்கள் கைகூப்பாநின்றனவென்று அவற்றிற்கிரங்கினளாகவுரைப்பினுமமையும். அலர்ந்தென்பது பாடமாயின், அலர்ந்த வளைசமெனவிளைப்பும். (௱௮௰)

அன்னமோடழிதல்.

அன்னமோடழிதலென்பது-பங்கயத்தை நோக்கிப்பரிவுற்றுநின்றவள், உலகமெல்லாந்துயிலாநின்றவித்திலைமைக்கண்ணும் யான்றுயிலாமைக்குக்காரணமாகிய என்வருத்தத்தைச்சென்று அவர்

...ருச்சொல்லாது தான்றன் சேவலைப்பொருந்திக் கவற்சியின்றித் துயிலாநின்றதென அன்னத்தோடழிந் துகூறுநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

மூவறழீஇயவருண் முதல்வன்றில்லைச்செல்வன்முந்நீர் *
நாவறழீஇயவிந்நானிலந்துஞ்சுநயந்தவின்பச் *
சேவறழீஇச்சென்றநான்றுஞ்சும்பான்றுயிலாச்செயிரெங் *
காவறழீஇயவர்க்கோதாதனியகணியன்னமே. (௱கூஅ)

இன்னகையவ ளிரவுறுதுய ர
மன்னத்தோ டழிந்துரைத்த து.

(இ-ள்.) மூவலைப்பொருந்திய அருளையுடையமுதல்வன், தில்லைக்கணுளனாகிய செல்வன், அவனுடைய கடலாற்சூழப்பட்ட நாவலைப்பொருந்திய இந்நானிலமுழுதுந் துஞ்சாநின்றது. இப்பொழுது நெஞ்சம்பான்றுயிலாமைக்குக் காரணமாகிய வருத்தத்தை எமது காவலைப்பொருந்தினவர்க்குரையாதே அணித்தாகியகணியன்னமே இவிடத்துநின்றும்போய்த் தாமயந்தவின்பத்தைச் செய்யுஞ் சேவலைத்தழுவி ஒருகவற்சியின்றித் தான்றுயிலாநின்றது. இனியிது கூறுவார் யாவர்! எ-று.

மூவலென்பது ஒருதிருப்பதி பாலைக்குநிலமின்மையின், நானிலமெனப்பட்டது. நயந்தசேவலைப்பொருந்திய களிப்பால் அன்னஞ்சென்றுரையாமையல்லது அவரெம்மைக்காவாதுவிடாரென்னுங்கருத்தால், எங்காவறழீஇயவர்க்கென்றாள். ஓதாவென்பதனை முற்றாகவுரைப்பினுமமையும். நெய்தற்றிணைகூறுவார் சோத்துன்னடியமென்பதுதொட்டுப் புகழும்பழியுமென்னுங்காறும்வரப் பாட்டொன்பதும்இரங்கலிற்றமாக்கூறிஒருவழித்தணத்தற்றுறையிடத்து ஆரம்பாரத்தென்பதுதொட்டு இதன்காறும்வர இப்பாட்டிப்பத்தும் இரங்கலேகூறலாற்றிணை-நெய்தல். என்னை-வாட்டம் உரிப்பொருளாதலின். கைகோள்-கற்பு. மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன்-அயர்வுயிர்த்தல். (௱கூஅ)

வரவுணர்ந்துரைத்தல்.

வரவுணர்ந்துரைத்தலென்பது-தலைமகளன்னத்தோடழிந்து வருந்தாநிற்ப, தலைமகனொருவழித்தணந்து வந்தமை சிறைப்புறமாகவுணர்ந்ததோழி, வள்ளனிருத்தநிற்கின்றனைவிற்கு, நெஞ்சமெலிந்து நைதாநின்றது, எங்கள் துயிலின்மைக்குழாநின்றன, இவையெல்லாம் யான்சொல்லவேண்டுவதில்லை நீயேகண்டாய், இதனைச்

சென்று அவர்க்குச்சொல்லுவாயென மதியொடுகூறி நிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

நில்லாவளைநெஞ்சநெக்குருகுந்நெடுங்கண்டுயிலக் *
கல்லாகதிர்முத்தங்காந்துமெனக்கட்டுரைக்கில்லைத் *
தொல்லோனருள்போலிலாரிற்சென்றார்சென்றசெல்லல்கண்டா *
லெல்லாமதியேயிதுதின்னையானிரக்கின்றதே. (௱௯௨)

சென்றவர்வரவுணர்த்தி நிற்றலையில் ௯ய
சிறப்புடைப்பாங்கி சிறைப்புறத்துரைத்த து.

(இ-ள்.) ஒளியார்ந்தமதியே, தில்லைக்கணுளனாகிய தொல்லோனது அருளுடையாரல்லாதாரைப்போலக் கண்ணோட்டமின்றிப் போனவர் போதலானுண்டாகிய இன்னாமையை நீ காண்டாய், யான்சொல்லவேண்டுவதில்லை. வளைகணிறத்தல் நிற்கின்றனவில்லை, நெஞ்சநெகிழ்ந்துருகாநின்றது, நெடுங்கண்கடுயிலாவாய்க்கலுழ்ந்து துளியாகிய கதிர்முத்தங்களை விடாநின்றனவென்று அவர்க்குச்சொல்வாயாக, நின்னை யானிரக்கின்றது. எ-று.

துயிலக்கல்லாவென்பது ஒருசொல் முத்தங்காலுமென்பது பாடம். எல்லாமதியே யென்பதுபாடமாயிற் செல்லலெல்லா மென்றுகூட்டியுரைக்க. மெய்ப்பாடு - அச்சம். பயன் - வரைவுகடாதல். (௱௯௨)

வருத்தமிகுதிகூறல்.

வருத்தமிகுதிகூறலென்பது-சிறைப்புறமாக மதியொடுவாருத்தங்கூறாச்சென்றெதிர்ப்பட்டுவலஞ்செய்து நிற்று, நீ போய், அவன்படாநின்றவருத்தம் என்றுஞ்சொல்லுமாறயல்லவென வரைவுதோன்றத் தலைமகளதுவருத்தமிகுதி தோழி கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வளருங்கறியறியாமந்திதின்றுமம்மர்க்கிடமாய்த் *
தளருந்தடவரைத்தண்சிலம்பாதனதங்கமென்றும் *
விளரும்விழுமெழும்விம்முமெலியும்வெண்மாமதிதின் *
றெளிருஞ்சடைமுடிபோன்புலியூரன்னவொண்ணுதலே (௱௯௩)

நீக்கி யணைந்தவற்கு ப்
பாங்கி பகர்ந்த து.

(இ-ள்.) வளராநின்ற மிளகுகொடியைத் தமக்கேற்றவுணவென்றறியாத இளையமந்திதின்று வருத்தத்திற்கிடமாய்த் தளரும்பெரியவரைகளையுடைய தண்சிலம்பையுடையாய், வெண்ணியபெரிய

முதிர்ந்தின்றுவிளக்குஞ்சடையானியன்ற மூடிமைப்புடையவனதுபுலியூராபொக்குமொண்ணுதல் தன்மேனிமுழுதும்பசக்கும்,அமளிக்கணைவிழாநிற்கும்,எழாநிற்கும், பொருமாநிற்கும், நின்வன்கண்மையறிவேந்து டெலியாநிற்கும், அதனுலின்னதிலைமையளென்றென்றுற்சொலலப்படாது. எ-று.

வளருமிளங்கதிர் கண்ணிற்கினிதாயிருத்தலின் இது நமக்குத் துய்க்கப்படாதென்றுணராத இளமைத்தி அதனைத்தின்று வருந்துமாறுபோலக் கண்ணுறுமனமூழ்கிழுமுருவினையாய நின்னை நின்பெருமையுணராதெதிர்ப்பட்டிலேன் நத்தா நின்றாளெனவுள்ளுறைகாண்க. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை

இவ்வாறொருவழித்தணந்துவந்து வரைவுமாட்சிமைப்படவும் பெறும். அன்றியுமுடன்போக்குநிகழப்படும். (௱௯௧)

ஒருவழித்தணத்தல் - முற்றிற்று.

உடன்போக்கு.

இவ்வாறொருவழித்தணத்தல் நிகழாதாயின்,உடன்போக்கு நிகழும். அதுவருமாறு.

சூத்திரம். பருவங்கூறல் படைத்துமொழிதலொடு, மறுவறுகோதையை மகட்பேச்சுரைத்தல், பொன்னணிவுரைத்தல், பொருளில்லைகூறல், அஞ்சனமன்னையா ளருமைகேட்டழிதல், நளிர்வதித் துணைதேர்ந்து மேலாட, தளதின்னைவுரைத்த லுடன்கொண்டுசேறல், நிருதுகைபுணைதல் வாதங்கூறல், மருவியதடங்கடல் வாழாமிரேன்றல், பொருளுருக்குமின் புனைதலுரைத்த, நயிர்ச்சைகூற நாணிவுக்கேட்ட, நயனம்பிரிந்த தொழிலுராய்விட, நாணிவெறுக்குரைத்தல்கோல டகமயவனவுரைத்த, வழிவிதினைத்தறிந் நலுணர்வோடல், கொடியிடையனைக் கொண்டுசென்றப்பத, வேப்பத்துரைத்தல் வழிப்படுத்துரைத்த, நெம்படுகோதையைத் திறலாய வோர், பையக்கொண்டேகல் பகக்கெடவுரைத்தல், மையரகண்ணிவை வழிபயர்வசற்று, நெறிவிலக்கவொடு தெறிவிடக்கண்டவர், தெறிவெறித்துரைத்தல் சேவிழையாளுடன், தழிவியாடல் வழிபெயர்வரவோ, மொழிகராணிமை யிதுவெனவுரைக்க, கைகோட்டல்வெயில் தகிலைப்புக்குப், பதிபரிகைத்தல பாக்கியைக்கேட்டு,மதிநுதலாளை வளர்த்தவன்கேட்ட, வறத்தொடுநிற்றல

துரைகேட்டழுங்க, நிறப்பாடுன்னிச் செவிலிகலன் றுரைத்த, லடிநினைந்திரங்க லதனைக்குரைத்தல், மடவரல்போக வாழியுரைத்தல், இனிமொழிக்கிரங்கல் ஒளிர்சுடர்ப்பராய்த, லணிபெறுபருவத்திற்கவன்கலன் றுரைத்த, றுடன்றுணிதனற்றாய்தயர்த்தவர், கூடக்காவெனக்கொடிக்குறிபார்த்தல், சோதிடங்கேட்டல சுவடுகண்டழித, லேதமுற்றவைகண் டிரங்கியுரைத்தல், வேட்டமாதரைக் கண்டுவினவல், புறவொடுபுலத்தல் சுரவொடுவருந்த, லிறலருந்தவத்தொடு செல்லாநின்ற, மாவிரதியரை வழியிடைவினவல், வேதியர்தம்மையிரும்பிவினவல, புணர்ந்துடன்வருவோரைப் பொருந்திவினவல், மணந்தருகுழலாண் மங்லியநிலையொடு, வெங்கைபட்டது கண்டுவியத்த, லாங்கவரிவை பணிபடவெடுத்துரைத்தன், மீளவுரைத்தன் மீளாதவளுக், கூழ்மறையினமனை யுலகியல்புரைத்த, லழுங்குறாய்க்குரைதலைம்பத்தொடாறு, மழுக்கொலைவேலோனுடன்போக்காகும்

(இ-ள்.) பருவங்கூறல்-மகட்பேச்சுரைத்தல்-பொன்னணிவுரைத்தல்-அருவிலையுரைத்தல்-அருமைகேட்டழிதல்-தளர்வறிந்துரைத்தல்-குறிப்புரைத்தல்-அருமையுரைத்தல்-ஆதரங்கூறல்-இறந்துபாடுரைத்தல்-கற்புநலனுரைத்தல்- துணிந்தமைகூறல்- துணிவொடுவினவல்-போக்கறிவித்தல்-நாணிழந்துவருந்தல்- துணிவெடுத்துரைத்தல் - குறியிடங்கூறல் - அடியொடுவழிநினைந்தவனுளம்வாடல்-கொண்டுசென்றுய்த்தல்-ஓம்படுத்துரைத்தல்- வழிப்படுத்துரைத்தல்-மெல்லக்கொண்டேகல்-அடலெடுத்துரைத்தல்-அயர்வகற்றல்-நெறிவிலக்கிக்கூறல்-கண்டவர்மகிழ்தல்-வழிவிளையாடல்- நகரணிமைகூறல்-நகர்காட்டல்-பதிபரிசுரைத்தல்- செவிலிதேடல்- அறத்தொடுநிற்றல்-கற்புநிலைக்கிரங்கல-வென்றுரைத்தல்- அடிநினைந்திரங்கல்-நற்றாய்க்குரைத்தல்-நற்றாய்வருந்தல்- இனிமொழிக்கிரங்கல்-சுடரோடிரத்தல்-பருவநினைந்துகவறல் - நாடத்துணிதல்-கொடிக்குறிபார்த்தல்-சோதிடங்கேட்டல் -சுவடுகண்டறிதல-சுவடுகண்டிரங்கல்-வேட்டமாதரைக்கேட்டல்- புறவொடுபுலத்தல்- சுரவொடுவருந்தல்-விரதியரைவினவல்-வேதியரைவினவல்- புணர்ந்துடன்வருவோரைப்பொருந்திவினவல்-வியந்துரைத்தல்-இயையவெடுத்துரைத்தல்-மீளவுரைத்தல்-உலகியல்புரைத்தல்-அழுங்குதாய்க்குரைத்தலுமெனவிவையைம்பத்தாறும் உடன்போக்காம் எ-று. அவற்றுள்,

பருவங்கூறல்.

பருவங்கூறலென்பது- அயலறிவுரைத்தோழி, இவண்மூலைமு

பிரவுகண்டமையான் மடற்பேறுவார்க்குளமர் மாறுநுமெனெக்கலு ங்கூறும் அதுபடாமனிற்ப நீமூற்பட்டுவவாயாகவெனத் தலை மகனுக்குத் தலைமகளது பருவங்கூறிநிற்றல் அதற்குச்செய்யுள்.

நாகமிரண்டெழிலாரொளிர்மேனத்தில்லையொன்னுதலக் *
நாகம்பயின்றமிழ்கம்பொதிந்தீர்ங்கணங்காடகத்தின் *
பாகந்திரந்தபயோதரமிப்பரிசேபணைத்த *
விராகங்கண்டால்வள்ளலேயியலும்பயமன்னுவதே.(௱௩௪)

உருவது கண்ட வ
ளருமை புரைத்தது.

(இ-ள்.) ஒருமேனி பெண்ணுருவு மாணுருவுமாகிய விரண்டழ காய் விளங்குமவனது தில்லைக்கணுரேளாகிய வொன்னுதலுடைய பூப்படிவணபயின்று அபிர்தகைந்தெரிந்த நெய்த்தகனங் காதிசெம்பொன்னின்பொடியைசிதறினமுலைகள் இப்படியே பெருகவதிர்ப்பைக்கண்டால, வள்ளலே, இவண்மாட்டெமரினி ப்பதில்லையே யிவ்வுரவாம் எ-று.

இராகம் வடமொழிச்சிதைவு, கண்டிறமென்னும்பொருட்டு. இராகம்-முற்குறிப்பிக்கும்பாருமுனர் இசிலையொன்னுதவிராகமெ லைவையும். மெய்ப்பாடும் பயனும்-அவை. (௱௩௪)

மடற்பேச்சுரைத்தல்.

மடற்பேச்சுரைத்தலென்பது-பாங்கிகூறியதோழி, படைத்து மொழியான் அயலவரலரும் மேன்மேலும் பொன்னணிபகரு நாதின்றார் நீ விரையவரைவாய் வருவையாதல அன்றியுடன்கொ ண்டுபோவாயாதல் இரண்டிலுமொன்று துணிந்துசெய்யக்கருது வாய் அதனையின்றே செய்வாயாகவெனத் தலைமகனுக்கு அயலவர் வந்து மகட்பேசல்கூறிநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மணிபக்கணிபுமரணைஞ்சமற்றிமைறகவின்றே *
பணிபக்கருங்கறும்பாலதிலைபஞ்சிடிறத்துத் *
துணிபக்கருதுவதின்றேதுணிதுறைவாதிலைபொன் *
னணிபக்கருதுமின்றார்பலர்மேன்மேலவலரே. (௱௩௫)

படைத்துமொழிகிளவியிற்பணிமொழிப்பாங்கி
யடற்றிறவேலோற் கறிவுறுத்த து.

(இ-ள்.) துறைவா, நிக்கலைபொற்பாடிறந்து நீ துணிந்துசெ ய்யக்கருதுவதனை இன்றே துணிந்துசெய்வாயாக. அயலவர் நிறை ந்தபொன்னை மேன்மேலுமணிபக்கருதுகின்றார் பலர். எ-று. மணி

யாகிய அக்கையணியுமான், நஞ்சையஞ்சிக் கலங்கிக்கழன்று தேவர்சென்றுபணிய அந்நஞ்சாலவருமிடர்க்கு மருந்தாகத் தன்கருணையைக் கொடுக்கும்பரன், அவனதுதில்லையெனக்கூட்டுக.

அக்குமணியெனினுமமையும். அலங்காரம்- ஒற்றுமைக்கொளுவுதல். மெய்ப்பாடு-பெருமிதம் பயன்-அது. ([illegible])

பொன்னணிவுரைத்தல்.

பொன்னணிவுரைத்தலென்பது- படைத்துமொழியான் மகட்பேசல்கூறினதோழி, அதுநிகழாநின்றமையை முரசொலியுடனே முழங்கக் காப்பணிந்து பொன்னணியப் புகுதாநின்றார், இனிநின்கருத்தென்னேயெனத் தலைமகனுக்கு அயலவர் பொன்னணிவுரையாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பாப்பணி போன்றில்லைப் பல்பூ மருவுசில் லோதியைநீ *
காப்பணிந் தார்பொன் னணிவா ரினிக்கமழ் பூந்துறைவ *
கோப்பணி வான்றோய் கொடிமுன்றி லின்றொலை யோதுழி *
மாப்பணி லங்கண் முழங்கத் தழங்கு மணமுரசே. ([illegible])

பலபரிசிறுவு மலர்நெறிக்கணி வை
தன்னுதற்பாங்கி பொன்னணிவென்றது.

(இ-ள்.) கமழ்பூந்துறைவனே, பாம்பாகியவணியையுடையவனது தில்லைக்கணுளவாகிய பலவாகிய பூக்கள்பொருந்திய முன்னணியவோதியையுடையாளை நல்லகாப்பையணிந்தார்கள். இனிப்பொன்னையணிவார். கலியாணத்துக்குப்பொருந்தியகோப்புக்களையணிந்தவானைத்தோயுங்கொடிகளையுடைய முன்றிற்கணின்றுமயனை முரசங்களிலை யொலிதழுவிப் பெரியசங்கங்கள் முழங்கத் தாமொலியாநின்றன. இனியப்பது செய்வாயாக. எ-று.

இலைப்பல்பூவென்றியைப்பினுமமையும். காப்பென்றது-காவலணிவாரென்றது-முற்றுச்சொல். கோப்பணி முன்றிலென்னவினையும். மெய்ப்பாடும் பயனும்-அவை. ([illegible])

அருவிலையுரைத்தல்.

அருவிலையுரைத்தலென்பது - பொன்னணிவுரைப்பக்கேட்டதலைமகன், யான் வரைவொடுவருதற்கு நீ முலைப்பரிசங்கூறுவாயாகவென, எல்லாவுலகமுநல்கினும் எமர் அவளுடைய சிறியவிடைக்குவிலையாகச்செய்யவொட்டார் இனிப்பெரியமுலைக்கு நீ விலைகூறு

வறிதன்றோவெனத் தோழி, விலையருமைகூறுநிற்றல். அதற்குச்
செய்யுள்.

எழும்பாலணியிறையம்பலத்தோனெல்லைசெல்லுறுவோர் *
நலம்பாவியமுற்றுநல்கினுங்கல்வரைநாடரம்ம *
சிலம்பாவடிக்கண்ணிசிற்றிடைக்கேவிலைசெய்யவொட்டார் *
கலம்பாவியமுலையின்விலையென்னிகருதுவதே. (௱௬௭)

பேதையாறிவு பேதைமையுடைத்தென
வாதாரத்தோழி யருவிலையுரைத்தது.

(இ-ள்.) சிலம்பா, எழும்புகளாலலங்கரிக்குமிறைவன், அம்பலத்தின்கண்ணான், அவனெல்லைக்கட்செல்லக்கருதுவாரது நன்மை பரந்தவுலகமுழுதையும் நீ கொடுப்பினும், எம்முடைய தமராகிய கல்வரைநாடர் வடுவகிர்போலுங் கண்ணையுடையாளது சிறியவிடைக்கேவிலையாகச்சொல்லுதலியையயார், கலம்பரந்தமுலையின்விலையாக யாதனை நீகருதுவது! ஒன்றற்கும் அவருடம்படார். எ-று.

எழும்பாற்செய்தவணியென்று ஒருசொல் வருவித்துரைப்பாருமுளர் எல்லைசேறல்-அறிவாலவனையணுகுதல். இல்லையெல்லையெனினுமமையும். அவர்நலம்பாவாவிடமின்மையின் எஞ்சாமைமுழுதுமென்பார், நலம்பாவியமுற்றுமென்றார். என்றது-அவர்சீவன்முத்தராயிருத்தல். அஃதாவது சீவனுடனிருக்கும்போதேமுத்தியையடைந்திருத்தல். முத்தியாவது-எங்குமொக்கவியாத்தியையடைந்திருத்தல். இது அகண்டபரிபூரணரென்றபடி. அம்ம-கேளென்னுங்குறிப்பின்கண்வந்தது. சிற்றிடைக்கேயென்னுமேகாரம் பிரிநிலை. இவனுயர்ந்ததலைமகனாதலால், தன்றமரைக்கல்வரைநாடரென்றும், பேதையென்றும், கூறினாள். மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-தலைமகளதருமையுணர்த்தல். (௱௬௭)

அருமைகேட்டழிதல்.

அருமைகேட்டழிதலென்பது-அருவிலைகேட்டதலைமகன், நீயவளதருமைகூறாது அவளதவயவங்களிலுண்டாகிய நயத்தைப்பற்றிவிடாது நம்மைநின்றாய் இன்மதியைப்பிடித்துத்தரவேண்டியழும் அறியாக்குழவியைப்போலக் கிடந்தரற்றுவாயாகவெனத்தன்னெஞ்சோடழிந்துகூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

விசும்புற்றதிங்கட்கழுமழப்போன்றிணிவிம்மிவிம்மி *
பசும்புற்றலைக்கண்டுழலுப்கிடந்தரன்றில்லையன்றான் *

ணம்புற்றராவிடைக்கூரெயிற்றூறல்குழன்மொழியி *
னயம்பற்றிநின்றுநடுங்கித்தளர்கின்றநன்னெஞ்சமே. (௨௧௮)

பெருமைநாட்டத்து வ
ளருமைகேட்டழிந்தது.

(இ-ள்.) அரனது தில்லையை யொப்பாளுடையமுலை, புற்றின்கண்வாழும்பாம்புபோலுமிடை, கூரியவெயிற்றின்கணூறியநீர், குழலோசைபோலுமொழி, என இவற்றின்கட்கிடந்த இன்பத்தையேகருதி விடாதுநின்று அவளதருமைகருதாயாய் நடுங்கிவருந்தாநிற்றநல்லநெஞ்சமே, விசும்பைப்பொருந்திய திங்களைத்தாவேண்டியழுங் குழவியையொத்து, நீரருமையைப்பொருந்தியகண்ணையுடையையாய்ப் பொருமிப்பொருமி, இனிக்கிடந்தலறுவாயாக எ-று.

குழன்மொழியினென்னும் இன் - பலபெயருமைத்தொகையிறுதிக்கண்வந்தசாரியை இன். மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன்-ஆற்றாமைநீங்குதல். (௨௧௮)

தளர்வறிந்துரைத்தல்.

தளர்வறிந்துரைத்தலென்பது-வரைவுமாட்சிமைப்படாதாயின் நீயவளையுடன்கொண்டு போவென்பது பயப்ப, கடலையுங் கானலையுநோக்கிக் கண்ணீர்கொண்டு தன்னாயத்தாரையெல்லாம் புல்லிக் கொண்டாள் அவள்கருதியதின்னதென்று தெரியாதெனத் தோழி தலைமகளதுவருத்தங்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மைதயங்குந்திரைவாரியைநோக்கிமடலவிழ்பூங் *
கைதையங்கானலைநோக்கிக்கண்ணீர்கொண்டெங்கண்டர்தில்லைப் *
பொய்தயங்குந்நுண்மருங்குனல்லாரையெல்லாம்புல்லினாள் *
பைதயங்கும்மரவம்புரையும்மல்குற்பைந்தொடியே. (௨௧௯)

தண்டுறைவன் றளர்வறிந் து
கொண்டுநீங்கெனக்குறித்துரைத்தது.

(இ-ள்.) படம்விளங்கும் பாம்பையொக்கும் அல்குலையுடைய பைந்தொடி, கருமைவிளங்குந்திரையையுடையகடலையுநோக்கி, மடலவிழாநின்ற பூவையுடையவாகிய தாழையையுடைய கானலையு நோக்கி, கண்ணீராக்கொண்டு, பின் எம்முடையகண்டரது தில்லைக்கணுள்ளாராகிய பொய்யாதல்விளங்கும் நுண்ணியமருங்குலையுடையதன்னாயத்தாராகிய நல்லாரையெல்லாம்புல்லிக்கொண்டாள்.

அவள்கருதியதொன்றுண்டுபோலும். எ-று.

கண்ணீர்கொண்டென்றது - பெண்களுக்கியல்பாணுணமொன்று, நெடுங்காலங்கூடமருவினவிட்டுநீங்குகின்ற துயரத்தாற்றோன்றியதொன்று, இக்காலமெல்லாம் உங்களைச்சேர்ந்து போந்தபெருநலத்தான் இப்பெருநலம்பெற்றேனென்னு மூவகைக்கண்ணீரொன்று. இப்பெருநலமென்றது-உடன்போக்கை. | ஆதலான், நல்லாரையெல்லாம் புல்லிக்கொண்டு கண்ணீர்கொண்டாள் பொய்போலுமசையுமருங்குலெனினுமமையும். குறித்துரைத்தது-கொண்டுநீங்கென்பது பயப்பவுரைத்தது. (௱௯௯)

குறிப்புரைத்தல்.

குறிப்புரைத்தலென்பது - வருத்தங்கூறிப் போக்குணர்த்தி அதுவழியாகநின்று, என்னைப்புல்லிக்கொண்டு தன்னுடையபூவையையும் பந்தையும், பாவையையுங் கிளியையும் இன்றெனக்குத்தந்தாள் அதுநின்னோடுடன்போதலைக்கருதிப்போலுமெனத்தோழி தலைமகனுக்குத் தலைமகளது குறிப்புரையாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மானவந்தாண்டமென்னோக்கிதன்பங்கர்வண்டில்லைமல்லற் *
கோவைவந்தாண்டசெவ்வாய்க்கருங்கண்ணிகுறிப்பறியேன் *
பூவைதந்தாள்பொன்னம்பந்துதந்தாளென்னைப்புல்லிக்கொண்டு.
பாவைதந்தாள்பைங்கிளியளித்தாளின்றென்பைந்தொடியே.(உ௱

நறைக்குழ லி
குறிப் புரைத்தது.

(இ-ள்.) என்னுடையபைந்தொடி, இன்றென்னைப்புல்லிக்கொண்டு தன்பூவையையென்கையிற்றந்தாள், பின்பொற்றகட்டாற்புனைந்தபந்தைத்தந்தாள், பின்றன்பாவையைத்தந்தாள், பைங்கிளியையுமளித்தாள், மானைச்சென்றடிமைக்கொண்ட மெல்லியநோக்கையுடையாளது கூற்றையுடையவரது வளவியதில்லை வரைப்பினுண்டாகிய வளத்தையுடைய கொவ்வைக்கனியைச்சென்றாண்டசெவ்வாயையுடைய இக்கருங்கண்ணியது கருத்தறிகின்றிலேன், நின்னுடன்செல்லப்போலும். எ-று.

புல்லிக்கொண்டுபாவையைத்தந்தாளென்றியைத்து, பாவைமேலுள்ளவன்பால் அதனைத்தருவழிப் புல்லிக்கொண்டு தந்தாளென்றுரைப்பாருமுளர். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன்-உடன்போக்குணர்த்துதல்.

அருமையுணர்த்தல்.

அருமையுணர்த்தலென்பது - குறிப்புணர்த்தப்போக்குடம்படு நிறீஇயதோழிக்கு, கொங்கைபெருத்திருந்தாளின்று இடையினையு டையாளது மெல்லியவடிக்கு யான்செல்லும் வெஞ்சுரத்தினது அதன்மேலும் எம்பதியுஞ்சேய்த்து அதனால் நீவருதலின்றாமெ னப்பிறவுமருமையுடைத்தெனத் தலைமகன் போக்கருமை கூறுந் தல். அதற்குச்செய்யுள்.

மெல்லியல்கொங்கைபெரியமின்னேரிடைமெல்லடிப்பூக்
கல்லியல்வெம்மைக்கடங்கடுந்தீக்கற்றுவானமெல்லாஞ்
சொல்லியசீர்ச்சடைத்திங்களங்கண்ணித்தொல்லோன்புலியூ
ரல்லியங்கோதைநல்லாயெல்லைசேய்த்தெம்மனகரே. (௨௱௪)

காளின்கடுமையு மானின்மென்மையும்
பதியின்சேட்சியு மிதுவென்றுரைத்தது.

(இ-ள்.) வானுலகெங்கும் ஆண்டையாராற் சுற்றச்சொல்லப்ப ட்டபுகழையுஞ் சடையையுடையதிங்களாகிய கண்ணியையுமுடைய பழையோனது புலியூரில் அல்லியங்கோதையையுடையநல்லாய், மெல்லியலுடையகொங்கைகள் பெரிய, அவற்றைத்தாங்குமிடை நுடக்கத்தான் மின்னுக்குநேராயிருந்தது, மெல்லியவடிகள் பூ வேயாயிருந்தன, கல்லின்கணுண்டாகிய வெம்மையையுடையகா டு அவ்வடிக்குத்தகாததாய்க் கடியதீயாயிருந்தது, அதன்மேல் எ ம்முடையவகன்றநகரும் எல்லைசேய்த்தாயிருந்தது, அதனால் நீவ ருதியது பெரிதுமரிது. எ-று.

கல்லானியன்றகடமொளிவைப்பினுமமையும். எல்லைசேய்த் தென்பன ஒருசொன்னீர்மைப்பட்டு அகனகரென்னுமெழுவாய் க்குமுடிபாயின. வானெல்லாமென்பதூஉம்பாடம். இதுவென் பதனை எல்லாவற்றோடுங்கூட்டுக. மெய்ப்பாடு-இளிவரல். பயன்-தலைமகணிலைமையுணர்த்துதல். (௨௱௪)

ஆதரங்கூறல்.

ஆதரங்கூறலென்பது - போக்கருமைகூறியதலைமகனுக்கு, நின்னொடுபோகப்பெறின் அவளுக்குவெஞ்சுரமூர்தண்சுரமாம் நீ யருமைகூறாது அவளைக்கொண்டுபோவெனத் தோழி தலைமகனோ டாதரங்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பிணையுங்கலையும்வன்பேய்த்தேரினைப்பெருநீர்நசையா
லிணையுமுரம்புநிரம்பியவத்தமுமையமெய்யே
யிணையுமளவுமில்லாவிறையோனுறைதில்லைத்தண்பூம்
பணையுந்தடமுமன்றேநின்றொடேகினெம்மைத்தொடிக்கே.

அழற்றடம்புரையு மருஞ்சுரமது வு
நிழற்றடமவட்கு நின்றொடேகினென்றது.

(இ-ள்.) பிணையுங் கலையும் மிக்கநீர்வேட்கையாற் பெரியபேய்த்தேரினைச்சென்றணுகும் முரம்பாணிரம்பியசுரமும், ஐயனே, நின்றொடுசெல்லின் மெய்யாக எம்மைத்தொடிக்கு ஒப்புமெல்லையுமில்லாத இறையோனுறைகின்றதில்லைவரைப்பிற் பூக்களையுடையகுளிர்ந்தமருதநிலமும் பொய்கையுமல்லவோ! நீ யிவ்வாறுகூறுவதென்! எ-று.

முரம்பு-கல்விரவியுயர்ந்திருக்குநிலம். எகினென்னும்வினையெச்சம் பணையுந்தடமுமாமெனவிரியுமாக்கத்தோடு முடிந்தது. அழற்றடம்-தீகாய்கலம். விகாரவகையால் தடா-தடமெனநின்றது. அழலானிறைந்தபொய்கையெனினுமமையும். அலங்காரம் - புகழாப்புகழ்ச்சி. (௨௱௨)

இறந்துபாடுரைத்தல்.

இறந்துபாடுரைத்தலென்பது - ஆதரங்கூறியதோழி, நீயுடன்கொண்டுபோகாயாகின் அலராலுங் காவல்மிகுதியாலும் நின்னையெதிர்ப்படுதலரிதாகலின், தடந்துறந்த கயல்போல இறந்துபடுமெனத் தலைமகளிறந்துபாடு கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

இங்கயனென்னீ பணிக்கின்றதேந்தலிணைப்பதில்லாக்
கங்கையஞ்செஞ்சடைக்கண்ணுதலண்ணல்கடிகொடில்லைப்
பங்கயப்பாசடைப்பாய்தடநீயப்படர்தடத்துச்
செங்கயலன்றேகருங்கயற்கண்ணித்திருநுதலே. (௨௱௩)

கார்த்தடமுங் கயலும்போனீ ர்
வார்த்தடமுலையு மன்னனுமென்ற து.

(இ-ள்) இணைக்கப்படுவதொருபொருளுமில்லாத கங்கையையுடையவழகியசெஞ்சடையையுங் கண்ணையுடைய நுதலையுமுடையவண்ணலது காவலைப்பொருந்தியதில்லைவரைப்பிற் பங்கயத்தின் பசியவிலைகளையுடையபரந்தபொய்கை நீ; கருங்கயல்போலுங்கண்களையுடைய இத்திருநுதல் அகன்றவப்பொய்கைக்கண்வாழுஞ்

செங்கயலன்றே! அதனால், எந்தால், நின்னோடேகுமிடத்து வேறொன்றாகிய வருத்தம் வருவதாக இவ்விடத்து நீ யயுஞ்சுமைகூறாநின்றதென்! செங்கயற்குப் பங்கயத்தடமல்லது வேறு வேண்டப்படுவதொன்றுண்டோ! எ-று.

கண்ணுதலாகிய வன்னமென்னும் அமையும். உடன்கொண்டுபோகாயாயின், அலராதுங்கவன் மிகுதியால் நின்னைத்தலைப்படுதலரிதாகலிற் நடந்துறந்தகயல்போல இவளிறந்துபடுமென்பது கருத்து. இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு- பெருமிதம். பயன் - உடன்போக்குவற்புறுத்தல். (௨௱௩)

கற்புநலனுரைத்தல்.

கற்புநலனுரைத்தலென்பது- தலைமகளைப் போக்குடம்படுத்தியதோழி, தலைமகனுழைச்சென்று, மகளிர்க்குப் பாதுகாக்கப்படுவனவற்றுள் நாண்போலச்சிறந்ததொன்றில்லை அத்தன்மைத்தாகிய நாணுங் கற்புப்போலச் சிறியதன்றென உலகியல் கூறுவாள் போன்று, அவள் உடன்போக்குத்துணியக் கற்புநலங்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தாயிற்சிறந்தன்று நாணுடையலாருக்கந் நாணுடைமைசால் *
வேயிற்சிறந்தமென் றோளி நின் கற்பின் விழுமிதன்றீங் *
கோயிற்சிறந்து சிற்றம்பலத்தாடுமெங் கூத்தப்பிரான் *
வாயிற்சிறந்தமதியிற் சிறந்த மதிநுதலே. (௨௱௪)

பொய்பொருத்தவிடை போக்குத்துணிய
வைபத்திடை வழக்குரைத்தது.

(இ-ள்.) ஈங்கோயிடத்துப் பொலிந்துமேவிச் சிற்றம்பலத்தின்கணின்றாடும் எம்முடைய கூத்தனாகிய பிரானது வாயிற்கண் எப்பொழுதும்வந்து சிறத்தற்குக்காரணமாகிய அறிவாற்சிறப்புடையையாகிய மதிநுதாலே, மகளிர்க்குப்பழிநீக்கிப் பாதுகாத்தலில் நாண் தாய்போலச்சிறந்தது, அத்தன்மைத்தாகிய நாண், அழகமைந்தவேய்போலச்சிறந்த மெல்லியதோள்களையுடையாய், நின்னியகற்புப்போலச் சீரிதன்று. எ-று.

தாயினுஞ்சிறந்தன்று நாணென்றலாற்பினுமமையும் நாணென்பது ஒருபொருட்குரிமையாகலிற்றாயெனவொருமைகூறினார். "ஏவலிளையர் தாய்வயிறு" கரிப்ப என்பதுபோல அமையுமாறுமுடைத்து. அன்றியும், "உயிரினுஞ்சிறந்தன்று நாணே நாணினுஞ், செயிர்தீர் காட்சிக் கற்புச் சிறந்தன்று" என்றாராகலின்,

வாயிற்பிறந்தமதியிற்சிறந்தவென்பதற்குத் தாய்போல் நாண்சிறத்தலும் நாணினுங்கற்புச்சிறத்தலுமாகிய இரண்டும் கூத்தப்பிரான்வாயிற்சிறந்தநூல்களிடத்துச்சிறப்புடையபொருளென்னுரைப்பினுமமையும் இதுகுறிப்பெச்சம். போக்குத்துணிய - போக்குத்துணியும்வண்ணம். மெய்ப்பாடு - அது. பயன் - தலைமகளையுடன்போக்குநேர்வித்தல். (௨௱௪)

துணிந்தமைகூறல்.

துணிந்தமைகூறலென்பது-உலகியல்கூறுவாள்போன்றுகற்புவழிநிறுத்தி, எம்பெருமான் நின்னை நீரில்லாத வெய்யசுரத்தேஉடன்கொண்டுபோவாகை நினையாநின்றான் இதற்கு நின்கருத்தென்றோவெனத் தோழி தலைமகளுக்குத் தலைமகனினைவு கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

குழற்பாவைநின்குழல்வேங்கையம்போதொடுகோங்கம்விராய் *
அழற்பாடலம்புனைவார்நினைவார்தம்பிரான்புலியூர் *
மறப்பானடுப்பதொர்தீவினைவந்திடிற்சென்றுசென்று *
பிறப்பானடுப்பினும்பின்னுந்துன்னத்தகும்பெற்றியரே (௨௱௫)

பொருவேலண்ணல் போக்குத்துணிந்தமை
செருவேற்கண்ணிக்குச் சென்றுசெப்பியது.

(இ-ள்.) குழற்பாவாய், தம்பிரானதுபுலியூரை மறக்கக் கூடுவதொருதீவினைவிளைவுவருமாயிற் பலயோனிகளினுஞ்சென்றுசென்றுபிறக்கக்கூடினும் பின்னுஞ்சென்றுசேரத்தகுந்தன்மையையுடையவர் நின்குழலிற்கண்ணுண்டாகியவேங்கைப்பூவோடு கோங்கம்பூவைவிரவித் தேனையுடையபாதிரிமலரைப்புனைவாராக நினையாநின்றார். எ-று.

புனைவாரென்னுமுற்றுச்சொல்-செயவெனெச்சமாகத்திரித்துரைக்கப்பட்டது. புனைவாராயுடன்போதலைநினையாநின்றாரென்றுரைப்பினுமமையும். நினைவாரென்னுமெதிர்காலத்துமுற்றுச்சொல்-நிகழ்காலத்துக்கண்வந்தது. கோங்கம்விராய்ப்பாடலம்புனைவார்நினைவாரென்றதனான், நீரிலர்த்தீயிடைநின்னொடுசெல்லலுற்றாரென்பதுகூறினளாம். புலியூரையுணர்ந்தார்க்குப் பின்னைமறத்தலின்றென்னுங்கருத்தான், மறப்பானடுப்பதொர்தீவினைவந்திடினென்றாள். புலியூரையொருகாலுணர்ந்ததுணையானே பிறவியெய்துமல்லே அவ்வாறன்றியதனைமறந்தவாற்றானே பிறக்கக்கூடினுமெ

ன்றுங்கருத்தால், பிறப்பானுப்பினுமென்றாள். அவளறாவனி உடன்போகாதொழிந்திற்செறிக்கப்பட்டு அவளையெதிர்ப்பட்டிருத்தல் அன்பன்றென்னுங்கருத்தால், பிறப்பானுப்பினும்பின்னுந் துன்னத்தகும்பெற்றியென்றாள். பெற்றியென்பதனை வினைக்குறிப்பு முற்றாகவுரைப்பினுமமையும். உன்னத்தகும் பெற்றியென்பதூஉம்பாடம். மெய்ப்பாடு-அது. பயன்-தலைமகன் உடன்போக்குநேர்ந்தமையுணர்த்துதல். (௨௱௫)

துணிவொடுவினவல்.

துணிவொடுவினவலென்பது- தலைமகளினைவுகேட்டதலைமகன் அவளினைவின்படியே துணிந்துநின்று, இந்நீரில்லாதவெய்யசுரத்தேயிப்பொழுதிவர் நம்மையுடன்கொண்டு போகைக்குக்காரணமென்னோவெனத் தோழியைவினவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

நிழற்றலைதீநெறிநீரில்லைகானகமோரிகத்து *
மழற்றலைவெம்பாற்றென்பரென்னோதில்லையம்பலத்தான் *
கழற்றலைவைத்துக்கைப்போதுகள்கூப்பக்கல்லாதவர்போற் *
குழற்றலைச்சொல்லிசெல்லக்குறிப்பாகுநங்கோற்றவர்க்கே. ()

சிலம்பன் றுணிவொடு செல்சுரநினைந்து
கலம்புனைகொம்பர் கலக்கமுற்றது.

(இ-ள்.) நிழலிடந்தீந்தவழி நீருடைத்தன்று, இருமருங்குமுண்டாகிய ஓரிகூப்பிடுங்காடு அழலுநிதிபோலுநிலையுடையவெய்யபாலையுடைத்தென்றுசொல்லுவர், தில்லையம்பலத்தின்கண்ணுனதுகழல்களைத் தந்தலைமேல்வைத்துக் கையாகியபோதுகளைக்கூப்பப் பயிலாதவரைப்போல, இத்தன்மைத்தாகியநெறிக்கண், குழலிடத்துச்சொற்போலுஞ்சொல்லையுடையாய், நங்கோற்றவர்க்குச்செல்லக்குறிப்புண்டாகின்ற இஃதென்னோ! எ-று.

நீரில்லையென்னுஞ்சொற்கள் ஒருசொன்னீரவாய் நெறியென்னுமெழுவாய்க்குப்பயனிலையாயின. நெறிக்கணீரில்லையெனவிரிப்பினுமமையும். நிழலிடந்தீயோடொக்குநெறி, அந்நெறிநீருடைத்தன்று, கானகமெங்குமோரிகூப்பிடும், அக்கானகம்அழற்றலைவெம்பாலையுமுடைத்து என்றுரைப்பினுமமையும். இப்பொருட்குக் கானகமோரிகத்துமென்பதற்கு நெறிநீரில்லையென்றதற்குரைத்ததுரைக்க. மெய்ப்பாடு- அழுகை. பயன்- ஆற்றாமைநீங்குதல். (௨௱௬)

போக்கறிவித்தல்.

போக்கறிவித்தலென்பது- இப்பொழுதவர்போகைக்குக்காரணமென்னென்றுகேட்டதலைமகளுக்குநீங்கள்உடம்புமுயிரும்போல ஒருவரையொருவரின்றியமையீராயினீர், இத்தன்மைத்தாகியநுங்காதலையறிந்துவைத்தும் அவற்குவருமேதம் நினைதென்றஞ்சி யானவனைவரவுவிலக்குவேன், அவனுமவ்வாறு வருதலையொழிந்து வரைவொடுவரிற் பொன்முதலாகியவெல்லாவற்றையு நினைத்து முலைப்பரிசப்பெறினும் நமர்நின்னைக்கொடார் சொல்லுமிடத்து இதுவன்றே நீரருஞ்சுரம்போகைக்குக் காரணமென்றுதோழிதலைமகனுக்குப்போக்கறிவியாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

காயமுமாவியுநீங்கள்சிற்றம்பலவன்கயிலைச் *
சீயமுமாவும்வெரீஇவரலென்பல்செறிதிரைநீர்த் *
தேயமுமியாவும்பெறினுங்கொடார்நமரின்னசெப்பித் *
தோயமுநாமமில்லாச்சுரம்போக்குத்துணிவித்ததே. (௨௱௭)

பொருசுடர்வேலவன் போக்குத்துணிந்தமை
யரிவைக்கவளறியவுரைத்தது.

(இ-ள்.) நீங்கள் உடம்புமுயிரும்போல ஒருவரையொருவரின்றியமையாதவன்மையுடையீர், இத்தன்மைத்தாகியநுங்காதலைநினையாது, சிற்றம்பலத்தான்கைலையிற்சீயத்தையும் அல்லாதகொடுவிலங்கையுமஞ்சி யானவனைவரற்பாலையல்லையென்றுகூறுவேன். அவ்வாறுவருதலையொழிந்து வரைவுவேண்டின், நெருங்கியதிரைகளையுடைய கடலாற்சூழப்பட்ட இந்நிலத்தையும் பொன்முதலாகியவெல்லாவற்றையும்பெறினும், நமர் நின்னைக்கொடார்கள். அதனால், நீருமக்கள்வாழுமிடமுமில்லாத சுரங்களைப்போதலைத்துணிவித்தனசொல்லுமிடத்து இத்தன்மையனவன்றே! எ-று.

நீங்கள்காயமுமாவியும்போல வின்றியமையாமையின் அவற்குவருமேதநினைதென்றஞ்சி அவன்வரவுவிலக்குவேனென்றுளாக வுரைப்பினுமமையும். துணிவித்ததென்பது பாடமாயின், துணிவித்ததசெப்பினின்னவெனக்கூட்டியுரைக்க அறிய- இன்னகாரணத்தானென்றறிய. மெய்ப்பாடு- பெருமிதம். பயன்- உடன்போக்குமாட்சிமைப்படுத்தல். (௨௱௭)

நாணிழந்துவருந்தல்.

நாணிழந்துவருந்தலென்பது- உடன்கொண்டுபோகைக்குக்கா

சணங்கேட்டதலைமகள், ஒருநாளுமென்னைவிட்டுநீங்காது என்னுடன்வளர்ந்தபொலிவுடைத்தாகியநாண் கற்பினெதிர்நிற்கமாட்டாது தன்னைவிட்டுநீங்காத என்னைக்கழிவதாக மகளிர் எழுபிறப்பின்கண்ணுங்குடியிற்பிறவாதொழிகவெனத் தானதற்குப்பிரிவாற்றாமையான் வருந்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மற்பாய்விடையோன்மகிழ்புலியூரொன்றொடும்வளர்ந்த *
பொற்பார்திருநாண்பொருப்பர்விருப்புப்புகுந்துந்தக் *
கற்பார்கடுங்கால்கலக்கிப்பறித்தெறியக்கழிக *
விற்பாற்பிறவற்கவேழையர்வாழியெழுமையுமே. (௨௱௮)

கற்புநாணினுமுற்சிறந்தமையிற்
சேணெறிசெல்லவாணுதலுணிந்தது.

(இ-ள்.) வலத்தையுடையபாயும்விடையையுடையவன்விரும்பும்புலியூரில் என்னோடுந்தோன்றி என்னோடொக்கவளர்ந்த பொலிவார்ந்ததிருவையுடையநாண், பொருப்பர்மேல் யான்வைத்தவிருப்பம் இடையேபுகுந்துதள்ள, நின்றநிலைகுலைந்து, கற்பாகியநிறைந்தகடியகாற்றலைத்துப்பிடுங்கிக் கையிற்கிடவாமைப்பறித்தெறிய, என்னைக்கழிவதாக. இனிமகளிர் எழுபிறப்பின்கண்ணுங்குடியிற்பிறவாதொழிக. எ-று.

நாண்கழிகவெனவினையும் வாழி-அசைநிலை. கற்பாங்கடுங்காலென்பதூஉம்பாடம். முற்சிறந்தமையின் - முன்னெண்ணச்சிறந்தமையின். மல்லல்-மல்லெனுங்கடைக்குறைந்துநின்றது. மெய்ப்பாடு- அது. பயன்- உடன்போக்குவலித்தல். (௨௱௮)

துணிவெடுத்துரைத்தல்.

துணிவெடுத்துரைத்தலென்பது-தலைமகளைக்கற்புவழிநிறுத்திச்சென்று, நின்னோடுபோதுமிடத்து நீசெல்லுங்கற்சுரம் அவள்சிற்றடிக்கு நற்றளிராய்ப்போலுமெனத் தோழி தலைமகனுக்கு அவடுணிவெடுத்துக்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கம்பஞ்சிவந்தசலந்தரனாகங்கறுத்ததில்லை *
நம்பன்சிவநகர்நற்றளிர்கற்சுரமாகுநம்பா *
வம்பஞ்சியாவம்புகநீண்டரிசிந்துகண்ணாள் *
செம்பஞ்சியின்மிதிக்கிற்பதைக்கும்மலர்ச்சீறடிக்கே. (௨௱௯)

செல்வமாதர்செல்லத்துணிந்தமை
தொல்வரைநாடற்குத்தோழிசொல்லியது.

(இ-ள்.) நம்பா, அம்புகளஞ்சித் துணையிற்புக்கொளிப்ப மிகநீண்டு செவ்வரிசிதறியகண்களையுடையாளுடைய செம்பஞ்சியின் மிதிப்பினுநடுங்கும் மலர்போலுஞ்சிறியவடிக்கு நீசெல்லுங்கல்லையுடையசுரம் நல்லதளிராம்போலும் இவளதுதுணிவிருந்தவாற்றான். எ-று. அச்சத்தால்வருநடுக்கத்தைவெகுண்ட சலந்தரன்றாகத்தைமுனிந்த தில்லையினம்பனது சிவநகரின்நற்றளிரெனக் கூட்டுக.

சிவநகரென்பது ஒருதிருப்பதி. செம்பஞ்சியின் மிதிக்கிற்பதைக்கும்மலர்ச்சீறடியென்பன ஒருசொன்னீர்மைப்பட்டுநின்றனை, இதனையதிகாரப்புறனடையாற்கொள்க. அரிசிதறுகண்ணென்றது என்றுமாறனுருபு தொகச்சொல்லாதவிடத்துத் தொக்குநின்ற

வாருமுளர் தொல்வரை-பெரியவரை. மெய்ப்பாடு- அது. பயன்- உடன்போக்குவற்புறுத்தல். (உ௱கூ)

குறியிடங்கூறல்.

குறியிடங்கூறலென்பது- துணிவெடுத்துரைத்ததோழி, தானது இவ்விருட்காலத்துக் கொண்டுபோவாயாக யானவளைக்கொண்டுவாராநின்றேன் நீமுன்புவந்தெதிர்ப்பட்ட அக்குறியிடத்து வந்துநில்லெனத் தலைமகனுக்குக் குறியிடங் கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

முன்றேன்மணிகண்டமொத்தவனம்பலந்தம்முடிதாழ்த் *
துன்றாதவர்வினைபோற்பரந்தோங்குமெனதுயிரே *
மன்றாரும்பெறலரியன்றுபருளாசையிற் *
பொன்றார்மணிமகிழ்ப்பூவிழபாம்விழபொங்கிருளே. (உ௱ய)

மன்னியபெருளிற் றுன்னியகுறியிற்
கோங்கியர்கொங்கையை நீங்குகொண்டென்றது.

(இ-ள்.) எனதுயிராயொப்பாளது அரியபெறுதலையுடையஆவியையொப்பாய், நினதருண்மேலுள்ளவாசையாற் பொன்போலும் நிறைந்தநல்லமகிழின்பூவிழஅவைவிழுகின்றவோசையைநீ செய்யுங்குறியாகவோர்த்து யாம்விரும்புமிக்கவிருள் இக்காலத்துக்கருமையால்எல்லார்க்குமுன்றுபவனதுமகியமிடற்றையொத்து அவனதம்பலத்தைத் தம்முடிகளைத்தாழ்த்து நினையாதவரது தீவினைபோலக் கருமைமேம்பட்டுபரந்துமிகும். எ-று.

ஆவியன்றுபதருளென்றுரைப்பாருமுளர். மணிமகிழ்ப்பூவிழ

வென்பதுபாடமாயிற் பூவிழ்வென்னுஞ்சொற்கள் ஒருசொன்னீர்மைப்பட்டு மணிமகிழென்னுமெழுவாயைப்பயமத்தனவாகவுணர்க. இனித்தாழாதிவ்விருட்காலத்துப்போகவேண்டுமென்றும் இரவுக்குறிக்கண்வரும் அரையிருட்கண்வந்து அக்குறியிடத்துநில்லென்றுங்கூறினுளாம். துன்னியகுறி நீமுன்புவந்திவளையெதிர்ப்பட்டகுறியிடம். மெய்ப்பாடு-அது பயன்-குறியிடமுணர்த்துதல்

அடியொடுவழிநினைந்தவனுளம்வாடல்

அடியொடுவழிநினைந்தவனுளம்வாடலென்பது-தோழிகுறியிடைநிறுத்திப்போகாநிற்ப, தலைமகன் அவ்விடத்தேநின்று, அனிச்சப்பூப்போலும் அழகியவடிகள் அழற்கடம்போதுமென்றால் இதற்கென்னதுன்பம் வந்தெய்துங்கொல்லோவெனத் தலைமகளடியொடு தான்செல்லாநின்றவழிநினைந்து, தன்னுள்ளம்வாடாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பணிச்சந்திரனொடுபாய்புனல்சூடும்பரன்புலியூ
ரணிச்சந்திகழுமஞ்சீறடியாவவழல்பழுத்த
கனிச்செந்திரளன்னகற்கடம்போந்துகடக்குமென்றா
லினிச்சந்தமேகலையாட்கென்கொலாம்புகுந்தெய்துவதே. ()

உறுசுடர்வேலோனுள்ளம்வாடியது.

(இ-ள்.) குளிர்ச்சியையுடையமதியோடு பரந்தபுனலையுடைய கங்கையையுஞ்சூடும் பரனதுபுலியூரில் அனிச்சப்பூப்போலுமழகியசிறியவடிகள், அன்றே, தீப்பழுத்த பழத்தினது சிவந்ததிரள் போலுங்கற்றிரளையுடையகாட்டை இங்குநின்றும் போந்துகடக்குமாயின், நிறத்தையுடைய மேகலையையுடையாட்கு இனியென் காரணமாகவந்தெய்துந்துன்பம் வேறென்! எ-று.

இவை- இரங்கற்குறிப்பு. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - நெஞ்சொடுசாவுதல்.

(௨௱௰௪)

கொண்டுசென்றுய்த்தல்.

கொண்டுசென்றுய்த்தலென்பது-தலைமகன் குறியிடைநின்று, அடியொடுவழிநினைந்துதன்னுள்ளம்வாடாநிற்ப, அந்நிலைமைக்கண், நின்னுள்ளத்துக்கருதியதனை இப்பொழுதுநினக்குத்தெய்வந் தாராநின்றது என்றுகூறி அவளையுங்கொண்டுவந்தேன் நீயிவளைக்கை

க்கொள்ளெனத்தோழி தலைமகளைக்கொண்டுசென்று, அவனொடு கூட்டாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வைவந்தவேலவர்சூழ்வரத்தேர்வரும்வள்ளலுள்ளத் *
தெய்வந்தருமிருடேங்குமுழுதுஞ்செழுமிடற்றின் *
மைவந்தகோன்றில்லைவாழ்த்தார்மனத்தின்வழுத்துநர்போன் *
மொய்வந்தவாவிதெளியுந்துயிலுமிம்மூதெயிலே. (உ௱௰உ)

வண்டமர் குழலியை க்
கண்டுகொள் ளென்ற து.

(இ-ள்.) வளவியமிடற்றின்கட்கருமையுண்டாகிய கோனதுதில்லையை வாழ்த்தாதாருடைய மனம்போல உலகமுழுதும் இருள் செறியாநின்றது, அத்தில்லையைவாழ்த்துவாருடைய மனம்போலப்பெருமையுண்டாகியபொய்கைகள் கலக்கமற்றுத்தெளியாநின்றன, இம்மூதியலூர் துயிலாநின்றது, அதனால், கூர்மையுண்டாகிய வேலையுடையவிளையர்சூழத் தேரின்கண்வரும்வள்ளலே, நினதுள்ளத்துக்கருதியதனைத் தெய்வம் இப்பொழுதேநினக்குத்தரும், என்றோழியையுங்கொணர்ந்தேன், காண்பாயாக. எ-று.

வள்ளலென்பது ஈண்டுமுன்னிலைக்கண் வந்ததெனக்கொண்டு, வள்ளலுள்ளமென்றுவிரித்துரைப்பினுமமையும் சூழ்வரத்தேர வருமென்றுபாடமோதி ஊர்காக்குமிளையர் ஊரைச்சூழ்வரும்வரவு மினியொழியுமென்றுரைப்பாருமுளர் மெய்ப்பாடு- பெருமிதம். பயன்-தலைமகளைத்தலைமகனுடன்படுத்தல். (உ௱௰உ)

ஓம்படுத்துரைத்தல்.

ஓம்படுத்துரைத்தலென்பது - கொண்டுசென்றுய்த்து இருவரையும்வலஞ்செய்துநின்று, மறைநிலைதிரியினும் கடன்முழுதும் வற்றினும், இவளிடத்துநின்னருளிரியாமற் பாதுகாப்பாயெனத் தோழி தலைமகளைத் தலைமகனுக்கோம்படுத்துரையாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பறந்திருந்தும்பர்பதைப்பப்படரும்புரங்கரப்பச் *
சிறந்தெரியாடிதென்றில்லையன்னாடிறத்துச்சிலம்பா *
அறந்திருத்துன்னருளும்பிறிதாயினருமறையின் *
றிறந்திரிந்தார்கலியுமுற்றும்வற்றுமிச்சேணிலத்தே. (உ௱௰௩)

தேம்படு கோதை யை
யோம்படுத்த து.

(இ-ள்,) சிலம்பா, இருந்து உம்பரிடைவிடாது நடுங்கப் பறந்துசெல்லும்புரங்கள் கெடப் பொலிந்த எரியான் விளையாடுமவனது தெற்கின்கணுண்டாகிய தில்லையையொப்பாளிடத்து அறந்திருந்ததற்குக்காரணமாகிய உனதருளும் வேறுபடுமாயின், இவ்வகன்றநிலத்து அரியமறைகளின்முறைமையிறழக் கடலுமெஞ்சாது வற்றும் எ-று.

அறந்திரிந்தென்பதுபாடமாயின், அறந்திரிந்தருமறையின்றிறந்திரிந்தெனமாற்றியுரைக்க. அறந்திரிந்தாற்போல நின்னருளும்பிறிதாயினெனவொருசொல் வருவித்துரைப்பினுமமையும் அருளுறையுமென்பதூஉம்பாடம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - ஓம்படுத்தல்.

(௨௱௰௩)

வழிப்படுத்துரைத்தல்.

வழிப்படுத்துரைத்தலென்பது-ஓம்படுத்துரைத்ததோழி, ஆயமுமன்னையும்பின்வாராமல் இவ்விடத்தேநிறுத்தி இவ்வூரிடத்துள்ள அலரையுமொருவாற்றானீக்கி யானும்வந்து நுங்களைக்காண்பேனாக, நீயிருந் திருவொடுஞ்சென்று நும்பதியிடைச் சேர்வீராமினென இருவரையுமவழிப்படுத்துக்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

நல்தொல்லையாயமுமௌவையுநீங்கவிவ்வூர்க்கௌவைதீர்த் *
தாண்டொல்லைகண்டிடக்கூடுகநும்மையெம்மைப்பிடித்தின் *
றூண்டெல்லைதீரின்பந்தந்தவன்சிற்றம்பலநிலவு *
செந்தில்லைமாநகர்வாய்ச்சென்றுசேர்கதிருத்தகவே. (௨௱௰௪)

மதிநுதலிவை வழிப்படுத்துப்
பதிவயிற்பெயரும் பாங்கிபகர்ந்தது.

(இ-ள்) எம்மைவலிந்துபிடித்தாண்டு இன்று எல்லையைநீங்கிய வின்பத்தைத்தந்தவனது சிற்றம்பலம் நிலைபெற்ற சேய்தாகிய தில்லையாகிய பெரியநகரிடத்து நீர் பொலிவுதகச் சென்று சேர்வீராமின், ஆயமுமன்னையும்பின்வாராது இவ்விடத்தேநீங்க இவ்வூரின்கணுண்டாகிய அலரையொருவாற்றான்விளையநீக்கி, யானும்வந்து நும்மைவினையக் காணக்கூடுவதாக. எ-று.

செந்தில்லையென்பதற்கு மதின்முதலாயினவற்றானுயர்ந்த தில்லையெனினுமமையும். ஒல்லைகண்டிடவென விகாரவகையான் வல்லெழுத்துப்பெறாதுநின்றது. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அச்சந்தவிர்த்தல்.

(௨௱௰௪)

மெல்லக்கொண்டேகல்.

மெல்லக்கொண்டேகலென்பது- தோழியைவிட்டு உடன்கொண்டுபோகாநின்றதலைமகன் நின்றேடுசேறலான் இன்று இக்காடு திருந்தச்செய்யப்பட்டாற்போலக் குளிர்ச்சியையுடைத்தாயிருந்தது, இனி நின்சீறடிவருந்தாமற் பையச் செல்வாயாகவெனத் தன்னுயவெள்ளத்தோடும் விளையாடுமாறுபோலத் தலைமகளை மெல்லக்கொண்டுசெல்லாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

பேணத்திருத்தியசீறடிமெல்லச்செல்பேரரவம் *
பூணத்திருத்தியபொங்கொளியோன்புலியூர்புரையு *
மாணத்திருத்தியவான்பதிசேருமிருமருங்குங் *
காணத்திருத்தியபோலுமுன்னுமன்னுகானங்களே. (உாயிரு)

பஞ்சிமெல்லடிப் பணைத்தோளி கை
வெஞ்சுரத்திடை மெலிவகற்றிய து.

(இ-ள்) பெரியவரவங்களைப்பூணும்வண்ணம் அவற்றின்றீதொழிலைநீக்கிய பெருகுமொளியையுடையவனது புலியூரையொக்குமாட்சிமைப்படக் குற்றங்கடிந்துசெய்யப்பட்டபெரியவூர்கள் நாஞ்செல்லுநெறியி னிருபக்கமுமொன்றோடொன்று சேர்ந்திருக்கும்,முன்னுளவாகியகாடுகள் நாஞ்சென்றுகாணும் வண்ணந்திருந்தச்செய்யப்பட்டனபோலும் அதனால்,யான்விரும்பும்வண்ணங் கைபுனையப்பட்ட சிறியவடியையுடையாய், பையச்செல்வாயாக. எ-று.

பேணத்திருத்தியசீறடியென்பது- சினையாகிய தன் பொருட்கேற்றவனடயடுத்துநின்றது. அரவத்திருத்தியவென்ன விலையும். வான்பதிசேருமென்பதற்குப் பதி நெறியைச்சேர்ந்திருக்குமென்றுரைப்பினுமமையும். மெய்ப்பாடு- உவகை. பயன்-தலைமகளையயர்வகற்றுதல். (உாயகு)

அடலெடுத்துரைத்தல்.

அடலெடுத்துரைத்தலென்பது - மெல்லக்கொண்டு செல்லாநின்றவன்,சேய்த்தாகச்சிலரைக்கண்டு தலைமகளஞ்சாநிற்ப, நின்னையன்மாராயின் அஞ்சுவேன் அல்லது நால்வகைத்தானையுந் திரண்டுவரினும் என்கையில் வடித்திலங்காநின்ற எஃகின்வாய்க்கிரையோதாகு இதனையிவ்விடத்தே காண்பாயாகவென்று, அவளதச்சந்தீரத்தன்னடலெடுத்துரையாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கொடித்தேர்மறவர்குழாம்வெங்கரிநிரைகூடினென்கை *
வடித்தேரிலங்கெஃகின்வாய்க்குதவாமன்னுமம்பலத்தோ *
னடித்தேரலொன்னலஞ்சவனின்னையொன்னின்மன்னுங் *
கடித்தேர்குழன்மங்கைகண்டிடுகிவ்விண்டோய்வரையே. ( )

வரிசிலையவர் வருகுவரென ப்
புரிகருகுழலிக் கருளவனுரைத்த து.

(இ-ள்.) நின்னையன்மாராயின், நிலைபெறுமம்பலத்தின்கண்ணு னுடைய அடிகளை யாராய்த்துணராதாரைப்போல அஞ்சுவேன், அல்லது கொடியையுடையதேரும்,வீரருதிரளும்,வெய்யகரிநிரையும் அனைத்துந்திரண்டுவரினும் என்கையில்வடிக்கப்பட்டழகுவிளங்காநின்றஎஃகினதுவாய்க்கு இரையுதவமாட்டா, நிலைபெறுநறுநாற்றத்தை வண்டுகளாராய்ந்துவருங் குழலையுடையமங்காய், விண்ணினைத்தோயாநின்ற இப்பெரியவரையிடத்தியான்செய்வதனைக் காண்பாயாக. எ-று.

கூடினென்பதற்கு என்னைக்கிட்டினென்றுரைப்பினுமமையும். அடித்தேர்பவரென்பதுபாடமாயின், என்னவென்பதனை உவமவுருபாக்காது இவரையடித்தேர்பவரென்று பிறர்கருதவென்றுரைக்க. கண்டிடுவென்பதூஉம்பாடம். மன்னுங்கடியென்பதற்கு வண்டெனவொருசொல் வருவித்துரைக்க. வரிசிலையவர்வருகுவரெனை-வரிசிலையவர்வாராநின்றார் இவர்யாவரென. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன்-தன்வலியுணர்த்தியாற்றுவித்தல்.

இடைச்சுரத்து அவடமரெதிர்படைதொடர்ந்துநிற்பவழிவருவார் விலக்கி வலாவித்துக்கொடுப்ப. என்னை, "இடைச்சுர மருங்கி னவடம ரெய்திக்- கடைக்கொண்டு பெயர்த்தலிற் கலங்கஞ ராய்திக-கற்பொடு புணர்ந்த கௌவை யுளப்பட-வப்பாற்பட்ட வொருதிறத் தானும்,,என்றார் தொல்காப்பியனார். (உாயகு)

அயர்வகற்றல்.

அயர்வகற்றலென்பது-அடலெடுத்துரைத்து அச்சந்தீர்த்துக்கொண்டு போகாநின்றவன், இத்துன்பக்கடறு கடந்துசென்று இப்பொழுதே நாமின்பப்பதிகாணப்புகாநின்றேம், இனிநமக்கொருகுறைவில்லையெனத் தலைமகளதுவழிவருத்தந்தீரக் கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

முன்றேனருண்முன்னுமுன்னுவினையின்முனைகர்துன்னு *
பின்னுக்கடறிதிப்போழ்தேகடந்தின்னுகர்வின்றுசென்று *

பொன்றாணிமணிமாளிகைத்தென்புலியூர்ப்புகழ்வார் *
தென்றேனவுடையானட்டமாடுசிற்றம்பலமே. (௨௱௰௭)

இன்னல்வெங்கடத் தெறிவேல வ
னென்னமன்னவ னயர்வகற்றிய து.

(இ-ள்.) எல்லார்க்கும் முன்றோயவனைக்கருளை மூத்திறப்பின்கண் ணுநினையாத தீவினையையுடைய நீசர்சேருந் துன்பத்தைச் செய்யும்பாலை நிலமிதனை யிப்பொழுதேகடந்து, பொன்னிறைந்த வரையையுடைய மணியால்விளங்கும் மாளிகைகளையுடைய தென்புலியூர்க்கட்புகழ்ந் துரைப்பார் தென்னனேயென்றுபுகழ என்னையுடையான் நின்றுகூத்தாடுஞ்சிற்றம்பலத்தை இன்றுசென்றுகாண்பேம், இதுவன்றோ நமக்குவருகின்றவின்பம்! எ-று.

தென்புலியூர்ச்சிற்றம்பலமெனவியையும். உடையானென்பது பாடமாயின், தென்னனேயென்றுபுகழ வொருசிறப்புடையானென் றுரைப்பினுமமையும். மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-தலைமகளையயர்வகற்றுதல். அலங்காரம்-கூற்றிடத் திருபொருட்கண்வந் தவுயர்ச்சிவேற்றுமை. (௨௱௰௭)

நெறிவிலக்கிக்கூறல்.

நெறிவிலக்கிக்கூறலென்பது - அயர்வகற்றிக்கொண்டுசெல்லாநின்றதலைமகனை, இனிச்செல்லு நெறிக்கண் நன்மக்களில்லை நீதனியை இவள்வாடினாள் பொழுதுஞ்சென்றது ஈண்டுத்தங்கிப் போவாயாகவென, அவ்விடத்துள்ளோர் வழிவிலக்கிக்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

விடலையுற்றாரில்லைவெம்முனைவேடர்தமியைமென்பூ *
மடலையுற்றார்குழல்வாடினண்மன்றுசிற்றம்பலவர்க் *
கடலையுற்றாரினெறிப்பொழிந்தாங்கருக்கன்சுருக்கிக் *
கடலையுற்றான்கடப்பாரில்லையின்றிக்கடுஞ்சுரமே. (௨௱௰௮)

சுரத்திடைக்கண்டவர் சுடர்க்குழைமாதொ டு
சாத்தனிவில்லோய் தங்குகென்றது.

(இ-ள்.) விடலாய், இனிச்செல்லுநெறிக்கண் நன்மக்களில்லை, உள்ளார் வெய்யமுனையிடத்து வேடரோ, நீதனியை, மெல்லியபூவிதழைப்பொருந்தி நிறைந்தகுழலையுடையாள் வழிவந்தவருத்தத்தால்வாடினாள், நிலைபெற்றசிற்றம்பலத்தையுடையவர்க்காட்படு நிதன்மையைப் பொருந்தினவர்களல்லாரைப்போல விலக்கமொழிந்து அவ்விடத்து அருக்கன்றன்கதிர்களைச்சுருக்கிக் கடலைச்செ

கூறுதற்றான், இக்கடியசுரத்தைப் பொழுதுகடப்பாருமில்லை, அதனுளீண்டுத்தக்குவாயாக. எ-று.

வேடரொடுசாராதநன்மக்கள் இவர்க்கணியராதலின், அவரை உற்றாரென்றார். வேடரினுற்றாரில்லையென்று நன்றிசெய்யாரென்பதுபயப்பவுரைப்பினுமமையும். படலென்றது - தாழம்பூமடலையென்பாருமுளர். சிற்றம்பலவர்க்கென்னுநான்கனுருபு பகைப்பொருட்கண்வந்தது. அருக்கன் பெருக்கியென்றும் பெருகியெனவும் பாடமாயின், கெடுதலை மங்கலமாயிற்கூறிற்றென்க. ()

கண்டவர்மகிழ்தல்.

கண்டவர்மகிழ்தலென்பது-நெறிவிலக்குற்று வழிவருத்தந்தீர்ந்து ஒருவரையொருவர்காணலுற்று இன்புற்றுச்செல்லாநின்றவிருவரையுங்கண்டு, இவர்கள் செயலிருந்தவாற்றான் இப்பெருஞ்சுரஞ்செல்வதன்றுபோலும், அதுகிடக்க இதுதானின்புறவுடைத்தாகியதோர் நாடகச்சுவையுடைத்தாயிருந்ததென எதிர்வருவார் இன்புற்றுமகிழ்ந்துகூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அன்பணைத்தஞ்சொல்லிபின்செல்லுமாடவனீடவன்றன் *
பின்பணைதோளிவருமிப்பெருஞ்சுரஞ்செலவதன்று *
பொன்பணைத்தன்னவிறையுறைதில்லைப்பொலிமலர்மே *
லன்பணைத்தண்ணறவுண்ணளிபோன்றுளிர்நாடகமே (உாஙக

மண்டழற் கடத்துக்
கண்டவருரைத்தது.

(இ-ள்.) சிறுபுறமும் அசைநடையுங்காண்டற்கு அன்பானணைத்து அழகியசொல்லையுடையாளதுபின்னே ஆடவனொருகாற்செல்லாநின்றான், முன்செல்லநாணிப் புறக்கொடையும் வலிச்செலவுங்காண அவனதுபின்னே வேய்போலுந்தோள்களையுடையாள் நெடும்பொழுது செல்லாநின்றாள், இருந்தவாற்றான் இவரது செயல் இப்பெரியசுரத்தைச்செல்கையன்று, பொன்னொருவடிவுகொண்டு பெருத்தாற்போலு மிறையுறைகின்றதில்லைவரைப்பின் நல்லபணையிற்பொலிந்தமலரிடத்துக் குளிர்ந்த நறவையுண்டவண்டினையொத்து இன்பக்களியான்மயங்கிவிளங்குவதொருநாடகம். எ-று.

பெருஞ்சுரஞ்செல்வதன்றென்பதற்குப் பெருஞ்சுரந்தொலைவதன்றெனினுமமையும். பொன்பணைத்தாற்போலு மிறையென்பாருமுளர். கண்டார்க்கின்பஞ்செய்தலின், நாடகமென்றார். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன்-நெறிவிலக்குதல்.

வழிவிளையாடல்.

வழிவிளையாடலென்பது - கண்டவர்மகிழக் கொண்டுசெல்லா நின்றவன், நெறிசெல் வருத்தத்தினெகிழ்ந்த மேனியையுடைய நின்னைக் கண்டு கண்கடம்மாற்கொள்ளும்பயன்கொண்டனம், இனிச்சிறிதிருந்து இக்கடுங்கானகந் தண்ணெனுமளவுஞ் செவிநிறைய நின்மொழிபருக வருவாயாகவெனத் தலைமகளுடன் விளையாடாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கண்கடம்மாற்பயன்கொண்டனங்கண்டினிக்காரிகைநின் *
பண்கடமென்மொழிபாரப்பருகவருகவின்னே *
விண்கடநாயகன்றில்லையின்மெல்லியல்பங்கனெங்கோன் *
றண்கடம்பைத்தடம்போற்கடுங்கானகந்தண்ணெனவே. (௨௨௰)

வன்றழற்கடத்து வடிவேலண்ணல்
மின்றங்கிடையொடு விளையாடியது.

(இ-ள்.) நெறிசெல்வருத்தத்தினெகிழ்ந்தமேனியையாகிய நின்னைக்கண்டு, கண்களாற்கொள்ளும்பயன்கொண்டனம். காரிகை நீர்மையாய், இனிச்சிறிதிருந்து நினதுபண்ணினதுமுறைமையையுடைய மெல்லியமொழியைச் செவிநிறையப் பருகுவான் இவ்விடத்துவருவாயாக, விண்ணுலகங்கடம்முடையதலைவன், தில்லைக்கணுளனாகிய மெல்லியல்கூற்றையுடையான், எம்முடையவிறைவன், அவனதுகுளிர்ந்தகடம்பையிற்பொய்கைபோலக் கடியகானகங்குளிருமளவும். எ-று.

தண்ணெனவின்னேவருகவெனவினையும். கடம்பையென்பது ஒருதிருப்பதி. கடம்பைத்தடம்போற்கடுங்கானகங் குளிருமளவும் நின்மொழியைப்பருகவென்று கூட்டினுமமையும். மெய்ப்பாடு-உவகை. பயன்-மகிழ்தல். (௨௨௰)

நகரணிமைகூறல்.

நகரணிமைகூறலென்பது-இருவருந்தம்முளின்புற்றுச்செல்லா நின்றமைகண்டு, இனிச்சிறிதுநெறிசென்று அக்குன்றத்தைக்கடந்தால் நம்பதியாகிய நகர்விளங்கித்தோன்றாநிற்கும் அத்துணையுங்கடிதுசெல்வீராயினென எதிர்வருவார் அவர்நகரணிமை கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மின்றங்கிடையொடுநீவியன்றில்லைச்சிற்றம்பலவர் *
குன்றங்கடந்துசென்றானின்றுதோன்றுங்குரூஉக்கமலத் *

ன்றங்கிடங்குந் துறைதுறை வள்ளைவெள்ளைநகையார் *
சென்றங்கடைதடம் பூம்புடைசூழ்தருசேணகரே. (௨௨௪)

வண்டமர் குழலியொ டு
கண்டவ ருரைத்த து.

(இ-ள்.) மின்போலு மிடையையுடையாளோடு நீயகன் மலையிற்சிற்றம்பலத்தையுடையராது குன்றத்தைக்கடந்து அப்பாற் சிறுநெறியைச்சென்றால், நிறத்தையுடையதாமரைப்பூநெருங்கிய அழகியகிடங்கும் வள்ளைப்பாடலைப்பாடும் வெள்ளை முறுவலையுடையமகளிர் துறைதொறுந் துறைதொறுஞ்சென்று ஆடிடத்துச்சேரும்பொய்கைகளும் பக்கத்துச்சூழ்ந்த அச்சிவிலையாகிய வுயர்ந்தநகர் இடையறாதுதோன்றும், அத்துணையுங்கடிதுசெல் வாயாக எ-று.

குழலியொடுகண்டவர்-குழலியொடு தலைமகளைக்கண்டவர். மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-இடமணித்தென்றல். (௨௨௪)

நகர்காட்டல்.

நகர்காட்டலென்பது- நகரணிமைகூறக்கேட்டு இன்புறக்கொண்டுசெல்லாநின்றதலைமகன், அன்னநன்னடைப் பிறையணிந்த குலத்தையுடைத்தாகிய மாளிகைமேற் கொடிநுடங்கமதில் தோன்றுநின்ற அப்பெரியநகர்காண் நம்முடையநகராவதெனத் தலைமகளுக்குத் தன்னுடையநகர் காட்டாநிற்றல் அதற்குச்செய்யுள்.

மின்போல்கொடிநெடுவானக்கடலுட்டிரைவிரிப்ப *
பொன்போல்புரிசைவடவரைகாட்டப்பொலிபுலியூர் *
மன்போற்பிறையணிமாளிகைசூலத்தவாய்மடவாய் *
நின்போனடையன்னந்துன்னிமுன்றோன்றுநன்னகரே. ()

கொடுங்கடங்கடந்த குழைமுகமாதர்க்குத்
தடங்கிடங்குசூழ் தன்னகர்காட்டிய து.

(இ-ள்.) நின்னடைபோலு நடையையுடைய அன்னங்கடுன்னி மன்னனைப்போலப்பிறையையணிந்தமாளிகைகள் அவனைப்போலச் சூலத்தவுமாய் முன்றோன்றுகின்ற நல்லபெரியநகர், மடவாய் ஒளியானும் நடக்கத்தானும் மின்னையொக்குங்கொடிகள் பெரியவானமாகியகடலுட்டிரையைப்பரப்பப் பொன்னானியன்றபுரிசைமேருவைக்காட்டப் பொலியும்புலியூர்காண், தொழுவாயாக-எ-று.

போலென்பது-அசைநிலை. நிறத்தாற்பொற்போலும் புரிசையென்பாருமுளர். சூலத்தவாயென்னுஞ் செய்வினையெச்சம் முன்

றேன்றமென்னுமுதல்வினையோடுமுடிந்தது. அன்றியென இடத்துநிகழ்பொருளின்வினை இடத்தின்மேலேறிநின்றது. (௨௨௨)

பதிபரிசுரைத்தல்.

பதிபரிசுரைத்தலென்பது- நகர்காட்டிக்கொண்டுசென்று அந்நகரிடைப்புக்கு அவ்விடத்துள்ள குன்றுகள், வாவிகள், பொழில்கள், மாளிகைகள், தெய்வப்பதி, இவையெல்லாந்தனித்தனிகாட்டி, இதுகாண் நம்பதியாவதெனத் தலைமகளுக்குத் தலைமகன் பதிபரிசு காட்டாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

செய்குன்றுவையிவைசீர்மணி வாவிவிசும்பியங்கி *
நைகின்றதிங்களெய்ப்பாறும்பொழிலவைஞாங்கரொங்கும் *
பொய்குன்றவேதியரோதிடமுந்திடமிந்திடமு *
மெய்குன்றவார்சிலையம்பலவற்கிடமேந்திழையே. (௨௨௩)

கன்னிவர்வளநகர் கண்டுசென்றடைந்து
பண்ணிவர்மொழிக்குப் பதிபரிசுரைத்தது.

(இ-ள்.) உவை செய்குன்றுகள், இவை நல்லமணியையுடையவாவிகள், அவை விசும்பின்கணியங்குதலான் வருந்துந்திங்கள் அயாவுயிர்க்கும்பொழில்கள், உவ்விடம் மிகையென்குமுலகத்துப்பொய்முதலாகியகுற்றங்கெட மறையவர்மறைசொல்லுமிடம், ஏந்திழாய், இவ்விடமும் எய்தற்குக் கருவியாகிய குன்றாகிய நீண்டவில்லையுடைய அம்பலவற்கிருப்பிடம், இத்தன்மைத்திவ்வூர். எ-று.

இவையென்பது- தன்முன்னுள்ளவற்றை. உவையென்பது- முன்னின்றவற்றிற்சிறிதுசேயவற்றை. அவையென்பது- அவற்றினுஞ்சேயவற்றை. முன்சொல்லப்பட்டவையேயன்றி இதனொடுங்கூறுகின்றேனென்பதுகருத்தாகலின், இந்திடமுமென்னு மும்மை இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை. உந்திடம் இந்திடமெனச் சுட்டு முதனீண்டுநின்றன. பண்ணிவர்மொழி- பண்போலுமொழி. இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு- பெருமிதம். பயன்- இடங்காட்டுதல். (௨௨௩)

செவிலிதேடல்.

செவிலிதேடலென்பது- இருவரையும்வழிப்படவிடுத்துப் பிரிவாற்றாது கவலாநின்றதோழியை, எம்பிள்ளையெங்குற்றது நீகவலாதொழியாய் இதற்குக்காரணமியானேயென்று வினவிச்செவிலி தலைமகளைத்தேடாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மயிலெனப் பேர்ந்திளவல்லியி னொல்கிமென் மான்விழித்துக் *
குயிலெனப் பேசுமெங் குட்டனை யெங்குற்ற தென்னெஞ்சகத்தே *
பயிலெனப் பேர்ந்தறியாதவன் றில்லைப்பைம் பூங்குழலாய் *
அயிலெனப் பேருங்கண் ணாயென் கொலாயின் றயர்கின்றதே. ()

கலையுற்ற காதற் றோழிமாதுக்
செவிலியுற்றுத் தெரிந்துவினவியது.

(இ-ள்.) மயில்போலப் பெயர்ந்து இளைய கொடிபோல நுடங்கி மெல்லியமான் போல விழித்துக் குயில்போலச் சொல்லும் எம்முடைய பிள்ளை யாண்டையது? என்னுடைய நெஞ்சினிடத்தே பயிற்சி யென்றுபவர் சொல்லுமிடமெல்லாம் என்னெஞ்சினின்று நீங்கியறியாதவனது தில்லையிற் பலவாகிய பூக்களையுடைய குழலையுடையாய், வேல்போலப் பிறழுங் கண்ணினையுடையாய், நீயின்று வருந்துகின்றதென்னோ! எ-று.

எங்குற்றதென்பது ஒருசொல். என்னெஞ்சகத்தே பயிலெனப் பேர்ந்தறியாதவனென்பதற்கு என்னெஞ்சினின்றும் நீ பயில வேண்டுமென்றொருகால்யான் கூறப் பின்னீங்கியறியாதவனென் றுரைப்பினுமமையும். கண்ணிக்கென்பது பாடமாயின், அவள் காரணமாகப் போழ்தும் இவள் வருந்துகின்றதென்று உய்த்துணர்ந்து அவட்கு நீ வருந்துகின்றதென்னென வினாவிற்றாகவுரைக்க. மெய்ப்பாடு-மருட்கை. பயன்-தலைமகட்குற்றதுணர்தல். (௨௨௪)

அறத்தொடுநிற்றல்.

அறத்தொடுநிற்றலென்பது- தேடாநின்ற செவிலிக்கு, நீ போய்விளையாடச்சொல்ல யாங்கள் போய்த் தெய்வங் கொண்டாடுமிடத்தே யெல்லாருமொருங்கு விளையாடாநின்றேமாக அவ்விடத்தொரு பெரியோன் வந்தியேதார்குழற்போயினான் அதனைக்கண்டு பெண்டுகள் இத்தாரையென் பாவைக்குத்தாருமென்றாள், அவனும் வேண்டியது மறுத்துக் கொடுப்பானுறவிற் பிரிந்தான்றுணியாது கொடுத்து நீங்கினான். அன்றறியாப்பருவத்து நிகழ்ந்ததனை "உற்றார்க்குரியர் பொற்றொடி மகளிர், கொண்டார்க் குரியர் கொடுத்தார்" என்பதனையின்றுட்கொண்டாள் போலும், யானிதனையுமறிவேனென்று உடன்போக்குத்தோன்றக்கூறி, தோழி அறத்தொடுநில்லாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்..

ஆளரிக்கும்மரிதாய்த் தில்லைபாவருக்கும்மெளிதாந் *
தாளரிக்குஞ்சிற்றிறல் பாவைக்கு மேவித்தழுவிக்கல் *

கோளரிக்கொருத்திகாணொருவர்குருகுடமலர்த்தார் *
வாளரிக்கண்ணிகொண்டாள்வண்டலாயத்தெம்வாணுதலே (௨௨௫)

சுடர்க்குழைப்பாங்கி படைத்துமொழிகிளவியிற்
சிறப்புடைச்செவிலிக் கறத்தொடுநின்றது.

(இ-ள்.) ஆட்செய்கல் அரிக்குமரிதாய் அவ்வாட்செய்கல் இவ் லகத்தெல்லார்க்குமொளிகாந்தாளையுடையவரது இம்மலையிடத்துத் தழல்விளங்கும் வேலையுடைய கோளல்ல அரிமாவிற்கு மறுதலைபோல்வாரொருவரது நிறத்தையுடையமலரானியன்ற தாரை வாள்போலுஞ்செவ்வரிபரந்த கண்ணையுடையளாகிய எம்முடையவாணுதல் வண்டலைச்செய்யுமாயத்தின்கண்ணே தன்பாலைக்கொன்று அமர்ந்துகொண்டாள். இத்துணையுமறிவேன். எ-று.

கோளரி ஒருகால் நரசிங்கமாகிய மாலெனினுமமையுங். கோளரிக்கொருத்திகாணொன்பதற்குக் கோளரிக்கொப்பாய அத்தன்மையரொருவரையும். இக்குன்றின்கண் வண்டலாயத்துமேவிக்கொண்டாளெனவினையயும். கோளரிக்குன்றினென்றதனான், இறுசெய்வதீரவந்ததென்றும், பாலைக்கென்றதனான் அறியாப்பருவமென்றும், கோளரிக்கொருத்திகாணொருவரென்றதனான் இவட்குத்தக்கானென்றும், மேவியென்றதனாற் பயிர்ப்புநீங்கிற்றென்றும், தாரென்றதனான் மெய்யுற்றதேயொக்குமென்றுங் கூறினாளாம். மெய்ப்பாடு- பெருமிதம். பயன்-உடன்போக்குணர்த்துதல். (௨௨௫)

கற்புநிலைக்கிரங்கல்.

கற்புநிலைக்கிரங்கலென்பது - தோழியறத்தொடுநிற்பக் கேட்ட செவிலி இஃதறமாயினும் இவள்பருவத்திற்குத்தகாது அதுகிடக்க, இனியவனுக்குநன்மையாவது அவனைவழிபடுவதல்லது பிறிதில்லையெனக் கற்புநிலைக்கிரங்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வடுத்தான்வகிர்மலர்கண்ணிக்குத்தக்கின்றதக்கன்முத்திக் *
கெடுத்தான்கெடலின்றுலோன்றில்லைப்பன்மலர்கேழ்கிளர *
மடுத்தான்குடைந்தன்றழுங்கமுங்கித்தழீஇயகிழ்வுற் *
றெடுத்தாற்கினியனவேயினியாவனவெம்மனைக்கே. (௨௨௬)

விற்புரையறுகவி கற்புநிலைகேட்டுக்
கோடாயுள்ளந் நீடாயழுங்கியது.

(இ-ள்.) அறமேயாயினும் வடுத்தானைவகிரப்பட்டாற்போலும் மலர்ந்தகண்ணையுடையாட்கு இம்முதுக்குறைவுதகாது, ஆயினும் எம்மனைக்கு இனிநம்மாற்செய்யத்தகுவன எடுத்தாற்கினியனவே

வேறில்லை. எ-று. தக்கனது முத்தீயைக்கெடுத்தவன், ஒருஞான்றுங் கேடில்லாதபழையோன், அவனது தில்லைக்கட் பலவாகியமாரிநிறங்கிளர மடலைவைத்தான்குடைந்து அன்றுகெடப்புக அதுகண்டிரங்கியவனைத்து இவ்வாறுதவிசெய்யப் பெறுதலான் மகிழ்ந்தெதிர்த்தாற்கெனக்கூட்டுக.

தில்லைக்கவெனேடுத்தாற் கெனவினையும். வகிர்மலர்கண்ணியென் பழிச் செயப்படுபொருளைச் செய்தது போலக்கூறினார். வகிரொன்றுமுவமவினை ஒற்றுமைநயத்தால் உவமிக்கப்படும் பொருண்மேலேறிநின்றது. தாவென்பதனை அசைநிலையாக்கி வடுவகிர்போலுங் கண்ணென்றுரைப்பாருமுளர். நீடாயமுழங்கல் - நெடிதாயமுழங்கல். மெய்ப்பாடு - உவகையைச்சார்ந்த அழுகை. பயன் - தலைமகளது கற்பினைப்பாராட்டி ஆற்றாமைநீங்குதல். (௨௨௬)

கவன்றுரைத்தல்.

கவன்றுரைத்தலென்பது - கற்புநிலைக்கிரங்காநின்றசெவிலி, ஒருநிலைநாள் முறுவலைத்தந்து முலைமுழுவித்தழுவிச் சிறியவிரகுகள் செய்தவெல்லாம் இன்றவ்வலியகாட்டைச்செல்லவேண்டியபோதும் இதனையப்பொழுதேயறியப்பெற்றிலேனென்று அவனிலை நினைந்து கவலாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

முறுவலக்காலந்தந்தென் முலைமுழுவித்தழுவிச் *
சிறுவலக்காரங்கள் செய்தவெல்லாமுழுதுஞ்சிதையத் *
தெறுவலக்காலனைச் செற்றவன்சிற்றம்பலஞ்சிந்தியா *
ருறுவலக்கானகந்தான் படர்வானொளியிழையே. (௨௨௭)

அவனிலை நினைந்து
செவிலி கவன்றது.

(இ-ள்.) ஒளியிழை உள்ளத்தொன்றுடையளாதலின், அக்காலத்து முறுவலையெனக்குத்தந்து, எனது முலையைமுத்தங்கொண்டு, என்னைப்புல்லி, அவ்வாறுசிறியவிரகுகள்செய்தவெல்லாம், எல்லாப்பொருளுமழிய வெகுளுதல்வல்ல அக்காலனைவெகுண்டவனது சிற்றம்பலத்தைக் கருதாதார்சேரும் வலியகாட்டைத் தான் செல்லவேண்டியபோதும். அக்காலத்திஃதறிந்திலேன். எ-று.

எனக்குவெளிப்படாமற் பிரிவார்செய்வனசெய்தாளென்னுங் கருத்தான் வலக்காரமென்றாள். குறித்துணர்வார்க்குவெளிப்படுமென்னுங்கருத்தாற் சிறுமைப்படுத்தாள். தெறும்வெற்றியையுடைய காலனெனினுமமையும். (௨௨௭)

அடிநினைந்திரங்கல்.

அடிநினைந்திரங்கலென்பது- நிலைமைநினைந்து கவலாநின்றசெவிலி, அனிச்சப்பூமேன்மிதிப்பினும் ஆற்றாதுபதைத்துப்பொங்காநின்றவடிகள் இன்று செறிந்தபரலையுடைய காட்டின்கட்பாலியவாறென்னோவென அவளடிநினைந்திரங்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தாமேதமக்கொப்புமற்றில்லவர்தில்லைத்தண்ணனிச்சப் *
பூமேன்மிதிக்கிற்பதைத்தடிபொங்குநங்காயெரியுந் *
தீமேலயிலபோற்செறிபரற்கானிற்சிலம்படிபா *
யாமேநடக்கவருவினையேன்பெற்றவம்மனைக்கே. (௨௨௮)

வெஞ்சுரமும்மவள் பஞ்சிமெல்லடியு ஞ்
செவிலிநினைந்து கவலையுற்ற து.

(இ-ள்.) தாமேதமக்கொப்பாகவேறொரொப்பில்லாதவரது தில்லையிற் குளிர்ந்தவனிச்சப்பூவின்மேன்மிதிப்பினும் நடுங்கித் தன்னடிகள்பண்டு கொப்புட்கொள்ளும். நங்காய், எரியாநின்ற தீயின்மேற்பதித்த வேல்போலச் செறிந்தபரலையுடைய காட்டின்கட் சிலம்பையுடைய அவ்வடியைப்பாவி அரியவினையையுடையேன் பெற்ற அன்னைக்கு இன்றுநடக்கவியலுமோ! ஆண்டென்செய்கின்றாள்! எ-று.

செறிவு - ஒத்தபண்பன்று. நிலத்தைச்செறிந்தபரலெனினுமமையும் அயிலபோல்செறிபரலென்பதுபாடமாயின், அயில்போலுஞ்செறிபரலென்றுரைக்க. இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு- அழுகை. பயன்-ஆற்றாமைநீங்குதல். (௨௨௮)

நற்றாய்க்குரைத்தல்.

நற்றாய்க்குரைத்தலென்பது- அடிநினைந்திரங்காநின்றசெவிலி, கற்புமுதிர்வுதோன்றநின்ற என்னையிடைவிடாமற்றேடியழாநின்றபேதையதறிவு இன்றென்னைத்தேய்வியாநின்றதென்று அவள் உடன்போனமை ஆற்றாது நற்றாய்க்குக் கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கழுவினகையிறைசோரிற்றமியமென்றேதளர்வுற் *
றழுவினைசெய்புதையாவஞ்சொற்பேதையறிவின்றோர் *
குழுவினையுய்யநஞ்சுண்டம்பலத்துக்குனிக்கும்பிரான் *
செழுவினதாள்பணியார்பிணியாலுற்றுத்தேய்வித்ததே. (௨௨௯)

முகிழ்முலைமடந்தைக்கு முன்னியதறிய த்
திகழ்மனைக்கிழத்திக்குச் செவிலிசெப்பிய து.

(இ-ள்.) தன்னைத்தழுவினை என்கை சிறிதுஞ்சோருமாயின், நாந்தமியமென்றேகருதி நைந்து உள்ளந்தளர்ந்து அழுந்தொழிலைச் செய்யும் அழகியசொல்லையுடைய பேதையதறிவு விண்ணோராதிரள் பிழைக்கத் தானஞ்சையுண்டு அம்பலத்தினின்றுகூத்தாடும் இறைவனுடைய வளவியதாள்களைப் பணியாதார்பிணிபோலும் பிணியான்மிக்கு என்னைக்குறைவித்தது எ-று.

உய்யறவொன்றென்னுஞ்சொற்கள் ஒருசொன்னீர்மைப்பட்டு உய்வித்து என்னும்பொருளவாய், குழுவினையென்னு மிரண்டாவதற்குமுடிபாயின. அறிவைக்கருத்தாவாகவும் பிணியைக்கருவியாகவுங்கொள்க. முன்னியது-வந்தது. மெய்ப்பாடும்பயனும்-அவை. (௨௨௯)

நற்றாய்வருந்தல்.

நற்றாய்வருந்தலென்பது-உடன்போனமைகேட்டு உண்மகிழ்வோடுநின்று, ஒரோதிலன்பின்னே தன்றோழியைவிட்டு, என்னையுமுன்னே துறந்து, சோராதார்முன்னே ஊர் அலர்தூற்ற அருஞ்சுரம்போயினாள், இனி யானெங்ஙனமாற்றுவே'னென நற்றாய் பிரிவாற்றாதுவருந்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

யாழியன்மென்மொழிவன்மனப்பேதையொரோதிலன்பின் *
றோழியைநீத்தென்னைமுன்னே துறந்துதுன்றார்கண்முன்னே *
வாழியிம்மூதூர்மறுகச்சென்றாளன்றுமால்வணங்க *
வாழித்தந்தானம்பலம்பணியாரினருஞ்சுரமே. (௨௩௦)

கோடாய் கூ ற
நீடாய் வாடிய து.

(இ-ள்.) யாழோசையினியல்புபோலும் இயல்பையுடையமென்மொழியையும் வலியமனத்தையுமுடையபேதை ஒருநொதுமலன்பின்னே தன்றோழியைவிட்டு, என்னைமுற்காலத்தே நீங்கி, இம்மூதூரிலுள்ளார் அலரெடுத்துக்கலக்கச் சேராதார்முன்னே, திருமால்வணங்குதலான் அன்றாழியைக்கொடுத்தவனது அம்பலத்தைப்பணியாதாரைப்போல அரியசுரத்தைச்சென்றாள். இனியெங்ஙனமாற்றுகேன்! எ-று.

இற்செறிக்கப்பட்டபின்னர்ப் பராமுகத்தளென்பதனை உடன்போனபின்னருணர்ந்தாளாகலின், என்னைமுன்னே துறந்தென்றாள். வாழி-அசைநிலை. மெய்ப்பாடும் பயனும்-அவை. (௨௩௧)

கிளிமொழிக்கிரங்கல்.

கிளிமொழிக்கிரங்கலென்பது - பிரிவாற்றாது வருந்தாநின்றவள், அவள்போனபோக்கன்றி, இக்கிள்ளை என்னெஞ்சையீராநின்றதெனத் தன்றாய்செலவுணர்ந்து வருந்தாநின்ற கிளியினது மொழிகேட்டிரங்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கொன்னுனைவேலம்பலவற்றொழாரிற்குன்றங்கொடியோ ✻
ளெவ்வணஞ்சென்றனளெவ்வணஞ்சேருமெனவயரா ✻
வென்னனைபோயினள்யானுடையளென்னைப்பருந்தடுமென் ✻
றென்னனைபோக்கன்றிக்கிள்ளையென்றுள்ளத்தையீர்கின்றதே. ()

மெய்த்தகைமாது வெஞ்சுரஞ்செல்லத்
தத்தையைநோக்கித் தாய்புலம்பியது.

(இ-ள்.) கொற்றொழிலமைந்த நுனையையுடைத்தாகிய சூலவேலையுடைய அம்பலவனை வணங்காதாரைப்போல, கொடியாள் மலைநெறியையெவ்வண்ணஞ்சென்றாள் ஆண்டெவ்வண்ணந்தங்குமென்றியான்கூற, தன்றாய்செலவுணர்ந்து மயங்கி என்னுடைய அன்னை போயினாள் அவளெவ்விடத்தாள் இனியென்னைப்பருந்துகொல்லுமென்றுசொல்லி, என்னுடையவன்னைபோக்கொழிய அவள் கிளியென்னெஞ்சையீராநின்றது. எ-று.

எவ்வணஞ்சென்றனள் எவ்வணஞ்சேருமென்று நினைந்தயராவெனக் கிளிமேலேறவுரைப்பினுமமையும் என்னன்னைபோக்கன்று ஈர்கின்றதிக்கிள்ளையென மாறியுரைப்பினுமமையும். மெய்த்தகை - மெய்யாகியகற்பு, புனையாவழகுமாம். மெய்ப்பாடும் பயனும் - அவை. (உகக)

சுடரோடிரத்தல்.

சுடரோடிரத்தலென்பது - கிளிமொழிகேட்டிரங்காநின்றவள், பெற்றவென்னோடு தன்கிளியிருந்துவருந்த இதனையுந்துறந்து அறிவுமுதிர்ந்து, அழற்கடஞ்சென்றாண்முகத்தை நின்கதிர்களான்வாட்டாது தாமரைமலர்போல மலர்த்துவாயாகவெனச் சுடரோடிரந்துகூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பெற்றேனொடுங்கிள்ளைவாடமுதுக்குறைபெற்றிமிக்கு ✻
நற்றேன்மொழியழற்கானடந்தாண்முகநாணுகப் ✻
பெற்றேன்பிறவிபெருமற்செய்தோன்றில்லைத்தேன்பிறங்கு ✻
மற்றேன்மலரின்மலர்த்திரந்தேன்சுடர்வானவனே. (உகஉ)

வெஞ்சுரந்தணிக்கெனச் செஞ்சுடரவற்கு
வேயமர்தோளி தாயர்பாய து.

(இ-ள்.) சுடராகியவானவனே, பெற்றவென்னோடுந்தன் கிளையிருந்துவருந்த இளையுந்துறந்து அறிவுமுதிர்ந்தவியல்புமிக்கு நல்லதேன்போலு மொழியையுடையாள் அழகையுடைய காட்டின்கணடந்தவளது முகத்தை நின்வெங்கதிர்களான்வாட்டாது, வளவிய வண்டையுடைய தாமரைமலர்போல மலர்த்துவாயாக, நின்னை யானிரந்தேனிதனை. எ-று. ஒருவாற்றானுந்தன்னையனுகப் பெற்றேனாகிய யான் பின்பிறவியைப்பெறாதவண்ணஞ் செய்தவனது தில்லையின் மதுமிகுமற்றேன்மலரெனக்கூட்டுக.

பெற்றேனொடுமென்பது-எண்ணொடுவுமாம். தணிக்கவென்னுமிறுதியகரங்குறைந்துநின்றது. மெய்ப்பாடும் பயனும்- அவை.

பருவநினைந்து கவறல்.

பருவநினைந்துகவறலென்பது- சுடரோடிரந்து வருந்தாநின்றவள், கற்பிக்குமுறுபெண்டிருமின்றித் தானவனுக்குச் செய்யத்தகுங்குற்றேவல் செய்யவல்லள்கொலோவென்று அவளதுபருவநினைந்து கவலாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்

வைம்மலர்வாட்படையூரற்குச்செய்யுங்குற்றேவன்மற்றென் *
மைம்மலர்வாட்கண்ணிவல்லள்கொல்லாந்தில்லையான்மலைவாய் *
மொய்ம்மலர்க்காந்தளைப்பாந்தளென்றெண்ணித்துண்ணென்றொளித்துக் *
கைம்மலராற்கண்புதைத்துப்பதைக்குமெங்காரமயிலே. (௨௧௧)

முற்று முலைக் கு
நற்றாய் கவன்றது.

(இ-ள்.) தில்லையானுடைய இம்மலையிடத்து மொய்ம்மலர்க்காந்தளதுபூவினைப் பெரும்பாம்பென்றுகருதித் துண்ணென்றுமறைந்து கைம்மலர்களாற்கண்புதைத்துநடுங்கும் எம்முடைய காரமயிலாகிய என்னுடைய மையழகுபெற்ற வாள்போலுங்கண்ணையுடையாள் கூர்மையையுடைய மலரணிந்த வாளாகியபடைக்கலத்தையுடையவூரனுக்குத் தான்செய்யத்தகுங்குற்றேவல்களைக் கற்பிக்குமுறுபெண்டிருமின்றித் தானேசெய்யவல்லளாமோ! ஆண்டென்செய்கின்றாள். எ-று.

மற்றென்பது அசை. மொய்ம்மலர்க்காந்தள்-முதலாகிய தன்பொருட்கேற்றவடையடுத்துநின்றது. பிரிவினான் மகண்மேற்செல்லுங்கழிபெருங்காதலளாதலின், எங்காரமயிலென்றும், என்வாட்

கண்ணியென்றும், பல்காற்றன்றோடெடுத்துக்கூறினாள். தில்லையான் மலைவாய்ப் பழைக்குமெனவினையும். நோக்கென்னுமலங்காரமாய்ப் பாம்பிற்கஞ்சுமயிலென இலகுணமமைத்துவர்தவென்பாருமுளர். மெய்ப்பாடும் பயனும்-அவை. (௨௯)

நாடத்துணிதல்.

நாடத்துணிதலென்பது - பருவதினைத்துக்கவலாநின்றதாய்க்கு, நீ கவன்றுமெலியவேண்டா, யான் அவள்புக்கவிடம்புக்குத் தேடுவேனெனக்கூறி, செவிலி அவளை நாடத்துணியாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வேயினதோளிமெலியல்விண்ணோர்தக்கன்வேள்வியின்வாய்ப் *
பாயினசீர்த்தியணியம்பலத்தானைப்பழித்துமும்மைத் *
தீயினதாற்றல்சிரங்கண்ணிழந்துதிசைதிசைதாம் *
போயினவெல்லையெல்லாம்புக்குநாடுவன்பொன்னினையே. ()

கோடாய் மடந்தை யை
நாடத் துணிந்த து

(இ-ள்.) விண்ணவர் தக்கனது வேள்வியின்கட் பார்தபுகழையுடையனாகிய அம்பலத்தானை யிகழ்ந்துகூறி மூன்றனொருகூறாகிய தீயினதுவலியையுந் தலையையுங் கண்ணையுமிழந்து திசைதிசைதோறுந் தாம்போயின வெல்லையெல்லாம் புகுதுப் பொன்னினைத்தேடுவேன், வேயின்றன்மையவாகிய தோள்களை யுடையாய், நீ மெலியவேண்டா. எ-று.

கொக்கபொருட்குந் தொகுதிக்கு மொற்றுமையுண்மையின், ஆற்றல்முதலாயினவற்றையிழத்தலை விண்ணோர்மேலேற்றினார். திசைதிசையென்பதுஉம்பாடம். மெய்ப்பாடு- அழுகையைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன்- நற்றாயையாற்றுவித்தல். "எமைப் பேருர்ச் சேரியுஞ்சாத்துந்-தாமே செல்லுந் தாயருமுளரோ" என்றாராகலிற்செவிலிதேடப்பெறும். அலங்காரம்-முயற்சிவிலக்கு. ()

கொடிக்குறிபார்த்தல்.

கொடிக்குறிபார்த்தலென்பது - செவிலிநாடத்துணியாநிற்ப, அவ்விருவரையு மிப்பொழுதேவரும்வண்ணம் நீகரைந்தால், நினக்கு உணங்கலையுஞ்சாதிருந்துண்ணலாம் அதுவன்றித் தெய்வத்திற்குவைத்தநிணத்தையுடையபலியையும் நினக்கேவார்த்துவைப்பேன் அவ்வாறுகரைவாயாகவென நற்றாய் கொடிக்குறி பாராநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பணங்களஞ்சாலும்பருவரவார்த்தவன்றில்லையன்ன *
மணங்கொளஞ்சாயலுமன்னனுமின்னேவரக்கரைந்தா *
லுணங்கலஞ்சாதுன்னலமொண்ணிணைப்பலிபொக்குவன்மாக *
குணங்களஞ்சாந்தொலியுநலசேட்டைக்குலக்கொடியே. (௨௬௫)

நற்றாய் நயந் து
சொற்புட் பராய து.

(இ-ள்.) பெரியகுணங்களைத்தான் விளங்கும் நல்லசேட்டையையுடைய சீரியகொடியே, படங்களைந்து ஆடாநிற்கும் பரியவரவைச்சாத்தியவனது தில்லையைப்போலும் நறுநாற்றம்பொருந்திய அழகியமென்மையையுடையாளும்மன்னனும் இப்பொழுதேவரும்வண்ணம் நீயழைத்தாயாயின் உணங்கலையஞ்சாதிருந்து நினக்குண்ணலாம். தெய்வத்திற்குக்கொடுத்த நல்லதிணைத்தையுடையபலியையும் நினக்கேவளைந்துவைப்பேன். அவ்வாறு கரைவாயாக. எ-று.

ஒக்குவலென்பதற்குத் தருவேனென்றுரைப்பினுமமையும். குணங்களைந்தாவன- மறைந்தபுணர்ச்சிக்காதலும், கலங்காமையும், பொழுதிறவாதிடம்புகுதலும், தெரிகக்காண்டலும், மடியின்மையும். சேட்டை - உறுப்பைப்புடைபெயர்த்தல். கொடி-காக்கை. நலசேட்டை குலக்கொடியேயென்றுபாடமோதி, சேட்டையாகியதெய்வத்தின் நல்லகொடியேயென் றுரைப்பாருமுளர். சொற்புட்பராயது - வருவதுசொல்லுதலையுடைய புள்ளை வேண்டிக்கொண்டது. (௨௬௫)

சோதிடங்கேட்டல்.

சோதிடங்கேட்டலென்பது-கொடிநிமித்தப்பெற்று இக்காலுண்மனையின்கண்ணே யாங்கள்மணஞ்செய்ய அவ்விருவரையும் இன்னும்பெறுமாறுண்டாயின், ஆராய்ந்துசொல்லுமினென அறிவாளரைக்கிட்டிச் செவிலி சோதிடங்கேளாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

முன்னுங்கடவிடமுண்டதென்றில்லைமுன்றேனருளாது *
பின்னுங்கடியிக்கடிமனைக்கேமற்றியாமயா *
மன்னுங்கடிமலர்க்கூந்தலைத்தான்பெறுமாறுமுன்றே *
துன்னுங்கடிதின்றியோதுங்களுஞ்சுமறையுந்துமரே. (௨௬௬)

சித்தர்களர்ந்து தேடுங்கோடா ய்
உய்த்துணர்வோரை புலம்பியொன்று

(இ-ள்.) பரந்துசெல்லுங் கடியவிடத்தையுண்ட தென்றில்லைக் கண்ணானாகிய எல்லார்க்குமுன்னாயவனதருளால் இக்காவலையுடை யமனையின்கண் மணத்தை யாஞ்செய்ய நிலைபெற்றகடிமலரை யுடைய கூந்தலையுடையாளை இன்றுதான் பெறுமாறுமுண்டா யின், நான்மறையையுடையதலைவீர், நும்முள்ளத்தானாராய்மின் கள், ஆராய்ந்து குற்றந்தீரச்சொல்லுமின்கள். எ-று.

அருளாற்பெறுமாறுமுண்டேலெனவினையும். தேவர்சென்றி ரப்ப நஞ்சைநினைத்தலுங் கைம்மலர்க்கண் வந்திருந்ததாகலின், க ருதப்படும் வெவ்விடமென்னுமமையும். யாங்கடியயாத் தான்க டிமலர்க்கூந்தலைப் பெறுமாறுமுண்டேலென்றுரைப்பினுமமை யும். இப்பொருட்குத் தானென்றது தலைமகனை. தீதின்றியு ணு ங்களெனினுமமையும். உய்த்துணர்வோரை - வெளிப்படாதபொ ருளையேதுக்களாலுணர்வோரை. இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பா டு-மருட்கை. பயன்-எதிர்காலச்செய்கையுணர்தல். (உகசு)

சுவடுகண்டறிதல்.

சுவடுகண்டறிதலென்பது-சோதிடம்பெற்றுச்செல்லாநின்றவ ள், இம்முரம்பின்கட்கிடந்த இவை தீவினையேனெடுத்துவளர்த்த மாணிழைசீறடி, உவை அக்கள்வனடியாமெனச் சுவடுகண்டறியா நிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

தெள்வன் புனற்சென்னி யோனம் பலஞ்சிந்தி யாரினஞ்சேர் *
முள்வன் பரன்முரம் பத்தின்முன் செய்வினையே னெடுத்த *
வொள்வன் படைக்கண்ணி சீறடி பிங்கிவை யுங்குவையக் *
கள்வன் பகட்டிர வோனடி யென்று கருதுவனே. (உகஎ)

சுவடுபடு கடத்துச்
செவிலிகண் டறிந்தது.

(இ-ள்.) தெள்ளியபெரியபுனலையுடைத்தாகிய சென்னியையு டையவனதம்பலத்தைக் கருதாதாரது இனஞ்சேரும் முள்ளையு ம்வலியபாலையுமுடைய இம்முரம்பின்கட்கிடந்த இவை முற்கா லத்துச்செய்யப்பட்ட தீவினையையுடைய யானெடுத்துவளர்த்த ஒள்ளியவலியபடைபோலுங் கண்ணினையுடையாளுடைய சிறியவ டிச்சுவடாம். இனி உவற்றை அக்கள்வனாகிய பகடுபோலும் வலி யையுடையானுடைய அடிச்சுவடென்றாய்த்துணராநின்றேன்-எ-று.

இங்கிவை உங்குவையென்பன ஒருசொல். (உகஎ)

சுவடுகண்டிரங்கல்.

சுவடுகண்டிரங்கலென்பது-சுவடுகண்டறிந்து அவ்விடத்தேநின்று தவிசின்மேல்மிதிப்பினும் பதைத்துக்கொப்புட்கொள்ளாநின்ற இக்கான்மலர், இன்றொருவிடலைபின்னேபோதற்குத்தகுங்காலெவ்வாறொத்தனவென அடிச்சுவடுகண்டிரங்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பாலொத்தநீற்றம்பலவன்கழல்பணியார்பிணிவாய்க் *
கோலத்தவிசின்மிதிக்கிற்பதைத்தடிகொப்புள்கொள்ளும் *
வேலொத்தவெம்பரற்கானத்தினின்றோர்விடலைபின்போங் *
காலொத்தனவினையேன்பெற்றமாணிழைகான்மலரே. (உஉசு)

கடத்திடைக்காரிகை யடிச்சுவடுகண் டு
மன்னருட்கோடா யின்னலெய்திய து.

(இ-ள்.) கோலத்தையுடைய தவிசின்மேன்மிதிப்பினும் பாலொத்தநீற்றையுடைய அம்பலவனது கழல்களைப்பணியாதாரது வருத்தம்போலும்வருத்தம்வாய்ப்பதடுங்கி அவ்வடிகள்பண்டுகொப்புளங்கொள்ளும், தீவினையேன்பெற்ற மாணிழையையுடைய அத்தன்மையவாகிய காலாகியமலர்கள் இன்று வேலையொத்த வெம்பரலையுடைய காட்டின்கண் ஒருவிடலைபின் போதற்குத் தகுங்காலையொத்தன, இதனையெவ்வாறு ஆற்றவல்லவாயின. எ-று.

தவிசு - தடுக்குமுதலாயின. கான்மலரென அவற்றைமலராகக் கூறினமையாற் காலொத்தனவெனவுவமித்தார். பிணியாவென்றுப், பிணிப்பாலென்றும், காலொத்திராவென்றும், பாடமோதுவாருமுளர். காலென்றது-அடியை. (உஉசு)

வேட்டமாதரைக்கேட்டல்

வேட்டமாதரைக்கேட்டலென்பது-சுவடுகண்டிரங்காநின்று, அதுவழியாகச்செல்லாநின்றவள், இவ்வாறு அறிபாப்பருவத்தளாய்த் தனக்கியையில்லாதகாத்திற்கண் அயலானொருவனுடனே போந்தாள் அவளை நீகண்டாயோவென வேட்டமாதரைக்கேளாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பேதைப்பருவம்பின்சென்றதுமுன்றிலெனைப்பிரிந்தா *
ளூரத்தகைகலமரும்வல்லியொப்பாண்முத்தனிலையன்றே *
ளாதிற்கூரத்தையலாரொருடின்றேகினள்கண்டனையே *
போதிற்பொலியுந்தொழிற்புலிப்பற்றொற்பொற்றொடியே. ( )

மென்மலர்கொய்யும் வேட்டமாதனை ப்
பின்வருசெவிலி பெற்றிவினாய து.

(இ-ள்) பூவின்கட்பொலியுந்தொழிலினையும், புலிப்பல்லையுடையகழுத்தினையுமுடைய பொற்றொடியாய், பேதையாகியபருவங்கழிந்தது சாம்போந்தபின், இவ்வாறறியாப்பருவத்தளாய் முன்றிற்கணென்னைச் சிறிது நீங்கிற்றிலளாய், நடுங்குதலான் உடைமையாற்சுழலும் வல்லியையொப்பாள், முத்தனது தில்லையையொப்பாள், அவள் வெம்மைமுதலாயினவற்றாற்றனக்கென்னு மியல்பில்லாதசுரத்தின்கண் அயலாளொருவனோடு இன்றுபோயினாள், அவளை நீகண்டாயோ? அவளெவ்வண்ணம்போயினாள்? எ-று.

தில்லையுன்றொன்பதாஉம்பாடம். பெற்றுவினாய தென்பதாஉம்பாடம். (௨௱௩௰௯)

புறவொடுபுலத்தல்.

புறவொடுபுலத்தலென்பது - வேட்டமாதனைக்கேட்டு அதுவழியாகச்செல்லாநின்றவள், எதிலனுமாய்த் தமியனுமாயவன்சொற்றுணையாக வெய்யசுரத்தேகமாதர் சென்றால் இலையுடையபுறவே, இது நினக்குத்தகுதியன்றென்று கூறிற்றிலை நீ வாழ்வாயாகவெனப் புறவொடுபுலந்துகூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

புயலன் றலர்சடை யேற்றவன் றில்லைப் பொருப்பரசி
பயலன் றனைப்பணி யாதவர் போன்மிகு பாவஞ்செய்தேற்
கயலன் றமியன்சொற் றுணைவெஞ் சுரமாதர் சென்றா
லியலன் றெனக்கிற் றிலைமற் றுவாழி யெழிற்புறவே. (௨௱௪௰)

காட்டுப் புறவொ டு
வாட்ட முரைத் தது.

(இ-ள்.) நீரைஅன்றலர்விரிந்த சடையின்கணேற்றவன் தில்லைக்கணுளனாகிய பொருப்பிற்கரசியது கூற்றையுடையான், அவன்றன்னைப பணியாதாரைப்போல மிக்கபாவத்தைச்செய்தேற்கு எதிலனுமாய்த் தமியனுமாயவனது அழகியசொல்லே துணையாகமாதர் வெய்யசுரத்தைச்சென்றால், எழிலையுடையபுறவே, இது தகுதியன்றென்றுகூறிற்றிலை, வாழ்வாயாக. எ-று.

இதுகூறிற்றாயின் அவள்செல்லாளென்பது கருத்து. பொருப்பனாயன் மகளாகலிற் பொருப்பரசியெனத் தந்தைகிழமைமகட்குக்கூறப்பட்டது. பாவஞ்செய்தேற்கியலன்றெனக்கிற்றிலையெனக்கூட்டுக. வெஞ்சுரமாதல்கண்டாலென்பது பாடமாயின்,

ஆகவென்பதனை எல்லாவற்றோடுங்கூட்டுக. வெஞ்சுரம்போதல்க
ண்டாவென்பதூஉம்பாடம்.

(௨௱௯௩)

குரவொடுவருந்தல்.

குரவொடுவருந்தலென்பது - புறவொடுபுலந்துபோகாநின்ற
வள், என்னுடையபாவை நின்னுடையமுன்னே இக்கொதிக்குங்
கடத்தைக் கடப்பக்கண்டுநின்றும், இன்னவாறுபோனாளென்று எ
னக்குவாய்திறக்கின்றிலை, இதுநினக்குநன்றோவெனக் குரவொடு
வாடியுரையாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பாயும்விடையோன்புலியூரனையவென்பாவைமுன்னே
காயுங்கடத்திடையாடிக்கடப்பவுங்கண்டுநின்று *
வாயுந்திறவாய்குழையெழில்வீசவண்டோலுறுத்த *
நீயுநின்பாவையுநின்றுநிலாவிடுநீள்குரவே. *

(௨௱௯௪)

தேடிச்சென்ற செவிலித்தாய ர்
ஆடற்குரவொடு வாடியுரைத்த து.

(இ-ள்.) குழை எழிலைச்செய்ய வண்டுகள் நின்பாவையையே
யுறுத்த அப்பாவையுநீயும் நின்றுநிலாவும் பெருங்குரவே, பாய்
ந்து செல்லும்விடையையுடையவனது புலியூரையொக்கும் என்
னுடையபாவை நின்முன்னே கொதிக்குங்கடத்தின்கண் அசைந்
தாடிக்கடப்பவும் விலக்காதுகண்டுநின்று, அத்துணையேயன்
றிப் போனவாறு நீ சூழ்ந்ததென்று எனக்குவாயுந் திறக்கின்றிலை, இ
ஃது நினக்குத்தகுமோ! எ-று.

நிலாவினையென்பதூஉம்பாடமாயின், வழிச்சுரஞ்செல்லக்கண்டும்
வாய்திறந்து ஒன்றுங்கூறாது குழையெழிலவீச வண்டோலுறு
த்தநின்று விளங்கினையென்று கூட்டியுரைக்க. குழையெழில்வீச
வண்டோலுறுத்தவென்பன - அணியாகியகுழைவிளங்கவென்ப
தூஉஞ் செவிலியரோலாட்டவென்பதூஉந் தோன்ற நின்றன. இ
ப்பாட்டைந்திற்கும் மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - ஆற்றாமைநீ
ங்குதல்.

(௨௱௯௫)

விரதியரைவினாவல்.

விரதியரைவினாவலென்பது - குரவொடுவருந்திச்செல்லாநின்ற
வள், பத்தியர்போல ஒருமித்தி தன்பின்னேவர ஒருபெருந்தகை
முன்னேசெல்லக் கண்டீரோவென விரதியரைவினவாநிற்றல்,

சத்தியபொக்கணத்தென்பணிகட்டங்கஞ்சூழ்சடைவெண் *
பொத்தியகோலத்தினீர்புலியூரம்பலவர்க்குற்ற *
பத்தியர்போலப்பணைத்திறுமாந்தபயோதரத்தோர் *
பித்திதற்பின்வரமுன்வருமோவொர்பெருந்தகையே. (௨௪௨)

வழிவருகின்ற மாவிரதிய ரை
மொழியின்களென்று முன்னிமொழிந்த து.

(இ-ள்.) சத்தியையுடைத்தாகிய பொக்கணத்தையும், என்பாகியவணியையும், கட்டங்கமென்னும் படைக்கலத்தையும், சூழ்ந்த சடையினையும், மெய்ம்முழுதும் பூசிய வெண்கோலத்தையுமுடையீர், புலியூர்க்கணுண்டாகிய அம்பலத்தையுடையவர்கண் மிக்க பத்தியையுடையாரைப் போலப் பெருத்திறுமாந்த முலையினையுடையாளொருபேதை தனக்குப்பின்வர ஒருபெருந்தகை முன்னேவருமோ? உரையின். எ-று.

சத்தி - பிறர்க்குத்திருநீறுகொடுத்தற்கு இப்பிவடிவாகத் தலைபோட்டானமைக்கப்படுவதொன்று. என்பணியென்புழி இயல்பும், கட்டங்கமென்புழித் திரிபும், விகாரவகையாற்கொள்க. கடங்கமென்பது-மழு. இது கட்டங்கமெனநின்றது. வெண்கோலம்-நீறணிந்தகோலம். பத்தியர்க்குப் பணைத்தல்-உள்ளத்து நிகழும் இன்புறவால்மேனிக்கண்வருமொலியும், ஒடுங்காமையும். இறுமாதல்-தாழாதவுள்ளத்தராய்ச் செம்மாத்தல். முலைக்குப் பணைத்தல் - பெருத்தல். இறுமாத்தல்-ஏந்துதல். வெண்பொத்திய கோலத்தினீரென்றான் பாடத்திற்கு வெண்ணீற்றாற்பத்திபடவிட்ட முண்டத்தையுடையகோலமென்றுரைக்க. (௨௪௨)

வேதியரைவினாவல்.

வேதியரைவினாவலென்பது - விரதியரைவினாவி, அவ்வழியாகச்செல்லாநின்றவன், மான்போலுநோக்கினையும், மயில்போலுஞ் சாயலையுமுடையமான் ஓரேந்தலோடு நும்மெதிரே வரக்கண்டீரோவென வேதியரைவினாவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வெதிரேய்கரத்துமென்றோற்சுவல்வெள்ளைநூலிற்கொண்மூ
வதிரேய்மறையினிவ்வாறுசெல்வீர்தில்லையம்பலத்துக் *
கதிரேய்சடையோன்கரமானெனவொருமான்மயில்போ *
லெதிரேவருமேசுரமேவெறுப்பவொரேந்தலொடே. (௨௪௩)

மாதின்பின் வருஞ்செவி லி
வேதியரை விருப்பிவினவு ல்.

(இ-ள்.) மூங்கிற்றண்டு பொருந்திய கையினையும், மெல்லிய கலைத்தோலியைந்த சுவலினையும், வெள்ளை நூலினையும், கொண்மூவினது முழக்கம்போலு மறையொலியினையுமுடைய இந்நெறிச்செல்வீர், ஒருமான், தில்லையம்பலத்தின்கணுளனாகிய மதிசேர்ந்த சடையையுடையவனது கரத்தின்மான்போல மருண்ட நோக்கத்தளாய், மயில்போலவசைந்த சாயலளாய், வருத்துஞ்சுரந்தானே கண்டு துன்புற ஓரேந்தலோடு நம்மெதிரேவந்தாளோ, உரைமின். எ-று.

தோலேய்ந்தசுவலின்கணுண்டாகிய வெள்ளைநூலினையுமெனினுமமையும். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு - அது. பயன் - தலைமகளைக்காண்டல். (௨௱௩௫)

புணர்ந்துடன்வருவோரைப்

பொருந்திவினவல்.

புணர்ந்துடன்வருவோரைப்பொருந்திவினவலென்பது - வேறியனாவினவி, அதுவழியாகச்செல்லாநின்றவள், நும்மைக்கண்டு, என்னாற்றேடப்படுகின்றார் மீண்டார்களென்றுகருதி மகிழ்ந்தேன், அதுகிடக்க, இவ்வாறு நும்மோடொத்தவொழுக்கத்தினராய் முன்னேயிருவரைப்போகக்கண்டீரோவெனப் புணர்ந்துடன்வருவோரைப்பொருந்திவினவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மீண்டாரெனவுவந்தேன்கண்டு நும்மையிம்மேதகவே *
பூண்டாரிருவர்முன்போயினரோபுலியூரெனைநின் *
றாண்டானருவரையாளியன்னானைக்கண்டேனயலே *
தூண்டாவிளக்கனையாயென்னையோவன்னைசொல்லியதே (௨௱௩௬

புணர்ந்துடன்வரும் புரவலரொடு பால்
அணங்கயர்கோதையை யாராய்ந்தது.

(இ-ள்.) மீண்டாரென-போயினரோ. என்பது நும்மைக்கண்டு என்னாற்றேடப்படுகின்றார் மீண்டாரென்றுகருதி மகிழ்ந்தேன், இவ்வாறு நும்மோடொத்தமேதகவையுடையவாகிய இவ்வொழுக்கத்தையேபூண்டார் இருவர் முன்னேபோயினரோ? உரையின். எ-று. புலியூர்-சொல்லியதே. என்பது. புலியூர்க்கண் ஒருபொருளாகமதித்து என்னைநின்றாண்டவனது கிட்டுதற்கரியமலையில் ஆளியையொப்பானை யான்கண்டேன், தூண்டப்படாத விளக்கையொப்பாய், அவனதயல் அன்னைசொல்லியதியாது? அதனையவட்குச்சொல்லுவாயாக. எ-று.

அருவரைக்கட்கண்டேனெனக் கூட்டினுமமையும். ஆளியன் ஞென்றதனால், நின்மகட்குவருவதோரிடையூறிலலையெனக்கூறி னும். தூண்டாவிளக்கு- இல்பொருளுவமை. மணிவிளக்கெனி னுமமையும். அணங்கமர்கோதையை-தெய்வநாற்றமமர்ந்தகோ தையையுடையாளை. ஆராய்ந்தது-வினவியது. மெய்ப்பாடு-அழுகை யைச்சார்ந்தவுவகை. பயன்-அது. (உ௬௪)

வியந்துரைத்தல்.

வியந்துரைத்தலென்பது- புணர்ந்துடன் வருவோனைவினவி, அதுவழியாகப்போகாநின்றவள், தன்மகணின்ற நிலைமையுமவ ன்கையின்வேலினான் வேங்கைபட்டுக்கிடந்த கிடையையுங்கண்டு, வியந்துகூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பூங்கயிலாயப்பொருப்பன்றிருப்புலியூரதென்னத் *
தீங்கயிலாச்சிறியாணின்றதிவ்விடஞ்சென்றெதிர்ந்த *
வேங்கையின்வாயின்வியன்கைம்மடுத்துக்கிடந்தலற *
வாங்கயிலாற்பணிகொண்டதுநின்றிறலாண்டகையே. (உ௬௫)

வேங்கைபட்டதும் பூங்கொடிநிலையு ம்
நாடாவருங் கோடாய்கூறிய து.

(இ-ள்.) பொலிவினையுடையகைலாயமாகியபொருப்பையுடை யவனது திருப்புலியூரதனைப்போலக் குற்றத்தையுடையவளல்லா த எஞ்சிறியாள் நின்றது இவ்விடத்து, சென்று தன்னோடெதிர்ந் த புலியின் வாயின்கட் பெரியகையையடுத்துவிழுந்துகிடந்தலறு ம்வண்ணந் திண்ணிய திறலையுடைய ஆண்டகைவேலாற்பணிகொ ண்டது அவ்விடத்து, அதனால், அவர்போயினநெறியிதுவே. எ-று.

தீங்கயிலாவென்புழி இன்மை - உடைமைக்குமறுதலையாகிய வின்மை. மகளடிச்சுவடுகிடந்தவழிச் சென்று நின்றனளாதலின், அதனை இவ்விடமென்றும், வேங்கைபட்டவிடத்தையவ்விடமென் றுங்கூறினாள். வேங்கை தன்காதலியையணுகாமல் அதுவரும்வழி ச்சென்றேற்றுதலிற் சென்றென்றாள். சென்றுபணிகொண்ட தெனவியையும். மெய்ப்பாடு- அது. பயன்-ஆற்றாமைநீங்குதல்.

இயைபெடுத்துரைத்தல்.

இயைபெடுத்துரைத்தலென்பது - வேங்கைபட்டதுகண்டுவிய ந்து, அதுவழியாகச்செல்லாநின்றவள், எதிர்வருவாரைவினவ, அவ ர் நீ கூறுநின்றவளைக் குன்றதிடைக்கண்டோம், அவ்விருவருந் தம்முளியைந்துசெல்லாநின்றமைகண்டு, எல்லாவாற்றானுமடுத்தவுடைய

னாகிய தன்காதலியோடு ஒருவடிவாய்விளையாடும் புலியூரனென்றேகருதி, யாங்களெல்லாமொத்து, மிகவும் அவ்வழகைத் தொழுதினைந்தோம், அந்நன்மைசொல்லலாவதொன்றன்றென எதிர்வருவார் அவரியைபெடுத்துக்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மின்றொத்திகழனூபுரம்வெள்ளைசெம்பட்டுமின்னை ✻
யொன்றொத்திடையுடையாளொடொன்றும்புலியூரனென்றே ✻
நன்றொத்தெழிலைத்தொழவுற்றனமென்னதோர்நன்மைதான் ✻
குன்றத்திடைக்கண்டனமன்னேநீசொன்னகொள்கையரே (௨௪௯)

சேயிழையோடு செம்மல்போதர
ஆயிழைபங்கனென் றயிர்த்தேமென்றது.

(இ-ள்.) அன்னாய், நீகூறியகோட்பாட்டையுடையாரைக் குன்றத்திடைக்கண்டேம், அவ்விருவருமியைந்துசேறலின், மின்றிரண்டாகாநின்ற அவனதுகழலும் அவளதுசிலம்பும், அவனது வெண்பட்டும் அவளதுசெம்பட்டும், விளங்க, ஒருவடிவையொத்தலான், எல்லாவற்றையுமுடையளாகிய தன்காதலியோடொருவடிவாய்விளையாடும் புலியூரனென்றேகருதி, யாங்களெல்லாமொத்துப் பெரிதுமவ்வழகைத்தொழநினைந்தேம், அந்நன்மையெத்தன்மையதோர்நன்மைதான்! அதுசொல்லலாவதொன்றன்று. எ-று.

என்னதோர்நன்மையென்றதனான், அஃதறமாதலுங்கூறப்பட்டதாம். தானென்பது - அசைநிலை. கொள்கையரா யென்னுமுருபு - விகாரவகையாற்றொக்கது. என்னநன்மையதாமென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - செவிலியை யெதிர்வருவார் ஆற்றுவித்தல். (௨௪௯)

மீளவுரைத்தல்.

மீளவுரைத்தலென்பது - இயைபெடுத்துரைத்தவர், அவ்விருவரும் இடுக்கணின்றிப்போய்த் தில்லையினெல்லையைச்சென்றணைந்தார், இனிநீ செல்வதன்று, மீள்வதேகாரியமெனத் தேடிச்செல்வாநிற்ற செவிலியை, மீளக்கூறிநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மீள்வதுசெல்வதன்றன்னையிவ்வெங்கடத்தக்கடமாக் ✻
கீள்வதுசெய்தகிழவோனொடுமிங்கிளர்கெண்டையன்ன ✻
நீள்வதுசெய்தகண்ணாளிந்நெடுஞ்சுரநீந்தியெம்மை ✻
யாள்வதுசெய்தவன்றில்லையினெல்லையணுகுவரே. (௨௫௰)

கடுங்கடங்கடந்தமை கைத்தாய்க்குரைத்து
நெடுங்கல்லின்மீண்டு நடமினென்றது.

(இ-ள்.) புடைபெயராநின்ற கெண்டைபோலும் நீடலைச்செய்யுங் கண்ணையுடையாள், வெய்யவிச்சுரத்தின்கண், அத்தன்மைத்தாகிய கடமாவைப்பிளத்தலைச்செய்த கிழவோனோடும் இந்நெடியசுரத்தைநீந்தி, அவ்விருவரும் ஓரிடுக்கணின்றிப்போய், எம்மையாளுதலைச்செய்தவனது தில்லையினெல்லையைச்சென்றணைவர், அதனால் அன்னாய், செயற்பாலது மீள்வதே, சேறலன்று. எ-று.

சுரங்கடத்தல் இருவர்க்குமொக்குமெனினும், நீள்வது செய்தகண்ணாள் நீந்தியெனத் தலைமகண்மேற்கூறினார், வெஞ்சுரநீந்தற்கவள் பஞ்சின் மெல்லடி தகாவாகலின். அணுகுவரொட்டு நீந்துதலைமகள் தொழிலுமுண்மையின், நீந்தியென்னுமெச்சம், வினைமுதல்வினை கொண்டதாய், * திரித்துரைப்பாருமுளர். கிழவோனொடுமென்றதனால், அவன்பற்றுக்கோடாக நீந்தினாளென்பது விளக்கினார். இவ்வெல்லை-எல்லொன்றாக்கியுரைப்பினுமமையும் உம்மை-அசைநிலை. (௨௱௩௭)

உலகியல்புரைத்தல்.

உலகியல்புரைத்தலென்பது - மீளக்கூறவும் மீளாதுகவலாநின்ற செவிலிக்கு, சந்தனமுமுத்துஞ் சங்குந் தாம்பிறந்தவிடங்கட்கு யாதும்பயன்படாது, தம்மைவிரும்பியணிவாரிடத்தேசென்று பயன்படாநிற்கும், அதுபோலமகளிருந் தாம்பிறந்தவிடத்துப் பயன்படார், நீகவலலுண்டாவென, உலகியல்புகூறாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

சுரும்பிவர்சந்துந்தொடுகடன்முத்தும்வெண்சங்குமெங்கும் *
விருப்பினர்பாற்சென்று மெய்க்கணியாம்வியன் கங்கையென்னும்
பெரும்புனல்சூடும்பிரான்சிவன்சிற்றம்பலமனைய
கரும்பனமென்மொழியாருமந்நீர்மையர்காணுநர்க்கே (௨௱௩௮)

செவிலியது கவலைதீர
பன்னியவுலகியன் முன்னியுரைத்தது.

(இ-ள்.) நறுநாற்றத்தாற்சுரும்புசென்று பரக்குஞ்சந்தனமுந் தொட்கப்பட்டகடலின்முத்தும் வெண்சங்கும் எத்தன்மையத்துந் தாம்பிறந்தவிடங்கட்கு யாதும்பயன்படாது, தம்மைவிரும்பியணிவாரிடத்தே சென்று அவர்மெய்க்கு அணியாகாநிற்கும். அதன் றக

* "முதனிலை மூன்றும் வினைமுதன் முடிபின.,, என்புழிப் பொதுவாகாது வினைமுதற்கே வினையாதல்வேண்டுமென்னும் வரையறையின்றி வினைமுதல் வினையென்றுந் தன்மையோடாய்நிற்றலின், இவ்வாறுமுடித்தார். இது சேனாவரையருரையானுணர்க. எச்சவியல், ௩௪-ம் சூத்திரம், தொல்-சொல்.

நீங்கவென்றுநின்றபெரும்புனலைச்சூடும்பிரான், இவன், அவனது சிற்றம்பலத்தையொக்குங் கரும்புபோலும் மெல்லிய மொழியினையுடையமகளிரும், ஆராய்வார்க்கத்தன்மையர், நீ கவலவேண்டா. எ-று.

சங்கு-மணியாயும் வளையாயும் அணியாம். எங்குமணியாமெனவிசையும். சிற்றம்பலத்துமன்னுங் கரும்பனமென்மொழியாளென்பதுபாடமாயின், சிற்றம்பலத்தையுடைய தில்லையிலுள்ளதாங்கரும்புபோலு மென்மொழியையுடையாளொன்றுரைக்க. (உசஅ)

அழுங்குதாய்க்குரைத்தல்.

அழுங்குதாய்க்குரைத்தலென்பது-உலகியல்புகூறவும் மீளாதுநிற்ப, தாயெடுத்துவளர்த்தமைசொல்லிக் கவலாநின்ற செவிலியை, முன்னிலைப்புறமொழியாக, இவர்தாம்இல்லின்கணெடுத்துவளர்த்தவர்போலும்; அவர்போய்த் தம்மையிருவரையுங் கூட்டுவித்த தெய்வப்பதியாகிய தில்லையிடத்துப் பழனங்களைச்சென்றணைவரெனத் தம்முட்கூறுவார்போன்று கூறி, மீட்டுக்கொண்டுபோகநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

ஆண்டிலெடுத்தவராமிவர்தாமவரல்குவர்போய்த் *
தீண்டிலெடுத்தவர்தீவினைதீர்ப்பவன்றில்லையின்வாய்த் *
தூண்டிலெடுத்தவராறெங்கொடேற்றப்பழம்விழுந்து *
பாண்டிலெடுத்தபஃறாமரைகீழ்ம்பழனங்களே. (உசகூ)

செழும்பணையணைந்தமை
அழுங்குதாய்க்குரைத்தது.

(இ-ள்.) இவர்தாம் அவ்விடத்து இல்லின்கணெடுத்து வளர்த்தவர்போலும், யாவராயினுந் தம்மையணுகில் அவர் நரகத்தழுந்தாமலெடுத்து அவரது தீவினையைத்தீர்ப்பவனது தில்லையின்கண், தூண்டிலைவிழுங்கியவரால் தெங்கொடுமோத, அதன்பழம்வீழ்ந்து கிண்ணம்போலும்பூக்களையுயர்த்தியபலவாகிய தாமரையைக்கீழ்க்குமபழனங்களை அவர்சென்றுசேர்வர். இனியாரிடரில்லை. எ-று.

தில்லையின்வாய்ப்பழனங்களெனவிசையும். ஆண்டிலெடுத்தவராமிவர்தாமென்று தம்முட்கூறிப்பின்செவிலிக்குக் கூறினாளாகவுரைக்க இவ்வாறுபகாராது, செவிலிகேட்ப முழுவதூஉந் தம்முட்கூறினாளாகவுரைப்பினுமமையும். தூண்டிலானெடுக்கப்பட்ட

வராலெனினுமமையும். இவைமூன்றற்கும் மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன்-செவிலிக்குலகியல்புகூறி அவளையமைவித்தல். நில்லாவுளைதொட்டு இதுகாறும்வரப் பாலைத்திணைகூறியவாறறிக [illegible]

உடன்போக்கு முற்றிற்று.

வரைவுமுடுக்கம்.

இவ்வாறுடன்போக்கு நிகழாதாயின்,வரைந்துகோடனிகழும்: அது நிகழுமிடத்துத் தோழியான் வரைவுமுடுக்கப்படும் வரைபொருட்பிரிந்துவந்தும் நிகழுமென்ப. அவற்றுள்,

வரைவுமுடுக்கம்வருமாறு, சூத்திரம். வருத்தங்கூற லென்மறுத்துரைத்தல், உள்ளதுகூற லேதங்கூறல், பகல்வரலென்ற றொழுதிரந்துரைத்தல், சிறைப்படறங்கூறன் மந்திமேல்வைத்தல், கண்டுயிலாமை கண்டாருரைத்தல், பகலுடம்பட்டாள்போன் றிரவரலென்றல்,இரவுடம்பட்டாள்போன்று பகல்வரலென்றல்,இரவும்பகலும் வரவொழிகென்றல், காலங்கூறல் கூறுவிக்குற்றல்,செலவுகூறல் பொலிவழிவுரைத்தலென்,றீரெண்கிளவியு மியம்புங்காலை,வாரணிமுலையாய் வரைவுமுடுக்கம்.

(இ-ள்.) வருத்தமிகுதிகூறி வரைவுகடாதல் - பெரும்பான்மை கூறிமறுத்தல்- உள்ளதுகூறிவரைவுகடாதல்-ஏதங்கூறியிரவரவுவிலக்கல்-பழிவரவுரைத்துப்பகல்வரவுவிலக்கல்-தொழுதிரந்துகூறல்-தாயறிவுகூறல்-மந்திமேல்வைத்துவரைவுகடாதல்- காவன்மேல்வைத்துக்கண்டுயிலாமைகூறல் - பகலுடம்பட்டாள்போன் றிரவரவுவிலக்கல்-இரவுடம்பட்டாள்போன்று பகல்வரவுவிலக்கல்-இரவும்பகலும்வரவுவிலக்கல்- காலங்கூறிவரைவுகடாதல்-கூறுவிக்குற்றல்-செலவுநினைந்துரைத்தல்- பொலிவழிவுரைத்து வரைவுகடாதல் எனவிவைபதினாறும் வரைவுமுடுக்கமாம். எ-று. அவற்றுள்,

வருத்தமிகுதிகூறிவரைவுகடாதல்.

வருத்தமிகுதிகூறிவரைவுகடாதலென்பது-அலரறிவுறுத்ததோழி, அலராலுங்காவன்மிகுதியாலு நில்லையெதிர்ப்படமாட்டாது வருந்தாநின்றவளிடத்து நின்னருளிருக்கின்றவாறென்றென் றவனைத் தலைமகளது வருத்தமிகுதிகூறித் தலைமகனை வரைவுகடாவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

எழுங்குலைவாழையி னின்கனிதின் றிளமந்தியந்தண் *
செழுங்குலைவாழை நிழலிற்றுயிற் சிலம்பாமுழுதுமே *
தொழுங்கொலைவேற்றிருச்சிற்றம்பலவரைப்புன்னலர்போ *
லழுங்குலைவேலன்னகண்ணிக்கென்றோநின்னருள்வகையே. ()

இரவுக்குறியிடத் தேந்திழைப்பாங் கி
வரைவுவேண்டுதல் வரவுரைத் து.

(இ-ள்.) எழாநின்ற குலைகளையுடைய வாழைத்திரளின்கணுண் டாகிய இனியகனிகளைத்தின்று இளையமந்தி வளவியகுலையை யு டைய அவ்வாழைத்திரளினது நல்லகுளிர்ந்தநிழற்கண் வெருவுத லின்றித்துஞ்சுஞ் சிலம்பையுடையாய், போரிடத்தெழுங் கொலை வேலையுடைய திருச்சிற்றம்பலவரை நினையாதாரைப்போல வருந் தாநின்ற உலைத்தொழிலமைந்த வேல்போலுங்கண்ணையுடையாட் கு நினதருட்கூறியாதோ? இவளதாற்றாமைக்குமருந்தன்று. எ-று.

நின்னருள்வகையென்றோவென்பதற்கு இவ்வாறுவருந்துமிவ ணிறத்து இனிநீசெய்யக்கருதியவகை யாதோவெனினுமமையும். அழுங்கொலைவேலென்பதுபாடமாயின், அழாநின்றகொலைவேல் போலுங்கண்ணையுடையாட்கென்றுரைக்க. எழுங்குலை-இளங்குலை. செழுங்குலை-முதிர்ந்தகுலை. எழுங்குலையுமுதிர்ந்தகுலையுமுடை மையான் இடையறாதுபழுக்கும் வாழைத்திரளின்கணுண்டாகிய கனியைநுகர்ந்து,மந்தி வேறொன்றான்வெருவாது அவ்வாழை நீ ழலின்கீழின்புற்றுத்துயிலுமாறுபோல,ஆராவின்பமிடையிட்டு நுகராது நீவரைந்துகோடலான் இடையறாதபேரின்பந்துய்த்து, அலர்சொல்வாருண்மையங்காது நின்றணிழற்கீழ் இவளின்புற் றுவாழ்தல்வேண்டுமெனஉள்ளுறைகாண்க. மெய்ப்பாடு- அச்ச ம். பயன்-வரைவுகடாதல். (௨௫௰)

பெரும்பான்மைகூறிமறுத்தல்.

பெரும்பான்மைகூறிமறுத்தலென்பது- வரைவுகடாவியதோ ழிக்கு, யானவளைத்தெய்வயானுடனென்றறிந்து வரைந்துகோட ற்கு இக்குன்றிடத்துத் தோன்றுநின்றவிடம் தெய்வமகளிரதிட மோ, அன்றிக் குறத்தியரிடமோ,கூறுவாயாகவெனத் தலைமகன் றன்மகளைப்பெரும்பான்மைகூறி மறுத்துரையாநிற்றல். அதற் குச்செய்யுள்.

பரம்பயன்றன்னடியேனுக்குப்பார்விசும்பூடுருவி *
வரம்பயன்மாலறியாத்தில்லைவானவன்வானசஞ்சே *

ரம்பையர்தம்மிடமோவன்றிவேழத்தினென்புநட்ட
குரம்பையர்தம்மிடமோவிடந்தோன்றுமிக்குன்றிடத்தே. *()

குலம்புரி கொம்பர்க்கு ச்
சிலம்பன் செப்பிய து.

(இ-ள்.) இக்குன்றிடத்துத்தோன்றுமிடம் தில்லையின் வாணவனது வானகத்தைச்சேர்ந்த தெய்வமகளிர்தமதிடமோ? அன்றி யானையினென்பை வேலியாகநட்ட குரம்பைகளையுடைய குறத்தியரிடமோ? நீ கூறுவாயாக. எ-று. எல்லாப்பொருட்கும் அப்பாலாயவன், ஆயினுந் தன்னடியேற்குப் பெறும்பயனுமுள்ளான், பாரையும்விசும்பையுமூடுருவிநிற்றலாற் றன்னெல்லையை அயனுமாலுமறியாத தில்லையின்வாணவனெனக்கூட்டுக.

என்றது- அவளை யெட்டவுஞ் சுட்டவும்படாத தெய்வமென்றிருத்தலான், அவள்வாழுமிடத்தை அரம்பையரிடமென்றே கூறுவள், அன்றாயினுமையென வரைவுடம்படாது கூறியவாறு. மெய்ப்பாடு- மருட்சி. பயன்-இரவுக்குறியிடமுணர்த்துதல். (௨௫௧)

உள்ளதுகூறிவரைவுகடாதல்.

உள்ளதுகூறிவரைவுகடாதலென்பது- பெரும்பான்மைகூறிமறுத்த தலைமகனுக்கு,இவ்விடம் எந்தையதூழ்நாட்டு, எமக்குற்றார் குறவரே, எம்மைப்பெற்றாருங்கொடிச்சியே,யாங்களும் புனங்காப்போருஞ்சிலர்,நீவரைவும்வேண்டாமையின் எம்மைப்புனைந்துரைக்கவேண்டுவதில்லையெனப் பின்னும்வரைவுதோன்றத் தோழி தங்களுண்மைகூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சிறார்கவண்வாய்த்தமணியிற்சிதைபெருந்தேனிழுமென் *
றிறால்சுழிவுற்றெஞ்சிறுகுடிலுந்துமிடமிதெந்தை *
யுறாவரையுற்றார்குறவர்பெற்றாருங்கொடிச்சியும்பர் *
பெறாவருளம்பலவன்மலைக்காத்தும்பெரும்புனமே. (௨௫௨)

இன்மையுரைத்த மன்னனுக் கு
மாமைநோக்கி தோழியுரைத்த து.

(இ-ள்.) சிறார்கையிற்கவண்தப்பாமல் அதுவிட்டமணியாற் சிதைந்தபெருந்தேன், இழுமென்னுமோசையையுடைத்தாய்,இறாலினின்றுங்கழிதலையுற்று எமதுசிறுகுடிலைத்தள்ளுமிவ்விடம் எந்தையதூழ்நாட்டு, எமக்குற்றார் குறவர், எம்மைப் பெற்றாருங் கொடிச்சியே,யாமும் தன்னன்பாலல்லது உம்பர்பெறுதவருளையு

டைய அம்பலவனதுமலைக்கட்பெரும்புனத்தைக்காத்தும், அதனு ல், நீயிர் வரவுவேண்டாமையினெம்மைப்புனந்துறக்கவேண் டுவதில்லை. எ-று.

"கோவையுந் தொகையு மாவயின் வரையார்." என்பதனான், இது தொடர்நிலைச்செய்யுளாதலிற் குரம்பையர் தம்மிடமோவென் றவினவப்பட்டவிடம் எஞ்சிறுகுடியூர்தமிடமெனவும் ஒருபு னத்தைச்சுட்டி இத்தெந்தையுறுவரை யெனவுங்கூறினாளாகவுரை ப்பினுமமையும். சிறுமொறிந்தமணிபாற் பெருந்தேன் சிதைந்து அவ்விறுலைவிட்டுநீக்கழிந்து, சிறுகுடியிற்பாந்தாற்போல; அயலா ர்கூறும் அலரான் றமதுமறைந்தவொழுக்கம் நம்வயினடக்கா து பலருமறியவெளிப்படாநின்றதெனவுள்ளுறைகொள்க. மெய் ப்பாடு-மருட்கை. பயன்-குறியிடமுணர்த்துதல். (உருஉ)

ஏதங்கூறியிரவரவுவிலக்கல்.

ஏதங்கூறியிரவரவுவிலக்கலென்பது- உண்மையுரைத்துவரவு டையதோழி, நீவரைவொழிவாராயாயிற் சிங்கந்திரண்டு தனக்கிரையா னையாகியவுணவுகளைத்தேடுமிருளின்கண், நினதுகைவேல் துணை யாக நீவந்தருளாநின்றவிஃதே எங்களுக்குத்துன்பமாகத் தோன் றுநின்றது இனியிவ்விருளிடைவாராதொழிவாயென ஏதங்கூறித் தலைமகனையிரவரவுவிலக்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கடந்தொறும்வாரணவல்சியின்னாடிப்பல்சீயங்கங்கு *
விடந்தொறும்பார்க்குமியவொருநீயெழில்வேலின்வந்தாற் *
படந்தொறுந்தீயரவன்னம்பலம்பணியாரினெம்மைத் *
தொடர்ந்தொறுந்துன்பென்பதேயன்பநின்னருடோன்றுவதே.

இரவருதுயர மேந்தலுக்கெண்ணிப்
பருவரலெய்திப் பாங்கிபகர்ந்தது.

(இ-ள்.) பலவாகியசீயம் வாரணமாகியவல்சிகாரணமாகத்தேடிக் கங்குற்பொழுதின்கட் காடுகடோறுங்காட்டினிடங்கடோறுஞ் சென்று, பார்க்கு நெறியின்கட் டனியையாகிய நீ எழிலையுடைய வேல் துணையாக வந்தால், அன்பனே, எம்மிடத்துண்டாகியநின் னருள் எம்மைவிடாதே தொடர்ந்தொறுந்துன்பமென்னுமு ணர்வே எமக்குத்தோன்றுவது. எ-று. படந்தொறுமுண்டாகியதீ யையுடைய அரவையணிந்தவனதம்பலத்தைப் பணியாதாரைப் போலவருந்த எம்மையொறுக்குமெனக்கூட்டுக.

என்றது,எமக்கு நீ செய்யுந்தலையளியை யாங்கள் துன்பமாக வேயுணராநின்றோம் எ-று. நாடுதல்- மனத்தாலாராய்தல். பார்த்தல்- கண்ணானோக்குதல். வேலினென்னுமைந்தாவது ஏதுவின்கண்வந்தது. ஓறுக்குமென்பது-ஒறுமெனவிடைக்குறைந்துநின்றது. எம்மைநீவிடாதுதொடருந்தொறுமெனினுமமையும். இதற்குத்தொடருமென்பது இடைக்குறைந்துநின்றது. நின்னருளென்னுமெழுவாய்-துன்பமென்னும்பயனிலைகொண்டது. மெய்ப்பாடு-அச்சம். பயன்-இரவுக்குறியதேதங்காட்டிவரைவுகடாதல்.()

பழிவரவுரைத்துப்பகல்வரவுவிலக்கல்.

பழிவரவுரைத்துப்பகல்வரவுவிலக்கலென்பது-இவ்விருளிடை வாராதொழிகென்றது பகல்வரச்சொன்னவாறெனவுட்கொண்டு,பகற்குறிச்சென்றுநிற்ப,தோழியெதிர்ப்பட்டுப்பகல்வந்து எமக்குச்செய்யாநின்றமெய்யாகியவருள் புறத்தாரறிந்து வெளிப்பட்டுப்பழியாகப்புகுதாநின்றது, இனிப்பகல்வரவொழிவாயாகவெனப் பழிவருதல்கூறிப் பகல்வரவுவிலக்காநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

களிறுற்றசெல்லல்களைவயிற்பெண்மரங்கைஞ்ஞெமிர்த்துப் *
பிளிறுற்றவானப்பெருவரைநாடபெடைநடையோ *
டொளிறுற்றமேனியன்சிற்றம்பலநெஞ்சுறாதவர்போல் *
வெளிறுற்றவான்பழியாம்பகனீசெய்யுமெய்யருளே. (௨௱௬)

ஆங்ஙனமொழுகு மடல்வேலண்ணலைப்
பாங்கியைய பகல்வரலென்றது.

(இ-ள்.) அசும்பின்கட்பட்டுக் களிறுற்றவருத்தத்தைப்பிடி தீர்க்கின்றவிடத்து மரத்தைக்கையான்முறித்துப் பிளிறுதலையுற்றவானத்தைத்தோயும் பெரியவரையையுடையநாடனே, அன்னப்பெடையினது நடைபோலுநடையையுடையாளொடுகூடி விளங்குதலையுற்ற மேனியையுடையவனது சிற்றம்பலத்தை நெஞ்சாலுறாதாரைப்போல யாமிடர்ப்பட வெளிப்படுதலையுற்ற பெரியபழியாகாநின்றது நீ பகல்வந்து எமக்குச்செய்யும் மெய்யாகியவருள் எ-று.

மெய்யருளென்றது-மெய்யாகவருளுகின்றாயேனுமென்றவாறு. வழியல்லாவழிச்சேறலான் அசும்பிற்பட்டகளிற்றினை வாங்குதற்குப் பிடிமுயல்கின்றாற்போல, இவளையெய்துதற்குபாயமல்லாதவிவ்வொழுக்கத்தினைவிரும்புநின்னை இதனினின்று மாற்றுத

ந்து யான்முயலாநின்றேனென உள்ளுறைகாண்க. மெய்ப்பாடு-அது. பயன்- புகற்குறியிலக்கிவரைவுகடாதல். (௨௫௪)

தொழுதிரந்துகூறல்.

தொழுதிரந்துகூறலென்பது-பகல்வரவுவிலக்கினதோழி, இவனிரவுவரவுங்கூடுமெனவுட்கொண்டு, நின்னையெதிர்ப்படவேண்டி அழுதுவருந்தாநின்ற இவள்காரணமாக, அரிக்கும் யாளிக்கும் வெருவி யானைகள் திரண்டு புடைபெயராத மிக்கவிருளின்கண் வாராதொழிவாயாகவென்று, நின்கழல்களைக்கையாற்றொழுது, நின்னையிரந்தேனென வரைவுதோன்றத் தலைமகனைத் தொழுதிரந்துகூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கழிசட்டலைமலைவோன்புலியூர்கருதாதவர்போற் *
குழிகட்களிறுவெரீஇயரியாளிகுழீஇவழங்காக் *
கழிகட்டிரவின்வரல்கழல்கைதொழுதேயிரந்தேன் *
பொழிகட்புயலின்மயிலிற்றுவளுமிவள்பொருட்டே. (௨௫௫)

இரவரவி னேதமஞ்சி ச்
சுரிதருகுழற் றோழிசொல்லிய து.

(இ-ள்.) பொழியாநின்றகண்ணீர்ப்புனலையுடையதோர்மயில் போலத் துவளாநின்றவிவள்காரணமாக, அரியையும் யாளியையும் வெருவிக் குழிந்தகண்ணையுடையவாகிய யானைகள், ஓரிடத்தே திரண்டுநின்று, அவ்விடத்துநின்றும் புடைபெயராத சிறந்தவச்சத்தைச்செய்யுமிரவின்கண் வாராதொழிவாயாக, நின்கழல்களைக் கையாற்றொழுது, நின்னையிரந்தேனிதனை. எ-று. கழிந்தகண்ணையுடையதலைமாலையைச்சூடுவோனது புலியூரைக் கருதாதாரைப் போல வெருவியெனக்கூட்டுக.

குழீஇவழங்காவென்றுபாடமோதி, அரியையும் யாளியையுங் குழியையும்வெருவிவழங்காவென்றுரைப்பாருமுளர். கழி-அச்சத்தைச்செய்யுமியல்பாற் சிறத்தல். கழிகட்டிரவினென்பதற்குக்கழி சிறப்பின்கண்வந்து அரையிரவின்கணென்பது படநின்றதெனினுமமையும். பொழிகட்புயலின்மயிலிற்றுவளுமென்றதனால், இவ்வாறிவளாற்றாளெனினும் நீ வரற்பாலையல்லையென்றுகூறி வரைவுகடாவினளாம். வழியிடைவருமேதங்குறித்து இவ்வாறின்றவிவள்பொருட்டென்றுரைப்பினுமமையும். கருதார்மனையம்பாமென்பது பாடமாயின், மனம்போலுங் கழிகட்டிரவெனவினையும், மெய்ப்பாடு-அது. பயன்-இரவுக்குறிவிலக்கிவரைவுகடாதல். ( )

தாயறிவுகூறல்.

தாயறிவுகூறலென்பது - தோழியிரந்துகூறவும், வேட்கைமிகவாற் பின்னுங்குறியிடைச்சென்றுநிற்ப, அக்குறிப்பறிந்து, நங்கானவிடத்து அரையிரவின்கண் ஒருதேர்வந்ததுண்டாகக்கூடுமெனவுட்கொண்டு, அன்னை சிறிதேகண்ணுஞ்சிவந்து என்னையும்பார்த்தாள், இருந்தவாற்றான் இவ்வொழுக்கத்தையறிந்தாள்போலுமெனத் தோழி தலைமகளுக்குக்கூறுவாள்போன்று சிறைப்புறமாகத் தலைமகனுக்கு வரைவுதோன்றத் தாயறிவுகூறாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

விண்ணுஞ்செலவறியாவெறியார்கழல்வீழ்சடைத்தீ *
வண்ணன் சிவன்றில்லைமல்லெழிற்கானலரையிரவி *
னண்ணல்மணிநெடுந்தேர்வந்ததுண்டாமெனச்சிறிது *
கண்ணுஞ்சிவந்தன்னையென்னையுநோக்கினள்கார்மயிலே (௨௫௬)

சிறைப்புறத்துச் செம்மல்கேட் ப
வெறிக்குழற்பாங்கி மெல்லியற்குரைத்த து.

(இ-ள்.) கார்காலத்துமயிலையொப்பாய், தில்லையில்வளவியவெழிலையுடையகானலிடத்து அரையிரவின்கண் மணிகளையுடையதலையாயதொருநெடுந்தேர் வந்ததுண்டாகக்கூடுமென வுட்கொண்டு, அன்னை சிறிதேகண்ணுஞ்சிவந்து, என்னையும்பார்த்தனள், இருந்தவாற்றான், இவ்வொழுக்கத்தினையறிந்தாள்போலும். எ-று. விண்ணுளாரானும் எல்லாப்பொருளையுங்கடந்தப்பாற்சென்ற செலவையறியப்படாத நறுநாற்றமார்ந்தகழலினையுந் தாழ்ந்தசடையினையுமுடையதீவண்ணன், சிவன், அவனது தில்லையெனக்கூட்டுக.

எல்லாப்பொருளையுங்கடந்து நின்றனவாயினும், அன்பர்க்கணியவாய் அவரிட்டநறுமலரான் வெறிகமழுமென்பது போதர வெறியார்கழலென்றார். மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-படைத்துமொழியால்வரைவுகடாதல். (௨௫௬)

மந்திமேல்வைத்துவரைவுகடாதல்.

மந்திமேல்வைத்துவரைவுகடாதலென்பது - சிறைப்புறமாகத் தாயறிவுகூறிச் சென்றெதிர்ப்பட்டு, ஒருகடுவன் நன்மந்திக்குமாங்கனியைத் தேனின்கட்டோய்த்துக்கொடுத்து, நுகர்வித்துத் தழுவின்புறுவதுகண்டு, இது நங்காதலர்க்கு நம்மாட்டரிதாயிற்றென நீவரையாமையைநினைந்தாற்றாளாயினளென மந்திமேல்வைத்துத் தலைமகளதுவருத்தங்கூறிவரைவுகடாவாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

கான்றோய்பொழிலெழின்மாங்கனிமந்தியின்வாய்க்கடுவன் *
றேன்றோய்த்தருத்திமகிழ்வகண்டாடிருநீண்முடிமேன் *
மீன்றோய்புனற்பெண்ணைவைத்துடையாளையுமேனிவைத்தான் *
வான்றோய்மதிற்றில்லைமாநகர்போலும்வரிவளையே. (௨௫௬)

வரிவளையை வரைவுகடா வி
பரிவைதோழி புரைபகர்ந்த து.

(இ-ள்.) நீண்டதிருமுடிக்கண் மீனைப்பொருந்திய புனலாகிய பெண்ணைவைத்து எல்லாவற்றையுமுடையவளையுந் திருமேனிக்கண்வைத்தவனது வானைத்தோயுமதிலையுடைய தில்லையாகிய பெரியநகரையொக்கும் வரிவளை, வானைத்தோயும் பொழிலின்கணுண்டாகிய நல்லமாங்கனியைக் கடுவன் தேனின்கட்டோய்த்து மந்தியின்வாய்க்கொடுத்து நுகர்வித்துத் தம்முளின்புறுமவற்றைக் கண்டாள் எ-று.

என்றதனால், துணைபுறங்காக்குங்கடுவனைக்கண்டு, விலங்குகளுமிவ்வாறுசெய்யாநின்றன, இதுநங்காதலர்க்குநம்மாட்டரிதாயிற்றென நீவரையாமையைநினைந்தாற்றாளாயினாளென்றாளாம். அருத்தியென்பதற்கு-நெடுஞ்சுரநீற்றியென்றதற்குரைத்ததுரைக்க. கான்றோய்பொழிலென்பதுஉம்பாடம். வரிவளையைவரைவு- வரிவளையைவரைதல். மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன்- வரைவுகடாதல். (௨௫௭)

காவன்மேல்வைத்துக்

கண்டுயிலாமைகூறல்.

காவன்மேல்வைத்துக்கண்டுயிலாமைகூறலென்பது-மந்திமேல்வைத்துவரைவுகடாவப்பட்டதலைமகன், இது நங்காதலிபிடத்து நமக்கரிதாயிற்றெனத் தானுமாற்றானாய், இரவுக்குறிச்சென்றுநிற்ப, அந்நிலைமைக்கண் இவ்விடத்துள்ளார், இவள் காவற்பறைகேட்குந்தோறுங் கண்டுயிலாமைக்குக்காரணமென்றோவெனத் தம்முட்கூறுநிற்றல். இதுவுஞ்சிறைப்புறமாகவரைவுகடாதலைப்பயக்கும். அதற்குச்செய்யுள்:

நறைக்கண்மலிகொன்றையோனின்றுநாடகமாடுதில்லைச் *
சிறைக்கண்மலிபுனற்சீர்நகர்காக்குஞ்செவ்வேலிளைஞர் *
பறைக்கண்படும்படுந்தோறும்படாமுலைப்பைந்தொடியாள் *
கறைக்கண்மலிகதிர்வேற்கண்படாதுகலங்கினவே. (௨௫௮)

நகர் காவலி ன்

மிகுகழி காத ல்.

(இ-ள்.) நறுநாற்றத்தையுடைய தேன்மலிந்தகொன்றையையுடையவன் நின்றுகூத்தாடுந்தில்லையாகிய இறையிடத்து அதுவெயாருமன் மிகும்புனலையுடைய சீரியநகரை இராப்பொழுதின்கட் காக்குஞ்செவ்வேலையுடைய இளைஞராதுபறைக்கண் யமந்தோறும்பமிந்தோறும், படக்கடவவல்லாத முலையையுடைய பைந்தொடியாளுடைய கறை தன்கண்மிக்க கதிர்வேல்போலுங்கண்கள் ஒருகாலும்படாவாய் வருந்தின எ-று.

நாடகமென்றது-கண்டுக்கூத்தென்றுந்துணையாய்நின்றது. கலங்கினவென்பதற்குத் துயிலாதமையான் நிறம்பெயர்ந்தனவென்றும் அழுதுகலங்கினவென்றுமுரைப்பாருமுளர். காவல்மிகுதியும் அவளாற்றாமையுங்கூறி வரைவுகடாயவாறு இஃதின்றூர்கூற்றென்றது துறைகூறியகருத்து. மெய்ப்பாடு- அழுகை. பயன்- வரைவுகடாதல். (உ௫அ)

பகலுடம்பட்டாள்போன்

றிரவரவுவிலக்கல்.

பகலுடம்பட்டாள்போன்றிரவரவுவிலக்கலென்பது-இறைப்புறமாகக்கண்டுயிலாமைகேட்டதலைமகன், ஆதரவுமிகவாலெதிர்ப்படலுற்றுநிற்பத் தோழியெதிர்ப்பட்டு,நீவந்தொழுகாநின்ற இப்புலராவிரவும் பொழியாமழையும் புண்ணிற்கணுமழையும்வல் மலராம்படி யெங்களைவருத்தாநின்றன, இதற்கொரு மருந்திலலையோ நும்வரையிடத்தெனப் பகலுடம்பட்டாள்போன்றிரவரவு விலக்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கலராயினர்நினையாத்தில்லையம்பலத்தான்கழற்கன் *
பிலராயினர்வினைபோலிருணீங்கிமுழங்கிமின்னிப் *
புலராவிரவும்பொழியாமழையும்புண்ணின் நுழைவேல் *
மலராவருமருந்துமில்லையோநும்வரையிடத்தே. (உ௫௯)

விரைதரு தா ரோ

யிரவர லென்ற து.

(இ-ள்.) இமக்களாயுள்ளார்கருதாத தில்லையம்பலத்தானுடைய திருவடிகட்கு அன்புடையரல்லாதாரது தீவினைபோல இருள் செறிந்துபுலராதவிரவும், மின்னிமுழங்கிப்பொழிவதுபோன்று பொழியாதமழையும், எமக்குப்புண்ணின்கணுழையும்வேல் மல

ராம்வலைவங்கொடியவர்ப் வாராநின்றனர், இதற்கொருமருந்துமி ல்லையோ நும்வரையிடத்து! எ-று.

மருந்தென்றமையான் வரையிடத்தென்றாள் ஒருநிலத்துள்ளன வெல்லாம் ஒருநிலத்துண்மையின், நும்வரையாகிய இவ்விடத்திதற்கோர்மருந்தில்லை யோவென ஒருநிலவழக்காகவுரைப்பினுமமையும். வருத்துதலே யன்றித் தணிக்கவும்வேண்டாவென்பதுபடநின்றமையின், மருந்துமென்னும்மை எச்சவும்மை. இரவின்கண்வந்தொழுகாநிற் பவும், இரவுறுதுயரந்தீர்க்கு மருந்தில்லையோவென்றுகூறினமை யான், வரைவல்லது இவ்வாறொழுகுதல் அதற்குமருந்தன்றென்று கூறினளாம். மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன்-இரவுக்குறிவிலக்குதல்.

இரவுடம்பட்டாள்போன்று

பகல்வரவுவிலக்கல்.

இரவுடம்பட்டாள்போன்றுபகல்வரவுவிலக்கலென்பது - இவ ன் மருந்தில்லையோவென்றதனான் இரவுக்குறிச்செல்லின் மனமு க்காவிருளாவெதிர்ப்படலருமையான் வேட்கையுற்றுப் பகற்குறி யுடம்பட்டாளெனவுட்கொண்டு, பகற்குறிச்செல்லாநிற்ப, தோழி யெதிர்ப்பட்டு, பகல்வந்தருளாநின்றது அவளுக்குவருத்தமுறும் படியாக மிக்கவலராகாநின்றது, அதனாற் பகற்குறிவாற்பாலையல் லையென, இரவுக்குறியுடம்பட்டாள்போன்று பகற்குறிவிலக்காநி ற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

இறவரையும்பர்க்கடவுட்பராய்நின்றெழிலியுன்னிக் *
குறவரையார்க்குங்குளிர்வரைநாடகொழும்பவள *
நிறவரைமேனியன்சிற்றம்பலநெஞ்சுறாதவர்போ *
லுறவரைமேகலையாட்கலராம்பகலுன்னருளே. (௨௱௰)

இகலடுவேலோய்

பகல்வரலென்றது.

(இ-ள்.) தொடர்ந்துபெய்யாதிருதலான் எழிலிபெய்தலைநினை ந்து மலைமேலுறையுந்தெய்வங்களைப்பராவிக்குறவர்நின்றார்ப்பர வஞ்செய்யுங்குளிர்ந்தவரைமேலுண்டாகிய நாட்டையுடையாய், கொழுவியபவளமாகிய நிறத்தையுடைய வரைபோலுந் திருமே னியையுடையவனது சிற்றம்பலத்தை நினையாதவரைப்போலவரு ந்த, அரைக்கணிந்தமேகலையையுடையாட்குப் பகலுண்டாமுனத ருள் மிக்கவலராகாநின்றது, அதனுனீவாரல். எ-று.

குறவரையென்புழி ஐகாரம்-அசைநிலை. அசைநிலையென்றது

குறமலையென்றுரைப்பாருமுளர். வரையையுடையநாடெனினுமமையும். குறவர் பரவும்பருவத்துத்தெய்வத்தைப்பரவாது, பின்மழைமறுத்தவிடத்துப்பட்டு அதனைமுயல்கின்றாற்போல, நீயுமவையுங்காலத்துவரையாது, இவளையெய்துதற்கரிதாகியவிடத்துத் துன்புற்றுவரையமுயல்வையென உள்ளுறையாக்க. “உள்ளுறை தெய்வ மொழிந்தவை நிலனெனக்- கொள்ளு மென்ப குறியறிந் தோரே.” என்பவாகலிற் றெய்வத்தைநீக்கியுவமைகொள்க. மெய்ப்பாடு-அது. பயன்-பகற்குறிவிலக்குதல். (உ௬௰)

இரவும்பகலும்வரவுவிலக்கல்.

இரவும்பகலும்வரவுவிலக்கலென்பது- இரவுடம்பட்டாள்போன்று பகல்வரவுவிலக்கினதோழி, நீபகல்வரின் அலர்மிகுதியானே யிவளுக்குமிக்கபழி வந்தெய்தும் இராவரின் எவ்வாற்றானுநின்னை யெதிர்ப்படுதலருமையாற் சிறிதும்பயனில்லை அதனால் நீயிருபொழுதும்வரற்பாலையல்லையென இரவும்பகலும் வரவுவிலக்கா நிற்றல் அதற்குச்செய்யுள்.

சுழியாவருபெருநீர்சென்னிவைத்தென்னைத்தன்றொழும்பிற் *
கழியாவருள்வைத்தசிற்றம்பலவன்கரத்தருமான் *
விழியாவரும்புரிமென்குழலாடிறத்தையமெய்யே *
பழியாம்பகல்வரினீயிரவேதும்பயனில்லையே. (உ௬௧)

இரவும்பகலும்
வரவொழியென்றது.

(இ-ள்.) ஐயனே, நீபகல்வரிற் சுருண்டமெல்லியகுழலையுடையாடிறத்து மெய்யாகவே அலருண்டாம். இராவரின் எதிர்ப்படுதலருமையாற் சிறிதும்பயனில்லை, அதனான் நீயிருபொழுதும்வாரல். எ-று. சுழியாநின்றுவரும் பெரியநீரைச்சென்னியின்கண்வைத்துத் தனக்குத்தொண்டுபடுதற்கண் என்னை நீங்காத தன்னருளான்வைத்த சிற்றம்பலவனது கரத்தின்கண்வைக்கப்பட்டமான்போலவிழித்துவரும் புரிமென்குழலாளெனக்கூட்டுக.

பாந்துவரும்பெரும்புனலை வேகந்தணித்துத் தன்சென்னியின்கண்வைத்தாற்போல நில்லாதுபாக்கு நெஞ்சையுடையேனைத் தன்னருட்கணிறுத்தினனென்பது கருத்து. தன்றொழும்பினின்று மியாணீங்காமைக்குக் காரணமாகிய அருட்கண்ணென்னைவைத்தவனென்றுமமையும். மெய்ப்பாடு-அது. பயன்-இரவுக்குறியும்பகற்குறியும்விலக்கி வரைவுகடாதல். (உ௬௧)

காலங்கூறிவரைவுகடாதல்.

காலங்கூறிவரைவுகடாதலென்பது- இருபொழுதும்வரவுவிலக்கினதோழி, மதி நிரம்பாநின்றது, வேங்கை பூவாநின்றன, இனிநினக்குவரைவொடுவருதற்குக் காலமிதுவெனக் காலங்கூறிவரைவுகடாவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மையார்கதலிவனத்துவருக்கைப்பழம்விழுந்தே *
நெய்யாதயின்றிளமந்திகள்சோருமிருஞ்சிலம்பா *
மெய்யாவரியதெனம்பலத்தான்மதியூர்கொள்வெற்பின் *
மொய்யார்வளரிளவேங்கைபொன்மாலையின்முன்னினவே ௨௨௨

முந்தியபொருளைச் சிந்தையில்வைத் து
வரைதருகிளவியிற் றெரியவுரைத்த து.

(இ-ள்.) இருளார்ந்தவாழைக்காட்டின்கண் வருக்கைப்பலாவின்பழம்விழுதலா னுண்டாகியதேனை இளையமந்திகளறியாதேயுண்டு பின்களியாற்சோரும் பெரியசிலம்பையுடையாய், மதி நிரம்பாநின்றது, அம்பலத்தானுடைய இவ்வெற்பின்கட்செறிவார்ந்து வளராநின்றவிளையவேங்கைகள் பூத்துப் பொன்மாலைபோலத் தோன்றின, இனி மெய்யாகவுனக்கரியதியாது! எ-று.

கதலிவனத்துண்டாகியதேனென்றதனாற் கதலிக்கனியொடுங்கூடுதல்பெற்றாம். ஊர்கோடல்- குறைவின்றி மண்டலமாகவொளிபரத்தல். அல்லதூஉம் பரிவேடிக்கமெனினுமமையும். நின்மலைக்கண் விலங்குகளுமித்தன்மைத்தாகிய தேனைக்குறியாதுண்டு இன்புறாநின்றனவாகலிற் குறித்தவற்றினினக்கரியதியாது இதுவன்றேபருவமுமென வரைவுபயப்பக் கூறியவாறாயிற்று. மந்திகடேறுமென்பது பாடமாயின், தேனையறியாதுண்டு அதன்சுவைமிகுதியாற் பின்னதனைத்தேர்ந்துணருமென்றுரைக்க. வேட்டபொருள் உள்ளத்துமுற்பட்டுத்தோன்றுதலின், வரைவைமுந்தியபொருளென்றார். வரைதருகிளவி - வரையுங்கிளவி. மெய்ப்பாடு- பெருமிதம். பயன்-வரைவுகடாதல். (௨௨௨)

கூறுவிக்குற்றல்.

கூறுவிக்குற்றலென்பது - காலங்கூறிவரைவுகடாவவும் வரைவுடம்படாமையின் அவடன்னைக்கொண்டே கூறுவிப்பானாக, அலரான்வருநாணினையுங் காணாமையான்வருமாற்றாமையையும் பற்றிக் கிடந்த தம்மல்லலை தம்மாற் றலையளிக்கப்படுவார் இவ்வாறுவரு

ந்துதறகாதெனத் தாமாகவறிகின்றிலராயின் நாஞ்சொல்லுந்தன்மைகளென்றோவெனப் புலந்து, நீயாகினுஞ்சென்றுகூறென்பதுகுறிப்பாற்றோன்றத் தலைமகன் வரைவுடம்படாமையைத் தோழி தலைமகட்குக்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தேமாம்பொழிற்றில்லைச்சிற்றம்பலத்துவிண்ணோர்வணங்க *
நாமாதரிக்கநடம்பயில்வோனை நண்ணுதவரின் *
வாமாண்கலைசெல்லநின்றார்கிடந்தநம்மல்லல்கண்டாற் *
றாமாவறிகிலராயினென்னாஞ்சொல்லுந்தன்மைகளே. (உகூங)

ஒத்ததொவ்வா துரைத்ததோழி
கொத்தவிழ்கோதையாற் கூறுவிக்குற்றது.

(இ-ள்.) தேமாம்பொழிலையுடையதில்லைச் சிற்றம்பலத்தின்கண் விண்ணோர்வணங்கவும் நாம்விரும்பவுங் கூத்தைச்செய்வானைச் சேராதாரைப்போல வருந்த, அழகுமாட்சிமைப்பட்ட மேகலைசுழலும்வண்ணங்கண்டு தலையளிசெய்யாதுநின்றவர் பெருகிக் கிடந்தநம்மல்லலைக்கண்டால், நம்மாற் றலையளிக்கப்படுவார் இங்வாறுவருந்துதற்பாதென்று தாமாகவறிகின்றிலராயின், நாஞ்சொல்லுமியல்புகளென்! எ-று.

வாமம் - வாமமெனவிடைக்குறைந்துநின்றது. அலரான்வருநாணிலையுங் காணாமையான்வருமாற்றாமையையும் பற்றிக் கிடந்த நம்மல்லலென்றாள். ஒத்ததொவ்வாதென்பதனை ஒத்துமொவ்வாமையெனத்திரிக்க. அஃதாவது - இராவருதலுடம்பட்டாள்போன்று பகல்வாரலென்றலும், பகல்வருதலுடம்பட்டாள்போன்று இராவாரலென்றலும், பின் இருபொழுதையுமறுத்தலும். (உகூங)

செலவுநினைந்துரைத்தல்.

செலவுநினைந்துரைத்தலென்பது-வரைவுடம்படாமையிற்றோழிதலைமகளோடுபுலந்துகூறக்கேட்டு, அக்குறிப்பறிந்து, இக்கலலூரின்கணீர்வந்தவாறென்னோவென்று வினவுவாரைப்பெற்றேமாயின் இத்தன்மையையுடைத்தாகிய மிக்கவிருளின்கண் யாமவருழைச்சேறலரிதன்று, சென்றேமாயினும் அவ்வாறுசொல்லுவாரில்லையெனத் தலைமகள் செலவுநினைந்துகூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வல்சியினெண்குவன்புற்றகழமல்கும்மிருள்வாய்ச் *
செலவரிதன்றுமன்சிற்றம்பலவரைச்சேரலர்போற் *
கொல்கரிசீயங்குறுகாவகைபிடிதான்மிடைச்செல் *
கல்லதரென்வந்தவாறென்பவர்ப்பெறிற்கார்மயிலே. (உகூச)

பாங்கிநெருக்கப் பணிமொழிமொழிந்
தேங்கமழ்சிலம்பற்குச் சிறைப்புறக்கிள்

(இ-ள்.) கார்காலத்துமயிலையொப்பாய், சிற்றம்பலவனார்க்கோராதாரைப்போல வருந்தச் சீயங் கொல்களிறைச்சென்றுணையாதவண்ணம் பிடி தானிரண்டற்குமிடையேசென்று புகுங்கல்லதரின்கண் நீர்வந்தவாறெங்ஙனேயென்று சொல்லுவாரைப் பெற்றேமாயிற் குரும்பியாகியவுணவுகாரணமாகக் கோடி உயர்ந்தபுற்றையகழாநிற்ப மிகாநின்றவிருளின்கண் அவரிருந்தவழிச்சேறலரிதன்று, சென்றேமாயினும் அவ்வாறுசொல்லுவாரில்லை. எ-று.

செல்வரிதென்பது- செல்வுழிக்கணென்பதுபோல மெய்யீற்றுடம்படுமெய்.* செல்லவென்பதுயகரங்குறைந்துநின்றதெனினுமமையும். மன்- ஒழியிசைக்கண்வந்தது. கல்லதர்-கற்கண்ணதர். கல்லதரினென்பது பாடமாயின், வந்தவாறென்னென ஒருசொல்வருவித்துரைக்க. பணிமொழி மொழிந்தென்பதனை மொழியவெனத்திரித்து, சிறைப்புறக்கிளவியாயிற்றென வொருசொல்வருவித்துரைக்க சிறைப்புறக்கிளவியாயிற்றெனவே, சிறைப்புறமாதல் குறித்தாளல்லளென்பதுபெற்றாம். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு- அழுகையைச்சார்ந்தவிளிவரல்.பயன்-அது. (உகஎ)

பொலிவழிவுரைத்துவரைவுகடாதல்.

பொலிவழிவுரைத்துவரைவுகடாதலென்பது-தலைமகள் தன்னையெதிர்ப்படலுற்றுவருந்தாநின்றமை சிறைப்புறமாகக்கேட்டதலைமகன் குறியிடைவந்துநிற்ப,தோழியெதிர்ப்பட்டு, எல்லையாது காவலை நீவி நின்வயத்தளாய்நின்று பொலிவழிந்து வருந்தாநின்றவளை நீவரைந்துகொள்ளாது இவ்வாறிகழ்ந்து மதித்தற்குக் காரணமென்னோவெனத் தலைமகளதுபொலிவழிவுகூறி வரைவுக

* "உயிரீற்றின்முன் உயிர்முதல்வரின் உயிரோசையிர்க்கு மயக்கமின்மையிற் புணர்ச்சியின்றி விட்டிசைத்து நிற்குமாதலின்,உடம்படாதவவ்விரண்டு முடம்படுதற்பொருட்டு இடையேவருமெய்யை உடம்படுமெய்யென்பவாகலின், வருமுயிரோடியொற்றுமைப்பட்டுப் புணர்தற்குரிய மெய்யீற்றின்வழித்தோன்றுமெய்யை உடம்படுமெய்யென்பது பொருந்தாது.,, நன்னூல்விருத்தி ஈசுஉ-சூ-ம்.

"விண்வத்துக்கொட்கும். எம். செல்வுழிச்செல்க. எம். சார்வுழிச்சார்ந்ததையன். எம். மெய்யீற்றுமுன் உயிர்வருங்கால் இங்ஙனமுடம்படு மெய்யுள்ளெனக்கூறும் வகரந்தோன்றின.,, ஈசுஙம-சூத்திரம்.

"விண்வத்துக்கொட்கும்வண்ணத்தமரர் என்புழி வகரம் உடம்படாதவற்றை உடம்படுத்த வந்ததல்லாமையின், இன்னோரன்னவை உடம்படுமெய்யென்னும் பெயர்பெறுமாறில்லையென்பது.,, தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்தி.

டுவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வாரிக்களிற்றின்மருப்புகுமுத்தம்வரைமகளிர் *
வேரிக்களிக்கும்விழுமலைநாடவிரிதிரையி *
னாரிக்களிக்கமர்நன்மாச்சடைமுடிநம்பர்தில்லை *
யேரிக்களிக்கருமஞ்ஞையிந்நீர்மையெய்துவதே. (உகூ)

வரைவுவிரும்ப மன்றுயிர்ப்பாங் கி
விரைதருகுழலி மெலிவுரைத்த து.

(இ-ள்.) களிற்றின்மருப்புக்களினின்றுமுக்க முத்துக்களை வரையின்வாழுமகளிர் வேரிக்குவிலையாக முகந்துகொடுக்குஞ் சிறந்த மலைக்கணுண்டாகிய நாட்டையுடையாய், விரியுந்திரையையுடைய யாறாகிய பெண்ணிற்குக்கொடுத்தற்குப் பொருந்திய நல்லபெரிய சடைமுடியையுடைய நம்பரது தில்லையிலுளளாகிய ஏரையுடைய இக்களிக்கருமஞ்ஞையொப்பாள் தன்றன்மையையிழந்து இத்தன்மையையெய்துவதென்! நீயுரை. எ-று.

மலையையுடையநாடெனினுமமையும். விரிதிரையினென்பது அல்வழிச்சாரியை. விரிதிரையையுடைய நாரியெனினு மமையும். நாரிக்களித்தமரென்பது பாடமாயின், நாரிக்களித்தலான் அமரும்பெருஞ்சடையென்றுரைக்க. களிக்கருமஞ்ஞை - களியையுடைய கரியமஞ்ஞை. அணைதற்கரியகளிற்றின்மருப்பினின்றுமுக்க முத்தினதருமையைக்கருதாது நமக்கின்பஞ்செய்யும் வேரிக்குக் கொடுத்தாற்போல, என்னையாது காவலைநீவி, நின்வயத்தளாகியவி வளதருமைகருதாது நினக்கின்பஞ்செய்யுங் களவொழுக்கங்காரணமாக இகழ்ந்து மதித்தாயென உள்ளுறைகாண்க. மெய்ப்பாடும் பயனும்-அவை. (உகூ)

வரைவுமுடுக்க முற்றிற்று.

வரைபொருட்பிரிதல்.

வரைபொருட்பிரிதல்வருமாறு-சூத்திரம். முலைவிலைகூறல் வரைவுடம்படுத்தல், வரைபொருட்சேறல் புரையவட்கென்றல், நீடுமென்றல் சொல்லாதேகல், பிரிந்தமைகூற லென்சொல்கூற, லென்சொடுவருந்தல் வருத்தங்கண்டுரைத்தல், வற்புறுத்தலொடு வன்புறையழிதல், வாய்மைகூறன் மன்னவன்மெய்யுரை, தேறாதுபுலம்பல் கலமறுத்துரைத்த, லவரவருரைத்த லாறுகண்டழுங்கல்,

மெலிவுகண்டு செவிலியுரைத்தல், மேவியசெவிலி கட்டுவைப்பி
த்தல், கலக்குற்றுநிற்றல் கட்டுவித்திகூறல், வேலனையழைக்க வின்
னலெய்தல், விலக்கநினைத்த விலையுணர்த்த, லறத்தொடுநிற்றலை
யந்தீர்த்த, லவன்வெறிவிலக்கல் செவிலிக்குத்தோழி, யறத்தொடு
நிற்றனற்றாய்க்குச்செவிலி, யறத்தொடுநிற்ற றேர்வரவுணர்த்தல்,
மணமுரசுகேட்டுமகிழ்ந்துரைத்த, லையுற்றுக்கலங்க லவனிதிகாட்
ட, லாறைந்துடனேகூறியமூன்றும், விரைமலர்க்குழலாய் வரை
பொருட்பிரிதல்.

(இ-ள்.) முலைவிலைகூறல்- வருமதுகூறிவரைவுடம்படுத்தல்- வ
ரைபொருட்பிரிவையுரையெனக்கூறல்- நீயேகூறென்றல்- சொல்
லாதேகல்- பிரிந்தமைகூறல்- நெஞ்சொடுகூறல்- நெஞ்சொடுவரு
ந்தல்- வருத்தங்கண்டுரைத்தல் - வழியொழுகிவற்புறுத்தல் - வன்
புறையெதிரழிந்திரங்கல் - வாய்மைகூறிவருத்தந்தணித்தல் - தே
ற்றாதுபுலம்பல்- காலமறைத்துரைத்தல்- தூதுவரவுரைத்தல்- தூதுக
ண்டழுங்கல்- மெலிவுகண்டுசெவிலிகூறல்- கட்டுவைப்பித்தல்- கல
க்கமுற்றுநிற்றல்- கட்டுவித்திகூறல்- வேலனையழைத்தல்- இன்ன
லெய்தல்- வெறிவிலக்குவிக்கநினைத்தல்- அறத்தொடுநிற்றலையுரை
த்தல்- அறத்தொடுநிற்றல்- ஐயந்தீரக்கூறல்- வெறிவிலக்கல்- செவி
லிக்குத்தோழியறத்தொடுநிற்றல்- நற்றாய்க்குச்செவிலியறத்தொ
டுநிற்றல்- தேர்வரவுகூறல்- மணமுரசுகேட்டுமகிழ்ந்துரைத்தல்- ஐ
யுற்றுக்கலங்கல்- நிதிவரவுகூறிநிற்றல் என விவைமுப்பத்துமூன்
றும் வரைபொருட்பிரிதலாம். எ-று. அவற்றுள்,

முலைவிலைகூறல்.

முலைவிலைகூறலென்பது- வரைவுமுடுக்கப்பட்டதலைமகன், யா
ன்வரைவொடுவருதற்கு நீசென்று அவளையன்மாரைமுலைவிலைகே
ட்பாயாகவென, எல்லாவற்றானும் நின்வரைவையெமரேற்றுக் கொ
ள்ளினல்லது விலைகூறுவாராயின் அவளுக்கேழுலகும் விலையோதா
தெனத் தோழி முலைவிலைகூறிநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

குறைவிற்குங்கல்விக்குஞ்செல்விக்குநின்குலத்திற்கும்வந்தோர்க்
கிறைவிற்குமேதகுநீதிக்குமேற்பினல்லாளிவளையி *
னிறைவிற்குலாவரையேந்திவண்டில்லையனேழ்பொழிலு *
முறைவிற்குலாநுதலாள்விலையோமெய்ம்மையோதுநர்க்கே. ()

கொலைவேற் கண்ணிக்கு
விலையிலை யென்றது.
[கூ௦]

(இ-ள்.) வரைவுவேண்டி நீயெம்மாட்டுக் குறையுடையையாய் நிற்குமதனானும், கல்விமிகுதியானும், செல்வானும், தங்குலத்திற்கேற்றநின்குலத்தானும், நீவிடுக்கவந்தசான்றோரது நிறைவானும், மேவுதற்குத்தகு நீதியானும், நின்வரவையெம ரேற்றுக்கொளினல்லது விலைகூறுவராயின், ஆராயுமிடத்து மெய்ம்மைசொல்லுவார்க்கு விற்போலவளைந்த நுதலையுடையாட்கு எழுலகும் விலையாமோ! விலைக்குறைபசம். எ-று. எல்லாப்பொருட்குமிறைவன், வில்லாகியவரைதலையுடைய வரையையேந்துவான், வளவியதில்லைக்கண்ணான், அவனுடைய ஏழ்பொழிலுமெனக்கூட்டுக.

செல்வு- இருமுதுகுரவராற்கொண்டாடப்படுதல் நிறைவு- அறிவொடுகூடியவொழுக்கம். நீதி- உள்ளப்பொருத்தமுள்ளவழி மறாதுகொடுத்தல். உறைவிலென்பதற்கு - உறையையுடைய வில்லெனினுமமையும். (உகசு)

வருமதுகூறிவரைவுடம்படுத்தல்.

வருமதுகூறிவரைவுடம்படுத்தலென்பது- முலைவிலைகூறியதோழி, நீவரைவொடுவாராது இரவருள்செய்யாநின்றவிது கேட்பத்துக்கேதுவாதல் நம்மெல்லார்க்கும் பொல்லாதாப், அதுபடாமல் எமரால்தொடுக்கப்பட்ட அருங்கலங்களை விரையவிட்டு அவளைவரைந்தெய்துவாயாகவென மேல்வருமிடுக்கண்கூறித் தலைமகனைவரைவுடம்படுத்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வடுத்தனநீள்வகிர்க்கண்ணணிவெண்ணகைத்தில்லையானைக்குத் *
தொடுத்தனநீவிடுத்தெய்தத்துணியென்னைத்தன்றொழும்பிற் *
படுத்தநன் வீர்கழலீசர்சிற்றம்பலத்தாம்பணியார்க் *
குடுத்தனதாய்வரிற்பொல்லாதிரவினின்றருளே. (உகஎ)

தொடுத்தனவிடுத்துத் தோகையோடு ப்
இடுக்கண்பெரி திரவினென்ற து.

(இ-ள்.) என்னைத் தன்னடிமைக்கட்படுவித்த நல்லநீண்டகழலையுடையவீசரது சிற்றம்பலத்தைத் தாம்பணியாதார்க்குத் தகளாவாகிய தீதுகள் உனக்குவரக்கூடுமாயின், இரவின்கணுண்டாகிய நின்றாருள் எமக்குப்பொல்லாது, அதனான் வடுவையாகிய நீண்ட வகிர்ப்பாதுங்கண்ணையுடையாளது அயமுத்துப்போலுமொளியையுடைய முறுவலுக்கு எமரால்தொடுக்கப்பட்டனவாகிய பொருள்களை நீவரவிட்டு வரைந்தெய்துக துணிவாயாக எ-று.

நீள்வகிர்க்கண்ணணியுடைய வெண்ணகைத்தில்லை வாணைக்கென்றுரை

ப்பிறுமமையும். தொடுத்தன - பலவாகவறுக்கப்பட்டன. படுத்த வநீள்கழலென்பதூஉம்பாடம். சிற்றம்பலத்தாம்பணியார்க்கீத்தனதாம்வருகையாவது கொப்பம்வருங்கை. அடுத்தனதாம்வரினென்பதற்கு நீவரினெமக்கடுத்தனதாமுளவாமென்று பொருளுரைப்பாருமுளர் அடுத்தனதான்வரினென்பது பாடமாயின், தானென்பது அசைநிலை. இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன்-அது. (உ௬௭)

வரைபொருட்பிரிவையுரையெனக்கூறல்.

வரைபொருட்பிரிவையுரையெனக்கூறலென்பது - மேல்வருமாறு கூறி வரைவுடம்படுத்தினதோழிக்கு, யான்போய் நமர்கூறு நிதியமுந்தேடிக்கொண்டு நும்மையும்வந்துபேசுவேன், நீ சென்று அவள்வாடாதவண்ணம் யான்பிரிந்தமைகூறி ஆற்றுவித்துக்கொண்டிருப்பாயாகவெனத் தலைமகன் றன்வரைபொருட்டுப்பிரிகின்றமை கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

குன்றங்கிடையுங்கடந்துமர்கூறுநிதிகொணர்ந்து
மின்றங்கிடைநும்மையும்வந்துவேளுவனம்பலஞ்சேர்
மன்றங்கிடைமருதேகம்பம்வாஞ்சியமன்னபொன்னைச்
சென்றங்கிடைகொண்டுவாடாவகைசெப்புதேமொழியே. உ௬அ

ஆங்கவள்வயி னீங்கலுற்றவன்
இன்னுயிர்த்தோழிக்கு முன்னிமொழிந்தது.

(இ-ள்.) மின்போலுமிடையையுடையாய், இனிக்குன்றக்கிடப்புக்களையுடைய சுரத்தையுங்கடந்துபோய், நுமர்சொல்லு நிதியத்தைத்தேடிக்கொணர்ந்து, நும்மையும்வந்துமேவுவேன், தேமொழியினையுடையாய், நீசென்று அம்பலத்தைச்சேர்ந்த மன்றங்கும் இடைமருது, ஏகம்பம், வாஞ்சியமாகிய இவற்றைப்போக்கும் பொன்னை, இடைகொண்டுவாடாதவண்ணம், அவ்விடத்துச் சொல்லவேண்டுவன சொல்லுவாயாக. ஏ-று.

குன்றக்கிடையென்பது - மெலிந்துநின்றதெனினுமமையும். நும்வயினென்பதூஉம்பாடம். எண்ணப்பட்டவற்றொடுபடாது அம்பலஞ்சேர்மன்னனெனக்கூறியவதனால், அம்பலம்மையவர்க்கிடமாதல்கூறினார் இடைகொண்டென்புழி இடை - காலம். மெய்ப்பாடு-அச்சத்தைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன் - வரைபொருட்பிரிவுணர்த்தலைமகன் ஆற்றுவித்தல். (உ௬அ)

நீயேகூறென்றல்.

நீயேகூறென்றலென்பது - பிரிவறிவிப்பக்கூறினதலைமகனுக்கு, நீயிரவுவரினும் பகற்பிரிந்துசெல்லவையெனவுட்கொண்டு நின்னோடுகூடியவப்பொழுதும் யானுயிர்வாழேனென்றுநினைந்திருப்பாளுக்குத் தாழேனென்னுமுரைமுன்னாக நின்பிரிவை நீயே சொல்லிப் போவாயாகவென அவன் விரையவருவது காரணமாகத்தோழி தலைமகளதுபிரிவாற்றாமை கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கேழேவரையுமில்லோன்புலியூர்ப்பயில்கிள்ளையன்ன *
யாழேர்மொழியாளிரவரினும்பகற்சேறியென்று *
வாழேனெனவிருக்கும்வரிக்கண்ணியைநீவருட்டித் *
தாழேனெனவிடைக்கட்சொல்லியேகுதணிவள்ளலே. (உருஅ)

காய்கதிர்வேலோய் கணங்குழையவட் கு
நீயேயுரை நின்செலவென்ற து.

(இ-ள்.) ஒப்பில்லாதவள்ளலே, தனக்குவமையாக யாவரையுமுடையனல்லாதவனது புலியூர்க்கட்பயிலுங்கிளியையொக்கும் யாழோசைபோலுமொழியையுடையாள், இரவின்வரினும் பகற்பிரிந்துசெல்லவையென்று அதனையேயுட்கொண்டு நின்னொடுகூடியவப்பொழுதும் யானுயிர்வாழேனென்றுநினைந்திருக்கும் வரிக்கண்ணினையுடையாளை வசமாக்கிப் பெற்றதோர்செவ்வியில் தாழேனென்னும் உரைமுன்னாக நின்பிரிவை நீயேசொல்லியேகுவாயாக. எ-று.

இனி மென்மையும் மென்மொழியுடைமையும்பற்றி, மென்மொழியையுடையாட்குவமையாய்வந்தது. யாழோசை செவிக்கினிதாதல்பற்றி மொழிக்குவமையாய்வந்தது. புலியூர்ப்பயிலுமொழியாளெனவியையும். வாழேனெனவிருக்குமென்பதனைமுற்றாக்கி மொழியாளிவ்வாறுசெய்யும் அவ்வரிக்கண்ணியை யெனவொருசொல்வருவித்துரைப்பினுமமையும். வருடி-வருட்டியெனப் பிறழ்ந்துநின்றது. வாழேனெனவிருக்குமென்றதனான், இத்தன்மைத்தாகியவிவளது பிரிவாற்றாமையை மறவாதொழியவேண்டுமென்றாளாம். இடைக்கணென்றது - இவ்வொழுக்கத்தால் நினக்குவருமேதநினைந்து ஆற்றாளாஞ் செவ்விபெற்றென்றவாறு. வடிக்கண்ணியையென்பதூஉம்பாடம். மெய்ப்பாடு-அச்சம். பயன்-தலைமகளதாற்றாமையுணர்த்துதல். (உருகூ)

சொல்லாதேகல்.

சொல்லாதேகலென்பது-நீயேகுறென்றதோழிக்கு, யானெவ்வாறு கூறினும் அவள்பிரிவுடம்படாளாதலின் ஒருகாலும் வரைந்துகொள்கையில்லை யான்விரைவவருவேன் அவ்வளவும் நீயாற்றுவித்துக்கொண்டிருப்பாயாகவெனக் கூறித் தலைமகன் றலைமகளுக்குச் சொல்லாதுபிரியாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வருட்டிற்றிகைக்கும்வசிக்கிற்றுளங்குமனமகிழ்ந்து *
தெருட்டிற்றெளியலள்செப்பும்வகையில்லைசீருக்கன் *
குருட்டிற்புகச்செற்றகோன்புலியூர்குறுகார்மனம்போன் *
றிருட்டிற்புரிகுழலாட்கெங்ஙனேசொல்லிப்பேருவனே. (உளம)

திணை-வரை
துறை-யாதகன்ற

(இ-ள்.) நகதுந்தோளுமுதலாயினவற்றைத்தைவந்து ஒன்று சொல்லக்குறிப்பேனாயின், இஃதென்கருதிச் செய்கின்றானென்று மயங்காநிற்கும், இன்சொல்லின்வசித்து ஒன்று சொல்லலுறுவேனாயின், அக்குறிப்பறிந்து உண்ணடுங்காநிற்கும், இனிவெளிப்படப்பிரிவுணர்த்திப் பொருண்முடித்துக் கடிதின்வருவலென்று கூறுதற்றுத்தெளிவிப்பேனாயின், மனமகிழ்ந்து அதனைத்தேருள், இவ்வாறொழிய அறிவிக்கும்வகை வேறில்லை, அதனாற் சுருண்டகுழலையுடையாட்குப்பிரிவை எவ்வண்ணஞ் சொல்லிப்போவேன்! ஒருவாற்றானுமரிது. ஏ-று. பெருமையையுடைய அருக்கன் குருடாகிய இழிபிறப்பிற் புகும்வண்ணம் அவனைவெகுண்டது லைவன்து புலியூரையணுகாதார்மனம்போன்று இருட்டுதலையுடைய புரிகுழலெனக்கூட்டுக.

வருடியென்பது - வருட்டினென நின்றது. சுருவதேயெப்பதுஉம்பாடம். மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன் - வரைவுமாட்சிமைப்படுத்துதற்குப்பிரிதல். (உளம)

பிரிந்தமைகூறல்.

பிரிந்தமைகூறலென்பது-தலைமகன், முன்னின்று பிரிவுணர்த்தமாட்டாமையிற் சொல்லாது பிரியாநிற்ப, தோழிசென்று, தமரால்றோக்கப்பட்ட வெல்லாநிதியத்தையும் ஒருங்குவரவிட்டுநின்னைவரைந்துகொள்வானாக அழற்கடநெறியே பொருள்தேடப்போனான், அப்போக்கு அழற்கடஞ்சென்றமையான் தமக்குந்

றுன்பமென்பேறே வரைவுகாரணமாகப்பிரிந்தாராகலின் நமக்கின்பமென்பேறேவெனப் பொருட்படக்கூறி, வரைவுகாரணமாகப் பிரிந்தாராகலின், இது நமக்கின்பமேயென்று தலைமகள் வருந்தாமல் அவன்பிரிந்தமைகூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

நல்லாய்நமக்குற்றதென்னென்றுரைக்கேனமர்தொடுத்த ❋
வெல்லாநிதியுமுடன்விடுப்பானிமையோரிறைஞ்சு ❋
மல்லார்கழலழல்வண்ணர்வண்டில்லைதொழார்களெல்லாஞ் ❋
செல்லாவழற்கடமின்றுசென்றார்நஞ்சிறந்தவரே. (உ௭௧)

தேங்கமழ் குழலிக்கு ப்
பாங்கி பகர்ந்த து.

(இ-ள்.) நமக்குச்சிறந்த அவர், நமராற்றொடுக்கப்பட்டவெல்லாநிதியத்தையும் ஒருங்கேவரவிடுவான்வேண்டி, இமையோர்சென்றுவணங்கும் வளமார்ந்தகழலையுடைய அழல்வண்ணரது வளவியதில்லையைத்தொழாதாரல்லது நம்போல்வார்செல்லாத அழலையுடையசுரத்தை இன்றுசென்றார். அதனான், நல்லாய், நமக்குவந்ததனை யாதென்றுசொல்லுவேன்! எ-று.

என்னென்றுரைக்கேனென்றதனான், தொடுத்ததுவிடுப்பச்சென்றாராகலின் இன்பமென்பேறே, அழற்கடஞ்சென்றமையாற் றுன்பமென்பேறேவெனப் பொருட்படக்கூறுவாள்போன்று, வரைவுகாரணமாகப் பிரிந்தாராகலின் இது நமக்கின்பமேயென் றுற்றுவித்தாளாம். தொழார்களல்லார்செல்லாவென்றுபாடமோதுவாருமுளர். மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன் - வரைவுநீட்டியாமையுணர்த்துதல். (உ௭௧)

நெஞ்சொடுகூறல்.

நெஞ்சொடுகூறலென்பது-பிரிந்தமைகூறக்கேட்டுவருந்தாநின்றநெஞ்சிற்கு, நமக்கேதம்பயக்குமொழுக்கமொழிந்து குற்றந்தீர்ந்தமுறைமையாகியவொழுக்கத்துப் பிரிந்தவிது நம்மைக்கெடுக்குமென்று நீகருதின் இதுவொழிய நமக்கின்புற்றவாழுமுபாயம் வேறுளதோவெனத் தலைமகள் அந்நெஞ்சினதுவருத்தந்தீரக்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அருந்தும்விடமணியாமணிகண்டன்மற்றண்டர்க்கெல்லா ❋
மருந்துமமிர்தமுமாகுமுன்னோன்றில்லைவாழ்த்தும்வள்ள ❋
றிருந்துங்கடனெறிசெல்லுமிவ்வாறிசைக்குமென்றால் ❋
வருந்தும்மடநெஞ்சமேயென்னயாமினிவாழ்வகையே. (உ௭உ)

கல்வரைநாடன் சொல்லாதக லி
யின்றெனிமருக்குறன்றெனிதளர்ந்தது.

(இ-ள்.) உண்ணப்பட்டநஞ்சநின்று அலங்காரமாய நீலமணி போலுங்கண்டத்தையுடையவன், தேவர்க்கெல்லாமுறுதியயக்கு மருந்தும் இன்சுவையையுடையவமிர்தமுமாகாநிற்குமூன்றே ன், அவனதில்லையைவாழ்த்தும் நம்வன்னால் நமக்கேதம்பயக்கு மொழுக்கமொழிந்து குற்றந்தீர்ந்திருக்குமுறைமையாகிய இத் நெறியைச்செல்கின்ற இந்தநீதி நம்மைக்கெடுக்குமென்று நீகரு தில், வருந்துகின்றவறிவில்லாதநெஞ்சமே, யாமின்புற்றுவாழுமு பாயம் வேறியாது! எ-று.

அருந்துமென்பது-காலமயக்கம். அருந்துதற்றொழின்முடிவ தன்முன் நஞ்சங்கண்டத்து நிறுத்தப்பட்டணியாயிற்றாகலின், நி கழ்காலத்தாற்கூறப்பட்டதெனினுமமையும். மற்று-அசைநிலை. திருந்துங்கடனெறியென்பது- திந்திக்குத்தேனென்பதும்பால இ த்தன்மைத்தென்னுநிகழ்காலம்பட நின்றது. திருந்துங்கடனெ றியைச்செல்லுமென்றும், களவாகியவிவ்வாற்றைச் சிதைக்குமெ ன்றும்,மூற்றாக அறுத்துரைப்பாருமுளர். (உஎஉ)

நெஞ்சொடுவருந்தல்.

நெஞ்சொடுவருந்தலென்பது-பிரிந்தமைகூறக்கேட்ட தலைம கள், அன்றவரைவிடாது என்னைவிட்டு அவரதுதேர்ப்பின் சென் றநெஞ்சம் இன்றுமவ்வாறுசெய்யாது என்னைவருத்தாநின்றதெ னத் தன்னெஞ்சொடுவருந்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

ஏர்ப்பின்னைதோண்முன்மணந்தவனேத்தவெழிற்கழுஞ் *
சீர்ப்பொன்னைவென்றசெறிகழலோன்றில்லைச் சூழ்பொழில்வாய்க்
கார்ப்புன்னைபொன்னவிழ்முத்தமணலிற்கலந்தகன்றார் *
தேர்ப்பின்னைச்சென்றவென்னெஞ்சென்கொலாமின்றசெய்கின்றதே

வெற்பவிக்க ப்
பொற்பு வாடிய து.

(இ-ள்.) அழகையுடைய பின்னையென்கின்றதேவியுடையதோ ள்களை முற்காலத்துக் கலந்தமாயோன்நின்றுபாவனமிக்விளங்கு ஞ்செம்பொன்னைவென்ற திருவடிகளையுடையவனது தில்லைக்கட் சூழ்ந்தபொழிலிடத்துக் கரியபுன்னை பொன்போல மலராநின் ற முத்துப்போலு மணலையுடையதோரிடத்துக் கூடி நீங்கினவர

று நேர்ப்பின்சென்ற வென்னெஞ்சம் இவ்விடத்தின்றுசெய்கின்ற தென்னோ! அறிகின்றிலேன். எ-று.

ஏத்தவெழுதிகழுமெனவியையும், என்னொடுநில்லாது அவர் தேர்ப்பின்போனநெஞ்சம் இன்றென்னைவருத்துகின்ற விஃதென்னென்று நெஞ்சொடுநொந்துகூறினாளாகவுரைப் பினுமமையும். செறிகழலும், முத்தமணலும், அன்மொழித்தொகை. தேய்கின்றதேயென்பது பாடமாயின், அன்றவரை விடாதுசென்றநெஞ்சம் செல்லாது கண்டிருக்குமென்னைப்போல் இன்றுதேய்கின்றதென்னென்று கூறினாளாகவுரைக்க. இவையிரண்டற்கும்மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன்-ஆற்றாமைநீங்குதல். (உ௭௩)

வருத்தங்கண்டுரைத்தல்.

வருத்தங்கண்டுரைத்தலென்பது-தலைமகள் தன்னெஞ்சொடு வருந்தாநிற்பக் கண்டதோழி, இத்தன்மைத்தாகிய வெற்பராகலிற் றாழாதுவிரையவரவொருவருவர், ஆதலால் நீயின்னாமையையடையாதொழிவாயாகவென்று அவள்வருத்தந்தீரக்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கானமர்குன்றர்செவியுறவாங்குகணைதுணையா *
மானமர்நோக்கியர்நோக்கெனமானற்றொடைமடக்கும் *
வானமர்வெற்பர்வண்டில்லையின்மன்னைவணங்கலர்போற் *
றேனமர்சொல்லிசெல்லார்செல்லல்செல்லறிருநுதலே. (உ௭௪)

அழலுறுகோதையின் விழுமுறுபேதையை
நீங்கலரெனப் பாங்கியகற்றது.

(இ-ள்.) தேனைப்பொருந்துஞ்சொல்லையுடையாய், கானின்கணமருங்குன்றவர் செவியுறும்வண்ணம் வலித்த கணையைத் தாமெய்யக்குறித்தவற்றினுக்குத் தந்துணைவியராகிய மானைப்பொருந்திய நோக்கத்தையுடையவரது நோக்கோடொக்குமென்றுகருதி அம்மானைக்குறித்த நல்லதொடையைமடக்கும்முகிறங்கும் வெற்பர் செல்கின்றாரல்லர், வளவியதில்லையின்மன்னனை வணங்காதாரைப்போல, திருநுதால், இன்னாமையையுடையா தொழிவாய். எ-று.

தொடைமடக்குமென்னுஞ்சொற்கள் இயைந்து ஒருசொல்லாய்க் குன்றவரென்னுமெழுவாய்க்குங் கணையையென்னுமிரண்டாவதற்கும்முடிபாயின. துணையாமென்பது "ஏவலிளையர்தாய்,, என்பதுபோல மயக்கமாய்நின்றது. மானமர்நோக்கியர் நோக்கென்றது. கொலைத்தொழிலாளருந் த

த்துணைவியரோடொப்பனவற்றிற்கு மிடர்செய்யாதவெற்பாத லின், நீயிவ்வாறுவருந்த நீட்டியாயென்பது கருத்து. (௨௭௪)

வழியொழுகிவற்புறுத்தல்.

வழியொழுகிவற்புறுத்தலென்பது- தலைமகளது வருத்தங்கண்டதோழி, அவளைவழியொழுகியாற்றுவிக்கவேண்டுமளவாகலின், ஆற்றாமைக்குக்காரணமாகியவற்றைக்கூறித் தானும் அவளோடுவருத்தமுற்று, அதுகிடக்க இம்மலர்ப்பாவையையன்றோட்கு இவ்வேறுபாடுவந்தவாறென்னோவென்று அயலவர் ஐயுறாநிற்பாதலான் நீயாற்றவேண்டுமென்று அவள்வழியொழுகிவற்புறுத்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மதுமலர்ச்சோலையும்வாய்மையுமன்புமருவிவெங்கான் *
கதுமெனப்போக்குநிதியினருக்குமுன்னிக்கலுழ்ந்தா *
ரொதுமலர்நோக்கமொர்மூன்றுடையோன்றில்லைநோக்கலர்போ
லிதுமலர்ப்பாவைக்கென்னோவந்தவாறென்பரேந்திழையே. ()

குழிருங் கூந்தலை த்
தோழி தெருட்டிய து.

(இ-ள்.) அவரைப்புணர்வதுகண்ணுற்ற மதுமலரையுடையசோலையையும், அன்று நின்னிற்பிரியேன் பிரியினாற்றேனென்றுகூறிய வஞ்சினத்தினதுமெய்ம்மையையும், வழிமுறைபெருகியவன்பையும், நம்மோடுமருவிவைத்துப் பின்கதுமென வெங்கானிற்போகியபோக்கையும், போய்த்தேடுநிதியினது செய்தற்கருமையையும், நினைந்து நீகலுழ்ந்தால், ஏந்திழாய், ஏதிலர், மலர்ப்பாவையன்றோட்கு இவ்வேறுபாடுவந்தவாறென்னோவென்றையுறுவர், அதனானீயாற்றுவாயாக. எ-று. கண்களொருமூன்றையுடையவனது தில்லையைக்கருதாதார்போல வந்தவாறென்னோவெனக்கூட்டுக.

அன்பு-வழிமுறையாற்சுருங்காது கடிதுசுருங்கிற்றென்னுங்கருத்தாற் கதுமெனப்போக்குமென்றாள். அருக்குமென்றதனால் நீட்டித்தல்கருதினாளாம். வழியொழுகியாற்றுவிக்கவேண்டுமளவாகலின், ஆற்றாமைக்குக்காரணமாகியவற்றை மிகுத்துக்கூறினாளாம். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு-இளிவரலைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன்-தலைமகளையாற்றுவித்தல். (௨௭௫)

வன்புறையெதிரழிந்திரங்கல்.

வன்புறையெதிரழிந்திரங்கலென்பது, வழியொழுகிவற்புறுத்தினதோழியோடு, தலைமகன்வரவுநீடுதலாற் றமக்கோர்பற்றுக்

கோடின்றிவருந்துந் திருவினையுடையார்க்கு அவன்வரைவுமிகவு மினிது யானாற்றேனெனத் தலைமகள் வன்புறையெதிரழிந்திரங் காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வந்தாய்பவரையில்லாமயின்முட்டையிளையமந்தி
பந்தாடிரும்பொழிற்பல்வரைநாடன்பண்போவினிதே
கொத்தார்நறுங்கொன்றைக் கூத்தன்றென்றில்லை தொழார்குழுப்
போல், சித்தாகுலமுற்றுப்பற்றின்றி நையுந்திருவினர்க்கே. உஎகூ

வன்கறைவேலோன் வரைவுநீ ட
வன்புறையழிந்தவண் மனமழுங்கிய து.

(இ-ள்.) கொத்தார்ந்த நறியகொன்றையையணிந்தகூத்தனது தெற்கின்கணுண்டாகிய தில்லையைவணங்காதாரதுதிரள்போல மனக்கலக்கத்தையுற்றுத் தமக்கோர்பற்றுக்கோடின்றிவருந்துந் திருவினையுடையவர்க்கு, சென்றாய்வாரையுடைத்தல்லாத மயிலின்முட்டையை இளையமந்தி பந்தாடிவிளையாடும் பெரியபொழிலையுடையபலவாகிய வரைகளையுடைய நாட்டையுடைய வனதியல் போ, இனிது. எ-று.

நையுந்திருவினர்க்கென்றது நையுந்துணையாயிறந்துபடாதிருந்து அவனளிபெற்றஞான்று இப்புறவெய்தும் நல்வினையாட்டியர்க்கென்றவாறு. எனவே, யானதுபெறுமாறில்லையென்றுளாம். உற்றதாராய்ந்தோம்புவாரில்லாதமயிலினதுமுட்டையால் ஈன்றவருத்தமறியாதவிளமந்தி, மயிலின்வருத்தமும் முட்டையின்மென்மையும் பாராது பந்தாடுகின்றாற்போலக் காதலரான்வினைவப்படாத என்காமத்தை நீயிஃதுற்றறியாமையான் எனதுவருத்தமும் காமத்தினது மென்மையும் பாராது, இவ்வாறுரைக்கின்றாயென உள்ளுறைவகையாற் றோழியைநெருங்கி வன்புறையெதிரழிந்தவாறுகண்டுகொள்க. அல்லதூஉம், வந்தாய்பவர்தோழியாகவும், இளமந்தி தலைமகளாகவும், பந்தாடுதல் தலைமகளதுவருத்தம்பாராது தான்வேண்டியவாறொழுகுமவனதொழுக்கமாகவும், உளாப்பினுமமையும். திருவினர்க்கேயென்பதுபாடமாயின், இவ்வாறு வன்கண்மையேனாய் வாழுந்திருவையுடையேற்கெனவுரைக்க. இதற்குத்திரு-ஆகுபெயர். மெய்ப்பாடு-அழுகையைச் சார்ந்தபெருமிதம். பயன்-அது. (உஎகூ)

வாய்மைகூறிவருத்தந்தணித்தல்.

வாய்மைகூறிவருத்தந்தணித்தலென்பது- வரைவுநீடலான் வ

ண்புறப்பெயர்ந்து வருந்தாநின்ற தலைமகளுக்கு, அவர்சொன்ன வார்த்தை நினக்குப் பொய்யென்பதே கருத்தாயின், இவ்வுலகத்து மெய்யென்பது சிறிதுமில்லையெனத் தோழி தலைமகனது வாய்மைகூறி, அவள்வருத்தந்தணியாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

மொய்யென்பதேயிழைகொண்டவனென்னைத்தன்மொய்கழற்காட்
செய்யென்பதேசெய்தவன்றில்லைச்சூழ்கடற்சேர்ப்பர்சொல்லும்
பொய்யென்பதேகருத்தாயிற்புரிகுழற்பொற்றொடியாய் *
மெய்யென்பதேதுமற்றில்லைகொலாமிவ்வியலிடத்தே. (௨௭௭)

வேற்றடங் கண்ணி யை
யாற்று வித்த து.

(இ-ள்.) வலிமையையுடைய என்பதனையே தனக்கணியாகக் கொண்டவன், என்னைத் தன்னுடைய வலியதிருவடிகட்காட்செய் யென்று வெளிப்பட்டுநின்று சொல்லுதலையேசெய்தவன், அவனது தில்லைவரைப்பினுண்டாகிய சூழ்ந்தகடலையுடைத்தாகிய சேர்ப்பையுடையவரது சொல்லும் பொய்யென்பதே நினக்குக்கருத்தாயின், சுருண்டகுழலையுடையபொற்றொடியாய், இவ்வுலகத்து மெய்யென்பது சிறிதுமில்லைபோலும். எ-று.

அரிமுதலாயினுமொன்பாகலின், மொய்யென்பென்றார். இழிந்தன வைக்கொள்வானாகலின், என்னையணியாகவும் என்னையடிமையாகவுங்கொண்டானென்பது கருத்து. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (௨௭௭)

தேறாதுபுலம்பல்.

தேறாதுபுலம்பலென்பது- தலைமகனது வாய்மைகூறிவருத்தந் தணியாநின்றதோழிக்கு, யானவர்கூறியமொழிபின்படியே மெய்ம்மையைக்கண்டுவைத்தும், என்னெஞ்சமுநிறையும் என்வயமாய்நிற்கின்றனவில்லை, அதுவேயுமன்றி, என்னுயிரும் பொறுத்தற் கரிதாகாநின்றது, இவையிவ்வாறாதற்குக்காரணம் யாதென்றறிகின்றிலேனெனத் தான்றேறாமைகூறிப்புலம்பாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

மன்செய்தமுன்னாண்மொழிவழியேயன்னவாய்மைகண்டு *
மென்செய்தநெஞ்சநிறையுநில்லாவெனதின்னுயிரும் *
பொன்செய்தமேனியன்றில்லையுறாரிற்பொறையரிதா *
மென்செய்ததின்றுகொல்காலத்துநீர்மைகொன்மொய்குழலே. ()

தேறும்வண்ணந் தேற்றத்தேறா து
போதுறுகுழலி புலம்பிய து.

(இ-ள்.) மொய்த்தகுழலையுடையாய்; முற்காலத்து மன்னன் நமக்குதவிய மொழியின்படியே அத்தன்மைத்தாகிய மெய்ம்மையைக் கண்டிலைக்கும், என்னெஞ்சமு நிறையு மென்வயமாய் நிற்கின்றில, இவையென் செய்தன! அதுவேயுமன்றி, எனதினியவுயிரும் பொன்னையொத்த மேனியையுடையவனது தில்லையையுறாதாரைப்போல வருத்தம்பொறுத்தலரிதாகாநின்றது, இவையிவ்வாறாதற்குக்காரணம் யான்முன்செய்த தீவினையோ? அன்றிப் பிரியுங்காலமல்லாதவிக்காலத்தினியல்போ? அறிகின்றிலன். எ-று.

மொழிவழியேகண்டுமெனவியையும். நெஞ்சமில்லாமையாவது-நம்மாட்டு அவரதன்பு எத்தன்மைத்தோவென்றையப்படுதல். நிறையில்லாமையாவது-பொறுத்தலருமையான் அந்நோய் புறத்தார்க்குப் புலனாதல். இல்லாவென்பது பாடமாயிற் றனித்தனிகூட்டுக. பொன்செய்தவென்புழிச்செய்தவென்பது-உவமச்சொல். உயிர்துன்பமுழத்தற்குக் காரணமாதலின், அதனையுந் துன்பமாகநினைந்து இன்னுயிரும்பொறையரிதாமென்றாள். மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன்-ஆற்றுதல். (உஎஅ)

காலமறைத்துரைத்தல்.

காலமறைத்துரைத்தலென்பது- தேறாமைகூறிப் புலம்பாநின்றதலைமகள், கார்தன் கருவுறக்கண்டு, இஃதவர்வரவுகுறித்தகாலமென்று கலங்காநிற்ப, நம்முடையவையன்மார் தினைக்கதிர்காரணமாகக் கடவுளைப்பரவ, அக்கடவுளதாணையாற் காலமன்றியுங் கார்நீரைச்சொரிய, அதனையறியாது, காலமென்று இக்காந்தண்மலர்ந்தன; நீயதனைக்காலமென்று கலங்கவேண்டாவெனத் தோழி, அவளையாற்றுவித்தற்குக்காலமறைத்துக்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கருந்தினையோம்பக்கடவுட்பராவிநமர்கலிப்பச் *
சொரிந்தனகொண்மூச்சுரந்ததன்பேருளாற்றெழும்பித் *
பரிந்தெனையாண்டசிற்றம்பலத்தான்பரங்குன்றிற்றுன்றி *
விரிந்தனகாந்தள்வெருவரல்காரெனவெள்வளையே. (உஎகூ)

காந்தள்கருவுறக் கடவுண்மழைக்கெ ன்
றேந்திழைப்பாங்கி யினிதியம்பிய து.

(இ-ள்.) வெள்வளையையுடையாய், கரியதினையையோம்பவேண்டிக் கடவுளைப்பராவி நமராரவாரிப்ப, அக்கடவுளாணையாற்செ

ன்றுக்கண் காவலன் றியுநீரைச் சொரிந்தன, அதனைக் காவென்றி கருதி, இப்பாங்குன்றின்கட் கார்த்தனவைக் கயலர்த்தன, அதனான் நீரா வென்றதுத் வேண்டா. ஏ-று. வெறுத்தற்கரிதாகச் சார்ந்த அன்று பெரியவருள்ள் அழுமைக்குத் தாமவென்றது: தன்னடிமைக்கண் வேண்டுகூட்டிய நவெறுநிலைமையின் றிப்பரித்தாண்டசிற்றம்பலத்தானது பாங்குன்றினெனக் கூட்டுக.

கடவுண்மழை-கடவுளாற்றரப்பட்டமழை. மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன்-ஆற்றுவித்தல். (உஎ௩)

தூதுவரவுரைத்தல்.

தூதுவரவுரைத்தலென்பது - காலமறைந்தபோழ்து, ஒருதூதுவந்து தோன்றநின்றது, அஃதின்னார் தூதென்று தெரியாதெனத் தானிப்புறமேபோதுநின்று அவள் மனமகிழும்படி தலைமகளுக்குத் தூதுவரவுரையாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

வென்றவர் முப்புரஞ் சிற்றம்பலத்துணின் றும்வெள்ளிக் ❋
குன்றவர் குன்றுவருடாக் கூடினர் நம்மகன்று ❋
சென்றவர் தூதுகொல்லோ விருந்தேமையுஞ் செல்லல்செப்பா ❋
நின்றவர் தூதுகொல்லோ வந்து தோன்று நிரைவளையே. (உஎ௪)

ஆங்கொரு தூதுவரப்
பாங்கிகண் டுரைத்தது.

(இ-ள்.) நிரைவளையையுடையாய், ஒருதூதுவந்து தோன்றுநின்றது, இது குன்றத அருள்கொணர்ந்ததா வந்துகூடிப் பின்னையும் மைப்பிரிந்துசென்றவர் தூதோ! அன்றி அவர்பிரியவிருந்தோமிடத்தும் இன்னாமையைச் சொல்லாநின்றவேதிலார் தூதோ! அறியேன்-எ-று. முப்புரத்தைவென்றவர், சிற்றம்பலத்தின்கணின்றும் வெள்ளிக்குன்றையுடையவர், அவரது குன்றுதவருவெனக் கூட்டுக.

கூடினரென்பது- பெயர்படநின்றதெனினுமமையும். இருந்தேமையென்னுமிரண்டாவது ஏழாவதன் பொருட்கண்வந்தது. இரண்டாவதாயேநின்று இன்னாமையைச் சொல்லாநின்றவரென் றதற்தொழிற்பெயரோடு முடிந்ததென்பாருமுளர். ஆங்கொரு தூது - எதிர்ந்தது. மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச்சார்ந்தமருட்கை. பயன்- ஐயந்தீர்தல். (உஎ௪)

தூதுகண்டழுங்கல்.

தூதுகண்டழுங்கலென்பது-தூதுவரவுரைப்பக்கேட்ட தலைமகள் பண்டையகிழ்வோடுநின்று, இவ்வேதிலார்தூதாகலான் இவைவருவனவுஞ்செல்வனவாகாநின்றன, காதலர்தூது இன்றுவாராதிருக்கின்றது என்செய்யக்கருதியென்றறிகின்றிலேனென்று ஏதிலார்தூதுகண்டழுங்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வருவனசெல்வனதூதுகளேதிலவான்பவிப்பூ *
ரொருவனதன்பரினின்பக்கலவிகளுள்ளுருகத் *
தருவனசெய்தெனதாவிகொண்டேகியென்னெஞ்சிற்றம்மை *
யிருவினகாதலரேதுசெய்வானின்றிருக்கின்றதே. (உ௬க)

அயலுற்ற தூதுவரக்
கயலுற்றகண்ணி மயலுற்றது.

(இ-ள்.) ஏதிலவாகிய தூதுகள் வருவன போவனவாயிராநின்றன, வாவியபுலியூர்க்கணுளனாகிய ஒப்பிலாதானது அன்பையுடையவரைப்போல யானின்புறவுள்ளுருகும்வண்ணந் தரப்படுவனவாகிய இன்பக்கலவிகளை முன்செய்து, பின்னெனதாவியைத் தாங்கிக்கொண்டுபோய் என்னெஞ்சத்திற்கட்டம்மையிருத்தினகாதலர், இன்றுவாளாவிருக்கின்றது ஏதுசெய்யக்கருதி? எ-று.

ஒருவனதன்பு-ஒருவன்கணன்பு. உள்ளுருகத்தருவனவென்பதற்கு உள்ளுருகும்வண்ணஞ்சிலவற்றைத்தருவனவாகியகலவியென்றுரைப்பினுமமையும். தன்மெய்யன்பர்போல யானுடனின்புறவுள்ளுருகுங்கலவிகளை முன்செய்து பின்னெனதாவிபோயிருந்தாற்போலத் தாம்பிரிந்துபோய் ஒருஞான்றுங்கட்புலனாகாது யானினைந்து வருந்தச் செய்தகாதலர் இன்று ஏதுசெய்யாவிருக்கின்றாரென வேறுமொருபொருட்டோன்றியவாறுகண்டுகொள்க. அயல்-அயன்மை. மெய்ப்பாடும் பயனும்-அவை. (உ௬க)

மெலிவுகண்டுசெவிலிகூறல்

மெலிவுகண்டுசெவிலிகூறலென்பது-ஏதிலார்தூதுகண்டழுங்காநிற்கின்றதலைமகளைச் செவிலியெதிர்ப்பட்டு, அடியிற்கொண்டு முடிகாறுநோக்கி, இவள்பண்டைத்தன்மையளல்லள், இவ்வாறு மெலிதற்குச் சேயினைதாட்சியிற்பட்டனள்போலுமென்றறிகின்றிலேனென்று அவளதுமெலிவுகண்டுகூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வேயினமென்றோண்மெலிந்தொளிவாடிவிழிமிழநீராய்ப் *
பாயினமேகலைபண்டையளல்லள்பவளச்செவ்வி *
யாயினவீசனமரர்க்கமரன்சிற்றம்பலத்தான் *
சேயினதாட்சியிற்பட்டனளாயித்திருத்திழையே. (௨௮௨)

வண்டமர்புரிகுழ லொண்டொடிமெலிய
வாடாநின்ற கோடாய்க்கூறிய து.

(இ-ள்.) வேய்க்கினமாகிய மென்றோள்மெலிந்து கதிர்ப்புவாடி விழி தன்னிபல்பிழந்து வேறுப்பு பரந்தமேகலையையுடையாள் பண்டைத்தன்மையளல்லளாயினாள், அதனால் இத்திருந்திழை சேயினதாட்சியாகிய விடத்துப்பட்டாள்போலும். எ-று. திருமேனி பவளத்தினது செவ்வியாகியவீசன், தேவர்க்குத்தேவன், சிற்றம்பலத்திற்கண்ணான், அவனுடைய சேயெனக்கூட்டுக.

ஒளிவாடியென்பதூஉம், விழிமிழவென்பதூஉம், இனைவினைப்பாற்படும். பாயினமேகலையென்னுஞ்சொற்கள் ஒருசொன்னீர்மைப்படுதலின், ஆகுபெயரெனப்படும். செவ்வி - கருகுதலும் மழுக்குதலுமில்லாதநிறம். ஆட்சி - அவனதாணையான் மக்களுக்கணையலாகாதவிடம். (௨௮௩)

கட்டுவைப்பித்தல்.

கட்டுவைப்பித்தலென்பது - மெலிவுகண்டசெவிலி, அவளதுபருவங்கூறி, இவ்வணங்குற்றநோயைத் தெரியவறிந்துசொல்லுமினெனக் கட்டுவிச்சிக்குரைத்துக் கட்டுவைப்பியாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

சுணங்குற்றகொங்கைகள்சூதுற்றிலசொற்றெளிவுற்றில *
குணங்குற்றங்கொள்ளும்பருவமுறாள்குறுகாவசுரர் *
நிணங்குற்றவேற்சிவன்சிற்றம்பலநெஞ்சுறாதவர்போ *
லணங்குற்றநோயறிவுற்றுரையாடுமினன்னையரே. (௨௮௪)

மால்கொண்ட கட்டுச்
கால் கொண்ட து.

(இ-ள்.) சுணங்கைப்பொருந்தியகொங்கைகள் சூதின்றன்மையையுற்றனவில்லை, சொற்கள் குதலைமைநீங்கித் தெளிவுற்றனவில்லை, நன்மையுந்தீமையுமறியும் பெருமைப் பருவத்தையிப் பெ ழு தக்குறாள். இவளிளமை இதுவாயிருந்தது. அன்னைமீர், இவ்வணங்குற்றநோயைத் தெளியவறிந்துசொல்லுவீராயின்.

எ-று. சென்றுசேராதவர்களுடைய நிணத்தைக் குற்றுஞ் சூலவேலையுடையசிவனது சிற்றம்பலத்தை நெஞ்சாலுருதாரைப்போல அணங்குற்றவெனக்கூட்டுக.

இளமைகூறியவதனாற் பிறிதொன்றுசிந்திக்கப்பட்டாளெனப் பயந்துகூறினாளாம். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு-மருட்கை. பயன்-தலைமகட்குற்றதுணர்த்தல். (௨௬௩)

கலக்கமுற்றுநிற்றல்.

கலக்கமுற்றுநிற்றலென்பது - செவிலிகட்டுவைப்பியாநிற்ப, இவளுள்ளமோடியவாறுமுழுதையும் புலப்படுத்தி, நம்மை வருத்தி, அயலார் அன்று மொழியாத பழியையும் வெளிப்படச்சொல்லி, எம்மிடத்துண்டாகிய நாணினையுந்தள்ளி, எங்குடியினையுங் குற்றப்படுத்தியல்லவே இக்கட்டுவித்தி நிற்கப்புகுகின்றதெனத் தோழி கலக்கமுற்று நில்லாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மாட்டியன் றேயெம்வயிற்பெருநாணினிமாக்குடிமா *
சூட்டியன் றேநிற்பதோடியவாறிவளுள்ளமெல்லாங் *
காட்டியன் றேநின்றதில்லைத்தொல்லோனைக்கல்லாதவர்போல் *
வாட்டியன் றோர்குழலார்மொழியாதனவாய்திறந்தே. (௨௬௪)

தெய்வத்திற் றெரியுமை ன
எவ்வத்தின் மெலிவுற்ற து.

(இ-ள்.) இவளுள்ளமோடியவாறு முழுதையும்புலப்படுத்தி, அன்றுகொட்டுநின்ற தில்லைக்கணுளனாகிய பழையோனைக் குறுகாதாலறியாதாரைப்போல வருந்த நம்மைவாட்டி, அலர்தூற்றின வவ்வரிகுழலாராகிய அயலார் அன்றுமொழியாத பழியையும் வெளிப்படச்சொல்லி, இப்பொழுதெம்மிடத்துண்டாகிய பெருநாணினை மாள்வித்தல்லவே, எம்பெருங்குடியைக் குற்றப்படுத்தியல்லவே இக்கட்டுவித்திநிற்பது, இனியென்செய்தும்! எ-று.

மூள்வித்தற்கண் மூட்டியெனநின்றவாறுபோல மாள்வித்தற்கண் மாட்டியெனநின்றது. தள்ளியென்னும்பொருள் படநின்றதென்பாருமுளர். நிற்பதென்றதனை முன்னையதனோடுங் கூட்டுக. இவளுள்ளமோடியவாறு கட்டுவித்தியையென்று, இவணிற்பதெனக்கூட்டித் தலைமகள்கூற்றாகவுரைப்பினுமமையும். தில்லைக்கணின்றதான் இந்நாளென்றுணரலாகாமையின், அன்றேநின்றவென்றார். தெய்வம்-கட்டுக்குரியதெய்வம். மெய்ப்பாடு- இளிவரல். பயன் - அறத்தொடுநிற்றற்கொருப்படுத்தல். (௨௬௪)

கட்டுவித்தி கூறல்.

கட்டுவித்திகூறலென்பது-தோழிகலக்கமுற்றுநில்லாநிற்ப, இருவரையுநன்மையாகக்கூட்டுவித்ததெய்வம் புறத்தார்க்கிவ்வொழுக்கம்புலப்படாமல் தானிட்டநெல்லின்கண் முருகனைக்காட்ட, இதனையெல்லீருங்காண்மின், இவளுக்குமுருகனைவழிபடப்பிறிதொன்றுமில்லையெனக் கட்டுவித்தி நெற்குறி காட்டிக் கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

குயிலிதன்றேயென்னலாஞ்சொல்லிகூறன்சிற்றம்பலத்தா ❋
னியலிதன்றேயென்னலாகாவிறைவிறற்சேய்கடவு ❋
மயிலிதன்றேகொடிவாரணங்காண்கவன்சூர்தடிந்த ❋
வயிலிதன்றேயிதன்றேநெல்லிற்றோன்றுமவன்வடிவே. (உ அ௫)

கட்டுவித்தி இ
விட்டுரைத்த து.

(இ-ள்.) இது குயிலோசையாமென்று சொல்லலாஞ் சொல்லையுடையவளது கூற்றையுடையான், சிற்றம்பலத்தின்கண்ணான், அவனதன்மையிதுவாமென்றுகூறமுடியாதவிறைவன், அவனுடைய விறலையுடையசேயூர்மயிலிதுவல்லவே, அதுவேயுமன்றி, அவன்கொடிக்கணுள்ளதாகிய கோழியையும் எல்லீருங்காண்க, அதுவேயுமன்றி, வலியனாகிய சூரனைக்குறைத்த அயில்நுனியிதுவல்லவே, இவையெல்லாஞ்சொல்லுகின்றதென்! இப்பரப்பிய நெல்லின்கண்வந்துதோன்றுகின்றது அவனதுருவமாம், இதுவல்லவே காண்மின். எ-று.

முருகனெனவே, முருகணங்கிற்றென்றுகூறினளாம். சூர் மாமரமாய்நின்றலையாற்றடிந்தவென்றான். மெய்ப்பாடு- பெருமிதம். பயன்- தன்கருமமுற்றுதல். கட்டுவித்தியைவினவ, அயலறியாதாள்போல இக்கருமமுடித்தற்பொருட்டிவ்வாறுசொல்லினாள். என்னை, வரைபொருட்குத்தலைமகன்போக, அவன்வரவுநீட்டித்தலான், இவளதாற்றாமையாலுண்டாகியநோயை முருகனால்வந்ததென்றிவள்கூறலாமோ, இவ்வண்ணமாயிற் குறியென்பதனைத்தும்பொய்யேயாமென்பதுகடா. அதற்குவிடை, குறியும்பொய்யன்று, இவளும்பொய்கூறினளல்லள், அஃதெங்ஙனமெனின்- குறிபார்க்கச்சென்றிருக்கும்பொழுதே தெய்வமுன்னிலையாகக் கொண்டிருத்தலான், அத்தெய்வத்தின்வெளிப்பாட்டானே தலைமகனுடன்புணர்ச்சியுண்மையையறிந்தாள், இவளிங்ஙனமறிந்தாளெ

ன்பதனை நாமறிந்தவாறியாதோவெனின், இக்களவொழுக்கந்தெய்வமிடை நிற்பப்பான்மை வழியோடு நடக்குமொழுக்கமாதலானும், சிற்றம்பலத்தானியல்பு தெரிந்திராதேயென் றிவள் சொல்லுதலானும், அறிந்தாம். இப்படிவருமொழுக்கம் அகத்தமிழொழுக்கமென்பதனை முதுபெண்டிருமறிந்து போதுகையானும், இவளுரைக்கின்றபடி முதுபெண்டிரை முகநோக்கியே சிற்றம்பலத்தானியல்பு தெரியாதெனவுரைத்தாள், அவருமக்கருத்தைபற்றியும் அதனையுணர்ந்தார், இக்கருத்தினாலு நாமறியப்பட்டது. இவ்வியல்பலாயையுஞ் சுற்றத்தாரையநீக்கவேண்டுகையாலும், இக்களவொழுக்கமுடியவிடத்து வேலனைக்கூவுகையும், வெறித்தொழில் கொள்கையும், அவ்வெறித்தொழிலையறக்கொடுநின்று விலக்குகையும், அகத்தமிழிலக்கணமாகையின், முருகனைநெஞ்சுகன்றே கூறப்பட்டது. கூறியவாறுவது-குறிசகிலக்கணம் தெல்லூன்றுயிரண்டுமொன்றுப்படுகை. அஃதாவது- அடியுங்கொடியுமுவகையும். இதனிமை, அடியாவது மயில், கொடியாவது கோழி, உவகையாவது வேல. ஆதலான் முருகனைக்கெனவே கூறப்பட்டதெனவறிக. ()

வேலனையழைத்தல்.

வேலனையழைத்தலென்பது-கட்டுவித்திமுருகனைங்கென்று கூறக்கேட்டு, இப்பாலனிக்குடியின்கட்பிறந்து நம்மையிவ்வாறு நிற்பித்தபண்பினுக்கு வேலன்புகுந்து வெறியுமாடுக, அதன்மேலன் மறியுமறுக்கவெனத் தாயர் வேலனையழையாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

வேலன்புகுந்துவெறியாடுகவெண்மறியறுக்க
காலன்புகுந்தவியக்கழல்வைத்தெழிற்றில்லைநின்ற
மேலன்புகுந்தென்கணின்றானிருந்தவெண்காடனைய
பாலன்புகுந்திப்பரிசினிற்பித்தபண்பினுக்கே. (உஅ௬)

வெறியாடிய வேலனைக்கூஉ ய்
செறியார்குழலி தாயர்நின்ற து.

(இ-ள்.) தன்னையடைந்தவந்தணனை வதஞ்செய்யக்குறித்து அவ்விடத்துப்புகுந்தகாலன்வலிகெட ஒருகழலைவைத்து எழிலையுடையதில்லைக்கணின்ற எல்லாப்பொருட்குமேலாயுள்ளான், புகுந்தணியனுயென்னிடத்துநின்றவன், அவனிருந்த வெண்காட்டையொக்கும் இப்பிள்ளையிக்குடியிற்பிறந்து வெறியாடுவித்தலாகிய இம்முறைமைக்கண்மை நிற்பித்தபண்பால், வேலனீண்டுப்புகுந்துவெறியாய்வாறுக, பலியாகவெள்ளியமறியையுமறுக்க. எ-று

வெறியாடுதலேயன்றி இதுவுந்தகாதென் றுங்கருத்தால், மறிய றுக்கவெனப் பிரித்துக்கூறினளாம். எழில்வைத்தென்றான், எளிதா கச்செப்பலான். பாலனென் னும்பான்மயக்கம் அதிகாரப்புறன டையாற்கொள்க பரிசினினிற்பித்தவென்புழி ஐந்தாவது ஏழாவ தன்பொருட்கண்வந்து, சிறுபான்மை இன்சாரியைபெற்றுநின்ற து ஏழாவதற்கு இன்னென்பதோருருபு புறனடையாற்கொள்ளி னுமமையும். மெய்ப்பாடு- இளிவரல். பயன் - தலைமகளதுவேறு பாடுநீக்குதல்.

இன்னலெய்தல்.

இன்னலெய்தலென்பது - வெறியாடுதற்குத்தாயர்வேலனைய ழைப்பக்கேட்டதலைமகள், இருவாற்றானும் நமக்குயிர்வாழுநெ றியிலவெனத் தன்னுள்ளேகூறி, இன்னலெய்தாநிற்றல். அதற் குச்செய்யுள்.

அயர்ந்தும்வெறிமறியாவிசெகுத்தும்விளர்ப்பயலார்
பெயர்ந்துமொழியாவிடினென்னைபேசுவபேர்ந்திருவ
ருயர்ந்தும்பணிந்துமுணராவதம்பலமுன்னலரிற்
றுயர்ந்துப்பிறிதி லொழியினென்னுந்துறைவனுக்கே. (௨௮௭)

ஆடியவெறியிற் கூடுவதறியா து
நன்னறுங்கோதை யின்னலெய்திய து.

(இ-ள்) வெறியைவிரும்பியாடியும் மறியினதாவியைக்கெடுத் தும் பின்னுநிறவேறுபாடொழியாதாயின், அயலார் கூறுவனவெ ன்னாம்! வெறியாட்டாகியபிறிதினால், இவ்விளர்ப்பொழியுமாயின், துயரமுற்றும், அத்துறைவனுக்குநாமென்னாம்! இருவாற்றானு முயிர்வாழ்தலரிது எ-று. யான்றலைவன் யான்றலைவனென்று தம் முண்மாறுபட்ட பிரமனுமாலுமாகியவிருவர் அந்நிலைமையினின்று ம் பெயர்ந்து தழற்பிழம்பாகியதன்வடிவையறியலுற்று ஆகாய த்தின்மேற்சென்றுயர்ந்தும் நிலத்தின்கீழ்ப்புக்குத்தாழ்ந்தும், அ றியப்படாதவனதம்பலத்தை நினையாதாரைப்போலத் துயரமுற் றுமெனக்கூட்டுக.

மறியறுத்தற்கு முன்னுரைத்ததுரைக்க. பெயர்ந்துமென்மெ லிந்துநின்றது. உணராவென்றது செயப்படுபொருட்கண்வந்த து. தன்னைப்பிரிதல் துன்பமாய் இன்றியமையாததாம் இத்தன்மை யமாகவும், அளிக்கின்றிலனெனவுட்கொண்டு, 'அவனை நாமுன்ன நெருங்க வுபகுமன்பாமாறெல்லாம் இன்றென்றுமென்னுங்க

ருத்தாள், என்னையுமென்றாள். பிறிதுமொழியினென்பது பாட்டாயின், வெறியினாற்றணியாதாதலின் இந்நோய்பிறிதென்று பிறர்மொழியினென்றுரைக்க. மெய்ப்பாடு- அச்சத்தைச்சார்ந்தமருட்கை. பயன்-தலைமகள் தன்னெஞ்சொடுசொல்லியாற்றுதல். ()

வெறிவிலக்குவிக்கநினைதல்.

வெறிவிலக்குவிக்கநினைதலென்பது- இருவாற்றானுநமக்குயிர் வாழுநெறியிலையாதலாற் றுறவற்குற்றநோயைப் பிறர்சிதைக்கப்படின், நாண்டுறந்தும் வெறிவிலக்குவிப்பனெனத் தலைமகள் தோழியைக்கொண்டு வெறிவிலக்குவிக்க நினையாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

சென்றார்திருத்தியசெல்லனின்றார்கள்சிதைப்பவென்று *
நன்றுவழகிதன்றேயிறைதில்லைதொழாரினைந்து *
மொன்றாமிவட்குமொழிதல்கில்லேன்மொழியாதுமுய்யேன் *
குன்றார்துறைவர்க்குறுவேனுரைப்பனிக்கூர்மறையே. (உ௮௮)

அயறருவெறியின் மயறருமென
விலக்கலுற்ற குலக்கொடிநினைந்தது.

(இ-ள்.) இறைவனது தில்லையைத்தொழாதாரைப்போல்வருந்தியும், நாணினாலன்றேயொன்றாயிருக்கும் என்றோழியாகியவிவட்கு மொழியமாட்டுகிலேன், மொழியாதொழிந்தாலும் வேறோராற்றானுயிர்வாழேன், ஆயினும், இனிமணற்குன்றுகளார்ந்த துறையையுடையவர்க்குச்சிறந்தயான் இம்மிக்கமறையை யிவட்குரைப்பேன், புணர்ந்துபோயினார் மிகவுமுண்டாக்கிய இந்நோயைத்தீர்ப்பார் முருகனைப் பிறராக, இதற்கியாதுமியைபிலாதார்சிலராயின், இதுபெரிதுமழகிது. எ-று.

நன்றுவழகிதன்றேயென்பது குறிப்புநிலை. குன்றார்துறைவர்க்குறுவேனென்றவதனால், நாண்டுறந்தும்மறையுரைத்தற்குக் காரணங்கூறினாளாம். இந்நோயையேதிலார்சிதைப்பவிடேன், மறையுரைத்தாயினும் வெறிவிலக்குவேனென்னுங்கருத்தால், நன்றுவழகிதன்றேயென்றாள். மயறருமென-வருத்தநமக்குண்டாமென. மெய்ப்பாடு- இளிவரலைச்சார்ந்தநகை. பயன் - வெறிவிலக்குதற்கொருப்படுதல். (உ௮௮)

அறத்தொடுநிற்றலையுரைத்தல்.

அறத்தொடுநிற்றலையுரைத்தலென்பது-நாண்டுறந்தும் மறையுரைத்தும் வெறிவிலக்குவிக்கநினையாநின்றதலைமகள், மேலறத்

ரொடுநிற்பாளாக, அயலாரேசுக, ஊர்நகுக, அதுவேயுமன்றி, பா
யும்வெகுள்வளாக, அதன்மேல்நீயுமென்னைமுனிவாயாக, நீதேறு
வாயின் குறுநற்றுத்தருவேன், யான்சொல்லுகின்றவிதனைக்கேட்
பாயாகவெனத் தோழிக்குக் கூறிநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

யாயுந்தெறுகவயலவரேசுகவூர்நகுக *
நீயுமுனிகதிகழ்ந்ததுகூறுவலென்னுடைய *
வாயமனமும்பிரியாவிறைதில்லைவாழ்த்துநர்போற் *
றூயவினைகருக்கடுன்குடருவன்சுடர்க்குழையே. (உஅகூ)

வெறிதலைவெரீஇ வெருவருந்தோழிக்
கறத்தொடுநின்ற வாயிழையுரைத்தது. •

(இ-ள்.) சுடர்க்குழையையுடையாய், எனதுவாயையுமனத்தை
யும்பிரியாதவிறையனது தில்லையைவாழ்த்துவாரைப்போலத் தூ
யேன், நீதேறுபாயின் நினக்குக்கடிய குறுநடையுந்தருவேன்,
அயலாரேசுக, ஊர்நகுவதாக, அவற்றின்மேலே யாயும்வெகுளு
வாளாக, அதுவேயுமன்றி, நீயுமென்னைமுனிவாயாக, புகுந்ததனை
யான்கூறுவேன், கேட்பாயாக. எ-று.

தூயேனென்றது நீநினைந்தவுள்ளத்தேனல்லேனென்றவாறு.
தூயனெனக்கென்பது பாடமாயின், எனக்கியான் றூயனென்
றுரைக்க. அறத்தொடுநின்ற-அறத்தொடுகூடிநின்ற. வெரீஇயுரை
த்தனவினையும். பரியாயம், பொருண்மூன்றுமாம். மெய்ப்
பாடு-பெருமிதம். பயன்-அறத்தொடுநிற்றல். (உஅகூ)

அறத்தொடுநிற்றல்.

அறத்தொடுநிற்றலென்பது-அறத்தொடுநிற்பாளாக முன்னே
ற்றவாய்செய்து எம்பெருமாற்குப் பழிவருங்கொல்லோவென்
று மையத்தோடுநின்று, யாமுன்பொருநாள் கடற்கரையிடத்தே
வண்டல்செய்துவிளையாடாநின்றேமாக, அந்நேரத்தொருசேர்
ப்பன் வந்தடல்லவைக்கு யாம்பிறந்தொன்றுவந்துநின்றபொழு
து, நீ பூக்கொய்யச் சிறிதுபுடைபெயர்ந்தாய், அந்நிலைமைக்கட்டி
ரைகொற்றுமிகுதலாற் கலாமேமேலெறிந்துடல் மெல்லத்தோற்றது, உற
யான்மெற்றுதியதொழியோவென்று நின்னைவிளித்தல், அது
கண்டிரங்கி, அவனருளொடுவந்து தன்கையைத்தந்தான், யானும்
அக்கத்தாலே யதனை நின்கையென்று தொட்டேன், அவனும் பிறி
தொன்றுஞ்சிந்தியாது, என்னுயிர்கொண்டிருந்து, என்னைக்கரை
க்கேற்றுப்போயினான், அன்று என்றுணிவானால் நினைக்கதனைச்

சொல்லமாட்டிற்றிலேன், இன்றிவ்வாறாயினபின் இதுகூறினேன், இனிநினக்கடுப்பது செய்வாயாகவெனத் தோழிக்குத்தலைமகள் அறத்தொடுநில்லாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வண்டலுற்றேமெங்கண்வந்தொருதோன்றல்வரிவளையீ *
ருண்டலுற்றேமென்றுநின்றதோர்போழ்துடையான்புலியூர்க் *
கொண்டலுற்றேறுங்கடல்வரவெம்முயிர்கொண்டுதந்து *
கண்டலுற்றேர்நின்றசேரிச்சென்றானோர்கழலவனே (உகூ௰)

செய்தவெறியி னெய்துவதறியா து
நிறத்தொடித்தோழிக் கறத்தொடுநின்ற து.

(இ-ள்.) விளையாட்டைப்பொருந்தினேமாகிய வெம்மிடத்து, ஒருதோன்றல், வரிவளையையுடையீர் நும்வண்டல்மனைக்குவிருந்தாய் நாமுண்ணக்கருதினேமென்று சொல்லிவந்து நின்றதோர் பொழுதின்கண், உடையானது புலியூர்வரைப்பிற் கிழக்காற்றுமிகுதலாற் கரைமேலேவந்தேறுங்கடல் எம்மேலவர, அதன்கணழுந்தாமல் எம்முயிரைக்கைக்கொண்டு எமக்குத்தந்து, அவ்வொருகழலவன் கண்டலாகியமரமிக்கு அழகுநின்ற அச்சேரியின்கட்சென்றான், இனித் தக்கது செய்வாயாக. எ-று.

வண்டலுற்றேமெங்கணென்பது பாடமாயின், அங்கணென்பதனை ஏழாம்வேற்றுமைப்பொருள்படநின்றதோரிடைச்சொல்லாகக் கொள்க. புலியூர்க்கடலெனவியையும். தேரிற்சென்றானென்பது பாடமாயின், நம்மைக்காண்டல்விரும்பித் தேர்மேலேறிச்சென்றானென்றுரைக்க. தேரினென்பது-கருவிப்பொருட்கண்வந்தவைந்தாமுருபெனினுமமையும் இதற்குக் காண்டலுற்றென்பது குறுகிநின்றது. தோன்றல் கழலவன் என்றதனால், அவனதுபெருமையும், எம்முயிர்கொண்டு தந்தென்றதனால் மெய்யுறவுங்கூறினாளாம். மெய்ப்பாடும் பயனும்-அவை. (உகூ௰)

ஐயந்திரக்கூறல்.

ஐயந்திரக்கூறலென்பது- எம்பெருமாற்குப் பழிவருங்கொல்லோவென்றையுற்று அறத்தொடுநின்றதலைமகளது குறிப்பறிந்த தோழி, அவளையயர்தீர, நங்குடிக்குப்பழிவரினும், அவற்குப்பழிவாராமல் மறைத்துக்கூறுமாறென்னோவெனத் தான் றலைமகளைப்பாதுகாத்தல் தோன்றக் கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

குடிக்கலர்கூறினுங்கூறாவியன்றில்லைக்கூத்தனதாள் *
முடிக்கலராக்குமொய்ம்பூந்துறைவற்குமுரிபுருவ *

வடிக்கலர்வேற்கண்ணிவந்தனசென்றுநம்யாயறியும் *
படிக்கலராயினவையென்றுமறைக்கும்பரிசுகளே. (உகூ௦)

விலங்குதல்விரும்பு மேதகுதோ ழி
யலங்கற்குழலிக் கறியவுரைத்த து.

(இ-ள்.) முரிந்தபுருவத்தையுடைய வடுவகிரிற்பரந்த வேல்போலுங்கண்ணிணையுடையாய், கூறலாகாதஅகன்றதில்லையிற்கூத்தனுடையதாள்களைத் தன்முடிக்குப்பூவாக்கும் மொய்த்தபூவையுடைய துறையையுடையவனுக்குவந்தபழிகளை, அவைபோய்ப்பரத்தலான் நம்முடைய யாயுமறியும். அதுவேயுமன்றி, உலகத்திற்கெல்லாமலராம், அதனானிறந்துபடிக்கலர்கூறினமாயினும் இவற்றைநாம்மறைத்துச்சொல்லும்பரிசுகளென்னே! எ-று.

கூத்தாளெனவியையும். வடுவகிரோடு பிறபண்பா லொக்குமாயினும், பெருமையாலொவ்வாதென்னுங்கருத்தான், வடிக்கலர்கண்ணென்றான். வடிக்கென்னுநான்காவது - ஐந்தாவதன்பொருட்கண் வந்தது. வடித்தலான்விளங்கும் வேலெனினுமமையும். அறத்தொடுநிற்குமிடத்து எம்பெருமாற்குப் பழிபடக்கூறுவோமென்றையுறுந்தலைமகட்கு, நங்குடிக்கலர்கூறினுந்துறைவற்குப் பழிபடக்கூற்றென்பதுபடக்கூறித் தோழி யறத்தொடுநிற்றலையுடம்படுவித்தவாறு. கூறுவென்பதற்குக் கூத்தனதாள் தனக்குக்கூறுகவென்றும், யாயறியும்படிக் கலராமென்பதற்கு யாயுமறியும்படியாகச் சென்றலாமென்று முரைப்பாருமுளர். மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-தலைமகளையாற்றுவித்தல். (உகூக)

வெறிவிலக்கல்.

வெறிவிலக்கலென்பது - தலைமகளை ஐயர்தீர்த்து வெறிக்களத்தேசென்று, வேலனைநோக்கி, புனலிடைவீழ்ந்து கெடப்புக வந்தெடுத்துய்த்த கதிர்த்தோணிற்க, இந்நோய் தீர்த்தற்குப் பிறிதோருபாயத்தைக்கருதுநின்னைப்போல, இவ்வுலகத்தின்கண் அறிவுடையாரில்லையென, மேலறத்தொடுநிற்பாளாகத் தோழி வெறிவிலக்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்,

விதியுடையாருண்கவேரிவிலக்கலம்பலத்துப் *
பதியுடையான்பரங்குன்றினிற்பாய்புனல்யாமொழுகக் *
கதியுடையான்கதிர்த்தோணிற்கவேறுகருதினின் *
மதியுடையார்தெய்வமேயில்லைகொல்லினிவ்வையகத்தே. (உகூஉ)

அறத்தொடுநின்ற திறத்தினிற்பாங்கி ௯
வெறிவிலக்கிப் பிறிதுரைத்த து.

(இ-ள்.) இவ்வெறியாட்டுவிழாவின் வேரிப்புன்னை விரியுடையவர் கள் மேனியு மனையையும், யாமதனை விலக்கேம், அதுகிடக்க, அம் பலத்தின்கணிருப்பிடத்தையுடையானது பரங்குன்றினிடத்துப் ப ரந்துபுனமேய்க்கட் கடமையாமொழுக, எந்தைபொருட்டு ஆண்மையுடை யானொருவனுடைய ஒளியையுடைய தோள்களிற்க, இந் தெய்வமீசர்க்கு மேன்மேனந்தாபத்தைக்கருதாதிங்ஙனம் போய்யுரைத்து வழிபாடு செய்யவற்கே, இவ்வுலகத்து இப்போழ்து வேலோனும். எ-று.

இந் நிகழ்ந்தவாறே நீ கூறியதென்னென்றுகேட்ப அறத்தொடு நிற்பாளாயதுபயன். அம்பலத்தினை அத்துச்சாரியை அல்வழிக் கண்வந்தது. ஓரிடத்தாறொறுக்கப்படாமையிற் பதியுடையவ னென்றார். சாவப்படாதவன் அம்பலத்திற்கண்வந்து பதியடை யனாயிற்றெனப்படுவதுவாயிற்றுமையைப்பம். பரங்குன்றினன் பதற்குப்பாலைக்கு ஏற்றுப் பரிசிலிற்றிருத்தவென்றதற்குரைத்த துணைக ளொருங்கேவல்லுயிர்வைப்பச்சம் கருவியுடையானென் றூபாக்கத்தையுட்கொண்டவினைக்குறிப்பெச்சமோடு முடியும். சுழி-குன்றிச்சென்றசெலவு. கதிர்த்தோள்களிற்கவென்பதற்கு எதி ர்கதிற்பொருட்டு அவன்றோள்வந்து நிற்கவென்று பொருளுரைத் து, அவ்வெச்சத்திற்கு முடிபாக்கினுமமையும். மதியுடையாரில் லை யெனப்படுவ-குறிப்புநிலை. அறத்தொடுநின்ற திறத்தினில்- அறத்தொடுநின்றதன்மைத்தாக. பிறிது-புனமுடையவர்வந்து வினவுதல். மெய்ப்பாடு-பெருமிதத்தைச்சார்ந்ததகை. பயன்-கு றிப்பினால்வெறிவிலக்குதல். (உ௧௧)

செவிலிக்குத்தோழியறத்தொடுநிற்றல்.

செவிலிக்குத்தோழியறத்தொடுநிற்றலென்பது-வெறிவிலக்கி நின்று, நீ வெறிவிலக்குதற்குக்காரணமென்னென்றுகேட்டசெ விலிக்கு, நீ போய்ப் புனங்காக்கச்சொல்ல, யாங்கள் போய்த்தினைக் கிளிகடியாநின்றேம், அவ்விடத்தொருயானைவந்து நின்மகளையே தற்கொல்லியப்புக்கது, அதுகண்டு அருளுடையானொருவன் ஓடிவ ந்து அணைந்து பிடித்தான் நிற்றியாமலை யானையைக்கடிந்து அ வளையுயிர்கொடுத்துப் போயினான், அறியாப்பருவத்து நிகழ்ந்த தனை இன்றறியும்பருவமாதலால், "உற்றார்க்குரியர் பொற்றொடி மகளிர்," என்பதனையுட்கொண்டு, இவ்வாறன்மெலியாநின்றாள்,

இனிபடுப்பது செய்வாயாகவெனத் தோழி அறத்தொடுநில்லாநி
ற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மனக்களியாயின்றியான்மகிழ்ந்தாங்கத்தன்வார்கழல்க *
ளெனக்களியாநிற்குமம்பலத்தோனிருந்தகயிலைச் *
சினக்களியானைகடிந்தாரொருவர்செவ்வாய்ப்பசிய *
புனக்கிளியாங்கடியும்வரைச்சாரற்பொருப்பிடத்தே. (உ௬௯)

சிறப்புடைச் செவிலி க்
கறத்தொடு நின்ற து.

(இ-ள்.) உள்ளக்களிப்புண்டாய் இன்றியான் மகிழ்ந்தாங்கும்வ
ண்ணம் எனக்குத்தன்னுடைய நீண்டகழலையுடைய திருவடிகளே
யளியாநிற்கும் அம்பலத்தானது பெரிதாகிய குளிர்ந்தகயிலைக்
கண் எம்புனத்தின்கண்வருஞ் செவ்வாயையுடைய பசியகிளிகளே
யாங்கடியும் வரையடியினுண்டாகிய பொருப்பிடத்தின்கண்வந்
து,ஒருவர் எம்மேல்வருஞ் சினத்தையுடைய களியானையைமாற்றி
னூர், இனிபடுப்பதுசெய்வாயாக. எ-று.

கயிலைவெற்பது-கயிலையையணைந்தவிடத்தை, கடியும்பொரு
ப்பெனவியையும். வரை-உயர்ந்தவரை. பொருப்பு-பக்கமலை. கி
ளிகடியும்பருவமென்றதனாற் களவொழுக்கம்தோன்றாமை கூறி
தலாயினகூறினாளாம். மெய்ப்பாடு-அது. பயன்-வெளிப்படையா
லறத்தொடுநிற்றல். (உ௬௯)

நற்றாய்க்குச்செவிலியறத்தொடுநிற்றல்.

நற்றாய்க்குச்செவிலியறத்தொடுநிற்றலென்பது- தோழியறத்
தொடுநிற்பக்கேட்டசெவிலி, இளையளாகிய இவ்வாழ்க்கைச்செ
ல்வத்தையுடையவிவளை எஞ்சொல்லிப்புகழுவோம், மூன்றுமூ
பிரண்டெயிறு மூளையாதவிளமைப்பருவத்தே அறிவுமுதிர்ந்தா
ளெனத் தலைமகளது கற்புமிகுதி தோன்ற நற்றாய்க்கறத்தொடுநில்
லாநிற்றல் அதற்குச்செய்யுள்.

இளையாளிவளையெஞ்சொல்லிப்பரவுதுமீரெயிறு *
முளையாவளவின்முதுக்குறைந்தாண்முடிசாய்த்திமையோர் *
வளையாவழுத்தாவருதிருச்சிற்றம்பலத்துமன்னன் *
றிளையாவருமருவிக்கயிலைப்பயில்செல்வியையே. (உ௭௦)

கற்பினில்வழாமை நிற்பித்தெடுத்தோ ள்
குலக்கொடிதாயர்க்கறத்தொடுநின்ற து.

(இ-ள்) இமையோர் தம்முடியைச்சாய்த்துவணங்கியும் வாழ்த்தியும் வருந்திருச்சிற்றம்பலத்தின்கண் உளனாகியமன்னனது திளைத்துவருமருவிகளையுடைய கயிலைக்கட்பயிலுந்திருவாட்டியை, இளையளாகியவிவளை, என்சொல்லிப்புகழ்வோம்! முன்னெழுமிரண்டெயிறு முளையாதவிளமைக்கண் அறிவுமுதிர்ந்தாள் எ-று.

திளைத்தல்-கண்டிடைவிடாது அவ்விடத்தேயோம்பியிற்றல். கற்பினின்வழாமைமதிற்பித்தெநித்தகோள்-கற்பினிமலமுழுவாயலறிவுகொளுத்திவளர்த்தவள். மெய்ப்பாடு உவகை. பயன்- நற்றாய்க்கறத்தொடுநிற்றல். (உகூச)

தேர்வரவுகூறல்.

தேர்வரவுகூறலென்பது- நற்றாய்க்குச்செவிலியறத்தொடுநிற்ப, அந்நிலைமைக்கட்டலைமகனது தேரொலிகேட்டதோழி, உயவைம்யாமென்று, தலைமகளுக்கு அதன்வரவெடுத்துக்கூறாநிற்றல் அதற்குச்செய்யுள்.

கள்ளினமார்த்துண்ணும்வண்கொன்றையோன்றில்லைக்கார்க்கடல்வாய்ப் *
புள்ளினமார்ப்பப்பொருந்திரையார்ப்பப்புலவர்கடம் *
வள்ளினமார்ப்பமதுகரமார்ப்பவலம்புரியின் *
வெள்ளினமார்ப்பவரும்பெருந்தேரின்றுமெல்லியலே. (உகூரு)

மணிநெடுந்தேரோ னணிதினின்வருமெ ன
யாழியன்மொழிக்குத் தோழிசொல்லிய து.

(இ-ள்.) மெல்லியால், கள்ளை வண்டினங்களார்த்துண்ணும் வளவியகொன்றைப்பூவையுடையவனது தில்லையையுணைந்தகரியகடலிடத்து ஆண்டுப்படியும் புள்ளினங்களார்ப்பக் கரையைப்பொருந்திரைகளார்ப்ப, அவ்வாரவாரத்தோடு மங்கலங்கூறும்புலவர்கடமது வள்ளியவினமார்ப்ப, நறுவிரையால் வண்டுகளார்ப்ப, வலம்புரியினது வெள்ளியவினமார்ப்ப, இன்று நங்காதலர் பெருந்தேர்வாராநின்றது. எ-று.

காந்தவொழுக்கட்டு மணியொலியலித்துவந்ததேர், வரைந்தெய்த இவ்வரவத்தோடு வருமென மகிழ்ந்துகூறியவாறு. கள்ளென்பது-வண்டுறுமொருசாதியென்பாருமுளர். பள்ளத்தையும் பொருதிரையையும் அவன்வரவிற்கு உவந்தார்ப்பனபோலக்கூறினள். இதனை மிகைமொழிப்பாற்படுத்துக்கொள்க. முன்னர்த்தலைமகன்பிரிந்தகாலத்துத் தலைமகளதாற்றாமையைத தாமாற்றுவிக்கமாட்டாது பொறுத்துக்கண்டிருந்த புள்ளினமுங் கடலும் அ

வனது தேர்வரவுகண்டு, இனிப்பிரிவும்பிரிவாற்றாமையுமில்லையெ ன்று மகிழ்வுற்றார்த்தனளென்றறிக. அணிதிணின்வரும்-அணித்தாகவரும். மெய்ப்பாடு-பெருமிதம் பயன்- தலைமகளையாற்றுவித்தல், வரைவுமலிந்தமையுணர்த்துதலுமாம். (உகரு)

மணமுரசுகேட்டுமகிழ்ந்துரைத்தல்

மணமுரசுக்கேட்டு மகிழ்ந்துரைத்தலென்பது - தோழி தலைமகளுக்குத்தேர்வரவுகூறாநின்ற அந்நிலைமைக்கண் மணமுரசுக்கேட்டு மனையிலுள்ளார், இஃதியாதோவோசையென்று மணமுரசென்றுவெட்கொண்டு, யாம் பூரணபொற்குடந்தோரணமுதலாயினவற்றால் மனையையலங்கரிப்போமென மகிழ்வொடு கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பூரணபொற்குடம்வைக்கமணிமுத்தம்பொன்பொதிந்த *
தோரணநீடுகதூரியமார்க்கதொன்மாலைபற்றும் *
காரணனேரலர்கண்ணுதலோன்கடற்றிலையன்ன *
வாரணவுமுலைமன்றலென்றேறக்குமணமுரசே. (உகசு)

நிலங்காவலர் நீண்மனைத் இ
கலந்தவர் நயந்துரைத்த ஆ

(இ-ள்) பழையராகிய அரியபகைவர்க்காரணமாயுள்ளான், அழகுண்டாகிய பகன்றையுடைய நுதலையுடையான், அவனது கடலையடைந்த தில்லையையொக்கும் வாராதக்கட்டப்படுமானையுடைய ... னவும் முலையையுடையாளது மணமென்று பறைமுரசமறைகின்றது, அதனால், வாயில்களெல்லாம் நீராவிறைக்கப்பட்டு நிறைகுடத்தை வைக்க, மணியும் முத்தும் பொன்னின்கண்ணே முறையாய்த் தோரணம் எங்கும்மோங்குவதாக, தூரியங்கள் ஒலிப்பனவாக. எ-று.

வாரணவுமுலையென்பதற்கு வாரைப்பொருந்துமுலையெனினுமமையும். மெய்ப்பாடு-உவகை. பயன்-நகரியலங்கரித்தல். (உகஎ)

ஐயுற்றுக்கலங்கல்.

ஐயுற்றுக்கலங்கலென்பது- மணமுரசுகேட்டவள் மகிழ்வொடு நின்று மனையையலங்கரியாநிற்ப, மிகவுங்களிப்பையுடைத்தாய மருங்கிறந்த நகரின்கண் முழங்காநின்ற இப்பெரியமுரசப், பலவாற் கோதுமிகின்றிலெனத் தலைமகள் கலக்கமுற்றுக்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அடற்களியாவர்க்குமன்பர்க்களிப்பவர்துன்பவின்பம்
படக்களியாவண்டறைபொழிற்றில்லைப்பரமன்வெற்பிற்

டக்களியானைமாற்றினவர்க்கோவன்றிநின்றவர்க்கோ *
விடக்களியாநம்விழுமணமார்க்கும்வியன்முரசே. (உகூஎ)

நல்லவர்முரசமற் றல்லவர்முரசெனத்
தெரிவரிதெனவரிவைகலங்கியது.

(இ-ள்) மிகவுங்களிப்புண்டாய நமது சிறந்தவில்லின்கண் முழங்காநின்ற இப்பெரியமுரசம், வெற்றியின்கண் மதத்தையுடையகளியானையை நம்மேல்வாராமல் மாற்றினவர்க்கோ? அன்றி யாதுமியையில்லாதவர்க்கோ? அறிகின்றிலேன். எ-று. பிறவியானெருந்துன்பமுமின்பமுங்கெட இயல்பாகிய பேரின்பத்தை யாவராயினுமன்பராயினோர்க்கு வரையாதுகொடுப்போன், களித்துவண்டுகளொலிக்கும் பொழிலையுடையதில்லைக்கணுளனாகிய பரமன், அவனது வெற்றியினைக்கூட்டுக.

அடற்களி- அடுதல்செய்யாதபேரின்பம். அடக்களியென்பது பாடமாயின், பேரின்பம் யாமெனுமுணர்வினைக் கெடுப்பவென்றுரைக்க. மெய்ப்பாடு- அச்சத்தைச்சார்ந்தமருட்கை. பயன்-ஐயந்தீர்தல். (உகூஎ)

நிதிவரவுகூறுநிற்றல்.

நிதிவரவுகூறுநிற்றலென்பது- முரசொலிகேட்டு ஐயுற்றுக்கலங்காநின்றதலைமகளுக்கு, நமர்வேண்டினபடியே அருங்கலங்கொடுத்து நின்னைவரைந்துகொள்வாராக, யானைகடிந்தார், நமதுகடைமுன்கொணர்ந்திறுத்தார் குறையில்லாதநிதி, இதனைநீகாண்பாயாகவெனத் தோழி மகிழ்ந்தருமனைத்தொடுநின்று நிதிவரவுகூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

என்கடைக்கண்ணினும்யான்பிறவேத்தாவகையிரங்கித் *
தன்கடைக்கண்வைத்ததண்டில்லைச்சங்கரன்றுஞ்சயிலைக் *
கொன்கடைக்கண்டரும்யானைகடிந்தார்கொணர்ந்திறுத்தார் *
முன்கடைக்கணிதுகாணவந்துதோன்றுமுழுநிதியே. (உகூஅ)

மகிழ்ந்தருமனைத்தொடு வண்புகழ்த்தோழி
திகழ்ந்திநிதிமடந்தைக்குத் தெரியவுரைத்தது.

(இ-ள்.) கடையாகியவென்னிடத்தும், யான்பிறதெய்வங்களை யேத்தாதவண்ணமிரங்கித் தனதுகடைக்கண்ணினைவைத்த குளிர்ந்த தில்லைக்கணுளனாகிய சங்கரன் மேவுங்கயிலையிடத்துத் தமக்கொருபயன்கருதாது நமக்கிறுதிபயக்கும் யானையையன்றுக

டிந்தவர், கொணர்ந்துவிட்டார், விட, நங்கடைமுன்வந்து தோன்றும் குறைவில்லாதநிதி, இதனைக்காண்பாயாக. எ-று.

என்கடைக்கண்ணினுமென்பதற்கு மொழிமாற்று எனதுகடையாகிய நிலைமைக்கண்ணுமென்றுரைப்பினுமமையும். கண்ணகன்ஞாலமென்புழிப்போலக் கண்ணென்பது ஈண்டுப்பெயராகலின் ஏழனுருபுவிரித்துரைக்க கடைக்கண்ணினுமென்றும்வேற்றுமைச்சொல்லும், எத்தாவகையென்னும்வினையெச்சமுங் கடைக்கண்வைத்தவென்னும் வினைகொண்டன. கடைக்கணென்பதனை முடிவாக்கி, என்முடிவுகாலத்தும் பிறவேத்தாவகையென்றுரைப்பாருமுளர். கொண்கடைக்கண்டரும்யானையென்பதற்கு, அச்சத்தைக்கடைக்கண்டரும்யானையென்றுரைப்பாருமுளர். வண்புகழ்-அறத்தொடுநின்று கற்புக்காத்தலான்வந்தபுகழ். மெய்ப்பாடு-உவகை. பயன்-ஐயந்தீர்த்தல். (௨௯௮)

வரைபொருட்பிரிதல் முற்றிற்று.

மணஞ்சிறப்புரைத்தல்.

மணஞ்சிறப்புரைத்தலென்பது- வரைந்தபின்னர் மணஞ்சிறப்புக்கூறுநிற்றல்.

அதுவருமாறு. சூத்திரம். மணமுரசுகூறன் மகிழ்ந்துரைத்தலெலாம், வழிபாடுகூறல் வாழ்க்கைநலங்கூறல், காதல்கட்டுரைத்தல் கற்பறிவித்தல், கற்புப்பயப்புரைத்தல் காதன்மருவுரைத்தல், கலவியுரைத்தல் கருதியவொன்பது, நலமிகுமணமிவை நாடுங்காலை.

(இ-ள்.) மணமுரசுகூறல்-மகிழ்ந்துரைத்தல்- வழிபாடுகூறல்- வாழ்க்கைநலங்கூறல்-காதல்கட்டுரைத்தல்-கற்பறிவித்தல்- கற்புப்பயப்புரைத்தல்- மருவுதலுரைத்தல்- கலவியின்பங்கூறல எனவிவையொன்பதும் மணஞ்சிறப்புரைத்தலாம். எ-று. அவற்றுள்,

மணமுரசுகூறல்.

மணமுரசுகூறலென்பது - வரைபொருட்பிரிந்துவந்தபின்னர் அருங்கலம்விடுத்தற்கு முன்றிற்கணின்று தலைமகனது முரசுமுழங்காநிற்பக்கண்டு மகிழ்வுறுநின்றதோழி, நாந்துயர்தீர நம்மில்லின்கட்புகுந்துநின்று யானைகடிந்தார்முரசு முழங்காநின்றது, இனியென்னகுறையுடையோமென வரைவுதோன்றநின்று, தலைமகளுக்கு மணமுரசுகூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பிரசந்திகழும்வரைபுரையானையின்பிடமுத்தார் *
முரசந்திகழுமுருகியநீங்குமெவர்க்குமுன்னோ *
னரசம்பலத்துநின்றாடும்பிரானருள்பெற்றவரிற் *
புரைசந்தமேகலையாய்துயர்தீரப்புகுந்தனன்றே. (௨௯௯)

வரைவுதோன்ற மகிழ்வுறுதோ ழி
திரைவிளக்கு நின்றுரைத்த து.

(இ-ள்.) நிறத்தையுடையவுயர்ந்தமேகலையையுடையாய், அரியயன்முதலாகிய யாவர்க்கும் முன்னாயிருக்குமாறு, இவ்வாறுபெரியனாயினும் எளியனாய் அம்பலத்தின்கண் எல்லாருங்காணநின்றாடுமவன், அவனருளுடையவரைப்போல நாந்துயர்தீர, நம்மில்லிற்கட்புகுந்தானின்று, பெருந்தேன்றிகழும் பலகைவரைபோலும் யானையின் துவலியை நங்காவலை முழங்கிவிளங்காநின்ற, [illegible] யுடையேம் எ-று.

[illegible] மெய்ப்பாடு-உவகை. பயன்-தலைமகளை மகிழ்வித்தல். (௨௯௯)

மகிழ்ந்துரைத்தல்.

மகிழ்ந்துரைத்தலென்பது - மணமுரசொலிகேட்ட தோழி, இலம்பலன்றந்த பெறுதற்கரிய தலைமகளை வரைந்து, அத்தலைமேய பத்துக்கொடாக ஆற்றியிருந்தாளெனத் தலைமகளைத் தன்னுள்ளே மகிழ்ந்து கூறுதல். அதற்குச் செய்யுள்.

இருந்துதியென்வயிற்கொண்டவன்யானெனைப்போற்றுதுமுன்று *
மருந்துதிசைமுகன்மாற்கரியோன்றில்லைவாழ்த்தினர்போ *
லிருந்துதிவையடனாவெரிமுன்வலஞ்செய்திடப்பா *
லருந்துதிகாணுமளவுஞ்சிலம்பனருந்தளையே. (௩௱)

மன்னியகடிப்பிற் பொன்னுங்கோதை யை
நன்னுதற்றோழி தன்னின்மகிழ்ந்த து.

(இ-ள்.) சிலம்பன்றந்தபெறுதற்கரிய நலமகள், இப்பொழுது முன்றீவலங்கொண்டு பின் வசிட்டனிடப்பக்கத்துத்தோன்று மருந்ததியைக் காணுமளவுந் தில்லையை வாழ்த்தினரைப்போல வருத்தமின்றியிருந்து விளங்கினள், எ-று. அன்பர்துதிப்ப அவர்வயிற்றுன்

கொள்ளும்பெருந்தகுதியை என்வயினுண்டாக்கிக்கொண்டவள், யாவரும் போற்று மாறுளதாம் வண்ணம் தகைமையுடைத்தாய மேதகைமை ருந்து, இவ்வாறனைத்தெரியவுயிரும் நிலைசமைக்கும் மாத்திரமு ரியாள், அவளது இத்தலைவியெனக்கூட்டுக.

வற்றறை - ஏழைகளோவாடமல்லைத்து. [illegible] கொடாக [illegible] திருந்தாளெனத் தலைவனைமதித்துரைத்தியவாறு. நீ [illegible] வாடாதிருந்தா [illegible] தியவன் [illegible] யும். [illegible] று [illegible] றத்தனழுமையைப்பெற்ற [illegible] த்தைக் கொண்டாடியவாறு. மெய்ப்பாடு-உவகை பயன்-மகிழ்தல். வேயினமெல்லோளென்னுமதுதொட்டு [illegible] ட்பத்தொன்பதாம் அறத்தொடுநிலையிலேயும், அதன்பின்னர் வரைதலையுள்ளதினை வெண்பது. (கஙங)

அகத்திணையியல்பிறப்பில்பிறப்பின்கதலவியின் [illegible] என்பதற்கேற்பாட்டுமுதல் இப்பாட்டளவுந்தேருதியால யகூட்டம்.

வாழ்பாடுகூறல்.

வாழ்பாடுகூறலென்பது - மனைக்கிழத்தி [illegible] மனைமாட்சி யைப்புகழ்ந்து, காவலர் உடம்பும் உயிரும்போல ஒருவரைபொருவர் [illegible] யமையாமையாற் [illegible] கலந்தமேனெஞ்சத்தன [illegible] நிற்றலையுடையராய் இவ்வாறு [illegible] தோழி தலைமகன்றலைமகள் வாழ்வு [illegible] அதற்குச்செய்யுள்.

சீரியலாவியும்யாக்கையுமென்னச்சிறந்தவையாற் ❋
காரியலமைப்பாட்டகன்னெரியவன்னைகலைமலைகலந்த ❋
மேவியறக்கீழ்ந்தவியறத்தெளக்காற்றியபோக்கின ❋
காரியல்கண்டவள் மடலைவனைந்துபெய்தாவல்லே. (கஙச)

மனைமனைகாண வந்தவிசெவிப் ❋
பிணைமலர்க்குழலி தோழிசொல்லியது.

(இ-ள்.) அன்றைப், கார்போலுங்கண்டத்தையுடையவராது வள ளியதில்லையையனைத்துமெய்முடையகாவலர், சீர்மையியலுமுயி ருமுடம்புமேபோல ஒருவரையொருவர் இன்றியமையாமையால் [illegible] னியவியலா [illegible] வாள்போலுங் கண்ணையுடையாளது [illegible]

னைக்கடவார், தாமரைப்பூவைச்சேர்ந்த தேனுஞ்சந்தனமரமும் இடத்துநிகழ்பொருளுமிடமுமாய் இயைந்து தம்பெருமையைப்புலப்படுத்தினாற்போல இயைந்து,இவளது வழிபாட்டின்கண்ணே நிற்பர் எ-று.

எண்ணாகலாமென்றதனாற் காதலியாதலும், கற்பினிற்பமென்றதனால் வாழ்க்கைத்துணையாதலுங்கூறப்பட்டன. ஆவியும்வேரியுந் தலைமகட்குவமையாகவும், யாக்கையுஞ்சந்தும் தலைமகற்குவமையாகவுங்கொள்க. பிரித்துவமையாக்காது, இவரதுகூட்டத்திற்கு அவற்றதுகூட்டமுவமையாகவுரைப்பினுமமையும். காரியங்கண்டீர்வண்டடல்லையனைந்துமென்றதனான், இவரதில்வாழ்க்கை இன்றுபோல என்றும் நிகழுமென்பதுகூறினாளாம் இன்னேயென்பது பாடமாயின், இப்பொழுதேயென்றுரைக்க. மெய்ப்பாடு- உவகை. பயன்-மகிழ்வித்தல். (௱க)

வாழ்க்கைநலங்கூறல்.

வாழ்க்கைநலங்கூறலென்பது- மனைமனைகண்டசெவிலி, மகிழ்வோடுஞ்சென்று,நின்மகளுடையவில்வாழ்க்கைநலத்திற்கு உவமைகூறின், நின்னுடையவில்வாழ்க்கைநலமல்லது வேறுவமையில்லையென நற்றாய்க்குத் தலைமகளது வாழ்க்கைநலங்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தொண்டினமேவுஞ்சுடர்க்கழலோன்றில்லைத்தொன்னகரிற் *
கண்டினமேவுமினியவனின்கொழுநன்செழுமென் *
றண்டினமேவுதிண்டோளவன்யானவடற்பணிவோள் *
வண்டினமேவுங்குழலாளயன்மன்னுமிவ்வயலே. (௱உ)

மனையனைச்சென்று மகிழ்தருசெவி லீ
யனையனைக்கிழத்திக் கதன்சிறப்புரைத்த து.

(இ-ள்.) தொண்டரதினத்தைப்பொருந்துஞ்சுடர்க்கழலையுடையவனது தில்லையாகிய பழையநகரிடத்தியான்கண்ட அவளதில்லம் மேவப்படு நமதில்லத்தோடொக்கும், அவள் நின்னோடொக்கும், கண்டாகியவினத்தையொக்கும்வளவியவாய் மெல்லியவாகிய திண்ணியதோள்களையுடையான் நின்கொழுநனோடொக்கும், அவடன்னைப்பணிந்து குற்றேவல்செய்வாள் என்னோடொக்கும், வண்டினம்பொருந்துங்குழலையுடையாளதயல் இவ்வயலோடொக்கும், வேறுசொல்லலாவதில்லை. எ-று.

கண்டவென்பது-கடைக்குறைந்துநின்றது. பெண்டீர்க்கு உண

நினிதாகவெனுக்கித் தோளிற்கு மென்மைகூறினார். தன்னுடைமை ன்பதி வினைமென்றது-சாதியை மன்னும் அசைநிலை. பெரும்பா ன்மையுமென்பது படநிற்றலினும்மையும். கண்டேன்பது ணை தன்மைவினையென்று, அவனில்வாழ்க்கையுரைகண்டே. னென முன் பொதுவகையாற்கூறிப் பின்சிறப்புவகையாற் கூறிற்றாகவு ரைப்பாருமுளர் மெய்ப்பாடும் பயனும்-அவை. (கூ௱உ)

காதல்கட்டுரைத்தல்.

காதல்கட்டுரைத்தலென்பது- அவனில்வாழ்க்கைநலங்கண்டகிழ அ வர் [illegible] மேல்வைத்தகாதலான் இவையேயன்றிப் பொருளுபா மென்றுகருதி அதனின்கண் இற்றிபமையாத காப்பாரிய [illegible] டையு மணியான், இங்கவன்காதலெனத் தலைமகனை [illegible] கூறுவிற்றல் அதற்குச்செய்யுள்.

பொட்டணியானுதல் போயிறும் பொய்யோ பிடவெனப்பூ *
விட்டணியார் [illegible] மலரன்றிவிடப் [illegible] *
மட்டணிவார்குழலையாள் [illegible] *
கட்டணியார்சடையோன் [illegible] (கூ௱கூ)

தோழி செவிலிக்கு [illegible] ன்
காதல்கட்டுரைத்த து.

(இ-ள்) [illegible] அறிவுறுத்த [illegible] காதல், [illegible] பொட்டு [illegible] [illegible] மலர் [illegible] [illegible] [illegible] நன்றாகவிக்கட்பொட்டையுமிடான். எ-று.

கட்டணியார்சடையென்பதற்கு [illegible] சடை [illegible] தமிழின் [illegible] பாடமோதுவாரு முளர். (கூ௱ச)

கற்பறிவித்தல்.

கற்பறிவித்தலென்பது-தலைமகளை [illegible] [illegible], அதுகேட்ட [illegible] யொழிய [illegible] [illegible] யாகக்கருதாளாதலான், அவன்றன்னை [illegible] [illegible] செல்லுமிடத்து திறைகொள்ளச் செல்லுதற் [illegible] து அவனைத்தலைத்தலைக்கு ஆண்டுதகுதியுடையாய், [illegible]

பொைக்கூறி நற்றாய்க்குத் தலைமகளது கற்பறிவியாநிற்றல். அத
ற்குச்செய்யுள்.

தெய்வம்பணிகழலோன்றில்லைச்சிற்றம்பலமனையா *
டெய்வம்பணிந்தறியாளென்றுநின்றுதிறைவழங்காத் *
தெவ்வம்பணியச்சென்றாலுமன்வந்தன்றிசசேர்ந்தறியாள் *
பௌவப்பணிமணியன்னார்பரிசினையாய்மைகளே. (௩௨௪)

விற்பொலி நுதலி
கற்பறி வித்த து.

(இ-ள்) பிறராலேத்தப்படப்பட்ட தெய்வங்கள்வணங்குந் திருவ
டிகளையுடையவனது தில்லையிற்சிற்றம்பலத்தையொப்பாள், எஞ்
ஞான்றுந் தெய்வத்தைப் பணிந்தறியாள், முன்னின்று
திறைகொடாத பகைவர் வந்து பணியும்வண்ணம் வினைவயிற்செ
ன்றாலும், அம்மன்னவன் அவணின்று வந்தல்லது ஆண்டு தங்
கியிராள், பௌவத்து நின்ற மணிபோலப் பெருங்குலத்துப்பிறந்
தார்க்குப் பொருந்திய முறைமைகளையுடைய. எ-று.

தெவ்வம்-செவ்விமண விழிக்கும்வழி விரித்து நின்றது. செவ்வம்
பணியச்சென்றாலுமென்பதற்குச் செவ்வர் தம்மைப் பணியவென்
று, பௌவப்பணி மணியென்பதற்குக் கடலிடத்தும் பாம்பிடத்
துமுளவாகிய முத்தும் மாணிக்கமுமென்று முரைப்பாருமுளர்.
விற்பொலிநுதலி [illegible]. (௩௨௫)

கற்புப்பயப்புரைத்தல்.

கற்புப்பயப்புரைத்தலென்பது- கற்பறிவித்த செவிலி, அவள்
அவனொழுகலாறு காணுமிடத்து அவனருங்கவினுற்று வினைவயிற்
செல்லல் அவ்வினைமுடித்துத் தொழுதுவந்து கண்படுமிடத்தல்
லது நீங்காதாதலான், அவளது கற்பு, ஆர்த்திக்காலத்தும்
டமினையுமெய்துமென அவளது கற்புப்பயந்தமை நற்றாய்க்கு
க்கூறுநிற்றல் அதற்குச்செய்யுள்.

இற்பந்திகழ்ச்சுருதிப்பதித்தில்லைச்சிற்றம்பலத்துப் *
பொற்பந்தியன்னசடையவன்பூவணமன்னபொன்னின் *
கற்பந்திவாய்வடமீனுங்கடக்கும்படிகடந்து *
யிற்பந்திவாயன்றிவைகல்செல்லாதவனீர்ங்களிறே. (௩௨௬)

கற்புப் பயந் தி
அற்பத முரைத் து.

(இ-ள்.) நன்கொழிய விளங்குந் திண்ணியமதிலையுடைய தில்
லையிற்சிற்றம்பலத்தின்கண்ணுளனாகிய பொற்றகட்டுநிரைபோலுஞ்

சடையையுடையவனது பூவணத்தையொக்கும்பொன்னினது கற்பு அந்திக்காலத்துள்ளதாகிய வடமீனையும்வெல்லும், அதனால் எழுத்துக்கொண்டவினையையிடையூறின்றியினிதின்முடித்து அவனூரும் மதத்தானிரியகளிற்றினத்தைக்கடக்கும் இவளிற்கட்டன்ப நீயிடத்தல்லது தங்காது. எ-று.

பொற்பந்திபனைசடையென்பதற்கு அழகிய அந்திவானம் போலுஞ்சடையெனப்பொருளுரைப்பாருமுளர். அந்திக்காலத்துக் கற்புடைமகளிர் தொழப்படுதலின், அந்திவாய்வடமீனென்றாள். கற்புப்பயந்த வற்புகமாவது - படிகடந்துங் கழுதுவரும்வண்ணம் எழுத்துக்கொண்டவினையையிடையூறின்றியினிதுமுடித்தல். (௬௱௪)

மருவுதலுரைத்தல்

மருவுதலுரைத்தலென்பது - கற்புப்பயப்பப்புரைத்த தோழி, வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிவினும் அவனாருங்கருவினைமுடித்துத் தலைவியைப்பல்லைப்பற ...துக்கங்கொண்டு, அவளும் அவனையேயன்றிப் பிற மற்றோர்தெய்வந்தொழப்படுவனைக் காணுதியளந்தறியாள், இப்பெரியாள் தலைவனை அவ்விருவர்காதலு மருவுதல் கூறுநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

மன்னவன் றெம்முனை மேற்செல்லு மாயினு மாலயற்கு ※
தன்னாயிழைபற வங்கலச் செல்லாது வரதுணைநந் ※
தென்னவ னேத்துசிற் றம்பலத் தான்மற்றைத் தேவர்க்கெல்லா ※
முன்னவ னேவலன் றொருமற்றோர் தெய்வ முன்னலளே. (௬௱௫)

இருவர்காதலு
மருவுதலுரைத்தது.

(இ-ள்.) மன்னவனொருபகைமுனைமேற்செல்லப்போமாயினும் பெரியவரிசைபெற்றறியப்பாலொருந்தேர் தன்னிலையினல்லதுபுறத்துத்தங்காது, வரதுணையாகிய தென்னவனும் மேலுந்தப்பரவுஞ் சிற்றம்பலத்திருக்கின்றவன், தானெல்லாத்தலைமையாகிய தேவர்க்கெல்லாம் முன்னேயுள்ளான், அவனது ஏவலையல்லாது வேறொருதெய்வத்தைத் தெய்வமாகக் கருதாள். எ-று.

மற்றைத்தேவர்கட்குமென்பதூஉம் பாடம். (௬௱௬)

கலவியிடம்பெறக்கூறல்.

கலவியிடம்பெறக்கூறலென்பது - இருவர்காதலுமருவுதல்கூறின தோழி, இவ்விருவருடைய காதலுக்களிப்பும், இன்பவெள்ளத்திடையழுந்தப்புகுமெய்த்தாருயிர் ஓருடம்பாற்றுயித்தலாகாமை

யான் இரண்டுடம்பைக்கொண்டு, அவ்வின்பவெள்ளத்திடைக்கிடந்து, திளைத்ததனோடொக்கும், அதுவன்றி அவ்வின்பவெள்ளம் ஒருகாலத்தும் வற்றுவதும் மூற்றுவதுஞ்செய்யாதென நற்றாய்க்கு அவரது கலவியின்பங்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

ஆனந்தவெள்ளத்தழுந்துமொ ராருயிரீருருக்கொண் *
டானந்தவெள்ளத்திடைத்திளைத் தாலொக்கு மம்பலஞ்சேர் *
ஆனந்தவெள்ளத்தறைகழ லோனருள் பெற்றவரின் *
றானந்தவெள்ளம்வற் றாதொரு காலுங் கனிநுதலே. (உஎஉ)

நன்றறைந்தப்பட்டுக் கடந்தவினைகளாட்டு
பகிழ்ந்தார்க்குறைந்தோர் மருங்கினைகூறிய து.

(இ-ள்.) ஒருசாரானந்தவெள்ளத்தழுந்தும் ஒருயிர் ஒருடம்பாற்றுய்த்தலாகாமையின் இரண்டுடம்பாகக்கொண்டு அவ்வின்பவெள்ளத்திடைக்கிடந்து திளைத்ததனோடொக்கும், அதுவேயுமன்றி, அம்பலத்தைச்சேர்ந்த இன்பவெள்ளத்தைச்செய்யு மொலிக்குங்கழலையுடைத்தாகிய திருவடியையுடையானது அருளைப்பெற்றவரின்பம்போல இவ்வின்ப வெள்ளமும் ஒருகாலத்துங்குறைவுபடாது, இவ்வணிநுதலுடைமறு காதல் எ-று.

இவ்வியற்றிற்கும்மெய்ப்பாடு-உவகை. பயன்-மகிழ்தல். (உஎஉ)

மணஞ்சிறப்புரைத்தல் முற்றிற்று.

ஓதற்பிரிவு.

இனி ஓதற்பிரிவு வருமாறு:- வரைந்துகொண்டபின்னர்த் தலைமகன் ஓதற்பிரிவின் ஒருவாரமாகக் கல்வியின்மிகுதிகூறி நீங்காநிற்றல். "ஓதல் காவல் பகைதணி வினையே, வேந்தர்க் குற்றுழி பொருட்பிணி பரத்தையென் றாங்க வாறே யவ்வயிற் பிரிவே," என்றோதப்பட்டனவற்றுள், முதற்பிரிவாதலாற் றுறவு. என்னை, இவ்வெல்லையுள் நிலைமைபெறுதலின்றி இவ்வாறு ஒருங்கு நிகழ்வதின்மையின், முன்னிலைப் பெருமையுணர்த்தவேண்டு மென்று கூறப்படுதலால் இதுமுதற்றானெனப்படும். வேதமோதியவிடத்து நற்குலத்தோர் தகவுடைமையாகிய வேதப்பொருளாற்றுப் பாகங்கூறப்படுவன உளவோவெனப்படுமாயினும் பெருமையுடைத்தோர்க்கும் கல்வியாற் றனேயிற்றுங் காலை அவர்களையறிவித்தல் தருமநூல்விதியாதலானும், விதியுடையவாகலின்.

அதுவருமாறு - சூத்திரம். கல்விநலங்கூறல் பிரிவுநினைவுரைத்தல், கலக்கங்கண்டுரைத்தல் காதலர்தமது வாய்மொழிகூறல் வருவனநான்குநந்தி மெய்யில் கல்வி தேருங்காலே.

(இ-ள்.) கல்விநலங்கூறல்- பிரிவுநினைவுரைத்தல்-கலக்கங்கண்டுரைத்தல்- வாய்மொழிகூறித்தலைமகள்வருந்தல் எனவிவைநான்கும் ஓதற்பிரிவாம். எ-று. அவற்றுள்,

கல்விநலங்கூறல்.

கல்விநலங்கூறலென்பது - வரைந்துகொண்டபின்னர் ஓதற்குப்பிரியலுறுநின்றதலைமகன், தலைமகளுக்குப் பிரிவுணர்த்துவானாக மிகவுங்கூற்றாற் கற்றோர் நன்மைக்கெல்லையில்லாத தன்மையுராவரெனத் தோழிக்குக் கல்விநலங்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சீரளவில்லாத்திகழ்தருகல்விச்செம்பொன்வரையி
னாரளவில்லாவளவுசென்றாரம்பலத்துணின்ற
வோரளவில்லாவொருவனிருங்கழலுன்னினர்போ
லேரளவில்லாவளவினராகுவரேந்திழையே. (௯௮)

கல்விக்ககல்வர் செல்வத்தவனோ
செறிகுழற்பாங்கிக் கறிவறிவித்தது.

(இ-ள்.) ஏந்திழாய், நன்மைக்கெல்லையில்லாத விளங்குங்கல்வியாகிய மேருக்குன்றத்தினது மிக்கவளவில்லாதவெல்லையையடைந்தவர்கள் அம்பலத்தின்கணின்ற ஓரளவையுமில்லாதவொப்பில்லாதானுடைய பெரியதிருவடிகளையறிந்து நினைந்தவரைப்போல நன்மைக்கெல்லையில்லாத தன்மையராவர். எ-று.

செம்பொன்வரையென்றான், தூய்மையும் பெருமையுங் கலங்காமையுமுடைமையால். கற்றதின்மேலுங் கற்கநினைக்கின்றானாதலான், ஆரளவில்லாவளவு சென்றாரென்றான். ஆரளவு - காதமும் புகையுமுதலாயினஅளவு. ஓரளவென்பது-காட்சியும் அனுமானமுமுதலாயினவளவு. இது குறிப்பெச்சம். செல்வத்தவர்-இவ்வாழ்க்கைச்செல்வத்தவர். அறிவறிவித்தது- அறியப்படுவதனையறிவித்தது. பாங்கியறிவறிவித்ததென்பது பாடமாயின், தலைமகனதுகுறிப்பைக்கண்டு தோழி தலைமகட்குக் குறிப்பினாற்கூறினளாகவுரைக்க. மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-பிரிவுணர்த்தல். (௯௮)

பிரிவுநினைவுரைத்தல்.

பிரிவுநினைவுரைத்தலென்பது-கல்விநலங்கேட்டதோழி, அவன்

பிரிதற்குறிப்பறிந்து, மிகவுங்கற்றோர் நன்மைக்கெதிரில்லாத தன்மையாவதொன்பதனையுட்கொண்டு, நின்புணர்முலையுற்ற புரவலர், அழற்கானத்தே போய்க்கல்வியான்மிக்காரைக்கிட்டி அவரோடுஉசாவித் தங்கல்விமிகுதிபுலப்படுத்தப் பிரியாநின்றாரெனத் தலைமகன் ஓதற்குப் பிரிவுநினைந்தமை தலைமகளுக்குக்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வீதலுற்றார்தலைமாலையன்றில்லைமிக்கோன்கழற்கே *
காதலுற்றார்நன்மைகல்விசெல்வீதருமென்பதுகொண் *
டோதலுற்றாருற்றுணர்தலுற்றார்செல்லன்மல்லழற்கான் *
போதலுற்றார்நின்புணர்முலையுற்றபுரவலரே. (கூஅக)

கல்விக்ககல்வர் செல்வத்தவனெனப்
பூங்குழன்மடந்தைக்குப் பாங்கிபகர்ந்தது.

(இ-ள்.) செல்வீ, கெடுதலையடைந்தவர் தலையாலியன்றமாலையையுடையான், தில்லைக்கணுளனாகிய பெரியோன், அவனுடைய திருவடிக்கேயன்புற்றாரது நன்மையைக் கல்வி தருமென்பதனைக் கருதி, ஓதுதலான் மிக்காரைக்கிடைத்து, எல்லா நூல்களையுமுணர்தலுற்று, நின்புணர்முலையைச்சேர்ந்தபுரவலர், இன்னாமையைச்செய்யும் மிக்கவழலையுடைய கானகத்தைப் போகநினைந்தார்-எ-று.

ஓத்தான் உயர்ந்தாரைக்கிடைத்து அவரோடுசாவித் தமதுகல்விமிகுதியையறியலுற்றாரொன்றுரைப்பாருமுளர். உணர்தலுற்றாரென்பதனை முற்றாகவுரைப்பினுமமையும். நின்புணர்முலையுற்றவென்றதனான், முலையிடத்துத்துயிலைநினைந்து நீட்டியாது வருவரென்றும், புரவலரென்றதனான், நின்னலந்தொலையாமற் காப்பரென்றுங்கூறிப் பிரிவுடம்படுத்தாளாம். செல்வத்தவனென்றது-ஈண்டுத்தலைமகனை. மெய்ப்பாடு- அழுகையைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன்-பிரிவுணர்த்துதல். (கூாக)

கலக்கங்கண்டுரைத்தல்.

கலக்கங்கண்டுரைத்தலென்பது-பிரிவுநினைவுரைப்பக்கேட்டதலைமகளது கலக்கங்கண்டதோழி, அன்பர் சொற்பாவிரும்பினரென்ன, அச்சொல் இவள்செவிக்கட் காய்ந்தவேல்போலச் சென்றெய்திற்று, இனி மற்றுள்ளபிரிவை எங்ஙனமாற்றுவளெனத் தன்னுள்ளேகூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கற்பாமதிற்றில்லைச்சிற்றம்பலமதுகாதல்செய்த *
விற்பாவிலங்கலெங்கோனைவிரும்பலர்போலவன்பர் *

சொற்பாவிரும்பினரென்னமெல்லோதிசெவிப்புறத்துக் *
கொற்பாவிலங்கிலைவேல்குளித்தாங்குக்குறுகியதே. (௩௱௰)

ஓதற்ககல்வர் மேதக்கவரென ப்
பூங்கொடிகலக்கம் பாங்கிகண்டுரைத்தது.

(இ-ள்.) கல்லாற்செய்யப்பட்ட பரந்தமதிலையுடைய தில்லைக்க ட்சிற்றம்பலமதனைக்காதலித்த வில்லாகச்செய்யப்பட்ட பரந்த மலையையுடைய எம்முடையகோனை விரும்பாதாரைப்போல, நம்மன்பர் சொல்லானியன்ற பாவாகியநூல்களைக் கற்கவிரும்பி னாரென்றுசொல்ல, அச்சொல் மெல்லோதியையுடையாளது செ விக்கட் கொற்றொழில்பரந்த விளங்குமிலையையுடைய வேல்செ ன்றழுந்தினாற்போலச் சென்றெய்திற்று, இனிப்பிரிவையெங்ஙன மாற்றுமோ! எ-று.

பொருப்புவில்லிமேல்விருப்புடையார் கல்விக்கடனீந்திவரு ந்தாமையின் விரும்பலர்போலச்சொற்பாவிரும்பினரென்றாள். இனி வருந்தவென்பதோரசொலலைவிரித்து விரும்பலர்போல வருந்த அசசொற்குறுகியதென்றுரைப்பினுமமையும். பூங்கொ டிகலக்கம் பாங்கி தன்னுள்ளேசொல்லியது, தலைமகற்குக்கூறிய தெனறுரைப்பாருமுளர். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - செலவ ழுங்குவித்தல். (௩௱௰)

வாய்மொழிகூறித்தலைமகள்வருந்தல்.

வாய்மொழிகூறித்தலைமகள்வருந்தலென்பது - கலக்கங்கண்டு ரைத்ததோழிக்கு, முன்னிலைப்புறமொழியாக நின்னிற்பிரியேன் பிரிவுமாற்றேனென்று சொன்னவர்தாமே பிரிவராயின், இதற்கு நாஞ் சொல்லுவதென்னேவெனத்தலைமகளது வாய்மொழிகூறித் தலைமகள்வருந்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பிரியாமையுமுயிரொன்றாவதும்பிரியிற்பெரிதுந் *
தரியாமையுமொருங்கேநின்றுசாற்றினர்தையன்மெய்யிற் *
பிரியாமைசெய்துநின்றோன்றில்லைப்பேரியலூரரன்ன *
புரியாமையுமிதுவேயினியென்னும்புகல்வதுவே. (௩௱௰௧)

தீதறுகல்விக்குச்செல்வன்செல்லுமெனப்
போதுறுகுழலி புலம்பியது.

(இ-ள்.) தையலாடனது திருமேனியினின்றும் பிரியாமையை ச்செய்து நின்றவனது தில்லையிற் பெருந்தன்மையையுடையவூர ர் நம்மிற்பிரியாமையையும், இருவருக்குமுயிரொன்றாதலையும்,

பிரியிற்பெரிதுமாற்றாமையையும் ஒருங்கே அக்காலத்து நம்முன்னின்று கூறினார், இப்பொழுது அவற்றுட் பிரியாமை பொய்யாகக்கண்டமையின், உயிர்வேறுபடக்கருதுதலும் பிரிவாற்றுதலுமாகிய அன்னவற்றைச் செய்யாமையும் இப்பிரியாமையேயொட்டாக்கும், இனிநாஞ்சொல்லுவதென்! எ-று.

தையன்மெய்யிற்பிரியாத பேரன்பினனாதலிற் கலக்கட்பயினும் அன்புபெறாது பிரிதல் எந்நனம்வல்லராயினரொன்றுங்கருத்தால், பிரியாமைசெய்துநின்றேன்றிக்கேட்டேரியவுரரொன்றுள். பிரிவுகாணப்பட்டமையின், அன்னவென்றது ஒழிந்தவிரண்டையுமேயாம். அன்னபுரியாமையுமிதுவேயென்பதற்குப் பிரிவுமுதலாகிய நமக்கின்னாதவற்றைத் தாம் செய்யாமையுமிதுவேயாயிருந்தவெளிறுமையையும் இன்னல்புரியாமையு மிதுவென்பன்று பாடமோதுவாருமுளர். மெய்ப்பாடும் பயனும்- அவை.()

ஒதற்பிரிவு முற்றிற்று.

காவற்பிரிவு.

இனிக்காவற்பிரிவென்பது எல்லாவுயிர்களையும் அரசன் பாதுகாக்கவென்னுந்தருமநூல்விதியான் அக்காவற்குப் பிரிதல்.

அதுவருமாறு- சூத்திரம் பிரிவறிவித்தல் பிரிவுகேட்டிரங்கல், வருபவையிரண்டும் வையங்காவல்.

(இ-ள்.) பிரிவறிவித்தல்- பிரிவுகேட்டிரங்கல் எனவிவையிரண்டுங் காவற்பிரிவாம். எ-று. அவற்றுள்,

பிரிவறிவித்தல்.

பிரிவறிவித்தலென்பது-தருமநூல்விதியால் நமர் உலகத்தைப் பாதுகாப்பான்பிரியக்கருதாநின்றாரெனத் தலைமகன் காவலுக்குப்பிரியக்கருதாநின்றமை தோழி தலைமகளுக்கறிவியாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மூப்பானிளையவன்முன்னவன்பின்னவன்முப்புரங்கள் *
வீப்பான்வியன்றில்லையானருளால்விரிநீருலகங் *
காப்பான்பிரியக்கருதுகின்றார்நமர்கார்க்கயற்கட் *
பூப்பானலமொளிரும்புரிதாழ்குழற்பூங்கொடியே. (௩௱௰௨)

இருநிலங்காவற் கேகுவர்நமரெனப்
பெருகுடர்வேலோன்போக்கறிவித்தது.

(இ-ள்.) கரியகயல்போலுங்கண்ணிணையும், பூவின்கணுண் டாகும் நாற்றமுடைமையாகிய நன்மைவிளங்குஞ் சுருண்ட தாழ்ந்தகுழலையு முடைய பூங்கொடியையொப்பாய், எல்லார் யாக்கைக்கு முன்னே தனதிச்சையாற்கொள்ளப்பட்ட திருமேனியையுடையனாதலி னெல்லார்க்குந்தான் மூப்பான், பின்றோன்றிய கலைகளையுடையா ரெல்லாரும் மூப்பவும் தான் நிலைபெற்றவிளமையையுடைய னாதலின் எல்லார்க்குமிளையான், உலகத்திற்கு முன்னுள்ளோன், அதற்குப்பின்னுமுள்ளோன், மூன்றுபுரங்களையுங் கெடுப்பான், அவன்றனதில்லைக்கண்ணாய், அவனேவலால் நமர்விரிந்தநீராற் சூழப்பட்டவுலகத்தைக் காக்கவேண்டிப் பிரியக்கருதாநின்றார் எ-று.

தில்லையானேவலாவது-எல்லாவுயிர்களையுமரசன்காக்கவென்னுந்தருமநூல்விதி. காத்தலாவது-தன்வினைசெய்வாராலுங் கள்வராலும் பகைவராலும் உயிர்கட்குவருமச்சத்தை நீக்குதல். தில்லையானருளாலென்பதற்கு அவனதருளானுலகத்தைக்காக்குந் தன்மையையெய்தினானாதலின் அக்காவற்குப்பிரிகின்றானென் றுரைப்பினுமமையும். மெய்ப்பாடு - அழுகையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன்-காவற்குப்பிரியும்பிரிவுணர்த்துதல். (௩௱௰௩)

பிரிவுகேட்டிரங்கல்.

பிரிவுகேட்டிரங்கலென்பது-பிரிவறிவித்ததோழி நீங்குமிடத்தாற் காக்குநரவர்களாற் பாதுகாக்கப்படு நம்மைவந்து யாமேங்கப்புக, அதனைவிலக்கி நம்முயிர்தந்தவர், இன்று நம்மையலைவில்லாத இக்காலத்துத் தாம் நினைந்திருக்கின்றதும், இதுவோ காக்குந் தக்குமோவெனத் தலைமகள் பிரிவுகேட்டுத் தலைமகளிரங்கா நிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சிறுகட்பெருங்கைத்திண்கோட்டுக்குழைசெவிச்செம்முகமாத் *
தெறுகட்டழியமுன்னாய்ச்செய்தோர்கருப்புச்சில்லையா *
னுறுகட்டழலுடையோனுறையம்பலமன்னபொற் *
றுறுகட்புரிகுழலாயிதுவோவின்றுசூழ்கின்றதே. (௩௱௰௪)

மன்னவன்பிரிவு நன்னுதலறிந் து
பழங்கணெய்தி யழுங்கல்சென்ற து.

(இ-ள்.) பூவிற்றேனையுடைய நெருங்கியசுருண்டகுழலையுடையாய், சிறியகண்ணிணையும், பெரியகையினையும், திண்ணியகோட்டினையும், குழைத்தசெவியினையும், சிவந்தமுகத்தினையுமுடைய யா

ளையினது வருத்தமும் வளைப்புக்கெடக் குரவராற்பாதுகாக்கப்படு முற்காலத்து நம்மையுயிர்வித்தவர், கருப்புவில்லையுடையவனைச் சென்றுற்ற கண்ணினிற்றீயையுடையவனுடைய அம்பலத்தையுன் னுதாரைப்போலக் கண்ணோட்டமின்றித் தம்மல்லதில்லாத இக் காலத்து நினைக்கின்றிலரோ! இதுதகுமோ! எ-று.

கருப்புச்சிலையோனெரிபதனை எழுவாயாக்கியுரைப்பினுமமை யும். செறுகட்டபூஇமுன்னமெம்மைச்செய்தோரென்பது பாடமாயின், செறுதலின்றவிடத்துந் தழுவி முன்னம்மையுயிர்வித்தவரென் றுரைக்க. மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன்-செலவழுங்குவித்தல். ()

காவற்பிரிவு முற்றிற்று.

பகைதணிவினைப்பிரிவு.

இனிப் பகைதணிவினைப்பிரிவென்பது- தம்மிற்பகைத்தவேந் தரைப் பகையைத்தணித்து இருவரையும்பொருந்தப்பண்ணுதல்.

அதுவருமாறு-சூத்திரம். பிரிவுகூறல் வருத்தந்தணித்த, லிருப கை தணித்தற்கேகலென்ப.

(இ-ள்) பிரிவுகூறல் - வருத்தந்தணித்தல் எனவிவையிரண்டும் பகைதணிவினைப்பிரிவாம். எ-று. அவற்றுள்,

பிரிவுகூறல்.

பிரிவுகூறலென்பது- ஒருவரதுள்ளமிகுதியை ஒருவர்தணித் தற்கரியவிருவேந்தர் தம்முட்பகைத்து உடன்மடியப்புகுதா நிற்றலைக்கேட்டு, அவ்விருவரையுமடக்கவல்ல திறலுடையராத லின், அப்பகையைத்தணித்து அவர் தம்மிலொன்றுபடவேண்டி நின்னைப்பிரியக்கருதாநின்றாரெனத் தலைமகன் பகைதணிவிக்கப்பி ரிவதுணர்ந்த தோழி தலைமகளுக்குக்கூறாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

மிகைதணித்தற்கரிதாமிருவேந்தர்வெம்போர்மிடைந்த *
பகைதணித்தற்குப்படர்தலுற்றார்நமர்பல்பிறவித் *
தொகைதணித்தற்கென்னையாண்டுகொண்டோன்றில்லைச்சூழ்பொழில்வாய் *
முகைதணித்தற்கரிதாய்ப்புரிதாழ்தருமொய்ப்பூங்குழலே. (உஎச)

ஒன்றுபகைதணிப்ப மன்னவன்பிரிவு
நன்னுதற்கோதைக்கு முன்னிமொழிந்தது.

(இ-ள்.) பேரருளினராதலின் தாமளிக்குமிடத்துப் பலபிறவி த்தொகையால்வருங்கழிபெருந்துன்ப முடையாரையே வேண்டு

நலின் என்னையடிமைக்கொண்டவனது தில்லைக்கட்சூழ்ந்தபொழிலிடத்துளவாகிய போதுகளாற்றனது நறுநாற்றமாற்றுதற்கரிதாஞ் சுருண்ட தாழ்ந்த நெருங்கிய குழலையுடையாய், ஒருவருள்ளாயிருதிலை ஒருவர்தணித்தற்கரிதாகாநின்ற இருவேந்தாது வெய்யபோர் நெருங்கிய பகையை மாற்றுதற்கு, நயர் போகநின்றார் எ-று.

எளிதினிற்சந்துசெய்வித்துக் கடிதின் மீள்வரென்பது பயப்ப, மிகைதணித்தற்கரிதாமிருவேந்தரொன்றுதலும் ஒருந்தவலியினராதலும்,வெம்போர்மிடைந்தவென்றகளுல் ஒருதலைத்தாலிவிரைதலுங்கூறினாளாம். மிகைதணித்தற்கரிதாம்பகை யெனவியையும். மெய்ப்பாடு- அழுகையைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன் - பகைதணிவினையிடைப்பிரிவுணர்த்துதல். (கா. ௱௧)

வருத்தந்தணித்தல்.

வருத்தந்தணித்தலென்பது-தலைமகனதுபிரிவகேட்டு உள்ளுடைந்து தனிமையுற்றுவருந்தாநின்றதலைமகளை, நின்னைவிட்டு அவர்பிரியார், நீ நெருப்பையுற்றவெண்ணெயும் நீரையுற்றவுப்பும் போல இவ்வாறுநெகித் தனிமையுற்று வருந்தாதொழியெனத் தோழி அவளதுவருத்தந்தணியாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

நெருப்புறுவெண்ணெயுநீருறுமுப்புமெனவிங்ஙனே *
பொருப்புறுதோகைபுலம்புறல்பொய்யன்பர்போக்குமிக்க *
விருப்புறுவோனைவிண்ணோரின்மிகுத்துநண்ணார்கழியத் *
திருப்புறுசூலத்தினோன்றில்லைபோலுந்திருநுதலே. (கா. ௱௨)

மணிப்பூண்மன்னவன் றணப்பறி லலை
அஞ்சல்பொய்யென வஞ்சியைத்தணித்தது.

(இ-ள்.) தன்கண் மிக்கவிருப்புறுமவனை விண்ணோரினு மிகச்செய்து பகைவர் மாய விதிர்க்கப்படுஞ்சூலவேலையுடையவனது தில்லையையொக்குந் திருநுதால், பொருப்பைச்சேர்ந்த மயில் போல்வாய், தீயையுற்றவெண்ணெயும் நீரையுற்றவுப்பும்போல இவ்வாறுருகித் தனிமையுறு தொழி, அன்பர்போக்குப்பொய். எ-று.

மிகுத்தவென்னும் வினையெச்சம்-திருப்புறுசூலமென்புழித் திருப்பென்பதனோடுமுடிந்தது. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன்-தலைமகளையாற்றுவித்தல். (கா. ௱௩)

பகைதணிவினைப்பிரிவுமுற்றிற்று.

வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிவு.

இனி வேந்தற்குற்றுழிப்பிரி வென்பது- ஒருவேந்தனுக்கொரு வேந்தன்றொலைந்துவந்தடைந்தால் அவனுக்குதவிசெய்யப்பிரி யாநிற்றல்.

அதுவருமாறு- சூத்திரம்- பிரிந்தமைகூறல் பிரிவாற்றாமை, கார்மிசைவைத்தல் காரைநோக்கி, வருந்தியுரைத்தன் மலர்க்குழலி வினவ, கூதிர்கண்டிரங்கல் குளிர்முன்பனிக்கு, நொந்துகூற லேறு க்கிப்பின்பனிக், கிரங்கியுரைத்த லிளவேனிற்கண்டவ, ளின்னலெய் த லிருவர்சொற்றிறத்து, பருவமாமெனவரவுகூறல், பருவமறைத்து ரைத்தல் மறுத்துரைத்தலொடு, தேர்வரவுகூறல் வினைமுற்றிநி னைதல், நிலைமையுரைத்தன் முகிலொடுகூறல், வரவெடுத்து ரைத்தன் மறவாமைகூறன், மற்றிவையீரேழு முற்றுழிப்பிரிவாம்.

(இ-ள்.) பிரிந்தமைகூறல்- பிரிவாற்றாமை- கார்மிசைவைத்தல்- காரோக்கிவருந்தல்- கூதிர்கண்டுகூறல்- முன்பனிக்குநொந்துரை த்தல்- பின்பனிநினைந்திரங்கல்- இளவேனில்கண்டின்னலெய்தல்- பருவஞ்சாட்டிவற்புறுத்தல்- பருவமன்றென்றுகூறல்- மறுத்துக் கூறல்- தேர்வரவுகூறல்- வினைமுற்றிநினைதல்- நிலைமைநினைந்துகூ றல்- முகிலொடுகூறல்- வரவெடுத்துரைத்தல்- மறவாமைகூறல் என விவைபதினேழும் வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிவாம். எ-று. அவற்றுள்,

பிரிந்தமைகூறல்.

பிரிந்தமைகூறலென்பது- தம்மையவந்தடைந்தவேந்தனுக்குத் தாமுதவிசெய்வாராக வெய்யபோரையுடையபாசறைமேனம ர் சென்றார், இனியவ்வேந்தன் பகைவரானிடப்பட்டமதில் இன் றொன்றாய்முடியுமோவெனத் தலைமகன் வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிந் தமை தோழி தலைமகளுக்குக்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

போதுகுலாய புனைமுடிவேந்தர்தம்போர்முனைமேன் *
மாதுகுலாயமென்னோக்கிசென்றார்நமர்வண்புலியூர்க் *
காதுகுலாயகுழையெழிலோனைக்கருதலர்போ *
லேதுகொலாய்விளைகின்றதின்றொன்னாரிடமதிலே. (௩௱௰௩)

விறல்வேந்தர் வெம்முனைக்க ட்
டிறல்வேந்தர் செல்வமொன்ற ஆ.

(இ-ள்.) மடவழகுபெற்ற மெல்லியநோக்கத்தையுடையாய், பூவழகுபெற்ற பேணிச்செய்யப்பட்ட முடியையுடையவேந்தர்

தமது போரையுடைய பாசறைமேல், நமர் சென்றார். வளவிய புலியூரிற் காதழுத்துபெற்றகுழையாளுண்டாகிய எழிலையுடையவளைக் கருதாதாரைப்போல ஒன்றாவிடப்பட்ட மதில் இன்றியா தாய்முடியுமோ! எ-று.

வினைமுடித்தற்கடுத்தீள்வதென்பதுபயப்ப, ஒன்றாரிமதிலின்றேயழியுமென்று கூறினாராம். கொல்லென்பது அசைநிலை. சென்றானெனத் துணிவுபற்றி இறந்தகாலத்தாற்கூறினார். நிறம் வேந்தனென்றது, சாதிபற்றியன்று தலைமைபற்றி. மெய்ப்பாடு- அழுகையைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன்- வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிவுரைத்தல். (கூ௱௰க)

பிரிவாற்றாமைகார்மிசைவைத்தல்.

பிரிவாற்றாமைகார்மிசைவைத்தலென்பது-பிரிவுகேட்டதலைமகள், தனதுவருத்தங்கண்டு காதலர் வினையிற்பிரிய நீவருந்தற்றாய் வினைமுடியுமாறென்னோவென்றதோழிக்கு, யானவர்பிரிதற்கு வருந்துகின்றேனல்லேன், இக்கார்முகில்சென்று அப்பாசறைக்கண்ணே தோன்றுமாயின், நம்மைநினைந்தாற்றாராய், அவ்வினைமுடிக்கமாட்டாரென்று அதற்குவருந்துகின்றேனெனக் கார்மிசைவைத்துத் தனதுவருத்தங்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பொன்னிவளைத்தபுனற்சூழ்நிலவிப்பொலிபுலியூர் *
வன்னிவளைத்தவளர்சடையோனைவணங்கலர்போற் *
றுன்னிவளைத்தநந்தோன்றற்குப்பாசறைத்தோன்றுங்கொலோ
மின்னிவளைத்துவிரிநீர்கவரும்வியன்முகிலே. (கூ௱௰௨)

வேந்தற்குற்றுழி விறலோன்பிரி ய
வேந்திழைபாங்கிக் கெடுத்துரைத் து.

(இ-ள்.) பொன்னி சுற்றுதலானுண்டாகிய புனலாற்சூழப்பட்டு நிலைபெற்றுப் பொலிகின்றபுலியூரின் வன்னிதானிராற் சூழப்பட்ட நெடியசடையையுடையவனை வணங்காதாரைப்போல இடர்ப்படப் பகைவனாக்கிட்டிச் சூழ்போகிய நம்முடையதோன்றற்கு மின்னியுலகத்தைவந்துவளைத்துப் பரந்தகடலைப்பருகும் பெரியமுகில் பாசறைக்கண்ணே சென்றுதோன்றுமோ! எ-று.

வளைத்தலை விரிநீர்மேலேற்றினுமமையும். கொல், ஐயமாயின் அவர் ஆற்றாரவரென யானாற்றேனாகின்றேனென்பது கருத்து. பொன்னிவளைத்தபுனலென்பதற்குப் பொன்னியாற்றனகப்பட்டபுனலென்றும், வன்னிவளைத்தவென்பதற்குத் தீயைவளைத்தா

றும்போலுஞ்சடையென்றுரைப்பாருமுளர். மெய்ப்பாடு- அழுகை. பயன்-ஆற்றுவித்தல். (௩௱௰௭)

வாடைக்கிவருந்தல்.

வாடைக்கிவருந்தலென்பது-உற்றுழிப்பிரிந்த தலைமகன், பார்ப்புக்களோடு பெடைக்குருகைச் சேவல் தன் சிறகாலொடுக்கிப் பனியான்வரும் மிக்ககுளிரைப் பாதுகாக்கின்ற இரவின்கண் எனது போதரவு அவளுக்கென்னாங்கொல்லோவெனத் தலைமகளது வடிவை நினைந்து வாடைக்காற்றானாகி வருந்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கோலித்திகழ்சிறைகொண்டொடுக்கிப்பெடைக்குருகு ❋
பாலித்திருப்பனிபார்ப்பொடுசேவல்பயிலிரவின் ❋
மாலித்தனையறியாமறையோனுறையம்பலமே ❋
போலித்திருநுதலாட்கென்னதாங்கொலென்போதரவே. ௩௱௰௮

பாடைக்கி வடிவுநினைந்தோ ன்
வாடைக்கி வருந்திய து.

(இ-ள்.) பார்ப்புக்களோடு பெடைக்குருகை விளங்காநின்ற சிறகொன்றினாற் கோலியொடுக்கிப் பாதுகாத்துக் கொண்டற்றுவலையால் வரும் மிக்ககுளிரைச் சேவல் தானுழக்குமிரவின்கண், மாலாற்சிறிதுமறியாத அந்தணனுறையும் அம்பலத்தைப்போல்வாளாகிய திருநுதலாட்கு எனது போதரவு எத்தன்மையதாகுமோ! எ-று.

இரவிலெனக்காதாரமெனவியையும். நாம் இக்காலத்து நங்காதலிக்குப் பனிமருந்தாயிற்றிலேமென்னும் உள்ளத்தானாகலின், பெடையொடுக்கிய சிறகைத் திகழ்சிறகெனப் புனைந்துகூறினான். போலித்திருநுதலாட்கென்பதற்கு அம்பலம்போலும் இத்திருநுதலாட்கென்றுரைப்பினுமமையும். இத்திருநுதலாளென்றான், தன்னெஞ்சத்தளாகலின். மெய்ப்பாடு-அச்சம். பயன்-மீட்டற்கொருப்படுதல். (௩௱௰௮)

கூதிர்கண்டுகவறல்.

கூதிர்கண்டுகவறலென்பது-விழாநின்றபனியிடத்து எல்லாரும் நெருப்புடனிராவை மேவாநிற்ப மலைத்திரளையேறித் துணையில்லாதாரைத் தேடும் புயலினம் நமக்கேயன்றித் தம்மையடைந்தார்க்கு அருள்செய்யச்சென்றார்க்குஞ் சென்றுபொருந்துமோ, பொருந்துமாயின், நம்மைநினைந்து ஆற்றாராய், அவ்வினைமுடிக்கமாட்டாரெனத் தலைமகள் கூதிர்கண்டு கவலாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கருப்பினமேயும்பொழிற்றில்லைமன்னன்கண்ணாருளால் [ப்
விருப்பினமேவச்சென்றார்க்குஞ்சென்றல்குங்கொல்வீழ்பனிவா
நெருப்பினமேநெடுமாலெழிறோன்றச்சென்றாங்குநின்ற *
பொருப்பினமேறித்தமியவாப்பார்க்கும்புயலினமே. (உஎகூ)

இருங்கூதி ரெதிர்வுகண் டு
கருங்குழலி கவலையுற்றது.

(இ-ள்.) விழாநின்றபனியிடத்து எல்லாரும் நெருப்புத்திரளை மேவாநிற்ப நெடியமாயவனதெழில் கண்டார்க்குப்புலப்படச்சென்று அவ்விடத்துநின்ற மலைத்திரளையேறித் துணையில்லாதாரைத்தேரும் புயலினங்கள், கருப்புத்திரள்பொருந்தும்பொழிலையுடைய தில்லையின்மன்னவன்கண்ணுண்டாகிய மிககவருளான் விருப்பையுடைய தம்மினந் தம்மாலுதவிபெற்றுப் பொருந்துமவ்வண்ணஞ் சென்றார்க்குஞ் சென்றுதங்குமோ! எ-று

அல்குதலான்வருந்துயருற்றுத்தோன்றிச் சென்றார்க்குமென நாண்காவதனாற்கூறினாள். நெருப்பினமேயென்பதனைப் புயலின்மேலேற்றி இடிநெருப்பென்றும், சென்றென்பதனை மலைமேற்சென்றேறி உயர்ந்தென்றும், உரைப்பினுமமையும். மெய்ப்பாடு -அழுகை. பயன்-தோழியையாற்றுவித்தல். (உஎகூ)

முன்பனிக்குநொந்துரைத்தல்.

முன்பனிக்குநொந்துரைத்தலென்பது- மக்களையன்றிப் புள்ளுந்தம்பெடையைச் சிறகரொடுக்கிப் பிள்ளைகளையுந்தழுவி இனஞ்சூழ வெருவாது துயிலப்பெறுகின்ற இம்மயங்கிருட்கண், இடையறாது விழாநின்ற பனியிடைக்கிடந்து வாடித் துயர்வாயாளவென்று என்னைப்பெற்றவளை நோவதல்லது யான் யாரைநோவேனென முன்பனிக்காற்றாது தாயொடுநொந்துகூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சுற்றினவீழ்பனிதாங்கத்துவண்டுதுயர்கவென்று *
பெற்றவளேயெனைப்பெற்றாள்பெடைசிறகரொடுக்கிப் *
புற்றிலவாளரவன்றில்லைப்புள்ளுந்தம்பிள்ளைதழீஇ *
மற்றினஞ்சூழ்ந்துதுயிலப்பெறுமிம்மயங்கிருளே. (உஅய)

ஆற்றாப் பனிக் காற்றுதழீ இ
நீற்றவளை யேயழநொந்தது.

(இ-ள்.) புற்றையுடையவல்லாத ஒளியையுடையபாம்பையணிந்தவனது தில்லையின் மக்களேயன்றிப் புள்ளும் பெடையைச்சி

றகாரெனுடுக்கித் தமதுபிள்ளைகளையுந் தழுவி இனஞ்சூழ்ந்து வெருவாது துயிலப்பெறுகின்ற இச்செறிந்தவிருட்கண்மீனை மேனிபெங்குஞ்சுற்றி வீழாநின்ற பனி இடையறாதுநிற்ப, அதற்கோர்மருந்தின்றித் துயர்வாயாகவென்று, என்னையீன்றவளே நன்றுள், இனி யான் யாரைநோவது! எ-று.

சுற்றினதூங்க வெனவியையும். மயங்கிருட்கட்டுயர்வாயாகவெனக் கூட்டுக. சுற்றினவென்பது பெயரெச்சமுமாம். மற்று -அசைநிலை புற்றில்வாளரவனென்பதற்கு முன்னுரைத்ததுரைக்க. மெய்ப்பாடு-அது. பயன்-ஆற்றாமைநீங்குதல். (௩௨௰)

பின்பனிநினைந்திரங்கல்.

பின்பனிநினைந்திரங்கலென்பது- இப்பெரியபனி வையமெங்கும்பரந்து துவலைகளைப்பரப்பியவாறு அவள்பொறுக்குமளவன்று, அவனைச்சொல்லுகின்றதென், எனக்குமாற்றுதலரிதென்பதுபோதர, மிக்கதனிமையையுடையார்க்கு இப்பனி, வான் சரத்தைத்தருமாயின், அதனோடொக்குமெனத் தலைமகன் தலைமகள துயரநினைந்திரங்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பரமன்றயாப்பொருப்புவில்லேந்திப்புத்தேளிர்நாப்பட் *
சிரமன்றயனைச்செற்றோன்றில்லைச்சிற்றம்பலமனையாள் *
பரமன்றிரும்பனிபாரித்தவாபார்த்தெங்கும்வையஞ் *
சரமன்றிவான்றருமேலொக்குமிக்கதமியருக்கே. (௩௨௧)

இரும்பனியினெதிர்வுகண்டு
கரும்பிவர்குழலி துயரநினைந்தது.

(இ-ள்.) பெரியபனி வையமெங்கும்பரந்து துவலைகளைப்பரப்பியவாறு தில்லையிற்சிற்றம்பலத்தையொப்பாளதளவன்று, மிக்கதனிமையையுடையார்க்கு இப்பனி, உயிர்கவர்வெகுண்டு, வான்சரத்தைத்தருமாயின், அதனோடொக்கும். எ-று. புரம்வருந்த அன்று பொருப்பாகியவில்லையேந்தித் தேவர்நடுவே அவர்க்குத்தலைவனாகிய அயனையன்று சிரமரிந்தவனது தில்லைச்சிற்றம்பலமெனக்கூட்டுக.

பாரித்தெங்குந்தருமேலென்றியைப்பினுமமையும். இக்காலத்து அவளாற்றாமை சொல்லவேண்டுமோ எனக்குமாற்றுதலரிதென்பது போதரத் தமியருக்கெனப்பொதுமையாற்கூறினான். இதனைத் தோழிகூற்றாகவுரைப்பாருமுளர். மெய்ப்பாடு-அது. பயன் தலைமகளையாற்றுவித்தல். (௩௨௧)

இளவேனில்கண்டின்னலெய்தல்.

இளவேனில்கண்டின்னலெய்தலென்பது-மேன்மேலுந்திறம்பெற்றிருளாநின்ற இக்குயில்கள், மாம்பொழிலைச் சுற்றும்வந்து பற்றின, இனியுயிர்வாழுமாறொன்றுங் கண்டிலேமெனத் தலைமகள் இளவேனில்கண்டின்னலெய்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வாழும்படியொன்றுங்கண்டிலம்வாழியிம்மாம்பொழிற்றேன் *
சூழுமுகைச்சுற்றும்பற்றினவாற்றொண்டையங்கனிவா *
யாழின்மொழிமங்கைபங்கன்சிற்றம்பலமாதரியாக் *
கூழின்மலிமனம்போன்றிருளாநின்றகோகிலமே. (கூஉ௰)

இன்னிளவேனின் முன்னுறவுகண் டு
மென்னகைப்பேதை யின்னலெய்தி யது.

(இ-ள்.) அழகியதொண்டைக்கனிபோலும் வாயினையும், யாழோசைபோலுமினிய மொழியினையுமுடைய மங்கையது கூறுடையானது சிற்றம்பலத்தைவிரும்பாத உணவாற்செருக்குவார் மனம்போல, ஒருகாலைக்கொருகால் நிறம்பெற்றிருளாநின்ற குயில்கள், இம்மாம்பொழிற்கட்டுடைதலாற் றேன்சுற்றுமுழைமெங்கும்வந்துபற்றின, இனியுயிர்வாழுமாறொன்றுங்கண்டிலேம். எ-று.

வாழியென்றது-வாழ்வாயாகவென்னும்பொருட்டாய் எதிர்முகமாக்கிநின்றது. தேன்சூழுமுகைச்சுற்றும்பற்றியவென்பது பாடமாயின், மலருமளவுங்காலம்பார்த்துத் தேன்கள்சூழுமுகையென்க மெய்ப்பாடு-அது பயன்-ஆற்றாமைநீங்குதல். (௧.௨௨)

“இழவி நிலையே வினையிடத் துரையார்-வென்றிக் காலத்து விளங்கித் தோன்றும்.” என்பதனான், இக்கிளவியைந்தும் காலங்காட்டவேண்டி இத்துறையுட் கூறினாரென்பது கருத்தாகக்கொள்க.

பருவங்காட்டிவற்புறுத்தல்.

பருவங்காட்டிவற்புறுத்தலென்பது-தலைமகன் றான்வருவதற்குக் குறித்துப்போகிய கார்ப்பருவத்தினதுவரவுகண்டு கலங்காநின்றதலைமகளுக்கு, இக்கார்வந்து வானிடத்துப்பரந்ததையாம், நம்மைக்கலந்தவராதுந்தேர் இன்றாக நாளையாக இங்கேவாராநிற்பகாணப்படுவதே இனியுள்ளதெனத் தோழி அப்பருவந்தன்னையே காட்டி, அவளைவற்புறுத்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பூண்பதென்றேகொண்டபாம்பன்புலியூரன்மிடற்றின் *
மாண்பதென்றேயெணவானின்மலருமணைந்தவர்தேர் *
காண்பதன்றேயின்றுநாளையிங்கேவரக்கார்மலர்த்தேன் *
பாண்பதன்றேர்குழலாயெழில்வாய்த்தபணிமுகிலே. (கூஉக)

கார்வருமெனக் கலங்குமாதனைத்
தேர்வருமெனத் தெளிவித்தது.

(இ-ள்.) கார்காலத்து மலரா பூதுற்றேன் பாட்டினது செவ்வியையாராயுஞ் சூழலையுடையாய், பூணப்படுமணியென்றேகொள்ளப்பட்ட பாம்பினையுடையான், புலியூரான், அவனது மிடற்றினது கதாமென்று கருதும்வண்ணம் எழில்வாய்த்தலையுடையவாகிய பனிமுகில்கள் வானிடத்துப் பரவாநின்றன, அதனான், நம்மைக்கலந்தவர் தேர் இன்று நாளையாக இங்கே வாராநிற்பக் காணப்படுவதுபோலும், இனியாதுறுப்பாகற்பாலையல்லை எ-று.

தேரிங்கே வருவதனைக் காண்பதல்லவே இனியுள்ளதெனமொழிமாற்றியுரைப்பினுமமையும். கான்மலரென்பதூஉம், எழிலாயவென்பதூஉம்பாடம். மெய்ப்பாடு- அழுகையைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன்-தலைமகளைவற்புறுத்தல். (கூஉகூ)

பருவமன்றென்றுகூறல்.

பருவமன்றென்றுகூறலென்பது-காரும் வந்தது கார்களும்மலராநின்றன காதலர் வாராதிருந்ததென்னோவென்று கலங்காநின்றதலைமகளுக்கு, சிற்றம்பலத்தின்கண்ணே கூடமுழாமுழங்க அதனையறியாது காரென்றுகொண்டு இக்கார்த்தண்மலர்ந்தன, நீயிதனைப்பருவமென்றுகலங்காதொழியெனத் தலைமகன் வரவுநீட்டித்தலால் தோழி அவள்கலக்கந்தீரப் பருவத்தைப் பருவமன்றென்றுகூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தெளிதாற்காரெனச்சீரனஞ்சிற்றம்பலத்தடியேன் *
களிதரக்கார்மிடற்றோனடமாடக்கண்ணூர்முழவந் *
துளிதரற்காரெனவார்த்தனவார்ப்பத்தொகுகுழல்போன் *
றளிதரக்காந்தளும்பாந்தளைப்பாரித்தலர்ந்தனவே. (கூஉச)

காரெனக்கலங்குமேமொழிக்கண்ணிக்
கின்றனைத்தோழியன்றென்றுமறுத்தது.

(இ-ள்.) அடியேன் களிப்பையுண்டாக்கச் சிற்றம்பலத்தின்கண்ணே கரியமிடற்றையுடையவன் கூத்தாடாநிற்ப, முகமமைந்தமு

முழவங்கள் துளியைத்தருதலையுடைய முகில்போல் முழங்கின, முழங்க, அவற்றை முழவமென்றுணராது காந்தளுந்திரண்டு உங்குழலையொத்து நறுநாற்றமுடைய அளிகளைக்கொண்டராப் பாம்புபோலுந் தும்பிப்பக்களைப்பரப்பி அலர்ந்தன, அதனால், சீரையுடைய அன்னமே, இதனைக்காரொன்று தெளியற்பாலையல்லை. எ-று.

களிக்குரவென்பது - களிதரவென்று நின்றதெனினுமமையும். பாரித்தென்பது உவமச்சொல்லெனினுமமையும். மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-தலைமகளைவற்புறுத்தல். (கஉ௪)

மறுத்துக்கூறல்.

மறுத்துக்கூறலென்பது-பருவமன்றென்றதோழிக்கு, காந்தளேயன்றி இதுவும் பொய்யோவெனத் தோன்றியினதுடலனாகக் காட்டி, இதுபருவமேயென்று அவளோடு தலைமகள் மறுத்துக்கூறுதிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தென்றிக்கிலங்குகழலழல்வண்ணன்சிற்றம்பலத்தெங் [ன்
கோன்றிக்கிலங்குதிண்டோட்கொண்டற்கண்டன் குழையெழிலா
போன்றிககடிமலர்க்காந்தளும்போந்தவன்கையனலபோத் *
தோன்றிக்கடியலரும்பொய்மையோமெய்யிற்றோன்றுவதே ()

பருவமன்றென்று பாங்கிபக ர
மருவமர்கோதை மறுத்துரைத்த து.

(இ-ள்.) தேனையொப்பான், திசைகளிலேவிளங்காநின்ற வீரக்கழலையுடைய அழல்வண்ணன், சிற்றம்பலத்தின்கணுளனாகிய வெங்கோன், திசைகளிலேவிளங்காநின்ற திண்ணியதோள்களையுங் கொண்டல்போலுங் கண்டத்தையுமுடையான், அவனுடைய குழையும் எழிலையுடையநாளுமாகிய பாம்பையொத்து, இக்கடிமலர்க்காந்தளினது தும்பிப்புக்களும் புறப்பட்டு, அவனதுகையிற்றீயைப்போலத் தோன்றியினது புதுமலரும் மெய்யாகத்தோன்றுகின்றவிது பொய்யோ! எ-று.

கடியென்பது-நாற்றம். கடிமலர்-முதலாகியதன்பொருட்கேற்றவடை. மெய்யிற்றோன்றுவதென்பதற்கு மெய்போலத்தோன்றுவதெனினுமமையும். காந்தளுமின்றென்பதூஉம்பாடம். மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன்-ஆற்றாமைநீங்குதல். (கஉ௫)

தேர்வரவுகூறல்.

தேர்வரவுகூறலென்பது-மறுத்துக்கூறினதலைமகளுக்குக், கொண்டல்கள் எட்டுத்திசைக்கண்ணும்வாராநின்றமையின் இது கார்காலமே, இனியுடன்றமன்னர் தம்முட்பொருந்துதலான் நம்மைப்பிரிந்தவர்தேர் நம்மில்லின்கணின்றுவந்து தோன்றாநின்றது நீ கலக்கந்தீரத் தோழி தலைமகனதுதேர்வரவுகூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

திருமாலறியாச்செறிகழற்றில்லைச்சிற்றம்பலத்தெங் [யும்
கருமால்விடையுடையோன்கண்டம்போற்கொண்டலெண்டிசை
வருமாலுடன்மன்பொருந்தபிருந்தமணந்தவர்தேர் *
பொருமாலயிற்கணல்லாயின்றுதோன்றுநப்பொன்னகர்க்கே. ()

பூங்கொடிமருளப்
பாங்கிதெருட்டியது.

(இ-ள்.) திருமாலாலறியப்படாத செறிந்தவீரக்கழலையுடைய திருவடியையுடைய தில்லையிற்சிற்றம்பலத்தின்கணுளனாகிய எம்முடையகரிய மாலாகியவிடையையுடையனது கண்டம்போல விருண்டு கொண்டல்கள் எட்டுத்திசைக்கண்ணும் வாராநின்றன, அதனால், தம்மிற்பொரும் பெரியவேல்போலுங்கண்ணையுடைய நல்லாய், நம்மைக்கலந்தவரதுதேர், உடன்றமன்னர் தம்முட்பொருந்துதல் திருந்துதலால், நம்பொன்னையுடையவில்லின்கண் இன்றுவந்துதோன்றும். எ-று.

உடன்மன்பொருந்தபிருந்த மணந்தவரென்பதற்கு மன்னர் பொருந்தும்வண்ணம் அவரைச்சென்றுகூடினவரென்றுரைப்பாருமுளர். மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-தலைமகளையாற்றுவித்தல். (௩௨௫)

வினைமுற்றிநினைதல்.

வினைமுற்றிநினைதலென்பது- வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிந்ததலைமகன், வினைமுற்றியபின்னர், கயலையும்வில்லையுங்கொண்டு பன்கோபமுங்காட்டி ஒருதிருமுகம் வாராநின்றது, இனிக்கடிதுபோதுமெனத் தேர்ப்பாகன்கேட்பத் தலைமகளதுமுகநினைந்து கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

புயலோங்கலர்சடையேற்றவன்சிற்றம்பலம்புகழு *
மயலோங்கிருங்களியானைவரகுணன்வெற்பின்வைத்த *

கயலோங்கிருஞ்சிலைகொண்டுமேன்கோபமுங்காட்டிவருஞ் *
செயலோங்கெயிலெரிசெய்தபினின்றோர்திருமுகமே. (௩௨௭)

பாசறைமுற்றிப் படைப்போர்வேந்த ன்
மாசறுபூண்முலை மதிமுகநினைந்த து.

(இ-ள்.) செய்தலையுடைய உயர்ந்தமதிலை எரியாக்கியபின் இன்றுதிருவையுடையதொருமுகம்,கயல்போலுங்கண்ணையும், மிகப்பெரியவிற்போலும் புருவத்தையுமுடைத்தாய்த் தங்கியவிந்திரகோபம்போலும் வாயையுங்காட்டி வாராநின்றது, இனிக்கடிதுபோதும்.எ-று. நீரை உயர்ந்தவிரிசடையின்கணேற்றவனது சிற்றம்பலத்தையே பரவும் மயக்கத்தையுடைய உயர்ந்தபெரியகளியானையையுடைய வரகுணன் இமயத்தின்கண்வைத்த கயலெனக்கூட்டி

இன்று ஓராணையோலை அனையன்பொறியாகியகயலையும் விற்லையுமுடைத்தாய் மன்னன்முனிவையுங்காட்டி வாராநின்றதெனச்சிலேடைவகையான் ஒருபொருடோன்றியவாறறிக. மெய்ப்பாடு-அச்சம். பயன்-தேர்ப்பாகன்கேட்டுக்கடிதூர்தல். (௩௨௭)

நிலைமைநினைந்துகூறல்.

நிலைமைநினைந்துகூறலென்பது- வினைமுற்றியபின்னர் அவள்முகங்கண்டுவாராநின்றவன், புறுக்கள் தந்துணையோடு துயின்றுமென்றிற்கண்விளையாடுவகண்டு இதுநமக்கரிதாயிற்றென்று என்னிலைமைநினைந்தாற்றகில்லாளாவள்,நீவிரையத்தேரைச்செலுத்துவாயாகவெனத் தலைமகளதுநிலைமைநினைந்து தேர்ப்பாகனுக்குக்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சிறப்பிற்றிகழ்சிவன்சிற்றம்பலஞ்சென்றுசேர்ந்தவர்தம் *
பிறப்பிற்றுனைந்துபெருகுகதேர்பிறங்கும்மொளியார் *
நிறப்பொற்புரிசைமறுகினிற்றுன்னிமடநடைப்புள் *
சிறப்பிற்றுயின்றுமுற்றத்திரைதேருமெழினகர்க்கே. (௩௨௮)

பொற்றொடிநிலைமை மற்றவனினைந்

திருந்துதேர்ப்பாகற்கு வருந்துபுகன்ற து.

(இ-ள்.) மிக்கவெள்ளியார்ந்தநிறத்தையுடைய செம்பொனானியன்ற உயர்ந்தமதிலையுடையவூரிற்றெருவின்கட்சேர்ந்து விளையாடும் மென்னடையையுடைய மாடப்புறுக்கள், இறப்பின்கட்டுயின்று முற்றத்தின்கணிரைதேர்ந்துண்ணும் அவளிருந்தவெ

நிலையுடைய இல்லத்திற்குச் சிறப்புக்களாற்பொலியுஞ்சிவனது சிற்றம்பலத்தைச் சென்றடைந்தவர்கடம் பிறவிபோல வினைத்துமுழ்குவதாக இத்தேர். எ-று.

புறுக்கள் துணையோடுதுயின்று முன்றிலின்கண்விளையாடுவனவற்றை ஆற்றகில்லாளென்பதுபோதர, இறப்பிற்றுயின்றுமுற்றத்திலைமேதருமென்றான். சிற்றம்பலஞ்சென்றுசேர்ந்தவர் பிறவியிறுதிக்கட்பேரின்பமெய்துமாறுபோல யானுஞ்சுரஞ்செலவினிறுதிக்கட் பெருந்தோண் முயங்குவலென்னுங்கருத்தாற் பிறப்பிற்றனைந்து பெருகுகதேரென்றான். துன்னுமென்பது உம்பாடம். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - கேட்டபாகன்விரைந்து தேரிபண்ணுவானாதல். (கூஉஅ)

முகிலொடுகூறல்.

முகிலொடுகூறலென்பது-காரோட்டங்கண்டபாகன் அதனோடுவிளையாத்தேரோட்டாநிற்பான், பிரிதலால் திருந்தியவழகெல்லாம் அழிந்து துன்புறுநின்றவளது சீரியநகரின்கண், வாராநின்றவெனதுதேரின்முற்பட்டுச் சென்றியங்காதொழியவேண்டும், இயங்கினும், அத்தமியாள்கேட்ப முழங்காதொழியவேண்டுமெனத்தலைமகன், முந்துற்றுச் செல்லாநின்றமுகிலொடு கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அருந்தேரழிந்தனமாலமென்றோலமிட்டிமையோர் *
மருந்தேநணியம்பலத்தோன்மலர்த்தாள்வணங்கலர்போற் *
றிருந்தேரழிந்துபழங்கண்டருஞ்செல்விசீர்நகர்க்கென் *
வருந்தேரிதன்முன்வழங்கேல்முழங்கேல்வளமுகிலே. (கூஉகூ)

முன்னவற்குற்றாழி வினைமுற்றிவருவோன்
கழுமலெய்திச் செழுமுகிற்குரைத்தது.

(இ-ள்.) நஞ்சையருந்தவேண்டும், இதனையழிந்தோமென்று முறையிட்டதேவர்க்கு அந்நஞ்சால்வரும் இடர்க்குமருந்தாயவன், அழகையுடைய அம்பலத்தின்கண்ணான், அவனதுமலர்போலுந்தாளைவணங்காதாரைப்போலத் திருந்தியவழகெல்லாமழிந்து துன்பத்தையுண்டாக்கும் இல்வாழ்க்கைச்செல்வத்தையுடையவளது அழகையுடையவூரின்கண், வளமுகிலே, வாராநின்றவெனது தேருனின் முற்பட்டுச்சென்றியங்காதொழியவேண்டும், இயங்கினும் அத்தமியள்கேட்ப முழங்காதொழியவேண்டும். எ-று.

ஏரணியென்பதற்கு மிக்கவழகென்றும், பழங்கண்டருமென்பதற்குத் துன்பத்தையெனக்குத் தருமென்றுமுரைப்பினுமமையும். வழங்கலென்பதற்குப் பெய்யவேண்டாமென்றுரைப்பாருமுளர். நகர்- இல்லெனினுமமையும். முனைவன்- இறைவன். மெய்ப்பாடு-அது.பயன்-கேட்டபாகன்றேர்விரைந்துகடாவுதல்.

வரவெடுத்துரைத்தல்.

வரவெடுத்துரைத்தலென்பது-தலைமகன்முகிலொடுவாராநிற்பக்கண்டதோழி,வணங்குவாராகவுடம்பட்டவர்கொடுத்ததிறையையும் வணங்காது மாறுபட்டவரடையாளங்களையும் தமதுதேருக்கு முன்னாகக்கொண்டு, வீரமுரசார்ப்ப, ஆலியாநின்ற மாவினோடும்வந்தணுகினார்,இனிநமக்கொருகுறையில்லையெனத்தலைமகளுக்கு அவன் வரவெடுத்துக்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பணிவார்குழையெழிலோன்றில்லைச்சிற்றம்பலமனைய *
மணிவார்குழன்மடமாதேபொலிகநம்மன்னர்முன்னாய் *
பணிவார்திறைப்புப்பகைத்தவர்சின்னமுங்கொண்டுவண்டே *
ரணியார்முரசினொடாலிக்குமாவோடணுகினரே. (௯௯௰)

வினைமுற்றிய வேந்தன்வரவு
புனையிழைத்தோழி பொற்றொடிக்குரைத்தது.

(இ-ள்.) பணிபாகியநீண்டகுழையைபாலுண்டாகிய அழகையுடையவனது தில்லைச்சிற்றம்பலத்தையொக்கும் நீலமணிபோலுநீண்டகுழலையுடைய மடப்பத்தையுடையமாதே, பொலிக,நம்முடைய மன்னர்,வந்து வணங்குவாராகவுடம்பட்டவர்கொடுத்ததிறையையும்,பணியாது மாறுபட்டவரதடையாளங்களையும் தமதுவண்டேர்க்குமுன்னாகக் கொண்டு,அணியப்பட்ட வாரையுடைய வீரமுரசினோடும்,ஆலியாநிற்குமாவினோடும்,வந்தணுகினார். எ-று.

வண்டேரொடென்பதனைத் தொகுக்கும்வழித்தொகுத்தலக்கூறினுமமையும்.இப்பொருட்கு முன்னாகவந்துபணிவாரென்றுரைக்க. மெய்ப்பாடு- உவகை. பயன்-தலைமகளைமகிழ்வித்தல்.

மறவாமைகூறல்.

மறவாமைகூறலென்பது- வினைமுற்றிவந்து தலைமகளோடுபள்ளியிடத்தானாகிய தலைமகன், நீயிர் வினையிடத்தெம்மைமறந்தீரோவென்றதோழிக்கு,யான் பாசறைக்கட்டாழ்த்தவிடத்தும்,கயவாமுத்திலங்கநின்று,இவள் என்னுடைய நெஞ்சைவிட்டுநீங்கிற்றிலள் ஆதலால், யான்மறக்குமாறென்னோவெனத் தானவளை மறவா

மைகூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கருங்குவளைக்கடிமாமலர்முத்தங்கலந்திலங்க *
நெருங்குவளைக்கிள்ளை நீங்கிற்றிலணின்றுநான்முகனோ *
டொருங்குவளைக்கரத்தானுணராதவன்றில்லையொப்பாய் *
மருங்குவளைத்துமன்பாசறைநீடியவைகலுமே. (கூகூக)

பாசறைமுற்றிப் பைந்தொடியோடிருந் து
மாசறுதோழிக்கு வள்ளலுரைத்த து.

(இ-ள்.) நான்முகனோடுங்கூடச் சங்கையேந்திய கையையுடையவனுமறியாதவனது தில்லையையொப்பாய், முனைமருங்குசூழ்ந்து மன்னனது பாசறைக்கண் யான்றாழ்ந்தவைகற்கண்ணும், கண்ணாகியகருங்குவளையது புதியபெரியமலர் கண்ணீராகியமுத்தத்தைக்கலந்து விளங்க நின்று நெருங்கினவளையையுடைய இக்கிளியையொப்பாள் ஒருகாலமுமென்னைவிட்டுநீங்கிற்றிலள், அதனாற் பிரிவிலை. எ-று.

வைகலுமென்பதற்கு வைகறோறுமென்றுரைப்பாருமுளர். மெய்ப்பாடும் பயனும்- அவை. (கூகூக)

வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிவு முற்றிற்று.

பொருள்வயிற்பிரிவு.

இனிப்பொருள்வயிற்பிரிதலென்பது- குரவர்களாற்படைக்கப்பட்டபொருள்கொண்டு இல்லறஞ்செய்தால் அதனான்வரும்பயன் அவர்க்காமத்துணையல்லது தமக்காகாமையால் தமதுபொருள்கொண்டில்லறஞ்செய்தற்குப் பொருடேடப் பிரியாநிற்றல்.

அதுவருமாறு- சூத்திரம். வாட்டங்கூறல் பிரிவுநினைவுரைத்த, லாற்றாதுபுலம்ப லாற்றாமைகூற, னினைபெயர்த்துரைத்தல் பொருத்தமறிந்துரைத்தல், பிரிந்தமைகூறல் பிரிவாற்றாமையா, லிரவுறு துயரத்திற் கிரங்கியுரைத்த, லிகழ்ச்சிநினைந்தழித லுருவுவெளிப்படுத, னெஞ்சொடுநோத னெஞ்சொடுபுலத்த, னெஞ்சொடுமறுத்த லுளெண்ணிவருந்த, லேறுவரவுகண் டிரங்கியுரைத்தல், பருவங்கண்டிரங்கன் முகிலொடுகூற, றேர்வரவுகூற லினையவெதிர்கோட, லுண்மகிழ்ந்துரைத்த லோதியவிருபதுமாமதிநுதலாய் வான்பொருட்பிரிதல்.

(இ-ள்.) வாட்டங்கூறல்-பிரிவுநினைவுரைத்தல்-ஆற்றாதுபுலம்பல்-ஆற்றாமைகூறல்-இணைபெயர்த்துரைத்தல்- பொருத்தமறிந்துரைக்கல்-பிரிந்தமைகூறல்-இரவுறுதுயரத்திற்கிரங்கியுரைத்தல்-இகழ்ச்சிநினைக்கழிதல் - உருவுவெளிப்பட்டுநிற்றல் - நெஞ்சொடுநோதல்-நெஞ்சொடுபுலத்தல்- நெஞ்சொடுமறுத்தல்- நாளெண்ணிவருந்தல்-எறுவரவுகண்டிரங்கியுரைத்தல்-பருவங்கண்டிரங்கல்-முகிலொடுகூறல்-தேர்வரவுகூறல்-இளையரெதிர்கோடல்-உண்மகிழ்ந்துரைத்தல் எனவிவையிருபதும் பொருள்வயிற்பிரிவாம். எ-று அவற்றுள்,

வாட்டங்கூறல்.

வாட்டங்கூறலென்பது- பொருள்வயிற்பிரியலுறாநின்ற தலைமகன், இருமையும் பொருளானே முற்றுப்பெறுமென்று யான் பொதுவகையாற்கூற, அக்குறிப்பறிந்து கண்பனியரா, இதுதன்மையளாய் வாடினாள், இனியென்றற்பிரிவுரைத்தலரிது, நீயுணர்த்துமாற்றானுணர்த்தெனத் தோழிக்குத் தலைமகளது வாட்டங்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

முனிவருமன்னருமுன்னுவபொன்னான்முடியுமெனப் *
பனிவருங்கண்பரமன்றிருச்சிற்றம்பலமனையாய் *
துனிவருநீர்மையிதென்னென்றுநீர்தெளித்தளிப்ப *
நனிவருநாளிதுவோவென்றுவந்திக்குநன்னுதலே. (கூஎஉ)

பிரிவுகேட்ட வரிவைவாட்டம்
நீங்கலுற்றவன் பாங்கிக்குரைத்தது.

(இ-ள்.) துறந்தாருமரசரும் கருதுவனவாகிய மறுமையுமிம்மையும் பொருளான் முற்றுப்பெறுமென்று பொதுவகையாற்கூற, அக்குறிப்பறிந்து, கண்கள் பனியாராநின்றன, இவ்வாறுபனிவருங்கண்ணோடு அறிவழிந்து வருந்தியவிடத்து, பரமனது திருச்சிற்றம்பலத்தையொப்பாய், நீதுன்பம்வருந்தன்மை இஃதென்னகாரணத்தான்வந்தது யான்பிரியேனென்று தூயநீரைத்தெளித்துத் தலைபளிசெய்ய, அறிவுபெற்று, அறிவழிந்தகாலத்தைப்பிரிந்தகாலமாகவேகருதி, நீர் தனிதாழ்த்துவருநாளிதுவோவென்று நன்னுதலாள் வணங்கிநின்றாள், இனிநீயுணர்த்துமாற்றானுணர்த்து. எ-று.

பரமன்றிருச்சிற்றம்பலமனையாளென்று பாடமோதுவாருமுளர். நீயெனவுந்தாழ்த்தெனவுமொருசொல்லருவித்துரைக்கப்ப

ட்டது தனிவந்திக்கு மெனினுமமையும். ————————————— மறுமையின்கணின்பமும், ஆசார்களாக்கு தவாகிய விம்மையின்பமுமென் று, இரண்டிறைபாகக்கொண்டு, அவ்விரண்டிற்கு நங்கருத்தவனவாகிய இப் பொருளிரண்டனையும் பொருண்முடிக்கு மென்று பொதுவகை யாற்கூறிற்றெனக்கொள்க. மெய்ப்பாடு-இளிவரலைச்சார்ந்தபெ ருமிதம். பயன்- பிரிவுணர்த்துதல். (௩௩௨)

பிரிவுநினைவுரைத்தல்.

பிரிவுநினைவுரைத்தலென்பது-வாட்டங்கேட்டதோழி, பொரு ளில்லாதார் இருமையின்கண்வருமின்பமும் அறியாரெனவுட் கொண்டு, அருஞ்சுரம்போய், நமர் பொருடேடநினையாநின்றா ரெனத் தலைமகளுக்குத் தலைமகனது பிரிவுநினைவுரையாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வறியாரிருமையறியாரெனமன்னுமாநிதிக்கு *
நெறியாருஞ்சுரஞ்செல்லலுற்றார்நமர்நீண்டிருவ *
ரறியாவளவுநின்றோன்றில்லைச்சிற்றம்பலமனைய *
செறிவார்கருங்குழல்வெண்ணகைச்செவ்வாய்த்திருநுதலே. ()

பொருள்வயிற்பிரியும் பொருவேலவனெனச்
சுருளுறுகுழலிக்குத் தோழிசொல்லியது.

(இ-ள்.) மாலும்பிரமனுமாகியவிருவர் அடியுமுடியுமறியாத வெல்லையின்கண் நீண்டுநின்றவனது திருச்சிற்றம்பலத்தையொத் து செறிந்த நீண்டகரியகுழலினையும் வெள்ளியநகையினையுஞ் செய்யவாயினையுமுடையதிருநுதால், பொருளில்லாதார், இம்மை யுமறுமையுமாகிய இருமையின்கண்வரும் இன்பமுமறியாரென் றுகருதித் தொலையாதநிலைபெறும் பெரியவருப்பொருடேடுத ற்குவழிபறிதற்கரிய அருஞ்சுரத்தை நமர் போகலுற்றார் எ-று.

செறியாரென்பதூஉம் பாடம். சிறுகானெறியலவாகியவருஞ் சுரமெனினுமமையும். மெய்ப்பாடு- அழுகையைச்சார்ந்தபெரு மிதம். பயன்-பிரிவுடம்படுத்தல். (௩௩௩)

ஆற்றாதுபுலம்பல்.

ஆற்றாதுபுலம்பலென்பது-பிரிவுநினைவுரைப்பக்கேட்டதலைம கள், தோழியாகியகொடியவள், இத்தன்மையையறிந்திருந்து ம், அன்பர் பிரிவரெனக் குவளைப்பூவெறிதற்கு வாளுறைகழித்தா ற்போலக்கூறினாள், இதற்கியான்கூறுவதென்னோவென ஆற்றா து புலம்பாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சிறுவாளுகிர்நுதிமுன்னஞ்சின்னப்படுங்குவளைக் *
கெறிவாள்விழிதனைத்தோழியெழுதிற்கரப்பதற்கே *
யறிவாளொழிதவஞ்சனமம்பலவர்ப்பணியார் *
குறியாநெறிசெல்வரன்பரென்றம்மகொடியவளே. (௩௩௪)

பொருடரப்பிரியு மருடருபவனைப்
பாங்கிபகரப் பூங்கொடிபுலம்பியது.

(இ-ள்.) தோழியாகிய கொடியவள், அஞ்சனமெழுதின் எழுதுகிற்றகாலமத்துணையுங் காதலர் தோன்றாமையான் அவ்வஞ்சனத்தையொழிவதறிவாள், அம்பலவனாவணங்காதார் அவ்வணங்காமைக்குக் குறியாக வாழ்ந்தியநெறியை அன்பர் செல்வரென்று, ஒளியையுடையசிறியவுகிர்சிறுநுதற்றுச் சிறிதுமுன்னம்பொடிபடுங் குவளைப்பூவிற்கு எறிதற்குக்கருவியாகிய வாளையுறைகழித்தாள், யான்கூறுவதுண்டோ. எ-று.

கொடியவளோவென்பதுபாடமாயிற் கொடியளாகியவஞ்சப்பெணைக்கூட்டுக. அம்ம-அசைநிலை. மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன்-விலவழுக்குவித்தல். (௩௩௪)

ஆற்றாமைகூறல்.

ஆற்றாமைகூறலென்பது- தலைமகளாதுவருந்தக்கண்டதோழி, காதலர் கானகத்தையுடைய சுரத்தைப்போய்ப் பொருடேடத் தலையாதின்றொன்று யான்சொல்லுமளவில், அவளதுமெய்யுயிரீனுங் கொண்ணும் மூக்குநூறாதின்றன, இனிநீசட்டுசெல்லு தேடப்பொருள் யாதோவெனத் தோழி தலைமகனுக்கு அவளது பிரிவாற்றாமை கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வானக்கடிமதிற்றில்லையங்கூத்தனையேத்தலர்போற் *
கானக்கடஞ்செல்வர்காதலரென்னக்கதிர்முலைகண் *
மானக்கனகந்தருமலர்க்கண்கண்முத்தம்வளர்க்குந் *
தேனக்கதார்மன்னவனென்றேவினிச்சென்றுதேர்பொருளே. ( )

என மழ பழுங்க தீ
தோழிசொல்லியது.

(இ-ள்.) மூகில்களையுடைத்தாகிய காவலையுடைய மதிலாற்சூழப்பட்டதில்லையின் அங்கூத்தனை வாழ்த்தாதார்போலக் காதலர் கானகத்தையுடைய சுரத்தைச் செல்வரென்றுசொல்ல, ஒளியையுடைய முலைகள் கொண்டாடப்படும்பொன்னைத் தாராநின்றன, மலர்போலுங்கண்கள் முத்தத்தைப் பெருகவுண்டாக்காநின்றன, அதனால்,

தேனொடு மலர்ந்த தாரையுடைய மன்னன் இனிச்சேட்சென்று தேடும்பொருள் யாது! எ-று.

மானமென்றது - அளவை. அளவையென்றது - பிரமாணம். மாத்திரைப்பொருளென் றுரைப்பினுமமையும். மன்னனென்பது ஈண்டு முன்னிலைக்கண்வந்தது, இயல்புவிளியென்பாருமுளர். மெய்ப்பாடு - இளிவரலைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன் - அது. (௧௯௫)

திணைபெயர்த்துரைத்தல்.

திணைபெயர்த்துரைத்தலென்பது - யான் அவர்க்கு நினதாற்றாமை கூறினேன், இனியவர்நினைவறியேனென்ற தோழிக்கு, தாம் எனக்கருளைப்புலப்படுத்திய சொற்களத்தனையு மறந்தோ, காவலர் தீவினையேற்குப் பொருள்தரத்தொடங்குகின்றதெனப் பிரிவுள்ளிப் பாலைநிலத்ததாகிய தலைமகளை மருதநிலத்ததாக்கித் தலைமகள் புலந்து கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சுருண்டசெஞ்சடைவெண்சுடரம்பலவன்மலயத் *
திருண்டபூம்பொழிலின்னுயிர்போலக்கலந்திசைத்த *
அருட்டருஞ்சொற்களத்தனையும்மறந்தத்தஞ்செல்வரோ *
பொருட்டரக்கிற்கின்றதுவினையேற்குப்புரவலரே. (௧௯௬)

துணைவன்பிரியத் துயருறுமடத்தொடு
திணைபெயர்த்திட்டுத் தேமொழிமொழிந்தது.

(இ-ள்) சுருண்டசெஞ்சடைக்கணணிந்த வெண்சுடராயுடைத்தாகிய மதியையுடையவம்பலவனது பொதியின்மலைக்கண் இருண்டபூவையுடையபொழிலிடத்து, இன்னுயிர்போல இனியராய் ஒன்றுபட்டுவந்துகூடி, நமக்குச்சொன்ன அருளைப்புலப்படுத்தும் இனியசொற்களெல்லாவற்றையுமறந்து தாம் அருஞ்சுரஞ் செல்வரோ, காவலர் தீவினையேற்குப் பொருளைத்தரத்தொடங்குகின்றது! இது தகுமோ! எ-று.

இருளைத்தருமென்றுரைப்பினுமமையும். உடம்போடுயிர்கலக்குமாறுபோலக் கலந்தெனினுமமையும். திணைபெயர்த்திடுதல் - பிரிவுள்ளிப்பாலைநிலத்ததாகியாளை மருதநிலத்ததாக்குதல். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - செலவழுங்குவித்தல். (௧௯௭)

பொருத்தமறிந்துரைத்தல்.

பொருத்தமறிந்துரைத்தலென்பது - திணைபெயர்த்துக்கூறின தலைமகளுக்கு, யாமெல்லாஞ்சொன்னேமாயினுங் காதலர்க்குறி

னைவு பொருண்மேலேயாயிருந்தது, இனி யாஞ்சொல்லுவதென்னென்றெனத் தோழி தலைமகளது பொருத்தமறிந்து, தானதற்கு நேர்ந்து கூறுநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

மூவர்நின்றேத்தமுதல்வனாடமுப்பத்துமும்மைத் *
தேவர்சென்றேத்துஞ்சிவன்றில்லையம்பலஞ்சீர்வழுத்தாப் *
பாவர்சென்றல்குநரகமனையபுனையழற்கான் *
போவர்நங்காதலரொன்றோமுரைப்பதுபூங்கொடியே. (௩௧௭)

பொருள்வயிற்பிரிவான் பொருத்தறிந்து
சுரும்புறுகுழலிக்குத் தோழி சொல்லியது.

(இ-ள்.) நான்முகனும் மாலும் இந்திரனுமாகிய மூவர்நின்று பரவ, எல்லாப்பொருட்குங்காரணமாகியவனாடாநிற்ப, முப்பத்துமும்மையாகிய எண்ணையுடைய தேவர்கள்சென்று வழுத்துஞ் சிவனது தில்லையம்பலத்தை நன்மைபுகழாத தீவினையார் சென்றுதங்குநரகத்தையொக்குஞ் செய்தாற்போலு மழலையுடைய காட்டைப்போவார்போன்றிருந்தார் நங்காதலர், பூங்கொடிபோல்வாய், இனிநாஞ்சொல்லுவதுண்டோ! எ-று.

முப்பத்துமும்மை- முப்பத்துமூவாதுதொகுதியெனினுமமையும். சீர்வழுத்தாவெம்பாவ ஒருசொன்னீர்மைப்பட்டு, அம்பலத்தையென்னுமிரண்டாவதற்குமுடிபாயின. பொருத்தம்-உளத்துநிகழ்ச்சி. சொல்லாதுபொருள்வயிற்பிரிவோன்கருத்தறிந்து தோழிசொல்லியது. மெய்ப்பாடும் பயனும்-அவை. (௩௧௭)

பிரிந்தமைகூறல்.

பிரிந்தமைகூறலென்பது- பொருள்வகையாலுணர்த்தினேமாயின், இனித்தீயதுபிறக்குமென்றெண்ணித் தலைமகளுணர்த்தாது பிரியாநிற்ப, நின்முன்னின்றுபிரிவுணர்த்திறைல் நீடேனியெளிவாயிலையெனவுட்கொண்டு, பொருண்முடித்துக் கடிதின்மீள்வாராக நால்வகைத்தானையோடு நம்மன்னர் வினைவயிற்சென்றாரெனத் தோழி, தலைமகளுக்குத் தலைமகன்பிரிந்தமை கூறுநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

தென்மாத்திசைவசைதீர்தரத்தில்லைச்சிற்றம்பலத்து *
பொன்மாத்தலைக்கழல்வைத்தெரியாடிறைதிகழும் *
பொன்மாப்புரிசைப்பொழிற்றிருப்பூவணமன்னபொன்னே *
வன்மாக்களிற்றொடுசென்றனரின்றுநம்மன்னவரே. (௩௧௮)

எதிர்நின் றுபிரியிற் கதிர்நீ வாடுதற்
குலர்த்தாதகன்றான் மணித்தேரோவென்றது.

(இ-ள்.) தெற்காகிய பெரியதிசை கூற்ற நீங்க எனதுகருந்தலைக்கட் கழல்களை வைத்துத் தில்லைச்சிற்றம்பலத்தின்கணெரியோடாடுமிறையவனது விளங்கும்பொன்னணியன்ற பெரியமதிலாற்சூழப்பட்ட பொழிலையுடைய திருப்பூவணத்தையொக்கும் பொன்னே, நம்மன்னர் வலியபெரியகளிறுகளோடும் வினைமுடித்து இன்றுசென்றார் எ-று.

நால்வகைத்தானையோடுஞ் சென்றொழினுமமையும். மதிற்காலாய்ச்சுற்றுக்களிறுசிறந்தமையின் அதனையேகூறினர். வினைவயிற்பிரிவுழித் தான் சிறந்தமையின், ஒடு-உயர்பின்வழிவந்ததாம் வேறுவினையொடுவாய்க் களிற்றையுடையராய்ச் சென்றாரென்பதுபட நின்றதெனினுமமையும். ஊர்ந்தகளிறெல்லாம் ஒருகருவிப்பொருட்கண்வந்ததெனினுமமையும். செல்வரென்றது சென்றொழிதலமையான், சொல்லாதுபிரிந்தானும். மாவென்பது விலங்கின்று நாய்த்தலையென்றுரைப்பாருமுளர். வாடுதற்கு-வாடுதலால். மெய்ப்பாடு அழுகை. பயன்-பிரிவுணர்த்துதல். (௩௩௮)

இரவுறுதுயரத்திற்கிரங்கியுரைத்தல்.

இரவுறுதுயரத்திற்கிரங்கியுரைத்தலென்பது-பிரிவுகேட்டதலைமகளாற்றாமைகண்டதோழி, இவ்வுறுப்புக்குறையோடெங்குந்திரிந்திளைத்து, அருக்கனது தேர்வருகல் யாண்டையது, இவளாற்றுதல யாண்டையதென, அவளிரவுறுதுயரத்திற்குத் தானிரக்கமுற்றுக்கூறாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

ஆழியொன் றீரடியும்மிலன்பாகன்முக்கட்டில்லையோ ✱
னூழியொன் றாதனநான்குமைம்பூதமுமாறொடுங்கு ✱
மேழியன்றேழ்கடலும்மெண்டிசையுந்திரிந்திளைத்து ✱
வாழியன்றோவருக்கன்பெருந்தேர்வந்துவைகுவதே. (௩௩௯)

அயிறருகண்ணியைப் பயிறருபிரிவினுட்
டாங்குவதரிதெனப் பாங்கியகர்ந்தது.

(இ-ள்.) காலுள்ளதொன்று, பாகன் இரண்டடியுமுடையனல்லன், இவ்வுறுப்புக்குறையோடு, ஐந்துபூதமுந்தோன்றியவாறொடுங்கும் ஊழிகளையுடையதில்லையானுடைய ஊழியுமொவ்வாத பெருமையையுடைய நான்கியாமத்தின்கண்ணும், ஏழாகிய ஆழ்ந்தகடல்களையும் எட்டுத்திசைகளையுந் திரிந்திளைத்தன்

லேறு அருக்கனது பெருந்தேர் நின்றுவந்து தங்குவது, அதனுேன் அதன்வரவு யாண்டையது! இவளாற்றுதல் யாண்டையது? எ-று.

காழியுமென்பதனை எழுவாயாக்கினுமமையும். நான்குந்திரிந் தெனவினையயும். இயல்பற்றவென்பது கடைக்குறைந்துநின்றது. வா ழி - அசைநிலை. ஒன்றுதனவென்பதனை நான்குமென்னுமெழுவா ய்க்குப் பயனிலையாக்கியுரைப்பினுமமையும். ஐம்பூதமும் ஆறு ந்தொடுங்கும் எழ்கடலுமென்னுமெண்ணிக்கடலுடைருக்கந்தைய புணமையான், ஐம்பூதத்திற்பிரித்துக் கூறினரென்பாருமுளர். இ ரவும்பகலும் ஒப்பவருமாயினும் இரவுதுன்பாகத்திற் காற்றுமை யான், இராப்பொழுது பலகால்வருவதுபோலப் பயிறருமாவெ ன்றாள். மெய்ப்பாடு- அழுகை. பயன்- செலவழுங்குவித்தல். ()

இகழ்ச்சிநினைந்தழிதல்

இகழ்ச்சிநினைந்தழிதலென்பது- தோழி இரக்கமுற்றாற்கூறா நிற்ப, முற்காலத்து அவருலகின்மேல் வைத்துக்கூறியவழி நீட் டித்துப்பிரிவாராயினும், இப்பொழுதைக்கவர்பிரியாரெனயா னவர்பிரிவிகழ்ந்திருந்தேன், முன்னின்றுபிரிவுணர்த்தியவிடத்து பிரிந்தரியாளென்று அவருணர்த்துதலையிகழ்ந்துபோனார், அச்சன் மையவாகிய இரண்டிகழ்ச்சியும், எனக்கேயிதற்கிடையூறாக வழிவி யாநின்றனவெனத் தலைமகள் இகழ்ச்சிநினைந்தழியாநிற்றல். அத ற்குச்செய்யுள்.

பிரியாரெனவிகழ்ந்தேன்முன்னம் யான்பின்னை யப்பிரிவிற்
றரியாளெனவிகழ்ந்தார்மன்னர் தாந்தக்க வெள்ளியிஞ்ச
லெரியாயெழுவிழிக்கும் பொழிலம்பலத்தானையரிந்
மரியானருளிலார் போலன்னைவெய்யோ யழிவித்தவே. ([illegible])

உணர்த்தாது பிரிந்தாரென
மணித்தாழ்குழலி வாடியது.

(இ-ள்.) முற்காலத்து அவருலகின்மேல்வைத்துக்கூறி நீட்டித்துப்பிரிவாராயினும் இப்பொழுது பிரியாரென யான் இகழ்ந்திருந்தேன், என்னைத்தாம்பிரிகின்றாராகவுணர்த்தில் இவ ளாற் றாங்காளென, அன்னர், தாம்பின்னுணர்த்துதலையிகழ்ந்தார், அச் சன்மையவாகிய இரண்டிகழ்ச்சியும், தக்கனதும்வளவியின் முகந் நிறைந்த மிகவெழுகையழித்த எழிலையுடைய அம்பலத்தான், பாக ர்க்கு அரியவன், அவனதருளில்லாதாரைப்போல வருந்த எவ்வா றழிவித்தன. எ-று.

உண்மையாற் காரணமாவனவும், உணரப்பட்டாற் காரணமாவனவும் எனக் காரணமிருதிறத்தன, அவற்றுட் பிரிவு தரியாமைக்கு உணரப்பட்டாற் காரணமாமாகலிற் பிரியினென்பதூஉம் பிரிகின்றானாகவுணரினென்பது ஆற்றலாற் பெற்றாம்; புலிவரினஞ்சுமென்பது வரியினதெழிற் படிற்போல. எரியாவொழிலழிக்குமென்பதற்கு எரியினதெழிலழிக்குமென்பார், ஆக்கிளவியொடுத் திழிதகுக் கூறினானெனினு மனையும் அழிக்குமென்பது - காலமயக்கம். கற்பந்தோறும் அவ்வாறு செய்தலின் நிகழ்காலத்தாற் கூறினானெனினுமமையும். உணர்வதாகு பிரியினும் ஒருவாற்றானுணர்ந்து பின்னுமாற்றாளா வளாதலின்றி யியல்பு பகரணப்படுமென்பதாகலானும், முன்னி கழுனார்த்தல் வல்லளல்லளாமையானும் அவ்வாறு பிரியுமென்க.

மெய்ப்பாடு - அச்சம். பயன் - ஆற்றாமை நீக்குதல். (௩௪௰)

உருவு வெளிப்பட்டு நிற்றல்.

உருவு வெளிப்பட்டு நிற்றலென்பது - தலைமகள் இகழ்ச்சி நினைந்து நெகிழ்பாநின்ற நெஞ்சினைத்தாய் பிரிதலையுட்கொண்ட பொருள் வயிற்பிரிந்தான் செல்லாநின்றகாலை கண், காணுந்திசைதோறு மெதிர்ந்தோன்றும் கண்ணியையும் முலையையுங்கொண்டு நங்கையும் விலையுஞ் சிவந்தகனியையும் முலையையுங்கொண்டு ஓர் பூங்கொடி தோன்றாநின்றதென நெஞ்சொடு நினைந்து தானுற்றுப்போகமாட்டாது மீளலுற்றுச் சுரத்திடை நில்லாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

சேணுந் திகழ்மதிற் சிற்றம் பலவன்றெண் ணீர்க்கடனஞ்
சூணுந் திருத்தமொ ருவன்றிருக் குன்றின் நின்றுசென்று
காணுந் திசைதொறுங் கார்க்கய லுஞ்செங் கனிபயம்பைம்
பூணும் புணர்முலை யுங்கொண்டு தோன்றுமொர் பூங்கொடியே. ()

பொருள்வயிற் பிரிந்த வொளிபுனல் வேலவன்
இந்சுரத் திடைதனுப் பூங்கொடியை நினைந்தது.

(இ-ள்.) சேய்மைக்கண்ணும் விளங்கும் மதிலையுடைய சிற்றம்பலத்தையுடையான் தெளிந்த நீரையுடைய கடலினஞ்சை உணவாகவுஞ் செய்யுமொப்பிலாதான், அவனுற்செய்யப்பட்ட மலையின்கண் காணுந் திசைதோறுங் கண்ணாகிய கரியகயல்களையும் வாயாகிய செய்யகனியோடும் பசும்பொன்னணியையுடைய தம்முட்புணர்ந்த முலைகளையுமுடைத்தாய் ஒரு பூங்கொடி தோன்றாநின்றது எ-று.

சேணுங்கண்டுமென முடியினும் உணரப்பிறுமனையும். உணர்ந்திருக்குமென்பது அது செய்யுந்தன்மையனென்னும்பொருட்டாகலின், நிகழ்காலத்தாற் கூறினார். (௩௪௧)

நெஞ்சொடுநோதல்.

நெஞ்சொடுநோதலென்பது-மீளநினைத்தகலைமகன், பின்னும் பொருண்மேற்செல்லாநின்றவுள்ளத்தனைப் நின்று மீளமாட்டாது, இவ்விரண்டனுள் இப்பொழுது நீ யெதுக்குப்போகமுயல்கின்றாயெனத் தன்னெஞ்சொடு நொந்துகூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பொன்னணியீட்டியவோட்டருநெஞ்சமிப்பொங்குவெங்கா *
னின்னணிநிற்றியினையென்னெனப்பதேயிமையோரிறைஞ்சு *
மன்னணிதில்லைவளநகரன்னவன்னநடையாள் *
மின்னணிநுண்ணிடைக்கோபொருட்கோநீவிரைகின்றதே. ()

வல்லழற்கடத்து மெல்லியனினைந்து
வெஞ்சுடர்வேலோ னெஞ்சொடுநொந்தது.

(இ-ள்.) பொற்றிரளையீட்டவோடுதற்கருநெஞ்சமே, இப்பொழுது நீவிரைகின்றது, இமையோர்சென்று வணங்குமன்னனது அழகியதில்லையாகிய வளநகரையொக்கும் அன்னத்தினைப்போலு நடையையுடையாளது மின்போலுநுண்ணியவிடைக்கோ, ஈட்டிக்கொண்ட பொருட்கோ, இரண்டற்குமல்லவோ, இவ்வழல்பொங்கு வெங்கானத்தைச்சேர்ந்து போவதும் மீள்வதுஞ்செய்யாது நிற்கின்றவிஃதியாதென்றுசொல்லப்படுவது? எ-று.

நன்னணியென்பது நணியெனவிடைக்குறைந்துநின்றது. அணிபெற்றுப்பிரித்து வெங்கானின்கணணித்தாக நிற்பதென்றுரைப்பினுமமையும். இமையோரிறைஞ்சுந்தில்லைவளநகரெனவியையும்.

நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

நெஞ்சொடுபுலத்தலென்பது -நெஞ்சொடுநொந்துகூறாநின்றான், பேயிடத்துஞ்செய்தலரிதாம்பிரிவை இவளிடத்தேயெளிதாக்குவித்தசெய்த்தாகிய இவ்விடத்துப்போந்த நினதுசிக்கனையுக்கஞ்சத்தக்கதென்று பின்னும் அந்நெஞ்சொடு புலந்துகூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

நாய்வயிலுள்ளகுணமுமில்லேனைநற்றொண்டுகொண்ட *
தீவயின்மேனிப்பிரான்றிருச்சிற்றம்பலமனையபே *
பேய்வயினும்மரிதாகும்பிரிவெளிதாக்குவித்துச் *
சேய்வயிற்போந்தநெஞ்சேயஞ்சத்தக்கதுஞ்சிக்கனவே. (௩௱௩௧)

அழற்கடத் தழுங்கிய
நிழற்றிகழ்வேலோ னீடியது.

(இ-ள்.) நாயினிடத்துள்ள நன்மையுமில்லாத வென்னை நல்ல தொண்டாகக்கொண்ட தீயிடத்து நிறம்போலுஞ் சிறந்த நிறத்தையுடையவனது சிற்றம்பலத்தையொக்குஞ் சிலவாகிய மொழியையுடையாளிடத்துப் பேயினிடத்துஞ் செய்தலரிதாய பிரிவை யெளிதாகக்கூறுவித்துச் சேய்த்தாகிய இவ்விடத்துப்போந்த நெஞ்சமே, உனது திண்ணனவு அஞ்சத்தக்கது. எ-று.

நற்றொண்டென்புழி நன்மை சாதியடை. இம்மொழியையொன்றுமிரண்டாவது ஏழாவதன்பொருட்கண்வந்தது. (௩௪௩)

நெஞ்சொடுமறுத்தல்.

நெஞ்சொடுமறுத்தலென்பது- நெஞ்சொடுபுலந்து கூறிப் பின்னும் பொருண்மேற்செல்லாநின்ற வுள்ளத்தோடு நீயிட்டகையோ நினைந்து, இத்தன்மைத்தாகிய பொன்னைவிட்டு வேறுபொன்றேடியோ, எம்மைவாழச்செய்வது, இதற்கியாமுடம்படேம் நாமே நடக்கவெனச் செலவுடம்படாது பொருள்வயித்த நெஞ்சொடு மறுத்துக்கூறாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

தீமேவிய நிருத்தன் திருச்சிற்றம்பலமனைய *
பூமேவிய பொன்னைவிட்டுப் பொன்றேடியிப் பொங்குவெங்கா *
னாமே நடக்கவொழிந்தனம் யாநெஞ்சம் வஞ்சியன்ன *
வாமேகலையைவிட்டோ பொருட்டேர்ந்தெம்மை வாழ்விப்பதே. ( )

நீணெறிசென்ற நாறிணர்த்தாரோன்
சேணெறியஞ்சி மீணெறிசென்றது.

(இ-ள்.) நெஞ்சமே, தீயைப்பொருந்திய நிருத்தத்தையுடையவனது திருச்சிற்றப்பலத்தையொக்கும் பூவின்கண்மேவிய பொன்னைவிட்டு வேறுபொன்னைத்தேடாநின்று இவ்வழல்பொங்கும் வெங்கானின் நாமே நடப்பீராயின், யாமொழிந்தேம், பொருட்டேடி யெம்மைவாழச்செய்வது வஞ்சியையொக்கு மழகியமேகலையையுடையாளை விட்டோ, யாமிதற்குடம்படேம். எ-று.

இதுவும் பெருந்திணைப்பாற்படும். மீளநினைந்ததுணையல்லது மீண்டிலனென்பார் மீணெறியையுள்ளத்தாற்சென்றதென்றுரைப்ப. இப்பாட்டு நான்கிற்கும் மெய்ப்பாடு - அச்சம். பயன்-செலவழுங்குவித்தல். (௩௪௪)

நாளெண்ணிவருந்தல்.

நாளெண்ணிவருந்தலென்பது - தலைமகனதுவரவுநீட்டநினைந்துவருந்தாநின்ற தலைமகளதுவருத்தங்கண்டு தோழி, இவளோ

ய்பொருட்குச்சென்றவர்சென்றநாளையெண்ணுந்தன்மையாற் பல காலிடுதலின் நிலனுங்குழிந்து விரலுந்தேய்ந்ததென, அவன் சென்றநாளெண்ணி வருந்தாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

தெவ்வண்ணீரணிசிவன்சிற்றம்பலஞ்சிந்தியாதவரிற் *
பவ்வண்ணீர்மொழியிவளைப்பையுளெய்தப்பனித்தடங்க *
ணவ்வண்ணீர்தகவொளிவாடிடநீடிச்சென்றார்சென்றநா *
ளெவ்வண்ணீர்மையினிலனுங்குழியும்விரலிட்டறவே. (கூ௨௫)

சென்றவர்திறத்து நின்றுநனியாய் ந்
குழிருங்கூந்தற்குத்தோழிநனியாடியது.

(இ-ள்.) தெவ்வண்ணீராச்சூடிடசிவனது சிற்றம்பலத்தைச் சிந்தியாதவரைப்போல வருந்தப் பண்ணீர்மையையுடைய மொழியையுடையவிவளை மேனாய்பொருந்தக் குளிர்ச்சியையுடையபெரியகண்ணுகத்து நீர்வார, மேனியொளிவாட, காலநீடப் பிரிந்தவர் பிரிந்தநாளை யெண்ணுந்தன்மையாற் பலகாலிடுதலின் விரல்தேய நிலனுங்குழியும், இனியெங்ஙனமாற்றும்! எ-று.

ஒளிவாடிடவென்பது பாடமாயின், விரலிட்டென்பதனைத் தோழிமேலேற்றுக. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - தலைமகளை யாற்றுவித்தல். (கூ௨௫)

ஏறுவரவுகண்டிரங்கியுரைத்தல்.

ஏறுவரவுகண்டிரங்கியுரைத்தலென்பது - பொருண்முற்றிமீளுந் தலைமகன், மாலைக்காலத்து நாகொடுவாராநின்ற ஏறுவரவுகண்டு சிறந்தசெக்கர்மாலை அவள் பொறுக்குமல்லளென நெஞ்சொடு கூறாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

சிற்றம்பலம்புன்மைகாட்டித்தன்றொல்கழறந்ததொல்லோன் *
சிற்றம்பலமன்னயாள்பரமன்றுறியமேகோட்டியவன்னைப் *
புற்றங்குகர்த்துநன்றுகொம்பொன்றுரைப்பவிடலம்பக் *
பொற்றடைரவுகொல்லேறுசெல்லாநின்றகூர்ஞ்செக்கமே. (கூ௨௬)

நீடியபொழுதி னெஞ்சநெகிழ்ந் து
ஊடியவள் வாயுற்ற து.

(இ-ள்.) நினையிபக்கோட்டான் திறந்ததையுடையபுற்றையிடந்து இரும்பொத்தமேனியையுடைய வெற்றியையுடைய பொருந்தின கொல்லையில் ஆவினது நல்லநாகோடும் ஊர்வயிற் செல்லாநின்றன, இதற்குச் செக்கர்வானையுடையமாலை, சுற்றத்தாற் பயவிலின்மையாப் பகிலித்தப் பிறவிமருந்தாதற்குப் பண்புடையவாய்வருகிற நஞ்சம்

ல்சலையெனக்குத்தந்த பழையோனதுசிற்றம்பலத்தையொப்பா னாதளவன்று, இனியென்னாகுவள்! எ-று.

சிற்றம்பலத்தையுடைத்தன்மையெனினுமமையும். மன்னைப்பு ற்றெம்பதூஉம் பாடம். தேடியபொன்னிமெனஃபது பாடமா யின், நெடுதல்-தேடுதல். மெய்ப்பாடு-அச்சம். பயன்-தேர்ப்பா கன் மீள்வதற்கொருப்படுதல். (௩௨௫)

பருவங்கண்டிரங்கல்.

பருவங்கண்டிரங்கலென்பது-வருவாரவுகண்டிரக்கமுற்றுவாரா நின்ற தலைமகன், இம்முகில்கள் ஒன்றோடொன்று சும்பிரவிரவு தலாற் பொழில்கடோறும் மயில்கள் திரண்டாடாநின்ற இக்கார் காலத்து,அவளென்னை நினைந்தாற்றாளாங்கொல்லோவென அப்ப ருவங்கண்டிரங்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கண்ணுழையாதுவிண் மேகங்கலந்துகணமயிறொக் *
கெண்ணுழையாத்தழைகோலிநின்றாலுமினமலர்வாய் *
மண்ணுழையாவுமதிற்றில்லைமன்னனைநண்ணலர்போற் *
பண்ணுழையாமொழியாளென்னளாங்கொன்மன்பாவியற்கே.)

மன்னியபருவ முன்னியசெலவின்
இன்னலெய்தி மன்னனேகிய து.

(இ-ள்.) விண்ணிடத்து முகில்கள் ஒன்றோடொன்றுவிரவுதலா ற் கண்சென்றுநுழையமாட்டாது இனையலனாயுடையவிடமெங் கும் மயிலினங்கள் திரண்டு எண்சென்றுபுகாத பீலியைவிரித்து நின்றாடாநிற்கும்,மண்ணிடத்தெல்லாவுயிர்களுமறியுந்தில்லையின் மன்னனது இனியவருக்குப்போலும் பண்ணுழையாதமொழியை யுடையாள், தீவினையேற்கு எத்தன்மையளாமோ! அறிகின்றி லேன். எ-று.

என்னெனென்பது- உவைவாகியவென்னெனென்பாருமுளர் பண் ணுழைபாமொழியென்பதற்குப் பண்ணைப்பட்டவுழையாகிய மு ரப்புப்போலும் மொழியாளெனினுமமையும். மன் - அசைநிலை. மன்னியபருவமுன்னியசெலவினின்னலெய்தி- நிலைபெற்றபருவ த்து முற்பட்டசெலவினான் வருத்தமெய்தி. மெய்ப்பாடும் பய னும்-அவை. (௩௨௬)

முகிலொடுகூறல்.

முகிலொடுகூறலென்பது- பருவங்கண்டிரங்கி வினைமேலோடுவா நாநின்றதலைமகன், இவ்விடத்தெல்லாம் முற்பட்டாயாயினும் மு

துபெண்டிர் இரண்டு அகனிற் றனிமையை நீக்கற்கு இவ்வூறைகடவுட்குப் பூசனைசெய்யாநிற்கும் நீணகரத்திற்கு எண்ணின் முற்படாதொழிவாயாகவென, முற்றுறச் செல்லாநின்ற முகிலொடு கூறாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

அற்படு காட்டினின் றாடிசிற் றம்பலத் தான்மிடற்றின் *
முற்படு நீண்முகி லென்னின்முன் னோன்முகம் வார்குழலி *
விற்படு வாணுத லாள்செல்லல் தீர்ப்பான் விரைமலர்தூய் *
நெற்படு வான்பலி செய்தய ராநிற்கும் நீணகர்க்கே. (௩௧௮)

எனைப்பல துயரொடு போகாநின்றவன்
துணைக்காதற்குத் துணிந்து சொல்லியது.

(இ-ள்.) மாலைக்காலத்து இருளுண்டாகாநின்ற படுகாட்டின்கண் நின்றாடுவான், சிற்றம்பலத்தின்கண்ணான், அவனது மிடறுபோலவிருண்டு முற்படாநின்ற நீண்டமுகிலே, இவ்விடத்தெல்லாம் முற்பட்டாயாயினும், முதுபெண்டிர் இரணை விற்றொழினுதலாளது இன்னாமையை நீக்கவேண்டி நறுநாற்றத்தையுடைய மலர்களைத்தூவி நெல்விரவிய தூயபலியைக்கொடுத்து இவ்வூறைகடவுட்குப் பூசனைசெய்யாநிற்கும் பெரியவிலைகூதிற்கு எண்ணின் முற்படாதொழி. எ-று.

வான்பலிசெய்தயராநிற்குமென்பதற்குப் பலிகொடுத்து விளிச்சியராநிற்குமெனினுமமையும். ஆடுசிற்றம்பலவனென்பதூஉம் பாடம். துணைகள்-விளையாட்டையுடையவர். துணைகளென்பது பாடமாயின், இனத்தையுடைய முகிலென்றுரைக்கப்படும். மெய்ப்பாடு-அது. பயன்-பாகனைத் தேரைவிரையக்கடாவுதல். (௩௧௮)

தேர்வரவுகூறல்.

தேர்வரவுகூறலென்பது. பொருள்வயிற்பிரிந்த தலைமகன் முகிலோடு வந்து புகாநிற்ப, இம்முகில் இவளதாவியை வெளவாநின்றகாலத்து ஒருதேர்வந்து காத்தமையான் இனிவருத்தமடைவதனை யஞ்சாதொழிவாயெனத் தோழி தலைமகளுக்குத் தேர்வரவு கூறாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

பாவியை வெல்லும் பரிசில்லை யேமுகில் பாவையன்ன *
ஆவியை வெல்லக் கறுக்கின்ற போழ்தத்தி னம்பலத்துக் *
காவியை வெல்லு மிடற்றோ னருளிற் கதுமெனப்போய் *
மேவிய மாநிதி யோடன்பர் தேர்வந்து மேவினதே. (௩௧௯)

வேந்தன் பொருளொடு விரைந்துவரு மெ ன
வேந்திழைப் பாங்கி யினிதியம் பிய து.

(இ-ள்.) மூங்கில் பாவைபோலும் மூங்கிலியசீர் மையுடைய வுயிரைச் செ [illegible] கருதின்ற பொழுதினைகன், அம்பலத்தினைகளுளாகிய நீ ளைப்பூவைமேவுஞ் சீடர்றையுடையவனதருள் போலப் போய்த்தே ட [illegible] பொருநீழ்போமு அன்பர்தேர் கதுமெனவந்து பொருந்திற் [illegible] வரக்கடவதனை வெல்லுமாறில்லையே போலும். எ-று.

[illegible] இவளுயிர்வாழ்தலரிதென் றிருந்தனம் [illegible] இற்றைப்பொழுதிகவாது தேர்வந்தமையான் இவ [illegible] வெல்லும்பரிசில்லையேயென்றாள். [illegible] பார்த்துவெல்லகருதிச் சிலர்வெகுள்கின்றகாலத்து அத் [illegible] துணையாபொருதேர்வந்துதாழ்தலென வேறுமொ [illegible] விளங்கினவாறறிக. அருளிற்மேவியவென்விலையும் [illegible] மேவிற்றெனினுமமையும். [illegible] - பெரு [illegible]. [illegible]. (௩௫௪)

இளைப்பொழிந்து கோடல்.

இளைப்பொழிந்து கோடலென்பது- [illegible] தேர்வர [illegible], இத் [illegible], இவளாமே [illegible], [illegible] அன்பார் [illegible] தாய் [illegible], இனி [illegible] திருவே [illegible]. [illegible].

காழிய மொழி [illegible] கடங்கல் சிற்றம்பலத்தானமைந்த ௸
[illegible] பெயர்ந்த [illegible] ௸
[illegible] சேவாதமுன் [illegible] ௸
[illegible] தொகுதி [illegible] பர்சேர்ந்துதோன் றியதே. (௩௫௫)

பெருநலவன் திருநகர்புகு தா
எதிர்வெதிரொரு வந்திர்கொண்டது.

(இ-ள்.) [illegible] யுடையமேகலை [illegible] போகா நின்ற [illegible] யுடையவர் [illegible] திரு [illegible] றனை, இந்திய மைக்கண [illegible] செய்வதற்கு முன்னே [illegible] நீ [illegible] போர் அன்பராகுதேர் வந்து தோன்றிற்று, அதனான் [illegible] யினியமொழியையுடையமங்கையது [illegible] [illegible] அம்பலத்தின் கண்ணுள்ளான், அவனாலமைக்கப்பட்ட உல

பூவின்வளியதொன்றியாது! எ-று.

மெய்ப்பாடு-உவகை. பயன்-மெய்ம்மகிழ்தல். (௩௱௰)

உண்மகிழ்ந்துரைத்தல்.

உண்மகிழ்ந்துரைத்தலென்பது- பொருண்முடித்து இளையாரெதிர்கொள்ளவந்து புகுந்த தலைமகன், தலைமகளுடன் பள்ளியிடத்தனாயிருந்து, இம்மானைப்பிரிந்து பொருள்தேட யானிதெ[illegible] யகாருஞ்சென்ற துன்பமெல்லாம் இவள்கொங்கைகள் எனது மார்புக்களிடை மூழ்க இப்பூவணைமேலணையாமுன்னம் [illegible] தெனத் தன்னுள்ளே மகிழ்ந்து கூறுநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்:

மாயின்மன்னுசாயலிம்மானைப்பிரிந்து பொருள்வளர்ப்பான் [illegible]
வெயின்மன்னுவெஞ்சுரஞ்சென்றதெல்லாம் [illegible]
[illegible]மன்னுசொ[illegible]வியன்கொங்கை [illegible]
துயின்மன்னுபூவணைமேலணையாமுன் [illegible]. (௩௱௰௧)

பொருளிலியோர் திருமலிபுகழ் [illegible]
[illegible]க்கிழ[illegible] போனமகிழ்ந்துரைத்த[illegible].

(இ-ள்.) [illegible] மென்மையையுடைய [illegible] பிரிந்து பொருள் [illegible] வெயிலில்வெற்ற வெப்பகா[illegible] சென்ற துன்பமெல்லாம் [illegible]யுடையவாகிய [illegible]போலுஞ்சொல்லையுடைய [illegible] வியன்கொங்கைகள் எனது மார்புக்களிடை [illegible] பூவணையிடத்தணையுமுன் [illegible] எ-று.

[illegible] பிரிதற்கரியவிந்நல்லாளை [illegible] [illegible] மேம்பொருள் [illegible] பன்மையாருமை [illegible]. மெய்ப்பாடு-உவகை. பயன் மகிழ்வித்தலுமாம். (௩௱௰௨)

பொருள்வயிற்பிரிவு முற்றிற்று.

பரத்தையிற்பிரிவு.

இனிப் பரத்தையிற்பிரிதலென்பது- தலைமகளைவரைந்தெய்தி யபின்னர், வைகலும் பாலேநுகர்வா[illegible] [illegible] கைப்புநுகர்த்து அதனினிமையறிந்தாற்போல, அவளுடைய இனிமையறிதற்குப் புறப்பெண்டிர்மாட்டுப் பிரியாநிற்றல். அவ் வதுஉம், பண்ணும்பாடலுமுதலாயின காட்டிப் புறப்பெண்டி

ர் என்னைக்கார்தலித்தாற் றானெல்லார்க்குந் தலைவனாகலின் அவர்க்கு பிரபஞ்செய்யப் பிரியாநிற்றலென்றவாறாம். அல்லதூஉம், கலைம களோடுடனறிவித்தற்குப் பிரிதலென்றவாறாம். இவ்வாறொழிந்து தனக்கின்பமவேண்டிப் பிரிவனாயின், "கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனு- மொண்டொடி கண்ணே யுள" என்பதனும், திருக்குத் தலைமகளென்னும் பெயரோடு மாறுபட்டுத் தனது பெருமையோடு மாறுபடாநிற்கும்.

அதுவருமாறு- சூத்திரம் கண்டவர்கூறல் காதற்றோழி, பொறையுவந்துரைத்தல் பொதுப்படக்கூறி, வாடியழுங்கல் மாறு கொண்டவரற்றுபு, கனவிழந்துரைத்தல் விளக்கொடுவெறுத்தல், வாரம்பகர்ந்து வாயின் மறுத்தல், பள்ளியிடத்தூடல் பணிமொழி யாடன், கவின்கொளியில் அககவினமொழிகூறல், அயலறியுரைத்தலவளொடுக பலல், கண்ட வாயிலவர்கூறல், பயோபுகல்கண்ட வாயிலவர்கூறல், முகமலர்ச்சிகூறல் முனிவகன்றனைக், காலநிகழ்வுரைத்தல் கலவியெய்தலே, பெயர்ந்துரைத்தல் தலைக்கலவிகருதிப், புலத்தலையறிப்பதிந்து புலந்ததைகூறல், வாயிலவர்வாழ்த்தல் புனல்வரவுரைத்த, றேர்கண்டுயக்ழ்தல் சேடியர்சிழவிற், றம் முறையாதல் றன்னையியத்தல், வகைத்துரைத்தலொடு நாயகன் பரைதல், பாணன்வரவுரைத்தல் பாங்கியியற்பழிக்க, லுறைய யியற்பழித்த லொண்ணுதலானவற், கியற்படமொழிக வியப்பு ரைத்துரைத்தல், வாயில்பெறாது மகன்றிறநினைதல், வாயிற்கணின்று தோழிக்குரைத்தல், வாயில்வேண்டத் தோழிகூறல், மன்னியதோழி வாயில்வேண்டல், மனையவர்மகிழ்தல் வாயின்மறுத்தல், பாணனொடுவெகுடல் பாணன்புலத்தல், விருந்தொடுசெல்லத் துணிந்ததைகூற, லாடறணிவித்த லணைந்தவழியூடல், புனலாட்டுவித்தலை கூறிப்புலத்தல், கலவிகருதிப் புலவிபுகறல், பிரிந்து நாத்தூடல் பிறல்வேற்கான் மூட்டின் வாடியுரைத்த, றுனிபொழிந்துரைத்த றாசொணலிலலாட், புதல்வன்மேல்வைத்துப் புலவிதீர்தல், நலயிடத்தூடன் முன்னிகழ்வுரைத்தல், பரத்தையைக்கண்டமை பரவப்படக்கூற, லாங்கமைத்துரைத் தூடறீர்த்த, லென்றொருமூன்றிவை பரத்தையிற்பிரிவெனப், பண்ணார்மொழியாய் பகர்ந்திசினோரே.

(இ-ள்.) கண்டவர்கூறல்- பொறையுவந்துரைத்தல்- பொதுப்படக்கூறிவாடியழுங்கல்- கனவிழந்துரைத்தல்- விளக்கொடுவெறுத்தல்- வாரம்பகர்ந்துவாயின்மறுத்துரைத்தல்- பள்ளியிடத்தூடல்

செவ்வணிவிடுக்க வில்லோர்கூறல் - அயலறிவுரைத்தவளழுக்கமெய்தல்-செவ்வணிகண்டவாயிலவர்கூறல்- மனைபுகல்கண்டவாயிலவர்கூறல்-முகமலர்ச்சிகூறல் -காலநிகழ்வுரைத்தல்- எய்தலெடுத்துரைத்தல்- கலவிகருதிப்புலத்தல் -குறிப்பறிந்துபுலந்தமைகூறல்-வாயிலவர்வாழ்த்தல்-புனல்வரவுரைத்தல்- தேர்வரவுகண்டுமகிழ்ந்துகூறல்-புனல்விளையாட்டிற் றம்முளுரைத்தல் - தன்னைவியந்துரைத்தல்-நகைத்துரைத்தல்- நாணுதல்கண்டுமிகுத்துரைத்தல்-பாணன்வரவுரைத்தல்-தோழிபிறபழித்தல்-உழையரியற்பழித்தல்-இயற்படமொழிதல் நினைந்துவியந்துரைத்தல்-வாயில்பெறாதுமகன்றிறநினைதல் - வாயிற்கணின்றுதோழிக்குரைத்தல்- வாயில்வேண்டத்தோழிகூறல்-தோழிவாயில்வேண்டல்- மனையவர்மகிழ்தல் வாயின்மறுத்துரைத்தல்-பாணனொடுவெகுடல் - பாணன்புலந்துரைத்தல்-விருந்தொடுசெல்லத்துணிந்தமைகூறல்- ஊடற்றணிவித்தல்-அணைந்தவழியூடல் - புனலாட்டுவித்தமைகூறிப்புலத்தல்-கலவிகருதிப்புலத்தல்-பிரித்துரைத்தூடல் - ஊடனீடவாடியுரைத்தல்- துனிமொழிந்துரைத்தல்-புலவன்மேலவைத்துப்புலவிதீர்தல்- கலவியிடத்தூடல்- முனிவுகழ்வுரைத்தூடறீர்த்தல்- பரத்தையைக்கண்டமைகூறிப்புலத்தல் - ஊதியமெய்த்துரைத்தூடறீர்த்தல் என விவைநாற்பத்தொன்பதும் பரத்தையிற்பிரிவாம்.எ-று.

அவற்றுள்,—

கண்டவர்கூறல்.

கண்டவர்கூறலென்பது- தலைமகன் பரத்தையர் சேரிக்கட்செல்லாநிற்ப, அப்பரத்தையர் அவனை யெதிர்கொண்டு சுற்றும்பற்றிப்போர்செய்யாநிற்றலையும், ... காலோட்டெடுப்பதுமென அவ்விடத்துக், கண்டவர் தம்முட்கூறியது. அதற்குச்செய்யுள்.

உருந்தனிவாளரவம்பிவ்வூரன்வரவொருக்கே *
பெய்த்தநணிகையுமளவிளையார்ப்பவிளையமின்னார் *
கயத்தவளிகாடர்க்கருப்பநுவச்சிலைகண்மலராய் *
யமிழ்தவளியாளிபோம்யானைற்றுய்பற்றினார்மாநிடமே. (௩௱௨)

ஊரத்தருவேலோன் பரத்தையிற்பிரி ... த்
தின்றேவீதியிற் கண்டோருரைத்த ... து.

(இ-ள்.) கச்சாகவும் உடுத்தாடையாகவும் ... யுடைபவனாது இல்லைக்கழுவாளுகியதான் ... தெரிந்த

ணியப்பட்ட கைச்சுறுளவாகிய இணைவளைகளொலிப்ப, [illegible] லவெழுநிலையொத்து, மிக்கவழகையுடைய கரியபுருவமாகிய [illegible] லோடு கண்மலராகிய வம்பைச்சேர்த்தி, அணிகல[illegible] வினையுடைய மகளிர் ஒருங்கே சுற்றுந்திசைகளைப்பற்றினர், இஃதிவன் காதல்விளையாட்டெல்லாம்! எ-று.

அணி காமர் என்பன ஒருபொருட்கிளவியாய், மிகுதிமேனின்றன. ஒக்குருகவெழுந்து அணிபிறழுங் கைவிறுமுளவாகிய சுடர்மிகவிப்ப இளமைச்சுருண்டாகிய உள்ளமெழுச்சிமிக்கு வில்லோடம்பையெய்த்துப் பறந்து அசைக்கணியப்பட்டவுடைவாளையுடைய இளையோர் திசைமுழுதுஞ் சூழ்ந்து பற்றினமையைப் பிறிதும்மாம் பொருளோடல்லி திறயாறுசன்ற்கொள்க. கருப்புவச்சிலையென்பது பாடமாயின், பருவமாகியகாமனது உடைமையுடையகருப்புச்சிலைபோலுங்கண்ணாகிய கள்ளையுடைய மலரம்பையெய்த்தென்றுரைக்க. சுற்றப்பற்றியவாதிரமென்பது பாடமாயின், சுற்றும்பற்றி மேவாநிற்ப, அவ்விடத்து நகைக்குறிப்பாலெழுக்கப்பட்டு இவர்கைகள் வளையொலிப்பத் தலைமேலேறினவெனக் கூட்டியுரைக்க இதற்குச் சுற்றும்பற்றிப் போர்செய்யாநிற்பப் படைக்கலமெய்தாது சங்கொலிப்ப அணியுங்கையுமொருங்கெழுந்தனவெனப் பிறிதுமொருபொருளாகக்கொள்க இதற்குப் பிறவுரைப்பாருமுளர். ஊதத்தகுமேல - ஊதச்சாற்றக்கமேல. மெய்ப்பாடு-மருட்கை, வியப்பாகலின். பயன்-பிரிவுணர்த்துதல்.

பொறையுவந்துரைத்தல்.

பொறையுவந்துரைத்தலென்பது - தலைமகன்பரத்தையை எதிர்கொண்டமைகேட்டதலைமகள் நெஞ்சுடைந்து புறத்துவெளிப்படாமற்பொறுத்தமைகண்டதோழி, யாமிவ்வாறாகவுங் கலங்காதுநின்றபெரும்பொறையாட்டியை யான் இன்றும்பகவன என்னென்று அவளையுவந்து கூறிநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

சுரும்புறுகொன்றையன்றொல்புலியூர்ச்சுருங்குமருங்குற் *
பெரும்பொறையாட்டியையென்னின்றுபேசுவபேரொலிநீர்க் *
கரும்புறையூரன்கலந்தகன்றானென்றகண்மணிய *
மரும்பொறையாகுமென்றாவியுந்தேய்வுற்றழிகின்றதே. (௧௫௧)

கள்ளவிழ்கோதையைக்காதற்றோ ழி
உள்ளப்பொறைகண்டுவந்துரைத்த து.

(இ-ள்) பெரியவொலிக்குநீரையுடைய கரும்புதங்குமூரையுடையவன் கலந்துவைத்துநீங்கினானென்று கருதுதலான் கண்க

ண்மணியும் பயனின்மையாற் றுய்த்தற்கரிய பாரமாகாநின்றன, என்னுயிருந் தேய்ந்தழியாநின்றது, யானிவ்வாறாகவுங் கலங்காது நின்ற பெருந்தன்மையையுடையவனை யான் இன்றும் பேசுவனே வெம்! எ-று. சுரும்புகள்வாழுங் கொய்தைப்பூவினையுடையானது பழம்பகையாகிய பவிழ்நீர்ச் சுருங்கைமருக்குலையுடைய பெரும்பா றையாட்டிலையை வெம்பக்கூட்டுக.

எங்கண்மணியுந் தேய்வுற்றழியாநின்றது ஆவியுமரும்பொ றையாகாநின்றதென்று கூட்டுவாருமுளர். உள்ளவிழ் பொறை- நெஞ்சடைந்துபாதுவெளிப்படாதபொறை வெப்பம்-அ ழுங்கலைச்சார்ந்த வுவகை. பயன் - தலைமகளை வியந்தல. (௩௯௩)

பொதுப்படக்கூறிவாடியழுங்கல்.

பொதுப்படக்கூறிவாடியழுங்கலென்பது - பொறைபுவர்ந்து ரைத்ததோழிக்கு, முக்கிலைப்பறிவிடாழிபாக, தமதுநலங்கவரக் கொடுத்து வேறுதுணையின்மையிற் றமக்கேதுணையாகத் தடுத்து ணையாகக்கொண்டிருந்து என்னைப்போல வுயிர்தேய்வார் இனி யாவரோவெனப் பொதுப்படப் பரத்தையர்க்கிரங்குவாள்போன் று, தலைமகனது கொடுமைநினைந்துவாடாநிற்றல். அதற்குச்செ ய்யுள்.

அப்பற்றசென்னியன் றில்லையுறாரினவருறுநோ *
யொப்புற்றெழினல மூரன்கவரவுந் தேற்றுறவும் *
மெய்ப்புற்று வெண்டுகிற் பாற்றுதசெய்வமல்லினைப்பதுணையாச் *
செப்புற்றகொங்கையர்யாரே கொலாருயிர்தேய்பவரே. (௩௯௪)

பொருந்தடுரைவன் மற்றிதுந்தலை ப்
பிரிந்தநூரமே முருந்துவாடிய து

(இ-ள்.) நீரடைந்த சென்னியையுடையவனது [illegible] மை பொருந்திய மகளிரைப்போலக் கன் [illegible] நி றுடைய நலத்தை ஊரன் கவர்ந்துகொள்ள, அச்சிலைமையு றோருறுநோயை யொத்து அகத்தும்புறத்தும் வெட்பநடைந்து து, வெய்தாகவுயிர்த்தலையுற்று, வேறுதுணையின்மையிற் றமது மெல்லிய தம்கொங்கைக்கே துணையாகச் செப்பும்போலுங் கொங்கை யையுடைய மகளிர் ஆருயிர்தேய்வார் பிறர்யாவரோ யானல்லது எ-று.

இத்தன்மையராய் என்போல இனி யாருயிர்தேய்வார் யாரோ வெனப் பரத்தையர்க்கிரங்குவாள்போன்று, தலைமகனது கொ டைகூறினாளாகவுமாக்க. இல்லையுறுதலவருத்தமோ என்பதுபட

பாயின், எழிலூரன்கவராத் தில்லையையுறுத அத்தீவினையாருது நோயையொத்தென்றுரைக்க. ஊரனோடிருந்து வாடியது- ஊரன்குறைகளை நினைந்து அதனோடிருந்துவாடியது. மெய்ப்பாடு- அழுகை பயன்-ஆற்றாமைநீங்குதல். (௱௫௪)

கனவிழந்துரைத்தல்.

கனவிழந்துரைத்தலென்பது - தலைமகனது கொடுமைநினைந்து இடர்ந்து வாடாநிற்றதலைமகள், கனவிடைவந்து அவன்மார்புதரத் தானதனை நனவென்றுமயங்கிப் புலர்ந்து அவனோடுபுணராதிழந்தமைய தந்தோழிக்குச் சொல்லாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

தேவாசுரரிறைஞ்சுங்கழலோன்றில்லைச்சேரலர்போ *
லாவாகனவுமிழந்தனனென்றலரியின்மேற் *
பூவாரகலம்வந்தூரன்றரப்புலம்பாய்நலம்பாய் *
பாவாய்தழுவிற்றிலன்விழித்தேனரும்பாவியனே. (௱௫௫)

சினவிற்றடக்கைத் தீம்புனலூரனைக்
கனவிற்கண்ட காரிகையுரைத்தது.

(இ-ள்.) நலம்பரந்தபாவாய், அலரியின்கண் மாலைபெற்றுடைய மார்பை ஊரன்வந்துதர, அவனோடுமேவாமையிற் பின்றுந்தனிமையாய், நனவென்றுமயங்கித் தவறுநினைந்து புல்லிற்றிலேன், அத்துணையேயன்றிப் பொறுத்தற்கரிய தீவினையையுடையேன் விழிப்பதுஞ்செய்தேன், அதனால், தேவருமசுரருமிறைஞ்சுங்கழலையுடையவனது தில்லையைச்சேராதாரைப்போல, ஐயோ! கனவான்வருமின்பத்தையுமிழந்தேன். எ-று.

தில்லைசேரலர்போலென்புழி ஒத்தபண்பு - துன்பமுறுதலேயன்றி இன்பமிழத்தலுமாம். (௱௫௬)

விளக்கொடுவெறுத்தல்.

விளக்கொடுவெறுத்தலென்பது-கனவிழந்தமைகூறி வருந்தாநின்ற தலைமகள், நீயாயினுங் கலந்தவர்க்குப்பொய்ம்முகங்காட்டிக் கரத்தல் பொருத்தமன்றென்றிலையோவென விளக்கொடு வெறுத்துக்கூறுதல். அதற்குச்செய்யுள்.

செய்ம்முகநீலமலர்தில்லைச்சிற்றம்பலத்தாற்குக் *
கைம்முகங்கூம்பக்கழற்பணியாரிற்கலந்தவர்க்குப் *
பொய்ம்முகங்காட்டிக்கரத்தல்பொருத்தமன்றென்றிலையே *
நெய்ம்முகமாந்தியிருண்முகங்கீழ்நெடுஞ்சுடரே. (௧௫௭)

பஞ்சணைத்துயின்ற பஞ்சின்மெல்ல டி
அம்பலத்தொடுமூங்கை செஞ்சுடர்க்குணாத்த து.

(இ-ள்.) நெய்ம்முகத்தைப்பருகி இருண்முகந்தெக்கிழிக்கும் நெடியசுடரே, எம்மைக்கலந்தவர்களுப் பொய்யையுடையமுகத்தைக்காட்டித் தெளிந்தாளைவஞ்சித்தல தகுதியன்றென்றுகூறிற் றிலையே, வேறுகூறுவார் யாவர். எ-று செய்ம்முகத்துளவாகிய நீலப்பூ மலராநின்ற கிடங்கிற்சிற்றம்பலத்திற்கண்ணுளாகிய அரனுக்குக் கைம்முகங்குவியக் கழிப்பணியாதாரைப்போலக் கலந்தொட்டமுமை மெய்ம்மையுமின்றிக் கரத்தலெனக்கூட்டுக.

செய்ம்முகம்-செய்ம்முன். கைம்முகம்-கைத்தலம். கரத்தல்-மறைத்தலெனினுமமையும். நெய்ம்முகம்- சுடராயவணந்தவிடம். நெய்ம்முகமாந்தி யிருண்முகங்கிழி நெடுஞ்சுடரே என்றது உணவாகிய நெய்யை மாந்தி மேனிவ்யாவிருயை யுடையையாய்ப் பகைசெகுக்கும் பெருமையையுடையையாகலின் அக்களிப்பிற்கண்டதுகூறிற்றிலை. எ-று. இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடும் பயனும்-அவை. (௩௬௬)

வாயிலவர்க்குவாயின்மறுத்துரைத்தல்.

வாயிலவர்க்குவாயின்மறுத்துரைத்தலென்பது- வேட்கைகொண்டுவருத்தயருகாநின்றதலைமகள், தலைமகன் பரத்தையிற்பிரிந்து வந்துவாயிற்கணிற்ப, வாயிலோர்புகுந்துவர், புகுதற்றைப்பலர்வாயாகலான், நாமும் அவன்றமக்கேற்பப்பெற்றோமென வந்துவாய்வதின்றே தாடருநீர்மையிம், நாம் அவனோடியலக்கற்பாலமல்லேமென்று வாயின்மறுத்துரைக்கு, ஏரணனுமாமைப்பூண்டிப் பொடீர்பேருமிகுக்கவைத்து வேண்டுதிகொண்டிலவையும் யாமமைப் பரத்தைமார் உறுதலைக்கொண்டுமென மறுத்துக்கூறியிறல் அதற்குச்செய்யுள்.

பூங்குவளைப்பொலிமாலையுமேனிப்பொற்றோளிணைப் *
பாங்குவளைக்கைக்கமேருருவிற்கொள்கவளாரரணந் *
தீங்குவளைத்தவில்லோன்றில்லைச்சிற்றம்பலத்தப்பனை *
யாங்குவளைக்கரத்தார்க்கயதவேதோபவன்றுவகையே. (௩௬௭)

வார்புனையார மேனர்நிகழ்நேர்வயி ற்
காரபுனைகுழலி வாரம்பகர்ந் து.

(இ-ள்.) பொலிவையுடைய குவளைப்பூவாலியன்ற பெரியமாலையும் உவமையுற பொலம்போதும்தோளிணையயர் தப்பிலிகணீருள்ளாற்றுவைத்து வேண்டுமாரொன்யாராக, பசைவதுராலை நீ

தீங்கெய்த வினைக்கப்பட்டவில்லையுடையவனது தில்லையிற்சிற்றம் பலக்குக்கயலாகியவிடத்தவாழும் உயர்ந்த வினையையுடைய கையையுடையார்க்கு மன்னனை உறுவரையாகக்கொடுத்தீராய். எ-று.

உறுவரை- முற்றூட்டு. தீங்குவிளைத்தவில்லேயென்பகற்குத் தீங்கெய்தவென ஒருசொல்வருவியாது அரணத்தைத்தீங்குவிளை த்தற்குக்காரணமாகியவில்லென்றுரைப்பினுமமையும். தீங்குவிளை க்கரத்தையென்புழி ஐந்துதலை வினைக்கரத்தார்மேலற்றாக. விலையா யைப்பர்த்தவிளையெனினுமமையும். அமுதமேதாமென்புதற்கு, ஈண் டிப் பகூடிருமாம். மன் - அசைநிலையாக்கி, மாலையையுக்கேவுமியு மெய்த்தோமெனினுமமையும். மெய்ப்பாடும் பயனும்-அவை. ()

பள்ளியிடத்தூடல்.

பள்ளியிடத்தூடலென்பது- வாயின்மறுத்ததலைமகள், ஆற்றா மைவாயிலாகப் புகுதுப் பள்ளியிடத்தாறுகிய தலைமகனோடு, நின்னையிடைவிடாது நுகர்தற்கு முற்காலத்துத் தவத்தைச்செய் யாத தீவினையேன் நோவாது, இன்றிவ்வாறுகிய நின்னை நோவதெ ன்னே, அதுகிடக்க, நின்காதலிமார் புறம்பகற்று நினைக்குப்புதி தாகச்செய்த அப்புல்லுதலை யாஞ் செய்யமாட்டேம், அதனாலெம் மைத்தொடாதே, எங்கலையைவிடுவாயாகவெனக் கலவிகருதிப் புல வாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

தவஞ்செய்திலாதவெந்தீவினையேம்புன்மைத்தன்மைக்கெள்ளா *
தெவஞ்செய்துநின்றினியின்றுநோவதெனத்தன்முத்தன் *
சிவஞ்செய்தசீருளார்தில்லையூரநின்சேயிழையார் *
நவஞ்செய்தபுல்லங்கண்மாட்டேந்தொடேல்விடுநற்கலையே (கூகூ)

பிடிவர்கற்பிற் றேறுடிவர்கோ தை
ஆடவன்றன்மேற் றெழுயுரைத்த து.

(இ-ள்.) உலகத்துள்ளாரெல்லார்க்குந் தந்தை, தெய்வமாகவே பா சங்களினீக்கியவன், எவ்வுயிர்க்கும் எப்பொழுதும் நன்மையைச் செய்பவனாகியவன், அவனாற் செய்யப்பட்ட சீரியவருணிறைந்த தி ல்லையூரனே, முற்காலத்துத் தவத்தைச் செய்யாத வெய்யதீவி னையையுடைய யாம் நின்னாலாதரிக்கப்படாத எமதுபுன்மைத்த ன்மை பகாரணமாக எம்மையேயிகழாது, நினக்குநன்மைபுரிதற்குத் தவஞ் செய்யாதின்று இப்பொழுது இனிநின்னை நோதலெவன்? அது கிடக்க, நின்னுடைய சேயிழையார் நினக்குப்புதிதாகச்செய்தபுல் லுதலை யாமாட்டேம், அதனால் எமது நல்லமேகலையைத் தொ டாதொழி, விடுவாயாக. எ-று.

எவ்வம் - எவ்வமெனநின்றது. காதலில்லையாயினுங் கண்ணோட்ட முடைமையான் இகழ்ந்துவாளாவிருப்பமாட்டாமையின், எப்புண ரியான் நினக்குத்துன்பமாந்துணையே யுள்ளதென்றுங்கருத்தா ல், எவன்செய்குதியென்றெனென்றார். இனியென்பது - நீயிவ்வாறுபி ரின்னென்னும்பொருட்டாய் நின்றது. இயன்செய்தோருளார்தி ல்லையாரென்றதனான், நின்றுற்காயப்பட்டாராயினுங் காதலிக்க ப்படாநின்றாரெனவும், தவஞ்செய்திலாதவெந்தீவினையேயென் றதனால், எம்மாற்காதலிக்கப்பட்டாராயினுங் காயப்படாதின்றே மெனவுங் கூறியவாறும் புலவெனப்படு புல்லமைவிரிந்ததின்று து. புலவமெனப்பதனைப் புன்மையென்று நின்சேயிழைமயாரி டதி தாகச் செய்குறிநினைப் பொறுக்கமாட்டேனென் றுலைப்பிரும மையும். எவஞ்செய்குதியென்றெனப்பாடமோதி, எவன்செய்திலாத வெந்தீவினையேயம் இன்றானைனோவது எவன்செய்குதியென்றெனென்று மென்னைதகவெனேற்றமுறைப்பாருமுளர் என்னாதெவப்பதூஉம் பா டம். மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - புணர்தல். (௩௱௮)

செவ்வணிவிடுக்கவில்லோர்கூறல்.

செவ்வணிவிடுக்கவில்லோர்கூறலென்பது - இக்கொங்கைகள் தள ர்ந்துதளராநின்ற மருங்குலையுடைய இவள் வருந்த, இவ்வாயத்தார் முன்னே, அப்பரத்தையர்மனைக்கண் இப்பேதை இகழ்ந்திவறிவிக் கச்செல்லாநின்றவித நமக்குமிகவுங்கிளிவரவுடைத்தெனச் செவ் வணிவிடுக்கவில்லாதநின்றவில்லோர் தம்முட்கூறாநிற்றல். அதற் குச் செய்யுள்.

தவளப்புறப்பொற்குழிக்கொங்கைசடாந்திந்தளர் மருங்குல் *
பவளப்புறப்பேதைசென்றின்றெய்தமாலரவுப்பிறை *
மவளப்புறக்கொண்டவன்றில்லைத்தொல்லாயநல்லார்கண்முன்னே *
பவளப்புறந்தோன்றுநடங்கிடையார்கள்பயின்மனைக்கே. (௩௱௯)

பாற்செலுமொழிபார் மேற்செலவிருப்ப ல்
பொல்லாதென்னவில்லோர்புகன்ற து.

(இ-ள்.) பிறைக்குப்பகையாகிய அரவையும் பிறையையும் அழகுறத் தனக்கணியாகக்கொண்டவனது தில்லையிற் பழைய இவ்வாயத்திலுள்ளாராகிய நல்லார்கண்முன்னே அரவுபோலத் தோன்றும் நடங்குமிடையையுடையார்கள் நெருங்கும் பரத்தை யர்மனைக்கண், கனிதலுறும்வண்ணம் வளராநின்ற இக்கொங்கைக ளைத் தாங்கித் தளராநின்ற மருங்குலையுடைய இவள் வருந்த இப்

பேதை இன்றுசென்றெய்துமாயிற் பெரிதும் இஃதினிவரவுடைத்து எ-று.

இதற்குப் பிறிதுரைப்பாருமுளர். பாற்செலு மொழியார்- பகன்றது - கேட்டார்க்குப் பாலின்சுவையுணர்வு செல்லுமொழியையுடைய மகளிர்மேற்சென்று தூதுவிடவிரும்பல் பொல்லாதென இல்லோர்கூறியது. பால்போலுமொழியெனினுமமையும் ஈண்டுச் செல்லுமென்பது உவமைச்சொல். பேதையென்றது-செவ்வணியணிந்துசெல்கின்றமாதனை. மெய்ப்பாடு-நகை, எள்ளற்பொருட்டாகலின். பயன்- தலைமகளைச்செலவழுங்குவித்தல். சிறைப்புறத்தானாக, இல்லோர் சொல்லியது. (௩௱௧)

அயலறிவுரைத்தவளழுங்கல்.

அயலறிவுரைத்தவளழுங்கலென்பது- இல்லோர் செவ்வணிவிடுக்கத்துணியாதிருப்ப, அயலார்முற்பட்டு இவளால் இறுதியறிந்தவிடத்து ஒருத்தி நமக்குத்தர நாமவனைப் பெய்தும்படியாயிற்று நம்முடைய பெண்டன்மையென அயலறிவுரைத்துத் தலைமகள் அழுங்கற்றுக் கூறாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

இரவணையும்மதியேர்நுதலார்நறுங்கோலஞ்செய்து
குரவணைதங்குழலிக்கிவளாலிகழ்வறிவித்
தரவணையுஞ்சடையோன்றில்லையூரனையாமொருத்தி
தரவணையும்பரிசாயினவாறுநந்தன்மைகளே. (௩௱௨)

உலகியலறியச் செலவிடலுற்ற
விழுத்தகைமாதர்க் கழுங்கற்செப்பற்று.

(இ-ள்.) இரவைச்சேரும்பிறைபோலுநுதலையுடையாருமுன் செவ்வணியாகியகோலத்தைச்செய்து, குரவம்பூச்சேருங்குழலையுடைய இவளால் இகழ்வினையறிவித்து, பாம்புசேருஞ்சடையையுடையவனது தில்லையிலூரனைப் பின் அயலிடத்து ஒருத்தி நமக்குத்தர, நாமவனைப் பெறும்படியாயினவாறென் நம்முடைய பெண்டன்மைகள். எ-று.

நுதலார்நறியறிவித்தெனவினையும். குரவ-பூப்புநிகழ்தற்குறி. மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன்-ஆற்றாமைநீங்குதல். (௩௱௩)

செவ்வணிகண்டவாயிலவர்கூறல்.

செவ்வணிகண்டவாயிலவர்கூறலென்பது- தலைமகளிடத்துநின்றுஞ் செவ்வணிசெல்லக்கண்டு, நம்மூரற்கு உலகியலாறுரைப்பா

ன்வேண்டி, செம்மலருஞ் செம்பட்டுஞ் செஞ்சாந்தும் நமது தி ருவையுடையமனையின்கண் வந்துதோன்றின வெனப் பரத்தை வாயிலவர் தம்முண் மதித்துக்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சிவந்தபொன்மேனி மணித்திருச்சிற்றம்பலமுடையான் *
சிவந்தவந்தாளணியூரற்குலகியலாறுரைப்பான் *
சிவந்தபைம்போதுமஞ்செம்மலர்ப்பட்டுங்கட்டார்முலைமேற் *
சிவந்தவஞ்சாந்தமுந்தோன்றினவந்துதிருமனைக்கே. (௩௬௧)

மணிக்குழைபூப்பியலுணர்த்தவற் த
ஆயிழையைக்கண்ட வாயிலவருரைத்தது.

(இ-ள்.) செம்பொன்போலுமேனியையுடையமணி, திருச்சிற் றம்பலத்தையுடையான், அவனது சிவந்தவழகியதாள்களைமுடிக் கணியாக்கும் ஊரற்கு, உலகியனெறியையறிவிப்பான்வேண்டி, ந மது திருவையுடையமனைக்கட் சிவந்தசெவ்விப்பூவும், அழகியசெ ய்யபூக்கொழிற்பட்டும், கட்டுதலார்ந்தமுலைமேலுண்டாகியவழ கியசெய்யசாந்தமும், வந்துதோன்றின, இனித் தருமகுறைவாரா மல் ஊரற்கும் ஏகலம்வேண்டும். எ-று.

உலகியலாறு-பூப்பு. ஊரைத்தாற்போலச் செவ்வணியா ... தலின் உரைப்பானென்றார். ... ணியூரற்கென்பது உடம்பாடம். செப்பாத-பெருமிதம் பயன்-பூப்புணர்த்துதல். (௩௬௧)

மனைபுகல்கண்டவாயிலவர்கூறல்.

மனைபுகல்கண்டவாயிலவர்கூறலென்பது - செவ்வணிகண்டத லைமகன் பரத்தையிடத்தினின்றும் வந்து தடையின்றி மனைவயி ற்புகுதாநிற்ப, பண்டிரவும்பகலும் வாயில்பெறாது நின்றுணங் கும் இக்காவலையுடையகடையை இத்துணைக்காலமு ... புகுவா யிலீரறிப் புகுதாநின்றீர், இக்கடன்பூண்டலால் ... லத்து அடங்காதார் ஒருவருமில்லையெனத் தலைமகள்வாயிலவர் தம் முட் கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

குராப்பயில்கூழையிவளின்மிக்கம்பலத்தான்குழையா *
மராப்பயினுண்ணிடையாரடங்காவகைவாயிற்பண் *
டிராப்பகனின்றுணங்கீர்கடையித்துணைப்போழ்துற்றுச்சென்று *
காப்பயிலப்பூம்புனலூரன்புகுமிக்கடிமனைக்கே. (௩௬௨)

கடனறிந்தூரன் கடிமனைபுகுத ர
வாய்ந்தவாயிலவராய்ந்துரைத்தது.

(இ-ள்.) முற்காலத்து இரவும்பகலுந் தான் வாயில்பெறாது நின்று வாடும் இக்குளிர்ச்சியையுடைய கடையை நீங்காது இத்துணைக்காலத்திற் கழித்து காம்பயில்கின்ற பூம்புனலையுடைய வூரையுடையான் இக்காவலையுடைய மனைக்கட் புகாநின்றான், அதனாற் காம்பூம்பயின்ற குழலையுடைய இவளினும் மேம்பட்ட அம்பலத்தான் குழையாகிய அரவு போலும் நுண்ணிய இடையினையுடையார் புலந்தடங்காதார் இனி யாவர்! மனைக்கடன் பூண்டவாளனல்லாருமடங்குவர். எ-று. (௧௬௨)

காம்பயிலென்பது காம்ப்பயிலெனவலித்து நின்றது. மெய்ப்பாடு-உவகை. பயன்-மெய்ம்மகிழ்தல்.

முகமலர்ச்சிகூறல்.

முகமலர்ச்சிகூறலென்பது-பரத்தையிற்பிரிந்த தலைமகன் செவ்வணிகண்டு வந்தானென்று சொல்லுமளவில், தலைமகளது கண்கள் சிவந்தன, அப்புலவிநோக்கத்தெதிர் காதலனோக்க, அச்சிவப்பாறி முகமலர்ந்தமையை அவ்விடத்துக்கண்டவர் தம்முட்கூறா நிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

வந்தான் வயலணியூரனெனச் சினவாண்மலர்க்கண் *
செந்தாமரைச் செவ்வி சென்றசிற்றம்பலவன்னருளான் *
முந்தாயினவியனோக்கெதிர் நோக்கமுகமதியிற் *
பைந்தாட்குவளைகள் பூத்திருள் சூழ்ந்து பயின்றனவே. (௧௬௩)

பூம்புனலூரன் புகமுகமலர்ந் தது
தேம்புனைகோதை திறம்பிறருரைத்தது.

(இ-ள்.) வந்தான் வயலணிந்தவூரனென்று சொல்லுமளவில் சினவாள்போலும் மலர்க்கண்கள் சிவந்ததாமரைப்பூவினது செவ்வியையடைந்தன, சிற்றம்பலவனதருளான் முன்னுண்டாகிய பெரிய அப்புலவிநோக்கெதிர் காதலனோக்க, கதுமெனப் பின் முகமாகிய மதியிற் பைந்தாளையுடைய குவளைப்பூக்கள் மலர்ந்திருண்டு நெருங்கின, என்னவில்லறக்கிழத்தியோ! எ-று.

இயனோக்கென்றுபிரித்து முன்னுண்டாகிய தனித்தலியல்பையுடைய நோக்கென்றுரைப்பினுமமையும். கண்களது பிறழ்ச்சிப்பன்மையாற் குவளைப்பூக்கள் பல கூடினாற்போலிருந்தனவென்பது போதா, பயின்றனவென்றார். காதலனோடு பழகினவெனினுமமையும். தலைமகற்குப் புலவிக்காலத்து வருந் துன்பமிகுதியும் புலவிநீக்கத்து வருமின்பமிகுதியும் நோக்கி, சிற்றம்பல

வனாருளாரெனக் காரணத்தை மிகுத்துக்கூறினார். மெய்ப்பாடும் பயனும் - அவை. (௩௱௩)

காலநிகழ்வுரைத்தல்.

காலநிகழ்வுரைத்தலென்பது - பரத்தையிற்பிரிந்து வந்த தலைமகனது ஆற்றாமையைத் தலைமகள் நீக்காதிருப்ப, வண்டுறைமல்லிகைப்போதானும் அந்திப்பிறையானுஞ் சங்குநற்பொழுதானும் ஆற்றாறுப்புகுதாநின்றான் இனி நீ புலக்கற்பாலையல்லையென உழையர் கூறாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

வில்லிகைப்போதின் விரும்பா வரும்பாவியர்களன்பிற்
செல்லிகைப்போ தெரியுடையோன் றில்லையம்பலஞ்சூழ்
மல்லிகைப்போதின் வெண் சங்கம் வண்டூத விண்டோய்பிறைப்போ
டல்லிகைப்போதியல் வேல்வயலூரற் கெதிர்கொண்டமே. ௩௱௪

இகழ்வதெவன்கொ லிகழ்வதிவ்வாறெனச்
செழுமலர்க்கோதை யுழையருரைத்தது.

(இ-ள்.) காமன் கையிலம்பாகிய பூக்களில் ஆசையில்லாத அரிய பாவிகளையுடையவர்கள் தனக்குச் செய்த அன்பின்கண் வேட்டுச் செல்வோர், கையாகிய பூவின்கண்ணதாகிய எரியையுடையான், அவனது தில்லையம்பலத்தைச் சூழ்ந்த மல்லிகையின்போதாகிய வெள்ளிய சங்கை வண்டூத விண்ணையடைந்த பிறையோடு இராப்பொழுது கையாகிய பூவினையும் வேலையுமுடைய வயலூரற் கெதிர்கொண்டது. எ-று.

என்றது - வண்டுறைமல்லிகைப்போதானும் அந்திப்பிறையானுஞ் சங்குநற்பொழுதானும் ஆற்றாறுப் புகுதாநின்றான் இனி நீ புலக்கற்பாலையல்லையென வாயின்மாரியிந்தவாறு. வில்லிகைப்போதிற் புலன்களை விரும்பாத அரும்பாவியரெனினுமமையும். கைப்போதின்கண்ணே யெரியையுடையானெனினுமமையும். இகழ்தல் - தலைமகனாற்றாமை நீக்காதிருத்தல். எல்லி உரைக்குவாயிலாக வேற்றுக்கொண்டது புலவாதுண்ணெகிழ்ந்தாளெனத் தலைமகளது மிகழ்கின்றதென் இதுவன்றோ பொழுதென உழையர் தம்முட்புறங்கூறினாராகவுரைப்பினுமமையும். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைமகளைச் சிவப்பாற்றுவித்தல். (௩௱௪)

எய்தலெடுத்துரைத்தல்.

எய்தலெடுத்துரைத்தலென்பது - பரத்தையிற்பிரிந்து வந்த தலைமகன், பூப்புநிகழ்ந்த கிழத்தியைப் புலவிதீர்த்து இன்புறப்பயன்

ணி எய்தலுற்றுமகிழ்ந்தமையை அவ்விடத்துள்ளார் எடுத்துக்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

புலவித்திரைபொரச்சீறடிப்பூங்கலஞ்சென்னியுய்ப்பக் *
கலவிக்கடலுட்கலிங்கஞ்சென்றெய்திக்கதிர்கொண்முத்த *
நிலவிநிறைமதுவார்ந்தம்பலத்துநின்றோனருள்போன் *
றுலவியலாத்தனஞ்சென்றெய்தலாயினவூரனுக்கே. (௩௱௫)

சீரியவுலகிற் றிகழ்தரக்கூடி
வார்புனலூரன் மகிழ்வுற்றது.

(இ-ள்.) புலவியாகியதிரை வந்துமாறுபடக் காதலி சீறடியாகிய பொலிவினையுடையவணியைத் தன்சென்னியிலுய்த்தலான் அப்புலவி நீங்க,கலவியாகியகடலுள் துகிலைச்சென்று பற்றி,எயிறாகிய வொளி பொருந்தின முத்தின்கட் பொருந்தி நிறைந்த நீராகிய மதுவைப் பருகி, அம்பலத்துநின்றவனதருளையொத்து ஒருஞான்றுந் தளர்தலில்லாதமுலைகள் ஊரற்குச் சென்றுபெறலாயின. எ-று.

புலவுநாறித் திரைகள்வந்துமோதச் சிறியவடியையுடையபொலிவையுடையமரக்கலத்தைக் கடலின் சென்னியிலேசெலுத்தக் கடலுட்கலந்து கலிங்கமாகியதேயத்தைச்சென்றெய்தி ஒளிபொருந்தியமுத்துக்கள் தன்கண்வந்துநிலைபெற அவ்விடத்துள்ளமதுக்களைநுகர்ந்து அம்பலத்துநின்றவனதருளையொத்து ஒருஞான்றுங்கேடில்லாத பொருள் சென்றெய்தலாயினவென வேறுமோருபொருள்விளங்கியவாறறிக. சீரியவுலகிற்றிகழ்தரக்கூடி - சீர்மையியன்றவுலகினுள்ளவின்பமெல்லாவற்றினும் விளங்கக்கூடி. சீரியவுலகு-தேவருலகுமாம் இதுவுந்துறைகூறியகருத்து. மகிழ்வுற்றதென இன்னார் கூற்றென்றது துறைகூறினார்.மெய்ப்பாடு-உவகை. பயன்-மெய்ம்மகிழ்தல். (௩௱௫)

கலவிகருதிப்புலத்தல்.

கலவிகருதிப்புலத்தலென்பது - புலவிதீர்த்து இன்புறப்புணரப்பட்டு மயங்காநின்ற தலைமகள், தனக்கவன்செய்ததலையளியை நினைந்து, இவ்வாறருளுமருள் ஒருஞான்று பிறர்க்குமாமெனவுட்கொண்டு பொருமியழுது, பின்னுமவனோடு கலவிகருதிப் புலவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

செவ்வாய்துடிப்பக்கருங்கண்பிறழச்சிற்றம்பலத்தெம்
மொய்வார்சடையோனருளின்முயங்கிமயங்குகின்றாள்

வெவ்வாயுயிர்ப்பொடுவிம்மிக்கலுழ்ந்துபுலந்துறைந்தா *
ளிவ்வாறருள்பிறர்க்காகுமெனநினைந்தின்னகையே. (௩௱௬௬)

மன்னியவுலகிற் றுன்னியவன்பொடு
கலவிகருதிப் புலவியெய்தியது.

(இ-ள்.) இன்னகையையுடையாள், செய்யவாய்துடிப்பக் கரிய கண்கள்பிறழச் சிற்றம்பலத்தின்கணுளனாகிய எம்முடைய நெருங்கிய நீண்டசடையையுடையவனதருளைப் பெற்றவர்போல மயங்கி இன்பக்களியின் மயங்குகின்றவள், இவ்வாறு நயக்கருளுறுபருள் ஒருநாளன்று பிறர்க்குமாமென ஒன்றனையுட்கொண்டு, வெய்யவிடத்தையுடைய நெட்டுயிர்ப்போடுபொருமியழுது,புலந்து வருந்தினாள் எ-று.

அருளின் மயங்குகின்றாளென்புழி அருள்பெற்றவர் உவமையாதல் ஆற்றலான்வந்தது. அருளான் மயங்கியென்பாருமுளர். வெவ்வாயுயிர்ப்பென்பது-கலுழ்கட்கின்னாமையுடையதுபோலநின்றது தவறுபற்றிப்புலப்பதொன்றுநீகூறுதி இதுவன்றோ இவள் புலக்கின்றவாறெனத் தோழிக்குத்தலைமகன் கூறியது. மன்னியவுலகிற் றுன்னியவன்பொடு - நிலைபெற்றவுலகத்தியன்மைத்துச் செறிந்தவன்போடு. இதுவுந்துறைகூறியகருத்து. மெய்ப்பாடு-உவகையைச்சார்ந்தவெகுளி. பெருமிதமுமாம். பயன்- அது.

குறிப்பறிந்து புலந்தமை கூறல்.

குறிப்பறிந்துபுலந்தமைகூறலென்பது - புலவிதீர்ந்து கலந்துபுணர்ந்து தானுமவனுமேயாய்ப் பள்ளியிடத்தானாகிய தலைமகள், பின்னுமொருகுறிப்புவேறுபாடுகண்டு புலந்து, இப்பள்ளி பலவைப்பொருதென்றிழிய, இப்பொழுது இவளிவ்வாறிழிதற்குக் கருதியகுறிப்பென்னைகொல்லோவென உழையர் தம்முட் கூறுநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

மலைப்பொருவடிமாறுந்தமியண்மன்னனொருவன் *
பலவைப்பொருதென்றிழிந்துநின்றாள்பள்ளிகாயமெனைத்து *
வலைப்பொருமென்றழலவிழிதம்தானம்பலம்வணங்காக *
கலைப்பொருசிறியாளென்னைகொல்லோகருதியதே. (௩௱௬௭)

குறிப்பினிற்குறிப்பு நெறிப்படநோக்கி
மலர்நெடுங்கண்ணி புலவியுற்றது.

(இ-ள்.) மன்னன் ஒருவன்,மென்மையான்மலரையும் பொருவும் வடியையுடையமாணுந்தமியளே,ஆயினும்,இப்பள்ளிபலவைத்தக

ங்காவென்றுகூறிப் பள்ளியினின்றுமெழுந்துநின்றான், காமனைப் றீறாம்படவெருண்டு அழலாகியகண்ணை விழித்தவனைத்தம்ப லத்தைவணங்காத் தீயமக்களோட்பொருத சிறியவன் இத்தில்லைமை க்கட்கருதியதென்னே! எ-று.

எழுந்துநின்றானென்பது விரையவெழுந்தானென்பது படநி ன்றது. கலைப்பொருட்சிறியானெனறது - தீமக்களென்றுசொல் லுமளவுமாத்திரையும் பொறுகவா தீமக்கள்செய்யுங் காரியத்தை ச்செய்தானென்றவாறு குறிப்பெச்சப்பொருட்டு - இவ்வாறு ன் பிறர்க்காருமனைநினைந்து இப்பாகைடலர்தாமென்று தலைம கைகூறியகூற்றைக் கேட்டுத்தன்னைநயந்துபெற்ற ப்புதல்வ ன்பாற்சுற்றிருந்தான் இந்தவபவி பலரைப்பொருவினைப்பு ரான் முந்திபாமேல் தலைமகனதுகுறிப்பையறிந்தது. இவ்வகைத் தே மகவாயிலப்ப வாயில்கட்டமருட்சொல்லியது இதுவுமது. மெய் ட்பாட்டு.ட சி. பயன் - ஐயந்தீர்தல். பள்ளியிடத்தனாகிய தலை மகன் புனலாடியதோர்காரணம்பற்றி இவ்வகையுளாந்து ஊடக்கவளைத்தாழ தன்னொருசொல்சொல்லுமென்பது. தலைமக ன் றனைனொருசொல்சொல்லுமெனின், அதுபொருந்தாது. (௩௬௪)

வாயிலவர்வாழ்த்தல்.

வாயிலவர்வாழ்த்தலென்பது - செவ்வணிவிடுக்கட் பூப்பெயற்செ ல் லிடைமலை மெய்வதிந்து இவளதுபொலிவோடு வந்தமையா ன் இவன் மெய்யே தக்கவாட்டையனெனத் தலைமகனை வாயிலவர் வாழ்த்தாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

விற்கிலைப்பொலிநுதல் வேற்பொலிகண்ணிமென்மயிற்று *
கற்கிலைப்பொலிவாய்வந்தமையாலிற்றவாப்பருந் *
தில்லைப்பொலிசிவப் சிற்றம்பலற்சிந்தைசெய்பவரின் *
மல்லைப்பொலியூரன் மெய்யேதக்கவாய்மையனே. (௩௬௫)

தலைமகனது தகவுடை மை
நிலைதருவாயி லின்சொற்றுரைத்த து.

(இ-ள்) விற்போலுநுதலும் வேல்போலுங்கண்களையுமுடை யாளது வட்டமறிந்து விரைய இவளதுபொலிவோடு வந்தமை யால், எனக்குள்ளார் நீர்த்தவெழுந்துத் தில்லைக்கட்பொலியுஞ்சிவ னது சிற்றம்பலத்தைக்கருதுவாரைப்போல வளந்தாற்பொலியும் வயலையுடையவூருடையவன் மெய்யாக நலமெய்ம்மையனே; எ-று.

விகலையென்னும் மகாரம் இசைநிறையாய்வந்தது. காதலன்பா லிவர் தொடையிலீக் கிப்பொலிந்தமையாற் பொலிவொடென ஒழிக் கொடுத்துக் கூறினார். பொலிவிற்றம்பல் மனைவியையும் மலிவ கடைக்குறைந்து ஐகாரம் விரிந்துநின்றது. மல்லற் பொலிவென் பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு-உவகை. பயன்-மகிழ்தல். (௩௪௮)

புனல்வரவுரைத்தல்.

புனல்வரவுரைத்தலென்பது - தலைமகளுடன் மனைவயிற்றங்கி இரு ன்புறுநின்றவனது கோளொளிப் பரத்தையர் பொருந்தமையிழப்பு றப்பனைவந்தபோதே, இனிப்புனலாட்டுறுவல் இவர்காதலிக்கு லக்கும்போலுமென வையந்தார் தம்முட்புனல்வரவு கூறுகின்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

கூர்முகிர் நீர் தலைப் பெடைக்கிற் றுணைச் சேர்ந் [illegible]
சேறமுகிர் வழுக்கின் மென்பூக்கள் [illegible]
மாக்முகிர் நோக்கினல்லார் மகிழ்த்தில்லையானருள் ※
போன்முகிற் பொய்கையிற்பாய்ந்ததுவாய் பெருப்புனலே. ()

புனலாடு வென்னப் புணர்ந்துகொள் [illegible]
மனையத்துரைத்தவனை வையமுரைத்த [illegible]

(இ-ள்.) கூர்முகிர்த்த கூர்நுதியையுடைய [illegible] வெ டைக்கு [illegible] செய்ய [illegible] [illegible] நல்லார்கூடி. [illegible] நீர் முகிர்த்த பொய்கையின் [illegible] புனல் பாய்ந்தது, இனிப்புனலாட்டுறுந் தங்காதலியைச் சிடப்பிக்கும் போலும். எ-று.

கூர்முகிர்களாற் [illegible] நடையென்றார். [illegible] நன்றெற்றவர் போல நல்லார் [illegible] றுளார். [illegible] கூர்முகிர்த்த [illegible] பிணவி விளை [illegible] போல இ[illegible] வன செய்து மனைவயிற்றங்கியின்புறுகின்றவனை உள்ளுறை [illegible] நடையென்றுபாடமோதி, கூர்முகிர்தலை [illegible] அடியிற் றொடையென்றுரைப்பாருமுளர். வெண்பூவென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-பிரிவுணர்த்துதல். ()

தேர்வரவுகண்டுமகிழ்ந்துகூறல்.

தேர்வரவுகண்டுமகிழ்ந்துகூறலென்பது - புனல்வரவுகேட்ட

லைமகன் புனலாட்டுவிழவிற்குப் பரத்தையர் சேரிக்கட்செல்லாநி ற்ப,இவனைப் புணர்தற்குத்தக்க தவத்தினை முற்காலத்தே செய்தீ ர்கள், தேர்வந்துதோன்றிற்று, இனிச்சென்று இவனதுதோளிணை யைத் தோய்மினெனத் தேர்வரவுகண்டு பரத்தையர் தம்முண் மகி ழ்ந்துகூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சேயேயெனமன்னுதிண்புனலூரன்றிண்டோளிணைக
டோயீர்புணர்தவந்தொன்மைசெய்தீர்சுடர்கின்றகொலந்
தீப்பயெனமன்னுசிற்றம்பலவர்தில்லைந்நகர்வாய்
வீய்யெனவடியீர்நெடுந்தேர்வந்துமேவினதே. (௩௭௰)

பயின்மணித்தேர்செலப் பரத்தையர்சேரிக்
கயன்மணிக்கண்ணியர் கட்டுரைத்தது.

(இ-ள். சுடராநின்றவடிவு தீயேயென்றுசொல்ல நிலைபெற்ற சிற்றம்பலவரது தில்லைநகரிடத்துள்ளீராகிய பூவைபொக்குமடி யையுடையீர், நெடியதேர் ஈண்டுவந்துமேவிற்று, இவனைப்புணர் தற்குத் தக்கதவத்தை முற்காலத்துச்செய்தீர்கள், வடிவு முருகவே ளேயென்றுசொல்ல நிலைபெறாநின்ற இனியபுனலையுடைத்தாகிய ஊரையுடையவனது திண்ணியதோளிணைகளை யினிப்பணைமின்.எ-று

ஒன்றற்கொன்றிணையாயிருத்தலின் இணையெனத் தனித்தனிகூ றப்பட்டன இதுவும் ஊடணிமித்தம். கோலமெனற்பாலது கொ லமெனக்குறுகிநின்றது. கயன்மணிக்கண்ணியென்பது பாடமா யின்,பரத்தையர்சேரிக்கட்டலைமகனது தேர்செல்லத் தலைமக ளொருத்துரைத்ததாம். இப்பொருட்கு நெடுந்தேர் நமதுசேரிக்க ண்வந்து தங்கிற்றென்றுரைக்க. மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - தலை மகன்வரவு சேரிப்பரத்தையர்க்குப் பாங்காயினர் அவர்க்குணர்த் தல். (௩௭௰)

புனல்விளையாட்டிற்றம்முளுரைத்தல்.

புனல்விளையாட்டிற்றம்முளுரைத்தலென்பது - தலைமகனுடன் புனலாடாநின்றபரத்தையர் சேடிமார் அரமங்கையைப்போல ப்புனலாடாநின்ற அவ்வவரோவென்று வினிதற, நாமெல்லாமித்த ன்மையேமாக வானரமங்கையரொன்றுசொல்லும்வண்ணம் மற் றொருத்திவந்து இவனைத்திரித்துக்கொள்ளக்கொடுத்துப் பின்வரு ந்தாது முன்னுறக்காப்போமெனத் தம்முட்கூறுநிற்றல். அதற்கு ச்செய்யுள்.

அரமங்கையரெனவந்துவிழாப்புகுமவ்வவர்வா *
னரமங்கையவெனவந்தணுகுமவளன்றுகிராற் *
சிரமங்கையனைச்செற்றோன்றில்லைச்சிற்றம்பலம்வழுத்தாப் *
புரமங்கையரினையாதையகாத்துநம்பொற்பனையே. (௩௭௧)

தீம்புனல்வாயிற் சேயிழைவருமெனக்
காம்பனைதோளியர் கலந்துகட்டுரைத்தது.

(இ-ள்.) அரமங்கையரைப்போலவந்து புனலாட்டுவிழாவின்கட் புகாநின்ற அவரவரோ,நாமெல்லாம் இத்தன்மையேமாக வானிடத்தரமங்கையொன்றாகக்கருதும்வண்ணம் அவள் வந்தணுகாநின்றாள், அதுநுகித் தல்லிடத்திவரைத்திரிப்ப, அன்று அவ்விடத்து உகிரால் அயனைச் சிரந்தடிந்தவனது தில்லையிற்சிற்றம்பலத்தை வழுத்தாத புரங்களில் மங்கையரைப்போலப் பின்வருந்தாது,நம்பொற்பனை வியப்பமுன்னுடைத்தாகக் காப்பேம். எ-று.

அரமங்கையர்-தேவப்பெண்களுக்குப்பொதுப்பெயர். வானரமங்கையொன்றது அவரின்மேலாகிய உருப்பசி திலோத்தமை முதலாயினாரை. வானரமங்கையொன்றது சாதியை நோக்கிநின்றது ஐயபொற்பனையெனக்கூட்டினுமமையும். அவளென்றதும் சேயிழையென்றதும் பரத்தையிற்றலைவியாகிய இற்பரத்தையை. "பரத்தைவாயி லெனவிரு வீற்றுங் - கிழவோட் சுட்டாக் கிளப்புப்பயனிலவே" என்பதனால் இது கிழவோட்சுட்டாக்கிளப்பாயினும், இப்பரத்தையரது மாறுபாடு தலைமகளறிதற்குநிமித்தமாகலிற் பயனுடைத்தாம். மெய்ப்பாடு-அச்சம். பயன்-தலைமகளைத்தங்கட்டாழ்வித்தல். (௩௭௧)

தன்னைவியந்துரைத்தல்.

தன்னைவியந்துரைத்தலென்பது-சேடிமார் பின்வருந்தாது முன்னுறக்காப்பேமென்று தம்முட் கூறுவதனைக்கேட்டு, இவனை அமரப்புல்லும்பரத்தையர்மாட்டு இவனருள் செல்லாமல் விலக்கிக்கொளின் என்மாட்டிவனைத்தந்தழாநின்ற இவன்மனைக்கிழத்தியாகின்றேனெனப் பரத்தைத்தலைவி தன்னைவியந்துகூறாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

கனலூர்கணைதுணையூர்கெடச்செற்றசிற்றம்பலத்தெம் *
மனலூர்சடையோனருள்பெற்றவரினமரப்புல்லு *
மினலூர்நகையவர்தம்பாலருள்விலக்காவிடின்யான் *
புனலூரனைப்பிரியும்புனலூர்கனைப்பூங்கொடியே. (௩௭௨)

அரத்தத்துவர்வாய்ப் பரத்தைத்தலை   வி
முனிவுதோன்ற நனிபுகன்ற   து.

(இ-ள்.) கனல்பரந்தகணையான் ஒத்தவூர்கெட வெகுண்டசிற்றம்பலத்தின்கணுள்ளாகிய எம்முடைய அனலையொக்குஞ் சடையையுடையவனதருளைப்பெற்றவர்போலச் செம்மாந்து அவனைச்செறியப்புல்லாநின்ற ஒளிபரந்தநகையையுடையவர் தம்மிடத்து அவனருள்செல்லாமை விலக்கேனாயின், யான் புனலூரனைப் பிரிந்திருக்கும் புனல்பரக்குங்கண்ணையுடைய அவ்வியனைக்கிழத்தியாகிய அப்பூங்கொடியாகின்றேன். எ-று.

கணை துணை யெனச் செய்யுளின்பநோக்கி மிகாது நின்றது. கணையென்பதனை யெழுவாயாக்கி யுரைப்பாருமுளர். "பரத்தையிற்பிரிவே நிலநிரி பின்றே," என்பதனால், இவர் இல்லந் தம்மில்வேறுபாடில்லாமையறிக. மெய்ப்பாடு- வெகுளி. பயன்- தனதுமிடியுணர்த்தல். (௩௭௰)

நகைத்துரைத்தல்.

நகைத்துரைத்தலென்பது-பரத்தைத்தலைவி தன்னை வியந்து கூறினாளென்று கேட்டதலைமகள்; நங்கைச்சியார்தமக்கும் ஒருதங்கைச்சியார்தோன்றினபொழுதே தம்மிறுமாப்பொழியத் தம்முடைய இணைமுலைகளினிறுமாப்பும் ஒழியப்புகாநின்றன, இதனையறியாது தம்மைத்தாம் வியக்கின்றதென்னோவெனப் பரத்தையைநோக்கி நகைத்துக்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

இறுமாப்பொழியுமன்றேதங்கைதோன்றினெனென்னங்கையுஞ்
சிறுமான்றரித்தசிற்றம்பலத்தான்றில்லையூரன்றிண்டோள் [கைச்
பெறுமாத்தொடுந்தன்மையோரணுக்கப்பெற்றபெற்றியினோ ※
டிறுமாப்பொழியவிறுமாப்பொழிந்தவிணைமுலையே. (௩௭௧)

வேந்தன்பிரிய வேந்திழைமடந்   தை
பரத்தையைநோக்கி விரித்துரைத்த   து.

(இ-ள்.) அங்கைக்கண்ணே சிறியமானைத்தரித்தசிற்றம்பலத்தானது தில்லைக்கணுள்ளாகிய ஊரனுடைய திண்ணியதோள்களைப் பெறுதலானுண்டாகிய பெருமையோடுந் தன்னவாகிய அவனோடுண்டாகிய பெரிய அணுக்கைப்பெற்ற தன்மைகளோடுந் தான் செம்மாத்தலையொழிய, இணைமுலைகள் எர்த்துதலையொழியப்புகாநின்றன, இனித்தனக்கொருதங்கைதோன்றின், என்னுடையவெங்கையும் செம்மாத்தலையொழியுமன்றே, அதனான் வருவதறியாது தன்னைப்புகழ்கின்றாள். எ-று.

எங்கையென்றது - என்றங்கையென்றவாறாயினும், என்னெங்கையென வியைபுமிகுதிகூறி நகையாடினாள் மாத்து - தலைமகற்குரியளாய்நிற்றலான் உண்டாகியவரிசை. பெற்றி - அதனுக்காற்றன்மையறிதல். தன்னைபெற்றியெனவியையும் பெற்றியினேனுமென்னுமும்மை தொக்குநின்றது. ஒழிந்தவென்னுமிறந்தகாலம் விரைவுபற்றிவந்தது. மெய்ப்பாடு - வெகுளியைச்சார்ந்தவருகை. பயன் - பரத்தையதுசிறுமையுணர்த்துதல். அவ்வகை பரத்தைகூறியவஞ்சினம் தன்பாங்காயினாராற்கேட்டதலைமகள் பரத்தைக்குப்பாங்காயினார்கேட்ப இவ்வகைசொன்னாளென்பது. ()

நாணுதல்கண்டுமிகுத்துரைத்தல்.

நாணுதல்கண்டுமிகுத்துரைத்தலென்பது - தலைமகனைப் பரத்தையர்வசம் புனலாடவிட்டுச் சூடுவாரின்றிச் செப்பின்கணிட்டடைத்துத் தமியேவைகும்பூப்போல்வாள் இக்கலனுக்குத் தகாதபழியாமெனக்கருதி நாணி அதனைமறைத்திருந்தமைகண்டதோழி, இவளதுகற்புநலனும் நல்லபகுதியையுடையனவாயிருந்தனவென அவள் நலத்தைமிகுத்துக்கூறிநிற்றல் அதற்குச்செய்யுள்.

வேயாது செப்பினடைத்துத்தமிவைகும்பூவினன்ன *
தீயாடிசிற்றம்பலமனையாடில்லையூரனுக்கின் *
றேயாப்பழியெனநாணியென்கண்ணிங்ஙனேமறைத்தாள் *
தாயாமியலமிவள்கற்புநற்பாலவியல்புகளே. (௩௭௪)

மன்னவன்பிரிய தன்மனைக்கிழத்தியை
நாணுதல்கண்ட வாணுதலுரைத்தது.

(இ-ள்) சூடாது செப்பின்கணிட்டடைப்பத் தனியேவைகும் பூவைப்போலுந் தீயின்கணாடுவானது சிற்றம்பலத்தையொப்பாள், இல்லையூரனுக்கு இன்று தகாதபழியாமெனக்கருதி நாணித் தனதாற்றாமையை என்னிடத்தும் இவ்வண்ணமே மறைத்தாள், அதனால் இவளதுகற்பு நமக்குத் தாயாமியல்பையுடைத்து, இவளுடையநாணமுதலாகியவியல்புகள் நல்லகூற்றன. எ-று.

தமிவைகும்பூ - அக்காலத்தினிகழ்ந்த வேறுபாட்டிற்குவமை. அம்பலம் - இயற்கைநலத்திற்குவமை. 'பாணனுமறைத்தவென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - தலைமகளது பெருமையுணர்த்துதல். (௩௭௫)

பாணன்வரவுரைத்தல்.

பாணன்வரவுரைத்தலென்பது - நாடோறுந் தனியிருந்து வருந்தா நின்ற தலைமகளுக்கு, இராப்பொழுதின்கட் சென்ற திசையைக் கடக்கும் வாவல் இரைதேருங்காலத்தன்மையாம் பகற்பொழுதின்க ணுறையும் மரம்போலுந் தமியேமையறியாது விறலியும்பா ணனும் நம்வேந்தற்குத் துயிலெழுமங்கலம் பாடவந்து நின்றா ரெனத்தோழி பாணன்வரவு கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

விறலியும்பாணனும்வேந்தற்குத்தில்லையிறையமைத்த *
திறலியல்யாழ்கொண்டுவந்துநின்றார்சென்றிராத்திசைபோம் *
பறவியல்வாவல்பகலுறைமாமரம்போலுமன்றோ *
நறவியல்கூழைநல்லாய்தமியோமையறிந்திலரே. (௧௭௫)

இகல்வேலவனகல் வறியாப்பாணனைப்
பூங்குழன்மாதர்க்குப் பாங்கிபகர்ந்தது.

(இ-ள்) விறலியும்பாணனும் தில்லையிறையாலமைக்கப்பட்ட வெற்றியியலும்யாழை நம்வேந்தற்குத் துயிலெழுமங்கலப்பாடக் கொண்டுவந்து நின்றார்கள், அறல்போலுங்கூழையையுடைய நல்லாய், இராப்பொழுதின்கட் சென்று திசையைக்கடக்கும் பறத் தலாகிய வியல்பையுடைய வாவல் இரைதேருங்காலத்தன்மையையாம் பகற்பொழுதின்கணுறையும் பெரியமரப்போலும் இராப்பொ ழுதிற்றுணையில்லாத்தமைமை இவரறிந்திலர்போலும் எ-று.

வெற்றி - வினைகளுட்டலையாதல். "எம்மிறைநல்வினைவாழிக்கு மே," என்பவாகலின் இறையமைத்தயாழென்றார். சென்றுபகலு றைமாமரமென்றியைப்பினுமமையும். பறத்தல் - பறவென இ டைக்குறைந்துநின்றது. போலவென்பது பாடமாயின், பகலு றையுமாமரம்போலத் தமியேமாகிய நம்மையெனவுரைக்க. மன் றும்-ஓவும் அசைநிலை. மெய்ப்பாடு-அது. பயன்- பாணனும்வி றலியும் வரவுணர்த்திச் செப்பாற்றுவித்தல். என்னை, இவர் வந்து நின்றதற்குத் தலைவி தம்மை இவர்நகைபொடியவர்தாமென்று மு னிந்தாளாகத் தோழி இவரவள்செயலையறிந்தாரல்லரென்றும், த லைவர்க்கியல்பு நம்மிடத்துவருதலும் அவரிடத்துச்சேறலுமென வும் இயல்புசொல்லுதலாற் செப்பாற்றுவித்தாளாம். (௧௭௫)

தோழியியற்பழித்தல்.

தோழியியற்பழித்தலென்பது-பாணன்வரவுரைத்ததோழி, இ

வள் வருந்த அயலாரிடத்து நக்குதலால் எம்முடைய வள்ளல் இத்துறைக்கணின்றிலனெனத் தலைமகனையியற்பழித்துக்கூறாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

திக்கின் இலங்குதிண்டோளிறை தில்லைச்சிற்றம்பலத்துக் *
கொக்கின் இறகதனிற் றுதின்றாடி தென்கூடலன்ன *
வக்கின்ன வையினை பவளவையினஃதே *
நகைமன்றிருந்திலனின்றசெம்மேனியெம் வள்ளலே. (௩௭௬)

தலைமகனைத் தகவிலனென ர
சிலைநுதற்பாங்கி நீடுரைசெப்பியது ஞ.

(இ-ள்.) திக்கின்கண் விளங்காநின்ற திண்ணியதோள்களையுடைய இறைவனது தில்லைச் சிற்றம்பலத்தின்கண் கொக்கினிறகையணிந்து நின்றாடுவானது தென்கூடலை யொக்கும் இனியநகையையுடைய நாம் வருந்த அயலார் நகும்வண்ணம், எம்முடைய செம்மேனியையுடைய எம்முடைய அன்பில்லாதவள்ளல் நின்றிலன் எ-று.

அயல்வாழ்வரையும் பரத்தைப் பொருணகையுள்ளத்தாராகலிற் காமஞ்சிறைவலிமையுமாம். தலைமகனதுதகவின்மை யென்பது உம்பாடம். (௩௭௬)

உழையரியற்பழித்தல்.

உழையரியற்பழித்தலென்பது-தோழி தலைமகனையியற்பழித்துக்கூறாநிற்பக் கேட்டு, தன்மாட்டன்புடைநெஞ்சத்தளாயுடைய விவள் இப்படி இதற்குப்பிரியாமையின் வயலூரன் வரம்பிலனென உழையர் அவனையியற்பழித்துக் கூறாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

அன்புடைநெஞ்சத்திவள்பேதுறவம்பலத்தடியா *
ரென்பிடைவந்தமிழ்துறநின்றாடியிருங்கழியற் *
றன்பெடையைத்தகவழித்தன்னஞ்சலஞ்சலத்தின் *
வன்பெடைமேற்றுயிலும்வயலூரன்வரம்பிலனே. (௩௭௭)

ஆற்றவேலன்னல் பரத்தையிற்பிரிய த
குற்றமுரைத்தவனுக் குழையருரைத்தது ஆ.

(இ-ள்.) அடியவரென்புள்ளிடையே அமிழ்தம்வந்துற அம்பலத்தின்கண்ணே நின்றாடுமவன் பெரியகழியின்கண் தன்

பெடைவருந்தத் தருக்கிகெட்டு அன்னஞ் சலஞ்சலத்தினருகலியு பெடைமேற்கிடந் துறங்கும் வயலாற்சூழப்பட்ட ஊரையுடைய வன் தன்மாட்டன்பையுடையநெஞ்சத்தையுடைய இவள் மயங்க நீற்ப இத்தற்குப்பிரியாமையிற் றகவிலன். எ-று.

அன்புடைநெஞ்சத்திவளென்றதனாற், பரத்தையரதன்பின்மை கூறப்பட்டதாம். இருஞ்சுழிபலுமொனவியையும். சுழிபலென்ப து-ஒருதிருப்பதி. வன்பெடையென்றதனாற் பரத்தையரது வன் கண்மை விளங்கும் ஒருசொல்வருவியா துபெதுறுதலான் வரம் பிலனென்றுரைப்பாருமுளர் உள்ளுறையுவமம் வெளிப்படை நின் றது. இவையிரண்டற்கும்மெய்ப்பாடு - அழுகையைச்சார்ந்தநகை. பயன்-தலைமகளையியற்பழித்துத் தலைமகளையாற்றுவித்தல் ( )

இயற்படமொழிதல்.

படமொழிதலென்பது- தலைமகளையியற்பழித்தவர்க்கு, (இ-ள்)எம்பொருட்டாக தம்புனத்தின்கண்ணே மாந்தழையேந் தி வந்தவர் இன்று என்னெஞ்சத்தின்கண்ணுர், அதுகிடக்க, பறந் துறைங்கினேனுயின் அமளியிடத்துவந்து எம்பயோதரத்தை தப் பிரியாதார், இத்தன்மையாரை நீங்கள்கொடுமைகூறுகின்றதென் னேவெனத் தலைமகள் அவனையியற்படமொழியாநிற்றல். அதற் குச்செய்யுள்.

அஞ்சார்புரஞ்செற்றசிற்றம்பலவர்தங்கயிலை *
மஞ்சார்புனத்தன்றுமாந்தழையேந்திவந்தாரவரெம் *
நெஞ்சார்விலக்கினுநீங்கார்நனவுங்கனவுமுண்டேற் *
பஞ்சாரமளிப்பிரிதலுண்டோவெம்பயோதரமே. (கஎஅ)

வரிசிலையூரன் பரிசுபழித் து
உரைபயர்க்கப் பொழிநகையுரைத் து.

(இ-ள்.) இறைவனென்று உட்காதாருடைய புரங்களைக்கெடுத்து சிற்றம்பலவரது அழகியகுளிர்ந்தகயிலைக்கண் மஞ்சார்ந்தபு னத்தின்கண் அன்று மாந்தழையையேந்திவந்தாராகிய அவர் இ ன்று நனவின் என்னெஞ்சத்தின்கண்ணுர், யான்றடுப்பினும் அவ் விடத்தினின்று நீங்கார், துயிலுமுண்டாயிற் பஞ்சார்ந்தவமளிக் கண் எம்பயோதரத்தைப் பிரிதலுண்டோ! நீர் கொடுமைகூறுகி ன்றதென்! எ-று.

அஞ்சார்-தறுகண்மையொனினுமமையும். தழையேந்திவந்தாரெ ன்பதனை முற்றென்று, இனிவந்தனசெய்து நம்மைப்பாதுகாத்

ணார் இன்றிவ்வாறொழுகுவரொன்றுரைப்பினுமமையும். களவுழுண்டேவலன்பதற்குத ...யிற்பெற்றுக் கறைக்கண்டனென்றுரைப்பினுமமையும் எனாதுநெஞ்சாவென்பதூஉம் ஊரனைப்படர்கபுழுத்தவென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன் - தலைமகளையியற்படமொழிந்தாற்றுதல். (௧௭௮)

நினைந்துவியந்துரைத்தல்.

நினைந்துவியந்துரைத்தலென்பது - புனலாட்டிற்பிரிந்து பரத்தையிடத்தொழுகாநின்ற தலைமகன், யான்றன்னைநினையாது வேறொன்றன்மேல உள்ளத்தைச்செலுத்தும்வழியும் தானென்னைநினையாது என்னுள்ளம்புகாநின்றாள், அவ்வாறன்றி யான்றன்னைநினையுந்தோறும் பள்ளத்துப்புகுபுனல்போல நிறுத்தநில்லாது என்மனத்தாளாகாநின்றாள், ஆதலாற் பிரிந்துநீண்டிருத்தல் மிகவுமரிதெனத் தலைமகளைநினைந்து வியந்துகூறாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

தெள்ளம்புனற்கங்கைதங்குஞ்சடையன்சிற்றம்பலத்தான் ✻
கள்ளம்புகுநெஞ்சர்காணாவிறையுறைகாழியன்னா ✻
ளுள்ளம்புகுமொருகாற்பிரியாதுள்ளியுள்ளுதொறும் ✻
பள்ளம்புகும்புனல்போன்றகத்தேவரும்பான்மையளே (௧௭௯)

மெல்லியற்பரத்தையை விரும்பிமேவினோன்
அல்லியங்கோதையை யகமர்ந்துரைத்தது.

(இ-ள்) தெள்ளிய நல்லபுனலையுடைய கங்கைதங்குஞ் சடையையுடையவன், சிற்றம்பலத்தின்கண்ணான், பொய்யுடைநெஞ்சத்தையுடையவர் ஒருஞான்றுங்காணாத இறைவன், அவனுறைகின்ற காழியையொப்பாள் யான்றன்னைநினையாது வேறொன்றன்மேலுள்ளத்தைச்செலுத்தும்வழியும் தானென்னைநினைந்து ஒருகாலும்பிரியாது என்னுள்ளம்புகாநின்றாள், அவ்வாறன்றி யான்றன்னைநினையுந்தோறும் உயர்ந்தவிடத்துநின்றும் பள்ளத்திற்புகும்புனலைப்போலத் தடுப்பரியளாய் என்மனத்தின்கண்வருமுறைமையளாகாநின்றாள். அதனாற்பிரிந்திருத்தல் அரிதுபோலும். எ-று.

தெள்ளம்புனல்- மெல்லம்புலம்பு போலவதோர் பண்புத்தொகை. மெய்ப்பாடு- மருட்கை. பயன் - பரத்தையினீங்கித்தலைமகளிடத்தனாதல். (௧௭௯)

வாயிற்பெருந்தாமகன்றிறநினைதல்.

வாயிற்பெருந்தாமகன்றிறநினைதலென்பது - பரத்தையிற்பிரிந்து [illegible] மகன் வாயிற்கணின்று, [illegible] இனி [illegible] யாவதென்று வாயிற்பெருந்தா மகன்றிறநினையாநிற்றல் அதற்குச் செய்யுள்.

தே [illegible] சிற்றம்பலத்தேத்தும் *
வா [illegible] *
யா [illegible] *
ரு [illegible]
பொ [illegible]
[illegible].

(இ-ள்) [illegible]

[illegible]

வாயிற்கணின்றுநேர்நிறுத்தல்.

வாயிற்கணின்று [illegible] - வாயிற்பெருந்தாமகன்றிறநினையாநிற்ப, [illegible] செய்யுள்.

[illegible] *
[illegible] *

ன்னைப் பூவுதிர் நுண்டாது போர்க்குங்கான-னிறைந்திவாள்நு சுத்து நீள்சயற்கண் செய்த-வுறைப்பலியுய்யாநோயூர்கலைக்குமெ ன்மூலமே தீர்க்கும்போலும்.,, என்றும், சொல்லியவாறுபோ லக் கண்ணானுண்டாகிய நோய்க்குக் கண்ணே மருந்தாமென்று சொல்லியவாறெனக்கொள்க. மெய்ப்பாடும் பயனும்-அவை. தோழியைவாயில்கோடற்கிவ்வகைசொன்னானென்பது. (௩௮௧)

வாயில்வேண்டத்தோழிகூறல்.

வாயில்வேண்டத்தோழிகூறலென்பது- வாயில்வேண்டியதலை மகனுக்கு, பண்டு நீர் வரும் வழியிடை வருமேதமும் இருளு மென்னாதுகன்றைப்பகன்ற ஈற்றாவையொத்து எம்மாட்டுவருதிர், இன்று எம்பொருந்தாதார்தெருவே அவ்வாறு எம்மாட்டோர்ந்துவந் ததேர்மேலேறிப்போகாநின்றீர், இதுவன்றோ எம்மாட்டு நுமத ருளெனத் தோழி அவன்செய்துகூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கூற்றாயினசினவாளியெண்ணீர்கண்கள்கோளிழித்தாற் *
போற்றான்செறியிருட்பொக்கமெண்ணீர்கன்றகன்றபுனிற் *
றீற்றாவெனநீர்வருவதுபண்டின்றெம்மீசர்தில்லைத் *
தேற்றார்கொடிநெடுவீதியிற்போதிரத்தோயிகையே. (௩௮௨)

வைவேலண்ணல் வாயில்வேண்டப்
பையரவல்குற் பாங்கிபகர்ந்தது.

(இ-ள்.) கூற்றம்போலக் கொடியவாகிய சினத்தையுடைய யா ளிகளை ஊறுசெய்வனவாகக் கருதாது கண்களைக்கோளிழித்தா ற்போலச் செறிந்தவிருளின் மிகுதியைத்தான் இடையூறாகக் கருதி னாது கன்றைப்பகன்ற ஈன்றணிமையையுடைய ஈற்றாவையொத்து ப்பண்டுநீர் எம்மாட்டுவருவது, இன்று எம்முடையவீசரது தில் லையிலே எமது பொருந்தாதாரது கொடியையுடைய நெடியவீ தியில் எம்மாட்டோர்ந்துவந்த தேர்மேலேறிப் போதாநின்றீர், இது வன்றோ எம்மாட்டு நும்மருளாயினவாறு. எ-று.

ஆளியெண்ணீர் பொக்கமெண்ணீர் என்பனவற்றை முற்றாக வுரைப்பினுமமையும். கண்களுக்குக் கோளென்றது பார்வை. இகழியிழித்தலென்பது கண்மணியைவாங்குதல். தானென்பது அதுவன்றி இதுவொன்றென்பதுபட நின்றதோரிடைச்சொல். அசைநிலையெனினுமமையும். ஈற்றாவென்றது கடுஞ்சூல் நாகன் றிப்பலகாலீன்றஆவை. மெய்ப்பாடு- வெகுளி. பயன்-வாயின்ம றுத்தல். (௩௮௨)

தோழிவாயில்வேண்டல்.

தோழிவாயில்வேண்டலென்பது-தலைமகளுக்கு அவன்செய்தது கூறிச்சென்று, அன்று நம்புனத்தின்கண்ணே வந்து யானைகடிந்தவிருந்தினர் தாந் தம்பெருமையைநினையாது இன்று நம் வாயிற்கண்வந்து, வேட்கைப்பெருக்கந்தம்மிடத்துச்சிறப்பதின்று ஒன்றும்வாய்திறக்கின்றிலர், இதற்கியாஞ்செய்யுமாறென்னோ வெனத் தலைமகளைத் தோழி வாயில்வேண்டாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

வியந்தலைநீர்வையமெய்யேயிறைஞ்சவிண்டோய்குடைக்கீழ் *
வயந்தலைகூர்ந்தொன்றும்வாய்திறவார்வந்தவாளரக்கன் *
புயந்தலைநெரப்புலியூரானிருக்கும்பொருப்பிற் *
கயந்தலையானைகடிந்தவிருந்தினர்கார்மயிலே. (௩௮௩)

வாயில்பெறாது மன்னனிற்ப
ஆயிழையவட்குத் தோழிசொல்லியது.

(இ-ள்) கார்காலத்துமயிலையொப்பாய், வாளையெடுக்கவந்த வாளினையுடைய அரக்கனது கையுந் தலையும் உடலினீங்கப்புலியூரான் வாளாவிருக்குங் கைலைப்பொருப்பின்கண் மெல்லியதலையை யுடைய யானையை நம்மேல்வாராமல் அன்றுமாற்றிய நம்விருந்தினர், சுடருவிண்ணைத்தோயாநின்ற குடைக்கீழ்க் கடலாற் சூழப்பட்டவுலகத்துள்ளாரெல்லாரும் வியந்துசென்று அனைமாட்டி றைஞ்சுங் காரணந்தமது பெருமைநினையாது நம்முடைவந்துநின்று வேட்கைப்பெருக்கந் தம்மிடத்துச்சிறப்ப ஒன்றுஞ்சொல்லுகின்றிலர், இனி மறுக்கலரிது. எ-று.

விண்டோய்குடைக்கீழிறைஞ்சவெனவியையும். வயா- வயவென நின்றது இருந்ததுணையல்லது ஒருமுயற்சிதோன்றாமையின், இருக்குமெனலுமாம். சிற்றிலிழைத்துவிளையாடும்பொழுது விருந்தாய்ச் சென்றுநின்றமையின், விருந்தினரென்றாள். இச்சொல்லப்பட்ட விடத்து உளவமைத்துவிருந்தாய்ச்சென்றுழியும் விருந்தினரென்றுவிளவினுமமையும், “புகாஅக் காலைப் புக்கெதிர்ப் பட்டுழிப்-பகாஅ விருந்தின் பகுதிக் கண்ணும்,, என்பது இலக்கணமாதலின். காப்பணக்கேயென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு- இளிவரல். பயன்-தலைமகளைச்சிவப்பாற்றுவித்தல். (௩௮௩)

மனையவர்மகிழ்தல்.

மனையவர்மகிழ்தலென்பது- தோழி வாயில்வேண்டத் தலைமக

ள் துனித்தநோக்கங்கண்டு, ஓலைகொண்டு செல்லவேண்டிக் காதலன்வந்தானென்று சொல்லுமளவில் இவளுடையகாவியங்கண்கள் கழுநீர்ச்செவ்வியைவெளவுதல்கற்றனவென மனையவர் தம்முண்மகிழ்ந்து கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தேவியங்கண்டிகழ்மேனியன்சிற்றம்பலத்தெழுது *
மோவியங்கண்டன்னவொண்ணுதலாடனக்கோலையுய்ப்பான் *
மேவியங்கண்டனையோவந்தனனெனவெய்துயிர்த்துக் *
காவியங்கண்கழுநீர்ச்செவ்வியெளவுதல்கற்றனவே. (௩௮௪)

கன்னிமாரேக்கி கனன்றுநோக் கு
மன்னியமனையவர் மகிழ்ந்துரைத் தது.

(இ-ள்.) தேவியவ்விடத்துவிளங்குமேனியையுடையவனது சிற்றம்பலத்தின்கண் எழுதப்பட்ட ஓவியத்தைக்கண்டாற்போலும் ஒண்ணுதலையுடையாள் தனக்கு ஓலைகொண்டுசெல்லவேண்டிக் காதலன்வந்தான் வந்துபொருந்துகின்ற இயவொலிகேட்டனையோவென்று கண்டார் வந்துசொல்லக்கேட்டு, வெய்தாகவுயிர்த்துக் குவளைப்பூப்போலுங்கண்கள் கழுநீர்மலர்ச் செவ்வியை வெளவுதல்வல்லவாயின, இனியென்னிகழ்ப்! எ-று.

அங்கட்டிகழ்மேனியென்பது மெலிந்துநின்றது. தேவியுடையவழகியகண்மலர்கள் சென்றுவிளங்குமேனியையுடையவனெனினுமமையும். மேவியங்கண்டனையோவந்தனனென்பதற்கு, அழகியகண்டன்வந்தானென்று மேவியுரைப்பவெனினுமமையும். ஐயோவென்றது உவகைக்கண்வந்தது. வெய்துயிர்த்தற்குவினைமுதல் உயிர்த்தற்குக்கருவியாகியபாரியெனினுமமையும். மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன்- தலைமகளை வாயின்மறாமை யுணர்த்துதல். (௩௮௪)

வாயின் மறுத்துரைத்தல்.

வாயின்மறுத்துரைத்தலென்பது-மனையவர் துனிகண்டுமகிழாநிற்ப, இவனை நமக்குத்தந்தபின்னர் நம்முடையவாயத்தார்முன்னே நங்காதலர் இன்றுநங்கடையைக்கண்டார், இதுவன்றே நம்மாட்டு அவாருமென்த் தோழிக்குத் தலைமகள் வாயின்மறுத்துக் கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

உடைமணிகட்டிச்சிறும்தருருட்டியுலாத்தருமிந் *
நடைமணியைத்தந்தபின்னர்முன்னென்முகன்மாலறியா *
விடைமணிகண்டர்வண்டில்லைமென்றோகையன்னார்கண்முன்னங் *
கடைமணிவாயையாயின்றுகண்டனர்காதலரே. (௩௮௫)

மடவரற்றோழி வாயில்வேண் டல்
அடல்வேலவ னருளுரைத் தது.

(இ-ள்.) மூக்குப்போலு மொளியையுடைய நகையையுடைய பா யுடைமணியையாயிற்கட்டிச சிறந்தோயருட்டி உலாவும் இ யிசைக்குக்கலையுடைய இந்தமணியை நமக்குத்தந்தபின், மூற்கால த்து நான்முகனுமாலுந்தேடியுமறியாத விடையையுடையமணிக ண்டனது வளவியதிருக்கலையின் மெல்லியலியலாய்பார்கண்டுமீ னை நங்கடையைக் காதலர் இன்றுகண்டார், இதுவன்றோ நம்பாக் கியம் அவரருள். எ-று.

கட்டியென்பது ஈண்டுத் தங்கியென்னும்பொருட்டாய் நின்றது. நடைமணியைத்தடு பதமெடுக்க. விடைமணிகண்டனென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வாயின்மறுத்தல். (௩௨௫)

பாணனொடு வெகுளுதல்.

பாணனொடு வெகுளுதலென்பது, தோழிக்குவாயின்மறுத்த தலைமகள், பிறிதொன்றிடத்து அவர்நீங்காதவருள் பெரியரென்று நீ சொல்லி லவ்வளவேயன்றி, இடைக்காலத்தொற்றுச்சேரியிலாகிவிடும் பொய யிலாகிய நல்லநல்ல பொய்யைப்பொருந்தி நிற் சொற்றிறம் பேசாதேகெனவாயில்வேண்டியபாணனொடு வெகு ண்டு கூறாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

கொண்டல்கண்டா ரியல்கொண்டதில்லைக் கூரற்றவாய் *
பெற்றிகொண்டவர் யினவொள்ளைப் பெண்ணுள்ளரையுருள் பெரியர் *
கைவிரவண்டறு சேரியிற் பிள்ளை யொண்ணைப் *
பொய்கொள்ளத்திருந் துடையார் நின்போர்க்காதலே. ()

பரத்தையிற் பாணனை வாயில்வேண் டல்
மகிழ்நிலைமடந்தை வெகுண்டுரைத் தது.

(இ-ள்.) கருவை யாப்பொருந்திய கண்டகளத்தையுடையவரது வ யலைப்பொருந்திய நிலைக்களனாகிய வயலிடையுடையவர் நின்னையெய்யைப்பொருந்திய வன்மையுடைய சொல்லு நீயொன்றுவேண்டியே! அவர் எப்பிடத்துநீங்காதவருள் பெரியரன்றோ, இடைக்காலத்துசேரியிலாகிய உணர்வ க்கொற்சேரியிற்கண்விழித்து மிகவும்நின்னுடையபாணன் பொய்மையைப்பொருந்திநிற்கின்றோ, பாணனே நீ ஒன்றுமறந்து போர்த்தது! இது காலைப்பொழுது! எ-று.

மெய்கொண்டவன்பினொன்று சொல்லுகின்றதென் நின்வாயிலவர் விள்ளாவருள் பெரியரென்றேறென்றுரைப்பினுமமையும். ஊடுசெற்சேரியின் விற்றென உவமவினை உவமிக்கப்படும்பொருண்மேலேறிநின்றது. அடுக்கு- பன்மைக்கண்வந்தது. ஆத்தின்வியெய்பகலை முன்னிலைக்கண்வந்ததாகவுரைப்பினுமமையும். விற்றுநின்னென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடும்பயனும்-அவை. ()

பாணன்புலந்துரைத்தல்.

பாணன்புலந்துரைத்தலென்பது- தலைமகள்வெகுண்டுரையாநிற்ப, நின்புருவநெரிய வாய்துடிப்ப என்னையெறிதற்குக் கல்லெடுக்கவேண்டா, நினதுகரியகண்களின் சிவப்பாற்றுவாயாக, நீவெகுளப்படுவதன்று, நினக்குப் பல்லாண்டுசெல்வதாக, யான்வேண்டியவிடத்துப்போக நின்னடியைவலங்கொள்ளாநின்றேனென வாயில்பெறாமையிற் பாணன் புலந்துகூறாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

கொல்லாண் டிலங்கு மழுப்படை யோன்குளிர் தில்லையன்னாய் *
வில்லாண் டிலங்கு புருவ நெரியச் செவ்வாய் துடிப்பக் *
கல்லாண் டெடேல்கருங் கண்சிவப் பாற்று கறுப்பகன்று *
பல்லாண் டடியே னடிவலங் கொள்வன் பணிமொழியே. (கஅஎ)

கருமலர்க்கண்ணி கனன்றுகட்டுரைப்பப்
புரியாழ்ப்பாணன் புறப்பட்டது.

(இ-ள்.) கொற்றொழில் அவ்விடத்துவிளங்கும் மழுவாகியபடையையுடையவனது குளிர்ந்ததில்லையையொப்பாய், வில்லையடிமைக்கொண்டு விளங்காநின்ற புருவநெரியச் செவ்வாய்துடிப்ப வெறிதற்குக்கல்லை அவ்விடத்தெடுக்கவேண்டா, கரியகண்களைச்சிவப்பாற்றுவாயாக, வெகுளப்படுவதன்று, நினக்குப் பல்லாண்டுகள் உளவாகவேண்டும், பணிமொழியையுடையாய், யான்வேண்டியவிடத்துக்குப்போக அடியேன் நின்னடியை வலங்கொள்ளாநின்றேன் எ-று.

கருங்கண்ணினது சிவப்பெனினுமமையும். பல்லாண்டென்றது- தலைமகனுடனுளனாகியவெறுப்புத்தீர்ந்து கூடியிருமென்று சொல்லியது; நமக்குத்தவறாயிற்றாயின் பல்லாண்டும் இப்படியிருப்பீரென்றவாறு. இப்படியிருப்பீரென்றது-பல்லாண்டுமிப்படித்தனித்திருப்பீரென்று வளமாகத் தன்பாணவார்த்தைசொல்லியவாறென்றுமிக. புருவநெறிக்கவென்பதூஉம் வெவ்வாயென்ப

காலம் பாடம். புரி-நரம்பு. மெய்ப்பாடு-அச்சம். பயன்-சிவப்பாற்றுவித்தல். (௩௮௭)

விருந்தொடுசெல்லத் துணிந்தமைகூறல்.

விருந்தொடுசெல்லத்துணிந்தமைகூறலென்பது-வாயில்பெறாது பாணன் புலந்துநீங்காநிற்ப, யாவர்க்கும் வாயினேராது வெகுண்டிருத்தலாற் றழல்போலவெரிந்து முத்தம்பயக்குமியல்புடையகண்கள் விருந்தொடுவந்தானென்று கூறாமுன்னே இளவிதழ்ப் பண்டைநிறமாகிய கருங்குவளையது செவ்விபரந்த, என்னமனையறக்கிழத்தியோவென இல்லோர் தம்முடன்கூறாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

மத்தக்கரிபுரியோன்றில்லையூரன்வரவெனலுந் *
தத்தைக்கிளவிமுகத்தாமரைத்தழல்வேன்மிளிர்ந்து *
முத்தம்பயக்குங்கழுநீர்விருந்தொடென்றுகழுமுன்னம் *
இத்தக்கருங்குவளைச்செவ்விபோயடிக்கொழுமினவே. (௩௮௮)

பலவளை பரிக்க ண்
டில்லோ ரியம்பிய து.

(இ-ள்.) களிப்பையுடைத்தாகிய யானையினுரியையுடையவனது தில்லையூரனது வரவென்று சொல்லத்தொடங்குதலும் கிளியின்மொழிபோலும் மொழியையுடையாளது முகமாகிய தாமரைக்கண்ணே தழலையுடையவேல்போலப்பிறழ்ந்து நீர்த்துளியாகிய முத்தத்தைத் தாக்காநின்ற கண்ணாகிய செங்கழுநீர்மலர், விருந்தொடென்று சொல்லுவதற்குமுன், விளையப்பண்டைநிறமாகிய கருங்குவளைச்செவ்விபரந்துமேவின, என்னமனையறக்கிழத்தியோ. எ-று.

மத்தம்-மதமென்பாருமுளர். ஊரன்வரவென வினையெச்சமாகப்பிரிப்பினுமமையும். இத்தமென்பதனைச் செய்யப்பட்டதென்னும்பொருளதோர் வடமொழித்திரிபென்பாருமுளர். விருந்து வாயிலாகப் புக்கவழி இல்லோர் சொல்லியது. மெய்ப்பாடு- உவகை. பயன்-மெய்ம்மகிழ்தல். (௩௮௯)

ஊடற்றணிவித்தல்.

ஊடற்றணிவித்தலென்பது-விருந்தோடுகொண்டுதலைமகனைச்சென்று, நம்முடைய தோன்றலைத் தனக்குத்துணையாகக் கொண்டுவந்து தோன்றுதலான் நினதுவருத்தத்துக்கு வழியில்லையொழிந்து இனிநம்மரசற்குக் குற்றேவல்செய்வாயாகவெனத் தோழி அவளையூடற்றணிவியாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

கவலங்கொள்பேய்த்தொகைபாய்தரக்காட்டிடையாட்டுவந்த *
தவலங்கிலாச்சிவன்றில்லையன்னாய்தழுவிம்முழுவிச் *
சுவலங்கிருந்தநந்தோன்றற்றுணையெனத்தோன்றலரா *
லவலங்களாந்துயணிசெயற்பாலையாரசனுக்கே. (௩௮௧)

தோன்றலைத்துணையொடு தோழிகண் டு
வான்றகைமடந்தையை வருத்தந்தணித்த து

(இ-ள்.) கவற்சி கொள்ளுதற்கேதுவாகிய பேய்த்திரள் காணுங் கடைப்பாயாநிற்பப் புறங்காட்டின்கண் ஆடுதலைவிரும்பிய கேடுங் கில்லாதசிவனது தில்லையையொப்பாய், தழுவிமுழுவிக்கொண்டு சுவலிடத்தேறியிருந்த நம்முடைய தோன்றலைத் தமக்குத் துணையெனக்கருதி வந்து தோன்றுதலால், நினதுள்ளத்துக் கவற்சியை நீக்கி இவ்வரசற்குக் குற்றேவல்செயற்பாலை. எ-று.

தழுவிமுழுவித்தோன்றுதலாலெனவினையும். சுவற்கணங்கிருந்தவெனிறு மையும். மெய்ப்பாடு- பெருமிதம். பயன்- தலைமகளைச்சிவப்பாற்றுவித்தல். (௩௮௧)

அணைந்தவழியூடல்.

அணைந்தவழியூடலென்பது- தோழியாற்றடைநீக்கப்பட்டுப் பள்ளியிடத்தாளாகியதலைமகள், நீசெய்கின்றவிதனையறியின் நின்காதலிமார் நின்னைவெகுள்வர், அதுகிடக்க, யாம் மேனிமுழுதுஞ்சிறுவருண்டாக்கப்பட்ட பாலயப்பெற்றதன்மையையுடையேம், அதன்மேல் யாமும் நீசெய்கின்றவிவற்றைக்கள்ளத்தைவிரும்பேம், அதனால் எங்காலைத்தொடாதொழி, நின்கையைவிடுவாயாகவெனத் தலைமகன்றன்னையணைந்தவழி ஊடாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சேறுஞ்செய்வயற்சிற்றம்பலவர்தில்லைநகர்வாய் *
வேறுந்திகழ்கன்னிமாரார்வெகுள்வர்மெய்ப்பாலன்செய்த *
பாறுந்திகழும்பரிசினமேவும்படிறுவவேங் *
காறுன்றொடறொடேல்விடுதீண்டலெங்கைத்தலமே. (௩௮௨)

தெளிபுனலூரன் சென்றணைந்தவ ழி
ஒளிமதிநுதலி யூடியுரைத்த து.

(இ-ள்.) சேல்விளங்கும் வயலையுடைய சிற்றம்பலவரது தில்லை நகரிடத்தாராகிய வேல்போலுங்கண்ணையுடைய நின்காதலிமாராகியவிளையவர் நீசெய்கின்றவிதனையறியின் நின்னைவெகுள்வர், அதுவேயுமன்றி, மேனி சிறுவருண்டாக்கப்பட்ட பால்புல

ப்படுந்தன்மையையுடையேமாதலின் நினக்குத் தகேம், இதன் மேலே யாமும் நீயும் வேறுநாணின்மையோடுகூடிய கள்ளத்தை விரும்பேம், அதனால் எங்காலைத்தொடாதொழி, எம்மைத்தொடாவேண்டா, எங்கைத்தலத்தைத்தீண்டற்பாலையல்லை, விடுவாயாக. எ-று.

இகழ்வயற்றிலையெனவினையும். பால் இகழுமென்னும் இடத்துநிகழ்பொருளின்வினை மெய்யாகியவிடத்து மேலேநின்றது. நான்கிடத்தும் தாமென்பது அசைநிலை. பரிசினமேனுமென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு-வெகுளி. பயன்-ஊடனீங்குதல்.)

புனலாட்டுவித்தமைகூறிப்புலத்தல்.

புனலாட்டுவித்தமைகூறிப்புலத்தலென்பது - அணைந்தவழியூடாநின்றதலைமகள் ஊடறீராநிறை தலைமகனோடு, இவர்செய்த பிழையெல்லாம் பொறுக்கலாம், பலருமறியவொருத்தியைப்புனலாட்டுவித்து அதுசெய்யாதார்போல என்மனையின்கணிவர்வந்துநிற்கின்றவிது எனக்குப்பொறுத்தலரிதென உணர்த்தத் தணியாதுபரத்தையைப் புனலாட்டுவித்தமைகூறிப் புலவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

செந்தார்நறுங்கொன்றைச்சிற்றம்பலவர்தில்லைநகரோர் *
பந்தார்விரலியைப்பாய்புனலாட்டிமன்பாவியெற்கு *
வந்தார்பரிசுமன்றாய்நிற்குமாறென்வளமனையிற் *
கொந்தார்தடந்தோள்விடங்காலயிற்படைக்கொற்றவரே. (௩௯௧)

ஆங்கவனுக் கழுக்கமெய் இ
வீற்றுமென்றலை விட்டுரைத்தது.

(இ-ள்.) கொத்துமாலைநிறைந்த பெரியதோளினையும் நஞ்சைக்காலுங்கூரியபடையினையுமுடைய கொற்றவர் சிவிகையிற்கு எனது வளமனையில்வந்து நிற்கின்றபடி, பந்துபயில்கின்றவிரலாளொருத்தியைப் பாய்ந்தபுனலையாட்டுவித்து வெளிப்படுத்தவறுசெய்து வந்தார் சிலர் நிற்கும்பரிசுமன்றாய் மனைக்குமாறுசெய்யாதார் வந்துநிற்குமாறு வந்து நின்றாராயின், அதுபொறுத்தலரிது. எ-று. செய்ப தாராகிய நறியகொன்றைப்பூவினையுடைய சிற்றம்பலவரது தில்லையாகியநகரின்வளைப்பிற் பாயும் புனலையாட்டியெனக்கூட்டுக.

இல்லநகரோர்பந்தார்விரவியெனவிளைப்பினுமமையும். மன்-ஒழியிசைக்கண்வந்தது, அசைநிலையெனினுமமையும். ஒருத்தியைப்புனலாட்டிவந்தார்பரிசமன்றாய்க் கொற்றவர் பணைக்கண்வந்துநிற்குமாறென்னென்று கூட்டியுரைப்பினுமமையும். சொத்துமாலை-பலவாயொன்றாகியமாலை. ஆங்கதனுக்கு- அப்படிநிற்றலையால். விட்டோாத்தது-வெளிப்படவுரைத்தது. மெய்ப்பாடும் பயனும்-அவை. (௩௩௧)

கலவிகருதிப்புலத்தல்.

கலவிகருதிப்புலத்தலென்பது-புனலாட்டுவித்தமை கூறிப் புலவாநின்றதலைமகள், ஊடறீர்க்க நுகலுந்தோளுமுதலாயினவற்றைத் தைவந்துவருடித் தலையளிசெய்யாநின்றதலைமகனோடு, எம்முடைய சிறியவில்லின்கண்வந்து அன்று நீயிர்செய்ததலையளி எங்கட்கு அன்றுவேண்டுதுமாயினும் இன்று உமதுதிருவருள் எங்கட்கு நீயிர்வந்த இத்துணையுமமையும் வேறு நீயிர் தலையளி செய்யவேண்டுவதில்லையெனக் கலவிகருதிப் புலவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மின்றுன்னியசெஞ்சடைவெண்மதியன்விதியுடையோர் *
சென்றுன்னியகழற்சிற்றம்பலவன்றென்னம்பொதியி *
னன்றுஞ்சிறியவரில்லெமதில்லநல்லூரமன்னோ *
வின்றுன்றிருவருளித்துணைசாலுமன்னெங்களுக்கே. (௩௩௨)

கலைவளாகுறலை மகன்றன்னொடு
கலவிகருதிப் புலவிபுகன்றது.

(இ-ள்.) மின்னையொத்தசெஞ்சடைக்கண்வைத்த வெண்பிறையையுடையான், நற்பாலையுடையோர் சிற்றின்பத்திற்குக்காரணமானபுலன்களைவிட்டுச்சென்று நினைந்தகழலையுடைய சிற்றம்பலவன், அவனதுதெந்கின்கணுண்டாகியபொதியிலிடத்து எமது குடி பெரிதுஞ்சிறியவரதுகுடி, அதனான், நல்லூரையுடையாய், முற்காலத்து நின்றலையளிவேண்டுதுமாயினும், இப்பொழுது உனதுதிருவருள் எங்கட்குநீவந்தவித்துணையுமமையும், நீ தலையளி செய்யவேண்டுவதுண்டோ. எ-று.

மன்னும் ஓவும் அசைநிலை. சாலுமன்னென்புழி மன்னும் அசைநிலைப்பாலும். மெய்ப்பாடு-வெகுளி. பயன்-புலத்தல், புலவி நீங்குதலுமாம். (௩௩௨)

மிகுத்துரைத்தூடல்.

மிகுத்துரைத்தூடலென்பது-கலவிகருதிப்புலவாநின்றதலைமகள், புணர்தலுறுநின்ற தலைமகனுடன் நீர் விழுமியநாட்டு விழுமியநல்லூர் விழுமியகுடியிலுள்ளீர், எம்போல்வாரிடத்து இவ்வாறுபயனர்தல் விரும்புதல் உமக்கு விழுமியவல்லவென மிகுத்துரைத்தூடாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

செழுமியமாளிகைச்சிற்றம்பலவர்சென்றன்பர்சித்தைக் *
கழுமியகூத்தர்கடிபொழிலேழினும்வாழிபரோ *
விழுமியநாட்டுவிழுமியநல்லூர்விழுக்குடியீர் *
விழுமியவல்லகொலோவின்னவாறுவிரும்புவதே. (௩௬௩)

நாடு மூரு மில்லுஞ் சுட்டி
ஆடற்பூங்கொடி யூடியுரைத்தது.

(இ-ள்) வளவியமாளிகைகளாற்சூழப்பட்டசிற்றம்பலத்தையுடையார், அன்பர்சித்தைக்கட்சென்றுபொருந்தியகூத்தர், அவரது காவலையுடையவுலகமேழினுள்ளுஞ் சிறந்தநாட்டின்கட் சிறந்தநல்லவூரிற் சிறந்தகுடியிலுள்ளீர், எம்போல்வாரிடத்து இத்தன்மையவாகிய நெறியைவிரும்புதல் உமக்குச்சிறந்தனவல்லபோலும். எ-று.

வாழியும் அரோவும் அசைநிலை. விரும்புவதென்புழி, இன்னவாறுவிரும்புவபோல்வனவென்பது கருத்தாகலின்,ஒருமைப்பன்மைமயக்கம் அமையுமாறுமுடைத்து இன்னவாமென்பதற்கு இன்னவண்ணம்விரும்புதலெனினுமமையும். விரும்புதலென்பதூஉம் பாடம். ஆடல்-நடக்கம். மெய்ப்பாடும் பயனும்-அவை.

ஊடனீடவாடியுரைத்தல்.

ஊடனீடவாடியுரைத்தலென்பது- தணிக்கத்தணியாது மிகுத்துரைத்துத் தலைமகள் மேன்மேலுமூடாநிற்ப, அன்று அம்பலையிடத்துத் தன்னையெய்துதற்கோருபாயமின்றிவருந்தாநிற்ப யானுய்யும்வண்ணந் தன்னிணை மலர்க்கண்ணினது இனியநோக்கத்தைத்தந்தருளி என்னைத்தன்வயமாக்கிய நம்பெண்ணமுதம் அதுவன்று, இது நம்மைவருத்துவதோர்மாயமாமெனத் தன்னெஞ்சிற்குச்சொல்லி ஊடனீடத் தலைமகன் வாடாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

திருந்தேர்குழாயநின்றசிற்றம்பலவர்தென்னம்பொதியில் *
இருந்தேனுயவந்திணைமலர்க்கண்ணினின்றேக்கருளிப்

பெருந்தேனெனநெஞ் சுகப்பிடித்தாண்டநம் பெண்ணமிழ்தம்
வருந்தேலதுவன் றிதும்வாவருவதொர் வஞ்சனையே. (௩௬௩)

வாடா ஊ ட
வீடா வாடிய து.

(இ-ள்.) ஒருவாற்றானுந்திருந்தாத யான் பிறவித்துன்பத்திற் பிழைக்கவந்துநின்றசிற்றம்பலவரது தெற்கின்கணுளதாகியபொதியிலிடத்து ஒருமுயற்சியுமின்றியிருந்த யானுய்யும்வண்ணம்வந்து, தம்முடைய இணைந்தமலர்போலுங்கண்களினது உள்ளக்கருத்தை வெளிப்படுத்தும் நகையொடுகூடியநோக்கமாகிய இனிய கடைக்கணோக்கத்தை முன்னெனக்குத்தந்து, பெருந்தேன்போலவினியாய், என்னெஞ்சமுருக, என்னைப்பிடித்துத் தன்வயமாக்கிய நமது பெண்வடிவையுடைய அமிழ்தமாகிய அது இதுவன்று, இதும்வா வருவதொருமாயம், அதனால் நீவருந்தாதொழி. எ-று.

ஓகாரம்-ஒழியிசைக்கண்வந்தது. தன்னைநோக்கியொருமுயற்சியுமிலாதயான் பிறவித்துன்பத்திற்பிழைக்கத் தாமேவந்து தன்னிணைமலர்க்கண்ணினதினியகடைக்கணோக்கைத்தந்து பெருந்தேன்போன்றினிதாய், என் வன்மனமுருகிட என்னையாள்விந்து பிடித்தடிமைக்கொண்டபெண்ணமிழ்தமென வேறுமொரு பொருள்விளங்கியவாறுகண்டுகொள்க. மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன்-தலைமகளைச்சிவப்பாற்றுவித்தல். (௩௬௪)

துனியொழிந்துரைத்தல்.

துனியொழிந்துரைத்தலென்பது - ஊடலீடலால் தலைமகனைத் தாற்றுவாயிற்கண்டதலைமகள், அன்று நங்குன்றிடத்து ட்க்கவிருளின்கண்ணே அரிதிரண்டு யானைவேட்டஞ்செய்யும் அதாகத்துத் தமதுவேலே துணையாகவந்து இயல்லைப்பொருந்தியவன்லை நமக்குத்தந்தவர்க்கு இன்றுநாமுடம்படாது நிற்குமிந்நிலைமை என்றுமெனத் துனியொழிந்து அவனோடு புணர்ச்சிக்குடம்படாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

இன்மன் னுமன்புதந்தார்க்கென் னிலையிமையோரிறைஞ்சுஞ் *
செயன்மன் னுஞ்சீர்க்கழற்சிற்றம்பலவர்தென் னம்பொதியிற் *
புயன்மன் னுகுன்றிற்பொருவேறனையாய் பொய்யென்னிரா
வாயயன்மன் னும்யானைதுரந்தரிசேருமதரகத்தே. (௩௬௫)

சுருதியினான் மிகுபதநோக்கி . ப்
டலிமலாக்மாலை துனியொழிந்த து.

(இ-ள்) இமையோரிறைஞ்சும் நன்செயற்றங்கிய நல்வீர க்கழலணிந்த திருவடியையுடைய சிற்றம்பலவரது தெற்கின்க ணுளதாகிய பொதியிலிடத்துப் புயறங்கிய இக்குன்றிற்செறிந்த வருவிக்கண்ணே, பக்கத்துத்தங்குமியானைகளையோட்டி, அரி மா அவைபுக்கவிடத்தேறும் பெரியகளிறுகள் தமதுபொருமேல் துணையாகவந்து, இயல்பாகியநிலைபெற்றவன்மை நமக்குத்தந்த வாக்கு யாணிவ்வாறுடம்படாதிற்குறியை என்னுய்! இது தகாது. எ-று.

பெயரெச்சத்திற்கும் பெயர்க்கும் ஒருசொல்லின்மைப்பாடி லாமையின், இயலாமன்றுமன்பெனத் தொக்கவாறறிக. இயல்பை ப்பொருந்தியவன்பெனினுமமையும். அதரகத்துவந்தெனவொ ருசொல்வருவித்துரைக்கப்பட்டது. புயன்மன்னுங்குன்றினிடத் த்தாரக்கெனக்கூட்டுக. தருதியின்-தருதியாய். இடபதம்-ஆற்று வைப்புக்கவடு. தருதியினாமென்பதுபாடமாயின், தருதியெனா தயிறுபதமெனக. மெய்ப்பாடு-அச்சம். பயன்-இடப்பாற்றுதல்.

புதல்வன்மேல்வைத்துப்புலவிதீர்தல்.

புதல்வன்மேல்வைத்துப்புலவிதீர்தலென்பது- துனிமொழிக் கூகூடிப் பிரிந்தெழுப் பின்னும்பரத்தைமாட்டுப்பிரிந்தவ ன் மீட்டும் புலந்து வாயின்மறுக்க, வாயிற்கணின்று போ டாதிருப்ப புதல்வனைப் பயந்தோட்டியைத் தம்பலத்திடைக் கொ ண்டு அதுவாயிலாகக்கொண்டு தம்மகனைத்தழீஇ நிற்ப, அப்புத ல்வனையாங்கியோனைத் தழுவிக்கொண்டு, அவன்வாயிற்றப்பாலருந்து வீ யயிற்படுதலால் எல்லார்க்கும்பொருளாகிய இப்பயன் வேம ன்வேந்தோ நீ மெய்ம்மையைக்கொண்டாடுவது, அதுகிடக்க, இன்னே ரினக்குத்தக்கவாறு சொல்லுவாயாகவெனப் புதல்வன்மேல்வைத் துத் தலைமகள் புலவிதீராநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

கதிர்த்தநகைமன்னுஞ்சிற்றில்லைமார்க்கனைச்சன்பிள்ளைப்பிடித்து *
தெசூங்கவிகங் கறிம்மேறப்பரிகளித்தாளிமையோரிறைஞ்ச *
மதுக்கொங்கியகொன்றைவார்சடையீசர்வண்டில்லைநல்லார் *
பொதுத்தம்பலங்கொணர்ந்தோ புதல்வா வெம்மைப் பூசிப்பதே.

புதல்வனது திறம்புகன்று
மகாரிக்கயின்னி வாட்டந்தவிர்ந்தது.

(இ-ள்) தேன்றங்கியகொன்றைப்பூவையுடைய நீண்ட சடை

லையுடையவீசனது இமையோரால்வணங்கப்படும் வளவியதில்லையிலுள்ளாராகிய நல்லோரெல்லார்க்கும் பொதுவாகியவம்பலத்தைக் கொண்டுவைத்தோ, புதல்வா, நீயெம்மைக்கொண்டாடுவது? அதுநிற்க, இது நினக்குத்தருகின்றவிடத்து நின்றந்தை, ஒளிவிட்ட முறுவல்பொருந்திய நின்சிறியவன்னைமாரைக் கண்ணைத்தப்புவித்து அவர்காணாதவண்ணம் ஒருவாற்றானின்னையெதிர்ப்பட்டு, அவ்விடத்துநின்று, எவ்வண்ணமிதனை நினக்குத்தந்தாய்? நீயிது சொல்லவேண்டும். எ-று.

மெய்ப்பாடு-இளிவரலைச்சார்ந்தநகை. பயன்-ஊடனீங்குதல்,

கலவியிடத்தூடல்.

கலவியிடத்தூடலென்பது- புதல்வனைவாயிலாகப்புக்குப் புலவிதீர்த்துப் புணர்தலுற்றுநின்ற தலைமகனைத் தலைமகள் ஒருகாரணத்தால்வெகுண்டு, அவன்மார்பகத்துதைப்ப, அவ்வெகுடல்தீரவேண்டி அவனவள்காலைத் தன்றலைமேலேற்றுக்கொள்ள, அதுகுறையாக அவள் புலந்தழாநின்றமையை அவ்விடத்து உழையர் தம்முட்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சிலைமலிவாணுதலெங்கையதாகமெனச்செழும்பூண் ✱
மலைமலிமார்பினுதைப்பத்தந்தான்றலைமன்னர்தில்லை ✱
புலைமலிவேற்படையூரனிற்கள்வரிலென்னவுன்னிக் ✱
கலைமலிகாரிகைகண்முத்தமாலைகலுழ்ந்தனவே. (௩௬௭)

சீறடிக்குடைந்த நாறிணர்த்தாரவன்
றன்மைகண்டு பின்னுந்தளர்ந்தது.

(இ-ள்.) யாம்வெகுண்டு மலைபோலும்வளவியபூணையுடைய தன்மார்பகத்துமிதிப்ப, அவ்வாகத்தைச் சிலைபோலும் வாணுதலையுடைய எங்கையதென்றேகருதித் தன்சென்னியைத்தந்தனன், அதனான் மன்னனது தில்லையில உலையிடத்துண்டாகிய தொழிலான் மிக்க வேலாகியபடையையுடையவூரனைப்போலக் கள்வரில்லையென்று கருதி, மகளிர்க்குத் தக்க யாழ்முதலாகிய கலைகளான் மிக்ககாரிகைநீர்மையையுடையாளுடைய கண்கள் கண்ணீர்த்துளித்தாரையாகிய முத்தமாலையைப் பொருந்தின, அதனான், இவள் புலத்தற்குக்காரணம் வேண்டுவதில்லைபோலும். எ-று.

இதுவுந்துறைகூறியகருத்து. மெய்ப்பாடு - இளிவரலைச்சார்ந்தநகை. பயன்-தலைமகளைச்சிறப்பாற்றுவித்தல். பின்னைவாயிலாகப்புக்க தலைமகனையேற்றுக்கொண்டு பள்ளியிடத்தானாக மேற்

சொன்னவகையே உண்ணின்றெழுந்தபொறாமை காரணம்பெற்றுத் தோன்றியது, தோன்றத் தலைமகன் ஆற்றானாயின் அவ்வாற்றாமைகண்டு சிவப்பாற்றுவித்தல். தலைமகளிடத்தும் தலைமகனிடத்தும் இவ்வகைநிகழ்ந்ததுகண்டு தோழியிது சொன்னாளென்பது. தலைமகன்றான்சொன்னானெனினுமமையும், என்னை. "மனைவி யுயர்வுங் கிழவோன் பணிவு-நினையுங் காலைப் புலவியு ளுரிய." என்றார் தொல்காப்பியனார். தலைமகளவ்வகைசெய்யவும் பெறுமென்பது. (௫௰௭)

முன்னிகழ்வுரைத்தூடறீர்த்தல்.

முன்னிகழ்வுரைத்தூடறீர்த்தலென்பது- கலவியிடத்தூடாநின்ற தலைமகளுக்கு, யாங்கொடியநெறியைச்சென்று சிறியவூரின்கண் மனையகட்பள்ளியின் இச்செறிந்தமெல்லியமுலைகள் எம்மார்பிலடைவந்தடைக்கத் தங்கிய சிறியதுயிற்கு மாறுகண்டிலம் அதனைநீபுள்ளியுமறிதியோவென முன்னிகழ்வுரைத்துத் தலைமகன் அவளையூடறீராநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

ஆறார்சடைமுடியம்பலத்தண்டரண்டம்பெறினு *
யாறார்குழலிடையாய்கண்டிலம்வண்கதிர்வெதுப்ப *
நீறார்கொடுநெறிசென்றிச்செறிமென்முலைநெருங்கச் *
சீறூர்மனையகளிற்றங்குகங்குற்சிறுதுயிலே. (௫௰௮)

முன்னிகழ்ந்தது நன்னுதற்குரைத் து
மன்னுபுனலூரன் மகிழ்வுற்ற து.

(இ-ள்) தவழாநின்ற இளையகேசத்தையுடையாய், ஆறுபார்ந்தசடைமுடியையுடைய அம்பலத்தின்கணுளராகிய அவ்வண்டரதண்டமுழுதையும் யாம்பெறினும், ஞாயிற்றினுடைய வளவியகதிர்கள் வெதுப்பிய நீறுபரந்த கொடியநெறியைச்சென்று, இச்செறிந்த மெல்லியமுலைகள் எம்முடையமார்பினிடைவந்தடைய, நெறியாற்சிறியவூரின்கண் மனையகட்பள்ளியிற்றங்கிய இரவிற்சிறியதுயிற்கு மாறு கண்டிலம், அதனை நீபுள்ளியுமறிதியோ. எ-று.

அண்டரதண்டமுழுதும்பெறுதலால்வருமின்பமும் அத்துயிலால்வந்தவின்பத்திற்கு மாறல்லவென்றவாறு. இளம்வேறு- புதல்வன். தமக்குத்தக்கபள்ளியுமிடமுமின்மையிற் சிறுதுயிலென்றான். துயிலும்பொழுதிற் றுயிலாப்பொழுது பெரிதாகலின் அவ்வாறுகூறினானெனினுமமையும். துயிற்கென்னு நான்கனுருபு விகாரவகையாற்றொக்குநின்றது. முன்னிகழ்ந்தது கூறுவானாய் உ

ண்ணின்று சிவப்பாற்றுவித்தது. ஒருமுங்கவென்பதூஉம் மீர்வந் தென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு உவகை. பயன் - தலைமகளை மகிழ்வித்தல். (௩௯௮)

பரத்தையைக்கண்டமைகூறிப்புலத்தல்.

பரத்தையைக்கண்டமைகூறிப்புலத்தலென்பது - முன்னிகழ்வு கொண்டு ஊடல்தீர்த்து இங்ஙனம் புணரப்பட்ட தலைமகள் பிறர்க்கும் நீ இவ்வாறின்பஞ்செய்தியென்றுகூற, நின்னையொழிய யான்வே றொருத்தியையுமறியேனென்ற தலைமகனுக்கு, நின்பரத்தை பேர் காதிறவள் நம்வாயிற்கணின்று தேருருட்டிவிளையாடாநின்ற புதல் வனைக் கண்டு நின்மகனென்னையுற்றுத் தழுவ, நீ ஐயுறவே ண்டா, அவன் உன்மகன், உறவு மெய்யாகியவுறவே, ஈதும் உனதி ல்லம் ஆதலின் நீ வருவாயாகவென்றியான்கூற, அதுகேட்டுத் தானு ணிட்டுப்போயினாள், யானவளையறியேனாக நீ மாயங்கூறவேண்டுவ தில்லையெனத் தான் பரத்தையைக்கண்டமைகூறிப் பின்னுமவ னொடு புலவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

ஐயுறவாய்நம்மகன்கடைக்கண்டுவண் டேருருட்டு *
மையுறுவாட்கண்மழலைத்தழுவமற்றாங்கவனே *
மெய்யுறவாமிதுஉன்னில்லமென்னவெள்கிச்சென்றாள் *
கையுறுமான்மறியோன்புலியூரன்னகாரிகையே. (௩௯௯)

பரத்தையைக்கண்ட பவளவாய்மாதர்
அரத்தநெடுவே லண்ணற்குரைத்தது.

(இ-ள்.) நமது கடைக்கட் கண்டு நின்மகனென்னையுற்றுவளை வியசிறுதேரை யுருட்டும் மையுற்றவாட்கண்ணினையுடைய புதல்வனைத் தான்றாங்கித் தழுவ, அதனைக்கண்டு, அவன் உன்மகனே, உறவு மெ ய்யாகியவுறவே, இதுவும் நினதில்லம், ஆதலின் நீ வருவாயாகவென்றி யான்கூற, மகவைப்பொருந்திய மான்மறியையுடையவனது பு லியூரைப்போலுங்காரிகை நாணிப்பெயர்ந்தாள், ஆதலால், யான வளையறியாதேனாக நீ நினைத்து மாயங்கூறவேண்டுவதில்லை. எ-று.

ஐயுறவாகவெனத்திரித்துக்கொள்க. அரத்தநெடுவேலென்ப து பாடமாயின், அரத்தொழிலாற்றக்க நெடுவேலெனவுரைக்க. மெய்ப்பாடு - நகை. பயன் - சிவப்பாற்றுதல். ஆற்றாமையே வாயி லாகப்புக்க தலைமகன் தலைமகளைச் சிவப்பாற்றுவிப்பான் நின்னி ன்வேறாகிய வொருத்தியில்லையாம் நீ வெகுளற்கவென்றாற்குத் தலைம களிவ்வகைசொல்லுமென்பது. (௪௦௦)

ஊதியமெடுத்துரைத்தூடறீர்த்தல்.

ஊதியமெடுத்துரைத்தூடறீர்த்தலென்பது - பரத்தையைக்கண்டமைகூறிப்புலந்து வேறுபட்ட தலைமகளுக்கு, இத்தன்மையனும் யாவர்க்குமூதியமாகலின், அன்பானன்றியருளாற்பரத்தையர்க்குந் தலையளிசெய்யவேண்டுமன்றே, புறப்பெண்டிரைப்போல யாமவனோடுபுலக்கற்பாலேமல்லேம், அவன்வரும்பொழுது எதிர்தொழுதும் போம்பொழுது புறந்தொழுதும், புதல்வனைப்பயந்திருக்கையன்றோ நமக்குக்கடனாவதெனத் தோழி தலைமகனதூதியமெடுத்துரைத்து அவளையூடறீர்த்து, அவனோடுபொருந்தப்பண்ணாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

காரணிகற்பகங்கற்றவர்நற்றுணைபாணரொக்கல் *
சீரணிசிந்தாமணியணிதில்லைச்சிவனடிக்குத் *
தாரணிகொன்றையன்றக்கோர்தஞ்சங்கநிதிவிதிசே *
ரூருணியுற்றவர்க்கூரன்மற்றியாவர்க்குமூதியமே. (சா)

இரும்பரிசிலேற்றவர்க்கரு ளி
விரும்பினர்மகிழ மேவுதலுரைத்த து.

(இ-ள்.) ஊரன் வேண்டாமைக்கொடுத்தலிற் காரோடொக்கும், வேண்டக்கொடுத்தலின் அழகியகற்பகத்தோடொக்கும், நுண்ணியகல்வியனாகலிற் கற்றவர்க்கு நல்லவுசாத்துணை, இசையுணர்வானுங்கெழுதகைமையானும் பாணர்க்கு அவர்சுற்றத்தோடொக்கும், நினைத்ததுகொடுத்தலிற் சீரையுடைய நல்லசிந்தாமணியோடொக்கும், அழகியதில்லைக்கட்சிவனதுதிருவடிக்குத் தாராகி அவனாலணியப்படுங்கொன்றைப்பூவின்றன்மையையுடையன், சான்றோர்தமக்குத் தொலையாதநிதியாயிருத்தலிற் சங்கநிதியோடொக்கும், நட்டார்க்கும் பகைவர்க்குந்தப்பாதுபயன்கொடுத்தலின் விதியோடொக்கும், சுற்றத்தார்க்கு அவர்வேண்டியசெய்யவிருத்தலின் அணித்தாகியவூருணியோடொக்கும், அதனான் வரைவின்றி எல்லார்க்கும் இவன்பெரும்பயன். எ-று.

தாரணிகொன்றையனென்பது காரகமென்பதுபோல உவமைப்பொருட்படநின்றதெனினுமமையும். விதிசேரூருணியென்பது முறைமையாற்சேரப்படுமூருணியெனினுமமையும்.

தக்கார்க்குஞ் சுற்றத்தார்க்குங்கொடுத்தல் வண்மையன்மையின் அவரை வேறுபிரித்துக்கூறினாள். ஊடறீர்ந்து கூடியவழித் தலைமகட்கு உண்ணின்றசிவப்பு ஒருகாரணத்தாற்சிறிது புலப்பட, ஊரன்யாவர்க்கு முறியமாகலின் அன்பானன்றி அருளாற்பரத்தையர்க்குந்தலையளிசெய்யுமன்றே, அதனான் நீ புலக்கற்பாலையல்லையென்று குறிப்பினாற்றோழி சிவப்பாற்றுவித்தது. மெய்ப்பாடு உவகை. பயன்-மெய்ம்மகிழ்தல்.

இவ்வகை கூத்தர் மகிழ்ந்து இன்னபோல்வன தலைமகனது குணங்களைப் பாராட்டினாரென்பது. என்னை, "சொல்லுவ புனைத்தலு நுகர்ச்சி யேத்தலும்- பல்லாற்றானு மூடலிற்றணித்தலு- முறுதி காட்டலு மறிவுமெய்ந் நிறுத்தலு - மேதுவி னுணர்த்தலுந் துணியக்காட்டலு-மணிநிலை யுரைத்தலுங் கூத்தர்மேன" என்றார் தொல்காப்பியனார். 'இப்பாட்டு ஐவகைத்திணைக்கும் உரித்தாகலிற் பொதுவகைத்தெனப்பெறுமென்பது. (௩௱

பரத்தையிற்பிரிவுமுற்றிற்று.

திருக்கோவையாருரைமுற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாட்டுமுதற்குறிப்பகராதி.

பாட்டுமுதற்குறிப்பகராதி

முற்றிற்று.

தமிழ்ப்புலமை.

[illegible]மிழ் கற்கப் [illegible]ஞ் சைவசமயிகள் முன்னர்ப் பாலபாடங்களைப் படித்துக்கொ[illegible] இலக்கணச்சுருக்கத்தைக் கற்றறிந்து, இயன்ற அளவு பிழை[illegible]மல் எழுதவும் பேசவும் பழகுக.

௨. நிகண்டு கற்று, அ[illegible] அடங்கிய சொற்களையும் அவைகளின் பொருள்களையும் அ[illegible]கொள்க.

௩. திருவள்ளுவர்குறள், ந[illegible]யார் முதலாகிய நீதிநூல்களைப் பதப்பொருளுடனே கற்றறி[illegible]கொள்க.

௪. சமயதீக்ஷை பெற்ற[illegible]டு, சைவர்களுக்கு இன்றியமையாச் சிறப்பினவாகிய தே[illegible], திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு என்னும் அருட்பாக்களைப் பண்ணுடன் ஓதவும், சுத்தாங்கமாக ஓதவும், பழகிக்கொள்க.

௫. பெரியபுராணம், திருவிளையாடற்புராணம், திருவாதவூரடிகள்புராணம், கந்தபுராணம், உபதேசகாண்டம், கோயிற்புராணம், காசிகண்டம், கூர்மபுராணம், சேதுபுராணம், காஞ்சிப்புராணம், திருத்தணிகைப்புராணம், பதினோராந்திருமுறையிற்பிரபந்தங்கள், குமாரகுருசுவாமிகள் அருளிச்செய்த பிரபந்தங்கள் முதலாகிய இலக்கியங்களை ஆராய்ந்தறிக.

௬. நன்னூல் விருத்தியுரை, அகப்பொருள் விளக்கவுரை, புறப்பொருள் வெண்பாமாலையுரை, காரிகையுரை, வெண்பாப்பாட்டியலுரை, தண்டியலங்காரவுரை என்னும் இலக்கணங்களைக் கற்றறிந்து, தாம் கற்ற இலக்கியங்களில் இவ்விலக்கண விதிகளை அமைத்துப் பழகுக.

௭. இன்னும், காலம் உளதாயின், தொல்காப்பியம் இளம்பூரணருரை, சேனாவரையருரை, நச்சினார்க்கினியருரை, பிரயோகவிவேகவுரை, இலக்கணக்கொத்துரை, தொல்காப்பியச்சூத்திரவிருத்தி, இறையனாரகப்பொருளுரை என்னும் இலக்கணங்களையும் கற்றறிக.

௮. பூகோளநூல், ககோளநூல், அங்ககணிதம், வீசகணிதம், க்ஷேத்திரகணிதம் என்னும் நூல்களைக் கற்றறிக.

௯. தருக்க நூல்களைக் கற்றறிந்து, எடுத்த விடயத்தை நியாயம் வழுவாமல் எழுதவும் பேசவும் பழகுக.

௰. திருவள்ளுவர்குறள் பரிமேலழகருரை, திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார் நச்சினார்க்கினியருரை, கல்லாடநச்சினார்க்கினியருரை என்பனவற்றை நன்கு கற்று, இடைவிடாது பல்காலும் உளங்[redacted]ளப்பயிலுக.

௰௧. விசேஷதீக்ஷை பெற்றுக்கொண்டு, சைவசமயநெறியுரை, சிவதருமோத்தரவுரை, பரமததிமிரபானு, சதுர்வேததாற்பரிய சங்கிரகம் முதலாகிய சமயநூல்களைக் கற்றறிக.

௰௨. கல்விக்குப் பயன் அறிவும் அறிவுக்குப் பயன் ஒழுக்கமுமாம் ஆதலால், தம் வாழ்நாள் முழுவதும், சிவநிந்தை, குருநிந்தை, சிவனடியார்நிந்தை, வேதாகமநிந்தை, சிவத்திரவியங் கவர்தல், கொலை, களவு, புலாலுணல், கள்ளருந்தல், பிறர்மனை விழைதல், வரைவின்மகளிர் விழைதல், பொய், அழுக்காறு, புறங்கூறல், செய்ந்நன்றி மறத்தல் முதலாகிய பாவங்களை ஒழித்து, சிவதியானம், சந்தியாவந்தனம், பஞ்சாக்ஷரசெபம், சிவபூசை, தமிழ்வேதபாராயணம், சிவாலயசேவை, மாகேசுரபூசை, தீக்ஷாகுரு வித்தியாகுரு தந்தை தாய் தமையன் முதலிய பெரியோர்களை வழிபடுதல், இரக்கம், பொறை, அடக்கம் முதலாகிய புண்ணியங்களை உடையராய் ஒழுகுக.

௰௩. இருமையின்பத்துக்கும் துணைக்காரணமாகிய பொருளை, பிறவுயிர்களுக்குச் சிறிதாயினும் கேடு பயவாத நல்வழியாலே, ஈட்டுக.

௰௪. நித்தியகருமத்துக்கும் பொருளீட்டுதலுக்கும் உரியகாலம் அல்லாத மற்றக்காலமெல்லாம், சிறிதும் வீண்படாமலே, புண்ணியநூல்களை ஆராய்தலினும், நன்மாணாக்கர்களுக்குக் கல்வி கற்பித்தலினும், பலருக்குப் பயன்படும் நூல்களையேனும் உரைகளையேனும் செய்தலினும், போக்குக.

௰௫. இவ்வாறே கல்வியறிவொழுக்கங்களிற் சிறந்து விளங்கும் பரிபக்குவர்கள் சற்குருவை அடைந்து, நிருவாண தீக்ஷைபெற்றுக்கொண்டு, ஞானசாத்திரங்களாகிய (௧) திருவுந்தியார், (௨) திருக்களிற்றுப்படியார், (௩) சிவஞானபோதம், (௪) சிவஞானசித்தியார், (௫) இருபாவிருபஃது, (௬) உண்மைவிளக்கம், (௭) சிவப்பிரகாசம், (௮) திருவருட்பயன், (௯) வினாவெண்பா, (௰) போற்றிப்பஃறொடை, (௰௧) கொடிக்கவி, (௰௨) நெஞ்சுவிடுதூது, (௰௩) உண்மைநெறிவிளக்கம், (௰௪) சங்கற்பநிராகரணம் என்னும் சைவசித்தாந்தநூல்களை உரையுடனே விதிப்படி சிரத்தையோடுங் கற்றறி

த்தருக்கும், இச்சாத்திரங்களின் அநுபவப்பயனும் உள்ள தோத்திரங்களாகிய மேற்கூறப்பட்ட தேவாரம், திருவாசகம், திருக்[illegible]வையார், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு என்னும் அருட்பாக்களின் உண்மைப் பொருளைச் சிவனது திருவருள் காட்டக்கண்டு, நின்றாலும், இருந்தாலும், கிடந்தாலும், நடந்தாலும், நெஞ்சநெக்குழைய, கண்ணீர்வார, மெய்ம்மயிர்சிலிர்ப்ப, சிறிதும் மறவாது அச்சிவனது திருவடிக்கீழ்த் தூங்கும் உண்மைநிலையைப்பெற்று வாழ்க.

"கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க வதற்குத் தக."

"கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவன்
நற்றா டொழாஅ ரெனின்."

"நின்று மிருந்துங் கிடந்து நடந்துநினை
என்றுஞ் சிவன்று ளிணை."

இனி வைணவ சமயிகள் மேற்கூறப்பட்டவற்றுள் சமயநூல்களொழித்து ஒழிந்தனவற்றையும் தங்கள் சமயசித்தாந்தங்களையும் கற்றறிந்து, அவைகளின் விதித்தபடி ஒழுகுக.

தமிழ் கற்றவர்களை நிலவுநிலைமையின் வழுவாது பரீக்ஷைசெய்து, அதில் வல்லவர்களென நன்கு மதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அவரவர் தகுதிக்கேற்ற பெயரும் சின்னமும் கொடுக்கும் சபையார் இக்காலத்தில் இல்லாமையால், தமிழ்க்கல்வியில் வல்லவர்களும் வல்லவர்களல்லாதவர்களும் ஒப்ப மதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆதலால், நமது தேசத்தாருக்குத் தமிழ்க்கல்வியில் விருப்பமும் முயற்சியும் சிறிதாயினும் இலவாயின. பண்டுதொட்டுக் கல்வியிற் சிறப்புற்று விளங்கும் மகிமை பொருந்திய மடாதிபதிகள் பெருங்கருணைகூர்ந்து, காலந்தோறும், தமிழ் கற்றவர்களுள் தங்கள் சந்நிதானத்துக்கு விண்ணப்பஞ் செய்து கொண்டவர்களைப் பரீக்ஷைசெய்து வல்லவர்களென நன்குமதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அவரவர் தகுதிக்கேற்ற பெயரும் சின்னமும் கொடுத்தருளுவார்களாயின், எம்மொழியினும் இனிய நமது தமிழ்மொழி மிகவளர்ந்தோங்குமே. ஏழை சொல் அம்பலத்துக்கேறுமா!!! ஐயையோ! இதற்கு யாது செய்யலாம்!

தமிழ்ப்புத்தகங்கள்.

[illegible]ற்காலத்தில் உள்ள மகிமை பொருந்திய புலவர்களாலே [illegible]ற்றப்பட்ட நூல்களும் உரைகளும் அளவி[illegible]தவைகள், அச்சிற்பதிப்பிக்கும் வழக்கம் இல்லாமையால், இறந்து போயின. இறவாது இக்காலத்தில் எஞ்சியிருப்பவைகளும் கையெழுத்துப் பிரதிகளிலே எழுத்தும் சொல்லும் மிகுந்தும் குறைந்தும் பிறழ்ந்தும் திரிந்தும் பலவாறாய்ப் பிழைபட்டனவாய், சில இடங்களில் மாத்திரம் அருகியிருக்கின்றன. அவைகளுள் யாதாயினும் ஒன்றைக் கற்க விரும்புவோர் அது இருக்கும் இடம் ஆராய்ந்தறிதல் அரிது. அறிந்தாலும், பெறுதல் அரிது. நொந்தார்களாகச் செய்த பெருமுயற்சியினாலே பெற்றாலும், எழுத வல்லார் கிடைத்தல் அரிது. கிடைத்தாலும், எழுதுதற்குக் கூலி மிகப் பெரிதாதலால் எழுதுவித்துக் கொள்ளுதல் அரிது. எழுதுவித்துக் கொண்டாலும், ஒத்துப்பார்வையிட்டுக் கொள்ளுதல் அரிது. ஒத்துப்பார்வையிட்டுக் கொண்டாலும், கற்கும்போது, பிழைபாடுகளும் பொருள் துணிதலும் கூடாமையால் விளையும் வருத்தம் மிகப் பெரிது. ஒரு நூலைக் கற்றற்கே இப்படிக் காலநீட்டமும் பெருமுயற்சியும் பொருட்செலவும் வருத்தமும் உளவாமாயின், சில வாழ்நாளையும் அதற்குள்ளே பலபிணிகளையும் கவலைகளையுமுடைய சிற்றறிவினராகிய மனிதர்கள் சிலகாலத்திலே பலநூல்களைக் கற்று வல்லராதல் எப்படி! இதனாலன்றோ, நமது தேசத்தாருக்குத் தமிழ்க் கல்வியிலே விருப்பமும் முயற்சியும் வரவரக் குன்றுகின்றன. இவ்வேதுவினால், இப்பொழுது எஞ்சியிருக்கும் நூல்களும் விரைவில் இறந்து விடுமென்பதற்கு ஐயமில்லை. ஆதலால், யாவருக்கும் எளிதிற் பயன்படும்பொருட்டு, முக்கியமாய் உள்ள நூல்களையும் உரைகளையும் பலவிடங்களினின்றும் வருவிக்கப்பட்ட பலபிரதிரூபங்களைக் கொண்டு ஒருவாறு பரிசோதித்து, அச்சிற்பதிப்பித்துப் பிரகடனஞ் செய்தல் வேண்டும்.

௨. செய்யுள் வடிவாகிய நூல்களும் அவைகளின் உரைக[illegible]ற்றுவல்லவர் சிலருக்கன்றி மற்றவர்களுக்குப் பயன்பட[illegible] தலால், விவேகமில்லாதவர்களுக்கும், விவேகமுள்ளவர்களுள் அந[illegible]

இங்கிலிசுபாஷையைக் கற்றலினும் லௌகிகங்களைச் செய்தலினும் தங்கள் காலத்தைப் பெரும்பான்மையும் போக்குகிறவர்களுக்கும், பெண்களுக்கும் எளிதிற் பயன்படும்பொருட்டு, நீதிநூல்களையும், சரித்திரங்களையும், சமய நூல்களையும், லௌகிக நூல்களையும் வெளிப்படையாகிய வசனநடையிற் செய்து, அச்சிற்பதிப்பித்துப்பிரகடனஞ் செய்தல் வேண்டும்.

கல்விப் பொருளோடு செல்வப் பொருளும் ஒருங்குடைய மகிமை பொருந்திய மடாதிபதிகளும் பிரபுக்களும் நமது தமிழ்நாட்டிலும் தமிழ்ப்பாஷையிலும் அபிமான முடையர்களாகி, தங்கள் தங்களால் இயன்ற உதவி செய்து, இம்முயற்சியை நிறைவேற்றுவார்களாயின், நமது நாட்டிலே எம்மொழியினும் இனிய நமது தமிழ்மொழி வளர்ந்தோங்குமே.

திருக்கோவையாருரை பதிப்பித்துப் பிரகடனஞ்செய்தற்கு உதவிசெய்த கல்வியறிவொழுக்கங்களாலுயர்ந்த-ம-௱-௱-ஸ்ரீ பொன்னுச்சாமித்தேவரவர்களுடைய பெருந்தகைமையை நானும் பாராட்டுதல் போலவே, அதனைக் கற்போர் யாவரும் மிக்க உவகையோடு பாராட்டுவார்களென்று நம்புகின்றேன். முற்காலத்திலே பாண்டியர்களைப்போல இக்காலத்திலே இப்பிரபு அவர்கள் தமிழை வளர்ப்பார்களென்று உறுதியாகக் கருதியிருக்கின்றேன்.

பிரகடனபத்திரிகை.

இதுவரையில் அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்ட புத்தகங்கள்.

	ரூபா.	அணா.
திருச்சிற்றம்பலக்கோவை நச்சினார்க்கினியருரை.	௩	௮
நன்னூல் விருத்தியுரை. - -	௨	,,
திருவாசகம், திருக்கோவை மூலம். -	௧	௰௨
வைராக்கியதீபவுரை. வைராக்கியசதகவுரை. அவிரோதவுந்தியாருரை. } - -	௧	௪
பெரியபுராணவசனம். - - -	௧	,,
கோயிற்புராணம். - - -	,,	௮
அவிரோதவுந்தியாருரை. - - -	,,	௮
வைராக்கியசதகவுரை. - -	,,	௪
வைராக்கியதீபவுரை. - - -	,,	௪
கொலைமறுத்தலுரை. - - -	,,	௪
திருமுருகாற்றுப்படையுரை. - -	,,	௪
திருச்செந்திநிரோட்டகயமகவந்தாதியுரை.	,,	௩
மறைசையந்தாதி. - - -	,,	௨
இரண்டாம்பாலபாடம். - - -	,,	௨
புட்பவிதி. - - - - -	,,	௧௫
விநாயககவசம், திருச்செந்தூர்க்கலிவெண்பா.	,,	௧
போற்றிக்கலிவெண்பா. - - -	,,	௫

இப்போது அச்சிற்பதிப்பிக்கிற புத்தகங்கள்.

பெரியபுராணம் சூசனங்களோடு.

திருவள்ளுவர் பரிமேலழகருரை.

தருக்கசங்கிரகம், அன்னம்பட்டீயம்.

இனி அச்சிற்பதிப்பிக்கப்படும் புத்தகங்கள்.

இறையனாரகப்பொருளுரை.
தொல்காப்பியம் இளம்பூரணருரை.
தொல்காப்பியம் சேனாவரையருரை.
தொல்காப்பியம் நச்சினார்க்கினியருரை.
தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்தி.
பிரயோகவிவேகவுரை.
இலக்கணவிளக்கச்சூறாவளி.
அகப்பொருள்விளக்கவுரை.
புறப்பொருளுரை.
யாப்பருங்கலவுரை.
நவநீதப்பாட்டியலுரை.
சிதம்பரப்பாட்டியல்.
பிரபந்ததீபம்.
வீரசோழியவுரை.
நேமிநாதவுரை.

கந்தபுராணம்.
உபதேசகாண்டம்.
கூர்மபுராணம்.
காசிகாண்டம்.
வாயுசங்கிதை.
சேதுபுராணம்.
[illegible]கிரிபுராணம்.
காஞ்சிப்புராணம்.
விநாயகபுராணம்.
திருத்தணிகைப்புராணம்.
வேதாரணியபுராணம்.
சிவராத்திரிபுராணம்.

திரு[illegible]ந்தாதியுரை.
பழமலையந்தாதியுரை.
புலியூர்யமகவந்தாதியுரை.
மருதூர்யமகவந்தாதியுரை.

இரகுவமிசம்.
வில்லிபுத்தூராழ்வார்பாரதம்.

பதினோராந்திருமுறை.
குமரகுருபரசுவாமிகள் பிரபந்தத்திரட்டு.
சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் பிரபந்தத்திரட்டு.
கச்சியப்பசுவாமிகள் பிரபந்தத்திரட்டு.

சிவாராதனகற்பம்.
பிரதோஷவாரகற்பம்.
உருத்திராக்கவிசிட்டம்.
ஆசௌசதீபிகை.
பிராயச்சித்தசமுச்சயம்.
பரார்த்தகிரியாபாவு.
சதுர்வேததாற்பரியசங்கிரகம்.
சிவதத்துவவிவேகம்.

கல்லாடவுரை.
சீவகசிந்தாமணியுரை.
சிலப்பதிகாரவுரை.
மணிமேகலை.
வளையாபதி.
கலித்தொகையுரை.
அருங்கலச்செப்புரை.
நான்மணிக்கடிகையுரை.
சிறுபஞ்சமூலவுரை.
அறநெறிச்சாரவுரை.
பழமொழியுரை.
கார்நாற்பதுரை.
களவழிநாற்பதுரை.
புறநானூற்றுரை.

—※—